

هوالمعین

ترجمه صاحب پندالشیخ فریدالدین محمد بن
ابراهیم العطار قدس سره بقلم اسعد الفقیر

اول تعطیر ساز کام اتقان و انوار انداز بزم عرفان حضرت تلمیذ جوهر
وجودی اعمال نیشا بوردن کرد کن نام کندده بشیور اون اوج سنه
هجریه سی شعبانده زیور صد فحیه عالم شهود اولمشر و علی قول
همدایدر * فاتحه حالده پدرینک روشی اوزره عطار و خواجه
بازار یسار ایکن توفیق باری یاری اولوب ناکاه صورتده دیوانه
بلکه طریق تجر دده فرزانه بر مردا کاه پیشگاه دکانه کلوب
اشک ریزان و تلهف کان صقیه صقیه نظر و آه جانکاه ایله ذات
عطاری دیده تصرفه مظهر ایدر حضرت عمار اول دیوانه
هشیار کردارک حالنی کورد کده ای درویش بو نظر تحسیرک سببی ندر
صاوش کیت و بزی کار و کسمزه ترک آیت دید کده اول آگاه
ارشاد پناه ای خواجه بن انجیق مالک یک خرقة و بازار بر مرد
سبکبارم شمدی بو بازاردن کیدرم لکن سن بو قدر احوال و اقبال
و مال و ملال ایله هنگام ارتحالده نه کونه تدبیر ایدر سک دوشک طاشک
همان قالدرمیه باقی دوشکده کی طاشک دید کده حضرت شیخ اول
مجنوب آلهیک بو سخن جانکازندن پردرد و متأثر و التهاب عشق
و سوز تور دلده پیدا و ظاهر اوله رق اشوق قصه پر حصه بادی
کسب عرفانی و بوی فنا رسیده دماغ جانی اولدقده * بوی ازهار
فنا قیلدی دماغ ینما * کتدی سرماییه عطار امان نواسون بو *
دیه رک رأس المال دگانی بر باد داده ینما و ترک کار و کسب ماسوی
ایدوب اول عصرده محقق عارفان و منور چشم روشندان اولان
رکن الدین اکاف حضرت تلمیذ صومعه ارشاد لینه رومال و دست
کرامت پیوستلرندن اخذ انابه صافی البال اولوب چند سال دردانه
وجودین تسلیم سحیه لایزال درویشان پیر و فانوس دل خلوص
مأنوسلرین اشغال فتنیه توجهمله تئور ایدوب بعده زیارت بیت
الله الحرامه شد رحال و سفر و حضرده خیلی کمالین صحتیه
اکتساب کمال ایتد کد نصکره یکرمی طقوز سنه نیشا بوردده
وسکسان

وسکسان اش ییل شهر شاد باخده درگاه ارای جمع خاطر عاطر
و موقد شمع عرفان لمع نوادر و آخر عمر نده صدر عزتیده نشسته
و در صحنی روی غیردن بسته اولوب هزاران نکار اسرار نجله کاه
حافظه سنده خلوت ساز و شبستان عرفانده عروسان حقابق
و دقایق محرم راز اولدیغی حالده تألیف و عبادته مشغول و نفحات
قدسیه ایله مشمول ایکن آخر فتنه جنکیزیه ظهوری خلالی طوطی
روح مبارکی قفس تنده ملول و شکرستان وصال آرزوسی بال صفا
اشمالنه لذتبخش حلول اولوب دست غدر مغول ایله التیوز اون
طقوز و یایکرمی بدی یا خود اوتوز ایکی و علی قول یکرمی طقوز جمادی
الآخره سنک اوننده شوکیفته شهید یعنی حضرت شیخ بر تاتار
خدا ره اسیر و رقبه رضاسی بند زنجیر قضای رب قدیر اولمغله هر چند
اول بدر فلک ولایتی هاله قیداسردن بیک انتون ایله تخلیصه مشتری
بولمش ایسه ده بن بوندن زیاده بها دکر بر پیر معتبرم صاقک صاتم
دیوب اولخلالده بر شخص آخر بو پیری بر طوبره صمانه بکاصار مپسک
دیو خریدار اولدقه اشته بهامی بولد م همان ال صات دیچک اول
مغول غضبناک و فی الحال شمشیر جور سمیر یله خون ناحق اغشته خاک
و بعض محبانی ید یله نعش رحمت نقشی خارج شهر شاد باخده
بازار کان نام محله واقع مرقد انوار مرصده رسید اولمشر * بعد زمان
صدر شعر اوعرفا و وزیر حسین بقرار میرعلیشیر نوایی تربه حضرت
شیخی تعمیر و مجددا عمارت احیاسیله فقراسنی دلسیرا تندیکی بعض
توار یخده مسند و در * مترجم مشارالیه صبت سجال التقدیسات علیه
بحر زخار شریعت و عمان بیکران طریقت مرتبه عرفانی والا و منهل
العذب مشربی صفا آرا نطق و گفتاری و اردات غنی اوله رق
تازیانه اهل سلوک و تجرید و مؤلفات عالی طبقاتی نماینده ره توحید در
مشنویات شریفه سندن بشقه قرق بیک بینی مشتمل دیوان شعری
اولوب از انجمله اون ایکی بیک رباعی سوبلش و کتب طریقتدن
تذکره اولیا تألیف ایلمشر اخوان الصفا و غیر یلری کی بعض
رسائل قلم تصنیفلرینه منسوب و مشنویاتندن * اسرار نامه *
الهی نامه * مصیبت نامه * جواهر نامه * و صبت نامه * مختار نامه

منطق الطیر * بلبل نامه * کل و هرمز * شتر نامه * واشبو بند
منظومه لری مشهور ما آخذ اهل قلوبدر * نظمها قرق عدد کتاب
کشیده کلک مستطابری اولش ایسه ده ذکر اولد اولردن
ماعداسی ضیاء عکرده دست روزگار اولدیغی منقولدر
* خاتمه حالده ترك اشعار واشبو ایکی رباعی ایله طی طومار
کفتار ایتشدرد * رباعی * هر چیز که آن برای ما خواهد بود *
ان چیز همه بلای ما خواهد بود * چون تفرقه در بقای ما خواهد
بود * جمعیت مافسای ما خواهد بود * دیگر * مرغی
بودم پریده از عالم راز * تابو که برم زشبب صیدی
بغراز * چون هیچ کسی نیافتم محرم راز *
زان در که در ادم برون
رقم باز

ترجمه شیخ اسمعیل حقی قدس سره

نیر بکک شکسته زبان اسعد الفقیر

اول ذوالجناحین علوم ظاهره و باطنه و مجمع النهرین معارف بارزه
و کافیه حضرت تهرینک پدر خیر مظهر لری استانبولده کائن اقسرای
محلہ سی سکاندن مصطفی نام بر مرد صلاح ارتسام اولوب حریق
کبیر وقوعندن ناشی اثابله خانه سی سوزان و کاخ انتظامی اساسندن
ویران اولغله فیض حق طلب و جست و جوی قسمت رب داعیه سیله
متوجه جهت هجرت واجله رجال جلونیده دن آت بازاری دینمکله
معروف السید الشیخ فضل الهی عثمان افندی قدس سره
حضرت تهرینک اول هنکامده جای ارشاد لری اولان روم ایلی
قصباتندن ایدوسده منزل ارای اقامت اولمشیدی * حضرت حقیقک
وجود بدری الشهودی سنین هجریه علی صاحبها افضل الصلاة
و التحیه دن بیسک التمس اوج سنه سی ذی القعدة سی اوائلده
بروز فیروز یکشنبہ قصبه مر قومه ده طالع و پرتو مهدی ایله
افق میلادی انوار لامع اولوب کودک سه ساله ایکن با دلالت پدر
اول شمس سماء عرفانک نظر اکسیر اثر لینه مظهر واققباس نور
توجه لریله

توجه لریله قرص مه استعدادی ضیا کشر و سنلری رسیده
اس عشرات و عشریات حسنات اولدقده مرشد مشار الیهک
اقدام خلغا و اکرم اقر باسندن عبدالباقی افندی ک محبته ادر نه ده
کائن زاویه تربیه لرنده ارسال محاسنه قدر تعالقرآن کریم و کتابت
و بعض مقدمات علوم عربیه یی قرائت ایتد کدنصکره اول عصرده
مدینه قلبه دن استانبوله هجرت و آت بازاری سمتده واقع جامع
تدریس و مشیختلریله همرنک جنت ایدن مرشد مشار الیه حضرت تهرینک
درگاه ارشاد پناه لریله مالیده روی استرشاد و اخذ اثابله داخل
سلسله مریدان پاک نهاد اولوب درس و دورینه حاضر و اکذساب
مقامات و نوادر ایدرک چوق یکمدن * یکرمی یاشندن تجاوز ایکن
استعداد خدا داد ایله مأذون بالارشاد و امر شیخ ایله محروسه
بروسه ده سجاده نشین نشر طریقت و علوم شتاده تألیفات رایقه
و تصنیفات فائده یه بالفیض الالهی وضع قلم کایت ایدوب بعده
اون سنه قدر مدینه اسکوبده تربیه قلوب و پیر شیخ اکبر نظیری
منفاسی اولان ماغوسه ده زیارت و اخذ انواع فیوضات و برکتدنصکره
ینه محروسه مزبوره یه عودتله افاده مغویه و لفظیه یه مداومت
بعده ایکی دفعه اجرای فریضه غزا و ایکی کره زیارت بیت خدا
ایتد کدنصکره با اشارت مغویه بیکوز اوتوز سنه سی اهل و
اولاد یله دمشق الشامی عزیمت و اوج سنه قدر مکث و اقامت ایدوب
بعد ذامدینه اسکداره کلوب براز مدت کوشه نشین ازوا و خلوت
اولد کدنصکره باسوق مغوی ینه محروسه بروسه جانبده سابق
مطیبه نقل و حرکت و دائره قید لرنده مرکز نشین ارشاد و عبادت
اولوب بیکوز اوتوز بشده باتنبیه مغوی خیر الوری جامع
محمدی ایله مسمی و حالا مطاف قدسیان و جای اجابت
دعای زائران و مسافران اولان معبد لطیف و خانقاه منینی بنا
و درون نور نموننده خاک اکسیر ساینه جبهه سا اولان مرده دلانی
همت مرشدانه لریله احیا ایدوب تألیف البف و تصنیف لطیفله
کذارنده ایام ایکن بیسک یوز اوتوزیدی سالی عزم عالم وصال
ایدوب جامع مذکورک محرابی طرفنده واقع خطیره سننده دفین

خاله پاك تربت اولمشلردر * موالی دوریه دن بروسه لی هادی
مرحومك ارتحاللرینه یازدقلری * حق حق دیوب عزم ایلمدی
حق افندی جنته * تاریخ متبني سنك مزار باهر الانوارینه نقش
اولمشلردر عزیز سالف التحریر علی روحه تقدیسات الملك القدیر
کلام صفتنه مظهر وحق بوکیم نظما ونثرا تحریراتی همرنگ درر
جامی روم وجامع شتات علومدر سلسله جلوتیه سنده رشته بند
تحریر اولدقلری اوزره یوزدن متجاوز مؤلفاته موفق وکتابه دخی
نیچد نسخ وجامع تحریریه مظهر لطف حق اولوب (از جمله اوج
مجلد کبیر) روح البیان نام تفسیر (و بیضاویتک جزء بناء تفسیرینه
حاشیه سی) (و شرح حدیث اربعین) (و اصول حدیثیدن نخبه الفکر
(و کتاب الخطاب) (و کتاب النجاة) (و کتاب کبیر) (و نقد الحال) (و کتاب
الحق الصریح و الکشف الصریح) (و کتاب التبیح) (و شرح المحمدیه
(و شرح المنوی) (و واردات کبری) (و شرح الکبائر) (و پند عطار اوزره
اشبوش شرح لطیف) (و تحفه خاصکيه) (و تحفه رجیبه) (و تحفه خلیلیه
و تحفه اسمعیلیه) (و شرح تفسیر الفاتحه) (و تمام الفیض) (و کتاب الذکر
والشرف) (و وسیله المرام) (و طاشکبری زاده مرحومك فن آداب
مناظره دن رساله سی اوزره شرح) و سائر لری کئی که معلوم انام
اولدیغی اوزره کیمنی لسان عربی ایله تحریر و کیمنی زبان ترکی ایله
تحریر و رملردر معانی دقیقه اهل حال و رموزات رقیقه ارباب
بالی حاوی نعوت و الهیات و سائر اشعار تجلیات آیاتی اون بیکن
ازید اولدیغی مشهور و مشهور و جابجاء تحریر بیورمش اولدقلری
مکتوبات عربیه و ترکیه سی حقا که استادانه اولدیغی مسلم جمهوردر
کنندن صکره نجل نجللاری شیخ بهاء الدین افندی بالاستحقاق
جانشین ارشاد لری اولوب لیکن چوق بکمه دن وفات یعنی بیکیوز
اوتوز سکر سندسی عزم جنات عالیات ایدوب والد خالدا الحامد لری
جنبه دفن اولمشلردر انلردخی نسبت و فیوضات استیاس
سختن ساز و سختنناس ایدی قدس الله تعالی

سرهم و افاض

علینا برهم

* فهرست پند *

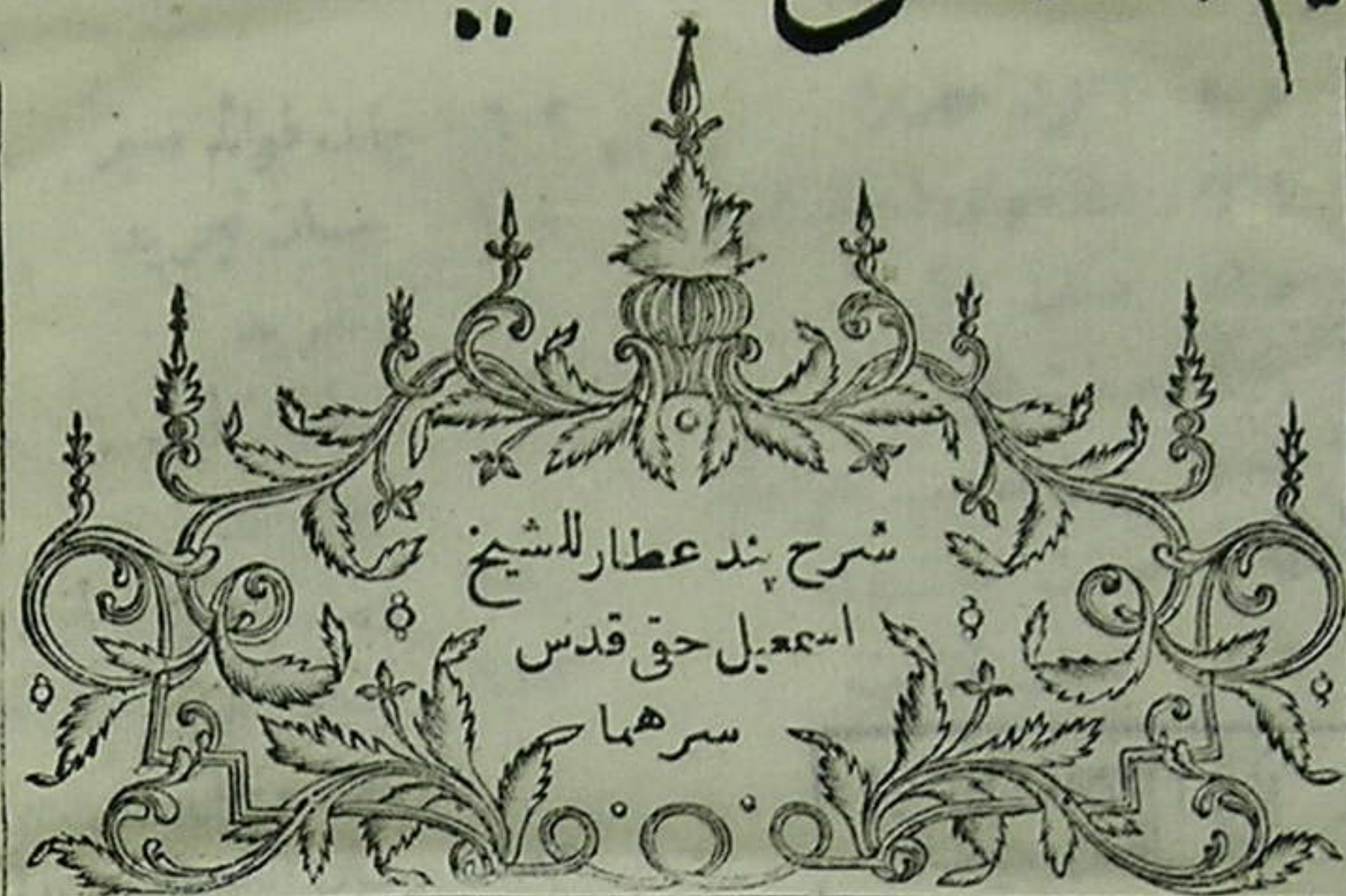
۰۰۳	بیان حمد و ثناء حق سبحانه	۳۲۲	صفت مدبری
	وتعالی	۲۲۸	بیان صفت دانش
۰۵۰	نعت سید المرسلین صلی الله علیه وسلم	۲۴۰	بیان صفت ناجنس
	مدح اصحاب کزین رضوان	۲۴۶	بیان صفت شکر
۰۵۶	الله علیهم اجمعین	۲۶۱	صفت خاموشی و سخاوت
	مناقب ائمه دین رحیم	۲۶۸	اخلاق چندی که جند
۰۶۷	الله تعالی		ازان حاصل و ظاهر
	مناجات قاضی الحاجات	۳۷۰	دشمن داشتن و وام
۰۷۹	نکوهش نفس اماره		کردن
۰۸۴	بیان عمل خالص	۳۸۱	بیان حق والدین و فرض
۱۲۶	بیان انکه پادشاهان ازیان		اوردن
۱۳۶	دارد	۳۸۴	بیان تراید عمر
۱۴۴	بیان اخلاق حمیده	۳۸۷	بیان نقصان عمر
۱۵۲	بیان چار چیز که در خطر	۴۱۶	بیان تنبیهات اخری
	است	۴۲۱	بیان احترام از
۱۶۹	بیان اسباب عاقبت		دشمنان
۱۹۴	صفت درویشی و حب	۴۳۹	بیان صفت خواری
	درویشان	۴۴۶	صفت یار موافق
۲۰۵	صفت بد بختی	۴۵۷	بیان اهل سعادت
۲۱۲	صفت ریاضت	۴۶۰	بیان رستکاری
۲۲۱	بیان مجاهده نفس	۴۶۴	صفت صدق و امانت
۲۶۰	بیان ترک زینت		وسخا
۲۶۹	بیان نشان ابلهان	۴۶۹	صفت ترک خشم و قهر
۲۷۵	بیان عاقبت	۴۷۳	بیان بی وفای جهان
۲۸۴	علامت عقل و دانش	۴۷۸	صفت معرفت حق
۲۹۱	بیان دستکاری	۴۹۴	صفت ورع
۲۹۷	صفت ذکر الله تعالی عز وجل	۵۰۱	صفت شرف خدمت

ترسانه حکیم پلشی السید موسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* جذبی حد آن خدای پاک را * بی لفظی ادات نفید در که جامده داخل اولور بی هنر کی تنکم نالفظی مشتقه داخل اولور ناپیدا کی که کور میچی یعنی اعماد (و بی حد محذوف اولان که رابطه سیله حده صفت در حد که بی حد است دیمکدر لسان عربده آندن الحمد الغیر المتناهی ایله تعبیر اولور یو خسه حدک اضافت بیانیه سی دکلدر که آندن لسان مذکور ده الحمد الذی هو غیر متناه ایله تعبیر اولور تنکم اصطلاح فرسدن بی خبر اولور لروهم ایدر لر (زیرا بولسانده مرد جو مرد دیرلر مرد که جو مردست دیمکدر و لکن رابطه اولان که لفظی تخفیف حذف اولور (تنکم زید قائم اصلنده زید هو قائم ایدی که هونست حکیمیه نک رابطه سیدر صکره لفظدن حذف اولور قائم تحتند مستقر قلندی و که رابطه سنک حذفی فار سیده بسیار در (حتی کاب بوستان اولنده) بنام خداوند جان افرین (نظمند جان آفرین دخی خداونده وجه مذکور اوزره صفتدر یو خسه اضافت بیانیه دکلدر (ان او دیمکدر که هو کی ضمیر غائب مفرد در آنان جمع اولوب آنلر دیمک اولدیغی کی (و این اسم اشارتدر که بوه شود دیمکدر اینان جمعدر که بونلر و شونلر معناسنده در

ولکن

نظیف اندیک وقفید رسوه کله

۳
۵

ولکن لغات فرسده مسامحه ایدوب آن اول معناسنه اسم اشارتدر دید کوری وجه دکلدرز برا لغت عربده هوا یله ذانک فرق اولدیغی کی فارسیده دخی آن ایله این میانشده فرق ظاهر در (خدای یا الله و یاسن های و هما و امثالی کی واجب الوجودک علم خاصی در اصلی خود آینه در وجودی کندی ذاتندن معناسنه که غیر بدن مستفاد دکلدر (وجود ممکن کی زیر وجود ممکن مرجعی وجود واجبدر انکچون ممکنه هالک و باطل و حقه حی و باقی دندلی (پس حقدن غیریه خدادنلر مکر که معنای لغوی سی جهته ایله اولان که کندی کلیمی دیمکدر و لکن مرجو حدرز برا اعتبار عرفه در ولی به بی اطلاق ایتک کی که حقدن خبر و بریچی معناسنه در (فاما عرفده بی وساطت ملک ایله صاحب الوحیه دیرلر ولی ده ایسه بومعنی مفقود در (و ترک تکرید دید و کسه عرب الله و اهل فرس خدا و روم انبیا و ارمی اصفا و افرنج کر بطور و حبش وافی دیر که بوالفاظ مختلفه ده مقصود معنای واحد در غیب و انکور و اوزم کی (چونکه خدا علم خاصدر بوجهتدن آن لفظنک مرجع و مشار الیهی متعین اولور هو الله ده (هو کی و ما بعدنده اولان اوصاف دخی فی کل تعبیر ایله تمیز ایلر (از جمله پاک لفظیدر که عرب آندن ظاهر و ترک آری و مصطلح ایله تعبیر ایدر (و حقه طهراتی عیب و نقص آندن مبرا و وهم و خیال و عقله کنجایشدن معرا اولدیغدر تنکم سبوح و قدوس لفظلری مذکور ده دالدر و لکن حق تعالی بی اوصاف امکانیه دن تبرئه ایتک و هم خلقدن ناشیدر و الاحق تعالی قدس ذاتی ایله مقدسدر تنکم کلمه تو حیدده اولان نفی و اثبات دخی بویله در و الا فی نفس الامر شریک حق ممتنعدر (پس نفی و اثبات اعتباری در که متوهمک توهمنه داردر (و خدای لفظی پاکه مضاف دکلدر بلکه بودخی ماقبلی کیدر (یعنی پاک خدایه که رابطه سیله صفتدر و آخرنده اولان را ادات تخصیص در تنکیم دیرلر این شعر فلان راست یعنی بو شعر فلان کسبه مخصوصدر و گاهیجه ادات مفعول دخی اولور و فاکن مارا کی (معنای مصرع) دیمک اولور که بی حد و غایه حد و ثنا اول عیب و آفت و نقصان و وهم و خیال و عقل انساندن بری اولان خدایه مخصوصدر یعنی محمود انجیق اودر و غیر یسی بالکلیه حامددر تنکم قرأنده کلور (و ان من شی الا یسبح

مقدمه و بوم مقامده ایکی سوال وارد (اول کبسی بود که خدایی حدایتک
مقدور بشرد کلدن زرامتنا هیدن غیر متناهی اولان حد متصور
اولماز (جواب بود که مقصود حق تعالی بی حد حده مستحقدر
دیمکدر کرک قدرت بشرا کا وعا ایتسون و کرک ایتسون (و بردخی
وجود تجمید دایتد که حد دخی مستردر و وجودک اطوار مختلفه ده ظهورنه
نهایت یوقدر زبرانیاده و برزخده مخلد دکل ایسه ده جتیده ابدی در
و هر حالک آخری حد در نتکم قرآنده کلور (و آخر دعواهم ان الحمد لله
رب العالمین) (و بردخی جمع السنه حسبیه حدی حسابدر (و بردخی
اکامل ناسه کوره در یعنی هر کسک حدی اخلاصنه کوره قوت بولوب
بعضیلرینک بر کره حدی نیچه یوزیکه بدل اولور نتکم تنزیل ده کلور
(انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب) و مرویدر که حضرت
داوددن علیه السلام بهر یوم عمل اهل ارض قدر عمل مرفوع اولوردی
(و ایکنی سوال بود که حدک حقه اختصاصی نوجهله در که خلق دخی
محمود و مشکور در نتکم حد یتده کلور (من لم یشکر الناس لم یشکر الله)
(جواب بود که خلقک محمود اولدیغی واسطه نعمت اولیق جهنیه در
(پس منعم حق اولیق فی الحقیقه جدا کا راجع اولور کرک
بالواسطه و کرک بلا واسطه و لکن حکمتده واسطه بی محافظه لازم
اولغله ترتیب اسبابه نظر اولندی چونکه نعمت بلا واسطه اوله
بوصورته اسباب مفقود اولور و حدک بالذات الله رجوعی ظهور
بولور فاعرفه * آن که ایمان دادمشی خاک را * آن خدا که تقدیرده در
(ایمان تصدیقدر یعنی مخبرک حکمنی اذعان و قبول ایدوب کر چکدر
دیمکدر) پس ایمان دعوت آنبایه ناظر و تو حید اعددر و ایمان اجائی
شهادتک مفهومی و ایمان تفصیلی آمنت بالله الی آخره مضمونی در
یعنی کلباندن آلتی عدد مؤمن بهی تصدیقدر که سائر مبدء و معاده متعلق
اولان جزئیات آنده داخلدر و اعطاء ایمان وصفی تقدیم ایلدی زیر ایمان
اسباب سعادتک اعظمی در نتکم معرفه الله باعث درجات عالیه در
و ایمان فیض ازلی اولغله آندن دادایله تعبیر ایتدیکی دادن ویرمکدر
مقصود استعداد ایمان مجعول اولوب اغاضه الهیه صورت پذیر اولدیغی
اندر اگرچه فی الحقیقه امر غامضدر (مشتی ده یا وحدت ایچوندر مشت

یومرق و آوج معالنه کلور مشت سنک ال قیاسی دیمکدر نتکم لغت
حلمی ده مصر حددر (خاک طیرا قدر که عناصرر بعدهک بحسب
الصورة اعظمدر انکچون (خلقکم من تراب) وارد اولدی اگرچه آب
بحسب المعنی عنصر اعظمدر که سبب حیاتدر (و کله را بوراده علامت
مفعولدر (معنای مصراع) بودر که اول خدایه حد بی شمار اولسونکه
عزرائیلک وجه ارضدن قبض ایتدیکی بر آوج طیراغه بعد التخمیر
ونفخ الروح ایمان و اسلام احسان ایلدی مع هذا ترابله انسان و ایمان
میانده مناسبت یوقدر انکچون دیمکدر که (ماللتراب ورب الارباب
(بعد ذابوراده بر آوج طیراق دیدیکی بزه نسبتله تمثیل و شاننی تقلیل
و تحقیر طریقیله در و لافی نفس الامر قبضه عزرائیل قیاسدن خارجدر
انکچون زمینک جله اجزا سندن اخذ ایدوب الوان ترابده تفاوت
و اختلاف اولغله الوان بنی آدم دخی بواسطه اوزرنه ظهور ایلدی که
کیمی سفید و کیمی سیاه و کیمی زرد و کیمی سرخدر و کذلک چتراردن
الخدا و انما لکم ملکی و شوره زاردن مأخوذ اولنر کوسج اولدیله و بیچدر
دخی طبیعت ارضه کوره میانه بولندیله سبحان الله * آن که در آدم
دمیداور و چرا * بونک دخی تقدیری سابق کی درزیر اخذانک وصف
آخری در و نفخ روح و وصف اولدن مقدم ایکن سر تاخیر بالاده بلندی در
ظرفیت افاده ایدر عرییده فی کبی و ظرفده توسع اولغله عاملی اولان
دمیداورنه تقدیم اولندی مع هذا ضرورت وزن دخی معتبردر (آدم
اسم الحمیدر فالغ تالح ازرهاجر و امثالی کبی آدمدن التمس بیک سنه مقدم
مخلوق اولان قومه جان دندیکی کبی که انلر بلادخان اولان لهب ناردن
صورت بولشدر در ترابدن مخلوق اولان صورت بدیعده دخی ابتدادن آدم
و بشر و انسان دیواسما وضع اولندی و بعض علماء انده اشتقاق اعتبار
ایدوب ادیم ارضدن و یا دامه دن و یا غیریدن اخذ ایلدی ادیم وجه ارضدر
زیر تراب آدم وجه ارضدن مأخوذ در دامه کسندم کون در که عرب سمعرت
دخی دیرلر و حلبه نبویه ده اسمر اللون دندیکی اوصافی ممدوحه دندر که
بیاضی نو عا سیاهه مائل دیمکدر تا که آینه الهی اوله فافهم (ولکن کاه اولور
که اشتقاق اعتبار اولنسه دخی ایکی لغتده توافق بولنور) ادر پس ده کثرت
درس بولندیغی کبی و ابرهیم اصلنده ابراهام در که ابرحیم دیمکدر و علی

هذا (دمید فعل ماضی در که دمیدن او فور مکدر عرب اندن نفخه تعبیر
ایدر تنگم قرأند کلور) و نفخت فیه من روحی) و نفخ حق تمثیل طریق به در
مقصود ماهیته وجودك مقارنتی و نفس معنوی رجائی ك موجوده
اثرینك ظهوریدر که قدرتك مقدوره تعالی ایلده را اگر چه که کیفیت
تعلقی هیچ بر فرد بلمشدر و بونفخ بالذات در و مریمه رضی الله عنها نفخ
وساطت جبریل ایلده و بطن امده اولان جنبه نفخ غیری ملك و ساطتیه در
که جمله سندن مقصود صورته اولان روحی اظهار در یو خسه
خارجدن القاء روح دکلدر (و بوراسی غوامض او در دندر که بطریق
الکشف آسان بلمشدر) او اصلنده اوی در که ضمیر غائب منفصل در عرییده
هو کبی خدای دن و امثالدن بآ حذف اولندیغی اوی دن و نظائرندن
دخی تخفیفاً حذف اولمق قاعده فرسدر (بوراده اودمیدك تختنده
مستتر اولان فاعلی تأکید ایچوندن که فاعلی خدادار (و روح راده
اولان را علامت مفعولدر زیر روح دمیدك مفعولدر) پس بوندن اخذ
اولندی که نافع الله تعالی و منفوخ روح و منفوخ فیه آدم در بوراده روحدن
مراد روح انسانی در که محل تعینی دماغ در اگر چه فی الحقیقه تخیر دکلدر
بلکه بدنه تدبیر و تصرف طریق به تعالی ایچسدر انکچون وصفنده لا
داخل و لا خارج دیر و بورو روح منفوخك بر اثری وارد که کار و روح حیوانی
دیر که مبدأ حس و حرکتدر و انك مقروم محل تعینی قلب و کبدر یعنی بورك
و جکر در (زیر آدم در که عروق و ساطتیه جمیع اجزاء بدنه ساریدر اگر
و دمك بخاری اولسه بدنه اثر حیات ظاهر اولماز دی و مفلوج اولدر
بو بخارك انقطاعیه مفلوج اولور و وسست قالور انکچون بورو روح
اولکی روحه جسد ار اسنده واسطه در نظیری غضروف دیدکلدر
که بعض عظام اوزرنده لحم لایم کبی نسنه در و افاقد و ساطت حق دخی
بویله در انبیا و اولیا کبی استه روح حیوانی روح انسانی به تابعدر و بویکیدن
ماعد نفس ناطقه جزیه دخی وارد که نفس کلدن مستفاد در که
علم و عقل و ادراك بونده در و بونکله ارواح انسانیه اوچ اولور
(معنای مصراع) بودر که حددن افزون جد و ثنا اول خدایه
ولسوتکه ابوالبشر آمده و اولاد آمده الی قیام الساعة نفخ روح الهی ایدرب
انکله زنده و متحرك قبلدی و بومعنای شریف مقابله سنده جد کثیره

سزاوار اولدی زیرا سر خلافت بورو حك افاضه سنه منوط و ظهور
حقائق اسماء بونفس نفیسه مر بوط در تنگم تنکیر روح عظم شاننه دلالت
ایدر اگر چه فی الحقیقه مراد روح معهود در که روح یانی در یعنی من روحی
کله سنده ذات الهیه به مضاف اولان روح در و کار و حك بدك
انکله حیاته نسبتله در و لاحق تعالی ده روح اولماز (پس بونك مائی
حیات حق اولور * داداز طوفان نجات اونو ح را * اوکله سی کالاول
فاعل فعلی تأکید در) از من جاره معناسنه در متعانی نجاتدر زیر تقدیر
کلام دادنوح رانجات از طوفان دیمکدر که نوح مفعول اول و نجات
مفعول ثانی در و ثانی بی اول اوزرنه تقدیم ضرورت وزن ایچوندن و بردخی
طوفاندن نجات بولمق کلامده عمده کبی اولمغله بانی مسارعتنه دائر در
و بوندن معلوم اولدی که دادلسان عرییده اعطا کله سی کبدر که ایکی
مفعوله تعدیه ایدر (طوفان اصلنده طوفندن که بر نسنه نك چوره سنده
دور ایچکدر طواف کعبه کبی و طائف دیدکلری شهر که مکة مکرمه نك
ماوراسنده اوچ مرحله موضعه وضع اولمشدر اصلنده قرای شامدن
ایدی صکره دعاء ابرهیم ایلده علیه السلام اور دان ارض حازه نقل
اولند قدده مکعبه مرونده کعبه بی طواف ایچکله طائف دندلی (و مطر
غالبه طوفان دیر لر زیر اکثرته متاهی اولمغله محیط جمیع اشیا اولور
و قوم نوحه واقع اولان حادثه ماء اولمغله آند متعارف اولدی (و طوفان
نوح هبوط آدمدن ایکی بیک ایکی یوز سنه دن زیاده مر ورنده واقع
اولمشدر (و نوح آدم ثانی و نجاتی امر عظیم اولمغله افراد بالذکر ایدوب
آدمه مقارن اوصافده ادخال ایلدی (نجات خلاص معناسنه در
(نوح اسم اعجمیدر که انصرافی خفتندن او توریدر و (نوحك
اصلنده اسمی عبد الغفار در که کثرت نوح یعنی رفع صوتله زیاده بکاسندن
نوح دندلی (و نوحك ولادتی هبوط آدمدن بیک التیوز قرق ایکی
سنه سنده در و عمری بیک سنه دن زیاده در طقوز یوزاللی سنه دیدکلری
نبوتی اعتباریه در تنگم قرأند کلور (فلبث فیه الف سنه الانجسین
عاما) یعنی بعد النبوه قومی ار اسنده بوقدر مکث ایدوب بعده طوفان
واقع اولدی و نبوتی قرق سالدن صکره اولوب بعد الطوفان دخی
نجه مدت حیاته اولدی (معنای مصراع) بودر که اول خدای

حضرت شارح ابراهیم
اسمن رسم عثمانی اوزره رادن
صکره النفس یازمق ملتزمیدر که
خط دستیه اولان سائر ازانده
دخی کو رلمشدر تبرکاً لرسمه
تغیر اولمندی
للاطایع الفقیر
اسعد

قادر که نوح پیغمبره علیه السلام اوج اولادیه و سائر مؤمن اولان قومیه که سکسان نفره انجیق بالغ اولورل حادثه طوفانندن نجات ویردی و سفینه سوار اولغله تخلیص ایلدی و کنعان اوغلی و سائر بی حساب وجه ارضده اولان کفره بی اغراق ایلدی زیرا طوفان باران جبال شاهقه نك قرق ذراع فوقه چشمش ایدی بوسیدن هیچ بر فرد وسیله خلاص اولاجق بر نسنه بولدیله و اوغلی کنعان زجاجدن بر ظرف ایچنه کبروب آخر کندی بولنه غرق اولدی دیمشله (و کنعان مذکور نوح صلی اوغلی اولدیغنه ابن کثیرک (ونادی نوح ایینه) قرآنی دلالت ایدوب یعنی اینقی هانک قبیله قرأت ایشدر ~~که~~ اصلنده انهادر که ضمیر تائیت نوحک خاتونه راجعدر صکره اکتفاء بالقیقه الف حذف اولمشدر * آن که فرمان کرد قهرش بادرا * تاسزایی داد قوم عاد را * فرمان امر و بویرق معناسنه فرمودندن اخذ اولمشدر که یور مقدر فرموده خدا فرائض اعماله دبرلر که آتی حق یورمش و امر ایشدر (کرد کاف عربینک فیهله فعل ماضیدر کردندن کردن ایلک و ایشکدر حق تعالی به کاف عربینک کسره سیله کرد کار دید کلری فعال معناسنده در قهرش ده اولان ضمیر متصل که شین در خدایه راجعدر قهر غلبه و تذلیلدر انکیچون مقابله اطفده مستعملدر زیر الطفده اعزاز واردر (بوراده قهر کردک فاعلیدر و فرمان ایلین فی الحقیقه خدای قاهر در و لکن قهر سبب فرمان اولغله قهر امر ایتکی اکا نسبت قبلدی (و باد را فرمان کردک مفعولیدر زیر فرمان کردک مجموعی ماضی اولان امر معناسنده در که لسان عربیده اندن امر قهره الرج دیمکله تعبیر اولنور (پس بادر یحدر یعنی اصلنده مطلقا یلدر بوراده مراد ریح عقیم دید کلریدر که عاد قومی اوزرنه یدی کیچه و سکن کون اسوب انلری اهلاک ایلشدنر تا بوراده ادا ت تعلیل در لام جاره معناسنه آمدن تا تر اینهم سنی کور مکدن و توری کلد م دیمکدر سزایلیق و جزا معناسنه و آخرنده یاه اولی اصل کلمنددر که سزای در خدای و همای کبی و یاه ثابته تنکیر افاده ایدر تنوین کبی قوم رجاله مخصوص اسمدر زیرا (الرجال قوامون علی النساء) موجبجه امور نسائله قائلمدر در وقوم عاد و قوم فرعون و امثالنده ذکور و اناته شموی اناک انده دخولی طریقیله دکلدر

بلکه

✽

در اولادیه و سائر مؤمن اولان قومیه که سکسان نفره انجیق بالغ اولورل حادثه طوفانندن نجات ویردی و سفینه سوار اولغله تخلیص ایلدی و کنعان اوغلی و سائر بی حساب وجه ارضده اولان کفره بی اغراق ایلدی زیرا طوفان باران جبال شاهقه نك قرق ذراع فوقه چشمش ایدی بوسیدن هیچ بر فرد وسیله خلاص اولاجق بر نسنه بولدیله و اوغلی کنعان زجاجدن بر ظرف ایچنه کبروب آخر کندی بولنه غرق اولدی دیمشله (و کنعان مذکور نوح صلی اوغلی اولدیغنه ابن کثیرک (ونادی نوح ایینه) قرآنی دلالت ایدوب یعنی اینقی هانک قبیله قرأت ایشدر ~~که~~ اصلنده انهادر که ضمیر تائیت نوحک خاتونه راجعدر صکره اکتفاء بالقیقه الف حذف اولمشدر * آن که فرمان کرد قهرش بادرا * تاسزایی داد قوم عاد را * فرمان امر و بویرق معناسنه فرمودندن اخذ اولمشدر که یور مقدر فرموده خدا فرائض اعماله دبرلر که آتی حق یورمش و امر ایشدر (کرد کاف عربینک فیهله فعل ماضیدر کردندن کردن ایلک و ایشکدر حق تعالی به کاف عربینک کسره سیله کرد کار دید کلری فعال معناسنده در قهرش ده اولان ضمیر متصل که شین در خدایه راجعدر قهر غلبه و تذلیلدر انکیچون مقابله اطفده مستعملدر زیر الطفده اعزاز واردر (بوراده قهر کردک فاعلیدر و فرمان ایلین فی الحقیقه خدای قاهر در و لکن قهر سبب فرمان اولغله قهر امر ایتکی اکا نسبت قبلدی (و باد را فرمان کردک مفعولیدر زیر فرمان کردک مجموعی ماضی اولان امر معناسنده در که لسان عربیده اندن امر قهره الرج دیمکله تعبیر اولنور (پس بادر یحدر یعنی اصلنده مطلقا یلدر بوراده مراد ریح عقیم دید کلریدر که عاد قومی اوزرنه یدی کیچه و سکن کون اسوب انلری اهلاک ایلشدنر تا بوراده ادا ت تعلیل در لام جاره معناسنه آمدن تا تر اینهم سنی کور مکدن و توری کلد م دیمکدر سزایلیق و جزا معناسنه و آخرنده یاه اولی اصل کلمنددر که سزای در خدای و همای کبی و یاه ثابته تنکیر افاده ایدر تنوین کبی قوم رجاله مخصوص اسمدر زیرا (الرجال قوامون علی النساء) موجبجه امور نسائله قائلمدر در وقوم عاد و قوم فرعون و امثالنده ذکور و اناته شموی اناک انده دخولی طریقیله دکلدر

بلکه رجاله تابع اولدقلری جهتیله در احکام الیهیه ده تابع اولدقلری کبی (عاد هود علیه السلام قومی در که عاد بن عوص بن ارم بن سام بن نوح علیه السلام اولادیدر که بابالینک اسمیه تسمیه اولمشلردر (نتکم بنو هاشمه هاشم و بنو تمیم تمیم دیدیلر) پس عاد شول قبیله نك اسمیدر که عاده منسوبه اوله و انلرک اوائلنه عاد الاولی و اواخرنه عاد اخیره دیرلر و قومنک منازلی احقاق دید کلری یرده ایدی که بمن سمنددر و انلر عظیم جنه اوزرنه مخلوق اولوب قائملری التشر و بوزر ذراع کلوردی و هر برینک باشلری برقه کبی ایدی که کوزلرنده و بورنلرینک دلکارتده سباع حیوانات یوا یایوب یاور یلردی حضرت هودی تکذیب اوزرنه مصر اولدقلرنده حق تعالی ریح صرصر ارسال ایدوب انلری اهلاک ایلدی (و هبوط آدمدن اوج بیک قرق سنه دن صکره عاد اولی طوفان ریحله احقافده هلاک اولدیله و حضرت هود انلرک استیصالندن صکره یمش سنه دن زیاده دخی معمر اولوب سال عمری دور تیوز التمش درت سنه یه بلوغده دار دنیادن دار اخرته انتقال وارتحال ایلدی (معنای بیت) بودر که اول خدای قهار که قهری باده امر ایتدی عاد قومنک لایق و عملارنه موافق اولان جزالری و یرمک ایچون یعنی باد دخی مآثور اولدیغی اوزره حددن زیاده و جهله برهفته قدر هبوب ایدوب زیر زمینده تسنر ایدنلری بله زور ایله اخراج و هوا یه صاوردی و جهله سی قهار ذی الجلالک ید قهر و قدر تنده مقهور و مدمر اولدیله و عظیم جنه و قوت بدنیله لری مفید اولدی و بوندن ریحک فی نفس الامر نه مرتبه ده شدید اولدیغی فهم اولندی و حدیثه کلور که (نصرت بالصبا و اهلاکت عاد بالدبور) صبا مشرقدن و دبور انک مقابلهندن اسن یله دبرلر که مغرب طرفندن وزان اولان باددر و حدیث مذکور دن فهم اولندی که غزوه احزابده کفار قریش و غیر یلر اوزرنه هبوب ایدن ریح صبا ایدی نتکم قرآنده کلور (فارسلسا علیهم ریحاً) * آن که لطف خویش را اظهار کرد * یا خلیلش نادر کزار کرد * لطف تحفه و هدیه در که انکله مودته توصل اولنور و شول نفی ایصال ایتکه دبرلر که انده دقت واردر انکیچون حق تعالی به لطف دندلی زیرا

✽

دقائق اموری بیلور و حاسه ایلله ادراک اولنماز و عبادی هدایتده
رفقه معامله ایدر (خویش خاء معجزه کسری و واورسمیله کندی
معناسته خود کبی) و اظهار اخلاق مقابله یعنی بصر و بصیرته
بارز اولان نسبه ظاهر واتی ابراز اظهار دیدلر اصلنده ظهور
طهرارنده اولوب خنی اولمقدن تکیم بطون بطن ارضنده اولوب
بارز اولمان نسبه ک حالیدر (بالف ایلله بوراده ب معناسته بلا الف که
بجود تعلق ایچوندن یعنی خلیلی کرد فعلنه متعلق قلمق ایچوندن (کر
رسد دستم بوصلت) کلاعه وصل ایلله رسد کبی و اکا باء تعذیه دخی
دیرلر فعلی معموله ایصال معناسته بوجه فعل لازمی متعدی قلمق
معناسته دکل الحاصل کرد ماغیدر که فعل معناسته در فعل ایسه
بائله تعذیه ایدر فعل به کذا کبی (خلیلدن مراد حضرت ابرهیمدر
علیه السلام زیرا خلت ضمه انک وصفیدر که محبتک جیع اجزاء
وجوده سر بایندر زلیخا و یوسف و مجنون و ابلی حاللری کبی انکچون
زلیخا و مجنون اقتصاد ایتدکرنده دملرندن وجه ارضنده یوسف و ابلی
منتفش اولدی (آخرنده ش ضمیر متصل غایبدر که خدایه راجعدر
و بوشین اسمده مضاف الیه معناسته اولور و فعلده وادوات آخرنده
مفعولیت افاده ایدر و شین مذکورک ماقبلنی بعضیلر فتحله و بعضیلر
کسرله تلفظ ایدر و کاه اولور که ضرورت وزن ایچون اسکان دخی
اولنور (نار اتشددر که عناصر ابعه ک بر یسیدر کرک محسوس و کرک
غیر محسوس اولسون اگر چه محسوس جزئی و غیر محسوس کلیدر
آخرنده را علامت مفعولدر (کلزار کل لک در بنفشه زار بنفشه لک
دیمک اولدیغی کبی زیرا زار اسم جامد اولیحق لک معناسن افاده ایدر
و وضع ترکیبی دن صکره کل لکه علم خاص اولمغله کل زاره متصل
بازلق قاعده املادر و بعض مواضعده که زار مشتق اولور مرغ
زار کبی که زار یلق ایدیچی قوش معناسته در بوراده زار مرغ صفتدر که
وضع ترکیبی سی اوزرنه قالمش علم خاص اولماشدر بوجهندن بری
رندن منفصل یازیلور (وکل معروف قرمزی چیچکدر و هر چیچکه دخی
اطلاق اولنور و لکن اضافله متعین اولور مثلاً زنبق و بادام و شفتالو
چیچکدره کل زنبق و کل بادام و کل شفتالو دیرلر تکیم لسان عربی ده

ورد لفظی فتحله هر چیچکه اطلاق اولنور و لکن غلبه استعما لله
حوجم یعنی قزل کده شایعدر و تخصیص مراد اولسه ورد ایض
وورد اصغر وورد فلان دیرلر (وکار اراغظندن مفهومدر که کل دیدکلی
چیچک قبل النبوه دخی بو عالمده واریدی اگر چه ایله معراجده
جناب نبوت صلی الله علیه وسلم تجلی الهیدن عرقریز اولدقه
در لردن دخی کل بتدیکی معروفدر وکل حقنده وارد اولان حدیثه
موضوعدر دیدکلی لفظی حسیله در والا کلمات نبویه اندن اوفردر
(معنای بیت) بودر که اول خدای لطیفه حد بسیار اولسونکه
کندی لطفی اظهار ایلوب ابرهیم خلیله علیه السلام نار غمردی
کلزار ایلدی و آتش سوزانی برد و سلام ایدوب برنه کل بتوردی
و بلبل دخی اول حالده ابرهیم موافقت ایتکله بیک بر اسمله داستان
سراشق احسان اولنوب خلیله سائر انبیادن تمیزی کبی بلبل دخی
ممتاز اولدی زیرا ابرهیم جناب مصطفیان ماعداسی اوزرنه
مفضل اولدیغی متفق علیه در و مذهب سنی بودر که آتش بالذات
محرق دکلدر حکیم زعم ایتدیکی کبی (پس نار قدرت الهیه ایلله برودت
و حرارتدن هر برنه قابلدن یعنی جره ایلله قائم اولان نارک ناربتی زائل
اولیحق برد اولوب و شب اسراده جناب رسالتک کره هوا و کره
اثر دن مروری دخی و جه مذکور اوزره دو اگر چه جسم نبوی ده
منافی آخر عارض اولق دخی مختلدر فاما ابرهیم مختل دکلدر
نتکیم (یا نار کونی بردا و سلاما علی ابرهیم) خطابندن مفهومدر که
منافی احتراق طرف نارد در طرف ابرهیمه دکل (و دیمشدر در که
هبوط آدمدن اوچ بیک اوچیز بکرمی سنه دن زیاده مرور ایتد که
حضرت ابرهیم شهر بابلده دنیا به قدوم ایدوب اوچ بیک اوچیز
الشمس اوچ سنه سنده قرای بابلدن کوئی دیدکلی قریه ده که طوبی
وزنی اوزره در قصه نار واقع اولدی پس عرفه که عرفه وزنده در
نار غمرد اوراده واقع اولدی و حالا آثار منجینق باقی در دیدکلی
قول جمهوره مخالفدر و بو وقعه دن صکره حضرت ابرهیم ارض
عراقده اوتوز سنه دن زیاده مکث ایدوب بعده قدس شریف طرفنده
ارض فلسطینه هجرت ایدوب خلیله ل الرحمن نام موضع که الی الان

شارح حضرت ناری ابرهیم
اسمعی رسم عثمانی اوزره رادن
صکره ابرهیم صورتده یازمق
ملترمی اولدیغی خط دستیه
کور دیکند سائر انبیا دخی
مقبیدر
للطابع

آنکه منسوب در و آسوده اولدقاری قبه دخی اوراده در ککه بابی
 مطبق او اوب بالادن قنادیل ایقاد و آویخته اولنور * آن خداوندی
 که هنگام سحر * کرد قوم لوط را زیر و زبر * خداوندی ده یاه
 وحدت ایچوندر خداوند مالک و بزرگوار در اصلی خود آینده در
 خدای کبی واریادن بدادر (پس اصلی ایکی کلمه در که بعض
 حروفی حذف اولنوب کلمه مفیده حکمنده قلندی و بحسب
 التركيب معناسی کندی کلیدر که واجب الوجود در تشکیم
 خداده می و رایتدی و ملو که خداوند اطلاق اولندیغی معنای
 وضعی حسبیه در که مالک و بزرگوار در و بردخی واجب الوجود کبی
 وحدت وجودی وادرا کرچه بحسب الاصل ممکندر و وحدتی
 شولقدر در که منازعه مملکت ایدن فصله مقتولدر (هنگام وقت معین
 و محدود در وقت چهار و امثالی کبی انکچون وقت معین ده اولان جمعیه
 هنگامه دیرلر که آخرنده هاء اختصاص افاده ایدر (سحر فتنین
 ایله سدس آخردر یعنی بفرصادق و بفرکاذب میاننده اولان و قدرت
 سحر کسرله اندن مأخوذ در زیر مابین الفجرین ظلمت لیل و نورنهار
 مختلط اولدیغی کبی مسحور اولان کسیه دخی برنسنه نك وجود و عدمی
 مخیل و مشبه در بوراده سحر در مراد وقت صبا حدر زیر سحر ك
 صبا حه اتصالی وادر و قرأند کاور (ان موعدهم الصبح) وینه
 کاور (فاخذتهم الصبحه مشرقین) یعنی ابتداء حلول غدا و وقت
 صبا حه و تمامی وقت اشراقده اولدی (لوط حضرت ابرهیمك
 برادرزاده سیدر که هاران اوغلیدر و ابرهیم سکسان یاشنده ایکن
 لوط الی اوچنده ایدی و واقعه نمرود دن صکره ابرهیم ارض عراقده
 فلسطینه نزول و هجرت ابتدایی و قنده لوط دخی شام ناحیه لرندن اردن
 دیدکری طرفه نازل اولوب الله تعالی اتی اهل سدومه ارسال ابتدی
 ذال معجزه ایله و آنلر خباثت اهلی ایدی رسالت لوطی قبول ایتوب مصر
 اولیحق هبوط آدم دن اوچ بیک در بیوزیکری ایکی تاریخنده جبرئیل
 علیه السلام انلرک شهر لرینی ارض لرله بله قلع ایدوب سمیایه رفع
 و بعده سر نکون قیلوب صبحه عظیمه ایله صبحه ابتدی واوز لرنه طاش
 باغوب برلندن قاره صولجقدی که الی الآن آثار باقیه سی وادر در زیر و زبر

✽

مردوم دال ایله لغت ایسه ده
 صوابی ذال ایله در
 لفظ ابع

زیر کسرله آتدر تحت کبی آشفه دود آغله لب زیرین دیرلر آغرك آلتنده
 اولدیغندن اوتوری زیر فتنه اوستدر کوجلو کشی به ز بردست دیرلر ایللردن
 الی اوستون اولدیغندن اوتوری یوقار و دود آغله آغرك اوستنده اولدیغیچون
 لب زیرین دیدیلر ایکسنده بله یعنی زیرین و زیرین ده اولان یالار نسبت و فونلر
 تأکید ایچوندر (ولغت قره حصاری ده کاور که ز بر اصلنده ز بردر یعنی زای
 مکسوره در ز بر حرف جر در ز بر اوزرندن دیمکدر بعد التركيب علم اولمغله
 حرکتی تغییر اولندی تشکیم لغت فارسیه ده نظائری چوقدر (معنای بیت)
 بودر که اول خداوند یعنی الله عنظیم و متعالی که سحر و صباح و قندوم
 لوطی آلت و اوست یعنی باشی اشاعه ایلدی و اهلاک قیلدی و یوفعل
 کرچه جبرئیلک مباشرتیه در لکن فرمان حق اولمغله حقه نسبت اولندی
 و قرأند نظائری چوقدر (الله يتوفى الانفس) (قل يتوفاكم ملك الموت)
 و امثالی کبی * سوی او خصمی که تیراند آخته * پشه کارش کفایت
 ساخته * سوی یاله و یاسر جهت معناسنه در که ترك آندن یکایله تعبیر ایدر
 (پس این سوویکا و آن سووایکا و سوی او انک جانبیه دیمکدر) که ضمیر
 منفصل خداونده راجعدر و جازدر که سوی او و کسوی دایر و امثالنده
 یال اضافت ایچون اوله زیرا یومقوله مده لده کلمه مابعدنه ایصال
 واضافت متعذرا و لمغله یاله توسل ایدر لر زیر حرف علتدر که کاه حذف
 و کاه اثباتله تصرف اولنور (خصمی ده اولان یاه وحدت و یاتنکیر
 ایچوندر که تحقیره محمولدر) خصم فتنه مخاصم معناسنه در و خصوصیت
 منازعه دیمکدر خصم اصلنده ضمه در که جانب معناسنه در ایکی خصم
 و منازع بری برینک خصم و جانبیه تعلق ایدوب دست و کر بیان اولمغله
 احدهما آخری جذب ایتکله حاللر نه مخاصمه دیدیلر (تیرا و قدرندن اولورسه
 كرك قامشدن و كرك اغا جدن انداخته ماضی دن قسمدر که آتمش دیمکدر و اكا
 ماضی مقید بر قرلر یعنی بله مقیدر که ماضی بی حاله تقریب ایچون آخری
 مفتوح اولوب فتنه بی بیان ایچون هاء رسمی الخاق اولنور الحاصل انداخته
 اصلنده انداخت در که تاء ساکنه ایله ماضیدر و مصدری انداختن در که
 اخرندنون حذف اولمغله ماضی اولمشدر صکره قرب مذکوره اشارت
 ایچون تامفتوح اولوب حرکتی بیان و خفط ایچون هاء الخاق اولندی زیرا
 هانک وجود یله تاساکن اولمق متعذردر و الا هالغوا و لور و یومقوله ماضی نك

✽

آخره شمار دخی لاحق اولور و لکن همزه سی صاف اولماز انداخته
اندو کرده اندو کرده اش کی که آتش و آتش و آتش معنای نه زیر
هائ غیر محفوظه نك توسطی و اتصالی و اسقاط همزه بی منافی و مانع در
(پشه بآء عجم نك فقهیه سوری سکک در پشه خانه سوری سکک
چوق اولان پرلده چادر کی قور دقاری نسنه پشه اصلنده پشه ای در که
یاء وحدت ایچوندر حذف اولنوب عین بترآء اکا علامت وضع اولندی
زیراهاء غیر محفوظه دن صکره یاء مفرده یازلمز (کارش ضمیر متصل
خصمه راجع در) کاز کافی عربیه ایش در کافر مای ایش بیورچی
و کاردان ایش بیلیچی در (کفایت عربی در سد ضرورت و قیام بالامر
معنا سنه که اندن حسب و بسنده ایله دخی تعبیر اولنور (ساخته دخی ماضی
مقید در که دوزمش دیمکدر مضارعنده خازایه قلب اولنور مثلا سازد
و سازنده و سازند دیرل انداخته سکده مستقبلنده خابی زایه قلب ایدوب
اندازد و اندازنده دیرل زیر اقواعد فرسدن در که تانک ماقبلی خاء هججه
اولسه اول خابی زایه قلب ایدرل تابی داله قلب ایتدکاری کی مثلا
آموختن کله سنک مضارعنده آموزد دیرل که زاخادن بدلدلر (پس اصل
اولان آموزدی آموختن دن اخذ ایتمکدر اگرچه بعضیاری فرعه نظر
ایدوب آموزیدن دن مشتق طوترل فاما صحیح اولان اولکی در و بومعنی
عربیده اشتقاق کبر و اکبر کی در مثلا کبرده ترتیبه نظر اولنما ایدوب
جذب جذبندلر دیرل و اکبرده مجرد مخرجده تناسب ایله نطق دندر
دیرل (معنای بیت) بودر که برعدو که اول خداوند عظیم طرفه اوق اتدی
رسوری سککی انک ایشنه کفایت دوزدی و بر مخلوق ضعیف یوزندن
انک کارن بتوردی و مقهور و مدمر قلدی بعد از عدودن مراد غمرو دین
کنعاندر فرعون کی دعوا ی ربو بیت آتش ویتون دنیایه مالک
اولش ایدی نتکم مجاهد دن منقولدر که دیمشدر درت کسه مشارق
ومغارب ارضه مالک اولمشدر که ایکسی مؤمنلدر که (بری سلیمان
بن داود علیهما السلام) و بری دخی اسکندر یونانی در که ذوالقرنین
تعبیر اولنور (و ایکسی دخی کافرلدر که بری غمرو و بری بخت نصر در
و بعضیایر شداد بن عاد دیمشدر و مدکور غمرو عدو ابرهیم اولوب
ابرهیمی منجیق ایله طرح آتش ایتد کردن صکره بابل و لایتنده برقص

عالی بناتدی که طول بش یک ذراع و عرضی ایکی فرسخ پرایدی تا که
انک اوزدنه چیقوب اهل سماءه مقاتله ایده و اله ابرهیمه مطلع اوله
و بعض روایتده برصندوقه غریبه دوزب وانی کر کس قوشلر نك
قنادرنه بند ایدوب و ایچنه کیروب یاننده برمصا حی ایله هوایه بران
اولدیلر و سحابه نك صعود ایدوب طرف سماءه اوق ایتدیلر حق تعالی
حکمتیه اول اوق بحر مسجورده که بین السماء و الارض مکفوفدر
بر بالغه اصابت ایتدی سکک یونس بالغیدر و قزل قانله منلطخ
اولوب انلره عودت ایتدکده سماءه اولنلری قتل زعمیه یینه زمینه نزول
ایلدیلر و بریج شدید هبوب ایدوب قصر مذکور کله سی دریایه
و ماعداسی وجه ارضه خروار ایدوب تحتنده اولان قومی هلاک اولدیلر
(و بعض روایات اوزره غمرو بدکار ابرهیمه چق سنکله جنک ایده لم دیو
صحرایه جذب ایدیچک اشته بنم عسکر م قنی سنک لشکرک دیدکده ابرهیم
شمعی کلور دیو جواب و یروب اول اشته خداوند قهار عسکر بعوض
یعنی بی حساب سوری سکک کوندرب هر برینک برنلره دخول ایدوب
هلاک اولدیلر و پشه غمرو دماغنده قلوب در تیوز سنه قدر دنیاده
انکله معذب اولد قدن صکره بالاخره تسلیم جان خبیث ایتدی
و طوغری دوزخه کتدی (نتکم ناظم منطق الطیر نام کتابنده دیمشدر که
(بنم پشه برسر دشمن کاغت) (در سر او چار صد سالش بداشت) اشته
ظهور برهاندن صکره عناد و مخالفتک نتیجه سی بویه اولور (و بوندن
مفهوم اولدی که خصم دن مراد فی الحقیقه خصم ابرهیمدر و لکن ابرهیمه
مخالفت و دعوا ی ربو بیت ایتدیکی جهندن حق تعالی به دخی خصم
اولدی که جانب آسمانه اوق آندی (زیرا سوی او دید و کندن کرچه
بحسب الظما هر حقه اثبات جهت لازم کلور (فاما مقصود طرف
علوی در که اوراده آنار قدرت عظیم و جسم و بسیار در و بر دخی ابرهیم
آله السماء دیو وصف ایتد و کندن غمرو بحسب الزعم سماءه قرار نه ذاهب
اولدی و ناظم دخی انک اعتقادنه کوره تعبیر ایتدی و بویه مکان
ایهام ایدر آیات و آثار چوقدر (و عجبت البک رب لترضی) (و لقدر آنزله
اخری عند سدره المنتهی) (الرحمن علی العرش استوی) و رفع اعمالده

خروار خاک و رانک ضعیفه
سقوط کی دوشمک معنا سنه در
للطابع

حتى الى السماء التي فيها الله) وامثالي كبي ولكن جمله سی مؤادر و بردخی
فوقیتدن جهت لازم کلز (وهو القاهر فوق عباده) کبی فافهم جدا
(و بو مقامده دخی تفصیل عریض وارد و لکن اطباب و تطو یلدن
حذر ترک اولندی و بیت مذکورک تقدیری بودر که (خصمی که انداخته
تیر بسوی او ساخته پشه کفایت کارش یعنی خصمی مبتدا و تیر انداخته نک
مفعول صریحی و بسوی او غیر صریحی اولوب بعد الجملة مبتدایه
صفتدر که لفظی بین الموصوف والصفة رابطه در و پشه ساخته نک
مفعول اولی و کفایت کار مفعول ثانی سی اولوب بعد الجملة خبر مبتدا
اولور و جمله اولاده فاعل انداخته ضمیر خصم و جمله ثانیه ده فاعل
ساخته خداوند در (و کارش ده اولان ضمیر متصل جمله بین میانی
رابط در فاعرف * آن که اعداد ایدر یاد رکشید * اعدا عدونک
جمعدر دشمن معناسنه عدو واصلنده تجاوز و منافات التیام دیمکدر که
بو معنی اگر قبله اولور سه عداوت و معادات و اگر مشبیه اولور سه
(عد و صحو و زنی اوزرنه و اگر بغیر علم اخلال عدالت ایله اولور سه
عدوان دیرلر وعدو مقام جمعه دخی مستعملدر نکم رجل عدو و قوم
عد و دیرلر و جمعی اعداء کلدکی کبی عدی دخی کلور الی وزنی اوزره
و قامو سده عدی اسم جمدر دیمشدر بورا ده اعدادن مراد فرعون
وانک قومی اولان قبطدر نکم مابعدی قرینه در و آلر حضرت
موسی علیه السلام و معجزاتی تکذیب ابتلایله مصره اوچ مرحله
اولان قلزم در یاسنده غریقی اولمشلدر (پس در یالله مراد بحر قلزمدر
یو خسه نهر نیل دکلدر زیرانهر نیل نهر جنتدر و قلزم و سائر بحار
(واذا البحار سجرت) و فقیجه آب صورتده آتشدر بو جهتدن اعدا ده
مناسب اولان آتش غضبدر یو خسه آب رجعت دکلدر و قرآنده
(النار یعرضون علیها غدوا و عشیا) آتی دخی اکاد آلددر (بدریاده
اولان بالی معناسنه ر که اعدادر که کشیدک مفعول صریحی و بدر
یا غیر صریحی در که ایکسی دخی ضرورت نظم ایچون عامل اوزرنه
تقدیم اولمشلدر اگر چه ظروف حدیث بحردندر که آلر و انلر و ملحق
اوللرده توسع وارد و در یاقاره مقابلیدر که عرب بحر و بر و ترک د کز
وقاره و عجم دریا و خشک و خاک دیر و در یایدی در که بحر روم و بحر

صفالیه و بحر جرجان و بحر قلزم و بحر فارس و بحر صین و بحر هند و رو بو
مجموعک ماده سی بحر محیط دیدک لیدر که بتون ارضی احاطه ایلمشدر و لسانی
یونانی ده انک اسمی اوقیانوسدر فتحله (در کشیددر لفظی مصادر و افعال
اوزرنه داخل تحسین و مفاجاه و ظرفیت و ایچر و معنالن افاده ایدر بورا ده
معنای اخیر مراد در تکم هدا یایه در آمد دیرلر ایچر و کلدی معناسنه و در آوردن
دیرلر ایچر و کتور مک ادخال معناسنه و در رسدن ایچر و کیر مک دخول معناسنه
و کشید فعل ماضی در کشیدن دن که چکمک معناسنه در آب کش صو چکیمی
و بار کش یوک چکیمی در (معنای مصرع) بودر که اول خداوند که اعداد سی
اولان فرعون و جنودنی قلزم دریایی ایچر و سته چکدی و اغراق یلدی یعنی
حضرت موسی علیه السلام انلری مدت طویله توحید و صدیقه دعوت
ایدوب قبول ایتمکدر ند موسی دخی اذن حقله انلرک اللرنده ایکوز سنه دن
زیاده اسیر اولان بنی اسرائیل بر کیمجه مصر دن چقارب بحر قلزم طرفنه
متوجه اولیچق فرعون بو معنادن اکاه اولوب جنود کثیره ایله روبراه
ساحل قلزمه ایرد کده موسی ضرب عصا ایله قلزمی شق ایدوب بنی اسرائیل
ایله مرور ایتمش بو لیتمش انلردخی من الاول الی الاخر داخل در با اولدقده
(فغشهم من الیم ما غشهم) موج بنجه موج هائل سردن آشوب بالکایه
غریق اولدیلر و بو واقعه هبوط آدمدن اوچ بیک سکزیوز بیکرمی
سکزیوز یخنده واقع اولدی * ناقه را از سنک خار ابر کشید * ناقه
عربدر که دیشی دوه در مقصود نمود قومته مبعوث اولان حضرت صالحک
علیه السلام معجزه سی اولان ناقه الله در که زیاده تشریفدن جلالیه
مضاف اولمشدر بیت الله و امثالی کبی (ازمن جاره معناسنه در که ابتدای
غایت ایچون و غیر معانی ایچون دخی کلور بورا ده ابتداء غایت مراد در کاه
اولور که همزه سن حذف ایدوب زایی کسرله تحریک ایدرلر و کاه اولور که
مجموعی محذوف اولور نکم دست بدست دیرلر از دست بدست معناسنه که
الذن اله دیمکدر (سنک طاش و خارا فقی طاشدر پس تجرید طریقه
سنکه صفت اولور که سنک سخت دیمکدر) (و بوندن معلوم اولور که
طاشک طبعنده تفاوت وارد (بو جهتدن غایتده بک اولان طاشه خارا
و خاره دیرلر و انکله وصف اولنور و بونده ناقه بر کشیدک مفعول صریحی
و جار و مجرور غیر صریحدر که برای قافیه عامل اوزرنه تقدیم

اولمشر در (بر براق معنایه کلور بوراده استعلا ایچوندر عربیده علی
کبی که یوقار یلق معناسنه افاده ایدر (معنای مصرع) بودر که قوم
فرعونی صنونک ایچوروسنه چه کدیکی کبی قوم صالح که نمود دیرل
مطلو بلری اولان ناقه بی قانی طاش ایچندن یوقاری وطشره چکدی
وخلق ایدوب اورادن چقاردی واطهار قدرت ایلدی تا که صالحه معجزه
وقومنه وسیله ایمان اوله و تفاسیرده کلور که قوم نمود که عاد اولادندن
برقیله در بحیره کسرله ساکن اولورلر دی که حجازله شام اراستنده محل
معروفدر که حجاج شام ذهبا وایا اوریاه مرورایدنلر برکون عبدلرند
مجمع اولمشر کن حضرت صالح یونلری ایمانه دعوت ایدیچک صالحدن
صدقنه معجزه طلب ایدیلر صالح دخی نه مقوله آیت استر سکرز دید که
سیدلری اولان جندع بن عمرو اوراده بر صخره منفردیه که کاتبه دیرلری
اشارت ایلوب شوطاشدن بزه بر واسعه الجوف کثیر الوبر اون آیلق
یوکلور دوه چقار دیوچک حضرت صالح دخی نماز و دعادن صکره
اول طاش یوکلور خاتون کبی اکلوب و منشق اولوب اورادن مطلو بلری
اولان ناقه وصف مذکور اوزره بیرون اولدی و بو آیت هائله بی
مشاهده ایدکده جندع مزبور قومندن براق نفرکسه ایله کربند ایمان
اولوب باقیلرامتاع ایدیلر و براق زماندن صکره بزم حیوانتمز بوناقه دن
متضرردر یوقدار نامه برکسه برکون اول ناقه بی عفر واهلاک ایلدی و آخر
جمله سنک صورتلری متغیر اولدندن صکره صبحه جبریل ایله استیصال
اولندیلر تنکم قرآنده و تفاسیرده مشروحدر و بو واقعه هیوط آدمندن
اوچ بیک یوز بکرمی دن زیاده سنه مرورنده واقع اولدی (پس یونلرک
هلاکری قوم عاد دن صکره در که هر بری قدرت قاهره الهیه یه دلالت
ایدر و لکن ناظم قدس سره مطلقا اثار قدرت و حکمتی بیان و نتائج
غضب و رحمتی عیان صد دنده اولمعله بعض مواضعده مرعات
ترتیب ایتدی * چون عنایت قادر و قیوم کرد * در کف داود آهن موم
کرد * (چون بلاشباع الواو حرف تعلیلدر چونکه معناسنه و شرط
یچون دخی کلور چون نمی دانی مکو کبی یعنی اگر بلز سک سوبله
بوراده مراد اولکیدر) عنایت قصددر و حق تعالی دن ارادت
مخصوصه در که عبدی مطلوی اولان نسنه نک اسبابنه توفیق اتمکدر

انکچون اهل عنایت قلبلدر زیر هر کس هر یوزدن موفق دکلدر
بلکه توفیق کلباتی خواصده و جزئیاتی عوادده در و عنایت کردک
مفعولیدر چون قادر و قیوم کرد عنایت تقدیرنده در (و قدرت صفت
الهییه در صکه عجزک مقابیلدر) قیوم قائمک مبالغه سیدر قیام
کبی تشدیدله هر نسنه اوزرنه قائم و قوامی انکله اولان نسند بی معطی
معناسنه بوایسه صفت الهیه در زیر هر شیشه اولار و ح ویرهش
و ثابا اسباب بقاسنه موفق قلملدر بوجهندن دیرلر که هر شی حقله
قائمدر و انک نوری هر نسنه ده دائمدر که انک سبیله فنا بولماز و بولسه
دخی وجوددن طور آخره انتقال ایدر فافهم (کف عربیدر اصلنده
تشدیدله در بوراده ضرورت وزن ایچون تخفیف اولمشر قاموسده
یدایله تفسیر اولمشر فامام شهور اولان ال آیه سیدر) داود بن ایشی انبیاء
بنی اسرائیل دندر که قاتل جالوت در هیوط آدمندن درت بیک اوچبوز
اوتوز سنه دن زیاده مرور ایدکده تشریف عرصه وجود ایتمشر عمرلری
یتیم سنه در و کتاب زبور که حکیم و مواعظی مشتملدر داوده منزلدر
وانک صوت حزینی مشهور و احوال عجیبه سی معروفدر (آهن دموردر
واهنگر دمور جیدر و آهنکار دمور الوب صتاند) و موم ضمله عربیدر
شمع معناسنه کافی القاموس (و شمعه ملایمت اولمغه بوراده موم ملایم
معناسنه اخذ اولندی و یا خود بطریق التشیبه در و آهن کردک مفعول
اولی و موم ثانیسی و ظرف دخی اکامتعلق در (معنای بیت) بودر که
چونکه قادر و قیوم اولان خداوند بزرک عنایت ایلدی و ارادت
خاصه سی ایله صنع عجیبی کوسترمک مراداتدی (حضرت داود علیه
السلام النیده وایه سنه دموری موم قلدی و یا خود شمع کبی نرم قلدی
تا که داود اندن زره دید کلری درعی عمل ایلدی و آتشده دموری
تلبین اتمدن طریق قدرندن آتی حلقه حلقه ایلدی تا که مؤمنراول
قبض آهنین ایله جنک و حریده آفتندن توفی و تحصن ایده لر
وانک خصوص اوزرنه تلبس اتدوکی درع (جناب رسالت
صلی الله علیه وسلم) انتقال ایتیم ایدی صکره نابید اولدی
* باسلامان دادملک و سروری شد مطیع خاتمش دیووری *
بوراده دخی (بایوقروده باخلیلش ده اولان باکی تعلق و تعدیه ایچوندر

اصیلی بنادر که مفرد در واکن سلاست وزن ایچون اشباع اولندی
وانک متعلق داد کلمه سیدر عرییده اعطی سلیمان دیمک کیدر
اگرچه اعطی بلا حرف دخی تعدیه ایدر (سلیمان حضرت داودک
او غلبدر که اون اوچ باشد سر بر ملکه جلوس ایتشدر
ولادتی هبوط آدمدن دیرت بیک او چوز طقس اندن صکره در
والد ماجدی داود کبی علیهم السلام ملک و نبوتی جمع ایتشدر (ملک
ضمه سلطنت یعنی پادشاهلقد در که بر سنه تحت بدو تصرفنده اولقدر
کرت استیلا و تسلط ایله و کرت غیری وجهله بومقوله ملکک
صاحبنه مالک و ملک و ملک دیرل (ملک ایسه کسرله بویله دکدر
بلکه اخصد در که شری و یا هبه و یا ارث طریقله تحت ایله والتصرف
اولقدر استیلا و غلبه ایله دکل وانک صاحبنه مالک دیرل فقط (ملک
دادک مفعول صریحی در (سروری یا مصدریه در سرور مر کیدر
سر ایله وردن که سر اصلنده باشد و لکن بویله بر زده غلبه استعمالله
ریاست و متبوعیت معناسنه در (ورلسان عرییده ذو کبی صاحب
معناسنه در پس سرور صاحب ریاست معناسنه اولور (شده ماضی در
اولدی معناسنه مصدری شدن کلور مضمونی انتقاله داردر عرییده
صار کبی (مطیع اطاعتند در که امر و فرمان اوزرنه مترتب اولان
انقیاد در عبادتده ایسه بو معنی معتبر دکدر و لکن عبادت حقندن
غیریه جائز اولماز اطاعت ایسه اعمدر یعنی مخلوقه اطاعت اولور
نتکم قرأده کلور (لا تعبدوا الا اياه) وینه کلور (اطيعوا الله واطيعوا
الرسول واولی الامر منکم) مطیع شدک مفعولی و اشغه ده دیو و پری
فاعله ایدر تقدیری شد دیو و پری مطیع خاتمش دیمکدر (مطیع مفعولنه
مضافدر) شین ضمیری سلیمانه راجعدر و اطاعت کرچه فی نفس
الامر سلیمانه در و لکن تسخیر سبب خانم اولغله سبینه اسناد اولندی
(خانم تانک فتح و کسر یله پرمغه طاقدقلری زیتندر که انکله نسینه
مهر لنور خانم النبیین انبیاء انک مجیبی ایله ختم و تبیم اولندی معناسنه در
(کشف الاسرارده کلور که ملک سلیمان خاتمنده ایدی یعنی اکا
منوط ایدی وانک نکینی یعنی قاشی کبریت ایدر که نایاب
نسینه در انک سطر اولی (بسم الرحمن الرحیم) و سطر ثانیسی (لا اله الا الله)

وسطر ثالثی (محمد رسول الله) ایدی و اول خانم آدم علیه السلام
جشنده ایکن اصبعنده ایدی صکره زله واقع اولدقده ارکان
عرشدن برکننده وضع اولنوب زمان سلیمان اولدقده (جبریل
علیه السلام فرمان الهی ایله اورادن اتی آکوب سلیمانه کتوردی
و پرمغه کچوردی وانک نورانیت و هیبتندن سلیمان اعین ناسدن
غائب اولدی اوراده یا بنی الله مطالعه جمالکله مشرف اولق استرز
دید کلرنده سلیمان علیه السلام بیوردی که (اذکر الله) یعنی
الله تعالی بی ذکر ایدیکوز انلردخی ذکر ایدیچک سلیمانی مشاهده
ایتدیلر (دیو شیطان علیه مایستحق) پری جنی و بو عطفندن دیو و پری
بری برلره مغایر اولمق فهم اولنور نتکم محبوبی پری به تشبیه ایدرلر
زرا پرینک ملک کبی حسن رائقی و جمال فائقی وارددر انکچون چشم
آدمی به ظاهر اولمزلر زیر مشاهده سنه تحمل اولماز دیو ایسه غایت زشت
هیکل و قبیح صورتندر یعنی شیطان آدمه سجده ایله مأمور اولمزدن
مقدم تعظیما سنه عزایل دیرل ایدی و حسن تعبدنه بناء زیاده صورت
حسنده ایدیکی ملائکه دن متمیز اولمزدی صکره ابا و استکبار اتمکله
اسم و جسمی تغیر و مسح اولندی حتی جاحظ دید کلری متکلم
اولقدر قبیح المنظر ایدیکه اگر شیطان بر کره دخی مسح اولسه
جاحظ قدر اوله مزدی دیو لطیفه ایدرلردی (اشته بورادن فهم اولندیکه
پری دخی کرچه اصلنده جان قومندندر و لکن انلرک متمرذ لره
شیاطین دیرل که شکل اصلیلری اوزرنه قبیح قالمشدر و انلرک مؤمنلره
جن اطلاق اولنور که ایمانلری سببیه نورانیت صوریه دخی
بولمشدر و بونلره ازدواج قابل اولغله بلفیس سلیمانک والده سی
انسیه و پیری جنی ایدی دیمشدر در نتکم محبتده میندر (معنای
یت) بودر که خداوند قادر و قیوم حضرت سلیمان بن داوده علیهما
السلام سلطنت و ریاست عامه و یردی شویله که یدنده اولان خانم
رحمانی سببیه انسان و شیاطین و جنیان اکا مطیع اولدی و اکا منطلق
الطیری تعلیم ایلدی و ربی و سایر مخلوقات اکا مسخر قبلدی و من
المشرق الی المغرب حکم ایدی و تسخیر مذکور سببیه قدسده مسجد
اقصا بی طرز بدیع اوزره بنا ایدی که هجرتدن بیک سکز یوز سنه

مقدم ایدی و آخر عمری الی ابکی ساله بلوغده وداع عالم فانی
 قیلوب باد رفیع اندیکی سریری بر باد اولدی * از تن صابر بکرمان
 قوت داد * تن کوده در باش وال اباقی انک مسما سندن خار جدر
 عربی ده کی بدن کبی زیر بدن من المنکب الی الایه در بوسه بیدن
 (امام ابو حنیفه رحمه الله) فالیوم تجیک بابدانک (قراءت ایلدی
 و کشاف صیغه جرحی تو جیه ایدوب بیدنک کله وافیا باجزائه
 دیدی تا که اطراف دخی بدنده داخل اوله و برنسنه تمام طونلق
 اولسه تنه والایم تنه دیرلر که بیه دك اوله آخرنده کی ها اختصاص
 ایچوندلر (صبربانک سکونیه نفسی کراحت اندوکی نسنه اوزرنه
 حبس ایتمک دیرلر که جزعک نقیضی در انکچون صبر دیدیلر کسر
 پائله شول آجی اغاجک عصاره سینه که عطاردلر صتارلر (صابر دن مراد
 ایوب پیغمبر در علیه السلام که نسبی حضرت اسحاق علیه السلام
 منتهی اولور صبری بودر که قوردر بدتی اکل ایدوب همان لسان
 و قلبی قالمش ایکن جزع ایتمدی انکچون حق تعالی انی مدح ایلوبوب (نعم
 العبد) بیوردی ولسانی محفوظ اولدیغی بودر که لسان مصدر ذکر و مورد
 توحیددر و قلبی مصون اولدیغی بودر که موضع معرفت و معدن نبوت
 و ولایتدر و انک (ربانی مسنی الضر) دیدوکی حقه شکایت طریقیله در
 خلقه دکل بوايسه عند العارفين ممد و حدر واکر بومعنی حضرت
 ابرهیم علیه السلام (حسبی من سؤالی علیه بحالی) مقاله سیله مقابله
 اولنورسه (جواب بودر که دعاء ایوب علیه السلام انتهااء بلاده
 داعیه قویه ايله در که اذن الهی در بناء علی هذا بومقام کلام مقامیدر
 سکوت وقتی دکل (بکرمان کریمک جعیدر کاف عربی نك کسر یله
 قورد معناسنه دوده کبی آخرنده الف و نون ادات جعیدر که انسانده
 و حیوانده و نباتده استعمال اولنور مردمان و کاوان و درختان درلر
 ز برادرخت کسلر دن اول جسم نامی اولقده انسان و حیوانله مشترکدر
 کسلد کدن صکره درختها دیرلر زیرا الف ایله ها دخی ادات جعیدر
 و انسانک فاشلر نه ابروان دیرلر زیرا الف اولدیغدن ماعدادی روحک
 اجزا سندنلر و کرمانک سر جعیتی بودر که حضرت ایوبک بدننه
 مسلط اولان اون ایکی ییک قورد ایدی که عدد تامدر و بودردایله

اشهر روایات اوزره اون سکز سنه مبتلی اولدی صکره دود
 بدنندن تنائرا یلیوب صحبت بدن ایوب سببیه (الله تعالی اول
 ذلیلی عزیز ایدوب اندن شجره صعود ایدن دود القزی یعنی ایپک
 قوردی و صویه دوشن سولک دید کلری اولدی که خلق بونلرله
 انتفاع ایدرلر (و بعضیلر بال آروسی دخی بونلردندر دیمشالر) اشته
 اکامل ناسه مضاف اولان نسنه لرده بویه خاصه ل واردر زیر
 برکت روح مطهر بدنه و برکت بدن نظیف دخی لباسه و سائر
 مضافاته ساریدر زیر حکم جوار واردر (قوت عربیدر مایقوم به
 بدن الانسان معناسنه یعنی انسانک بدنی انکله قوام بولا جق قدر
 خدا انکچون مشهوردر که قوت لایموت دیرلر بوراده مطلق غذا
 معناسنه در و بومصرعک تقدیری داد قوت از تن صابر بکرمان
 دیمکدر که دادک فاعلی خداوند تعالی در وقوت مفعول صریحی و مابعدی
 غیر صریحی در (و از ابتدای غایت (و ب تعلق و تعدیه ایچون اولغله
 ایکسنک بر فعله تعلق صحیح اولدی (معنای مصرع) بودر که خداوند
 تعالی ایوبک بدنندن قوردره غذا و نفقه و یردی یعنی لسانندن و یرمدی
 زیر لسان سرنلر و سر تنده داخل دکلدر شکم مرور ایدی و قلبندن
 دخی و یرمدی زیر قلب مورد لساندر که لسان انک ترجانیدر پس فرع
 محفوظ اولیحق اصل بطریق الاولی مصون اولور * هم ز یونس
 لقمه باحوت دادا * هم داد لقمه ز یونس باحوت تقدیرنده در که لقمه
 دادک مفعول صریحی و مابعدی غیر صریحی در (و زازدن مخفف اولوب
 انک و بانک فعله تعلق مصراع اولده اولنر کیدر و لکن بوراده زمن
 تجریدیه معناسنه اولور کو یالقمه اولان یونسک کندی دکلدر بلکه اندن
 تجرید اولنمش بر نسنه در که ینه یونسدر که لقمه واحده کیدر (هم
 موافقت ایچون کلور بیه معناسنه شکم هم آه دیرلر بولده مشترک اولانه که
 اخرله کندی اراسنده طریقه جهت اتحاد واردر و بر معنایه دخی
 کلور که ترکیده اندن ده ایله تعبیر اولنور مثلاً عجم اوهم نیامد دیر ترک
 اوده کلیدی دیرنکیم این کالک دقائقنده مسطوردر و لکن بوقیره ظاهر
 اولان بودر که ده لفظی دخی دن مرخدر (پس هم دخی معناسنه
 مجمولدر کلام ناظمده ده هم بومعنایه در (یونس بن یفیع فتح میم

و تشدید تائله که یونسک بعض روایاتده والده سی اسمیدر بوصورتده
عربی علیه السلام کبی والده سنه اضافتله مشهور در و یونس عجمه
و تعریفندن اوتوری غیر منصرف در (و یونس علیه السلام اولاد
هرون دندر که موصله نینوی دیدکاری قریه اهلنه مبعوث ایدی که هبوط
آمدن درت بیک بشیوز طقساندن زیاده سال مرور ایشدی قومی اتی
تکذیبه مصر اولحق نزول عذابله تخویف ایلدی (فاما انزل امارات عذاب
حسن ایتد کده توبه تضرع و نیاز ایدیک اوزرلندن عذاب منکشف
اولوب یونس بو حال مشاهده ایتد کده سوزمده یلان چقدیم طنبیله اندفاع
عذابدن غضب ایدوب اذن الهی اولمدن بحر رو مه طوغری چقوب
کتدی و اوراده بر سفینه به سوار اولوب وسط در یاه ایریک سفینه
حرکتدن قالدی اوراده ملاحر بونده برعاصی و یارب عبد آبق واردر دیو
عادتری اوزره اوج قرعه ایلدیلر اوچنده دخی حضرت یونس اوزره
کلچیک یونس دخی کندی در یاه طرح ایتدی و اوراده بر عظیم بالق کلوب
یونسی ابتلاع ایدوب قعر در یاه طالدی (و یونس الک بطشده تسبیح
ایدوب (لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین) دیردی که بعض
احادیثده بودعانک اسم اعظمی اولسی مرویدر و درت ساعت و یا اوج
کون و یایدی کون و یا فرق کون بحر قاصیه بی دور و منتهای ارض سابعه به
وصولدن صکره اذن حق اولوب یونسی ساحله قذف ایتدی و یونسک
وفاتی هبوط آمدن درت بیک النیوز سکسان اوجده در (لقمه همزه که
عین بترأ شکنده یازیلور سابقا مذکور اولدیغی اوزره یاه ملفوظه
بدلدر که فی الحقیقه هاء مر سومدن صکره یاه مفرد یازلق قاعده
فرس اولماغله یاه حذف اولوب همزه ابقا اولندی که همزه یاه توسل
ایچوند و بوراده یاه وحدت ایچوند و همزه به دخی بدایت و علامتیچون
همزه وحدت دینلور و الا وحدت ایچون اولان یادر همزه دکل (لقمه
ضممه ابتلاعه مهیا اولان نسته در یعنی بریودم صویه جرعه دیدکاری کبی
برچینم طعامه دخی لقمه دیرلر و لقمه بلاد و مده معروفدر کویا هر بری
بریودم اوللق ملا حظله سبله وضع اولمشدر (حوت بالقدر نون کبی
ولکن محل تعریفضده حوت ایله تغییر اولندی تنکم قرآنده کلور (ولانکر
کصاحب الحوت) و موضع تشریفده نون دلدی تنکم تنزله کلور

(و ذالنون اذ ذهب مغاضبا) (معنای مصراع) بودر که دخی یونس
پیغمبرک علیه السلام جسدندن بحر و مده برسمک عظیمه بر لقمه
و بردی یعنی لقمه کبی اغزنه اتدی و سمک دخی اتی یوندی (پس سمک
ابتلاع ایتدوکی جسد یونس در که بر لقمه مثالدر و لکن بطریق المبالغه
یونسدن بر لقمه و بردی دیو تجرید اعتبار ایلدی و جائز در که حرف
جرتبیین جنس ایچون اولوب یونس لقمه بیان اوله (فاجتبروا لر جس
من الاوثان) نظمنده اولان رجسی بیان اولدیغی کبی * بنده راره
برسر می نهد * (بونک تقدیری) می نهد خداوند تعالی اره برسر بنده
رادر که (اره می نهدک مفعول صریحی و برسر غیر صریحیدر) بنده
قولدر مرد وزن و کودک و خانه زاد (اولانه یعنی مولاسنک اوند طوغش
اولانه شاملدر آخرنده همزه یادن بدل وحدت ایچوند تنکم مرور ایتدی (اره
همزه نک فتی و رانک تشدیدله و تخفیفیله لغتدر یحیی معناسنه که عرب
منشار و ترک دستره دیر که اصلنده دست اره درال یحقیقی معناسنه بر حرفدر
علی معناسنه یعنی استعلاء ایچوند که مثلاً بر کاغذ نوشتیم دیمک کاغذ اوزره
یازدم دیمکدر (سر باش در سار کله اولدیغی کبی یعنی سار سردن بعضدر می
نهد معلوم اوله که مضارع فارسی مضارع عربی کبی بین الحال والاستقبال
مشترکدر بو جهتدن اولنه باء موحده داخل اولسه و می داخل اولسه
حاله و یا تقریب حاله تخصیص ایدر بورادندر که دیمشدر اکر بر شاهد
(کواهی میدهم دیرسه شهادتی مقبوله در زیر حال حاضرده بالفعل شهادت
ایتمش اولور و اکر کواهی دهم دیرسه مقبول اولماز زیر شهادت ایتمکه
وعد در بوراده می نهد مضارع حالی دکلدر بلکه تقریبی در (نهادن
قو مقدر وضع معناسنه مضارعنده الف حذف اولوب نهد و نهنده دیرلر
قور و قویچی معناسنه که اسم فاعلدر بعد بوراده بنده دن مراد حضرت
زکریا در علیه السلام که پیغمبر عالیشان و مهتر اخبار بیت المقدس و صاحب
قربان ایدی که روایت امام فخرالدین رازی اوزره اولاد هر و دندر که
لاوی بن یعقوب بن اسحاقه منتهی اولور و کاشفی روایتی اوزره حضرت
(سلیمان اوغلی رحیم اولادندر که سبط یهو ذابن یعقوبدن در و اندن بنده
ایله تعبیر قرآنه موافقت ایچون تنکم کاور (که بعض ذکر رحمة ربک عبده
ذکریا) (و خواص ناسک عبودیتی ماسوی الله دن حر و آزاد اوللق

معناست در که حق تعالی به اجلا لا تعبد ایدر لر یو خسه غرض ایچون دکل
وحضرت زکریا اوغلی حضرت یحیی علیهما السلام از میل نام بر فاحشه ناک
نحر یکی ایله والی قدس اولان هر دوس نام یهودی النده اسد شهاد
اولدقدن صکره حضرت زکریا دخی فرار ایدوب بر اغاجه شخصن
ایتد کده طائفه یهود واقف اولوب کلوب اتی اغاج ایچنده اغاج ایله بله
یچدیله (و بو واقعه هائله هبوط آدمدن بش بیک بشبوز سکس اسندن
زیاده سال مرور ایتد کده واقع اولدی که اول وقتده زکریا ناک عمر لر
یوز ساله قریب ایدی (معنای مصرع) بودر که خداوند تعالی حکمتیله
بر بنده سنک باشی اوزره یحیی قور وانی ایکی یچر ولکن بوندن دوست
ذلیل و دشمن عزیز اولدی لازم کلمز بلکه خواص ناسه واقع اولان ابتلال
رفع درجات ایچوندن نیکم حضرت یحیادن اصلا کاه و هم کاه صادر
و واقع اولما شیکن الله تعالی اکا زیاده محبتندن شهادت نصیب ایلدی
و پدری زکریا ناک دو نیم اولسی دخی بو بابدندر (وزکریا ناک شجره
تحصنی حضرت لوطک (او آوی الی رکن شدید) دیمنی کبیدر که اسباب
ظاهره به استناد در اذن آلهی و مظاهره ظاهری مشاهده دن ناشی
اولیحق مفید در * وان دکر تاج در سمری نهد * و او عطفه در (آن دکر را
یرنه بعض نسخه ده دیگر ری راد و شمشدر که آخرنده باوحدت ایچوندن
و دیگر یا ایله و دکر یاسز بردخی دیمکدر که اصلده بر دیمک ترکیبندن
خارجدر فاما مقامدن تراش اولنور تکرار اولان نسنه ناک ایکنی سندن
دیگر ایله تعبیر ایدر لر مثلاً کندی نمازیه نماز دیگر دیر لر بردخی نماز معناست
زیرا معراجدن نزولدن صکره ابتدا جاعتله حرم کعبه ده صلاة ظهر
یعنی اوله نمازی قلوبا کندی اکا بردخی یعنی انک غیر نماز اولدی که
ایکنی نماز در یوم احد و یوم اتین کبی (آن دکر را اول بر غیرینک
دیمکدر که حضرت یوسف و سلیمان علیهما السلام و سائر تاجدار
اولنور شاملدر و بو مصرعک) تقدیری (ومی نهد تاج در سران
دکر را دیمکدر که تاج نهدک مفعول صریحی و مابعدی غیر صریحی در
(تاج عربیدر اکلیل دیدکری نسنه در که جواهرله تزین ایدوب
پادشاهلر باشلره کیر لر) و تاج فلک آفتابدر که فلکک باشنده تاج کبیدر
و تشبیه اهدده تاج پوش و سلطان و بیک بور کی دیدکری چیچکه

تاج خروس دیر لر و حد یشده کاور که (العمائم تیجان العرب) یعنی عربک
دستاری عجمک تاجی یرنه در و صدر اسلامده قلنسوه کیر لر دی صکره
مهیجور اولدی بعد زمان علماء عرب حالارومده ملبوس اولان کبی قاوق
تلبس ایتدیله والی الا آن مستعمل اولوب قالدی (در ظرفیت افاده ایدر
عربی ده فی کبی) و نهادن کده وضع معناست در وضع فی ایله استعمال
اولندیغی کبی نهادن دخی بویه در یعنی موضوع فیه کوره و الاموضوعه
بلا حرف تعدیه ایدر نیکم دیر لر وضعه فی محله تاجک دخی محلی سرا اولغله
تاج در سریدی و بونکله قافیه ده تکرار لازم کلمز (معنای مصرع)
بودر که اول بر غیر ناک باشنده تاج قور هر کیم اولورسه یعنی کینک باشی
اوزرنه ازه قویوب قهرله معامله ایتدوکی کبی کینک دخی باشنده تاج شاهی
قویوب لطفله معامله ایدر که هر برنده حکمت بد یعه سی وارد و اهل
ایمان اراسنده بو مقوله معامله لرده تفاوت اولدیغی کبی سائر لر ارازنده
دخی وارد در ملوک کافره و رعیت فاجره کبی ولکن ناظمک روی کلامی
اهل ایمانه در خواص ناس ذکر ی قرینه سیله فاعلم ذلك * اوست
سلطان هر چه خواهد آن کند * اوست ایکی کلمه در تقدیری اوست
در که او ضمیر منفصلدر عربی ده هو کبی مرجعی خداونددر است
ادبات خبردر که اکا رابطه دخی دیر لر قاعده سی بودر که ماقبلنده اولان
کلمه ناک آخری ساکن ایسه استک الفی لفظا و کاتبه وجوبا حذف اولنور
(بو مقامده اولدیغی کبی ولکن مده او ایسان یرلده متصل یا زیاور
من است * منست کبی و اگر ماقبلنده اولان کلمه ناک آخرنده هاء رسمی
وارد یسته الف و جوبا اثبات اولنور آمده است کبی زیرا هاء دالک
فتمه سنی محافظه ایچوندن که حذف ممکن دکلدر (پس فاصله واریکن
استی ماقبلنده ایضال ایتمک قابل اولدیغندن الف ثابت اولور
و بو مقوله ناک غیریده یعنی هاء اصلیه اولدیغی کلمه ده هاء حذف
اولنوب استک الفی یاه قلب اولنور چیست نیست کبی که اصلاری چه است
نه است در فاعله (سلطان غلبه و استیلا معناست در بو معنی پادشاهلرده
غالب اولغله بطریق المبالغه مصدر له تعبیر اولندی (خلیفه ایله
سلطانک فرقی بودر که خلیفه اولدر که انک طریقت و حکومتی
طریقت و حکومت نبویه اوزرنه اوله که آنده اصلا شایسته ظلم بوقدر

منه اشی عیسی کبی سلطان ایسه اعد و سلاطین در خلافت قریب
اولی اقل قیلدر ملوک شامیه دن نورالدین الشهید زکی و ملک صالح
کبی که بولر زمانلرنده اولیادن عد اولورل دی بوراده سلطان
اطلاقه محمود در زیر امر الله تعالی در که سلطان السلاطین در
او اوست مقدم خبر و سلطان مؤخر مبتدادر که سلطان مطلق
اودر دیمکر و ما بعدی انی یاندر نکم قرآنده کلور (له ملک السموات
والارض یخلق ما یشاء یهب لمن یشاء انثا) الی آخر الآیه (هر چه
هر تعیم ایچوندر که کل افرادی معناسنه در هر بار هر کره و هر چند
هر نه مقدر اولورسه و هر کز زمانلردن هیچ بر زمانده و هر کس
هر بر فرد و امثالی کبی (و چه جیم یحیی کس بر لیه معناسنه در نه دیه بم
دیه جک یرده عجم چه کویم در و هر چه مبتدادر که مابعدنده خواهد که
رابطه سیله اکاسف در خبری آن کنده جله سیدر (خواهد فعل
مضارع در خراستن دن دیمک معناسنه ارادت کبی مضارعنده سین
هایه قلب اولوب خواهد و خواهد دیلور و اورسمی و الف ثابت ایل
و واک اصلی بودر که خاستن بلا و اباغ اوزرنه طور مق معناسنه در
پس خواستن و اوله رسم اولدیغی معنای ارادته تخصیص ایچوندر
و بعضیلر خواهدی خواهیدندن اخذ ایدر لظاهر قلب اعتبار ایل
ولکن قاعده فرسه مخالفدر (و خواستن لغت قره حصاریده و خواهیدن
لغت نعمة الله ده ضمه ده یازلشدر و بوندن فهم اولور که مضارعده
دخی خاک حرکتی ضمه اماله ایدر ل (آن کنند آن بالاده ذکر
اولندی مابعدنده فعله مفعول اولور کنند کاف عربی نک ضمیمه
مضارعدر کردند که اشلک و ایلک معناسنه مضارعنده را بر نه
نون کتوب کند و کنده دیرل (معنای مصراع) بودر که سلطان
مطلق اول خداونددر انکچون هر نه درسه آنی اشلر و مرادی ارادتندن
تخلف ایتمز و الا یجز لازم کلور تعالی الله عن ذلك و بوندن ملکند
شریکی اولمغه رمز وارد رزیرا بفرض شریکی اولسه (و اعلا بعضهم
علی بعض) و فقیحه غالب اولانک مرادی حاصل اولوب مغلوب عاجز
اولق لازم کلور پس صانع عالم فرد واحددر که کسه نک اکا ملکند
مزاچه سی یوقدر که (فعال لما یرید) اودر انکچون عالم نظام واحد

اوزرنه در و بر منزعک تراعیله تغیر و اختلال قبول ایتماشدر و منازعه
ایدنر بالاخره مقهور اولمشد و غرود و فرعون و سائر طغاة جباریه
کبی * عالمی را دردی ویران کند * عامی ده اولان یاتنکیر و یا وحدت
ایچوندر و لکن سوق کلامه مناسب اولان اولکیدر که مراد فی الحقیقه
یو عالمدر که عالم کون و فساد در و انک اول سماء سابعه نک مفعولی
و آخری ترادر (و عالم ما بعلم به الصانع معناسنه در اصلنده علم در که
ما وضع لشیء بعینه در جمیع اشیا دخی حق تعالی نک اسم علمدر که
اسم مسمایه دلالت ایتدوکی کبی مصنوعات دخی صانع دالدر انکچون
عند العارفین اسماء لفظیه اسماء مجازییه و اشیا موجوده اسماء
حقیقه در و بومصر اعک تقدیری (کنده عالمی را ویران دردی) در که
عالم کسندک مفعول اولی و ویران مفعول ثانسی و ظرف اکا متعلق در
(دیمی ده اولان یاء وحدت ایچوندر دم فتحه نفس معناسنه در فتح فائله
و دمور جبارک آتش ابقاد ایتدکلی کور که دم دیدکلی نفسندن
یعنی آندن خارج اولان یادن اوتو ایدر ویران خراب ایدر (معنای
مصراع) بودر که عالمی بر نفسته ویران و خراب ایدر زیرا انک
امری یحیی در که لمح البصرده وجود بولور مقصود بودر که کر چه
یو عالمی طریق تائی و تدریجی تعلیم و نیجه حقائقه رمز ایچون آنی
کونده خلق ایتشدر (فاما مراد ایتسه بر آنده ایجاد و بر نفسته اعدام
ایدنر نکم نفحه اولاده جمیع اشیا صورت اصلیه سندن چقوب هلاک
اولسه لکر کدر * هست سلطانی مسلم مرورا * هست واریست یوق
و هستی و اراق و نیستی یوقلق در که یاری مصدریه در و هستک اصلی
هاست در که هانک و استک القرری حذف اولمشدر و دیمشدر که
هانک اصلی دخی هاء در وار معناسنه که است ادات خبردر که در
دیمکدر بوضوئیه محذوف اوچ اولور (بوراده هست است مقامنده
مستعملدر تقدیر کلام سلطانی مسلم است مرورا دیمکدر که سلطانی
مبتداء مسلم است خبر و مرورا مسلمک مفعولیدر (سلطانی ده اولان یاء
مصدریه در که سلطانیلق دیمکدر یعنی صاحب الملك و السلطنه
اولق) مسلم تسلیمین اسم مفعولدر تسلیم بوراده تقویض معناسنه در
سلام و یرمک و سلم قلمق معنانه دخی کلور معافی و مسلم کی تسلیم

کبی که سلامتند در معافی عافیتدن اولدیغی کبی اگر چه عوام یاسنی
طبی ایدوب معاف و مسلم دیرلر فاحفظ فانه غلط فیه بعض المشاهیر
(مرورا ميمك وواوك فتحه لریله اصلنده مرورادر که مر علامت
مفعول اولان رابی تا کید ایچوندر یعنی را که فعلی مفعوله ایصال ایچوندر
مردخی بویله در ورا تخصیص ایچون اولدیغی کبی مر دخی لام جاره
معناسنه کلور که مر فلان ديمك فلانه وفلانك ديمكدر (واو اصلنده
اوی در که ضمیر غائب منفصلدر عرییده هو کبی کاه اولور که الف حذف
ایدوب واو اوزرنه ضمه ثقیل اولغله فتحه حرکت و یروب وی دیرلر
و کاه اولور که اویك اولندن الفی و آخرندن یایی حذف ایدوب واو
ساکن قالبوب ساکنله ابتدا متعذر اولغله اخف حرکاتدن اولان
فتحه بی و یروب ورا دیرلر مکر که ماقبلنده کلمه آخری اوله بوصورنده
سکونله استعمال اولنور کو کبی که اصلنده که اودرها و الف حذف
و کافی واو ایصالله کو دینلور (معنای مصراع) بودر که سلطانلق
و یادشاهلق اول خداونده مسلم و مقوضدر و هر کس انك سلطنتنه
مضیع و منقاد اولمشلدر کرک شاه و کرک کدانتکم قرائنده کلور
(ان كل من في السموات والارض الا اتي الرحمن عبداً) زیرا خواص
بشر اولان انبیا و اولیا و خواص ملائکه اولان ملائکه اربعه و سائر
ملائکه عبید اولدقلری صورنده غیر یلر بطریق الاولی در کرک
جن و کرک ماعداسی * نیست کس رازهره چون و چرا * نیست
اصلنده نی است در که کسرله نفی و سلب ایچوندر که معناسی یوقدر
واست اذات خبردر الف حذف اولنوب متصل قلمشدر و نی ده نون
مکسور اولدیغی صورنده یا لله یا یلور و اگر مفتوح اولور سه هاله
یا یلور که نه دینلور و اگر نون مذکوره کلمه آخری به متصل اولسه
یا وهادن هیچ بر بسی یا یلر نیاموخت کبی زیر انبیا موختده اولان
یا موختك همزه سندن منقلبدر پوخته نی ده اولان یا دکلدر (کس
کشی و کسه دیمکدر کسان اذمباندلر آخرنده را لام جاره معناسنه در
(زهره فتحه اود دیدکری نسنه در که زیاده اجیدر انسانده و حیوانده
اولور دوه قوشندن و دوه دن ماعداد عرب اندن مراره ایله تعییر ایدر
جکر متصل بر نسنه در زهره که آنفودیدکلرنده اعلام غالبه دن اولمشدر

اوده زهره دیدکری اکانسبتله در (آخرنده ها تخصیص ایچوندر
یعنی خصوص اوزرنه اود مراد اولدیغنه علامندر زهره سی چاك
اولدی دیرلر منشق اولدی دیمکدر که انك انشقاقی یعنی چاتلبوب
اوزله سی سبب هلا کدر پس قوت انسان زهره سنده اولغله زهره نفی
ایمك قوت و قدرتی نفی در (زهره اخرنده اولان همزه و سببه اضافت
ایچوندر نغمه زید و زخه طنبور کبی) چون بوراده جیم عجمینك ضمی
وواوك اشباعله در که لسان فارسیده استفسار ایچون در لسان عربی ده
کیف کبی ترك نیجه سن و عجم چونی و عرب کیف حالک دیر کنه سینه
اطلاع اولوب حقیقتندن استفسار جاز اولدیغندن اوتوری (حق تعالی
حضرتی بیچون ایله تو صیف ایدوب ایزد بیچون دیرلر) چرا جیم
عجمینك فتح و کسر یله لکن کسره افصحدر زیرا اصلنده مر کبدر که
بر جزئی چه در نه معناسنه و بر جزئی را در که ترکیده ایچون معناسن
افاده ایدر (مثلا الله ایچون دیه جك یرده خدارا دیرلر) پس چرا
نه ایچون ديمك اولور عرییده ام کبی لاملک کسری و ميمك فتحیه که حرف
استفهام در لم ذهب نه ایچون کتدك سبب وعلتی ندر دیمکدر (بعددا
بومصر اعك لسان عربی اوزره ترجمه سی لبس لاحد قدرة السؤال عن
کنهه تعالی و لا الاعتراض له فی افعاله دیمکدر پس زهره بحسب المعنی
نفیک فاعلی و کس را مفعولی اولور و چون مضاف الیه و چرا انك
اوزرنه معطوفدر و مصراع اولك مضمونه مناسب اولان چرای تقدیم
ایدی ولکن وزن ایچون تأخیر اولندی فافهم (معنای مصراع) بودر که
کسه ایچون خداوند متعال حقنده چون و چرا قدرتی یوقدر یعنی
نه انك کنهندن سؤال ایده بلور (زیرا کنه نه اطلاع محالدر انکچون
اعرف الخلق دن) ماعرفناك حق معرفتك) صادر اولمشدر و نه خود
نیچون دیو اعتراض ایمك ممکندر (زیرا) بیوزر که لایسأل عما یفعل
حتی بغداد ده تاتار استیلا سنده درت بشیو ز قدر اولیا استشهاد
اولندقلرنده بقیة السیف اولنلردن بری مناجاتنده یارب بونی نیچون
بویله ایتدك دیدکده خطاب غیبی وارد اولوب سکوت ایله و الا لسانکی
قطع ایدرم دیو عتاب اولندی * آن یکی را کنج و نعمت می دهد * یک بر
ویکی بری دیمکدر (یعنی یک مبدأ عدد اولان واحد که بر در) یکی

شول معدود در که معنای يك ايله موصوفدر آریکی رامیدهدك
مفعول اولی و کنج و نعمت ثانیه در (کنج کاف عجمینک قهیه کتر
و خزینه کجینه کبی) یعنی اموال نفیسه که مجموع و محرز و مدفون اوله
بوراده مراد مال کثیر در مطلقا (نعمت طبعه لایم اولان امور
لذیذ در تنعم نعموت ولین ايله موصوف اولان مأکولات و ملبوساتی
استعمالدر و نازله تعبش در) می دهد مضارع حالی در زیراب
مضارع اولانه داخل اولوب استقباله تخصیص اتدوکی
کبی می داخل اولدقده حاله تخصیص ایدر دهد مضارعدر
دادن دن که ویرمک معناسنه در اعطا کبی مضارعنده الف هایه
قلب اولنوب دهد و دهنده دیرلر (معنای مصراع) بودر که خداوند
غنی اول برینه هر کیم اولور سه خزینه و نعمت لذیذ و حالت طیبه
و بروب مالدار و متعیم ایلر تنکم حضرت یوسف و داود و سلیمان
و امثالنه علیهم السلام انعام ایتدی و غرود و شداد و فرعون و قارون
و نظائرنه دخی بطریق الاستدراج نلر و یردی و امت و رعیت اولنلری
دخی تفاوت اوزره قیلوب بیجه لرن ابناء جنسندن سرافراز و نعم الهیه ايله
ممتاز ایلدی (پس بومعنی فاعل مختارک کاریدر که حکمتنه دایر و سلطان
اعظمک حکمی در که قدرته ناظر در * دیگری رانج و محنت می دهد *
دیگری راده یا وحدت ایچوندر و را ادات مفعولدر بر غیریه دیمکدر که
مصراع اولنده اولانک غیریه و مقابلدر تقدیری میدهد دیگری رانج
و محنت دیمکدر که دیگری فعلک مفعول اولی و رنج و محنت ثانیه
(در رنج امک و زحمتدر که کدیمین و عرق جبین ايله تحصیل مالدر
بونکله ایسه خزینه اله کیرمن بلکه قوت لایموت و فی الجمله مال حاصل
اولور) محنت امتحاندر اسمدر که امتحان و محن اختیار و تجربیه در
و محنت انسان اوزرنه شاق اولان امور در که (الله تعالی انکله عبادی
مبتلی قیلور تا که بری برلرنه حقیقت حال ظاهر اوله) (پس محنت امور
شاقه در که انسان انکله متألم و متغص اولور یو خسه متلذذ و متعیم
اولانر پس بومعنی ايله مصراع اوله مقابله درست اولور (معنای مصراع
بودر که خداوند حکیم بر غیریه دخی کنج مقابله سنده رنج و نعمت
مقابله سنده محنت و بروب قهر ايله مبتلی ایلر اولکی بی لطفیله منعم علیه

قلدیکی کبی (پس بویکی نك حاللری بری برینه مغایر اولور و غالب
و مغلوب و خاد م و مخدوم سری بومقوله معاصله ايله ظهور بولور
تنکم بی اسر ايله تینه ده ایکن عالم قدریدن من و سلوی نزول ایدردی
صکره عالم حکمتک اسبابیله مبتلی اولوب اول حال الی الان اکثر ناسه
میراث کبی قالدی * آن یکی بر تخت باصد عز و ناز * تخت خا بیجه ايله
غلبه استعمالله سریر سلطانه اعلام غالبه دن اولمشدر شویله که
اطلاق اوزرنه ذکر اولنسه مراد سریر مذکور در اصلده مطلق
سریر در حتی تعریب ایدوب سریر میده یعنی تشیره تخت دیمکدر
تنکم فصل جنازده مکتوبدر عریضا بولمش اغاچه تخت دید کلری
اغاجدن دوزیلان تخت انتسابی اعتباریله در که آخرنده هانسیبت ایچوندر
(با بوراده معیت و صاحب ایچوندر) صد یوزدر مائه معناسنه اصلده
صادسین در و سنبله دخی استعمال اولنور بوراده صد کتریدن کلیه در
تنکم قرق ایاق دید کارینه صدیا و برنوع کدکل صدیرک دیرلر که صدایله
تعبیر اولندیکی کتره دایر در (عز عریبدر که ذلک مقابلدر یعنی عزت غالب
و قاهر اولق و ذلت مغلوب و مقهور اولمق در که خوار اولمخی مستلزمدر
(ناز معروفدر که نیازک مقابلدر نازیدن نالمنقدر) (بومصراعده آن یکی
مبتدا و بر تخت خبریدر تقدیری بر تخت است دیمکدر) (لکن مقامدن معلوم
اولمق حذف اولمشدر لسان فارسیده نظاری چوقدر و باصد عز و ناز
مبتدا در حالدر) (معنای مصراع) بودر که اول بری تخت اوزرنده در نیجه
عزت و ناز و فخره صاحب اولدیکی حالدن ملوک حالی کبی بوراده تخت
اوزرنده اولق جالسک اهل عز و ناز اولدیکی مستلزمدر و لکن واقعی بیان
ایچون تمیز ایتمیچ ایتدی تنکم بالاده خصوص اوزرنه سلطنت سلیمانی
و عموم اوزرنه تاجدار اولنلری بیاندن صکره اوراده تاجی ذکر ایدوکی
کبی بوراده دخی تختی ذکر ایدوب اهل تاج و تخت اولنلرک عزت و نازنه
اشارت ایلدی (پس اوصافده تغایر اولیحق کلامده تکرار لازم کلر
* دیگری کرده دهان از فاقه باز * دیگری بیانی مرور ایتدی) (کرده
ماضیدن برنوعدر که اکاماضی عقید بالقر بی دیرلر که نظیری بوقاروده
شرح اولندی کرده ایلش دیمکدر) (دهان آغزدر الفی حذف ایدوب
دهن دخی دیرلر دهن بند عورتلر یا شمنغه دیرلر که انکله اغزلرن بغلرلر

دهانه اغزلق دیدکلیدر که جاهل اصطلا حنندرا حرنده هادهانی اول
معنای تخصیص ایچوندر (از فاقه بوراده از من اجلیه معناسنه در که
تعلیل ایچوندر فاقه عربیدر فقر و احتیاج معناسنه تکم فقر و فاقه دیرلر
مشهور در (باز آچق دیمکدر کشاده کبی بونده دیکری مبتداء و دهان
فعلک مفعول اولی و باز ثانیه سی و از فاقه فعلی تعلیلدر و فعل بعد الجملة
مبتدایه خبردر (معنای مصراع) بودر که بر غیر یسی آغزنی آچق
ایلمش فقر و فاقه اوجندن یعنی آچقندن آغزنی آچش قائمشدر
(پس بومقوله نعمتدن دور و عزت و نازدن مهجور اولان کسه سریر
سلطنتده اونور رب اهل ذوق و صفا اولنلر ایله نیجه برابر اولور هیاهات
(و بو معنی حکمت الهیه به و تصرف سلطان ازله داردر که اندن
سوءال اولنمز * آن یکی پوشیده سنجاب و سمور * آن یکی مبتدأ
و مابعدی خبردر زیرا پوشیده ماضیدن قسمدر که تحشده فاعل ضمیری
مبتدایه راجعدر سنجاب پوشیده نك مفعولیدر و بعد الجملة خبردر
(پوشیده اورتمش و کیمش دیمکدر مصدری پوشیدن در که اورتمک
و کیمکدر) سنجاب فنجان و زننده و سمور تشدیدله تنور و زننده که بوراده
ضرورت ایچون تخفیف اولمشدر ارض ظلماتده ایکی نوع حیواندر که
پوستلرندن کورک انخاد اولنور سمور سنجابدن قبتلور و بوندن فهم
اولنور که کلام ناظمده سنجاب و سمور یا کلان جزء اوزرنه اطلاق
طریقله در و یا حذف مضافله در که تقدیری پست سنجاب و سموردر
(معنای مصراع) بودر که اول بری آغزنی سنجاب و سمور کورکنی
کیمش و تلبس ایتمشدر که انلر ملوک و سائر اغنیادر یعنی لباسلرک ادنی
و اوسطی دکل بلکه کمال اقتدارلرندن اعلی مرتبه سبیله ترین و بین الناس
زیاده غبطه اولنلر انلر نسنه ایله نجمل ایلمشدر * دیکری خفته برهنه
در تنور * خفته پوشیده کبی ماضی مقیددر که شرحی بالاده کنرا ایتمشدر
معنای باتمش و او بومش در که مصدری خفتن در باتمش و او بومش
معناسنه (برهنه بام موحد نك کسرله عی اندر که ترک اکا چلاق
و یا النجق دیر) تنور بودنی سمور کبی اصلنده مشدددر که ورنیچون
تخفیف اولمشدر و امام قرطبی دیمشدر که تنور اسم العجمی در صکره
تعریب زیرا اصل بنامی تنور کلام عربده ایسه رادن اول نون اولور

کله یوقدر تنور حطب قلت اوزرنه اولان دیارده بر ایچنده ایتمکری
اوجاقدر که انده نان پشورلر بوجهندندر که تنوره یل ایده جک یلمیره به
تنور تاب دیرلر و اتش فارشدر دقلری کوسکی به تنور آشوب دیرلر زیرا
تنور معهود بوایکسینه دخی محتاجدر و بعض اهل تفسیر (وفارالتنور)
آینده دیمشدر که بوراده تنور دن مراد طاشدن منقور شول اوجاقدر که
حضرت حواری رضی الله عنهما انده نان پشوردی صکره توارث ایله
حضرت نوح علیه السلامه انتقال ایلدی که اول طاشک ایچندن
فوران آب علامت طوفان اولمعله سفینه سوار اولدیلر (و تنوره که
آخرنده هاء رسمی وارددر ستر پوش در عریانلر و در ویشلر یلارنه
طوترلر ظاهر بودر که تنور خدمته مباشر اولنلر یلارنه پیشتمال کبی
نسنه قوشانق حسبیلله آخرنه هاء اختصاص کنورب تنوره دیدیلر
صکره تشبیها در ویشلر و عریانلر کید کلری معهود نسنه به دخی
اطلاق اولندی اول تستر ایچون کیرلردی صکره نجمل طریقله تلبس
ایتمشدر بالهنک و امثالی کبی والله الخفیظ الحسب در (بعدذا دیکری
مبتدأ و خفته جمله سی خبر و برهنه خفته تحشده اولان فاعلندن حال
و در تنور فعلک ظرفیدر (معنای مصراع) بودر که بر غیر یسی دخی
عریان اولدیغی حالده تنور ایچنده باتمش و او بومش و تنورله تستر
ایتمشدر که فقر و وضعفا حالیدر زیرا کیمک و اورتمک نسنه بولمق لرندن
تنوره دخول ایدرلر و بقدر الامکان انکله دفع ضرورت ایلرلر تکم
فقراء مهاجرین دن رضی الله عنهم بعضیلری ردل یعنی قومی آشوب
بلنه دك انکله تستر ایدرلر دی و او یس القرنی نك رجسه الله ازارنی
همشیره سی غسل ایتدوکی وقتده کندی تستر ایچون برصندوقه ایچنده
کیرردی زیرا دیکر لباسی بوغیدی و بوتقیردن مفهوم اولدی که
تنور کلخانک غیر یدر زیرا کلخان حام اودنی یاندیغی بردر * آن یکی
بر پستری کتخا و نخ * پسترباء عجمی نك کسر یله دوشک در آخرنده یا
وحدت و یا نوعیت ایچوندر (کتخا رابطه تقدیر یله اکا صفتدر تقدیری
آن یکی خفته و نشسته است بر پستری که کتخا است دیمکدر و بونده
بر لفظی استعلا ایچوندر متعلق معلوم اولدی و بعض نسخده یا یوقدر
بلنکه پستر کتخا به اضافتله در واکا اضافه العمام الی الخاص درلر

بلد بغداد کی زیر بلد بغداد و غیره معمولی کی بسترک دخی بکشدن
و نیکدن و غیریدن عمومی و اردر (کجا کسرله معروف باشد که غلیظ
اولور سائر فاشلردن سندسدن استبرق کی در ترکیده کافک فتحه سیله
استعمال اولور کانی نعمه الله (نخ فتحه قالیچه که یکی بوزلواوله زیلوئی
رومی دخی دیرل و حریر و اینجه ابرشیم معنارنه ده کلور بوراده کجا
و نیکدن مراد عموم اوزرنه قیتلو دوشکلر و بساطلردر (معنای مصراع)
بودر که اول بری دخی کجا و نخ اوزرنه باتمش و قیتلو بساطلر اوزرنه
اوتورمشدر که اکابر ناسدر زیر دوشک یا لکز ترک دلنده معهود اولان
نسبه دکلدر بلکه اوتوراجق بساطه دخی شاملدر که مبسوط
و مفر و شددر پس عمومه محمول اولوق اولادر * دیگر بری برخاک خواری
بسته یخ * خواری خامقوح و واورسمی و الف نابتدر دار و جار
وزنده (و یا مصدریه در خوار ذیلدر که عزیزک ضدیدر (خواری
ذلتدر که ضد عزت و خاک خواری خک مذلت دیدکلی کبیدر مقابل
سر بر عزتدر (پس خاک خواری ده اضافت تحقیر و سر بر عزتدر
تشریف ایچوندزیرا خاک اوزره اولوق نشان ذلت و سر بر اوزره اولوق
علامت عزتدر پس بواسافت حقیقه محمولدر تا که ماقبلنه موافق اوله
فاهیم (بسته بیه عربی نک فتحه ماضی مقیددر بغلش معناسنه مصدری
بستن در که بغلقدر مضارعنده سین نونه قلب اولنوب بندد و بندنده
دیرل (یخ یا مشاة تحتانیه نک فتحه له و خاء معجه ایله بوزدر که عرب
جددیر تکم یخجه طلودر که عرب برد دیر فتحین ایله پس یخجه آخرنده
اولان هاء رسمی اختصاص ایچوندزیرا طواو بوزک برنوعیدر زیرا
سمادن قوت زمهریرله منجمد نزول ایدر بوزایسه زمینده اولور
و طولونک بروفته اختصاصی بوقدر بلکه ایام صیفده دخی اولور (یخ
بسته نک مفعولیدر و بسته مجموعی یادیکریدن حالدر که تقدیری خفته
و نشسته است برخاک خواری درحالی که بسته یخ (و بومعنا نک مصراع
اوله مناسبت نامه سی و اردر و لکن بحسب الحقیقه انسب اولان
بسته یخ که رابطی تقدیریه خاکه صفت اولمقدر (اولکی به کوره
معنی دیمک اولور که بری دخی باتمش و اویمش در حقارته دلالت ایدن
طیراق اوزرنده بوز باغلمش اولدیغی حالده یعنی دوشنه جکی او لماغله

قورو طیراق اوزرنده قالوب برودت هوادن بوز باغلمش و طوکشدن
(ایکچی به کوره دیمک اولور که برغیری دخی بوز طومش خاک
بارداوزرنده قالمش و بی بساط و فراش حالی خراب اولمش در (پس
بوندن عدم بساطه و فقدان فراشه دلالت اولدیغندن ماعدا ابلغیه
دخی اشارت و اردر زیر یا لکز خاک اوزره اولمقدن بوز باغلمش
خاک اوزرنده اولوق ابلغدر و علی کل تقدیر مقصود کجا و ابرشیم
قالیچه دکل بلکه ادنی مرتبه برکهنه کلیم و یا بر پوست پاره بولمدیغن
افاده در * آن یکی رازرد و صد همیان دهد * تقدیری دهد خداوند
تعالی آن یکی رازرد و صد همیان زردیمکدر که معناده زره یا نک مضاف
الیهی در بلد بغداد اضافتی کی تکم مرور ایلدی بوضورتده دهدک
مفعول ثانسی دوصد اولور و یا خود آن یکی دهدک مفعول اولی وزر
مفعول ثانسی اولوب دوصد همیان زردن حال اولور (زر اتوندزیرا
رانک تشدید و تخفیفی جائزدر یا لکز التونیه زر طلا دیرل زر سیمه
شاملدر دین خطا ایلدی (دو ایکدر اثین کی اصح بودر که و او تلفظ
اولمیه کاه اولور که ضرورت وزن ایچون تلفظ اولور اما آخرنه یا
مصدری لاحق اولسه دویی کی که اثینیت معناسنه و او البته سلب
و تلین اولنور دوصد ایکوز دیمکدر فاما استعمال عجم اوزرنه کثرتدن
عبارتدر عرب سبعه واربعمین و سبعین ایله کثرت مراد ایتدیکی کی (همیان
هانک فتحه طغرجق معناسنه بوراده زرقرینه سیله کبسه مراد اولور
زیرا الحقه و التونی طغرجقه قومزل بلکه انک ایچون مهیا و مخصوص
اولان کبسه به وضع ایدرل شوقدر و اردر که مال کثیر طغرجق اسلوبنده
سختیان و مبشین کبسه لره قونیلور (معنای مصراع) بودر که اول
برنه دخی ایکوز کبسه و طغرجق اتون و برر و یا خود اتون و برر
ایکوز همیان اولدیغی حالده یعنی اسم غنی ایله تجلی و معامله ایلوب
مال کثیر احسان ایدر که انکله مرادی اوزره هر بوزدن تنعم
ایدر تکم اغنیاده مشاهده اولنور اگرچه ناظم کی عاشق و مجذوب حق
اولان کسه مان و منالنی بغما ایتدر و عیش و عشرتی آخرته آلیقور
* دیگر بری در حسرت نان جان دهد * حسرت عریبدر که حسر
اصلنده کشف معناسنه در یوم قیامته یوم الحسره دندلی زیر دنیاده

مطلوبه

غافل اولان کسه اوراده نولایدی حقیقه الامر بکا دنیاده منکشف
اولمش اولایدی دیوتمنی اینسه کرکدر و یاخود ایتدوکنه نادم اولوب
غم و غصه به دوش سه کرکدر زیر دنیاده جاهل اولدیغی منکسر
ومنکشف اولور الحاصل حسرت اودر که قلب انسان غم و هم و حزنه
نهایت به بالغ اولد (بوه مقامده حسرت ایله مراد آرزو و درشتکم نعمه الله حسرتی
آرزو و فرقت ایله تفسیر اینشدر زیر آرزو اهلی حسرتدن خالی دکلد
(نان اتمکدر که عرب خبر دیر) نان چین تنور اینچنده اتمک چقار اچق
آتدر که عرب اکا ملفط دیر) نان خورش و اورسمبله اتمک قاتغه دیرل
نان خداه و ناخدا اتمکچی باشد اصل خدای ناندر ناید ناندن نون ثانی
حذف اولمشدر (جان بوراده روح روان معناسنه در زیر موت روح
روانک بدندن مفارقتیله حاصل اولور که روح حیوانی اکا تابعدر) دهد
تقدیری دیگری دهد جان در حسرت نان دیمکدر که دهدک فاعلی نمونده
اولان ضمیردر که مبتدا اولان دیگری به راجعدر جان دهدک مفعولیدر
و فعل بعد الجمله خبر مبتدا در (معنای مصراع) بودر که بر غیر بسی دخی
نان حسرت و آرزو سنده جان و رب هلاک اولور یعنی ایکوز کبسه
التونه مالک اولوق دکل بلکه نان پاره به محتاج اولور و آخر جوع مفرطدن
فنا بولور تنکم مرویدر که مکة مکرمه ده بین الصفا و المروه و چوبوز قدر
انبیا علیهم السلام آخلقندن هلاک اولدیلر * طرفه العینی جهان
برهم زند * کس نمی یارد که انجاسدم زند * بعض نسخده طرفه العین
این جهان دوشمشدر طرفه العینی نسخده سنه کوره یا وحدت
ایچون اولوب طرفه نک تاسنی تا کیده محمول اولور زیر طرفه ده
تا مره ایچوندر (طرف ضرب بایندندر) طرفه العین بر کره کوز قیاغن
آچوب قیا قدر که آتی در یعنی آن غیر منقسمده اولور براسنه نک زیاده
سرعتدن طرفه العین و لمح البصر له تعبیر ایدرلر و ترک دخی کوز آچوب
بومنجه کلدی کچدی دیر عمر و دولت و امشالی کبی الحاصل طرفه بر کره
کوز قیاغن تحریر یکدر ایکی دکل (وعین جارحه در یعنی کوز دیدکری
عضودر وضو کوزنه دخی تشبیها عین دیرلر زیر هیتده و سیلان آیده
کوزه بکرز و جاسوسه عین دیرلر زیر اینجس عینله اولور تنکم مرکوبه
ظاهر دیرلر فتمله زیر مقصود اولان ارقه سیدر و التونه عین دیدکری

بطریق التشبیه در زیر عین افضل الجوارح اولدیغی کبی التونه دخی
افضل الجواهر در و بورادندر که افضل قومه اعیان دیرلر (این قریب
ایچون اولان اسم اشارتدر عربی ده هذا کبی کاه اولور که آخرنه تصغیر
ایچون کاف عربی کتورب اینک دیرلر بونجفر معناسنه) جهان دنیادر که
ابتداء حدی سماء سابعه نک مقعرندن تحت التریاه دکدر که بوجه سی
عالم کون و فسادندر فاما عرف ناسده دنیا مشرق و مغرب اراسیدر
انکچون پادشاهلره جهاندار دیرلر جهانی ضبط و حفظ ایدچی معناسنه زیر
ملوک انجق زمینه مالک اولورلر سمایه مداخله ایده مرلر (برهم براسنه) هم
شرکت و معیت و جمع معناسن افاده ایدر انکچون ولد اشده همراه معناسنه
ایچوندر و قو کشی به هم سایه دیرلر نظاوری اسیاردر (زند مضارعدر اورر
بضرب کبی مصدری زدن در اورمق معناسنه ضرب کبی مستقبله تنده
نون زیاده ایدوب زند و زننده دیرلر زیر قواعد فرسده کلور که مصدر
دالی نک ماقبلی حرف صحیح متحرک اولوق درت کله ده کلسدر انجق که
انلرک مضارع لری سماعی در آمدن آید و زدن زند و تمزدن تمزند و شدن
شود کبی (نمی یارد فعل مضارع منفی در زیر نون نافیه و می لفظی
مستقبلی حابه تقریب ایچون در نمی یارد قادر اولماز دیمکدر مصدری
یاریدن در یله مشه تحتایه یاردم ایتک معناسنه و لکن معاونتک قدرت
لواز منندن اولمغاله اگر کندی و اگر فعلی توسعا مطلق قدرنده دخی
استعمال اولندی) که بوراده کلاعت ما بعدنی ماقبلنه ربط ایچوندر
(آنجا آن اسما فارسیده اسم اشارتدر بعید ایچون عربیده ذلک کبی
کافی الدقائق) جاصلنده جای در خدای همای کیسلرده یا حذف
اولندیغی کبی اندن دخی حذف اولمشدر جای بر در مکان معناسنه
جایگاه او توراجق بر در آنجا اصلده مکان حقیقی حسی ده مستعملدر
عربیده حیث و ثمه کبی فتح تاء مثله ایله و لکن بوراده مجازا مکان
اعتباری ده استعمال اولمشدر در بعض مواضعده حیث و ثمه استعمال
اولندیغی کبی پس آنجا مصراع اولک مضمونه اشارتدر تنکم تصور
معناده کلور (دم نفسدر) معنای بیت) بودر که خداوند تعالی کوز آچوب
بومنجه اولان زمان قلیل و سر یعهده جهانی بری برینه اورر یعنی دنیایی
شیشه کبی منکسر و پریشان و برباد ایلر بویله ابتدایی برده کبسه

قادر اولماز که دم اوره و نیچون بونی بویله ایدرسن دیمکه اقتدار بوله
زیرا فعال لما یریددر و فعلی قدرت ذاتیه سنه مسنددر پس بویله قاهر
و قادره معارضه اولماز و بویته اعراب جهشتدن تقدیری برهم زند
جهانرا در طرفه العین و هیچ کس نمی یارد که دم زند انجا دیمکدر که
جهانرا زندک مفعولی و طرف دخی اکا متعلقدر انجا ایکنی زنده
متعلق اولدیغی کبی زیرا اودخی در انجا تقدیر نده در (و کس
مبتدا و ما بعدی بعد الجملة خبردر زند که رابطه سیله نمی یارده
مفعولدر و کس بوراده نکرده عامه در ثمره خیر من جراده کبی
بوسیددن ابتدائیه صالح اولمشدر انکیچون هیچ کس ایله تقدیر و تصویر
اولندی فاعلم ذلك * آنکه بامرغ هواء ماهی دهد * بند کاژادولت
شاهی دهد * آن که آن خدا که تقدیر نده در که خداوند ماقبلنه کوره
مشار الیه و ما بعدنه نسبتله موصوفدر زیرا ما بعدی که رابطه سیله
اکا صغیردر تقدیر کلام آن خداوندی که دهد ماهی بامرغ هوا در
و ماهی دهدک مفعول صریحی و بامرغ غیر صریح اولوب بعد الجملة
خداونده صفت و آن خداونده مبتدا اولوب خبری مصرع ثانی جمله سی
اولور (بامرغده اولان اصلنده ب اولوب تعلق مجرد ایچوندر که اکا
حرف تعدیه دخی دیرل مرغ قوشدر مطلقا) هواء مدله جسم لطیف
سیالدر که جهات سنه سریع الحرکه در هواء معنای خلوه دلالت ایتمکله
ما بین السماء و الارضه هواء دیدیلر تکم قرآنده کلور (واقفندتم هواء)
یعنی کافر لک قلبیری کمال حیرت و دهشتدن عقل و فهمدن خالی در
وهوی قصره نفسک شرعا مذموم اولان سنه طرفنه میل و انحرافنه
دیرل بوراده مراد اولمکدر که محدود در (ماهی بالقدر مطلقا ماهی
خور بالقحیل قوشیدر) بند کان بنده نک جمعیدر قول معنای سنه مطلقا
بوراده حر الاصله دخی شاملدرزیرا عبد حقدر آخرنده اولان کان ده
ایکی اعتبار واردر اولمکسی بودر که کان کاف فارسی ایله ادات جمعدر
بوصورنده بنده وکننده وخواجه و فرشته و امثالی جمع قانقدده آخرنده
اولان یار ثابت اولوب بنده کان وکننده کان وخواجه کان دینلور
ایکنی اعتبار بودر که کان ده ادات جمع الف و نوندر انجق که آن در
وکاف مجسی مثلا بنده آخرندن هاء غیر ملفوظه حذف اولنوب اکا

بدل وضع بولمشدر بوصورنده حال جمعده هاء رسمی طی اولنوب
بند کان دینلور زیرا بدل و تبدل منه مجتمع اولماز و بواعتبار اولمکدن
اقوا در زیرا کرچه ادات جمع مرکبدر فاما ادات اولدیغی جهشتدن
حرف مفرد حکمنده در هاء رسمیدن صکره ایسه حرف مفرد و انک
حکمنده سنه یازلق قاعده فرسه مخالف و فی نفس الامر دخی قیجدر
و قرآنده اکا نظیر واردر (واذا کالوهم او وزنوهم) کبی زیرا اگر
هم ضمیری مفعولیت ایله منتصب اولورسه و او جمعیدن صکره الف
یازلمز نصر و کده اولدیغی کبی زیرا ضمیر مفعول ماقبلندن جزء کبیدر
اجزاء کلمه ارا سنه ایسه اجنبی حرف دخول ایتمز و اگر ضمیر منفصل
فذلك تحتنده اولان فاعلی تأکید مجمول اولورسه بوصورنده مؤکد ما
قیلندن جزء کبی اولمغله و او جمعیدن صکره الف یازیلور بوخود
معلومدر که ادات جمع کلمه یه متصل در بوصورنده کانک مجموعی ادات
جمع اولدیغی تقدیری اوزره دخی هاء رسمی فاصل یازلمق لازم کلور
مع هذا یازدیله فاعرف (دولت برالدن براله انتقال و بر قومدن بر قومه
تحول ایلین ملک و مالدرزیرا تداول مناوبه ایله بری برندن اخذ ایتمکدر
و ملک و مال دنیانک بریرنده قراری اولمایوب الدن اله دور ایتمکله
بومقوله سنه یه دولت دیدیلر) شاهی ده اولان یا مصدریه در و یا
وحدت و یا تکبیر ایچوندر (هر سنه نک اریسنه والوسنه شاه دیرل
مثلا اولو بوله شاهراه و ایری دانه یه شاه دانه دیرل اما بحسب العرف
اطلاق اوزر نه استعمال اولنسه شاهدن مراد سلطان اولور (بعدذا
مصرع ثانی نک تقدیری دیری دهد بند کاژا دولت شاهی دیمکدر که
بند کاژا دهدک مفعول اولی و دولت مفعول ثانیه در و فعل بعد الجملة
مصرع اولده مبتدایه خبردر (معنای بیت) بودر که اول خداوند تعالی که
هواده اوچان قوشه بالقحیل و مار دین و غراب و امثالی کبی بطریق
الرزق در یاده بالق و بریر بنده لرنه شاهلق و یا برشاه و یا شاه دولت
احسان ایدر یعنی بر عبد مملوکک الن آوب سریر سلطنته اجلاس ایدر
چرا کسه مصرع و امثالی کبی و یا بر حر الاصل قولنی بنده وار ایکن
شاه ایلر اصحمة نجاشی کبی و یا خود ملک و دولت و غناده پادشاه کبی
ایلر بعض اعیان کی پس بومعنی انک قدرت تامه و مزید فضل و کریمه

دلالت ایدر (ومصراع اول ايله ثاني بي جوده مناسب بود که صورت
ظاهر ده ایکبسی دخی مستبعد در زیر ماهی ايله مرغک مناسبتی
اولدیغی کبی شاه ايله کدائک دخی مناسبتی یوقدر * بی پدر فرزند پیدا
اوکند * بومصراعک تقدیری اوکند فرزند پیدا بی پدر دیمکدر که
(او مبتدادر بوراده خبری اولان فعل اوزرنه تقدیمی قصراچوندر
هو بفعل کبی فرزند کندک مفعول اولی و پیدا ثانسی و بی پدر فرزنددن
حالدر و جائزدر کبی پدر تقدیرنده اولوب فرزند صفت اوله
زیرا اگرچه صورتده صفت موصوف اوزرنه تقدم ایتمز ولکن معنی
حسیله تقدم ایدر که تأخری تقدیرله ظاهر اولور تکیم تصویر اولندی
(بی ادات سلیدر که جامده داخل اولور مثلاً بی وفادیر و فاسز و وفاسی
یوق معناسنه (پدر باء عجمیله انا معناسنه که عجم بابا دخی دیر تکیم
ترکیده دخی مشهوردر (فرزند اصلنده اوغله و قره شاملدر عریده
ولد کبی (وحلمی ده کلور که اکثر بودر که اوغل مراد اوله انتهی اوغل
معناسنه مخصوص اولان پوردر باء عجمینک ضمیمه (پیدا لغزده آشکاره
معناسنه در که ظاهردر ولکن ابن کمال دیمشدر که پیدا غیرک فعلیله
اولان ظهوردر یعنی اظهاریله اولان ظهوردر پیدا مظهر دیمک
اولور مکرم وزنی اورنه ظاهر دیمک اولماز که بواندن اعمدر ولکن
بعض مواضعده آشکاره ظاهر معناسنه استعمال اولنور که مقابلی
نهان و خفی در بوراده پیدا اظهار معناسنه در (معنای مصراع) بودر که
باباسز اوغلی انجیق خداوند تعالی پیدا ایلر یعنی خلق ایدوب وجوده
و ظهوره کتورر غیرسی بومعنایه قادر دکلدر بواندن مراد حضرت
عسی علیه السلام که جبریلک تفعیله حاصل اولمشدر و اول تفعیه ما
منوهم دیرلر که مریمک رضی الله عنهما ماء محقی ايله مجتمع اولوب رحیده
عسی متکون اولدی زیرانفع بولند بجه جان بولماز نطفه مرد اولد بجه
یا لکرمی زندن ولد اولدیغی کبی تکیم عالم حکمتک حکمی بودر
* طفل را درمهد کویا اوکند * بونک تقدیری اوکند طفل را کویا
درمهد دیمکدر که طفل کندک مفعول اولی و کویا ثانسی (ودر مهد
انک نظر فیدر و یا خود طفله صفتدر که بومعنی اظهاردر بصورتده
درمهد کویا دن مقد مدر (طفل کسرله عریدر که بطن مادر دن

سقوط وقتندن بلوغ زمانته دک صبی به اطلاق اولنور و دیمشدر در که
حد طفل ابتدای ولادتدن التي سنه انقضاسنه دکدر اصلی طفل دندر
حرکت ايله طفل صباح وقتنده و اخشامده سمان نزول ایدن ضعیف
قطره لر در که رش و وبل دید کلرندن اضعفدر پس ضعف بنیه
و بشریتندن اوتوری صبی ناعمه طفل دیدیلر (مهد دخی فتحله عریدر
اوشاقلر ایچون تمهید و تهیه اولسان بشک دید کلری نسنه در که عجم
کهواره دیر (کویا صفت مشبهه در سوبلکن معناسنه اصلی کوی در که
بونک دخی اصلی کوینده در ترخیم اولنوب کوی قالمشدر صکره آخرنه
مبالغه اتصاف ایچون الف ساکنه زیاده قلنوب کویا دندلی رخشان
و کریان و امثالنده معنای مذکور ایچون الف ونون زیاده قلند بیغی کبی که
معنازی یلدر اغن و اغلاغن دیمکدر که بود دخی صفت مشبهه نک برنوعیدر
او ضمیر منفصلدر هو کبی (معنای مصراع) بودر که انجیق خداوند تعالی
طفلی سوبلکن ایلر بشکده و یا بشکده اولان طفلی زیاده سوبلدر
غیرینک حدی دکلدر که بوانطاقه قادر اوله تکیم قرآنده کلور (انطقا لله
الذی انطق کل شیء) بعد ذامصراع اولدن مراد حضرت عسی اولمغه
مخصوصدر زیرا کرچه آدم علیه السلام دخی بی پدر در ولکن کسه نک
فرزندی دکلدر عسی ایسه مریمک فرزندیدر تکیم عسی بن مریم
دینلور ولکن مصراع ثانی ده اولان طفلیک عسی به اختصاصی بوقدر
بلکه اندن اعمدر زیر حد طفلیته کویا اولنلر بر قاج وارد رسول الله
صلی الله علیه وسلم ونوح و ابرهیم و موسی و عسی و یحیی و شاهد یوسف
و طفل ذی الاخدود و مبارک الیمامه حج و داعده نبوت مصطفایه شهادت
ایدن طفلدر و صاحب جریح الراهب و امثالی کبی تکیم تفسیر مزر و ح
البیانده مفصلدر و مهد دیدوکی مهد سزا معناسنه در پس بالفعل
مهدده اولمق لازم کلز تکیم وصف عسی ده کلور (کیف نکلم من کان
فی المهد صبیا) یعنی عسی علیه السلام تکلم ایتدوکی وقتنده والده سی
مریمک حضانه سنده ایدی یوخسه بشکده دکل ایدی * مرده صد
ساله راحی میکند * مرده ضمه میندر که مردن اولمکدر آخرنده همزه
باء محذوفه دن بدل اولوب یا وحدته و یا تنکیره محمولدر تقدیر مصراع
میکند مرده را که صد ساله است حی دیمکدر که مرده میکندک مفعول

اولی و حی مفعول ثانیه و را علامت مفعول (و صد ساله محذوف اولان
که رابطه سببه مرده به صفت در صد ساله تکثیره محذوف) و ساله
آخر نه اولان هاء رسمی مقدار زمانی همچون در که ترکیده آندن لق
ولک ایله تعبیر اول نور مثلا یک ساله بر یلاق و یک روزه بر کونلک در
و شاهی اغتذیه کداده ساله اولدیده دیدوی بوقیر اون ییلاق یعنی
اون یا شنده اولدیغی وقتده دیمکدر (پس صد ساله یوز یلاق دیمک
اولور) حی عربیدر که میتک ضدیدر انسانک حیاتی نفخ روح اثریدر
نتکم روح حیوانی دخی ذکر اولان روح منفوخ الهی نک اثریدر (میکنند
فعل مضارع در که اولنده اولان می ادات حال و یا مستقبل حاله تقریب
ایچوندر بویله برلده استمرار ایچون اولوق اولادر عربی ده مضارع کبی
یعنی بو حالده وجیع احوالده علی الاستمرار ایلمکه قادر در معناسنه
(معنای مصراع) بودر که خداوند قادر یوز یلاق اولی بی زنده ایلمز
یعنی مدت طویله دن بری هلاک اولان ذی روحه افاضه حیات ایتمکله
کالاول زنده قلمغه قادر در نتکم نیجه لرنی واسطه یوزندن احیا ایلدی
مثلا حضرت عیسی علیه السلام باذن الله تعالی نفخ نفس ایتمکله
درت بیک سنه دن زیاده دن وفات ایدن سام بن نوحی احیا ایلدی
و نیجه لرنی دخی بلا واسطه احیا ایلدی حضرت عزیر علیه السلام
کبی که حق تعالی اتی امامه ایدوب یوز سنه دن صکره احیا قیلدی نتکم
قرآند مصر حدر وجهه ذی روحی دخی نفخه ثانیه ده احیا ایتمسه
کر کدر پس صد ساله عمومده عزیر و ائالی داخل اولدی * این بجز حق
دیگری کی می کنند * تقدیری این را که می کند دیگری بجز حق دیمکدر
(دیگری فعلک فاعلی و این را مفعول مقدمی و یا خودی می کند این را
دیمک اولور که مفعول فاعل اوزرنه تقدیم اولور شاننه اعتقاد اونوری
(و بجز حق دیگریدن حال اولور استناد بر صورتده کی ده نفی تقدیر
اولور (من الذی یشفع عنده الا باذنه) آبتنده اولدیغی کبی و یا خود
حال اولور اول دیگر حق تعالی بی محاوز اولدیغی حالده دیمکدر قرآند
(و یعبدون من دون الله) کیدر که تقدیری و یعبدون الاله حال کونهم
محاوز بن الله ای عباد الله دیمکدر (این مصراع اولک مضمونه
اشارتدر و ما قبلنده اولان افعال الهیه نک مجموعنه اشارت اولوق دخی

صاحبدر بو مذکور اولان افعال معناسنه بجز ده بازیده در تحسین
ایچون (جز غیر معناسنه در قواعد فرسده جز کله سنی حروف استنادن
عد ایتمشدر در مثلا مردمان آمدند جز زید دیمک عربیده جاء القوم
الازید کیدر و کاه اولور که مستثنی منه دن متأخر اولور اگر چه صورتا
متقد مدر (حق اسماء ذاتیه الهیه در ثابت و قائم معناسنه) کی زمان
سنوالدن قن ونه وقت معناسنه بوراده استفهام انکاریدر ای لایفعله
فی وقت من الاوقات (معنای مصراع) بودر که صد ساله مرده بی
حقدن غیر بی قن احیا ایلر یعنی احیا ایلز الا و احیا ایلر فقط و یا خود
اول دیگر حق تعالی بی محاوز اولدیغی حالده قن ونه وقتده احیا
ایده بیلور یعنی ابدی احیا ایده میوب عاجز قالور الحاصل احیاسی
واقع دکل و منکر در * صانع کز طین سلاطین می کند * صانع
صنعدندر اجاده الفعل دیمکدر یعنی برایشی جودت صفتی اوزرنه اشملک
و کاینبغی اکا صورت ویرمکدر انکچون هر فعل صنع اولماز زیر بلکله
انده قصور اوله فاما هر صنع فعل اولور پس فعل اعمدر و قرآند کلور
(صنع الله الذی اتقن کل شیء) یعنی الله تعالی کندی فعلندن صنعله تعبیر
ایلدی زیر اتقان و احکام اوزرنه در که صفت کالدر پس صانعی ده یا
وحدت ایچون و صانع حق تعالی در که عالمی وصف کال ایله ایجاد
ایلمشدر نتکم بیورر (مازی فی خلق الرحمن من تفاوت) کز فتحله اصلنده
که از در همزه نک حرکتی کافه نقل اولنوب هاء رسمی و همزه نک مجموعی
لغظا و کتابة تخفیف ایچون حذف اولنوب کز دنلشدر نظیری کت در که
اصلنده که ات در بو مصراعک تقدیری خداوند تعالی صانعست که
می کند سلاطین از طین دیمکدر که صانعی ادات خبر تقدیر بله مبتداء
محذوفه خبر در و سلاطین می کنندک مفعول صریحی و از طین غیر صریحی
و بعد الجملة که رابطه سببه صانع صفتدر (طین آبله مختلط اولان
زاید که ترکیده بالحق دینلور (سلاطین سلطانتک جعیدر که پادشاه
دیمکدر نتکم مرورایتدی (می کنند بوراده ایجاد و خلق ایلر دیمکدر که
فعل مقیددر (معنای مصراع) بودر که خداوند تعالی بر صانع اکبر
وعظیم وقایدر در که بالحقدن پادشاهلر خلق ایلر زیر ابوالبشر اولان
آدم علیه السلام طیندن تصویر اولند یغی وقتده انبیا و مرسلین

وملوك وسلاطين وسائر اغنيا و مساكين انك ضمنتهم ایدی پس فی الحقیقه
اعلی و ادنی طیندن مخلوق اولمش اولدیلتکم کلور (خلقتکم من طین)
اگرچه صورتا توالد و تناسل ازدواج طریقله نطفه دن حاصل اولدی
نتکم کلور (الم یکن نطفه من منی یعنی) الحاصل ناظم دیمک استرکه
سلاطین که جواهرله مرصع تاجلر و لباسلر کوب کندیلرینک و لباسلرینک
بر وجهله طینله مناسبلری ظاهر دکل ایکن حق تعالی دمدن مسک
خلق ایدوب مسکی دم اوزرنه ترجیح ایتدوکی کبی طینه دخی بوصورت
بدیعہ بی ویردی (فتبارک الله احسن الخالقین) بونلر خود سلاطین
صوریه در پس ملوک معنویه اولان انبیاء و اولیائک شانلری دخی عالیدر
زیرا صورته احسن تقویم اوزرنه اولدقلرندن ماعدا معناده دخی
صفات کمالیه ایله هیئت الهیه اوزرنه کلمشدر نتکم حدیثه کلور
(ان الله خلق آدم علی صورته) ای علی صورة الحقیقه اذلیس الله تعالی
صورة و هیئت فاعلم ذلك واسلك خیر المسالك * نجم راجع شیطاین
میکنند * نجم میکنندک مفعول اولی و رجم ثانسی در (نجم کوکب
طالعدر یعنی طلوع ایدن یلدز در زیر انجمده ظهور معناسی واردر
نتکم بردن اوت چغوب ظاهر اولسه نجم النبات دیرلر (رجم طاشلقدر
زیرا رجام طاشدر پس طاش ایله اورمغه رجم دیرلر نتکم زناسی ثابت
اولوب متأهل اولتلری رجم ایدرلر و حدیثه کلور (لا ترجوا قبری)
قبرم اوزرنه رجام و طاش وضع ایتکوز تا که نصاریه تشبه لازم کلیه
(ولکن سووه بالارض) ولکن حالا قبر شریف نبوی صلی الله علیه
وعلی روضته و سلم تسلیم کثیرا مستدر زیرا ملوک مصریه دن اشرف
قایتبای زماننده حریق واقع اولدوده حرم نبوی عمارتنه موکل اولان
کسه حنفی المذهب اولمغه حصباء مغسول و مطهر ایله تسنیم ایلشدر
تا که متعین و متمیز اوله (ورجم طرد معناسنه ده کلور نتکیم ابلیسه شیطان
رجیم دینلدی زیرا خیر ایدن و منازل ملائکه دن مطر و ددر و کلام
ناظمده رجم مایرجم به ای مایرجم به معناسنه در کرکسه طاشله اولسون
(شیطاین شیطانک جمیدر که جان قومک مقررلر نه شیطاین و مؤمنلر نه
جن اطلاق اولنور اگرچه ملائکه یه و شیطاینه دخی اعین ناسدن مستر
اولدقلر یچون جن دینلور شیطان الله تعالی نک رجندن بعید دیمکدر

ولکن رجت امیدنده اولدیغندن رجن اسمک الفنی سرقه ایدوب
کندی اسمنه ضم ایتشدر کما وقع فی بعض الاحادیث (معنای مصراع)
بودر که اول صانع اکبر یلدزی رجم شیطاین ایلری یعنی یلدزدن و کره
اثریدن حاصل اولان شعله ناری رمی ایدوب انلری سمواته عروج
واستراق سمع ایتکدن طرد و منع ایدر شویله که اول آتش پاره ایله کیمی
مخترق و کیمک اعضاسی فاسد و مختل و مشوش اولوب وجه ارضه
ساقط اوورلر و قرأ نده کلور (وجعلناها رجوما للشیاطین) بعدذا
مصراعین ده تقریب و تبعید مناسبی اولمغه سلاطین و شیطاین بیت
واحدده جمع ایلدی مع هذا سلاطین و شیطاین میاننده التزام مالایلزم
صنعتی دخی واردر نتکم علم بیانده مبین در * از زمین خشک رویاند کیه *
زمین بر در ارض معناسنه مقابل آسماندر کوک معناسنه که عرب سماء دیر
بر کوک دیمک یرده نجم زمین و آسمان دیر (زم صوقلغه دیرلر طیراغه
طبیعتی باردا اولدیغندن اوتوری زمین دیمشدر در زمی زمه منسوبدر که
یانسبت ونون تا کید نسبت ایچوندر زیرا نسبتی تا کید مراد ایتسلر
حرف یان صکره برون زیاده ایدرلر مشکین و غنبرین و امشالی کبی
(خشک قوری در مقابلی تر در که یاشدر خشک زمینک صفتی و از زمین
رویاندک مفعول غیر صریحی و کیه مفعول صریحی در وز مینی خشک ایله
وصف ایتدیکی اختر ایچون دکلدر بلکه واقعی بیان و ایضاح ایچوندر
اگرچه زمین بعض عوارض ایله تراولور و لکن صفت ذاتیه سی بیوستدر
(رویاند فعل متعدی در بتور معناسنه روید بتدریمکدر که لازمدر قاعده
فرس اوزره اصل مصدری رستن در ضمه بتک لک معناسنه مضارعنده
سین و اوه قلب اولنوب و بریادخی زیاده قلنوب روید وروینده دیرلر
بتروبتی معناسنه و بومقوله دن امر اخذ اولمق لازم کسه روی دینلور
وقاعده تعدیه بودر که امرک آخر نه الف و نید لغظی ضم اولنوب ماضی ده
رویاند دینلور بتوردی و مضارعنده رویاند دینلور بتورر معناسنه
الحاصل رست ضمه بتدی و روید بتورر رویاند بتورر دیمک اولور و تعدیه
دخی یا مطلق مفعوله و یا مفعول ثانی به تعدیه در مثلاً زاد طوغدی و بریاند
طوغدی و طوغدی دیمکدر (کیاه کاف عجمینک کسر یله او تدر که
برده بتر و کاه اولور که رخیم اولنوب آخردن ها حذف اولنور و کیادینلور

پادشاه ده پادشادینلدوکی کبی بورادندر که اوتی چوق اولان بره کبارا دیرار
بعدا بومصرع ماقبلی وما بعدی که صنع الهی بی بیان طریقله
استینافدر (معنای مصرع) بودر که صانع حکیم وقادر حکمت وقدرتیه
قوری یردن تازہ اوت بتورر یعنی طبع ارضله طبع نباتک مناسبتی یوغیکن که
بری پیوست وبری رطوبتله متصفدر ینہ نباتی ارضدن اخراج ایلر برا
ارضده قوت منبتہ ایداع ایلشددر که ادنی رطوبتله نباتہ حامل قیلور تکم
قرآنده مواضع متعدده ده مذکوردر وخارج اولان نباتک نفی حیوانہ
وثمراتک فائده سی انسانہ در تکم قرآنده کلور (کلوا وارعوا انعامکم)
* آسمانہار اہم اوداردنکاه * آسمانہادہ اولان ہادادات جعددر کہ جہادہ
داخل اولور آسمانہا زمینہا کوکلر ویرلر دیمکدر آسمان مرکبدر آس ایلہ
ماندن مان اسم فاعلدر مانستن دن بکزیجی معناسنہ آس دکر مندر
صود کر منہ آسیاب دیر لاصلی آس آب در دفع ثقلت نیچون ہمزه یایہ
قلب اولمشدر آسمانک معنای ترکیبی سی دکر منہ بکزر در یعنی حرکت
ودورده دکر من کبیدر (ہم بالادہ مرور ابتدی) اوصانہ راجعدر ہمو
دخی یازیلور حذف الف وایصالہ بومصرعک تقدیری ہم اودارد
آسمانہار انکاه دیمکدر ہم اومبتدا وآسمانہا داردک مفعول اولی ونکاه
ثانیسی وبعد الجملہ خبردر دارد مضارعدر داشتن طو تمق معناسنہ
زیرا قاعدہ لی اوزرنہ مضارعندہ شین معجہ رایہ قلب اوانوب دارد
ودارندہ دینلور وداشتن صقلیق وحفظ ایلک معناسنہ ده کلور حاطردہ
محفوظ) اولان نسنبہ یاد داشت دیرلر (نکاه کسرلہ وکاف عجمیلہ باقی
وحفظ معارنہ کلور بورادہ دارد قرینہ سبلہ محفوظ دیمک اولور تکم
قرآنده کلور (وحفظناہا من کل شیطان رجیم) وینہ کلور (وجعلنا السماء
سقا محفوظا) (معنای مصرع) بودر کہ ہم اول صانع اکبر کوکلری
محفوظ طو تر یعنی تغیر ونبدلدن وسائر آفاتدن انکیچون مرور دہور لہ
کھنہ لک کلمز وارضده اولنلر اندن امن اوزرہ ساکن اولوب بی پروا تبش
ایدرلر زیر فی الحقیقہ انشقاق واختلال واقع اولایدی تختندہ اولنلر
بمحضور اولور لدی کھنہ خانہ لردہ بمحضور اولدقلری کبی ولکن
قیامتہ دک محفوظ طو تر تا کہ خلقک بناسیلہ خالقک بناسی متمیز اولوب
اہل بصیرت اولنلر ورحہ نظر واستدلال اولہ وھرکس سلامت بولہ

فاما اہل اعتبار قلیل اولغلہ قراندہ نو بیخات کثیرہ وارد اولمشدر
* هیچ کس در ملک اوانبازی * هیچ نسنبہ دکل معناسنہ تکم نعمۃ اللہ دہ
مصرحدر ولکن ہرگز عموم زمان ایچون کلدیکی کبی هیچ کس دخی
بویلہ مواضعده عموم افراد معناسنہ اولمق کوسترر کس کشی وکسہ
دیمکدر ملک ضملہ سلطنتدر کہ ذوی العقولده وغیریدہ تصر فدر
انباز فتحلہ وآخرنہ زاء ہوز ایلہ اورتاق معناسنہ در عربیدہ شریک کبی
نی کسرلہ یوق معناسنہ در کہ عربیدہ لا کبی حرف نفیدر مثلاً برنسنبہ دن
واری دیوسؤال اولنسہ عجم نی دیر عرب لایرونی اصلندہ نادر کہ
دکل معناسین افادہ ایدرانی حذف ایدوب یرینہ ہاء غیر ملفوظہ
کتورب نہ دخی دیرلر وھادن بدل یا کتورب نی دخی دیرلر کسرلہ
زیرا یاماقبلک کسرن اقتضا ایدر وھم کسرہ دہ دفع التباس وارد
الحاصل نہ وناونی وبی باء موحدہ ایلہ جملہ سی ادوات سلب وحروف
نفیدر (معنای مصرع) بودر کہ افراد دن هیچ بر فرد آنک ملک
وسلطنتندہ اورتاق دیمکدر والوہیت ورویشتندہ شریک ونظیری
یوقدر والا ارض وسما واوستندہ وایچندہ اولنلرہ اختلال وفساد
عارض اولور دی تکم کلور (لہ ملک السموات والارض) وینہ کلور
(لوکان فیہما آلہة الا اللہ لفسدتا) پس ملکندہ شریکی اولمایچق
عبادی اوخلق ایتد وکی کبی افعالی دخی اوخلق ایدر والا خلق
ایتمکدہ خلق خالقہ شریک اولمق لازم کلور تعالی اللہ عن ذلک قال
تعالی (ان من یخلق یکن لا یخلق) وبوندہ دعوی ربوبیت وملك ادعا
ایدنلری فرعون ونمرود وادشالی کبی رد وابطال وارد وریا وسعہ دن
تحدیری دخی مشتملدر فافہم * قول اورا لحن فی وسازی * قول
اصلندہ نطقدن بارز اولان حروف مرکبدر حق تعالی نک قولی کلام
دیدکلریدر کہ عالم غیبیدن برنسنبہ بی شہادتہ ابرازدر کہ کن کلمہ سی
اعتباریلہ اول نسنبہ کلمہ واول تجلی غیبی یہ کلام دیرلر قول وکلام
اعمددر نطق انسانہ مخصوصدر انکیچون قال اللہ وکلم اللہ دینلور
نطق اللہ دینلر ز برانطق معالجۃ لسانلہ اولور کہ اللہ تعالی اندن مزہدر
بورادہ قول مبتدادر کہ اورایہ مضافدر (را ادات تخصیصدر آنک
قولی دیمکدر مابعدی لحن نیست تقدیرندہ در کہ مبتدایہ خبردر (لحن

عربی سوزی سر بسته سو بلك و كلامی صوب صوابدن امله ايلك
 رحط ايلك معالنه كلور بوراده مراد معنای اخير در مخطی اولان
 كسيه لاحق ديرل (ونی دن صكره اولان واو مضموم او قنور زيرا
 معطوف عليه آخری حرکتته محمل دكلدر باوسر و آينده و رونده كبی
 زيرا واو اصلده معطوف عليه آخرنده اولان ضمه به دلالت ایچوندر
 بناء على هذا حرف متحرك اولان برده مرسوم اولور و لكن تلفظ
 اولماز جاب و دل كبی والا ضمه ايله تلفظ اولنور زيرا ضمه به نشاندن
 اوائل تركیده و اودن ضمه و يادن كسر ايله اکتفا يدرلردی تشكیم محمدیه
 كتابنده نظری چوقدر غلط ايتكم كر كدر صكره كلنلر واو و ياء املا
 ايلديلر خطا و ايهامدن مضمون اولمق ایچون مثلا ملك و مال ديرل
 و اوله تا كه مالك معطوف اولديغی اظهار اوله و كلدی و كندی ديرل
 یا الله و اعتبار متقدمین اوزرنه در كه روسه ده آسوده اولان شیخ افتاده
 قدس سره تر به سنده (كوجده افتاده بورسده نك قطبی) دیو تاریخ
 بازلسدر یعنی كوجده لفظی بلا يادر (بعض نسخده لحنی آوازنی واقع
 اولمشدر كه تعداد صورتده كلشدر پس واو تكلفنه حاجت قالمز) آواز
 اون درت صوت معناسنه ساز دوزن در كار ساز و نغمه ساز ایش و نغمه
 دوزیچی در و غیری معناله دخی كلور (معنای مصراع) بودر كه
 حق تعالى نك كلامك خطاسی بوقدر زيرا خطا و نسیان بشرده
 و مخلوقده اولور پس هر نه پیوردی ایسه حق در و صوابدر و انك قول
 و كلامك صوتی و كلام مخلاف كبی تركیب و تألیف و دوزنی بوقدر
 بلکه كلامی آتی در كه صوت و لفظدن بری و ترتیب حروف و كلمات ايله
 اولمقدن عربدر اگر چه لسان عربی مرتبه سنده نزولده كسوه عربیه ايله
 مكنتی اولمشدر فاما بوكسوه بحسب الموطن در یوخسه كلام نفسی
 اولديغی جهندن بحسب الخقیقه دكلدر انكچون قرآنه مخلوقدر دین
 كافر اولور زيرا ذات واجب و قدیمه مضایف اولان صفت ممكن
 و حادث اولماز و بوندن تكثیر قدما لازم كلز تشكیم مخلنده میندر و ناظم
 قدس سره نعت باری بی كلامه ختم ایتدو كنده اصابت ایلدی زيرا
 كلام صفات كالمه نك آخریدر كه ایجاد عولم اكما منوطدر فاعلم ذلك
 * * در نعت سید المرسلین صلی الله تعالی علیه وسلم * *

* سید الكونین ختم المرسلین * آخر آمد بود فخر الاولین * سید
 سیادتندركه مهتر یعنی اولورق دیمكدر و اولمقی ايله غیره غالب اولمقدن
 انكچون حدیثده كلور (انا سید الناس يوم القيمة) زيرا مقصود جمله نك
 انك شفاعتنه احتیاجن بیاندركه غیرى بابه كتموب طوغری اورا یه ككدر
 سید اصلنده سواده یعنی جماعت كثیره به متولی و ضابط اولانه ديرل
 و سید القوم ديرل سید الثوب دیمزل چونكه متولی جماعت اوله نك
 شمر طندندر كه مهذب النفس اوله لاجرم فی نفسه فاضل اولانه سید
 دیدیلر والا وصف مجرد اولوب جبانه اسد و حبشی یه كافور دیمك
 اولور و بین الخلق سید مطلق رسول الله در صلی الله علیه وسلم و لكن
 رؤساء قبائل انت سیدنا و مولانا دیو خطاب ایتدو كرندن حدیثده ككدیكه
 (السید هو الله) یعنی سیادت مطلقه به سزا وار اولان الله تعالی در كه
 خالق العبد و متصرف الامور در انكچون جناب نبوت كندینی سیادتله
 و صفدن صكره (ولا فخر) پیوردی تا كه وصف مذكور تعریف مقام
 قیلندن اولوب بطریق الافتخار اولمديغی معلوم اوله و بو اخباردن
 نهی لازم كلز بناء على هذا تصليبه ده اللهم صل على سيدنا محمد ديمك
 اولادر و مولانا لفظی دخی بویه در زيرا عظم شانی مشعر در و بونده
 سید الكونین مبتدا و مصراع ثانی مضمونی خبردر و لكن كونین معرف
 باللام اوليحق قاعده عربیه اوزرنه مرفوع و الامكسور او قنور جان پیر
 و شاه جهان كبی (كونین كونك تشبيهی در كون امر وجودی در كه
 باطلاك خلافيدر زيرا باطل مطلق عدم اصلبسی اوزرنه قلاندر بوراده
 كون مكنون معناسنه در اسم مفعول صبغه سی اوزره پس كونین دنیا
 و آخرتدر كه ایكبسی دخی حالا موجود لر در او بونده حذف مضاف
 واردر كه سید اهل كونین دیمكدر و بواسطه شدن انس و جن و ملك
 اوزرنه فضل و ربحی لازم كلور و نسخده لرده كونین اولنده حرف
 تعریف بوقدر و لكن اولديغی اولادر زيرا محمد عربی نك و صفیدر
 و كثرت حروفده دخی مزید ثواب واردر سلام عليكم السلام عليكم كبی
 ختم المرسلین بوراده و او عاطفه تقدیر اوانور و اعرابی ماقبلی كبی اولور
 ختم آخر دیمكدر خانه كبی زيرا بر نسمه بی ختم ايتكم آخرنه وصولدر
 ختم قرآن كبی و بوراده تقدیر ختم الانبياء والمرسلین در زيرا ختم رسل

احصدر انکچون قرآنده ائمه اضافت اولنوب وخاتم النبیین دلدی
 ناکه خاتم الانبیاء والمرسلین اولدیغی ظاهر اوله الحاصل نبوت ولایتدن
 ورسالت دخی نبوتدن خصوص مرتبه درو مشهوردر که سلب اخصدن
 سلب اعم لازم کلز انسان و حیوان کبی پس بوندن فهم اولندیکه جناب
 نبوتدن صکره نه نبی متابع ونه رسول مشرع یوقدر و بعض اولیانک
 نبوتی ادعا ایتک خرق اجاع قبیله دندر زیر لغته موافق ایسه ده
 عرفه مخ الفدر ورسول تبلیغ احکام ایچون مبعوث اولان بشردر
 و ملکه دخی مستعیدر تکم قرآنده کلور (الله یصطفی من الملائکه
 رسلا ومن الناس) وکتب الهیه یوزدرت و عدد رسل اوچوز اون
 اوچدر پس رسل صاحب الکتاب اولاندر دین زولده تکرره ذاهب
 اولمش اولور آخر اولک مقابلیدر (آمد ماضیدر کلدی معناسنه
 مصدری آمدندر که کلک دیمکدر) بود وجود معناسنه اسم مصدر
 و بودن لفظندن صیغه ماضیه در که حکایت حال ماضی به محمولدر
 و اکثر بودر که ایدی معناسنه رابطه اولور آینده بود کبی و بود نابود
 اولدی اولدی ایدی وکل ایدی معنانه در بوراده ظاهر اولان بود
 ماضیدر اگر چه ایدی معناسن ویرلر زیر ایدی معناسنه رابطه
 اولسه قاعده فرسه مخالف کلور شول جهندنکه رابطه فعل ضمیر
 بارزدن مجرد اولدیغی یرده اولور مثال مذکور کبی بوراده ایسه فعل
 مجرد یوقدر بلکه کان معناسنه بود واردر فافهم فخر بعض خصائل
 وفضائل ایله تمدح ایتکدر (اولین اولک جمعیدر که آخرک مقابلیدر
 (معنای بیت) بودر که اهل دنیا و آخرتک اولوسی وجمع انبیا ومرسلینک
 ختمی صلی الله علیه وسلم حضرتلریکه کر چه جله انبیادن صکره
 و آخر زمانده کلدی ولکن اول کلنلرک مابه الافتخاری ایدی زیر
 اول ما خلق الله روحی موجبجه ابوالارواح ایدی (و کنت نبیا و آدم
 بین الماء و الطین) فو اسی اوزره عالم ارواحده بالفعل نبی اولوب جله
 ارواح انبیایه مبعوث ایدی وعاء انبیا انک وجودی و ختمی ایله
 مبشرلردی وعهد الهی شول وجهله مأخوذ ایدیکه بالفرض قنخی
 نبینک وقتنده کلورسه اول نبی اکا اتباعله مأمور ایدی حتی حدیثده
 کلور که (لو کان اخي موسى حيا لما وسعه الا اتباعي) پس انک آخریتی

افضلیتی منافی اولدی وجمع اولین و آخرین انکه فخر ایلدی ولکن
 ناظم قدس سره ضرورت ایچون اولین اوزره اقتصار ایلدی وبردخی
 فخر الاخرین اولدیغی ظاهر در زیر آخر یندن مراد بوامت
 مرحومه در وارده کلور که (آدم ومن دونه تحت لوائی یوم القیمه)
 مقصود اولین و آخرینک تحت اللواده اولدیغی بیاندر و بومقامک
 تفاصیلی چوقدر ولکن بوشرحک اکا تحمیلی یوقدر * آن که آمد
 نه فلک معراج او * آن سید الکونین که دیمکدر مقصود وصف آخره
 انتقالدر نه فلک آمدک فاعلی و معراج او مفعولدر (نه نونک ضمی وهاء
 ملفوظه ایله طغوزدر (فلک فتحین ایله اصلنده هر مستدیر اولان
 نسنه در فلک المیزل اندن مأخوذدر که آخر شق دید کلریدر بوراده
 فلک مجری الکوا کیدر یعنی یلدرلر انک اوزرنده جریان و دوران
 ایلدیکی جسم کری در که فلک ضمله یعنی سفینهیه تشبیها فلک دیمشدر
 و فلک سمواتک غیریدر زیر سموات یرنده ثابتدر فلک ایسه قار دکدر
 بلکه دائم حرکنده در نه فلکدن مراد سبع طباق و کرسی وعرشدر
 زیر لسان شرعده عرشه سما دیمزلر بلکه عرش و فلک اطلس دیرلر
 پس سموات یدی طبقه در که مجموعی عالم کون و فسادندر عرش
 و کرسی ایسه عالم ارواحه ملحقدر انکچون فوق العرش عالم ارواحدر
 یوخسه حکما دید کلری کبی لاخلا ولاملاء عالمی دکدر (معراج کسرله
 آلت عروج وارتقادر که زردبان وانک امثالی مصاعددر بوراده نه فلکی
 زردبان تشبیه واردر و جائزدر که معراج عروج یعنی مجل عروج معناسنه
 تکم تصویر معناده کلور بوراده ناظم قدس سره اول امردن معراج
 وصفنه انتقال ایلدی زیر بدایع اوصافندر تکم قرآنده و تفاسیرده
 خصوصاً تفسیر مزروح البیانده مفصل و مشروحدر (معنای مصراع)
 بودر که اول سید الکونین که نه فلک اکا زردبان کبی یعنی طغوز پایلو
 آلت کبی کلدیکه اورادن علی اعلایه حرکت ایتدی اگر چه جناب
 حق تعالی تحیر و جهنده اولمقدن منزهدر ولکن مخلوق ایچون تعین
 اولمقدن اکا تعین لازم کلز تکم فلان اغاج التسه آبی کوردن دیرلر
 مع هذا آی اوراده دکدر بلکه کورن اوراده در و باخود معنی بودر که
 وجه ارضدن نه فلکه عروج ایلدی ناکه حقیق آیات کبراسنی مشاهده

ایله و بلکه جهانی سیرایده زیرا مستوای عرشه دك جسمه عروج
ایدوب اورادن سیر بسط ایله عالم غیبه سیر و سفر ایلدی یعنی سرله
حرکت قیلدی زیرا جان و جسد مخلوق اولغله انکله خالق و وصول
منسیر اولماز و بو مقامك اسراری حد دن بیرون و درون اهل دله
مخزوندر * انبیا و اولیا محتاج او * انبیا نبینك جمیدر حقیدن خبر
ویریمی معناسنه (بوراده انبیا مبتدا و محتاج خبریدر) اولیا ولی نك
جمیدر نبی و زنی اوزرنه اصلی ولی در واولك ولامك سکونیه که قرب
دیمکدر ولی عرفی ایسه خرق حجابله مشاهده حقه قریبدر زیرا ذات
و صفات و افعال سالک حجابدر چونکه بو اوچ نسته دن فنا بوله
هر یوزدن باب حق مفتوح اولور تکیم اهلنده معلومدر (احتیاج نیازمند
یعنی فقیر و ضرورتلو اولمق (معنای مصراع) بودر که انبیا و اولیا
اگر روحانیتده و اگر جسمانیتده و اگر کالاتده سید الکوینیه محتاجلردر
زیرا (انا من الله و المؤمنون من فیض نوری) موجنبه ارواح انبیا
و اولیا روح نبوی به تابع و انك اوزرنه متفرعدر بو جهتدن اولاد
وجودده وجود والده محتاج اولدیغی کبی ارواح دخی روح نبوی به
محتاج اولدی و جسمانیتلرنده احتیاج بودر که جناب نبوت علت غایبه
عالمدر پس علمده متقدم و وجودده متأخر در و متأخرک وجودی
متقدمك وجودنه موقوفدر بناء علی هذا متأخردن اوتوری متقدمك
وجودی لازم کلدی فافهم جدا و کالاتده احتیاج بودر که جناب
رسالت صلی الله علیه و سلم مظهر اسم رحمن در بو سبیدن تقدیر
رحمت الهیه واریسه انواع اوزرنه عوالمه اول رحمت مطلقه دن
بخش اولمشدر كرك كتب سماویه و كرك بلا واسطه اولان فیوض
رحانیه و معنویه یعنی كرك ملك و ساطیه و كرك اولسون زیرا جمله سی
باب رحمتدن صله و شفاعت نبویه ایله همه در پس جناب نبوت مقدم
الكل در مطلقا * شد و جودش رحمة للعالمین * ماقبلنی بیاند
وجود شدك فاعلی و رحمة للعالمین مفعولیدر که نظم قرآن اوزرنه وارد
اولمشدر پس لسان عربی ایله تقدیری کان وجوده رحمة للعالمین دیمك
اولور (شد فعل ماضیدر شدند اولمق معناسنه اصلنده صیرورت
و انتقال ایچوندركان فقیر اصرار غنیای کبی بوراده کان معاشده مستعملدر که

تحقق وجود افاده ایدر (وجود بر نسته نك ذاتنده و عیننده ظهوریدر
یعنی ذات اطلاق ظهوردن قطع نظر و وجود اطلاق ظهور
عباریله در) ش ضمیر غائب متصلدر مثلاً رویش دیدم انك یوزنی
کوردیم دیمکدر (رحمت غضبك ضدیدر یعنی ایصال خیر و دفع شری
اراده در بو صورتده صفت ذاتیه در و یا خود خیری ایصال و شری
دفعدر بو صورتده صفت فعلیه اولور (عالمین عالمك جمیدر مایه علم به
الصانع معناسنه یعنی انکله صانعك وجودنه و وحدتنه و کالاتنه
استدلال و انتقال اولنور اشیانك جمله سنه عالم دیرلر که عوالم بعضیار
قولی اوزره اون سکر بیکدر که بودنیا انك بریدر اصلنده علمدر مارضع
لشی بعینه معناسنه صکره الف اشباعله عالم دلدی زیرا جمیع اشیا
حقك علمی واکا دالدر واکا اسماء حقیقه دیرلر ملنوظ اولنره اسماء
لفظیه دیدکدری کبی (معنای مصراع) بودر که سید الکوینيك وجودی
اگر روحا و اگر جسمه عالمدر رحمت اولدی زیرا الله تعالی انك سبیلله
عالمدر رحمت ایدوب خلعت وجود الباس ایلدی و ضائق عدمدن
عجرا شهودده اخراج قیلدی انکچون حدیث قدسیده کلور (لولاك
لما خلقت الافلاك) یعنی یا محمد اگر سنك وجودك علت غایه اولمایدی
افلاک یعنی معظم اجرام اولان سمواتی و سائر انلره مضاف و غیر مضاف
اولنلری خلق ایتمزدیم بو جهتدن سنی اسم رحانه مظهر قیلدم دیمك
اولور و بوندن انبیا و اولیانك شائنی تحقیر لازم کلز زیرا خواص
اولدقلری جهتدن اولاك خطابك اشارتده داخللردر فافهم جدا
سؤال اولنور سه که شیطان و سائر اسم مضل تحتنده داخل اولنره
رحمت مذکوره دن نصیب وارمیدر جواب بودر که وجود خارجی
جهتشدن وارد سائر سعادات یوزندن یوقدر زیرا رحمتی قبول ایتمینه
رحمت اولماز پس هر کاله قابلیت لازمدر نظر ایله که صغراوی المزاج
اولان کسه عسلی قبول ایتمز بو سبیدن سوز عسلده دکل بلکه انك
مراجنده در و بوامتك متمرذلری عذاب استیصالدن مصون اولدقلری
رحمت نبویه دندر یعنی بالفعل وجود لری بوامت ایچنده اولدیغندندر
تشکم قرآنده (وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم) اتم سالغده اولان
مسخ و استیصال ایسه وجود روحانی ایله وجود جسمانی بی فرقی

ایچوندر * مسجد اوشد همه روی زمین * مسجد اوشدك مفعولی
 و همه روی زمین فاعلیدر (مسجد سجده اید جك و نماز قلاجق پردر
) همه دوکلی معناسنه جله بی و پردی دیک یزد عجم همه راداد دیر
 هر نه اولور سه بلنه همه دان دیرلر آخرنده ها معنای عامدن معنای
 خاص عملی به نقل علامتیدر (روی یوزدر که قفا وارقه مقابلیدر که
 اولور که یاسن حذف ایدوب رو دیرلر رو باز و دید کوری بوندندر که
 یوز یوز دیمکدر چهره خصوص اوزرنه بکزد در جانب ظاهره ده
 مجازا روی دیرلر مثلا ارضك سطح ظاهره عجم روی زمین و عرب
 وجه ارض و ترك یر یوزی دیر زمین بالاده شرح اولمشدر
 (معنای مصرع) بودر که جله یر یوزی سید الکونینه (و جعلت
 لی الارض مسجد اوطهورا) موجب مسجد سجده کاه قلندریکه امت اجابت
 هر نه پاك موضعه نماز قلندر قبوله قرین اولور یوخسه امم سالقه کبی
 قبولی معبد مخصوصه مخصوص اولماز زیرا انده خرج وارد در
 خرج ایسه بواشدن مرفوعدر بونده استغراق مشاهده به ترغیب
 وارد در زیر صلوة مناجات و مشاهده ایچوندر و اهل مسجد جلوس
 حقدر پس هر موضعه بو حضوره ایرمک کر کدر قال الله تعالی (فاینا
 تولوا فتمه وجه الله * آن رسول حق که خیر الناس بود * عم پاکش حزه
 و عباس بود * رسول مرسل معناسنه در که مباغنه اقاده ایدر زیر افعول
 مفعولک مباغنه سیدر آن رسول مبتدا و خیر الناس که رابطه سیله کا صفات
 و عم پاکش مبتداء ثانی و حزه و عباس خبردر (حق اسم ذاتر ثابت
 وقام معناسنه) خیر مرغوب فیه اولان نسنه در که شرك ضدیدر (ناس
 انسانک اسم جمعیدر که خلاف جن در یا ظهورنه و یا انسنه و یا نسیاننه
 بنا تسبیحه اولمشدر قاموسده الناس یکون من الانس و من الجن
 دیدوکی مشهوره مخالفدر بوراده ناسله مراد فضلاء ناسدر که ائلرده
 معنای انسانیت بالفعل موجوددر والا من لاخیر فیه مقوله سنه اضافنده
 فائده ندر بلکه تحقیر لازم کلور (عم بابا قرنداشیدر کثیر اولق
 ملاحظه سیله عم دندلی زیر عموم شمول دیمکدر تنکم عامه ناس دیرلر
 زیر شهرده کثرتلری و عموملری وارد و شمول اعتباریله دستاره عمامه
 دیدیلر و حدیثده کلور (عم الرجل صنوایه) کویا جدر برکوک اغاج

کبیدر که

کبیدر که ایکی شاخی وارد در بری پدر و بری دخی انک برادریدر
 بومعنادن عم دیدکلی پدر برینه در عمه بابا همشیره سی انایرینه اولدیغی
 کبی و خاله انا همشیره سی دخی بویله در ولکن خالی یعنی دایسی پدر
 برینه وضع اولنماشدر بلکه انک پایه سی عم دن ادنادر (حزه و عباس
 عبد المطلب اوغللر پدر و اعمام بی اون ایکیدر که بری صغرنده وفات
 ایتش و زمان بعثته ایریشلردن حزه و عباسدن ماعداسی جاهلیت
 اوزرنه کتمشدر انکچون تخصیص بالذکر اولندی و عتاقی التیدر که
 صغیه که ام الزبیردر اسلامی متفق علیه و عاتکه نک مختلف فیه در
 ماعداسی جاهلیت اوزرنه کذا ایتشدر در حزه احد غزاسنده شهید
 اولوب یتش تکبیرله نمازی قلندسر قبرلری دامن جملده در که زیارتگاه
 عالیدر و مقبره بقعده قبه عباس دخی مشهوردر که امام حسن دخی
 تحت القبه در و اصح روایات اوزرنه حصرت فاطمه زهرا انک دخی
 قبرلری اول قبه نک جدارنه متصلدر رضی الله تعالی عنهما و عنهم حزه
 و عباس عربی اسملردر که ایکیسی دخی اسد دیمکدر زیر اسدده شدت
 و عبوس صفتلری وارد در و حزه نک اسد الله اولدیغی حدیثده
 مصر حدر (معنای بیت) بودر که اول رسول حق که انبا و اولیا و سائر
 افاضل ناسک خیرلوسی و افضلی ایدی انک عم پاک حزه و عباس ایدی
 یعنی بوایکسی خصوص اوزره عمی ایدیکه جاهلیتدن پاك اولدقلری کبی
 عرضه شین و یرن نسنه لردن دخی طاهر ایدیلر انکچون آل رسول
 و اهل بیت رسولدن معدود اولدیلر و قدر و شرفده درجه علیا بولدیلر
 قال الله تعالی (لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا)
 * آن که شد یارش ابو بکر و عمر * آن رسول حق که تقدیرنده در که
 موصوف محذوفدر ابو بکر و عمر شدك فاعلی و یارش مفعولیدر و عکس
 دخی جائزدر (یاردوست و صاحب انکچون اصحاب صفایه یاران دیرلر یارک
 معین معناسنه کلدیکی مجازدر ز یادوستلغه و صحبه اعانت لازمدر ابو بکرک
 اسمی عبدالله در ابو بکرله تکیه اولندیغی عادت عرب اوزرنه تفوّل
 طریقله والا بکرله مسمی ولدی یوقدر بعضیلر دیمشدر در که ابو بکرله
 مکئی اولدیغی خصال حیدیه ابتکار و مسار عتدن او توری در
 انکچون پیرلردن ابتدا کر بند اسلام اولان ابو بکر در عمر قرقبی در

☀

عمره تسبیح دخی بطریق التفعیل در که طول عمر و بقا مراد در حاصلی
عمر عمارتند که بدین حیاتله معمور اولماسیدر و عربك حجر و جندل
و صخر و جبل و امثالی اسماء وضع ایتد کلمی دخی ثبات و منانیت
ملاحظه سیدر (معنای مصراع) بودر که اول رسول حق که ابو بکر
و عمر انك یار و مصاحبی ایدی زیرا وجه ارضه ایکی وزیر ایدی
وزیردن ایسه صاحب ایله تعبیر او انور تنکم میکایل و جبرائیل کو کده
ایکی وزیر ایدی که ابو بکر میکایل و عمر جبرائیل مقابله سیدندر شول
معادن که میکایل امین رزق اولدیغی کی ابو بکر دخی مالی رسول حق
صرف ایدی و جبریل سیفله نزول ایلدیکی کی حضرت عمرده
صاحب السیف ایدی انکچون فاروق دینلدی که حق و باطل میانی
فصل و فرق ایدی بعده بوراده ناظم قدس سره حزه و عباسی تقدیمده
اصابت ایلدی اگرچه بعضی نسخده انلرک ذکر لری تأخیر اولمشدر
ولکن مرجوح در زیرا حزه و عباس نسب جهشتدن اقرب و سن بوزندن
دخی اکبردر تنکم ابو بکر و عمر مقدم خلفادر و لسان نبوی ده اکثر یا
ذکر اولتان دخی بوایکسی در فاعرفه * از سر انکشت او شق شد قر *

عمر لفظی مناسبته ایله برای قافیه بطریق التزام مالایلزم قره انتقال
ایلدی که انشقاق قر اشهر معجز اتدندر که نقل مستفیض ایله منقولدر
حتی (اقتربت الساعة و انشق القمر) آیتده مفسرین انشقاق فردن مراد
بطریق المعجزه اولاندر یو خسه قرب قیامتده (اذا السماء انشقت) افاده
ابتدیکی انشقاق دکلدر دیو ذاهب اولمشدر (سرباش در بوراده اوج
مراد در طرف معناسنه انکشت فتح همزه و ضم کاف عجمله پارمق در
سر انکشت پارمق اوجیدر بونک تقدیری شد قر شق از سر انکشت
او دیمکدر که قر شدک فاعلی و شق مفعولی و جار و مجرور اکا متعلقدر
مقصود سر انکشت ایله اشارتدر که مراد شهادت پارمق اوجیدر
(شق فتحله عربیدر منشق معناسنه که برنسنه یار یلوب ایکی حصه
اولمقد در زیرا بعضی مواضعده مصدر مفعول معناسنه اولور ضرب
و مضروب و حل و محل کی (قر ماهدر که فلك اولک نیری در معلوم
اولا که نرا صخر شمسدن اون ایکی درجه مفارقت ایتد کده هلال
واوچینی کیجه قر و عند الامتلاء در دیرلر قردندر ضمله که کسور تله

مختلط اولان لونه دیرلر (معنای مصراع) بودر که اول رسول حق
پرمق اوجنک اشارتله آی یار یلوب ایکی نصف اولدی معلوم اولاکه
نبوتک طقوزنجی سنه سی اولدقده اهل مکة متمداری رسول الله دن
صلی الله علیه وسلم انشقاق قر آیتن طلب ایتد کلرنده اولدخی لبیلله
بدرده جبل ابی قبیسه چقوب اصبع شهادت ایلله قره اشارت اید یجک
قر باذن الله تعالی ایکی پاره اولدی تنکم تفصیلی تفاسیرده در (و بوحال
هائلی مشاهده دن صکره ایمانندن امتناع ایدوب واقع اولان معجزه بی
سحره نسبت ایتدیار و بوندن بعضی مواضعده شهادت پرمق رفع ایتدک
جائز و بلکه مشروع اولدیغی فهم اولندی (تنکم اصحابدن بری ایکی
پرمق رفع ایدوب شهادت کتور ردی جناب نبوت آنی اول هیئتده
کورده احادیث و دیرلر وحد معناسنه یعنی اشارت توحید ایتد کده
انجق سبابه بی رفع ایلله که اکا حال شهادت پرمق دیرلر و عرب مسجده دیر
زیرا بو پرمق سائر پر مقلدن اعتدالده زیاده در انک ایچون تلغین ایمانده
توخیده اشارته انی تخصیص ایتمشدر و اعتدال مزید حیاتی مشعردر
پس شهادت پرمق مظهر صفت حیات اولمش اولدی کافر ایسه میت
و مؤمن ایسه حی در بو معنادن اوتوری حیات معنویه اشارته مناسب
اولان صفت حیاته مظهر اولان اصبعدر و عند الشانعی صلوتده
اشهد ان لا اله الا الله دیدوکی و قتده دخی رفع ابهام ایدرار یعنی نفیده
لا اله رفع و اثباتده الا الله وضع ایدرار تا که نفی و اثبات کی اوله * آن یکی اورا
رفیق غار بود * را بوراده تخصیص ایچوندر انک معناسنه رفیق بولداش
دیمکدر زیرامراق یعنی همراه اولنلر بری برلرنه رفیق و زوله معامله ایدرلر
وایشی سهولتله طوئرلر (غار طلاغده مغاره دید کاریدر که طاش ایچنده
منقور اولمش کوچرک موضعدر اگر بیت کی واسع اولورسه اکا کهمف
دیرلر غور چقور یردر بوراده غاردن مراد مکة مکرمه قریبده جبل ثور
مشمئل اولدیغی مغاره در که رسول الله صلی الله علیه وسلم هجرتده
ابو بکر صدیقله رضی الله عنه اوج کیجه اوراده پنهران اولمشدر تنکم
قرآنده و تفاسیرده مسطور و مشر و حدر و اکا جبل ثور دید کلمی
یا کندی و یا خود ذروه سینه اولان مغاره مذکورده ثور هیئتده
اولمغله در و اول مغاره نک یره برابر برمنفذ صغیری وار در ابتدا اورادن

دحول ایدوب وقت خروجده جبرائیل علیه السلام اونه طرفنی ضرب
جناحه قیر آجلوب چقمش لر در حال اثر جناح باقیدر که بوفقیه ایکی کره
زیارتی مبسر اولمشدر والحمد لله تعالی (معنای مصراع) بودر که
اول بری یعنی ابو بکر حضرت تبری انک یعنی رسول حقک (اذهمانی الغار)
وجنبه مغاره جبل ثورده بولداسی ایدی که او چنجیلری الله تعالی
یدی شکم (لا تحزن ان الله معنا) ومغاره مذکورده رفیق نبوی اولوق
ابو بکرک خاصه فضه ثلثدن اولمله تخصیص بالذکر ایلدی زیراهر کس
اویله حرکت عالمده انسانه یار اولماز و اویله محل ضیقده یاننده بله بولماز
بلکه اکلک یار وفادار کر کدر که اول زهری نوش ایلله شکم ابو بکر
اوراده زهر مارله مبتلی اولمش ایکن ینه حلاوت محبت دماغندن کتمیوب
بزم الفتة تفرقه ویرمیدی و بومصراعک تقدیری آن یکی بود اورا رفیق
غار دیمکدر که آن یکی مبتدا و اورا بود متعلقدر لام تخصیص معناسنه
ورفیق بودک مفعولیدر که بعد الجملة خبر اولور و بومصراعک عربی ایلله
ترجمه سی الواحد منها کان له رفیق الغار دیمکدر یعنی رفیق غار اولوق
ابو بکره مخصوص ایدی که فضیلت عظمادر * و آن دکر لشکر کش
ابرار بود * بونک تقدیری و آن دکر لشکر کش ابرار در که و او عاطفه و آن
دکر مبتدا در و لکن و او آنه وزن ایچون وصل اولنوب همزه مقصوره اولور
دکر و یا الله دیکر دخی و آیرق معناسنه بار دکر بردخی و دکر کون بردور لو
دخی دیمکدر و آن دکر له اشارت حضرت عمره در زیر ابو بکرک غیر بدر
ولشکر کش بودک مفعولی اولوب بود بعد الجملة خبر اولور لشکر عسکر
معناسنه در که ترک چری دیر (لشکر کش وصف ترکیبی در که اصلنده
کشنده لشکر در لشکر چکچی و سر عسکر معناسنه شکم آب کش
و بار کش دیرلر کاف عربی ایلله صو چکچی و یوک چکچی معناسنه زیرا
کشیدن چکمکدر و وصف ترکیبی ده قاعده بودر که ایکی جزءک بری
مشتق اولور کشنده کی که اسم فاعلدر صکره نده لفظی حذف اولنوب
اسم جامد مثلاً بوراده لشکر مشتق اوزرنه تقدیم اولنوب لشکر کش
دیتلور جمع نظائری بواصلوب اوزرنه در (ابرار بک جمعیدر فتحله رب
وارباب کی و یا باریک جمعیدر شاهد و اشهاد کی برخالقه مطیع و خیر
واחסانه توسع اوزرنه اولان کسه در و توسع او در که انواع بک

جمله سنی وجوده کتوره پس خصوص اوزرنه آبا و امهات و اولاده ایلوک
ایتمک دخی بونده داخل اولور بوراده ابرار دن مراد صحابه کزین در
رضی الله عنهم زیرا انلر عموم اوزرنه ابرار در اگر چه ارالرنده خصوص
اوزرنه مقربین دخی واردر پس برکسره مرتبه جامعده در صلاح کی فافهم
معنای مصراع بودر که و اول بری دخی یعنی حضرت عمر رضی الله عنه
ابرار و اصحابک سر عسکری ایدی که غزالرده انلر مقدم اولور و چکر
کوتورردی خصوصاً که ایام خلافتنده و اوقات استقلالنده زیر
صاحب السیف و زیاده جسور ایدی شویله که شیاطین الانس و الجن
آندن خوف و فرار ایدر لردی و انک اسلامیه دین قوت بولدی و اهل
ایمان شراعدادن سالم اولدی * صاحبش بودند عثمان و علی * بهر آن
کشنددر عالم ولی * صاحبش بودندک مفعولی و عثمان و علی فاعلیدر که
ادات جمله فاعل مظهرک اجتماعی استعمال عجمه کوره ضرر ویرمز
و یا خود عثمان و علی مبتدا اولوب بودند ضمیری انلر راجع اولور زیرا
لغت فارسیده صیغه تنییه و جمع بر در شکم کشند دیرلر ایلرلر معناسنه
ایکی اولسون اوج اولسون بهر آن کشندی تعلیلدر کشندک فاعلی
عثمان و علی مفعولی ولی در در عالم انک ظر فیدر (صاحب مصاحب
دیمکدر اصلنده کثرت ملازمتی اولانه اطلاق اولنور و لکن شرف صحبت
نیویه دن اوتوری جمله صحابه اطلاق اولندی کرک ملازمتی چوق
اولسون و کرک از اولسون بودند بودک تنییه سی و جمعیدر ایدیلر معناسنه
و علامت تنییه و جمع ند لفظی در که ایکی دخی سا کشندر انکیچون
نونک ماقبلنی مفتوح قبلورلر تا که اوج ساکن مجتمع اولیه عثمان عثم دندر که
برعظم یعنی استخوان مکسور اولوب صکره منجبر اولدوده استواء
اوزرنه اولمایوب اوراده فی الجملة ارتفاع قالمغه دیرلر و عثمان اندن
مشتق در دیو امام بیهقی از اهر نام کلبده تصریح ایتمشدر و امام
مطرزی دیمشدر که عثمانیه دیدکری مسائل جد امیر المؤمنین حضرت
عثمانه رضی الله عنه منسوبدر و عثمان ولد الحیه در که حضرت عمر
کوفه به تولیه ایندیکی عثمان بن حنیف آنکله مسما در انتهی بالمعنی و لکن
حضرت عثمانک تسمیه سنه مناسب اولان وجه او در زیر عادت عربدر که
ادنی مناسبته تسمیه ایدرلر اسماء اناندن خدیجه کی بوراده عثمانک نونی

مطل

مضمون او قنور ما بعدند اولان و او اول ضمه نك علامتيدر نك نظيري
 مرور ايتدي علي علو و ارتقا عندن در حين ولادته پدری ابو طالب حاضر
 اولديغندن والده سی فاطمه اسديه انك نامنی اسد وضع ايتشیدی صکره
 پدری کلد کده علی به تبدیل ایلدی و بو نظمی سو یلدی سمیه علی
 کی بدوم له (عز العلوم و خیر العزادومه) بهر تعلیل ایچوندر
 برای کبی اندن او توری وانك ایچون دیه جک یرده بهر آن و برای آن دیرلر
 اولنه از زیاده قیلوب از بهر آن دخی دیرلر عرب لاجل ذلک و من اجل
 ذلک دیدیکی کبی بهره بوندن مأخوذدر که کسه ایچون قوبیلن پای در
 آخرنده کی ها اختصاص ایچوندر بهر آن صاحب اولدقلر ایچون دیمکدر
 آن صاحبش بودندك مضمونی اولان صحبه اشارتدر (کشند کاف
 بحمینک فحیه له کشت لفظنک تنیه سی و جعیدر کشتن اولمقدر که
 صیوروت معناسن افاده ایدر ولی بوراده ولایت عرفیه مراد در نتمک
 مرور ایتدی و بوندن اخذ اولندی که ختم الانبیادن صکره نبوت یوق
 بلکه ولایت وارددر پس ولی به نبی دیمک خرق اجساع قیلندندر
 معنای بیت) بودر که عثمان و علی رضی الله عنهما اول رسولک
 صاحبیری و مجلسنه ملازمیری ایدیلر بوسیدن عالمده ولی و بلکه برنه
 خلیفه اولدیلر زرا خلافت مطلق ولایتدن اخصدر یعنی بوراده
 خلافت ظاهر و باطنه شاملدر که خلفاء اربعه هم قطب ظاهر و هم
 قطب باطن اولشلردر هر ولی و قطب باطن ایسه قطب ظاهر اولمار
 حاصل خواصله صحبتک نتیجه حیده سی وارد هر نه یوزدن اولورسه
 وقتی کلد کده اثری ظهور ایدر و بونده ولی لفظنک علی به مزید تعلق
 وارددر زرا ولایتله مشتهر اولان اودر * آن یکی کان حیا و حلم بود *
 آن یکی عثمانه اشارتدر و مبتدادر خبری بود جمله سیدر کان بوده
 مفعولدر تقدیری آن یکی بود کان حیا و حلم دیمکدر (کان کاف عربیله
 معدن و منبت الجواهر در یعنی لعل و یاقوت و امثالی قیمتلو نسنه حاصل
 اولدینغی به عجم کان و عرب معدن بر کسر دال ایل (حیا مدله نفسک
 بر نسنه بی اشلکدن منقبض اولماسیدر عار و یا عقابندن حذر ایچون
 و کرمانی ده کاور که حیالک اشتهافی حیالندندر زرا احیا اهلنک حیاتی
 خوف مذمت سیدله نقصان اوزرنه در و بوفقیه لایح اولان بودر که حیا

مقصورا

مقصورا و ممدودا مطرددر که آنکله ارض حیات بولور حیا انسانی
 دخی بویله در که آنکله نیجه امور دنیویه و اخرویه حیات بولور زرا
 اهل حیا فاعل معروف و تارک منکر اوله کیشدر انکچون حق تعالی
 حیلکله موصوف اولدی زرا اهل دعای صفر الیدرد ایتمز و حق اولان
 نسنه بی اشلر که بر مانع اتی منع ایلز (حلم خلقه کوره شدت و غضب
 و غلیان وقتنده سکون و طماننت اوزرنه اولمقدر اگر چه انتقامه
 قادر در بو صورتده حلم کیفیت نفسانیه اولور و حق تعالی به کوره عدی
 جریمه ایله مؤاخذه ایتوب بر زمان حالی اوزرنه ترک ایتمکدر که مألیده
 عفو غالبدر صبر ایسه بویله دکلدر یعنی صبرده مؤاخذه غالبدر
 بعد ذابونده حیا و حلمی قیمت و اعتبارده جواهره تشبیه وارددر که
 حیالک محلی عین و حلمک قلبدر و بو مقوله صفات الهیه به جواهر
 معنویه دیرلر که عبد کامل انلرک کانی و مظهر یدر (معنای مصراع)
 بودر که اول بری یعنی حضرت عثمان رضی الله عنه جواهر نفیسه کبی
 اولان حیا و حلم صفاترینک کانی و محلی ایدی حتی بر کون جناب نبوت
 صلی الله علیه و سلم حضرت ابو بکر و عمر رضی الله عنهما یانلرنده قدم
 مبارک لرندن بطریق الانبساط مد ایتشلر ایدی ناکاه حضرت عثمان
 او محله کلیمک حضرت رسالت قدملرن چکدیلر سری سؤال اولندقدده
 ملائکه استخیا ایتدیکي کسه دن نیجه حیا ایتیه دن دیو یوردیلر و حباسی
 غالب اولان غالباً حلیم اولور زرا کمال حیا سندن مجرمی حالی اوزرنه
 ترک ایدر و بلکه عفو ایلر و بلکه مسی اولانه محسن اولور نتمک عادات
 حسنه انبیا و اولیادندر * و آن ذکر باب مدینه علم بود * بونک دخی
 اعرابی اولکی کیدر (باب مدخل الشی معناسنه در صکره آنکله مقصوده
 توصل اولنو نسنه معناسنه اطلاق اولندیکه باب معنویدر (مدینه
 شهردر که انده اقامت اولنور یعنی مدن بالمکان اقام معناسنه اولمفله
 مدینه اندن اخذ اولمفلدر بو معنایه ميم اصلیه اولور (علم جهلک
 مقابلیدر که اعلاسی علم اکهیدر یعنی ذات و صفات و افعال حقه متعلق
 اولان علمدر که خصوص ناسک معظم علوی بودر بوراده مدینه علمه
 مضافدر همزه توسل ایله و لکن سلاست و زینچون کسره سی اختلاس
 اولنور و بونده حضرت علی بی باب و جناب نبوتی مدینه تشبیه وارددر

نتکم حدیثه کلور (انا مدینه العلم وعلی بابها) و مدینه نك علمه اضافتی
تخصیص ایچوندر (معنای معسراع) بود که واول بری دخی یعنی
حضرت علی کرم الله وجهه شهر علمک قیوسی ایدیکه شهر علمه
دخوله انکله توسل اولنور و باب بیتدن و مدینه دن معدود اولدیغی کی
اولدخی مدینه علمدن عبر اولندی نتکم تکبیر افتتاح صلوتدن قلندی
معلوم اوله که جناب نبوتک صلی الله علیه وسلم وجود شریفی جمیع
اوصافی حاوی و جمله کالاتی محتوی ایدی بوجهتدن اول آفتاب
کمالک صدق پرتوی حضرت صدیقه و عدلی پرتوی حضرت فاروقه
و حبیبی پرتوی حضرت ذی النورینه و علمی پرتوی حضرت مرتضایه
رضی الله عنهم عکس ایدوب هر بری صفت غالبه ايله ظهور ایلدیلر
بومعنادندر که امام علی شرایع و حقایق تبیین و حتی علم کیمیا و جفری
تعیین ایلدوب علوم غریبه دن اشارت ایتدک نسبه قومادی انکچون
جمیع نوادر اکامضافدر اگر چه جمله خلفاء اکمل الاکملین و اعرف
العارفین در فاعلم ذلك جدا * هر دم از ماصد در و دوصد سلام *
بر رسول و آل و اصحابش تمام * بویتنک تقدیری صددر و دوصد سلام
هر دم از ما بر رسول الخ دیمکدر که صددر و مبتدا و صد سلام انک
اوزرنه معطوفدر هر دم مبتدایک ظرفی و از ما مبتدایک حالددر بر رسول
و آل و اصحاب خبر در تمام رسول و آل و اصحابی تا کید در عرییده
اجعین کی (هر دم عموم زمان افاده ایدر که هر برنفسده دیمکدر (ما
زدیمکدر که ضمیر منکلم مع الغیر در نحن کی من بن دیمکدر ضمیر منکلم
و حده در انا کی پس نحن انا لفظنک جمعی اولدیغی کی ما دخی من
کله سنک جعیدر مارا بزه دیمکدر بوراده ما عرییده نون نعبد کیدر که
عامه مؤمنین صلوة و سلامده تشریکدر تا که قبوله بهانه اوله عبادتده
تشریک واقع اولدیغی کی و جائزدر که لسان و جنانک مجموعنه مصروف
اوله عبادت لطیفه انسانیته نك جمله اجزاسنه شامل اولدیغی کی فافهم
(صد بویله مواضعده تکثیره محمولدر نتکم مرور ایتدی (درود ضمله
اسنک سلام معناسنه دیوتفسیر اولمشدر بوراده ظاهر اولان صلوة
معناسنه محمول اولمقدر تا که تکرار لازم کلمه زیبا سلام تحیتدر و تحیت
تصلیه به دخی شاملدر تصلیه حق تعالی دن رحمت مخصوصه طلب

ایتمکدر

ایتمکدر که شان حبیبه صلی الله علیه وسلم لایق او (سلام تسلیمدر که له
مؤملردن اکا راجعدر الحاصل صلوة و سلام دیمک الصلوة و السلام
علیک یا رسول الله دیمکدر یعنی سکا صلوة ایلسون و بزخی سکا سلام
ایدز پس بوسلام کر چه تحیت معناسنه محمولدر فاما فی الحقیقه جناب
نبوتی تکذیبیدن سالم قلغه دائر (بر رسول باد بر رسول دیمکدر که حرف
استعلا نك متعلقی باددر که اولسون معناسنه دعاددر (رسول مرسل
معناسنه اولدیغی کذرایتدی (آل رسول اللهک دین و ملت اوزرنه
اولانه دیرلر کرک نسبت اولسون هاشمی کی و کرک اولسون غیر یلر کی
زیرا حدیثه کلور که (آلی کل تی) یعنی هر متقی اولانک بکا اختصاصی
وارد هر کسک اهلنک کنندنه اختصاصی اولدیغی کی نتکم آلی ده اولان
اضافت تخصیصیه نك مؤداسی بودر پس ابولهب و ابوجهل کیلر
انک آل و اهلندن دکلرددر الحاصل آل اولدندر فتحله رجوع معناسنه
و آل الرجل رجلک خاصه سیدر که انلرک امری اول رجله آئل و راجع
اوله یاقربت و یاصحبت و یادیبنده موافقتدن اوتوری و عرف تحقیقه
آل اودر که میراث علوم و مقام حال اکا انتقال ایلله که فی الحقیقه
قرب بودر کرکسه هاشمی اولسون پس نقدر اولیا و اریسه انلر
اقارب رسول و آل رسولدر (اصحاب صاحبک جعیدر صحب کی نتکم
قاموسده مصر حدر صحبه ملازمت کثیره لازم اولدیغی کی بالاده
ذکر اولندی و تقریر سابقدن مفهوم اولدیکه اصحاب آله داخلدر
ولکن برآی تعظیم خاص عام اوزرنه معطوف اوله کلمشدر (تنزل الملائکة
والروح) کی زیبا برنسنه خاصه زائده ایله جنسندن خارج کی اولور
دم و مسک کی صحبت رسوله اولان فضیلت عظمی ایسه ظاهر در
زیرا عالم حسده واقع اولدی انبیایه ایسه عالم مثالده در مکر که ادریس
و عیسی و خضر اوله علیهم السلام فافهم جدا (اصحابش ده اولان شین
ضمیر متصل غائبدر که رسوله راجعدر (تمام نقص انک ضدیدر یعنی
برنسنه بر حده منتهی اولمقدر که بردخی شیء آخره محتاج اولیه نتکم
عشره به عدد تمام دیرلر زیبا عشره اولمقدر غیرک انضمامنه محتاج
دکلدر و تمام که برنسنه تام اولمقدر تام معناسنده کلور بوراده اجعین
معناسنه در تا که صلوة و سلام جمله افراد شامل اوله و تعیم صلوة

وسلام كرك انبيايه وكرك آل رسوله حديثه معلوم اولشدر نكتم دیرل
 اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل محمد وسلم وعلى جميع الانبياء
 والمرسلين وجهی بودر که انبیاک علیهم السلام جله سی مبعوث
 اولمقدمه مشترک اولمغله اصالة تصلیه مستحق اولورل اولیادخی بالتبعیه
 ذکر اولنورل زریا ورثه انیدادر فاعرفه (معنای بیت) بودر که هر دمده
 وهر نفسده جوق صلوة وجوق سلام اولسون رسول الله صلی الله علیه
 وسلم وانك آل واصحابی اوزرینه جیعا سؤال اولنورسه که هر نفسده
 لابنقطع صلوة وسلام متعذردر پس نوجهله تعیم ازمان صحیح اولور
 جواب بر قاج وجهله در اولکسی استحقاقه دادر یعنی هر زمانده
 علی الاستمرار صلوة وسلامه مستحق لردر دیمکدر که بوا عتراف دخی
 بالفعل صلوة وسلامدن معدوددر ایکنجسی بودر که زبان قال ساکت
 اولسه ینه زبان حال ناطقدن ومؤمن بطریق الاعتقاد دانا مصلیدر
 نكتم جنده خلودی اعتقاد نه راجعدر او چنجسی بودر که اهل
 ایمادن هر نفسده صلوة متواصلدر زریا مشارق ومقارب ارض
 هر دمده مصلیدن خالی دکدر وجهله اهل ایمان نفس واحده حکمند
 اولیحق جله سندن استمرار همان برندن استمرار کیدر نكتم ازما
 دیو تعمیمندن مفهومدر دینی بودر که مؤمن بنفسه تصلیه دن عاجز
 اولمغله حتی توکل ایتشدر حق ایسه علی الدوام حیثی اوزرنه تصلیه
 ایدر بشی بودر که انسان نسخة عالمدر وخصوص اوزرنه ملائکه
 وخواص کائنات اندن جز در اجزاء عالمک ایسه جناب نبوته اتصال
 وتوجهی دائمدر فاعلم ذلك واحد الله تعالی وتحریر بمقامه بالغ
 اولد قده بوجه دخی لائح اولدیکه مقصود بالذات اولان انسان
 کاملک صلوة وسلامیدر زریا خلیفة الله در انسان کامل ایسه خوابده
 اولسه دخی یقطه دائمه اوزرنه در انکچون مدث معلومه دك جهات
 سنی حفظ ایچون تعیین اولمشدر بناء علی هذا امر صلوة مستقردر
 وناظم قدس سره دخی اکامل ناسدندر حتی امثل المؤلفین وافضل
 المصنفین سید شریف جرجانی رحمه الله تعالی دیمشدر که شیخ علاء
 الدین عطار ملاقی اولدجی حتی اکلامدم فاعتبر من ذلك و یونندن
 فهم اولندیکه ناظم قدس سره شروط نظاهره وباطنه سیله اهل

منتقدند

ناظم بنده شیخ فخر الدین محمد
 بن ابراهیم عطار همدانی
 اولوب اسنیلای جنکیزده
 دست جور مغول ایلینیا بورد
 التیوز اون طقوز وعلی روایه
 دخی صکره جهری شهید
 اولدیغی وسید شریفک
 ملاقاتیه تشرف ایتدیکی
 خواجه محمد علاء الدین
 عطار بخاری ایسه شاه
 نقشند حضرت تیرنک دامادی
 مستخفی اولوب انقه الی
 سکن یوز ایکبده وقوع
 بولدیغی کتب تواریح
 ونفحات ورشحات وسائر
 طبقاته مصرح ایکن
 بمقامه تحریر دست بشریه
 قلم ناسخندن ظاهر اولان
 سکنه نك اول الناس اول
 الناسی معذره سنج عظمای
 مؤلفیندن ظهوری بعید
 اولدیغی محمدیه صاحبی کی
 ذات عالی کعبک حسین رضی
 الله تعالی عنهما افتدیلریمک
 مرتبه سی بختده بویه بر
 سهوخی شارح حضرت تیرنک
 نیکوچ اولدکلرندن مستباند
 للطابع الفقیر اسعد

سندندر زریا جیع خلفا وجهله آل واصحابی مدح وثناء وصلوة وسلامده
 درج ایلدی وفرق ضاله کبی بعضینک ذکرنی طی ایتدی وسید
 مذکور انک نکلندن مستفید وجلال الدین مولانا قدس سره الاعلی
 انک اسرار نامه سندن مستفیض اولوب شریعت وطریقته عدم
 قصوری متین وبلکه درت مرتبه کالی متعین اولدی زریا ارباب
 ارادت آراسنده انحراف والحاد اهل بسیار ومدعی واهل شطح
 بشماردر حفظنا الله وایاکم من کل ذلك واسلکنا وایاکم خیر المسالک
 * * مناقب ائمة دین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین * *
 معلوم اوله که ناظم قدس سره کمال معرفتی وتمام انصافی اولدیغی دخی
 ائمة دینک جله سنی سلاک بیان وثایه نظمندن ظاهر اولور زریا مذاهب
 اربعة اهلنک اکثری بری برینه تعصب اوزرنه اولوب حتی نیجه لر
 صاحب المذهبیرنک مدعی حقنده احادیث وضع ایتشدر و آخر اوزرنه
 ترجیح وتفضیلده طریق افراطه کتمشدر والعیاذ بالله تعالی حتی
 بومعناد بغداد ده خنی وشافعی میسانده محاربه دخی واقع اولوب
 محاصمدلری شهر رمضان مصادفه ایتکله حربه تقوی ایچون افطار
 ایدوب نهار رمضانک حرمتی موجب شرعی بوغیکن هتک ایلشدر
 * آن امامانی که کردند اجتهاد * رحت حق بر روان جله باد * بونک
 تقدیری آن امامانی که کردند اجتهاد رحت حق باد بر روان جله
 دیمکدر که آن امامان مبتدا وکردند اجتهاد بعد الجملة که رابطه سیله
 اکاصفتدر و رحت حق مبتداء ثانی و باد جله سی خبر ثانی واولدر وجهله
 لفظی خبر جله سندن مبتداء اوله عائد ضمیر برینه در عرییده رحة الله
 علیهم دیمکدر (آن امامان بعدنه اشارتدر امامان قاعده فرس اوزره
 امامک جمعیدر یوخسه قاعده عرب اوزره امامک تنیه سی دکدر امام
 مقتدا دیمکدر انسان اولسون کتاب اولسون ولکن انسانک قول وفعلنه
 وکتابک مضمونی اولان احکامه اقتدا اولنور نمازده قرآنه اقتدا ایتک کی
 وامام محق ومبطله شاملدر که تعیینی مقامدن مستفاددر مثلا (یوم
 ندعوا کل اناس بامامهم) نظمنده امام محق ومبطله عام در (انی جا عاکلک
 للناس اماما) نظمنده امام محق در (فقاتلوا ائمة الکفره) مراد امام
 مبطلدر واصحاب مذاهبه امام دیمک اجتهاد ایتدکلری مسائل شرعا

مولانا حضرت تیری حضرت
 فخر الدین عطار قدس
 سرهما نیسا بورد صحبته
 ابرشدکلری وشیخ اسرار
 نامه سن اکا وبردکلری
 وحضرت مولانا نیکوچ
 هجرتک التیوزیش ایکبسته
 وقوع بولدیغی
 مسطوردر
 للطابع

معمول به اولمغله در و بمقرله امام ظاهر دیرل که سلطان و امام
محراب دخی بونده داخلدر زیر ظاهر دینه خدمت ایدرل که احکامدر
و امام باطن قطب وانک تحت اللواسنده اولان ارباب ارشاددر که
باطن دینه خدمت ایدرل حکم و حقائقدر بوراده امامانی ده اولان یا
تکیر ایچوندر که تعظیه میجولدر (کردند ایلدیلر دیمکدر که تختنده اولان
ضمیر جمیع امامانه راجعدر مصدری کردندر اجتهاد مفعولیدر) اجتهاد
جهنددر فتحله و غمله طقت و مشقت معناسنه لغتده بر امرده بذل
مقدور ایتکدر و اصطلاحده فقیه استغراغ طاقت ایلوب ادله
شرعیه دن استخراج احکام ایتکدر یعنی هر مسئله ده حکم معین
وارد که حکم الهیدر و لکن تصریح بولمده یغندن قبل الاجتهاد معلوم
دکدر پس فقیه اولان چالشور که اول حکمه اصابت ایده یعنی ظن
تحصیل ایلده زیرا حقیقتی الله تعالی به معلومدر انکچون اجتهادیاتی
انکارله کفر لازم کلمز زیراکفر قطععیاتی انکارله اولور (رحمت حق مرور
ایتدی) روان روح انسانیدر جان روح حیوانی اولدیغی کبی الحاصل
روح حیوانی هر ذی روحده اولور فاما روان که نفس ناطقه دیکدر بدر
انسانه مخصوصدر که مستحق رحمت اولان بودر زیرا هیاکل طبعیه به
مجاورتله آرایش قبول ایدوب مستحق غضب اولور بوجهندن رحمتله
دعا اولنور (باد معلوم اوله که امر غائب برقاج صورتده کلور فاما دعاده
قبل الدال الف زیاده ایدرل یعنی مضارعی الفله تکسیر اولنوب مثلا
کننده ککاد دیرل ایلسون معناسنه رحمت ککاد کبی اما باد اصلنده
بوددر که ووالقه قلب اولنوب بوسیددن دخی ضمه فتحه به مدل
اولوب باد دینلور اولسون معناسنه و بعض مواضعده تفخیم ایچون
آخرنه الف اطلاق کتوروب باند دیرل فاحفظه (معنای یدت)
بودر که اول معظم و محترم اماملر که دینده اجتهاد ایلدیلر و علت
متخذه ایلده فرعی اصله قیاس ایتدیلر و مشکلات انامی منحل قلدیلر
جمله سنک روح روانلر نه حق تعالی نک رحمتی اولسون یعنی دعا
ایدز که الله تعالی انلر اجتهاد واستنباطلری مقابله سنده خیرله
مجازات ایلده ورجا ترفع ایده زیرا اجتهادلری یوزندن ممنولری
یوزکه نشکرا اوزریمزه دعاء امور واجبه دندر انکچون جناب

نبویه تصلیه اولنور زیر واسطه حقدر * بوحنیفه بود امام باصفا *
آن سراج امتان مصطفی * بو بودن مخفقدر که عجم اکا ترخیم دیرلر
قاعده فرس اوزره ترخیم اول کلمده ووسطده و آخرنده اولور لسان
عربی ده کی کبی آخره مخصوص اولماز حنی افتاده فناد واز من ده زمن
وامثالی ترخیم بایندندر و ابوحنیفه نعمان بن ثابت الکوفی نک کینه سیدر
زیرا اب ویاام ایلده مصدر اولانه کینه دیرل مدح و ذمه متعلق اولانه لقب
دیدکدری کبی و کینه ده اصل اولان اول اولادنه اضافتدر شکم رسول الله
صلی الله علیه وسلم ابو القاسم دینلدی و امامک دخی ایتدا حنیفه نام
قزی اولمغله اکا اضافت اولندی وحنیف جمیع ادیان دن دین اسلامه
ماثل دیمکدر که صفت حضرت ابرهیدر علیه السلام وناظمک قدس
سره ابوحنیفه ایلده ایتدیکی دلالت ایدر که حنی الذهبدر شکم
شافعی المذهب اوللر شافعی ایلده ایتدا ایدرلر انکچون احیاء العلوم
وتهذیب نووی و امثالنده شافعی تقدیم اولمشدر ابوحنیفه مبتدا بود
بعد الجملة خبردر آن سراج با آن که تقدیری ایلده ابوحنیفه به صفتدر
ویا خود بلا تقدیر آندن بدلدرد بود ایدی معناسنه فعل ماضیدر و بعض
نسخه ده بدو وشمشدر بانک ضمیمه بلا و او بودخی بود معناسنه در زیر
اصلی بوددر که و او ترخیم اولنوب بدقائشدر امام کسرله باصفانک
موصوفدر تقدیری امام که مقارن و مصاحب است باصفا دیمکدر
و بامعبت ایچوندر وصف اغش و کدورتدن خالی و آری دیمکدر که بوراده
قلبك صفتیدر کویا امامک ارباب حقا ثقدن اولدیغنه رمزدر زیر
حقانقه نصفیه قلب اهلی نائل اولور و اتفاق عرفانک اوزره در که ائمه
اربعه خلفاء اربعه کیدر که هر انب اربعه ده یعنی شریعت و طریقت
و معرفت و حقیقتده کامللردر و بعض مغلوبلرک انلری جرح ایتدکدری
ظاهر حاله بناءدر زیر اجتهاده اشتغالله عشقندن بحث انعاملر
و حقا ثقدن دم اورمشر درمکر که قلت اوزر نه اوله و امام ابوحنیفه نک
فارسی الاصل اولدیغی کانی منافق دکدر زیر رجال اللهک نیجه لری
مجوس و نیجه لری نصاری و بلکه نیجه انبیا عبده اصنام صلیبندن
کلدو کی معلوم علما و علمایندر (سراج عربیدر چراغ معناسنه که فیتل
ودهن ایلده شعله دار اولان نسنه در مصباح کبی دهن حیواناتدر و سمن

حیوانان بدن اولان یاغدر و عجم مطلق یاغده نندن اولورسه روغن دیر
 قاحقنه (امتان امتک جمعیدر امت شول جماعتدر که انلره رسول
 ارسال اولنه ام فتح و تشدیدله قصد معناسنه در صکره جماعته امت
 دیدیلر زرا متفرق اولنلر جماعتی قصد و انلره اقتدا ایدرلر نیکم علیکم
 بالسواد الاعظم کاد الدریس امت مقصود معناسنه اولور و یاخود
 رسول و دین و طریقت مأموم و مقصود در بوضو رتبه قصد ایدن
 جماعتدر واته نی جم ایراد ایلدیکی اصناف اعتباریله در که عرب و عجم
 و هند و روم و امثالی کبی و یاخود هر فردی کالده جماعت مقامنه قائم
 اولغله در نیکم قرأند کور (ان ابرهیم کان امة) ای قائما مقام جماعته
 فی عبادة الله تعالى و حدیثه کور (یحشر زید بن عمرو بن نقیل امة
 وحده) ای يقوم مقام الجماعة بوراده امتدن مراد امت اجابتدر زرا
 امت اجابت حی و بصیردر و سراج الله منتفع اولیق حیات و بصره
 موقوفدر امت دعوت ایسه بویه دکلدر انکیچون قرأند (و ذکر
 فان الذکر یتنفع المؤمنین) بوراده سراج کسرله امتانه و امتان دخی
 کسرله مصطفایه مضافدر مصطفی اصلنده رسول اللهم صلی الله
 علیه و سلم او صاف شریفه سندندر که الله تعالی انی بنی هاشمدن و بنی
 هاشمی دخی قریشدن و قریشی دخی کانه دن و کانه بی ولد اسمعیلدن
 علیه السلام اصطفایا یتشدر یعنی صفوت وزیده سنی اخذ ایتشدر
 و کذلک ناسدن رسلی و رسلدن دخی مختار و مصطفاسی اودر صکره اجد
 و محمد کبی علم مجراسته اجرا اولنوب جناب مصطفی جناب اجد و محمد دیمک
 کبی اولدی (معنای یت) بودر که ائمه مجتهدین دن از جمله امام ابوحنیفه
 اول سراج امتان مصطفی امام باصفایدی و یاخود اویله ابوحنیفه که
 مصطفی امتلرینک سراجی و چراغی ایدی که امت مرحومه انک علم
 و اجتهادی نورندن مستفی اولدیلر شو یله که آفاقد شمس و هاج
 اولدیغی کبی اولدخی وجه ارضنده سراج الامه اولدی و سراجک قبلی
 دهندن استمداد ایتدیکه ضیاسی منقطع اولدیغی کبی انک دخی فیضی
 منقطع اولموب الی قیام الساعة اثری باقی قالدی حتی امام شافعی
 پیوردی که الناس عبال ابی حنیفه فی الفقه یعنی ناس ابوحنیفه نیکم فقهده
 عبالی کبی در که انک علمیه منتفع اولورلر (بعد ذابو تقریردن مفهوم

اولدی که

اولدی که ابوحنیفه یه سراج دیمک علمی حسبیه در زرا هدایتده علم
 نور کیدر بو جهتدندر که سراج الدین دیو تسمیه ایدرلر و روضه
 الاخبارده کور که قال ابن عباس رضی الله عنه یكون بعد النبي صلی الله
 علیه و سلم نور یکنی بابی حنیفه انتهی یعنی جناب نبوتدن صکره بر نور
 کور که انک کنیه سی ابوحنیفه در و بومعنی امور مستقبله دن اخبار
 متعلق اولغله و مقوله مواضعده کلام صحابی حدیث مرفوع حکمنده
 اولوب اجتهاده بحال اولدیغی اصول حدیثده مصر حدر و بعض
 روایاتده نور یکنی بابی حنیفه دید کدن صکره هوسراج هذا الامه لفظی
 واقع اولشدر و بورادن اخذ اولنوب عین العلم نام کلبده ورد ابوحنیفه
 سراج امتی یعنی حدیثده ابو وجهله وارد اولدی دیمکدر نیکم اضافت
 امتدن مأخوذدر و لکن بعض اهل حدیث انی موضوعاتده درج ایتشدر
 فاما بزم مبلغ علمز بودر که نظمی جهتدن صحیحی بوغیسه دخی معناسی
 جهتدن صحیحی اولغله نیکم کلام ابن عباس انی تأیید ایدر صورت حدیثده
 افراغ اولندی هدایه دال اولان کلامی ایسه اطلاقدن منع اولندیغی
 امام راغبک کتاب الذریعه سنده مسطوردر مع هذا شیخ الشافعی و کعب
 بن الجراح دیمشدر که احادیث شریفه خلقک ضبط و حفظ ایتدیکی
 مرتبه دن اکثر در انکیچون ظاهر شرعی مصادقه ایتین حدیثه
 بو موضوعدر و یا باطلدر دیمک کر کدر * بادفضل حق قرین جان او *
 شاذ باد ارواح شاگردان او * بادیت سابقده شرح اولندی فضل حق
 باد فاعلی و قرین جان او مفعولدر ایتدی باد فاعلی ارواح و مفعولی
 شاذدر و بو مقوله لک جهه سی دعایه اولور عریده غفر الله له و رجه الله
 و امثالی کبی فضل زیاده در بویه لرده سائرلر وزر نه زائد اولان لطف
 و عطادر الحاصل زیاده عطاء الهی دیمک اولور قرین مقارن معناسنه در
 جلوس و مجالس و امثالی کبی (جان بوراده روح انسانی در یوخسه مطلق
 جان حیوانی دکلدر نیکم بالاده ضرور ایتدی (شاذ فرخناک و شن در که
 اصلی شاذان در که صفت مشبهه نیکم بر نو عیدر قاعده فرس بودر که
 ماقبلی حرف عجم ساکن اولان دال مهمله و الایعنی اگر وای حرفلرندن
 بری اولورسه ذالدر بو جهتدن شاذی عجمده درج ایتشدر و شواکه
 شاذر وان دیرلر بو شاذعر بیدر که خلاف قیاس وزر نه اولانه دیرلر صوده

ایسه قیاس اسفله جریاندر پس اعلایه روان اولدیغی خلاف وضع
اوزرنه در (ارواح روحك جمعیدر که بونده دخی روح انسانی مراد در
اگر چه حیوانی و انسانی اوزرنه اطلاق اولنور و تخصیص مراد اولسه
روح انسان و روح روان دیرل جان ایه انجق روح حیوانی به اطلاق
اولنور غیریه اطلاق مجازدر زیراروح انسانی روح حیوانی بی مستلزمدر
شول معنادن که هیکل ایله روح انسانی میانده واسطه در (شاگردان
کاف بحمیله شاگردك جمعیدر که استاذدن ایش اوکر نیچی در بوراده
صناعت علییه ده شاگرد معنایست در (معنای بیت) بودر که فضل حق
ومزید لطف الهی اول امام ابوحنیفه نك روح روانه قرین اوله یعنی
اجتهادی مقابله سنده اجور زایده و ترقیات عالییه بوله وانك شاگردلر نك
ارواحی دخی شاذ اوله زیرا انلر دخی استاذ لری کی نیچه مسائل فرعییه
استنباط ایلملر و اوقاتی علوم نافعیه صرف قلملر در اکر بومقوله
اجتهاد کلی اولسه ایدی عبادات و معاملاتده اهل ایمانك حالی مضطرب
اولوردی و بعض علما دیملر در که فی الجملة اجتهاد بقیدر و لکن مسائل
مجهوله ده (فاستلوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون) موجنبه ممالک
اسلامیه ده اهل ذکر و قرآنه سوال ایدوب جواب بولمندیغی صورتده
اجتهاد کر کدر یو خسه هر مفتی اجتهاد و قیاس ایله عمل ایده من صاحبش
بو یوسف قاضی شده * شاگردلری اطلاق اوزرنه ذکر و دعادن صکره
مشهور اولنلری بیانه شر و عذر (صاحبش ده شین متصل ضمیر در که
ابوحنیفه راجعدر بو یوسف ابو یوسفدن تخفیف و ترخیم اولنمشد
بو یوسف ابوحنیفه کی کنیه در اسمی یعقوب ابن ابرهیم بن حنیب
الامام الکوفی در و یوسفك سینی تثلیث اولنور دیو قاموسده مصر حددر
اسفدن اخذ اولنمشد که اشد حزن معنایست در و اسیف عبیدر و لطائف
اتفاقیه دندر که ایکسی دخی حضرت یوسف علیه السلامده مجتمع اولمشد
(قاضی قضا دندر حکم و فصل الامر معنایست و اکا الزام الامر علی الغیر
لازم کلور که اندن اول لازم دکل ایدی انکچون ابکی خصم قاضی
حضورندن رضائله چقمزلر زیر احکم برینک علیهنه در (معلوم اوله که
امام ابو یوسف بغدادده ساکن اولوردی خلفاء عباسیه دن موسی الهادی
اکا قضاء بغدادی تقلید ایدوب بعده هارون الرشید خلافتنده دخی

مقرر قلندی و اسلامده ابتدا قاضی القضاة کا اطلاق ایتملر در و ابتدا
لباس علمایی تغییر ایدن و مذهب ابی حنیفه اوزرنه اصول فقه وضع ایدن
ابو یوسف در و دیملر در که اکر ابو یوسف اولمایدی ابوحنیفه یاد
اولنزدی زیرا هر کسك صورتی آینه دن مظاهر اولور انکچون صورت
و معنی سلسله به محتاجدر (شده ماضیدن بر قسمدر که اکا ماضی مقید
دیرلر تکم مرور ایتدی شدن اولمقدرا انتقال و صیوروت معنایست تکم
بودن کینونت معنایست اولور و کاه اولور که بری برینک مقامنه قائم اولورلر
شده اولمش دیمکدر بوراده شده نك فاعلی ابو یوسف و مفعولی
صاحبش در و قاضی ابو یوسفه صفتدر و جا نردر که صاحبش مبتدا
اولوب جمله اکا خبر اوله (معنای مصرع) بودر که انك یعنی ابوحنیفه نك
صاحبی و مجلسنك ملازمی قاضی بغداد اولان ابو یوسف اولمش یعنی
ابو یوسف انك صاحبی و تحصیل فقه ایچون دائره سنك مترددی ایدی
تا که کثرت ملازمتله علم امامی نقد ایلدی و اولدخی مستقل مجتهد اولدی
و امام کندی قضا قبول ایتمیوب انك اوزرنه محبوسانیدن انتقال ایلدی
ولکن قضا بالحق افضل اعمالدن اولوب خصوصیات ناسی فصل ایدر
بر فقیهه احتیاج ضروری اولمغله اصلاح ناس ملاحظه سیله ابو یوسف
قبول ایلدی و قضا و فتوی و امثالی خلع الهیه مقوله سندندر که تدنيس
ایتمیک اهل ظاهره تقلدی لا بأس در لان اهل الباطن لا یقبلون ماهو
من قبیل المناصب فافهم جدا * وز محمد ذوالمنن راضی شده * وز لفظی
وازدن ترخیم اولنمشد که و او عاطفه و ازمن جاره معنایست در که راضی به
متعلقدر راضی دخی شده نك مفعولی و ذوالمنن فاعلیدر که بولسانده
فاعلاک فعل اوزرنه تقدیمی عرییده کی کی ممنوع دکلدر و یا خود تقدیر
و ذوالمنن شده راضی از محمد دیمک اوله بوسورتده ذوالمنن مبتدا و ما بعدی
خبر اولوب محذور قالماز (محمد دن مراد امام محمد بن الحسن الشیبانی در که
واسطه نام شهرده ولادت ایدوب کوفه ده نشو و نما بولمغله امام ابوحنیفه به
شاگرد اولدی و قرآنی برهفته ده حفظ ایدوب صحبت امامه لیاقت بولدی
و تحصیل کالات ایدوب آخر اولدخی رتبه اجتهاده ایددی وانك فضائل
جهه سی وارددر که تحریرله تمام اولماز و رشحات نام کابده کلور که امام
ابوحنیفه ایله امام محمدك قرابت قریبه سی وارددر که ایکسی دخی ملک

بغداد اولان هرمن بن نام پادشاهه منتهی اولورلر که امیر المؤمنین حضرت عمر رضی الله عنه ایام خلافتنده ایدی که عمرک دأره اطاعتنه داخل اولمشیدی وملا جامی نک نسبی دخی امام محمد بالفدر محمدک معناسی اقوال وافعالده مرة بعد اخی محمد دیمکدر ذوالمنن ده ذو صاحب معناسنه در اهل فرس آندن ور لغظی ایله تعبیر ایدرلر سرورده کی کبی سر صاحبی یعنی متبوع دیمکدر من کسر ممبله منتک جهمیدر منت اصلده شول نعمت ثقیله یه دیرلر که معطی اولان کسه معطی له دن اجر و عوض طلب ایتیمه نتکم او صاف الهیه ده منان کلدیکی الله تعالی من غیر طلب العوض ابتداء معطی در صکره امتان یعنی عر نعمت معناسنه استعمال اولندی و بوندن فهم اولندی که فعل ایله اولان منت مستحسن در نتکم وصف الهی ده کلور (لقد من الله علی المؤمنین) وینه کلور (بل الله یمن علیکم ان هداکم للایمان) زیرا بعث رسول وهدایت ایمان منت فعلیه دروا کر قول ایله اولورسه فیما بین الناس مستقیمدر آنکچون وارد اولدی که المنه تهدم الصنیعة مکر که کفران نعمته مستحسن اوله نتکم دیمشدر که اذا کفرت النعمة حسنت المنه پس جاهل اولانه علی وجه التعليم تقریر نعمت ایتکه منت تنبیهیه دیرلر که مذموم دکلدر سائر من واذا دن حذر کر کدر که اکا منت تو بیخیه دیرلر منت تنبیهیه نک مثالی بودر که برکسه آخره جمیع مؤناتنه کفایت ایده جک قدر مال و پریش ایکن بروقتده اول آخری مثلاً ثوبه محتاج کورسه برسنه محتاج اولدیغکن نسنه لک جله سنه وفا ایده جک مال اعطا ایتش ایدک دیوتقریر نعمت ایلک جائزدر ولسان عامده شایعدر که سکا منتم وارد دیرلر معناسی بودر که سندن مطلوبم وارد اکر حصوله کتور رسک اولقدر احسان وانعام ایتش اولورسونکه مقابله سنده بکا امتان ایتسک وجهی وارد دیمکدر بوراده ذوالمنن دن مراد الله تعالی در که عبادہ نعم ظاهره و باطنه احسان ایتشدر نتکم (انعمت علیهم) تفسیرنده مشر و حدر (راضی رضانددر که غضبک ضدیدر یعنی حقک عیددن رضاسی اودر که طاعتنی قبول ایلله واکا انعام واحسان ایدوب هیچ بوجهله معامله غضب ایتیمه نتکم عبدک حقدن رضاسی بودر که ویردیکی نعم دینیله

ودنیویه یه حسن تلقی ایده وشکر ایلله و جریان ایدن قضاده قلبیه کراحت کلمیه (معنای مصراع) بودر که وانواع منن ونعم صاحبی اولان الله تعالی امام ابوحنیفه شاگردی اولان امام محمد دن خشنود اوله و هیچ بوجهله غضب یوزنی کوستریمه که انک اهل جنت و قربت اولسی نشا نیدر زرا رضا نهاییه الصفا ندر که اهل جنت جمیع نعمدن صکره انکله مبشر اولسه لکر کدر و لکن مقرینه اولان رضا ابراره اولان رضانتک فوقنده اولغله لاجرم در جاتده دخی تفاوت واقع اولدی فافهم جدا و جنت محل رضا اولغله خزنه جنتک کیرنه رضوان دندلی و بوقصامده ذوالمنن وصفنی ایراده وجه رضایه اشارت وارد پرس دیمک اولور که ای واهب العطایا چونکه امام محمدی دنیاده کندی صفت جلیله ک اولان علمه موصوف و بین الناس اجتهاده معروف قیلدک لاجرم بوخاصه زائده سببیه آندن راضی اول و درجات عالییه واصل قیل نا که دنیاده درجات معنویه نک ذروه سنده اولدیغی کبی آخرتده دخی درجات حسیه و معنویه نک اعلاسنده اولاکه رضاء مطلق علامتیدر * شافعی ادریس ومالك بازفر * شافعی دن مراد محمد بن ادریس الشافعی الامام در که نسبی جد نبوی اولان عبدالمطلب بن هاشمک عمی اولان مطلب بن عبد منافه منتهی در آنکچون اکا امام مطلبی دیرلر (وشافع امام مذکورک اجدادندن برینک اسمیدر که اکا نسبت اولمشدر کندنه شافعی دندلوی کبی مذهبی اوزرنه اولانه دخی شافعی دیرلر تخفیف ایچون فافهم بوراده شافعی محمد یرنه وضع اولمشدر تقدیری شافعی ابن ادریس ویا محمد بن ادریس دیمکدر که استعمال عجم اوزرنه ابن کله سی حذف اولمشدر ابرهیم آزر و ابرهیم ادهم وابوعلی سبنا وحسین یقرا وسیف ذی یزن وامشالی کبی زیرا بونلرک تقدیرلری ابرهیم بن آزر و ابرهیم بن ادهم وابوعلی بن سبنا وحسین بن یقرا وسیف بن ذی یزن دیمکدر شافع شفعدندر که کندنن اعلی اولان کسه بی حصول مرادی ایچون رجاده جفت قلمقدر که اکا شفاعت دیرلر (ادریس غیر منصرفدر عجمه وعلینندن اوتوری پس ادریسدن مشتق اولمق ممنوعدر شوقدر واردر که لغت سریانیده معنای ادریس معنای درسه قریب ایدسه ادریسه علیه السلام کثرت دراستندن

اوتوری ادریس دندلی دیمک جائز اولور زیرا حضرت ادریس
 اوتوز صحیفه تنزیل اولندیغی تفاسیرده مصر حدر و بونک نظیری
 ابرهیم در که لسان سریانیده معنای ابرحیم دیمکدر سریانی ایله عربی
 اراسنده ایسه اتفاق و بالفتنه تقارب واقع اولق کثیردر (مالک امام
 دارالهجرة اولان مالک بن انس در که فضائلی حصردن خار جدر
 اصحابدن اولان انس بن مالک ایله قرابتی یوقدر اگر چه بعضیلر
 توهم ایتدیلر مالک شری و یا هبه و یا ارثله برنسنه به متصرف اولانه
 دیرلر بوضوورنده ملکدن اولور که سرله و مالک قوی و شدید معنایسته دخی
 کلور بوضوورنده ملکدن اولور قحیم و سکون لامله که قوت و شدت
 دیمکدر انکچون خازن ناره مالک دندلی زیرا برالیه نیچه بیک کافری
 دفعة ناره طرح ایدر و امام مالک ده دخی اولقدر شدت دین و اربابیکه
 ضابط مدینه نک هواسنه موافق فتوی ویرمد کیچون مضروب اولدی
 و صبر ایلوب کتدیکه عزتی زیاده اولدی و حدیثده کتاب موطنی
 امام مالک تألیف ایشلردر که حدیثده ابتدا تألیف بودر (بازفر با
 مصاحبت ایچوندن (زفر سرد وزنی اوزرنه اسد و شجاع و بحر معنارنه
 کلور مقصود زفر بن هذیل الکوفی الامام در که پدری هذیل والی
 بصره ایدی و کندی دخی قاضی بصره اولدی اصحاب ابی حنیفه نک
 ایشلردن ایدی بودخی امام ابو یوسف و محمد کی فقهده فائق اولوب
 آخر درجه اجتهاده ایردی نتکم مذهب امام اعظم اوزرنه اقوالیه
 فتوی و برلر و بوراده شافعی مبتدا و ادریس محذوف اولان ابنک
 مضاف الیهی و ابن شافعی به صفتدر و مالک شافعی اوزرنه معطوف
 و زفر ماقبلندن خالد و بومصر اعک معنای مابعدنه مرهوندن زیرا
 خبر مصر اع ثابده در نتکم کلور * یافت زیشان دین احمد زب و فر *
 یافت بولدی دیمکدر که ماضی در مصدری یافتن در که بولقد
 مضارعنده فاباء موحدهیه قلب اولوب یابد و یابنده دینلور زیشان
 ازایشاندن مخفدر ایشان ضمیر منفصل اولان اونک جعیدر شان ایسه
 متصل اولان شبتک جعیدر که کله آخرنه لاحق اولور جانش کی (دین
 کسرله وضع الهیدر که جمیع متعبدیه اولنلرک اسمیدر اطاعت اولندیغی
 جهندن دین و کتابت اولندیغی جهندن ملت دیرلر و بوم قیامت

بوم دین دیرلر بوراده دین جزا معنایسته در خیرا و شررا مجازات ایسه
 بوم قیامتده اولور قال الله تعالی (مالک یوم الدین) احمد رسول اللهک
 صلی الله علیه وسلم اسم روحانیسیدر که بمعنی الفاعل اولق ارجحدر
 و بومعنادندر که کثرت حدنه بناء بدنه لواء الحمد ویرلدی نتکم محمد اسم
 جسمانیلریدر که مبالغه ایله محمود عالمیان و بمدوح اهل ملک و ملکوتدر
 (زبب کسرله فارسیدر بک وزینت معنایسته زیبا زینتلور ویراشقلور
 دیمکدر) فر تشدیدله بودخی فارسیدر بوراده تخفیف اولندیغی
 وزن ایچوندن معنای قوت و رونق و طراوت و فروغ دیمکدر (معنای بیت
 بودر که امام شافعی و امام مالک و امام زفر بونلرله بله اولدیغی حالده
 بواماملردن دین احمد و ملت محمد و شرع مصطفی علیه الصلوة
 والسلام زینت و جمال و قوت و رونق و ضیا بولدی زیر اسمانک زینتی
 کواکب ایله اولدیغی کبی ارضک دخی زینتی علمائله در و خلق نجومله
 مطلقا مهندی اولدیغی قرأنده منصوب صدر که کلور (و بالنجم هم یهندون
 و حدیثده کلور) اصحابی کالنجوم بابهم اقتدیتهم اهتدیتهم (یعنی نجوم حسیه
 ایله مقصوده و نجوم معنویه ایله مقصوده و صول حاصل اولور و هر زمانک
 رکن قویسی علمادر خصوصاً اهل اجتهاد اقوی الارکاندر
 و حق تعالی نک هر رأس مائه ده تجدید دین ایتدیکی حدیثده واقعدر
 و بوتقریردن فهم اولندیکه دین احمد یافتک فاعلی و زبب و فر مفعولی
 و جمله سی مبتدایه خبردر و جمله ده ضمیر ایشاندر و بونک لسان عربی ایله
 تقدیری الامام الشافعی و الامام مالک و الامام زفر و جد الدین الاحدی
 منهم و من اجتهادهم زینة و قوة دیمکدر و دخی حقیقی وجد الدین
 الاحدی من الائمة الثلاثة زینة و قوة دیمکدر بعددا بوراده ائمة اربعة دن
 اوچنی ذکر ایتدیکه ابو حنیفه و شافعی و مالکدر امام احمدی ذکر
 ایتدی کویا احمد ذکر یله بطریق الرمز اکتفا ایلدی و شافعی ایله
 احمدک میانده فرق انجق اوچ درت مسئله اولغله ایکبسن برعد
 ایلدی ولیکن اولی اولان ذکر ایدی زیرا امام احمد بن محمد بن حنبل
 فقه و حدیثده امام اولوب اجتهاد رتبه سنه و اصل ایدی و انک زهد
 و تقوی و ورعی شویله ایدیکه موتی کونی نیچه بیک نصاری و یهود
 و مجوس ایمانه کلدیلر و امام احمد خضر علیه السلام شهادتیه

صدیق گردن و حضرت عمر رضی الله عنه مشرب اوزرنه کلن اقطا بدن
ایندی امام شافعی اوتاد ار بعد دن اولدیغی کبی و حنبلی دید کلمی
جدنه نسبتله در نیکم حسین بن المنصور الحلاج پدری اسمیه مشهر
اولش در بعد ذلله نیک اکثری معاصر لر در و جله نیک مقدمی
ابو حنیفه در که هجر نیک سکساننده دنیایه کلوب یوز اللیده انتقال
ایرلش لر در که قبری بغدادده زیارتگاه در و امام شافعی ابو حنیفه نیک
ارتحال سنده سنده غره ده طوغوب ایکوز تار یخنده مصرده مدفون
اولشدر قبری مزدحم الزوادر و امام مالک خلفاء بی امیه دن سلیمان
بن عبدالمک خلافتنده رحم مادرده اوج سنده قرار دن صکره وجوده
کلوب یوز یتیم طغوز تار یخنده خلافت رشیده و داع عالم فانی
ایدوب مدینه منوره ده بقعده آسوده در و امام احمد بغدادده قدوم
دنیا ایدوب یتیم ایکی یاشنده ایکن ایکوز قرق بر تار یخنده عزم عالم بقا
ایدوب ینه بغدادده متواری خاک اولدی و امام ابو یوسف یوز اون
اوج تار یخنده تشریف عالم وجود ایدوب یوز سکسان ایکیده
بغدادده دفین خاک اولشدر و امام محمد اللی سکزیاشنده ایکن
یوز سکسان طغوز تار یخنده هرون رشیدایله خراسان طرفنه چقمش
ایندی ری دید کلمی شهره وصولده شراب موت نوش ایدوب اورده
مقبور اولدی و امام زفر یوز اون تار یخنده جلوه کر ساحه طهور اولوب
قرق سکزیاشنده ایکن یوز اللی سکزی تار یخنده بصره ده جرعه نوش
اجل اولوب ترابه دوشمشدر سقی الله تراهم واعطی فی مقام العزیزه
قراهم * روحشان در صدر جنت شاذ باد * بالاده ذکر اولندیکه
شان ضمیر متصل اولان شبنک جعیدر مثلاً روحش انک روحی و روحشان
انلرک روحلری دیمکدر زیر اجمعه اضافله مفرد عام اولور بوجهتدن
رسمی متصل کر کدر روح و شاذ باد شرح اولمشدر (صدر هر نسته نیک
مقد نیک اعلا سیدر) جنت شول بستانه دیرلر که انده اشجار مثمره اوله
دار الثوابه جنت دید کلمی اشجارله اجتنان واستئارندن اونوریدر
وماده جیم ونون قنغی کلهده بولنور سه ستر معناسنی متضمن اولور
جنین و مخنون و جن و جنه کبی بعد ذلله بومصر اعک تقدیری باد روحشان
شاذدر صدر جنت دیمکدر که روحشان بادک فاعلی و شاذ مفعولی

و در صدر کا ظرفدر (معنای مصراع) دیمک اولور که ائمه مذکوره نیک
روحلری شاذ و خندان اولسون جنتک اعلی طبقه سنده که جنت عدن
و فردوسدر و بوطبقهده انبیا و کمل اولیا ساکن اولورلر که انلر مقربیندر
مکر که بعض ابرار بطریق الحاق مناسبت قرابت ایله انلره منضم
اولال * قصر دین از علمشان آباد باد * بونک تقدیری قصر دین آباد باد
از علمشان دیمکدر که قصر دین بادک فاعلی آباد مفعولیدر و قصر دین
مبتدا اولوب فعل بعد الجملة خبر اولوق دخی و جهمدر (قصر دین مدینه
العلم کبی مشبه بهک مشبهه اضافتی قبیلندندر لجن الماء کبی قصر بناء
عالیدر که لسان فارسیده کوشک دیرلر قصر بر نسته نیک بعضنی بعضنه
ضم ایتمک دیرلر قصر معهود دخی بوندندر دیو امام راغبک مفرد اتنده
مصر حدر زیر اسرای عالینک بعض اجزاسی بعضنه ضم و رفع
اولمشدر که سائر بناله قیاس اولنمز و یا خود قصر مقصور و محصن
بردر که سائر بقاعدن افرازا و لنش و اصحابی ایچون تخصیص قلمشدر
جوامعده ملوک ایچون اینه دکلری مقصوره لر کبی (آباد و آبادان مدله
و ذال معجه ایله معمور و روشن بردر) (معنای مصراع) بودر که سرای عالی
و قصر منیف کبی اولان دین رفیع القدر و شرع علی الشان اول ائمه نیک
علمدن معمور و آبادان اولسون یعنی قیامتده مک معمول به اولوب معمور
بنار کبی خراب اولسون قالسون و اصول و فروع استعمال اولنوب
کهنه لیسون و دائم تر و تازه اولسون و خانه سی شلکله طولسون پس
بوندن مفهوم اولدیکه دین بر بناء عال کیدر که انک عمارتی علم عالیه در
نتکم واعظله ناصح دیدیلر زرا خلقتک دینده منخرق اولان برلری نصح
یعنی دیکوب ملتئم قبلور و علمی ایله اول برتلان برلری یمار و اصلاح ایدر
* * در مناجات قاضی الحاجات * *

* پادشاه جرم مارا در گذار * ما کنه کاریم و تو آمرزگار * معلوم
اوله که ناظم قدس سره مقصوده شروعدن مقدم ترتیه رعایت ایلیوب
اولانعت باری ایله بدء ایلدی و بعده اوصاف نبویه و فضائل آل و اصحاب
سویلدی و دعاء ائمه دین ایله تثلیث قلوب اندن مناجاته شروع ایتدی تاکه
مقصوده آثار ایلک آسان اوله و قلم طریق تحریرده حسن و سمیت اصابت
توفیق بولیه والله المستعان و علیه التکلیل پادشاهها آخرینده الف ذال ایچوندر

ای پادشاه دیمکدر مراد حق تعالی در مابعدی قرینه سببه و اکا پادشاه دیمک
بحسب العرف در زیر عرفه سلطان معناسنه در حق تعالی ایسه سلطان
السلطین در یعنی غالب و قاهر مطلق و پاد بیه عجمیه ابن کمال تحریر
ایتدیک اوزره دفع ضرر و اصلاح فساد ایدن نسنه به دیرل بورادندر که
زهرک مضرتن دفع ایدن طاشه پاد زهر دیرل و شاه اولودر که سلطان
مراد در وزراء مدبر و مشیر و مصلح سلطان اولمغه فصحاء فرس انشالنده
وزرایه پادشاه اطلاق ایدر لدی صکره سلطان معناسنه عرف اولدی
و شاه اولو معناسنه کلدیکی کی ویل و نفرین معناسنه دخی کلور ویل
یعنی حلول شر و هلاک و نفرین یعنی ایلیج و پیرازی و بکر نیک اثار
ظلمدن اولمغه رافع ظلم و مصلح فساد عالم معناسنه بحسب الترتیب سلطانه
دخی پادشاه دیمک وجهدر (جرم ضمه ذنب معناسنه در جریمه کی یعنی
شول کسب مکر و هدر که کاسنک حق تعالی دن قطیعه سنه دلالت ایدر
زیرا جرم فتحله اصلنده قطع و کسب معناسنه در (مارا مامن لفظنک
جمیدر که من انا و مانحن یعنی بن و بز دیمکدر) و راتخصیص ایچوندر
مارا بزم دیمکدر (در کذار در بوراده تحسین لفظ ایچوندر) کذار کاف
عجمینک ضمی و ذال معجه ایله امر در کذارن دن و از کلک و بریدن بریره
کچمک معناسنه بوراده مراد اولکیدر مضار عنده شین رایه قلب اولوب
(کذار و کذارنده دیرل و بومه مرا عک تقدیری پادشاه در کذار
جرم مارا دیمکدر که اگر کذاره معنای عفو تضمین اولنور سه جرم مفعول
صریحی و اگر تجاوز معناسنه اخذ اولنور سه غیر صریح اولور زیرا
حرف جر مخذوف اولوب تقدیری از جرم مارا دیمک اولور (ما کنه کاریم
ما سبق ایتدی) کنه کاهدن تخفیف اولمشدر زیرا قاعده فرس اوزره
وسط کله ده واقع اولان الف حذف اولنور شاه و شد و ماه و مبه و کیه و کیه
و امثالی کی (کنه معر و قدر که تعریب ایدوب جناح دیرل اتم معناسنه) عجم
کاه دیدیکی کی بزه دخی دیرل بیه مو حده نک فتحله بزه کار کنه کار در
کار کاف عربیه ایش معناسنه کار فرما ایش بیورچی در پس کنه کار
دیمک ایشی کاه دیمک اولور و بومقوله به صفت مشبهه دیرل لسان
فرسده صفت مشبهه ده ایکی جزه ک ایکیسی به جامد اولور کان ابرو
کی که جزه ثانی جزه اولک فاعلیدر عربیده حسن الوجه کی که

اصلی حسن وجهه تشکیر له پس عربیده جناح فعله و قوس حاجیه
نیجه ایسه فارسبیری دخی اولیه در نیکم معنارندن واضحدر (و کار کاف
فارسی ایله برادند که معنای مبالغه افاده ایدر مثلاً ماضی آخرنه لاحق
اولوب پروردگار دیرل رب معناسنه و آفریده کار دیرل خلاق معناسنه
وامر آخرنه کلور آمرز کار کی غفور و غفار معناسنه و آموز کار کی
کثیر التعلیم و التعلیم معناسنه و بعضی اسما آخرنه کلور یاد کار کی آکدر یچی
معناسنه و خداوند کار کی صاحب و مالک اولمغه مبالغه معناسنه پس
بواسلوب اوزر نه کنه کار کاهجی و ایشی دائم کاه معناسنه اولور
و کاهکار لفظنی نصیحده نیجه رخصا ایدوب کنه کار اولمشدر در حق
و صواب بودر که ذکر اولندی و کنه کاریم آخرنده اولان ایم کسرله ضمیر
فاعل متصلدر که نفس متکلم مع الغیر ایچوندر النی لفظاً و کاتبه تخفیف
ایچون مخذوف در مفردی ام لفظیدر که نفس متکلم وحده ایچون وضع
اولمشدر (توضیح تالیه سن دیمکدر انت معناسنه فصیح بودر که ضرورت
قویه اولمغه و اولمغه اولنور بوراده خطاب الله تعالی به در زیرا
الله تعالی نک وحدتنه اعتقادی تصحیح ایچون افراد له خطاب اولوب
سن دینلور سزدنیز و لکن الله تعالی کندی نفسندن افراد و جمعک
هر بریله اخبار ایدر جعلت و جعلنا و امثالی کی ایکسک دخی مآلی بردر
زیرا نون جمع سنن کبر یا اوزر نه جریان ایچوندر و جاژدر که افراد مجرد
ذات و جمع ذات و صفاتک مجموعی اعتباریله اوله (آمرز کار غفور معناسنه
اولدینی کذار ایتدی زیرا آمرزیدن بار لغمی و آمرز کار بار اغبی در
ولکن بار لغمی کنه اهدن کچمک معناسنه اولور سه نیکم ماقبلی قرینه در
عفو و مغفرتک هر برینه احتمالی اولور زیرا عفو عن اصل ذنبی محودر
مغفرت ایسه ستردر و ستر سببانی حسنه به تبدیل ایله اولور پس هر عفو
مغفرت اولماز و بلکه میانلرنده مبیانت اولور بعد ذابو مصراعده مامبتدا
و کنه کاریم خبردر که جمله سی تعلیلیه در و توایله آمرز کار دخی بویه در
و بعد الجملة ماقبله معطوف اولور (معنای بیت) دیمک اولور که
ای سلطان عظیم و مولای کریم بزم جرم و کاهمزی عفوایله و یا اندن
وانک مواخذه سندن کچ زیرا بزم ایشیمز دائم کنه و سن یار لغمی سن
نیکم قرآنده کلور (ان الله لا یغفر ان یشرک به و یغفر ما دون ذلك لمن یشاء)

واعتراف ذنب ایتک رجوع وندامتند پس بی توبه اولان کرچه
تحت مشبته در ولکن تائبه موعود در (ان الله لا یخلف المیعاد) قال
شریح القاضی (یارب لبس فی صحیفی شرک و قد وعدت ان تغفر
مادونه) وکنایه ذنب وجود دخی داخل در واک دخی ذنب
شریعت کی حالته مناسب اولان مغفرت وارد نتکم اهلته معلومدر
*تو نکوکاری و مباد کرده ایم * جرم بی اندازه بی حد کرده ایم * نکو
نومک کسر به اصلنده نیکوی در ضرورت حالته یار حذف اولنوب
نیکو و نکو دیرل اضافت حالته یاء ثانیه اظهار اولنوب روی نیکویش
دینلور موی هند ویش کی نیکو کویکدر مقابل زشتدر که چرکندر
و نیکوی ده واو و یانست لازمه بی افاده ایچوندر که خلقی در مثلاً برکسه
هندی الاصل اولسه اکاهند و دیرل کویک لکده کسی اولسه اکا نیکو
دیرل کذا فی دقائق ابن الکمال و بعضی نیکویش و هندویشده اولان
یاری ابروی توده و امثالند اولان یار کی یاء توسل اعتبار ایدوب
زائد عدایرل یعنی بر اسمک آخری حرف مددن الف و یا واو اولسه
حال اضافتده آخرنه یاء مکسوره کتوررل پروای او ابروی تو کی
مفتوح الاخر اولدیغی محله همزه کتور دکلری کی پروانه شمع
کی اگرچه بوهمزه دخی یادن قصر اولمشدر که اصلی پروانه ی
شمعدر ولکن بو مقوله مواضعده یاء مفرده یا زلیق قاعده لرنه مخالف
اولمشله عین بترابی اکا بدل وضع ایتشدر نتکم بالاده مرور ایتدی
وظاهر اولان بودر که توجیه مذکور این کمالک توجیهندن اصولدر
یعنی معنای نسبتی افاده ایدن یالکز و اودر که آخر کلامه لاحق اولمشدر
ترکیده لی و لودیرل عزت و مرو و لو کی (نکوکاری آخرنده اولان یا
خطاب ایچوندر که تویی تا کید ایدر نیکوکار ایکی کاف عربیله ایو
ایشلو و لطف اسی معناسنه پس نکوکار دخی کنه کار کی صفت مشبهه در
بد نیک مقابلیدر که یارمز دیمکدر نیک ایدیمک اولدیغی کی بوراده
نیکو مقابلیدر) کرده ماضیدن قسم اولدیغی بالاده مذکور در کرده
ونکوکار دلالت ایدر که کنه کارده اولان کار کاف عربیله در فا حفظه
(بی اندازه بعضی نسخده جرم بی پایان و بی حد دوشمشدر مال بر در
اندازه بر مشهور اغا جدر که در زیلر و باز کالرقاشی انکله او لجرل

پس بی اندازه دیمک اولچی سز و قیاس سز دیمکدر تعریب ایدوب
هنداز دیرل کسرله و مهندس دخی بوندندر که زای سپند مقلوبدر
(پایان آخر وحد و سینوردر که ایکی نسبه ارا سنده حاجزدر که انتها
معناسن مستلزمدر بو پیتده تو مبتدا ونکوکار خبر و ما دخی مبتدا
و بد کرده ایم ده بد کرده ایم مفعولی اولوب بعد الجملة خبر و عطف الاسمی
علی الاسمی اولور جرم بی اندازه ایکنجی کرده ایم مفعولیدر بی حد
بی اندازه دن بدلدر (معنای بیت) بودر که ایو و کویک ایشلو و لطف
اسی پادشاهسن و بزیدکار یعنی یارمز ایشلو یوز که دائم یارمز ایش
طوئز جرمز دخی بری بکزر دکل بلکه بی قیاس و بی حد اشلنس ایز
بوندن مراد مبالغه در زرا بحر مک جرمه نهایت وارددر ولکن
حق تعالی نک دریای عفو و غفرانسه غایت بوقدر و دوام اوزنه
مر تکب اولمق طاعتده اولان تقصیر کوره در والا اوقات معصیت
اولدیغی کی اوقات طاعت دخی وارددر و معنای لغظدن و مقامدن
مفهومدر فافهم و ما بعد نده اولان ایات دخی قرینه در * سالها
در فسق و عصیان کشته ایم * آخر از کرده پشیمان کشته ایم * سال ییل
سنه معناسنه آخرنده ها ادات جمعدر الف و نونه جمع اولسه بر یا
زیاده سبیله سالیان دیرل سالان دیمزلر سالیانه دید کلری اندن
ماخوذدر که آخرنده هاء غیر ملفوظه اختصاص ایچوندر (فسق
طاعتدن خروجدر فسقیه دید کلری بوندندر که خلاف عادت خروجی
وارددر و فاره به فویسقه دیرل زرا دلو کندن خروج ایدوب افساددن
خالی اولماز) عصیان خلاف طاعتدر که امره مخالفندر (کشته کاف
عجمله کشتن دن ماضی مقیددر اولمش و اولمق معناسنه شده و شدن کی
(آخر اولک مقابلیدر که بوراده آخر کار دیمکدر) کرده کاف عربیله
اسم مفعولدر ایتش معناسنه اسم مفعولک معنای مضی یه ده دلالتده
ماضی به مناسبتی اولمشله ماضیدن مشتق اولمشدر یعنی کرد که ماضیدر
ایلدی معناسنه آخری مفتوح اولوب فتحه به علامت ایچون آخرنه هاء
غیر ملفوظه الحاق اولمشدر بسته کی که بغلش دیمکدر (پشیمان نادم
معناسنه (معنای بیت) بودر که چوق ییلر و نیچه سنلر نتکم کثرت
مقامدن ماخوذدر فسق و عصیان ایچنده اولمشوز و فسق و عصیان

بزم هر جانمزی احاطه ایش و برانده مستقر اولمشوز ظرف مظهر و
 احاطه ایدرب مظهر و افاده قرار ابتدایی کبی آخر کار ایش سلب میگردد
 ایشلردن پشیمان و نادم اولمشوز ناظم قدس سره بونده کندی جوانلخی
 زمانده اولان حالتدن حکایت ایلر ز پرا مشهور اولدیغی اوزره عطار
 دکانهده اوتورب چوق ماله و نیجه بنده لره مالک ایدی آخر درویش
 اسلوبنده رجال الله دن برکسته نك ارشاد و اشارتیه قلبیه و جد
 و جذبه واقع اولوب قوللرن آزاد و مان یغما ایتدروب طریق تجریده
 سالک اولدی و بالکن معاصیدن توبه دکل بلکه جمیع ماسوایه تعلقدن
 منقطع اولوب نه دولت بواندیه سه اندن صکره بولدی * روز و شب
 اندر معاصی بوده ایم * غافل از یوخذ نواصی بوده ایم * روز کوندز که
 شمسک طلوع غنبدن و شب کیمه در که انک غروب بندن حاصل اولور
 و مجموعی بکرمی درت ساعت در که شمس و قمر خلقدن اول اکا یوم
 دیر لیدی صکره شمس و قمر مخلوق اولوب بکرمی درت ساعتی تقسیم
 ایدیمیک روز و شب دندلیکه عرب لیل و نهار دیر (اندر ظرفیت ایچوندر
 آخر نه و او نسبت و نون تا کید کتوروب اندرون دیرلر سلطانک ایچ
 اغارنه اندرون اغاری دیدکری کبی وگاه اولور که اولندن الف و نونی
 حذف ایدوب درون دیرلر و و و نونی دخی حذف ایدوب در دیرلر
 و بوجه ده ظرفیت معنایی ملخ و طر (معاصی معصبتک جمعیدر که
 خلاف طاعتدر عصیان کبی) بوده ایم بودندن مشتقد اولوق معناسنه
 پس اصلی بود و مضارعی بود در فتح و اوله ماضیدن قسم اولوق اوزره
 دال ساکنه یه فتحه و پریلوب و فتحه یه علامت اولوق اوزره آخر نه
 هادرسمی وضع اولوب بوده دندلی اولمش معناسنه شده کبی و جارد در که
 بوراده بود سود و زنی اوزره وجود و بوده موجود معناسنه اسم مفعول
 اولوب تقریر محمول اوله بعض مواضعده کان کلمه سی کبی تنکیم تصویر
 معناسنه کلور بوراده روز و شب بوده نك ظرف زمان حقیقیسی
 و اندر معاصی ظرف مکان مجاز یسیدر و ابکی جار معناین مختلفین فعل
 واحده تعلق ایشک لا باسدر (غافل غفلتدندر که مهم اولان نسنه نك
 خاطر دن غائب اولسی و حقیقه الامر ی عدم تذکر در و بومعنی غیره
 شغلک اثر بدر یعنی مطلوبه شغل ایشک یقظه و غیره شغل ایشک

مطلوبدن

مطلوبدن غفلتدر ز پرا ابکی شغل بریده اولماز (یوخذ نواصی) یعرف
 المجرمون بسیماهم فیوخذ بالنواصی والاقدام) آیتدن اقتباس اولمشدر
 و لکن ضرورت وزن ایچون یوخذ اولندن فا و بالنواصیدن با و الف
 و نون محذوفدر (نواصی ناصیه نك جمعیدر که مقدم الرأسدر بوراده
 مراد اول محله نابت اولان ساچدر شعر کبی بوراده جار و مجرور یعنی
 بالنواصی یوخذ فعلنك قائم مقام فاعلیدر و یوخذ بالنواصی جمله سنك
 مضمونی مراد اولغله اوزره از لفظی ادخال اولمشدر و بونك تقدیری
 بوده ایم غافل از مضمون فیوخذ بالنواصی دیمکدر که غافل بوده نك
 مفعولی و ایم فاعلی و جار و مجرور غافله متعلقدر (معنای بیت) دیمکدر که
 کوندز و کیمه یعنی جمیع اوقاتده دورلو معصبتلر ایچنده اولمشوز تنکیم
 صیغه جمعدن مستفاددر و یا خود معاصی ایچنده یوز شویله که اهل
 معصیت اولدیغیز متقرر و متحققدر ز پرا (فیوخذ بالنواصی والاقدام)
 مضمونندن غافل و غائب و نا آگاه ایزا اگر غافل اولمشق و حضور داند
 بولمشق بومعصبتلردن امتناع ایدر و طریق طاعتیه کیدر دك پس
 مصراع ثانی جمله تعلیلیه اولور و معنای آیت کریمه بودر که
 روز قیامتده مجرملر سیمار یله بلنور لر یعنی سواد و جوه و آثار حزن
 و زرق عینوله سوء حاللری معلوم اولور و صالحلر بونلرک خلافتیه
 کوزلر سیمالیه معلوم اولدقلمی کبی ز پرا (کل انا بترشح بمافیه) موجبجه
 هر کسک حال باطنی ظاهره عکس ایدوب صفت غالبه سیماله تمثیل ایدر
 پس ملائکه عذاب انلرک آنلری ساچلردن و ایاقلردن طونوب جهنمه
 قذف ایدرلر و یا خود بر کره ساچلردن طونوب یوزلری اوزر نه
 و بردفعه دخی ایاقلردن اخذ ایدوب سوردر اعاذنا الله وایاکم * دائما
 در بند عصیان بوده ایم * هم قرین نفس و شیطان بوده ایم * دائم
 دوامندر که بر نسنه نك اوزر نه ممتد اولمقدن انکیچون دمشلردر که دوام
 اصلده سکون معناسنه در ز پرا سکون ذاتی و باقی و حرکت عارض
 وزائلدر تنکیم دمشلردر غایه کل متحرک سکون و نهایت کل متکون
 ان لایکون (بند باء عربیه باغ و بوقغو و دوکم و قید معناسنه) هم
 اصلنده موافقت معناسن افاده ایدر تنکیم با لاده ذکر اولندی بویله
 یرلده دخی معناسنه اخذ اولنور و او عطفه کبی تنکیم معنادن ظاهر در

(نفس مراد نفس اماره در که مأوی الشرور و منبع الاخلاق الذمیه در که طبیعت بدنیه به میل ایلر و لذات و شهوات حسیه ایلر و قلبی جهت سفلیه به چکر و بونفس فی الحقیقه نفس حیوانیه دیدکریدر که بر یوزی طبیعت و بر یوزی دخی روح الهی به در زیر روح الهیک اثریدر انکیچون فنا بولماز و انک تنفسی سببیه اولمغه نفس دندلی سائر نفوس حیوانات ایسه عناصردن اولمغه فنا بواور و بومقامک تفاسیل بدیعه سی و اردر که بوراسی موضعی دکلدر (شیطان ابلیس در علیه مایستحق و هر کسک قرینی اولان و سواسه دخی شاملدر که بوقرین انک اعواننددر ابلیس دائم انسانه مقارن دکلدر قرین ابلیس مقارندر بوسبیدن اعوذ بالله من الشیطان الرجیم ده شیطان جنس اولوب جمله سندن حقه استعاده اولنور بلکه انسک متمر در لی دخی داخلدر تنکم قرآنده کلور (شیاطین الانس و الجن) و شیطان شطونندن مأخوذدر که بعد معناسنده در و بویتنده دائماً فی کل زمان معناسنه و مابعدی بوده به ظرفدر قرین ایکنجی بوده به مفعولدر (معنای بیت) بودر که بزجمع زمانده عصیان بندنده و قیدنده اولمشوز که اول قیددن خلاص اولدیغمر یوقدر و دخی نفس اماره و شیطان رجیمه قرین یعنی مقارن اولمشوز و یاخود بویله اولدیغمر متقرر و متحققدر کویا استعصار عمل ابتدیکندن طاعتی حسابیه قومابوب جمع اوقاتی معاصی به صرف ایتش کی قیلدی و بومعنای تحقیق ایلدی و بوراده کندنی نفس و شیطان قرین قیلدی مع هذا قرین اولان انلدر زیر انسان انلره موافقت ایتدیکجه انلر انساندن دور کییدر کر که قرین اولسون و نفس اضلال و ازلالده اصلدر زیر شیطان دخی نفسیه اویماعله ملعون و مطرود اولدی و نفس و شیطان شهوت بطن و شهوت فرج کییدر که ایکبسی دخی اصعب امور دندر و شهوت بطن شیطان و شهوت فرج نفس مقابله سنده در یعنی صعوبت یوزندن فاعرف * بی کنه نکذشته بر ما ساعنی * باحضور دل نکرده طاعتی * نکذشته فعل ماضی منفی در اصلی نه کذشته در که نون مفتوحه ننی ایچوندنی و نا و بی کی آخرنده هاء رسمی فحیه بی بیان ایچوندراشته متفصل اولدیغی زمان رسمی بودر اگر کله اخرايه متصل اولورسه بومخلده اولدیغی کی

هاء رسمی حذف و نون مفرده فعله وصل اولنور و کذشته ماضیدن قسمدر که مصدری کذشتن در حکمک معناسنه مرور کی و بوراده نکذشته سلاست و زنیچون کاف عجبینک ضمه سی اختلاسه اوقنور (ساعنی ده یا وحدت ساعتدن مراد ساعت نجومیه و غیره ساعت عرفیه دکلدر یوم جعهده ساعت اولی و ساعت ثانیه کی بلکه اقصیر و قدرز پرا قلت مدته مثل اولمشدر و بلکه بطریق المبالغه ساعت آیه غیر منقسمه مراد در تنکم مقام اعتراف و اعتذارانی مستلزمدر ساعنی نکذشته نک فاعلی و بر ما مفعول غیره سربجی و بی کنه ساعتدن حالدر (حضور غیبتک ضدیدر که حقدن غایب اولماق و حقه حاضر اولمقددر) دل یورک و کولک ایلر تفسیر اولمشدر یورک دیدیکی مضغه صنوبریه و کولک اول مضغه نک یعنی لیم پاره نک حاوی اولدیغی قوتدر که روح الهی النده در نفس قالب النده اولدیغی کی انکیچون روحک مرأتی و محل کالاتی در که قطب باطندر زیر اعلی و اسفله تصرفی جاریدر و انسان اهل دل اولدیغیه کامل اولماز (نکرده نکذشته کی در نفیده و فعلیت مخصوصه ده تقدیری نکرده ایم در و لکن ضرورت و زنیچون ضمیر جمع متصل حذف اولمشدر (طاعت امره مقارن اولان انقیاددر تنکم مرور ابتدی و بونک دخی آخرنده اولان یا وحدت ایچوندن و لکن بحسب المقام عموم مستفاددر هیچ بر طاعت و هیچ بر ساعت دیمکدر طاعتی نکرده نک مفعولی و باحضور دل دخی ا کا متعلقدر (معنای بیت) بودر که بزم اوزریمزه هیچ بر ساعت مرور ایما مشدر که اول ساعت کاهدن خالی اولدیغی حارده یعنی هر آنده کاهدن خالی د کلوز نه طریقه اولورسه زیر کاهک مواردی چوقدر و حضور دل ایلر هیچ بر طاعت اشلماش ایزدر بلکه جمله طاعا نماز غفلت و حجابیه مقارندر و حضور دلدن مراد وقت ذکر و عبادت و طاعتده حقه و مشاهده و مراقبه سبیل اولمقددر که سبب قبول و باعث اجر جز بیلدر و صبیغه جوده اشارت واردر که لطیفه انسانیه نک هر بر جزئیدن بر عبادت مخصوصه مقصود در انکیچون نون جمله ایاک نعبد و نون دندلی اگر چه غیره تشریک دخی و جهدر تنکم قرآنده کلور (کلاما بقض ما امره) یعنی جنس انسان مأور اولدیغی

خدا متک کا ینبغی عہدہ سندن کلدی مکر کہ انبیا وکل اولیا اولہ زیر
 بونلر مستشار در تکم اہلنہ معلومدر * بدر آمد بندہ بکر یختہ *
 آب روی خود بعصیان ریختہ * برزاید در کہ تحسین لفظ و تا کبد
 ایچون کلشدر در دوا و فرا کبی (در آمد قیویہ کلدی دیمکدر بدر آمد
 کبیدر باہ موحدہ ایلہ (بکر یختہ ب مفرده مصادر اولنہ داخل اولان
 با کبیدر کہ کا باہ فصاحت دخی دیرل و بوبا مکسورد در مکر کہ ماضینک
 اولی مضموم و یا با و یا میم اولہ بوضوئوردہ ضمہ بہ و حرف شفوی بہ
 تبعیت ایلہ مضموم اولور بخورد و پیرورد و بمچید کبی بورادہ بامکسورد
 زیر کر یختن کاف عجبیک کسریلہ قالجقدر فرار کبی و کر یختہ ماضی
 مقید دیدکلر بدر بورادہ بندہ ہمزہ وحدت ایلہ آمدک فاعلی و بکر یختہ
 محذوف اولان کہ رابطہ سبلہ بندہ بہ صفتدر تقدیری بندہ کہ بکر یختہ
 است دیمکدر (آب روی بوز صوبی کہ حرمتدن کایہ در زیر محترم اولان
 آدم بوزی صولی و ترو تازہ و رونقلو اولور بی حرمت اولان شخصک
 بوزی قور یوب قالوب بی نور و فر اولدیغی کبی (خود کندی دیمکدر کہ
 واورسم اولنور و لکن تلفظ اولماز جنک کونلرنہ کبدکلری دمرتقبہ
 معناسنہ اولدیغی برلرہ ضمہ اشباع و واولفظ اولنور (بعصیانہ اولان
 با سببہ در عصیان مریور ایتدی (ریختہ دخی ماضیدن قسمدر دوکش
 معناسنہ صب کبی مصدری ریختن در کہ دوککدر مستقبلندہ خابی زایہ
 قلب ایدوب ریزد و ریزندہ دیرل کر یختن دہ کر بزد و کر بزندہ دیدکلری
 کبی زیر مصدر تائی دہ تانک ماقبلی حروف اربعہ نک بری اولسہ
 خ ش ف کبی اول تا دالہ قلب اولنوب ماقبلی دخی زایہ تبدیل اولنور
 آموختن کییکہ مضارعندہ آموزد دیرلر فاحفظہ (بعدذا روی ریختہ نک
 مفعول صریحی و بعصیان غیر صریحیدر (معنای بیت) بودر کہ
 حق تعالی نک عفو و مغفرت و عطاسی قبوسنہ کلدی بر عبد آبقی یعنی
 نفس و شیطانہ او یوب افندیسی خدمتدن فرار ایدن قول کہ کندی
 آب روینی عصیان و مخالفتی سبیلہ دوکش و سوء حالتدن کنندہ
 حرمت قومامش در زیر اباق ایدن بندہ ہر قدر رجوع ایدوب معفو
 اولسہ دخی فصاحت و نجالتدن خالی اولماز تکم شیخ شبلی قدس سرہ
 عرفاتدن صودتدہ و اسواتاہ وان عفو دبوب کر یان اولدی * مغفرت

دارد امید از لطف تو * زانکہ خود فرمودہ لاتقنطوا * بونک تقدیری
 دارد امید مغفرت از لطف تو دیمکدر کہ داردک فاعلی ذکر اولنسان
 بندہ و مفعولی امید و مغفرت و جار و مجرور کا متعلقدر (مغفرت
 ستر ذنوبدر زیر اغفر ستر معناسنہ در و با آلاہ مذکور در کہ مغفرت
 مقام تبدیلنددر کہ عفو دن اعلا در انکچون قرآنندہ (واعف عنا
 و اغفر لنا) دیو مغفرتی تأخیر ایلدی زیر عفو عام و مغفرت خاص در
 (دارد مضارعندر داشتن دنکہ طوئقی معناسنہ در مضارعندہ شین
 رایہ قلب او انوب دارد و دارندہ دینلور زیر لغتدہ داریدن یوقدر
 بلکہ بواعبار بعد القلب اولان حالہ نظر ایلہ در (امید رجا) لطف
 رفقلہ معاملہ و ہدیہ و انعام (توسن دیمکدر انت معناسنہ و لکن
 با آلاہ مریور ایتدی کہ و او بلا ضرورۃ تلفظ اولماز بورادہ قافیہ
 ضرور تیچون ضمہ اشباع اولنوب و او اوقنور (زانکہ اصلندہ زانک
 کسریلہ زانکہ در و لکن ہمزہ مفتوحہ و وصل حسبیلہ مفتوح قلندشدر
 و بویلہ دیمک دخی اولور کہ اصلندہ ازانکہ در ہمزہ ایلہ صکرہ ہمزہ
 حذف اولنوب زای ساکنہ یہ فتحہ و یریلوب وصل اولندی ازانکہ زان
 سبب کہ دیمکدر کہ ماقبلنہ تعلیلدر (خود مریور ایتدی خود مبتدا
 و فرمودہ جملہ سی خبر و لاتقنطوا فرمودہ نک مفعولیدر زیر تقدیر انت
 قلت هذا اللفظ دیمکدر (فرمودہ دہ ہمزہ خطاب ایچوندر کہ یادن
 بدلددر فرمودہ ماضیدن قسمدر مصدری فرمودندر بیور مق معناسنہ
 فرمان بیورق فرمان دہ بیور یچی فرمان بردار بیورق طوئقی یعنی مطیع
 مضارعندہ و او یرینہ الف و یا خود یا کلوب فرماید و فرمایندہ دیرل
 (لاتقنطوا قنوطدن نہیدر کہ قنوط خیر دن مایوس اولقدر قرآندن
 اقتباسدر کہ کلور (لاتقنطوا من رجۃ اللہ (معنای بیت) بودر کہ اول
 بندہ بکر یختہ سنک لطف و احسانکدن رجاء مغفرت طور اول سپیدنکہ
 قرآنندہ (لاتقنطوا من رجۃ اللہ) بیورمش سن اول دخی لطف و احسان
 و وعد کہ اعتماد ایدوب معاصیدن تائب و مستغفر اولدیغی حسبیلہ
 مغفرت امیدندہ در زیر قنوط و رجندن نا امید اولقی اکبر کارنددر کہ
 کفر در امن کبی یعنی اللہ تعالی نک غضبتدن امن اوزرہ اولقی حتی
 عجزہ نسبت ایتکدر کہ حاشا او بکا برنسنہ ایتکہ قادر دکلدر دیمک

اولور قنوط دخی لثیم اولوریدن اولور یعنی برکسه لثیم اولسه لثومی
جهنیه انک خیرندن ناامید اولورل حق تعالی ایسه کریمدر لثیم دکلدر
پس بواعتقادده اولوق کفردر * بحر الطاف توبی پایان بود * ناامید
از رجعت شیطان بود * بویتهک تقدیری بود بحر الطاف توبی پایان
بود ناامید از رجعت شیطان دیمکدر که بحر کسرله بودک فاعلیدر زیر
استعمال فرسده مضافک آخری مکسور اولور بی پایان مفعولیدر
ناامید ایکنجی بودک فاعلی و جار و مجرور امید و متعلق و شیطان مفعولدر
(بحر در یادری یعنی شول مکان و اسعدر که ماء کثیری جمع ایشدر وسعتنه
بناء علمده توسعی اولنله متبحر فی العلم دیرل و بحر اصلنده عذب ایدی
صکره عفونت هوایی دفع ایچون ملح اولوب بدی قسمه تقسیم اولندیکه
هفت دریادیرل نیکم شرح اولندی (الطاف اطفک جمعیدر بحرده
توسع اولوق حسبیه جمعه اضافتی مناسب دوشمشدر پس بونده الطافی
بحره تشبیه وارد که مشبه بهک مشبهه اضافتی دیرل ذهب الاصل کبی
(ناحرف نفیدر که اسم داخل اولور مشتق اولسون وغیری اولسون
نادان کبی که بلیجی دکل جاهل معناسنه و نامرد کبی که کشی و آدم دکل
معناسنه) ناامید دیمک امید سز معناسنه در که اصلنده حروف نفیدن
اولان بی معناسیدر و نا کلمه سنک النی حذف اولنسه آخرنه هاء غیر ملفوظه
کتوروب نه دیرل یوق معناسنه و کاه اولور که هارینه یا کتوروب
کسر نوله فی دیرل و یاخورد بعد حذف الالف نون مفرده قالیجی کسره
ویروب اندن یا تولد ایدر (رجعتده ایکنجی تا خطاب ایچوندر اصلی
ات در که بوراده النی اتصال ایچون حذف اولمشدر مفردات باقیه
محلنده مشروحه در (معنای یت) دیمکدر که یارب سنک در یا کبی اولان
اطفلک بی پایان اولور یعنی انک آخری یوقدر بلکه دریائله تمثیل ایتک
فی الجماله تفهیم ایچوندر والا در یا کثرت الطاف یاننده برقطره کبیر
و ممکناندن اولوق حسبیه متهدیدر الطاف ایسه غیر متهدیدر زیر
واجب الوجوده مضافدر و یارب سنک رجعتکدن ناامید و مأیوس
اولان شیطان صفتده اولور زیر شیطان مقطوع الکفر و مذموم
العاقبه اولوق سببیه ظاهرده ناامید در اگر چه بحسب الزعم رجعت
واسعه به نظر ایدوب بندخی رجعتده داخل دیمشدر و رجعت امیدبه اسم

رجعتک

رجعتک الغنی شیطان سرقه ایشدر دیو بعضی آثارده وارد اولمشدر
فاما الف مبدأ اوله دلالت ایدر و مبدأ اوله اتصالدن رجعت مطلقه
لازم کلور کلام ایسه رجعت مقیده در فافهم جدا * نفس و شیطان
زد کریم راه من * رجعت باشد شفاعت خواه من * بویتهک تقدیری
کریمزد نفس و شیطان راه من باشد رجعت شفاعت خواه من دیمکدر که
نفس و شیطان زدک فاعلی و راه من مفعولیدر نیکم رجعت باشدک فاعلی
و شفاعت خواه مفعولیدر (زد ماضیدر اوردی معنا سنه مصدری
زدن در که اورمقدر ضرب کبی مستقبله تنده نون زیاده ایدوب زند
وزنده دیرل بوراده زد مفرد ایراد اولنسدیغی ضرورتله در والا زند
کر کدر و جائزدر که نفس و شیطانک هر بری اعتبار یله اوله راهزن
عربک قاطع الطریق دیدوکیدر زیراطر یقین حرور ایدنلرک کندیلرن
ضرب و مالرن نهب و غصب ایتک ناسک اورادن انقطاعنه باعثدر
(کریم الف ندا ایچوندر استعمال عجم اوزرنه کریم لثیمک ضدیدر و کرم
بعد السؤال اولان عطا در که انده عوض و نفع ملاحظه سی اولیه
و محله دفع اولنه مثلا قاطع الطریق سیف و یرمک کرم باندن دکلدر
(راه یول راهر و یولجی راهبر مرشد همراه یولداشدر) من انا معناسنه در
جمعی فادر نحن کبی (باشد مضارعدر مصدری باشدیندر باء عربیه
اولوق معناسنه) شفاعت خواه وصف ترکیبدر شفاعت دلجی معناسنه
اصلی خواهنده شفاعتدر صکره تخفیف اسم فاعلک نده سی حذف
و مفعول تقدیم و ترکیب اولمشدر شفاعت کنندن اعلا بی حصول
مقصودی ایچون کنندنه شفع و ضم ایتکدر (معنای یت) بودر که ای
کریم الله نفس و شیطاندن هر بری بنم یولی اوردی و طریق آخرته
متاع خیر اعمالی یغیا و افساد ایلدی و بنی مفلس قیلدی الحاصل
بو یولده انک سببیه بویله ضال و بد حال اولدم سنک رجعت واسعهک
بنم شفاعت خواه و معذرت جویم اوله کو یا ناظم قدس سره حصول
مرادی ایچون اسم رجعتانه النجا ایلدیکه انک منظر تاجی رسول الله در
صلی الله علیه و سلم و مرویدر که جمیع شفاعدن صکره اسم رجعت دخی
خصوص اوزرنه شفاعت ایسه کر کدر که بوشفاعت صفتدن ذاته در
بو خسه مخلوقدن خالق دکلدر * چشم دارم کر کینه پاکم کنی * پیش

پیش

ازان که اندر جهان خاکم کنی * چشم اصلنده کوز در عین معناسنه
 بوراده امید معناسنده مستعملدر ز برامکسه دن امیدی اولان کوشه
 چشمه انک طرفه النفات ایدر (دارم مضارع متکلمدر داشتن دن که
 طوتمقدر اصلی دارم در که ام فتح همزه ایله متکلم وحده ضمیریدر
 اتصاله تخفیفاً همزه حذف اولمشدر) کن فتحله اصلنده که ازدر
 کسراه و همزه ایله صکره هاء رسمی و همزه حذف اولنوب کافک
 کسره سی فتحیه تبدیل قلمشدر پاکم بونک دخی اصلی پاکم در که بوراده
 اسم متصل اولغله مضاف الیه دوشمشدر پاکم کنی کله سنه مفعول
 مقدمدر تقدیری دارم چشم که کنی پاکم از کاه دیمکدر که چشم دارمک
 مفعولی و مابعدی بعد الجملة که رابطه سیله صفتدر از کاه پاکم لفظنه
 متعلقدر ز بر پاک طاهر معناسنه در (کنی امر حاضر در مصدری کردندر
 مضارعنده را برینه نون کتورب کند وکننده دیرلر یا لکز کن لفظی ایله
 سن وکنی ایلسن دیمک اولور که امر آخرنه حرف خطاب لاحق اولسه
 معنای مذکوری افاده ایلسر (پیش باء عجمیله اوکدر مقابلی پس در که
 آرددر پس ایکسی دخی جهات ست دندر آخرنه هاء اختصاص کتورب
 صنعت پیشه دیرلر ز بر صنعتی اولان کسه ایشی اوکنه الوب ایشلر
 پیشه در و پیشه کر استاذ و ماهر اولان صنعت اهلی پیش ازان اندن
 اولک واول دیمکدر (که اندر اصلنده اندر فتح همزه ایله در که ظرفیت
 افاده ایدر بورده وزن ایچون همزه درج وکاف رابطه مفتوح قلمشدر
 وکافک فتحه همزه نک درجی تلفظه کوره در پس رسم ها و همزه
 یاقیدر (جهان و خاک مرور ایتدی و خاک متصل اولان میم متکلم
 پاکم میم کیدر و بونک تقدیری کنی پاکم از کاه پیش ازانکه کنی خاکم
 اندر جهان دیمکدر که پیش ازان اولکی کنی به ظرفدر عرییده قبل کی
 و خاکم ایکنجی کنی به مفعول و بعد الجملة ما قبلنه صفت اولور
 (معنای یت) دیمکدر که امید طوتم یعنی امید ورجاء و تقم وارد در که
 بنی کاهدن پاک و طاهر ایله سن و وجود می آب مغفرته یو به سن اندن
 مقدم که بنی جهانه و قبرده خاک ایلسن یعنی موتدن و بودم کلزدن
 مقدم حال می تدارک ایله والا اگر بوجهاندن آرایش معاصی ایله کیدرسم
 حال موده و برزخده و بعثده و حشرده کارم مشکل اولور سؤال

اولنورسه که مغفرت بوم قیامتله مقیددر نتکم قرآنده کلور (والذی
 اطمع ان یغفرلی خطیئتی بوم الدین) وینه کلور (ربنا اغفرلی ولوالدی
 و المؤمنین بوم یقوم الحساب) پس دنیاده نوجهله مغفرت طلب اولنور
 جواب ایکی وجهله در اولکی بودر که مغفرت دنیاده مطلوبیدر
 تا که بوم دین ده آثار معاصی ظهور ایتیه پس بوم دینله قید اولندیغی
 جزاء اعماله کوره در یعنی دنیاده مغفور ایله و آخرته آثار اعمال سیئه بی
 کوسرته دیمکدر ایکنجی بودر که حقیقته خلاص اولمق آخرالایام
 اولان قیامتده در ز بر دنیاده اولدجی اعمال بد مقابله سنده تکفیر ایچون
 بعض مجازات واقع اولور حتی ایاغی سورچک و دکن باتمق و امثالی
 مکافات قیلندندر که انکله تخفیف بار حاصل اولور فاعله * اندران
 دم کز بدن جانم بری * از جهان بانور ایمانم بری * بونک تقدیری
 اندران دم که بری جانم از بدن بانور ایمان از جهان دیمکدر که اندران
 فی الحقیقه ایکنجی بری نک ظرفیدر جانم اولکی بری نک مفعول
 صریحی و از بدن غیر صریحی در (با حرف مصاحبتر که بری به
 متعلقدر) از جهسان دخی بویله در (دم نفسدر بوراده مراد آخر
 نفسدر که) انما العبرة بالخواتیم موجب اعتبار اکادر (بدن با لاده
 ذکر اولندیغی اوزره منکبدن الیه به دکر که اطراف یعنی ال وایاق
 و باش و بیون آنده داخل دکلدر جانم بوراده نفس ناطقه در که حال موده
 بدنن مفارقت ایدر جانم فتح نوله در که اصلنده جانم در همزه نک فتحیه
 صکره اتصاله ساقط اولوب جان میمه مضاف اولمشدر جان من معناسنه
 نتکم نامنن من دیمکدر (بری امر حاضر در ایلسن معناسنه مصدری
 بردن در ضم بالله که ایلمکدر مضارعنده بونک ضمیه سی فتحیه تبدیل
 اولنوب برد و برنده دیرلر و بری ده اولان باکنی ده اولان کی خطاب
 ایچوندر اصلی بر در ایلت معناسنه طریق اشتقاق اوزره مضارعک دالی
 حذف و ماقبلی اسکان اولنور مکر که آخرنه بالاحق اوله بوسورنده
 مکسور اولور بومقاسده اولدیغی کی و امرک اولنه تا کید طلب ایچون
 باء موحده مکسوره کتورمک دخی قاعده در مثلاً بیدرلر و لکن بونک
 مابعدی حرف شفوی اولیحق مضموم اوقنور مابعدی مضموم اولدیغی
 کی ایمان بکن کی (بانور ایمان بامصاحبت ایچوندر ایمان مرور ایتدی

ایمانه نور اضافت ایلدی زیرا کفر و معاصی نك ظلمتی اولدیغی کبی ایمان و طاعتانک دخی نوری اولور نیکم قرآنده کلور (نور هم یسعی بین ایدیم و بایمانهم) حتی دیمشردر که مؤمن مطیعک دفتر عملی بله آق و نور انیدر غیر نیک سیاه و ظلمانی اولدیغی کبی نور ظلمتک مقابلدر نور شمس و نور برق و نور قمر و نور سراج و امثالی کبی که بونلره انوار حسیه دیرلر و نور ایمان و نور ایقان و نور احسان و نور اعمال که بومقوله لره انوار معنویه دیرلر و لکن روز قیامتده آثار حسیه سی ظاهر اولسه کر کدر و نور فی الحقیقه مایدرک به ولایدرک دیمکدر (معنای یت) بودر که اول نفس اخیره که جائمی بدندان ایلدرسن یعنی اخذ ایدرسن و علاقه سنی قطع ایلرسن جهاندن بنی نور ایمانله کو حور و شیطان شرنیدن که فتنه المحیادر محفوظ ایلره بوراده دنیادن نقلی حقه نسبت ایلدی مع هذا ملک الموت قبضه ایلره اولور زیرا فرمان و تأثیر حقکدر شو بیلره که اگر تأثیر الهی اولسد جان بدندن هیچ بروجله مفارقت ایتردی انکی چون قرآنده کلور (بیده ملکوت کل شیء) یعنی هر نسنه نك روحی حق تعالی الله در که فی الحقیقه قابض الارواح و متوفی النفوس اودر نیکم قرآنده کلور (الله یتوفی الانفس پس بومعنی (قل یتوفاکم ملک الموت) مضمونه مخالف اولماز زیرا ملک الموت مظهر قدرتدر و معالجه قبضی دخی اذن حقه در فاعلم ذلك ناظم قدس سره بومقامده حسن اختتام ایلره ختم ایلدی زیرانعت باری دن بومحله کلجه کشیده سطور اولان معانی مقصده شروعک مقدمه سی ایدی پس بامو حده ایلره بدیه ایلدی که بامو بسمله در و آخر حروف اولان بامو مثالله ختم ایلوب صورتی محافظه قیلدیغی کبی معنی طرفنی دخی مراعات ایلدی که حسن خاتمه ایلره درگاه و آلائی کبریاه دعا و نیاز در بعده پند و نصحه آغاز ایلدی زیرا بومحله دك اولان کلام بروادی دن و شمدن صکره ترتیب اولنه جق وادی آخر دندر که مفهومی بری برینه مغایر اولغله کویا ایکی کتاب حکمنده اولدی که هر بری برکونه خاتمه سزا اولدی والله الاول والاخر و منه العون فی الباطن والظاهر

*** در نکوهش نفس اماره می گوید ***

عاقل آن باشد که او شا کر بود (عقل لغتده حبس در شول قوت روحانیده که انسان آنکه کسب علوم ایلرا کاعقل دید کلری انسانی قیامتدن حبس

ومنع ابتدییکی ایچوندن و انک مفری دماغدر و حک محل تعینی قلب اولدیغی کبی ناظم قدس سره عقل ایلره بدیه ایتدیکنده اصابت ایلدی زیرا اول مخلوق عقلدر که اکا قلم و روح محمدی دخی دیرلر و ابوالبشر آدم علیه السلام عقل و ایمان و حیا میا نسنده مخیر اولیحق آدم دخی بالهام الله تعالی عقلی قبول ایدوب ایمان و حیا اکا تابع اولدیلر مقصود اولان عقل قدسیدر که اکا عقل معاد دیرلر و بوعقلله درجات عالیه حاصل اولور بوحسه عقل معاشله دکل و حدیثده کلور که اکثر اهل الجنة البله والعلاء فی علین) و بومقامک تفاسیلی مالانهایه در که قید و ضبطدن خارجدر شکر قلب ایلره نعمتی تصور ولسانله منعمه ثنا و جوار حله مکافاندر مقابلی کفراندر که نسیان نعمتدر ناظم قدس سره شکرله بدیه ایتدیکنده دخی اصابت ایلدی زیرا ابتدای موجود که عقلدر قابله سنده شکر لازمدر آنکی چون مقام روحانیده جناب نبوته صلی الله علیه وسلم اجدتسمیه اولنوب انک کثرت جندندن لواء الحمد خلق اولندی پس قبض وجود و سائر نعم تابعیه شکر ایتک واجبدر تا که حق منعیمی مراعات حاصل اولره بوراده تقدیر عاقل آن باشد که او بود شا کر دیمکدر که عاقل مبتدا و آن باشد آنست دیمکدر که خبردر و او مبتدا و بود شا کر بعد الجماله ماقبلنه صفت اولور (معنای مصراع) بودر که عاقل اول اولور یعنی اولدر که او وجود و علم و سائر نعم الهیه شکر ایدیی اولور والا اکا عاقل دیمزلر بلکه احق دیرلر و حضرت عیسی علیه السلام پیور مشدر که هر دور لومرضه معالجه ایتدم فاما احق بی بی تاب ایلدی پس علم اولدیغی برده باری عقل کر کدر و عقلک مادونی شهوت و حقددر که برایشه پرامن بومعنادندر علماء عقلالله مشاوره ایدرلر ارباب شهوت و هوئی و حق و سفاهت ایلره دکل * وانکهی بر نفس خود قادر بود انکهی وانکاهی وانکاه وانکاه کاف بحمیلله اصلنده اول وقت دیمکدر که انکهی وانکاهی نك یاری زائده دراندن صکره معناسنده دخی استعمال اولندی پس بعده معناسنه بود فعلنه ظرف اولور قادر بودک مفعولی و بر نفس خود قادره متعلقدر وانکهی و او عاطفه بی وصلله در قدرت عجزک ضدیدر یعنی برصفتدر که حی اولان انک سبیلله بر نسنه نك فعل و زکونه ممکن اولور پس قدرت حیات صفتی مستلزمدر یعنی میت

قدرتله متصف د کلدرد و قدرت اراده تابعدر یعنی اول حیات صکره
 ارادت صکره قدر تدر (معنای مصراع) بود که واندن صکره یعنی
 عاقل شاگرد اولدقدن صکره کشدی نفس اماره سی اوزرنه دخی قادر اوله
 یعنی هواسنه غالب اوله و انک الله عاجز اولوب قائمه زیر نفس خانه
 وجود ده زن کییدر پس مرد اولان عاقل زنه زبون اولماز وهوی
 و شهوت یولن قویوب هدی وعفت جا بننه میل ایدر ز برافلاح ترکیه
 نفسده در * هر که خشم خود فرو خورد ای جوان * باشد اواز رستکاران
 جهان * هر تعیم ایچوندر کل افرادی معناسنه هر که هر کسی که
 تقدیرنده در و که رابطه سیله مابعدی کسی به صفتدر خشم فتحه
 اصحدر اگر چه کسرله مشهوردر قافیتی معناسنه اسم مصدر در (خشم
 آلود غضبه قارشش و پراولش معناسنه) (فرو آشفه) (خورد ماضیدر
 اکل ابتدی معناسنه) (فرو خورد بودقدنی فرو برد یوتدی دیمکدر فرو
 رفت باندی معناسنه اولدیغی کبی) (ای کسرله حرف ندادر عریده فتحه
 اولدیغی کبی) (جوان یکت که مقابلی پیر در قوجه معناسنه) (رستکاران
 رستکارک جمعدر قورتمش خلاص اولمش معناسنه آخرنده الف و نون
 ادات جمعدر اصلی رستن در قورتمش معناسنه مضارعنده سین هایه قلب
 اولنوب رهد ورهنده دیرل خلاص اولور و خلاص اولیجی معناسنه
 (رسته ماضیدن قسمدر آخرنه افاده مبالغه ایچون کار لفظی الحاق
 اولمشدر کاف محمیله تنکم نظیری مرورایتدی) (بعد ذا بیتک تقدیری
 ای جوان هر کسی که فرو خورد خشم خود باشد او دیمکدر که هر کسی
 مبتدا و خشم خود فرو خورد مکفولی و بعد الجملة کسی به صفتدر
 او باشدک فاعلی و یا خود تخنده اولان ضمیر فاعلی تأکید و بعد الجملة
 خبر مبتدا اولور (معنای بیت) دیمکدر که ای جوان هر کسه که کشدی
 غضبی بودقدنی و اظهارایتدی اول کسه جهالك اهل نجاتندن اولور
 وایکی عالمک بلا و عذابندن قورتلور و حدیثه کلور که کشتی کبری یعنی
 کور شجی اود کلدرد که آخری پره اوره بلکه پهلوان اودر که غضب حالنده
 نفسنه مالک اوله و غضبک حکمنی ویرمه والا ارسلان اولسه دخی
 دلکوفدر حالی یوقدر و بونده جوانی ندا و خطابه تخصیص ابتدی زیرا
 صفات ذمیه ده جوانک حالی پیردن اشددر آنکچون حق تعالی عند

الملئکه جوان عقیف ایله مباحات ایلر و بردخی انسان پیر اولسه ده
 یننه تعلم مرتبه سنده جوان کی اولیق کر کدر (تنکم مشهوردر که سوبلنور
 تعلم یافتی فالجهل عار * آن بود ایله ترین مردمان * کز پی نفس وهوی
 باشد دوان * آن مبتدا و محذوف کسه اشارتدر که مصراع ثانی مضمونی
 اتی تبیین ایدر بعض نسخه ده هست آن ایله ترین دوشمشدر هستک
 معناسی واردر بوراده است کبی در ایله ترین مردمان بودک مفعولیدر که
 بعد الجملة خبردر از پی دوانه متعلق و دوان یا شدک مفعولی و بعد الجملة
 مصراع اوله مبتدایه صفتدر تقدیری آن کس بود ایله ترین مردمان که
 دوان باشد از پی نفس وهوی دیمکدر ایله بی تمیز اولان احقده شایعدر
 اگر چه او غوز معناسنده ده مستعملدر (تنکم حدیثه کلور اکثر اهل الجنة
 ایله یعنی اکثر اهل جنت او غوز و سلیم الصدر و شر و شور دن غافل
 اولنلدر) (تنکم تاج المصادره کلور ایله الذی غلب علیه سلامة الصدر
 بوراده مراد معنای اولدر و ایله بین البلاهه دیمکدر که علم یابندن نفتر
 ترین ترادات تفضیلدر که مدخولنک مدلولنده مزیت و ترقی افاده ایدر
 یا نسبت و نون تأکید نسبت ایچوندر بهترین و امثالی کبی مردمان مردمک
 جمعدر مبهک فتحی و دالک ضمیله آدم او غلاتی و کوز بیکی (تنکم انسان
 لفظی لسان عربده یوایکی معناده مستعملدر) (کر اصلنده که از در کسره
 و قطعله تنکم مرورایتدی) (پی باء محمیله فتحه سیله ایز معناسنه که عرب
 اثردر) (نفس نفس اماره در هوی قصرله انک صفتدر قال الله تعالی) (اتباع
 هواه یعنی میل نفس اوزرنه مبنی اولان مرادنه اتباعایتدی که اوراده برهان
 سماوی و دلیل عقلی یوقدر پس شرعا مذموم اولان نسنه به میل ایتک
 هوادر دوان فتحه صفت مشبهه در یله کن معناسه مصدری دویندن در که
 بیلکدر مضارعی دود و اسم فاعلی دونده کلور (معنای بیت) بودر که
 اول کسه اولور آدم او غلاتنک زیاده ایله واجتی که نفس وهوی
 آردندن و ایزندن یله کن اوله یعنی نفسک مرادنه تابع اوله و تحصیلنه سعی
 ایلیه شول برکشی کبی که آخرک ایزنه دوشوب آردنجه کیدر واکا ایریشم
 دیو یلروبو مقوله بی ایله تر عدا ایتدی یکنک وجهی بودر که نفس
 اعدی الاعداد و هواسی وجود بولدنجه اولدخی قوت بولور و انسان که
 کشدی دشمنک بسطیه و مراد نجه اوله اندن اجق اولماز زیرا کشدی

فائده سلاحه امداد ایش کی اولور * وانکھی بنداردان تار یک رای *
 خواهد امر زیدنش آخر خدای * وانکھی بیت اولده شرح اولمشدر
 بندارد بام عجمینک کسر یله مضار عدد صانور معناسنه ظن ایلر کی
 مصدری بنداشتن در که صانمقدر مستقیمنده شین رایه قلب اولنوب
 بندارد و بندارنده دیرلر آن تار یک بنداردک فاعلیدر تار یک رای صفت
 مشبهه در وصف ترکیبی دکل (تکیم قاعده سی بالاده شرح اولندی
 تارقارریش معناسنه تار یک قره کودر شب تار یک قره کو کیمجه در اصلی تاردرد
 آخرنده یاوکاف معنای تاره برنوع اندسابی اولدیغندن اوتوریدر رای
 عربیدر که اصلنده همزه ایله در بوراده قافیه ایچون الفه قلب اولمشدر
 رأی لغتده اعتقاددر صکره نظر واجتهاددن مکنسب اولان اعتقادده
 استعمال اولندی کرک متفق علیه و کرک مختلف فیه اولسون اشته رأی
 فکرک مؤداسیدر دید کلری بودر بویله یرلرده مطلق اعتقاد و فکر
 معناسنه اطلاق اولنور خواهد هرور ایتدی آمر زیدن مصدر در
 یار لغتی واسرکک معناسنه شین متصلدر ضمیر غائبدر که تار یک رایه
 و یانایع نفس و هوایه و یا ابلهه که مال بردر (آخر اگر آخر کار دیمک
 اولور سه اولک ضدی اولور و نعمة الله دیمشدر که آخر فارسی صحیح در که
 تعریض مقامنده مستعملدر (تکیم شیخ سعدی بیورر (عشق بازی
 نه من آخر بیجهان آوردم) یعنی عشق بازی جهانیه بن کتور مدم بونی
 دخی بیلورسن شو بویه دیر (بومصراعک) تقدیری خواهد آمر زیدن
 خدایش آخر دیمکدر که آمر زیدن خواهدک مفعولی آمر زیدن دخی
 فاعلنده مضاف و شین مفعولیدر ضرب زید عمر اکی و خواهد جمله سی
 بندارد جمله سندن بدلدرد (معنای بیت) بودر که و بوندن صکره اول
 ظلمانی اعتقادی و فکری ظن ایلر یعنی قوری صانویه دوشمشدر که آخر
 حق انی مغفرت ایلیه یعنی مغفور اولدیغن استر مع هذا احلاق ذمیه
 اهلی و نفس و هوی اسیری و نگاه اوزرنه مصر و ترکیه طرفندن
 معرضدر پس کرچه حق تعالی شرکدن ماعداسن یازلغار فاما بومقوله
 امنیه مجرده یه دوشندنه دیملودر و بونده اعتقادی ظلمتله وصف ایتدیکی
 ذکر و لنان امنیه مجرده دن اوتوریدر پس اگر ایمان و عمل صالح بایندن
 دخول ایش اولایدی خانه قلبی منور اولوردی و ظلمتدن قور تلوردی

* کرچه درویشی بود سخت ای پسر * همزدر ویشی نباشد خوبتر *
 کرکان عجمینک فحیمه حرف شرطدر اصلی اگر در چه اصلنده
 حرف استفهامدر بوراده حرف شرطه انضمامله معناسندن منسلخدر
 کرچه مال اعتبار یله رائج استفهام واردر (درویشی مبتدا سخت بودک
 مفعولی و ضمیر مستتر فاعلیدر و بعد الجملة فعل شرطدر جزاء شرط
 مصراع ثانیدر درویشی ده اولان یا مصدریه در درویش فقیردر که
 ترک بوخسول دیردر ویشی فقیر لقدر (سخت قاتی پسر پاه عجمینک
 کسر یله اوغلان ابن معناسنه صقلو اولسون امرد اولسون ولکن
 شعرا امرد معناسنه استعمال ایدرلر (هم و وافقت ایچوندر که بونکله یله
 دیمکدر (خو بترده ترادات تفضیلدر که خوبرک دیمکدر خوب کوزلدر
 حسن معناسنه خوبتر نباشدک مفعولی زدر ویشی خوبتره متعلقدر
 معنای بیت) بودر که ای اوغل اگرچه در ویشلاک و یخسوللق قاتی
 و محتلو نسنه اولور یعنی اندن شد تلو نسنه وارمیدر بوقدر ولکن
 بویله ایکن ینه اهل آخرت یاننده فقیر اقدن زیاده سوکلو و کوزل نسنه
 بوقدر زیر فقیرک حسابی بسیر و غنی نک حسابی عسیردر و بردخی فقر
 اگرچه دنیاده خوار و مؤخر در ولکن آخرتده معزز و مقدم در که
 اغنیادن بشیوز سنه مقدم دق باب جنت ایدرلر و دنیاده دخی حاللری
 هر یوزدن خفت اوزرنه اولوب کید اعداء و مکر حساددن امن اوزره
 اولورلر و مصراع ثانی ده در ویش حقیقی یه دخی رمز واردر که مغفرد
 الی الله معناسنه در که کندی وجودندن فنا بولمش و نقد تعلقاتی یغما
 ایتدروب حقیقت اوزرنه مفلس اولمشدر * هر که اورانفس شومش رام شد
 از خردمند ان نیکو نام شد * هر که هر کسی که تقدیرنده در که موصوف
 محذوفدر (ترادات مفعولدر تقدیری هر کسی که شد اورانفس شومش رام
 دیمکدر که هر کسی مبتدا نفس شوم شدک فاعلی اورا مفعول اول و رام
 ثانیدر و بعد الجملة کسی به صفتدر و مصراع ثانی خبر در تقدیری شداز
 خردمندان نیکو نام در شوم نفسک صفتدر اصلی شوم در همزه ایله
 ولکن ماقبلی مضموم اولغله تخفیف و اووه قلب اولنور موضده کی شوم
 یمینک ضدیدر که نامبارک و بی میمنت دیمکدر (رام بطبع معناسنه
 خردمندان خردمندک جمعیدر خرد کسرله خاله عقل در (مند ادات

نسبتند که لی معناسن افاده ایدر خرد مند عقلی در (نیکو نام نیکو
کوچک در نیکم مرور ابتدای نام آدر نامه هاء اختصاصه مکتوب در
ایچنده نام یازلد غیچون نامه دید یلر نیکو نام صفت مشبه در وصف
ترکیبی دکل نیکو نام خرد مند انک صفتیدر (معنای بیت) بودر که
هر کسه که اکا نفس شکوی مطیع اولدی اول کسه کوچک ادلو اولان
عاقلا ردن اولدی یعنی دنیا و آخرتده ایلو کله نامی یاد اولدی زیرا ترکیبه
نفس ایدن کسه نك خلق عالم شردن امن اوزره اولوب خیرله یاد ایدر لر
وروز قیامتده دخی خیرله اکلور و عقلا دن اولمخه درجات عالیله بولور
و هر کچک که نفسی سرکش اولوب مشوم قالدی انک حالی بونک خلافتنه
اولدی که دنیا و آخرتده اچقلردن و بدنام لردن اولدی پس هر نه مدحت
و مذمت کلور سه انسانه نفسندن کلور و نفس اکا مطیع اولمق ترکیبه
حسیله در زیرار عونت نفس زائل اولدقده نفس قلبه و قلب روحه
و روح سره تابع اولوب یکجهت اولور و اوراده خلاف و نزاع قالماز
و بعضی نسخده نفس توسن دوشمشدر تانک ضعی و سبتک فتحیله سرکش
و کوره معناسنه که حرون دخی دیرلر و لسان عامه ده توسن دید کلری اندن
غلطدر * در ریاضت نفس بدرا کوش مال * ناینند از دتر اندر و بال *

ریاضت صعب الا تقیاد اولان نسنه بی تدبیل ایتمکه دیرلر ریاضت نفس
اودر که انی امور شرعیله استعمال ایده و مجاهدات شاقه ایلله اخلاقی
تهذیب ایلله (نیکم الله تعالی نفسی ابتدا خلق ایند کده ربویت حقه
اعتراف ایتمیچک انی درت بیک ییل جوعله مبتلی ایلدی تا که انت ربی
دیو اقراره کلدی بورا دندر که مجاهد فی سبیل الله اولنلر تقلیل غذا
و تحملاری قدر صوم وصال ایدر لر (بدیرامزدر مقابلی نیک در که ابودر
(کوش قولاق مال امر در مالیدن دن که اصلنده او مقدر که عرب دلک
و فرک دیر کوش مال تأدیبه قولاق بور مقدر بوراده کوش مال وصف ترکیبی
قیلندن دکلدر زیر و وصف ترکیبی اسم فاعل ایلله اولور امرله اولماز
(پس کوش مفعول مقدم اولور مال لفظنه انکچون منفصل یاز یلور
بونک تقدیری بمال کوش نفس بدرا در ریاضت دیمکدر که کوش نفسه
مضافدر و بونده نفسک ریاضتی مؤدبلرک تأدینه تشبیه وارد تا بوراده
تعلیل ایچوندر لام جاره معناسنه (مثلا آمدم تا زاینم دیرلر کلام سنی

کورمک ایچون معناسنه یعنی غایت غرض سنی کور مکدر (نبتدازد
اصلنده نه اندازدر که تخفیف ایچون همزه یایه قلب اولنوب نون نافیه
منصل قلمشدر اندازد مضارعدر مصدری انداختن در اتمق معناسنه
عرییده طرح ورمی کبی مستقبلمنده خابی زایه قلب ایدوب اندازد و اندازنده
دیرلر (ترا را ادات مفعولدر اصلی تورادر که توسن دیمکدر انت معناسنه
و اورسمی ایلله صکره حذف و ایصال اولندی (وبال شدت و ثقلت
معناسنه در و مراعات ثقل ایچون ضرر نندن خوف اولنور نسنه یه و بال
دینلدی قال الله تعالی (فذاقوا وبال امرهم) (معنای بیت) بودر که
ریاضت ایچنده پرامز نفسک قولاغنی بور وانی تأدیب ایلله تا که سنی و باله
آتمیه و دوشور میه یعنی اگر نفسی کندی حالنه قومابوب هواسنی قع
و سرکشکنی مجاهدات و معاملات صعبه ایلله دفع ایدر سک ضرر روز بان
و عذابدن نجات بولور سن و الا بالاخره شدت و ثقلتی چکر سن و ناره داخل
اولور سن و اسب سرکش و حرون را کینی دوشورب هلاک صور یسنه
سبب اولدیغی کبی نفس بد دخی صاحبی حد شرعدن اخراج ایدوب
هلاک معنو یسنه باعث اولور بعضی نسخده اندر ضلال دوشمشدر که
اهتد انک ضدیدر * هر که خواهد تا سلامت ماند او * از جمیع خلق
روگردانداو * بونک تقدیری هر کسی که (خواهد تاماندا و سلامت
گرداند او و از جمیع خلق دیمکدر که هر کسی مبتدا و مابعدی صفت
و مصراع ثانی جمله سی خبردر و او ماندک فاعلی و سلامت مفعولیدر
و ایکنجی (او گردانداک فاعلی و و مفعولیدر تا بوراده حتی معناسنه در
سلامت مصدر بمعنی الفاعل در که سالم دیمکدر که آفتدن معافات
بولمشدر معناسنه مقابلی مبتلادر (ماند مضارعدر مصدری ماندندر
فالمق معناسنه مضارعنده نونه فتحه حرکت و یریلوب ماند و ماننده دیرلر
جمیع جمله دیمکدر که مجموع معناسنه در مقابلی متفرقدر (خلق مصدر
بمعنی المفعول یعنی مخلوق معناسنه در که انس و جن و سائر شاملدر
(روی یوز در که قفا مقابلیدر آخر نندن یا ضروره حذف اولمشدر
(گرداند کاف عجمینک فتحیله مضارعدر مصدری گردانیدندر بر حالدن
بر حاله دوندرمک صیوررت معناسنه لازمی گردیدن در دونمک معناسنه
جمیع ماصد قلمنده استعمال اولنور مثلاً بر یانندن بر یاننه دونمک و بر حالدن

بر حاله دونمك ويولده كيدر كن دونمك عودت معناسنه و كردان دونمك
ديمكدر كه فلك كردان ديرل دوند كيچون و بومعنادن او توري فلكه
وقبلكي عربيه سنه كردون ديرل فلكه (معناي بيت) بودر كه هر كسه كه
دليه تا كه جمله آفادن سالم قاله و بر بلائه مبتلي اوليه اول كسه جيع
خلقدن يوزني دوندر و چويرر يعني اكر جمله دن اعراض ايدر سه
دارين ده آفادن سلامت بولور والاچوق دور لو بلائه مبتلي او اور
ناظمك قدس سره مرادي كچه السلامه في الوحده ناسدن عزلته
ترغيبدر كه ناسله اختلاطده آفات كثيره واردر بوضورته خلق انسانه
تخصيص اولنور و عموم دخي في الجملة اولور و لكن كندى سالك اولديخي
جهندن جيع مخلوقادن قطع علاقه به تخر يض ايلر زير علاقه ماسوي
كرك انسان و كرك غيري باعث آفندر كه حقدن بعد و قطيعدر بناء
علي هذا غافله كر كدر كه مطلقا علاقه فادن منقطع اوله تا كه ظاهر او باطنا
سلامت بوله * مردمان اسر بسر در خواب دان * كشت بيدارانكه او
رفت از جهان * بونك تقديري (دان مردمان اسر بسر در خواب ديمكدر
كه مردمان او انك مفعولي و سر بسر مردمانى تا كيدر انكه كشتك فاعلي
و بيدار مفعولي) و اورفت از جهان بعد الجملة موصوف محذوفه صفتدر
تقديري آن كسي كه ديمكدر نيكم نظاري مرور ايتدي سر بسر اسر
ناسر ديمكدر كه سر او چدر طرف معناسنه تا انتهاي غايت ايچوندر
بر او جدن بر او جه ديرل مقصود احاطه در بوجهندن سر بسر مردمانك
جمعيتي و شمولي تا كيد ايدر تا كه بعض افرادك عدم دخولي و هم اولميه
خواب و اورسمي ايله او يخونوم معناسنه و واقعه يعني دوش زير واقعه
منامده كور نمكله واقعه دن دخي خوابله تعبير اولندي (دان امر در كه
مستقبلدن ما خود در مصدري دانستن در بلك معناسنه مضارعنده
سين حذف اولوب داند و داننده ديرل و امرده قاعده بودر كه اولته
تا كيد طلب ايچون باكتورر لاملادان ده بدان ديرل و لكن ضرورت
وز نيچون ناظم قدس سره اكثر مواقعنده ترك و طي ايدر كشت كاف
بجيمينك فلكيله ماضيدر اولدي معناسنه شدكي (بيدار بانك كسريله
او يانق) رفت ماضيدر مصدري رفتن دز يوريمك و كيمك معناسنه
مضارعنده فابي واوه و تاي داله قلب ايدوب رود و رونده ديرل بوراده

جهانندن كيمك موتدن كايه در (معناي بيت) بودر كه آدم او غلا نك
جمله سني خوابده ميل او يانق اول كسه اولدي كه بوجهانندن كيتدي يعني
موت طبيعي ايله ارتحال ايلدي الحاصل اولد كجه او يانمدي نيكم اترده كلور
الناس نيام فاذا ماتوا انتبهوا و يقظوا يعني خلق خواب غفلته در و انلرك
او يانمسي موده موقوفدر زير موت هر پرده بي كشف ايدر نيكم كلور فكشفنا
عنك غطائك فبصرك اليوم حديد) بوندن مقصود انسانك غفلتي خواب
حاله تشبيه در كه خوابده اولان كسه بيدار اولد فجه امور حسيه به مطلع
اولمديخي كي غفلته اولان كسه دخي بوعالمدن انتقال ايتد كجه حقيقت
حاله واقف اولماز مكر كه موتوا قبل ان تموتوا و ففجه موت اضطراري ايله
موتدن مقدم موت اختياري ارادي ايله مرده اوله پس بوضورته اطلاع
تامه موت طبيعي لازم كلز و قرآنده كلور (و من آياته منا حكم بالليل والنهار)
و بوندن بطريق الاشارة مراد بودر كه سز كوندز بيدار اولسكوزده كيجه
خوابده اولديغكر كي بيه غفلته سكوز الحاصل كيجه كوز و كوندز يكوز
غفلته كچر مكر كه بصبر نكر آچه بوضورته خوابده اولسكوز دخي بيه
بيدار سكر * انكه رنجاند ترا عذرش پذير * نايابي مغفرت بروي مكبر (بعض
نسخه و انكه رنجاند ترا عذرش نايابي مغفرت مكبر بروي دوشمشدر
بونك تقديري آنكس كه رنجاند ترا ايدر عذرش نايابي مغفرت مكبر بروي
ديمكدر كه) انكس مبتدا و ترار رنجانده مفعول و بعد الجملة مبتدايه صفتدر
وعذر پذيرك مفعولي اولوب بعد الجملة مبتدايه خبر در مغفرت يياني نك
مفعولي اولوب بعد الجملة خبر جمله سنه تعليلر و يا خود مابعدنه تعليل
اولوب مكبر بروي جمله سي پذير عذرش دن بدل و يا خود جمله استينافيه
اولور رنجاند مضارعدر مصدري رنجانيدن در انجيمك معناسنه لازمي
رنجيدن در كه انجيمك ديمكدر ايكي نوله و متعدي نك قاعده مي بودر كه
امر ك آخر نه الف و بعده ماضى سنده نيد لفظي الحاق اولنور
و مضارعنده يا حذف اولنور رنج و رنجانيد و رنجانيد كي ترا مرور ايتدي
عذر عرييدر انسان ايتديكي كلاهي محوايده جك نسنه تحري انجيمكه
عذر ديرل كه اوج وجهله در بري ايشلدم ديوانكار در و بري ايشلدم اما
فلان معنادن او توري ايشلدم ديوندي ذنب اولمقدن اخراج ايدر نسنه
ذكر ايتكدر و بري ايشلدم اما بردخي ايشليمين ديمكدر و بواو چني به

توبه دیرل پس هر توبه عذرا ولور فاما هر عذر توبه اولماز پذیر باه عجمی
ایله و ذال مجله ایله امر حاضر در قبول ایله معناسنه مصری پذیرفتن در که
قبول ایتمکدر مضارعنده پذیرد و پذیرنده دیرل که فاداله قلب اولور
تا تعلیل ایچوندر بیایی اولنده بآه مکسوره و آخرنده یا خطاب ایله
ناسن بولاسن یعنی بولمقدن اوتوری دیمکدر مصدری یافتن در بولمق
معناسنه مضارعنده فاباه موحدیه قلب اولنوب یابد و یابنده دیرل زیر
بائله فالتک ایکیسی دخی حرف شغوی اولمغله ارارنده مبادله واقع اولور
زبان وزفان کی و مضارع اولنه استقباله تخصیص ایچون باده اخل اولور
حاله تخصیص ایچون می داخل اولدیغی کی مغفرت تحت قدرتنده اولان
کسه دن صادر اولان قبیحی ستر ایتمکدر پس قول افندیسنک
عقابندن خوفا عیبی ستر ایلمسه اکا مغفرت دیمزلر بروی بر استعلا
ایچوندر علی معناسنه (وی اصلنده اویدر ضمیر غائب منفصلدر
عربیده هو کی گاه اولور که الف حذف ایدوب و اووزنه ضمه ثقیل
اولمغله فتحه حرکت و یروب وی دیرل و گاه اولور که اولندن النی و آخرندن
یایی حذف ایدوب بالکز و اوقالیجی ساکنله ابتدا متعذر اولمغین اخف
حرکات اولان فتحه ایله ورا دیرل اکا معناسنه مکر که اولنده کلمه آخری
اوله بوصورنده تحریر که حاجت قالیوب سکونله استعمال اولور مثلاً
کودیرل که اصلی که اودر کذا فی دقایق ابن الکمال (مکیر میم نافیه و کیر
کاف عجمی ایله امر در طوت معناسنه مصدری گرفتن در طومق
معناسنه فصیح بودر که مضارعنده یا زیاده ایدوب کیرد و کیرنده دیرل
بروی مکیرانک اوزنه صوچ طومعه و مؤاخذه قلمه دیمکدر (معنای بیت)
بودر که اول کسه که سنی انجیدر و سکا اذیت ایدوب الم و برر سن انک
عذرنی قبول ایله اگر اعتذار ایدر سه تا که سن انی عفو ایتمکله سندخی
حقندن مغفرت بولاسن زیرا قرآنده کلور (الانحیون ان یغفر الله لکم)
و یا خود مغفرت بولمغیچون انی مؤاخذه ایتمه ز براسن غیرک جرمن عفو
ایدیچک حق تعالی دخی سکا سنک غیره ابتدکک معامله کی معامله ایدر
واکراستقصای حق ایدر سک اکا کوره حق دخی سندن حقنی استقصا
ایلر و تشدید اوزره اولان دخی اکا کوره بولور و مد یوننه مهلت
و برمک و یا حقنک بر مقدارنی و یا کلنی هبه دخی بویله در * حق ندارد

دوست خلق آزارا * نیست این خصلت یکی دیندارا * تقدیری
ندارد حق خلق آزارا دوست این خصلت نیست یکی دیندار را
دیمکدر که حق مبتدا و خلق آزارنداردک مفعول اولی و دوست مفعول
ثانیسی و بعد الجملة خبر مبتدا در این خصلت مبتدا و نیست خبری
و یکی دیندار نیستک بحسب المعنی مفعولیدر ز بر لسان عربی ایله تقدیری
لاتناسب احدا من اهل الدین ولا یصح له دیمکدر و جا زدر که نهی غائب
معناسنه اوله که اولسون دیمکدر (حق اسم ذاتر ثابت وقائم معناسنه
(ندارد اصلنده نه دارد در که نه نفی ایچوندر فعله وصلاله هاء غیر ملوظه
ساقط اولمشددر) دوست دشمن مقابلیدر (خلق آزار وصف ترکیبیدر
اصلنده آزارنده خلق در که) آزارنده اسم فاعل و خلق انک مفعولیدر
صکره نده حذف و مفعول تقدیم اولنوب خلق آزار اولدی خلقی انجیدی
معناسنه مصدری آزریدن و آزار دندر انجتمک معناسنه مستقبلاتنده
زائله را اراسنده بر الف زیاده ایدوب آزارد و آزارنده دیرل (نیست
اصلنده نه است در که نون مکسور اولیجی یا تولد ایدوب ها و همزه نک
حذفندن صکره ماقبلی مابعدنه وصل اولندی معناسنه یوقدر دیمکدر
(این اسم اشارتدر هذا کی مابعدنه اشارتدر) خصلت عربیده در که
فضیلتده و رذیلتده مستعملدر اگر چه فضیلتده غالبدر بوراده مراد
رذیلتدر یعنی صفت قبیحه در که خلق آزار اولمقددر (یکی آخرنده یا
زائده در زیر یک بر در یکی بری در بوراده ایسه مناسب اولان اولکیدر
و مقامدن عموم مستفاد اولمغله هیچ یک دین دار دیمک اولور دیندار
وصف ترکیبیدر که اصلی دارنده دیندر تنکم نظاری مرور ایشدی
مصدری داشتن در که طومق و صطلق و مراعات ایتمکدر مضارعنده
شین رایه قلب اولنوب دارد و دارنده دیرل پادشاهلره اهل جهانی
حایت و رعایت ایتد کلر ایچون جهاندار دیرل دینی محافظه ایدوب
متدین اولان کسه یه دخی دیندار دیرل (معنای بیت) بودر که حق تعالی
خلق آزار یعنی خلقی رنجیده قلیجی کسه بی دوست طومنز بلکه بوصفنده
اولان آدم حقه دشمنی و مبغوض و مغضوبیدر زیرا خلقی انجتمک
خاطر یقینه در کوکل ایسه کعبه دن اشرفدر زیرا بناء حقدر کعبه ایسه
بناء خلقدر که بناء حضرت ابرهیدر علیه السلام بو خصلت هیچ

برینداره یوقدر یعنی دل آزارلق مؤمن متدین اولانه مناسب ولایق
بلکه بروجله صحیح دکلدر زیر اصغاف ذمیه نك اقبی در ویا خود
بوخصلت ذمیه هیچ بر مؤمن متدین ایچون اولسون یعنی حق تعالی
مؤمن متدینی بومقوله بد صفتدن صقلسون والا متدین اولماز زیر
دینك كمالی فضائل ایله در یوخسه رذائل ایله دکل بلکه رذائل سبب
نقصان دیندر و دینك شرعی بالاده در * ازستم هر کودلی راریش کرد
* آن جراحت بروجود خویش کرد * تقدیری هر که او کردلی راریش
ازستم کردان جراحت بروجود خویش دیمکدر که (هر که مبتدا و او
مبتدا و ثانی دلی را کردك مفعولی وریش ثانیسی و بعد الجملة خبر اودر
اودخی ماقبلنه صفتدر آن جراحت ایکنجی کردك مفعولیدر و بعد
الجملة هر که به خبردر (ستم کوچ جور معناسنه ستمکار ظالم یعنی کوچ
ایدیجی) هر کو اصلنده هر کسی که اودر هاء غیر ملفوظه و الف حذف
و کافک کسره سی ضمه به تبدیل و واوه وصل اولنوب کو دندلی نتکم
بالاده شرح اولمشدر (دلی ده یا وحدت ایچوندر دل کو کلدن نتکم
مرور ابتدی) ریش رانك کسره سنی فتحه جانبیه اماله ایله که اکا
کسره مجهوله دیرلر یعنی کسره به بکزر ولکن کسره دکلدر جراحت
معناسنه و اماله سز یعنی کسره صریحه ایله صقلدر حیه کبی نتکم شیر که
قلب ریش در کسره مجهوله ایله اسد و صریحه ایله لن در (جراحت
کسره جیه یاره در قرح کبی) وجود ذات انساندر ظهور اعتبار به
(خویش خاء مجحه نك کسری و واو رسمیه و كذلك خویشن کندی
دیمکدر) معنای بیت) بودر که هر اول کسه که ستم وجوری اوچندن
بر کرکلی مجروح ایلدی اول جراحتی کندی وجودی اوزرنه ایلدی
زیرا بنی آدم بری برینك اعضاسی کبی در وجیع نفوس نفس واحده
حکمنده در و كذلك اول ستمک و بالی کندی نفسی اوزرنه در نتکم
قرآنده کلور (ومن اساء فعلیها) پس اول قباحتك بالاخره ثقلنی کندی
چکیچك فی الحقیقه کندی کندنه ایتش اولور نتکم مشهوردر که دیرلر
(هر چه کند بخود کند * آنکه در بند دل آزاری بود * در عقوبت
کارا و آزاری بود * بعضی نسخده هر که دوشمشه در ایکنسنده دخی
موصوف محذوفدر آنکسی که و هر کسی که دیمکدر نتکم امثالی مرور

ابتدی و بوندن معلوم اولدیکه آنکسی مبتدا) و که لفظی صفت
و موصوف میاننده رابطه در که مابعدی بعد الجملة اکا صفت و مصراع
ثانی جمله سی خبردر (و تقدیر کلام دیمکدر که آنکسی که بود در بند دل
آزاری بود کارا و آزاری در عقوبت بند قید دیمکدر) دل آزار وصف
ترکیدر که مرور ابتدی آخرنده یا مصدر به در (عقوبت عمل قبحك
جزا و عذابیدر که عذاب عملك عقینده و آخرنده اولغله عقوبت
و عقاب دندلی زیرا عقب کتف وزنی اوزره مؤخر الرجل در که
ترکیده اکا اولجه دیرلر وحدیثه کاور (ویل للاعقاب من النار) کار
کاف عریله ایش معناسنه (زاریده یا مصدر به در زار ایکنجی نالان
معناسنه زاری ایکندی ناله معناسنه زاریدن ایکنك نالیدن معناسنه
(معنای بیت) بودر که اول کسه که دل آزارلق و خاطر انجمنك و کوکل
یعنی قیدنده اوله وقول و فعلی ایله کندیجی اکا بغلیوب ایش ایدینه
انك کاری عقوبت و عذاب ایچنده زار یلق اولور یعنی عاقبت جزاسنی
بولوب نالان و کریان اولور و ایتدیجی یانسه قالماز نتکم دیرلر (عمل بد
کشی نك قفاداریدر و بونده اشارت واردر که دل آزارلغ عقوبتی
سائر معاصی نك عقوبتدن بتردر * ای پسر قصد دل آزاری مکن
* از خدای خویش بیزاری مکن * تقدیری مکن ای پسر قصد دل
آزاری مکن بیزاری از خدای خویش دیمکدر که) قصد مکن لفظنك
مفعولی بیزاری ایکنجی به مفعول اولدیجی کبی (ای نعمه الله ده فتحه ده
و کسره ده یاز لمشددر که حرف ندادر ولکن قواعد فرسه مناسب اولان
کسره ایله اولمقددر عریده فتحه ایله کی وزنی اوزره نداء قریب ایچون
اولدیجی قاموسده مصر حدر پس عریده کسره ایله اولمق مجوز دکلدر
(پسر بآء عجمینك کسریله اوغلان یعنی ابن معناسنه اولدیجی مرور
ابتدی کرک ملتجی و کرک امر داوله ایکنسنده شاملدر اهل هوی نخصبص
ایدوب صبیح الوجه و بالک یوزلوده استعمال ایدرلر) قصد معروفدر که
فارسیده آهنگ کردن ایله تفسیر اولنور (مکن نهی حاضر در زیرامیم
نافیه در مصدری کردن در ایشمك و ایلک معناسنه مضارعنده کندی
دینلور رایی نونه قلبه و امر مضارعدن مشتق در دالنی حذف ایله نتکم
مرور ابتدی (بیزاری بری اولمق و قور تلق معناسنه) (معنای بیت)

بود که ای اوغل دل آزارلق قصدنی ایله واکا آهنگ ایتمه کندی
 خدا کدن بیرارلق ایله یعنی اگر دل آزارلق قصدن ایدرسک سن
 حقندن وحق سندن بری اولوب بردخی آراده ارتباط قالماز نیکم قرآنده
 کلور (براءة من الله ورسوله) مقصود انقطاع عصمت وعدم بقاء
 علاقه در (براءت و بیزاری اصلنده بحسب اورتی مکروه اولان نسنه دن
 خلاص اولمقدیر مثلاً دیرلر که برص زحمتندن بره حاصل اولدی و فلان
 کسه دن بری اولدم یعنی اول کسه واکا صحبتی مبعوضی اولمغه براءت
 کوستردی و خلقندن بری اولمق حقه اتصالدر نیکم کلور (قل الله
 ثم ذرهم) فاما حقندن براءت کفر در وحقک عیددن براءتی دخی عبدک
 کفر و امثالی معاصیدن عدم امتناعنک نشانیدر پس بونده رمنز
 واردر که دل آزارلق صفتی شرکه برابردر که سبب براءت حقدر و العیاذ
 بالله تعالی من ذلک * خاطر کس را مرنجان ای پسر * ورنه خوردی
 زخم برجان ای پسر * بونده مصراع اولک تقدیری مرنجان ای پسر
 خاطر کس را دیمکدر که خاطر کس مرنجانک مفعولیدر زخم خوردینک
 مفعولی اولدیغی کی برجان زخمه متعلقدر (خاطر عریبدر که خطور دندر
 کوکله فکر و اندیشه کلک و قلبده برنسنه حرکت ایتک معناسنه پس
 خاطر قلبه وارد اولیجی و قلبده تحریک ایدیجی نسنه معناسنه در کر ربانی
 و کرک غیری ولکن اگر قلبده اقامت ایتیب تیر کلوب پکرسه خاطر
 و عا جس اگر اقامت ایدرسه حدیث نفس دیرلر وگاه اولور که ذکر حال
 و اراده محل طریقیه نفس قلب مراد اولور بومقامده کی کی (مرنجان
 نهی حاضر در که متعدد ایتجه معناسنه تفصیلی بالاده در (ورنه
 یوخسه معناسنده مستعملدر اصلی واکرنه در که و او عاطفه واکر
 حرف شرطدر تخفیف اولنوب و رقالمشدر آخرنده نه لفظی نفی ایچونددر
 یوق معناسنه و بونفی فی الحقیقه میم نافیه یه راجعدر نفی نفی ایسه
 اثباتدر پس مالی واکر رنجانیدی دیمکدر (خوردی ماضی مخاطبدر
 زیرا یا خطاب ضمیر یدر کنی ده کی) خوردن یمکدر اکل کی بوراده مجازدر
 (زخم خا معجه ایله یاره و یرتق و یره معناسنه (معنای بیت) بودر که
 ای پسر هیچ برکسه نک خاطرنی و قلبنی ایتجه و بی حضور اولاجق
 وضع ایتجه واکر انجمامک ایتیب بلکه انجیدرسک کندی جانک اوزرنه

زخم برسن یعنی والا کندی قلبکی و جانکی زخماک ایتش اولور سن
 نیکم سری مرور ایتدی ناظم قدس سره جانی خاطر برینه قودی زیر
 روحک محل تعینی قلبدر پس اذیتدن جان و کوکل انجنور و متکدر
 و بی حضور اولور و بوندن فهم اولنور که جان کر چه عالم لطافتدن
 اولمغه کدورات خارجیه دن اکا برنسنه مس ایتجه ولکن جسمه مجاورتله
 مس ایدر و مشهوردر که عالم جسمانیده عذاب جسمانی و عالم روحانیده
 عذاب روحانی دیرلر که عذاب حسرت و ندامت دید کلر یدر پس
 جان متأذی اولمق جائز اولیجی بعضی روائع کر یه دن ملائکه دخی
 متأذی اولمق جائزدر نیکم صوغان و صرمساق رایحه سندن ملائکه
 متأذی اولور دیو حدیثده وارد اولمشدر یعنی بر مصلی ثوم و بصل
 اکل ایدوب مسجده داخل اولسه اوراده مجتمع اولان ملائکه یه و بی
 آدمه اذیت ایتش اولور پس اذیت ملائکه بی تأویله حاجت قالمز
 نیکم بعضیلر تکلف ایتشلر در زرا جاده دن خروجدر * کرهمی خواهی
 که کردی معتبر * نام مردم جز بنیکویی مبر * بوییت نصیحت آمیزده
 معتبر کر دینک مفعولی اولوب بعد الجملة که رابطه سبله خواهی یه
 مفعول اولور و مصراع ثانینک تقدیری مبرنام مردم جز بنیکویی دیمکدر
 که نام مبرک مفعولی و جز بنیکویی استثنا و جمله سی شرطک جزاسی
 اولور که کرهمی خواهیدر (کر حرف شرطدر که اگر لفظندن مخففدر
 (همی خواهی بونده خواهی مضارع مخاطبدر می مضارعی حاله
 تخصیص ایچون وهاء مفتوحه معنای حالی تا کید ایچوندر همی
 خواهد او طلب ایدوب طورر و همی خواهی سن استیوب طورر سن
 دیمکدر و همی تقریر ایچون کلور بویله می معناسنه یعنی مقرر میدر
 دیه جک برده همی دیرلر ولکن عرب بعضی کلماتک اولی ایله اکتفا
 ابتدایی کی بودخی اوقبیلدندر مثلاً همی بود بویله می ایدی دیمکدر
 یعنی بویله اولدیغی مقرر میدر صکره فعل حذف اولنوب بحسب
 المقام مراد معلوم اولمغه همی دندلی (کردی کاف عجمیه فعل
 مخاطبدر کر دیدن صیورت معناسنه در که بر حالدن بر حاله تحولدر
 کشتن کی مضارعنده شین رایه قلب اولنوب کردی دینلور و یا خود
 کردندن تخفیف اولنور (معتبر اسم مفعولدر اعتباردن که اصلنده برامره

نظر در تا که انک جنسندن شی آخر معلوم اوله صکره بومقوله مواضعده
 نظر والتفاتده استعمال اولندی پس معتبر نظر قبول وتحسین ابله
 منظور و ملتفت دیمکدر (جز حرف استنشادر غیر و مکر و لکن کبی
 و بواسنایه مفرغ دیرل که علی حسب العامل معربدر زیر غیر موجب
 و مستثنی منه محذوفدر تقدیری نام مردم مبرمجیری ارجیرها الا بنیکوی
 (بنیکوی ده اولان ب معیت و مقارنت ایچوندر که اکا با مصاحبت
 دیرل بنیکوی کویکدر ایکنجی یا مصدریه در کویککلک دیمکدر) مبرهنی
 حاضر در زیر امیم نافیله در اصلی بردن در بانک ضمیمه ایلنک معناسنه
 مضارعنده ضمه فتحه یه ابدال اولنوب برد و برنده دیرل ایلدر ایلدیچی
 معناسنه تا که قطع معناسنه کلن بریدنک مضارعی برده التباس لازم
 کلیه زیر بو برد بانک ضمیمه در (معنای بیت) بودر که اگر درلر سک که
 عند الله وعند الناس معتبر و نظر قبولله منظور والتفات تحسینله
 ملتفت اولاسن آدم اوغلاننک نامنی بریدن بریره ایلکدن خیری وجهله
 ایلتمه یعنی لسانه کتورمه الا ایلکله کتور کلکله دکل زیر ایللی ایلکله
 یاد ایده فی ایلکله و کلکله یاد ایده فی دخی کلکله یاد ایدرلر که عملنه کوره
 جزاء و فاقدر مع هذا (انتم شهداء الله فی الارض) موجبجه آخر شهادت
 شر تأثیر ایدوب عندالله اهل شر اولق لازم کلور بوراندنر که میت
 اوزرنه حاضر اولان جماعته حسن شهادت ایتدرلر تا که شهادتتری
 شفاعت اوله پس خلقک عیبی ستر ایتلوردر فکیف که عیب اولمیان
 نسنه بی عیب صورتنه قویوب افترا ایده کی وزر عظیم اهلی اولمش
 اولورنتکم اهالی زمان مبتلادر خصوصاً که از باب انکار دن اهل
 غلو اولنر اولیابی بله بیوجه علنا سب و شتم ایدرلر * قوت نیکی نداری
 بد مکن * بروجود خود ستم بی حد مکن * تقدیری نداری قوت نیکی
 مکن بد مکن ستم بی حد بروجود خود دیمکدر قوت نداری یه مفعولدر
 بد اولکی مکن و ستم ایکنجینک مفعولی اولدیغی کبی (قوت ضعفک
 مقابلدر) نیک ایودر آخرنده یا مصدریه در نیکی ایلکدر نیک مقابلی
 بددر که برامز در بودخی یا مصدریه ابله بدی کرک ایدی تا که مقابله
 نام اوله فاما ضرورت وزن ایچون ترک ایتدی مع هذا یاسزدخی معناسی
 درستدر (نداری فعل مضارع مخاطب منفیدر مصدری داشتن در

طوتمق دیمکدر مضارعنده شین رایه قلب اولنورنتکم مرور ایتدی
 باقی مفردات دخی بالاده شرح اولنمشدر (معنای بیت) چونکه ایلک
 قوتن طوتمز سن یعنی کسه به ایلک ایتکه طاقنک یوقدر باری بدایش
 اشله و بدلک ایتمه تا که (یضر و لا ینفع) قبیلندن اولمیه سن و کندی
 نفسک اوزرنه بی حد ستم و جور و ظلم ایله یعنی اگر بدلک طرفنده
 اولورسک کندی وجود که ظلم ایدرسن زیر آتدیغک اوق یننه سکا دوز
 پس ینفع و لایضر کروهندن اوله کور تا که حسن جزائله مجازات
 اولنه سن و بونده ستمی بی حد اولمغله وصف ایلدیکی بدلک خوی
 طبیعی اولمغه ناظر در یعنی برکسه نک خوی علی الاستمرار بدلک اولسه
 جزاسی دخی اکا کوره بی حد و لا ینقطع اولورز زیر هر بدلک ایچون
 بر جزاء مخصوص ترتیب اولنور * روز بان از غیبت مردم ینند * تانبینی
 دست و پای خود به بند * بونک تقدیری رو ینندز بان از غیبت مردمدر
 مصراع ثانی حالی اوزرنه در (رو ینند ایکی جمله در که ثانی اولی ینندر
 مه مصراع ثانی مضمونی ماقبلنه تعلیلدر دست نبینی یه مفعول و به بند
 اکا ظرفدر ر و امر حاضر در مصدری رفتن در بوریمک و کیتک معناسنه
 مضارعنده فابی واوه قلب ایدوب و تابی دال قبلوب رود و رونده دیرل
 مصدری رو ینندر دیمک اصلدن عدول و قواعد فرسه مخالفدر
 (زبان زانک فتحه و ضمه سیله لساندر) غیبت کسرله غایبی بر وجهله
 ذکر ایتکدر که اگر مسموعی اولسه محزون اولور پس اگر ذکر ایتدیکی
 نسنه اول کسه ده و ارایسه اکا غیبت والا بهتان دیرل و غیبت نصلا
 حرامدر و دیمشدر که غیبت کسرله اغتیبادن اسمدر و فتح غین غلطدر
 زیر افتحله غیبوبت معناسنه مصدردر (ینند بند امر حاضر در بغله
 معناسنه مصدری بنزیدن در که بغلقدر اولنده باء مضمومه معنای
 طلبی تا کید ایچوندر که طلب استقبال اوزرنه مینیدر زیر امر استقبال
 ایچوندر انکچون با تا کید مذکور ایچوندر بوخسه حال ایچون دکل
 و سبب ضمه بنده اولان بانک شفوی اولدیغیدر زیر قاعده فرس
 اوزره بانک مدخولی حرف شفوی و یا مضموم اولسه اتباع ایدرلر (تا
 بوراده تعلیل ایچوندر لام جازه معناسنه) نبینی فعل مضارع مخاطب
 منفیدر غای ینند و اسمی یننده کلور و بوراندنر که خود بین دیرل

کنندنی کوریچی موجب بنفسه معناسنه و بونلرک مصدری خلاف قیاس
اوزره دیدندر که کورمکدر (دست و پای ال و یا قدر و او عاطفه ضم
تاک نشاندن زرا بولسانده ضمه و او عاطفه برینه در انکچون بویله
مواضده کلام قدماده و او بوقدر صکره متأخرین رسم ایتدیله و اصابت
ایتدیله زرا و اوک رسمنده بعضی مواقع کوره التباسی رفع وارد
(به بند بوراده با ظرفیت ایچوندر بند اسمدر قید معناسنه انکچون
اولنده بامضموم اولماز و مطوع یازیلور زیراضمه و اتصالی افعاله کوره در
(معنای بیت) بودر که بوری وار دلکی بنی آدم غیبت و مساویسندن
بند ایله و اول مقوله کلماته آغراچه تا که کندی الکی و یاغکی بند و قید
ایچنده کورمیه سن یعنی اگر سن اول صدوده اولور سنک بماقبت
کندیکی بویله قید ده کورر سن زرا جزاء عملک در شول جهتدکه
اغزکی مهر ملک و سکو تله مقید قلیق ال و یاغک اطلاقه و عکس
ایتمک قیده باعذر الحاصل اطلاق کلی حق تعالی نکدر که نه دلر سه
سویله و ایشلر عبد ایسه شرعه مقید در که حدنی تجاوز ایتمک
حرامدر و بوراده لسانک تجاوزی کلام حرامه رخصت و اطلاقدر
و بومعنادندر که دنیاده حقندن خائف اولنله عقابه لانتخافوا دیرلر
والا خوفه دوشمکدن خوف وارد پس بوراده بی قید اولانه دخی
قید وارد و قید الد و یا قیده و بیونده معروفدر و مهر اغزده در قال
الله تعالی (الیوم نختم علی افواهم) اشته بومعنی مراد قید حسی اولدیغی
صورته در و جائزدر که قید دست و یا مطلق قیددن عبارت اوله یعنی
بوراده انسانی اطلاق اوزره اولان کشی آخر بر قیده دوشهر نه اولور سه
* هر که از غیبت زبانش بسته نیست * آنچنان کس از عقوبت رسته
نیست * تقدیری هر کسی که زبانش بسته نیست از غیبت آنچنان کس
رسته نیست از عقوبت دیمکدر که هر کسی مبتدا و انک خبری مصراع
ثانی جمله سیدر و زبانش مبتدا و بسته نیست خبر اولوب جمله سی
هر کسی به صفت اولور آنچنان کس مبتدا و رسته نیست خبریدر (بسته
اسم مفعولدر بغلنش معناسنه ماضیدن مشتقدر که بست در طریق
بودر که ماضیک آخری مفتوح و آخرنه بیان فتحه ایچون هاز یاده قلنور
واسم مفعول قر بله مقید اولان ماضی ایله لفظده مشترکدر و لکن قرائ

حالیه و یا مقالیه معناده فرق اولنورلر و ماضی مقید که ماضیدن قسم
دیدکدریدر بالاده امثله کثیره سی مرور ایتشددر و بوراده رسته دخی اول
قیلدندر که قورنلش دیمکدر رستن فتحله خلاص و نجات بولمقددر
مضارعنده سین هایه قلب اولنوب رهدورهنده دیرلر (آنچنان انجلین
و شویله دیمکدر که آن بعیده اشارندر عربیده ذلک کی و چنان ادات
تشبیهدر که اصلی چون آن در زرا چون تشبیه ایچون و تعلیل ایچون
کلور و چون آن دن بعد التركیب و او حذف اولنوب اسم اشارت
معناسندن منسلخ اولوب مجرد تشبیه محمول اولمغه اولانه اسم اشارت
ادخال ایتدیله آنچنین دخی بویله در یعنی تشبیه ایچوندر که بونجلین
دیمکدر اصلی چون این در بوراده ادات تشبیه تحقیرده مبالغه ایچوندر
بوخسه حقیقه تشبیه ایچون دکلدر و تحقیر اسم اشارتدن مأخوذدر
و انجلین کس دیمک اول خوارکشی که صفت مذ کوره ایله متصفدر
دیمکدر و جائزدر که تشبیهدن مراد بطریق الکنایه کندی اوله
(معنای بیت) بودر که هرکسه که انک دلی غیبت و مساویدن بغلود کلدر
او مقوله کسه حقت عقوبتندن قورنلش دکلدر زرا ارتکاب منهی
ایتمکله غضب الهی به مستحق اولور اثر غضب ایسه عقوبت و عذابدر
انکچون دیدیله که رضای حق اودر که حق بنده سن امر ایتدیکی برده کوره
و غضب اودر که نهی ایتدیکی محمله کوره الحاصل برکسه بومقوله ذبی
ارتکاب ایدوب قبل التوبه وفات ایسه استحقاقی جهتیله بحسب الغالب
معذب و معاقب اولور نکم و عید قرآنی اکادالدر اگر چه ایمانی جهتیله
مشیت الهیه ده زرا الله تعالی اوزره برنسنه واجب دکلدر و وعیدده
خلف ایتمک کرمندر نکم بعضی اکابر علما ذهاب اولمشلر در مکر که حق
عبد اوله غیبت و امثالی کی بوضو رنده هم استغفار و هم استحلال
لازمدر و برکسه ابن عباسی رضی الله عنهما غیبت ایدوب صکره کلوب
استحلال ایتدکده ابن عباس دخی بن حقت حرام ایتدیکی نسنه بی
حلال ایده هم و لکن سنک ایچون استغفار ایده یم دیدی فافهم جدا
* * * در فوائد خاموشی میگوید * * *

* ای برادر کرونهستی حق طلب * جز بفرمان خدا مکشای لب *
بونک تقدیری ای برادر اگر میطلبی نوهستی حق مکشای لب جز بفرمان

خدا در که هستی حق میطلبی نك مفعولی و بعد الجملة فعل شرط و لب
مكشاك مفعولی و بعد الجملة جزاء شرط در جز بفرمان خدا استثنادر
نتك نظیری مرور ایتدی (برادر کسر بالله ارقنداش در) هستی ده
یا مصدریه در که هست و ار هستی و ارقندر آخرنده همزه اضافت توسل
ایچوندر که اصلی یاد و کسره سی اختلاس اولنور یعنی سلاست وزن
ایچون بعض حرکت ایله اکتفا اولنور و هستی و ارقندن غیریه معناله
دخی کلور وجه و ذات کبی نتك حلیمی ده مصدر حدر بوراده مراد بودر که
رضا معناسنه محمولدر و اراق دکلدر نتك قرآنده کلور (الابتغاء وجه
ربه الاعلی) ای الاطلب رضا ربه الاعلی وینه کلور (وینی وجه ربه)
ای ذاته المقدسه و وجهك رضا معناسنه کلدیکی بودر که اثر رضایوزده
ظاهر اولور و ذات دخی من حیث هی مطلوب اولماز بلکه بر وصف
اعتبار یله مطلوب اولور اشرف صفات ایسه رضادر (طلب عریبدر
استك معناسنه مصدرنده طلبیدن و مضارعنده میطلبید و امرنده بطلب
و نهینده مطلب و مخاطبنده میطلبی دیرلر که بوراده مراد بودر و لکن
ضرورت و زنیچون آخرندن یاه خطاب و اولندن می حذف اولنمش
و یادن عوض توکله سبيله اکتفا قلمشدر و جازدر که هستی ده همزه
اضافت اولوب حق طلب وصف ترکیبی اوله طلبنده حق معناسنه
(جز غیر معناسنه حرف استثنا) فرمان بیورق (مکشای نهی حاضر در
آچه دیکندر مصدری کشادن در که آچقدر مضارعنده یا زیاده
ایدوب کشاید و کشاینده دیرلر و نهی حاضر اودر که امر حاضر اوزرنه
میم مفتوحه زیاده قنور و امر حاضر دخی مستقبلدن اخذ اولنور
آخرندن دالی حذفه مثلا کشایدك دالی حذف اولیجق کشای قلوب
امر اولور و اوزرنه میم نافیله ایله مکشای اولور (لب طودا قدر و طرف
معناسنه لب جوی کبی کار جوی دیکندر و بردنم اتمکه لبی دیرلر ظاهر
بودر که بتون اتمك اولوب بر طرفی اولق حسبه سبيله در) معنای بیت
بودر که اگر برادر اگر حقك رضا سن طلب ایلسك و یا خود طالب
حق اولد کسه فرمان خردادن غیریه وجهله دودق دیرتمه و اغر آچه
یعنی اغرنکی آچه الاحقك اذن و بریدیکی و شرعك رخصت کوستریدیکی
و جهله کشاده قیل یوخسه نهی ایتدیکی و بیور مدیغی نسنه بی لسانه

کتورمه زیرا سن عبد ضعیف و حق مولای قوی در چون سندن
نامشروع سوز ایشیده مؤاخذه دن خوف ایله و غضبی اوزر یکه حواله
بیل بعدذا ناظم قدس سره بو پنده ابتدا اغزی اغز آفتندن آجدی
زیرا روز قیاستده اولان عقوباتك اکثری حصائد السند در بوجهتدن
صدر اولده بعض خلفاء تحت اللسان بر حجر پاره قورلر و ضرورت
قویه اولدجه سوز سو بلزلردی پس آفت لسان آفت عظیمه در
کر خبر داری زحی لایموت * بردهان خود بنه مهر سکوت * بونك
تقدیری اگر داری خبر از حی لایموت بنه مهر سکوت بردهان خود
دیکندر که خبر داری نك مفعولی و جار و مجرور خبره متعلقدر و لایموت
حقه صفتدر و جمله سی فعل شرطدر و مهر سکوت بنه مفعولی و بردهان
مهره متعلقدر خبر و قوف و علم که بطریق الاخبار حاصل اوله (داری
فیل مضارع مخاطبدر مصدری داشتن در مضارعنده شینی رایه
وتای داله قلب ایدوب دارد و دارنده دیرلر (حی ذوالخیاتدر حقك حیاتی
ذاتی در یوخسه امر عارض ایله دکلدر آدمك حیاتی نفخله اولدیغی کبی
پس حیات روحله اولغله ذاتندن اولماك فرقی وار در و حیات ذاتیه سی
اولانه موت یوقدر زیرا موت روحك بدندن مفارقتی در پس لایموت
حیک صفت کاشغه سی اولور (دهان و دهن اغزدر) بنه بانك کسره سبيله
امر حاضر در اولنده بامعنای طلبی تا کبد ایچوندر مصدری نهادن در
قومق معناسنه وضع کبی مضارعنده الف حذف اولنوب نهد و نهنده
دیرلر و امر بالاده ذکر اولندیغی اوزره مستقبلدن مشتقدر که آخر
مستقبلدن دال حذف و ماقبلی اسکان اولنور و مستقبله باومی داخل
اولدیغی کبی امره دخی داخل اولور (مهر ضم میله مشهور در سکوت
کلامه قدرتی وار ایکن ترك ایتکدر (معنای بیت) بودر که
اگر حی لایموت یعنی حی و باقی اولان الله تعالی دن و امرندن خبرك
وار ایسه و یا خود فی نفس الامر ذات و صفات و افعالی فی الجملة
بلدك ایسه کندی اغرنك اوزرنه مهر سکوت اور و سوبيله زیرا حقندن
آگاه اولنلر (من عرف الله کل لسانه) موجبجه سو بلزلر خصوصاً که
سوبلدیکی اسرار اوله و بونده دهانی مهر لیمکه صالح نسنه یه و سکوتی
مهره و خاتمه تشبیه واردر کویا مهر لئن نسنه اچلمدیغی کبی اغز دخی

اچله مکرز کرو تسبیحه و یا ضرورت قویه وقتند آچه و شولکه
(من عرف الله طال لسانه) دلمشدر مأمور اولره کوره در که انلرحقه
تکلم ایدر لر زیر معرفت تامه اغراض فاسده ایله کلامه مانعدر
* ای پسر پند و نصیحت کوش کن * کربجانی بایدت خاموش کن *
بونک تقدیری بودر که ای پسر کن پند و نصیحت کوش کر بایدت
نجانی کن خاموش (پس پند و نصیحت کن کله سنه مفعول اول و کوش
ثانی و بایدت ده تا مفعول و نجانی فاعل و بعد الجمله فعل شرط و خاموش
مفعول کن اولوب بعد الجمله جزاء شرط اولور و مجموع شرط و جزا
پند و نصیحتی بیاندرد ای پسر مرور ابتدی ندانوع کلام اولغله تقدیم
ابتدی و پسرله تعبیر ابتدیکی شفقت و مرحمت طریقله در نیکم بعض
مواضعه برادرله تعبیری توقیردن خالی دکلدر که سبب تنفیذ نصیحتدر
(پند بایعجمینک فتحیله ترک اوکوت و عرب نصیحت دیر) نصیحت اسمدر
نصیحتدن ضمه نصح صلاحی متضمن اولان قول و فعلی تحریدر و نصح
فتحله جامه دکلدر که ناصح خیاط در و بونده ناصحک فعلنی خیاطک
عملنه تشبیه واردر یعنی خیاط نیجه خلل ثوبی سد ایدر سه ناصح دخی
منصوح له اولان کسه نک دین و دنیاده خیر و قن دیگر و بعضیله
دیدیلر که نصح عسلی شمعدن تصفیه در پس بونده کلامک غل و غشدن
تخلیصنی عسلی خلطدن تخلیصه تشبیه واردر بوصورته نصحک تقبضی
غش اولور) کوش کاف عجمینک ضمیله قولاق معناسنه و لکن کوش کن
استماع ایله دیکلدر که استماع قولاغک لوازمنددر) کن امردر مصدری
کردندر اشلک و ایلک معناسنه مضارعنده را برینه نون کنورب کند
و کنده دیرلر ایکنجی کن اول معناسنه امردر زیر برنسنه بی اشلکه
و ایلکه اولق لازم کلمه تکم عرییده مطاوعت ایچون بابلرده اعتبار
اولنور ایله معناسنه اولان کله بی اول معناسنه استعمال ایتدیلر مع هذا
بری لازم و بری متعدیدر (نجاتی ده یا تکبیر ایچوندر نجات خلاصدر که
هلاکک مقابله در) بایدت ده تا خطاب ایچوندر که تقدیری بایدت ترا
دیکلدر باید بای عرییده مضارعدر مصدری بایستن در کرک اولق
معناسنه مضارعنده سین حذف اولنوب باید دیرلر عجم کرک دیه جک
پرده باید و کرک دیه جک محمله نباید دیر (خاموش ایسم دیکلدر و اونی

حذف ایدوب خامش دخی دیرلر (معنای بیت) بودر که ای اوغل
اوکوت دکلر سکانه نصیحت اولدر که اگر سکا دوچههار آفاندن خلاص
کر کسه ایسم اول و بلا ضروره سکوت اختیار ایله مکر که کلامه
ضرورت اوله بوصورته مواقع سکوتدن مستثنادر و خاموش اولق
زیاده مهماندن و کلام بلا ضروره آفاندن اولغله ارشاده تلمطف
و امحاض نصیحه مبالغه طریقله مخاطبه پسر اطلاق ایلدی تکم مقام
مناسجه ده سن بنم اوغلم کی بلکه دخی ایلرین دیرلر و بونده صحبت
ناسدن تحذیر و عزله ترغیب واردر زیر صحبتده خاموشلق اولماز
پس سد ذرائع ایتک کرکد رزیرا خیره مؤدی اولان خیر و شره منجر
اولان شر در فاعل بذلک * هر کرا گفتار بسیارش بود * دل درون
سینه بیمارش بود * بونک تقدیری هر کرا که بود گفتار بسیارش بود
دل درون سینه بیمارش دیکلدر هر کرا مبتدا و گفتار بودک مفعولی و بعد
الجمله محذوف اولان که رابطه سیله مبتدایه صفتدر و دل ایکنجی
بودک فاعلی و درون ظرفی و بیمار مفعولیدر و بعد الجمله خبر مبتدادر
(هر کرا هر کیمک دیکلدر که را تعلیل ایچوندر و که اسمدر) گفتار
کاف عجمینک ضمیله هنوز ده کلن سوزدر سخن اجمدر گفتار اصلنده
آرنده گفت در که وصف ترکیبدر این کمال دیمشدر که گفتار سوز
دیزمکدر انجو دیزر کی عرب اکانظم کلام دیرنظم کلام سوزی کتورمکه
باعث اولدیغندن اوتوری گفتار دیدیلر باعث فعله فاعلک اسمی
اطلاق ایتک هر دلدی شایعدر (بسیارش ده شین ضمیری که به راجعدر
بسیار گفتاره صفتدر بسیار چوق دیکلدر ظاهر اولان بودر که اصلی
آرنده بسی در که وصف ترکیبدر چوق سوز کتور می و دیز می معناسنه
(بود مضارعدر مصدری بودندر اولق معناسنه مضارعنده و او
مفتوح قلوب بود دینلور امر غایبه باد دیرلر که اصلی بواد در که کثرت
استعمالله و او حذف اولمشدر فاحفظه (درون اصلنده در در که
ظرفیت ایچوندر و اونسبت و نون تأکید نسبت ایچوندر درون سینه نک
معناسی سینه ایچر و سنده دیکلدر) (سینه کو کس در صدر
معناسنه دل که کو کلددر سینه ایچر و سنده در که سینه ایتک ظرفی
و ظاهریدر تکم قرآنده کلور) (ولکن نعمی القلوب التي في الصدور)

(بیمار خسته در که ترك صبر و دیر اصلی آرنده بیم در که وصف ترکیب در
 قورقوکتور میباید زیرا بیم قورخودر انسانک مرضی موت قورخوسن
 کتور دیکمی ایچون مر یضه بیمار دیدیلر و بعضیلر دیمشدر در که بی
 حرف نفی و مار یلاندر حبه کبی و یلان بیک سینه و دخی زیاده صحت
 و حیاته اولور پس بیمار دیمک بی صحت دیمک اولور بیمار آخرنده اولان
 ضمیر غائب اولمکی کبیدر و اولمکی ضمیر معناده بوده متصلدر که هر کرا
 بودش گفتار بسیار دیمکدر و ایکنجی سینه به متصلدر که دل درون
 سینه اش بیمار بود دیمکدر و دله متصل اولمق دخی و جهمدر دلش کبی
 (معنای بیت) بودر که هر کیمک که کلام کشیری اوله یعنی چوق سوبله
 انک سینه سی ایچنیده اولان کوکلی خسته اولور یعنی چوق سوبلک
 کوکله مضردر که حقله حضورنه مانعدر مکر که کلامی ذکر و تلاوت
 قرآن و امثالی اوله و بردخی چوق سوبلک معصبتدر و معصبتدن
 کوکل قرار و فطرت اصلیه سندن انحراف بولور مر یضک طبعی
 منحرف اولدیغی کبی پس بونده دلك اصل خلقتدن انحرافده حالی
 مزاجک اعتدالدن انحرافنه تشبیه وارد و بونده اشارت وارد که
 قلبک بیمار اولدیغی جمیع اجزاء بدنه مضردر زیرا قلب مدار وجوددر
 تنکیم حدیده کلور (ان فی الجسد لمضغه اذا صلیحت صلیح الجسد کله
 و اذا فسدت فسدت الجسد کله) الحاصل ظاهرک خیر و شرله باطنه
 و باطنک دخی ظاهره تأثیری وارد و باطنک خیری حسن اعتقاد
 و نیت و شری خلافیدر * عاقلانرا پیشه خاموشی بود * پیشه جاهل
 فراموشی بود * بونک تقدیری بود خاموشی عاقلانرا پیشه بود پیشه
 جاهل فراموشی دیمکدر که خاموشی بودک فاعلی و پیشه مفعول اولی
 و عاقلانرا ثانسی در پیشه جاهل فاعل و فعل و فراموشی مفعولدر
 (عاقلان عاقلک جمیعدر آخرنده را علامت مفعولیدر) پیشه صنعتدر
 تنکیم تفصیلی مرور ایتدی (خاموشی ده اولان یا مصدریه در) پیشه
 جاهله همزه اضافنه توسل ایچوندر زیرا آخرنده اولان هاء غیر
 ملفوظه اتصاله مانعدر (جاهل عالمک ضدیدر احق عاقلک مقابلی
 اولدیغی کبی و جهل ایکی نوعدر بری جهل بسیطدر که انک صاحبی
 قابل عملدر و بری دخی جهل مرکبدر که صاحبی قابل علم دکلدر زیرا

جهل مرکب اودر که صاحبی بلدیکن بلز و بلکه بلك ادعا ایلر تنکیم
 جهل بسیطک صاحبی بلدیکن بیلور و بلکه سعی ایدر بلدیکن بلین
 ایسه تعلم صدندده اولماز بوراده ناظم قدس سره پیشه احق دیسه
 مقابله درست اولوردی و لکن احقه جهل لازم کلکله لازم ایله مقابله
 ایلدی زیرا جهلده تشبیح زیاده در (فراموشی ده اولان یا دخی
 مصدریه در فراموش اوتتمق فراموشی اوتتمققدر و حلیمیده مصر حدر که
 فراموش اوتتمق معناسنه اسم مصدر در فراموشی اوتتمققدر مصدریت
 اسم اعتباریه حاصلده همان اسم مصدر قبیلنددر (معنای بیت)
 بودر که عاقلانرا پیشه خاموشلق اولور یعنی عقل کامل اهلی اولان
 ایسم اولور و چوق سوبلر زیرا مقتضای حکمت سکوندر تنکیم لغمان
 حکمیدن واقع اولمشدر فاما پیشه جاهل و نادان و بی شعور بوپند
 و نصیحتی اونید و ب اکثر کلام ایلک لکدر پس انک که بو او کوت
 قولانغه کیرمش و بصیرتله حسننی کورمشدر خلافتنه قولاق طوتوب
 اغزن اچاز و یا خود پیشه جاهل خاموشلغی اوتتمق اولور زیرا اگر
 حضوری دائم اولایدی خاموشلغی اوزرنه مستمر اولوردی و لکن
 غافلک حالی نولاچقدر بللوردر * خامشی از کذب و غیبت واجبست
 * ابلهست آن کو بکفتن راغبست * خامشی مبتدا و جار و مجرور
 اکامتعلقدر ابلهست مقدم خبر آن که مؤخر مبتدا و او مبتدا و راغبست
 خبری و جار و مجرور راغبه متعلقدر و بعد الجملة مبتدایه یعنی آن که به
 صفتدر زیرا اصلنده آن کسی که اودیمکدر پس فی الحقیقه مبتدا
 اولان آن کسی در (و که بین الموصوف والصفة رابطه در) کذب
 صدقک مقابلیدر یعنی خلاف واقع اوزرنه اخباردر (غیبت کسرله
 شرح اولنددی) واجب وجود بدر که لزوم و ثبوتدر بوراده مراد
 واجب شرعیدر که تارکی ذم و عقابه مستحق اولور (بله بالاده شرح
 اولنددیغی اوزره اوغوز دید کلر بدر که سلیم الصدر در بوراده مراد
 احق در که حق صفت مذمومه در (بکفتن ده بلاء مفتوحه بلاء تعدیه
 دید کلر بدر که مجرد تعلق ایچوندر یعنی بو بافعلی معموله ابصال ایچوندر
 بوخسه باوصله دید کلری دکلدر که زانده در و کفی بالله ده کی کبی (کفتن
 سوبلکدر) راغب رغبتندر که برنسنه بی ارادت و اوزرنه حریم

اولی (معنای بیت) بود که کذب و غیبت و امثالی منکرات قولیه دن
 سکوت و برهیرایمک شرعا واجب در شویله که تاریکی ذم و عقابه مستحق
 اولور زیرا بر نسنه نک که حقننده و عید قرآن اوله فعلنک قبیحی
 و نتیجه سی ظاهر در ابله و احمق در اول کسیه که سولیمکه حر یصدر
 زیرا سولیدیکی حرام ایسه حال بلور در و حرام اولیوب شهوت
 کلامدن ناشی ایسه صورتده حسن و معناده قبیح اولمش اولور
 الله تعالی ایسه انسانک باطننه و غرض صحیحنه نظر ایدر صورتنه
 و عملنه باقر زیرا صورت قشر و معنی لب در و بی لب اولان نسنه نک
 خالی جوز و بادام پوسیده و امثالی کبی یا قذف و یا آتشده احراق اولنور
 بعدذا ناظم قدس سره عموم اوزرنه سکوت ترغیبیدن صکره خصوص
 اوزرنه کذب و غیبتدن سکوت دخی تحریرض ایلدی زیرا کذب و غیبت
 افش منکرات قولیه دندر * ای برادر جز نشای حق مگو * قول حق را
 از برای دق مگو * بونک تقدیری ای برادر مگو جز نشای حق مگو
 قول حق را از برای دق دیمکدر که جز نشا اولکی مگونک مفعولیدر
 استثناء مفرغ طریقیه که علی حسب العوامل معربدر ای لا تقلب
 ثناء من الاثنیه الا ثناء الحق پس مستثنی منه حذف اولنوب جز لغظنک
 مدخولی عامله کوره اعراب اولندی و قول حق ایکنجینک مفعولیدر
 و از برای دق انی تعلیلدر (ثنا تعظیمی مشعر اولان قول و فعلدر حالا
 بعد حال اعاده اولنقله ثناء دندلی زیرا ثنی بر نسنه بی ایکی قات ایتمکه
 و مکرر قلمه دیرل (نشای حق آخرنده اولان یا همزه دن بدلدن زیرا ثنا
 ناقصدر مهموز دکل ولکن بومقوله ناقص لممدود و مقصور اولق
 جائز عطا و غطا و رداء و امثالی کبی و ثنای ده یایه بدل همزه رسم و تلفظ
 اولنق و جهدر ولکن قواعد فرسه مناسب اولان یادری آخری
 الف و واو اولان کلمه اضافه اضافت حالده یای توسل کنوررل (مگو نهی
 حاضر در کاف عجمیه مصدری گفتن در سولیمک معناسنه مضارعنده
 فابی واوه قلب و مابعدنده بر باز یاده ایدوب گوید و گوینده دیرل پس
 مگونک اصلی مگوی در که مضارعک دالنی حذف ایله امر و میم مفتوحه
 ادخالی ایله نهی اولور (از برای و بهر وزیرا حروف تعلیلدر اصلنده
 برای در اوله تا کید تعلیل ایچون از لفظی ادخال اولنوب از برای

مطلـ

واژه‌ها دیرل زیرا از دخی من جاره معناسنه تعلیل ایچون کلور نیکم
 از آنکه دیرل از ان سبب و علت که معناسنه (دق عریبدر بر نسنه بی
 دوک و کسرایمک در که فارسیده کوفتن ایله تعبیر اولنور و بوندنر طحینه
 یعنی مطحون و مدقوق دانه به دقیق و بایعنه دفاق دیرل یعنی دقله
 اون اولان نسنه بی صایحی معناسنه که اوائلده دق ایدن بیع ایدردی
 بواعصارده ده خاص اولنورده عریبده و رومده جاریدر و دق دیمکه
 سبب آلت ایله اولدیغنه بناء در و اول آلت که مدق کسرله و مدق دیرل
 ضمتین ایله بواعصارده صو و باد و آت دکر منلریله دق اولنور و بوراده
 دقله مراد طعن و تشنیعدر (معنای بیت) بود که ای برادر حقک
 مدح و ثنا و ذکر و تسبیحندن غیری سولیمه (زیرالسان گذارگاه قرآن
 و واسطه ورد ثناء رخاوند یو خسه آلت کذب و غیبت و مساوی بدلدن
 و سن قول حقنی خلقه طعن و تشنیعندن اوتوری سولیمه باطل سولیموب
 حق سولیدیکک صورتده غرض نفسانی ایله سولیمه والا بود دخی باطل
 اولور زیرا دق و طعن حرامدر پس حرامی متضمن اولان دخی حرامدر
 نیکم بر خاری نایه مسجد نبوی ده لاحکم الا الله دیو امام علی به
 کرم الله وجهه طعن و تعریض ابتدا کده امام علی دخی بوسوزی کوش
 ایدیکک جوابنده کلمه حق ارید به باطل دیدی اشته بو بر اصل
 صحیحدر که فروع کثیره بی مشتملدر یعنی نقدر صورت حقده ریا و سمعه
 و اغراض نفسانیه بی متضمن امور و ازیسه آنده داخلدر زیرا صورت
 معنائه دایر در چونکه معنادن عاری اوله بی فائده در * هر که در بند عبارت
 میشود * هر چه دارد جله غارت میشود * بونک تقدیری هر کسی که
 میشود در بند عبارت میشود هر چه دارد جله غارت دیمکدر که هر کسی
 مبتداء مابعدنده جله اکا صفتدر هر چه ایکنجی میشود فاعلی
 و غارت مفعولی و دارد جله سی محذوف که رابطه سببه هر چه به
 صفت و جله لفظی هر چه بی تأکیدر و میشود بعد الجملة مبتدایه خبردر
 (عبارت معانی اوزرنه دلالت ایدن الفاسطدر زیرا اورادن معنای
 مقصوده عبور و تجاوز واقع اولور نیکم موعظه به غیرت دیدیلر زیرا
 آنکه جهلندن علمه عبور اولنور و بردخی تفسیر ریا به تعبیر دیدکاری
 کبی الفاظه دخی عبارت دیدیلر زیرا ضمیرده مستور اولان معنای

تفسیر ایدر کذا قبل فاما ظاهر اولان بود که تعبیر رؤیاده دخی معنای عبور واردر زیر عالم مثاله تمثیل ایدن خیالک بو عالمده حقیقتی واردر مثلا کنندنی سود ایچر کورسه علمه دلالت ایدر (پس معبر بو مقوله معنایه واقف اولیچق خیالدن حقیقته عبور ایدوب اول وجهله تفسیر ایدر) هر چه بوراده چه چیز معناسنه در که نسنه در (دارد داشتن دن اولدیغی کذر ایتدی که طوتمق معناسنه در بوراده مالک اولمقد در مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد ودارنده دیرلر (غارت اغارتدن اسمدر طاقت اطاقندن وطاعت اطاعتدن اسم اولدیغی کبی زیرا افعالی اغار واطاق واطاع اولق مصادره مذکوره به دلالت ایدر غارت و اغارت مشبیه یعنی یوریمکده بحمله و سرعت ایتکدر ونهب ویغما ایچون عسکر وخیل برقوم اوزرنه سرعته هجوم ایتک (معنای بیت) بودر که هر کسه که عبارات والفاظ قیدنده اولوب اظهار فصاحت ایچون لیلرن بو کوب سویلیه و آوردن طوالتدوره کلام ایلله اول کسه هرینه مالک ایسه عمل و طاعتدن جمله سی غارت ویغما اولور (یعنی نفس وشیطان انک اعمالنی افساد وابطاله سبب اولور زیرا (وما انا من الممشکلفین) مو جنبه دینده تکلف اولماز انکچون دعاده سجعندن نهی اولمشدر (پس الفاضلی دوزب آنده تکلف ایتک آرایش طاهر وشرایه تشبهدر قرآن ایسه شعر دکدر بو جهندن اهل قرآن دخی شعر کبی تمخیل نسنه دن حذر ایتلودر * دل زپر گفتن بمر در بدن * کر چه گفتارش بوددر عدن * بونک تقدیری بمر در بدن زپر گفتن اگر چه بود گفتارش در عدن دیمکدر که دل بمر در فاعلی وظرف و جار و مجرور اکامه لفظ و کر چه اگر چه حرف شرطدر ولکن بوراده عربی ده ان وصلیه کیدر که تقدیری اگر چه بود گفتارش در عدن و اگر چه نبود دیمکدر که ایکی صورتک میاننی نسویه در (پس جزایه حاجت قالماز گفتار بونک فاعلی ودر عدن مفعولیدر) پر باء عجمینک ضمیمه طولو معناسنه در پر گفتن طولو سویلکدر که اکثر کلامدن عبارتدر بمر در مضارعدر مصدری مردندر که اولمکدر مضارعنده فصیح بودر که میمی مکسور ایدوب مابعدنده بریا زیاده سیله میرد و میرنده دیرلر (وکاه اولور که

ضرورت وزن ایچون یاسزدخی استعمال ایدرلر و میرد اولنده بامضارعی استقباله تخصیص ایچوندر و مضموم اولدیغی میم حرف شفوی اولمغه تناسب ایچوندر زیرا ضمه شفویه در و سائر حروف شفویه دخی میم کیدر و مضارعک اولی مضموم اولدیغی محله دخی کسره دن ضمه به خروج لازم کلسون ایچون مضموم اوقنور اگر چه مرور ایتدی (دل وکفن وکفتار و بدن و بوکبی) در ضمله و رانک تشدید ایلله عریدر انجو معناسنه (عدن فتحین ایلله یمنده بر شهردر عدن ایلله تسمیه به وجه بودر که تبع دیدکاری پادشاه اهل جرائمی اوراده حبس ایدردی عدن ایسه اصلنده اقامت معناسنه در انکچون جنات عدنی جنات اقامتله تفسیر ایدرلر و معدن دخی کسر دالله بوندندر که منبت جواهردر ودری عدنه اضافت قیلدی زیرا ایوسی یمنه مضاف اولان دریادن چیقر هرمن انجوسی دیدکاری کبی هر مزدخی بر شهردر و دیمشدر که بحر هند و بحر یمن اهل توحیدک سفینه ایلله اوزرلرنده حملنی قبول ایتد کدر ایچون حق تعالی تشریف انجوبی انلره تخصیص ایتدی شویله که اعتبار انلردن اخراج اولسان انجویه در و انجو خلق آدمدن مقدمدر اگر چه حوائک کوزی یاشندن دخی انجو حاصل اولدی لیلله معراجده عرق نبویدن کل حاصل اولدیغی کبی اگر چه اندن مقدم عالمده کل موجود ایدی (معنای بیت) بودر که بدن ایچنده سینه مشتمل اولدیغی دل چوق سویلکدن مرده اولور و قوتی کیدر ونوری سوینور اگر چه نغم ایتدی کلام یمنده شهر عدنه مضاف اولان دریادن چقان انجوبی معتبر و لطیف اولور سه ده پس بونده فصاحت و بلاغتی مشتمل اولان کلامی لطافت و اعتبارده انجویه تشبیه واردر و تشبیهدن غرض ترغیبدر و بوندن ناظمک قدس سره مقصودی اکثر کلامدن تنفیردر یو خسه محله کوره سویلن کلام مرغوبی قدح دکدر زیرا سامعه فائده زائده سی واردر کلام حسان و سبحان و امثال کبی فافهم * ای که سعی اندر فصاحت میکنی * چهره درلر جراحات میکنی * بعضی نسجده انکه سعی اندر فصاحت میکند دوشمشدر ولکن خطاب مابعدنه مناسبدر بونک تقدیری دیمکدر که ای کسی که میکنی سعی اندر فصاحت میکنی چهره درلر جراحات

پس سعی میکنی به مفعول و اندر اسکا ظرف اولوب بعد الجملة
کسی به صفت اولور و چهره ایکنجی میکنی به مفعول اول و جراح
ثانی اولوب مصراع اولدن مأخوذ اولان شرط محذوفه جواب
و جزا اولور تقدیری اگر تو میکنی سعی اندر فصاحت میکنی
چهره دلرا بر جراح دیمکدر (سعی مشی سر یعه دیرلر که بملک
دیدکاری مرتبه دن آشفه در صکره مجازا برآمده بعد ایچون دخی
استعمال اولندی کرک خیر و کرشر و لکن افعال محموده ده اکثر در
(فصاحت لغتده بیان در و روشن زبان اولمقدر که سوزنده لکنت
وقار بشق دل اولیه اصطلاحده مفردده و کلامده و متکلمده
اولور که علم بیانده مبین در (چهره فتحله و کسرله بکزد در باقی مفردات
مرور ایتشدر (معنای بیت) بودر که ای کسه که کلامنده فصاحت
و مزین عبارتده سعی ایدرسن وجد ایلرسک که ارایشلی الفاظه
خلقه صنعت ستارسن اگر سن بویه ایدرسک کوکل یوزنی یاره
و مجروح ایلرسن زیر سن خارجه تصنع ایتدیکه کویا چهره دلی
خراشیده قیلورسن زیرا سوز تراش ایدوب سوبملک معصبت اولمعله
اثری کوکل چهره سنده ظاهر اولور که هر عملک کندنه مناسب اثری
واردر پس کلامده تکلف ایتک مجروح اولیحق اثری دخی جراح
اولور و خلقک یوزنه سوبلد یلک سوزک اثری کوکل یوزنه
عکس ایدر * روزبازا در دهان محبوس دار * از خلایق خویش را
مأیوس دار * بونک تقدیری رودار باز محبوس در دهان
دار خویش را مأیوس از خلایق دیمکدر که زبان دارک مفعول اولی
و محبوس ثانسی و در دهان محبوسه ظرفدر و بعد الجملة و جمله سنی
بیان اولور و کذلک خویش دار تانینک مفعول اولی و مأیوس ثانسی
و بعد الجملة استیافیه اولور که فی الجملة ماقبلنی تعلیلدن خالی اولماز
زیرا خلقدن مأیوس اولمق حبس لسان ایتکه سبیدر و شولکه طبع
و خلقدن جلب اوزرنه در سوبلکدن لایدد (روراک فتحله
امر حاضر در مصدری رفتن در فتحله بوریملک و کتمک معناسنه
مضارعنده فای واوه و تابی داله قلب ایدوب رود و رنده دیرلر (زبان
فتحله و ضمه دلدن زبان یند دل باغی و دل بغلیجی در (دهان آغزدر

محبوس اسم مفعولدر مصدری حبسد که حر کتدن منعدر انکچون
علی التآیید ناس اوزرنه موقوف اولان نسنه به حبس فی سبیل الله
دیرلر زیرا موقوف اولان نسنه شرط واقف اوزرنه و قوف ایدر
و تصرفدن منع اولنور (خلایق خلقه ناک جمعیدر ناس معناسنه
خلق کبی و بهائمه و سائر مخلوقات دخی اطلاق اولنور (مأیوس
اسم مفعولدر ایاس دن تا ایداولمق و قطع امل ایتک معناسنه یا س کبی
ولکن اولکی سمع و ایکنجی منع بایندندر دار بالاده ذکر اولنور دخی
اوزرنه داشتن دن مأخوذ امر در یعنی داشتن که طوتمقدر مضارعنده
شین رایه قلب اولوب دارد و دارنده دیرلر و دارد که مضارعدر دالی
حذف اولنیحق دار قالور که امر در (معنای بیت) بودر که یوری
آغزکده دلکی محبوس طوت و سوبله و کندیکی خلقدن ناامیدطوت
وانلرک جانندن طبعه دوشوب آغزک آچه زیرا طبع بلاسیدر که
آغزیک آچدر و مشهوردر که سوبلر دل بر در ایکی قولق بر سوبله
ایکی دکله سئوال اولنور سه که دل آغزده اولور پس دهانی ذکر ایتکه
حاجت ندر جواب بودر که دهانی ذکر ایتک تقبیح ایچوندر (بقولون
بافواههم) کبی فیم و لسانله اولور کن فیم تصریح اولندی کویا دیمکدر که
دهان لسانی حبس ایچوندر زندان خلق اولنمشدر پس آئی اوردن
اطلاق ایله و آغز قلبده اولیان نسنه بی سوبملک ایچون دکدر
بلکه صدق ایچوندر پس اومقوله نسنه بی لسانه کنورمک قبیحدر که
دهان و لسانی ماخلق لملک غیریده استعمال ایتکدر * هر که او بر عیب خود
یناشود * روح او را قوتی پیدا شود * بونک تقدیری هر کسی که
اوشود ینا بر عیب خود شود قوتی روح او را پیدا دیمکدر که هر کسی
مبتدا و او مبتداء ثانی و شودک فاعلی تحتدده اولان ضمیر او و مفعولی
ینا و بر عیب ینایه متعلقدر اطلاع معناسنی تضمین ایله زیرا ینا
یا بنفسه و یا بائله تعدیه ایدر بر ایله دکل و در نسخه سنه کوره در
زایده اولور سه و شود و بعد الجملة مبتداء ثانی به خبر اولوب جمله سی مبتداء
اوله صفت اولور قوتی ایکنجی شودک فاعلی و پیدا مفعولی و روح او را
قوته متعلقدر زیرا را تخصیص ایچوندر که لام جاره معناسنه در
و فعل مذکور بعد الجملة مبتداء اولک خبری در (عیب هر بیدر که

شول امر در برنسنه آنکه نقصانه مقرر اولور زیرا عیب فتحله ظرف
مقوله سیدر (بناصفت مشبهه نك برنوعید در که آخر کلمه دن بدل
الغله اولور معنای کور کن در و بوبانک مصدری دیدند
علی غیر القیاس پس ماضی سی دید و مضارع یی بنده واسم فاعلی
بنده در خود بین کنندنی کور یی در و بنده بین مضارع اولان
بین در که مضارعك آخر حرفه بدل الف کتور مشلدر کویده
کویا دید کلری کبی امر اولان بین دخی مضارعك دانی حذفه در
(روح نفس ناطقه در که هر کس اندن انا ایله تعبیر ایتدیکی ذاتدر
(قوتی ده یا نوعیت عامه ایدر قوت ضعیف مقابلیدر یعنی بنیه نك شست
و صلابتیدر که حیوان افعال شاقه به آنکه متمکن اولور (معنای بیت)
بودر که هر اول کس که کندی عینی کور کن وانك اوزرنه مطلع
و غیرك عینی سوبلکدن فارغ و کندی نفسنه مشغول اوله انك روح
و نفس ناطقه سی ایچون باشقه بر قوت ظاهر اولور که اول قوت سببیه
اهل ملکوتله مکالمه قدرت بولور و هر کسده باطن اولان هنزه اطلاع ایله
کمالی صورته کلور تنکم عیسی روح الله علیه السلام حوارین ایله
کید رکن بر خیزره راست کلوب حواریون آنی تقییم ایتدکده
حضرت عیسی دخی ما حسن بیاض اسنانه دیو اول خیزرک دند انلرینک
بیاضلغدن تعجب صورتی کوسزدی و اشارت ایلدی که هر نسنه نك
عیبندن انماض عین ایدوب محاسنی طرفنه نظر ایتک لازمدر

*** در عمل خالص مگوید ***

هر که باشد اهل ایمان ای عزیز * پاك دارد چارچیز از چارچیز * بونك
تقدیری ای عزیز هر کسی که باشد اهل ایمان دارد چارچیز پاك از چارچیز
دیمکدر که هر کسی مبتدا و اهل ایمان باشدك مفعولی و بعد الجملة مبتدایه
صفت اولور و چار چیز داردك مفعول اولی و پاك ثانسی و چار و مجرور
پاك متعلقدر زیر پاك عربیده ظاهر دیمکدر لغت عربیده تأویل ایله
بعض جوامده چار تعلق ایتدیکی کبی اسد علی کبی شجاع علی
دیمکدر فارسیده دخی جاریدر و دارد بعد الجملة مبتدایه خبر اولور
(باشد بلاء عربیله مصدری باشیدن کلور اولق معنایسته) اهل برنسنه نك
خاصه سیدر که کانست اولور اهل الله کبی که خواص حقدر

واهل البلد و اهل الدار و اهل القبيله و اهل الحی دیرل اول بلده به
و امثالنه منسوبلدر و اهل الرجل دخی بویله در که ازواج و اولاد
و اقارب و اصحاب و عیید و امایه شاملدر زیرا جمله سی از جمله مضافدر
واهل قرآن و اهل حدیث و اهل ایمان علم قرآن و علم حدیث و تصدیق
و اقرار انلری جمع ایلین جاعلدر که قرآن و حدیث و ایمانه
منسوبلدر (عزیز عزتنددر که ذلک مقابلیدر و عزیز نادر بولسان
نسنه در کونش کبی و اهل کماله عزیز دید کاری دخی موقر و نادر
بولند یغنددر (چاردر تدر چار لفظندن مخففدر که چهار جیم
عجمینك فتحیه در چار یار دیرل خلفاء اربعه به و چار پا دیرل
درد آفاق اوزرنه بورین حیوانانه (چیز جیم عجمیله نسنه معنایسته
نسنه سی یوق دیه جك برده عجم بی چیزست دیر و نسنه دکل
دیه جك برده ناچیز دیر (معنای بیت) بودر که ای عزیز الو جود
و محترم بهود هر کسده که اهل ایمان کامل اولا که قلبنده تصدیق
و اساننده اقرار و ارکاننده اعمال صالحه بولنه درت نسنه بی درت
نسنه دن پاك و ظاهر طویر و نجاست حسبه دن پرهیز ایتدیکی کبی
قدر معنوی دن دخی حذر ایدوب تکمیل طهارت ایدر و بوطهارتی
باشنده عزیز ایله خطاب ایتدی زیرا عزت نفس و شرف انسان
پاك دامن اولغله در مطلقا و ملوث ذلیلدر که اکا حرمت یوقدر
* از حسد اول تودلرا پاك دار * خویشتن را بعد از ان مؤمن شمار *
بونك تقدیری دار تو اول دلرا پاك از حسد شمار خویشتن را
مؤمن بعد از ان دیمکدر که تودار تحتده اولان ضمیر خطابی تأکیددر
اول داره ظرفدر زیرا اول و قبل الكل دیمکدر دل مفعول اول
و پاك ثانی و از حسد پا که متعلقدر خویشتن شمارك مفعول اولی
و مؤمن ثانسی و بعد کلمه سی ظرفدر و مصراع اول جمله سی ماقبلنی
بیان اولور اگر ماقبلی دخی بونچالین امر اولایدی اندن بدل اولوردی
و مصراع ثانی اوله معناده تعلیلدر (حسد کشی عدوسنك نعمته باقوب
عبط واضطرابه دوشمکدر و بوعبط واضطراب نعمتك محسود دن
زائل و حاسده انتقالتك تمنی سنه سبب اولغله حسد او معناده یعنی
تمنی مذکورده استعمال اولندی و حدیثه (لا حسد الا فی اثین)

وارد اولدیغی غبطه نك حسد مؤدی و سبب اولدیغیچوندر پس
حدیثه حسد دن مراد غبطه در یعنی ابکی نسنه به غبطه ایدیکوز
بری تصدق مال و بری تعلیم علمدر که بونلر افاضل اعمالدن اولغله
لمغبوط فیه اولغله سزادر و بعضیلر حقیقت حسد حل ایتدیلر
زیرا قدر مال و حرمت علمی بیلنلر مال و علمی قدر و حرمت بیلنلر
انتقال ایتک مناسب و تمنا در (اول قبل مناسنه در وزنی افعلدن
نتکیم مؤتی اولی کلدیکی اکا دالدر و یا فوعل در نتکیم ایتنه اولاده
انصرافی آتی مؤیددر) خویشتن کندی دیمکدر خویش کی و اولری
رسمیدر تلفظ اولمز استخوان و خوان و امثالنده کی کی (بعد
صکره در که قبل مقابلیدر بعد از انندن صکره دیمکدر) مؤمن کافرک
مقابلیدر کویا تکذیبیدن امن اوزرنه قلیبی دیمکدر و حقک مؤمن
اولدیغی مؤمن خائنی عذابیدن امن اوزره قلدیغیدر و دیمکدر در که
مؤمن اهل اعتقاد و شهادت و عملدر و کافر مطلق ایمانی اولمیدر
اگر اظهار ایمان ایدرسه منافقدر و اگر بعد ایمان کافر اولورسه
مرتددر و اگر ابکی الهه قائل اولورسه مشرکدر و اگر بریدی ایله تدین
ایدرسه کابی در و اگر قدم دهره ذاهب اولوب حوادثی دهره اسناد
ایدرسه دهری در و اگر دهری اولدیغی اعتراف نبوت و اظهار شرعه
مقارنتله ایسه زندقدر (شمار شین میجه نك ضمیمه بوراده امر در
و عدد معناسنه دخی کلور یوم حسابیه روز شمار دیدکری کی شمردن
و شماریدن صایمقدور و حلیمی ده کلور که شمار شمردن لفظندن صیغه
امر در مضارعنده الف زیاده ایدوب شمار و شمارنده دیرلر و جاؤدر که
الف شمر شمر و شمرنده دیه ل اگر دیرسکه شمار و شمارنده شماریدن
لفظندن مشتقدر جواب بود که شماریدن لفظ معبر اوزرنه بنا اولمان
مصدر قبیلنددر انتهی و بعضیلر دیدیلر که شمرد ماضیدر امری
شمر کلور میك ضمیمه نتکیم شمارید دخی ماضیدر امری شمار کلور
و مضارعنده شمر و شمارد دیرلر (معنای بیت) بودر که اولاسن حسد
دیدکری صفت مذمومه دن قلبکی و نفسکی پاك و طاهر طوت و انك
الایشی ایله ملوث ایله اندن صکره کندیکی مؤمن کامل عد ایله
یعنی صفت مذکوره نجسه دن نفسکی ترکیه و تطهیر ایتدیکه سکا

مؤمن کامل دیمزلر بلکه عند الحقیقه مطلق مؤمن بله دیمزلر شول
جهتد نکه قسمت حقه قائل اولمک و کندیکی حقه شریک قیلوب
بحسب العقل بشقه تصرف کوسترک و العباد بالله تعالی و ناظم قدس
سره چار چیزده حسد دن بدیه ایدوب اتی اول قیلدیغی زیاده قیجنه
دلالت ایدر زیر صفت شیطانیه در که نفس انسانی به اول لعین دن
میراندر * پاك دار از کذب و از غیبت زبان * تا که ایمانت نیفتد در
زبان * بونک تقدیری دارز بان پاك از کذب و از غیبت تانیفتد ایمانت
در زبان دیمکدر که زبان دارک مفعول اولی و پاك ثانسی و جار و مجرور
پاکه متعلقدر نتکیم نظیری مرور ایتدی و جمله سی استینافیه در و ایمانت
نیفتد فاعلی و دراکا ظرف و جمله سی تعلیلیه در بویتنک اکثر
مفرداتنک شرحی کذر ایتدی (تا تعلیل ایچوندر ایمانت ده اولان تاه
خطاب مضاف الیه در جانت ده کی کی سنک ایمانک و سنک جانک
معناسنه زیر مضاف اسمدر اگر فعل آخر نه کلسه مفعول اولور
مثلا دیدت و دیدمت و بیندت کوردی سنی و کوردم سنی و کورر سنی
معنارنه و اوزرنه الف و نون زیاده قلنسه جمع اولور مثلا روینان
دیدم سز لک یوزن کوردم دیمکدر) نیفتد اصلنده نه افتددر که نون
مفتوحه نافییه در (واقف فعل مضارعدر مصدری افتادن و افتیدندر
دوشمک معناسنه مضارعنده الف و یا ساقط اولوب افتد و افتنده
دیرلر و کاه اولور که تخفیف و ضروره فتد دخی دیرلر نتکیم دفع ثقلت
ایچون نه افتدک همزه سی یایه قلب اولوب نونی و صله نیفتد دلمشدر
بواسانده نظاری چوقدر یا دخی بو باید ندر (زبان زای عریینک
کسریله سودک مقابلیدر نتکیم اصی و زبان دیرلر معروفدر) (معنای بیت)
بودر که دلکی کذب و غیبتدن پاك و طاهر طوت تا که ایمانک زبان
و خسارته دوشیمه یعنی انسانک ایمانی رأس مال کییدر و کذب و غیبت
انک آفاتنددر پس هر قنده که بوسوء معامله اوله لاجرم صاحبی زبان
چکر و خایب و خاسر اولور و اثرده کلور که ایمان و کذب بریده مجتمع
اولماز و کذب ناره و صدق جنته جر ایدر و کف لسان شهاب ایماندندر
* پاك اگر داری عمل را از ریاء * شمع ایمان ترا باشد ضیاء * بونک تقدیری
اگر داری عمل را پاك از ریاء باشد ضیاء شمع ایمان ترا دیمکدر که (اگر

حرف شرط و داری مضارع مخاطب و عمل مفعول اول و پاك ثانى
و جار و مجرور پاك كه متعلق و بعد الجملة فعل شرط و ضيا باشد
فاعلى در محصل الضيا معناسته و شمع مفعولى و بعد الجملة جزاء شرط
اولور (عمل فعلدر كه قصده مقارن اوله پس مطلق فعلدن اخصدر
زیرا فعل بغير قصد حیوانانندن دخی صادر اولور و جاداته دخی نسبت
اولور عمل ایسه نسبت اولماز و صنع عملدن اخصدر زیر اعادة
الفعل معناسته در هر عملده ایسه جودت صفتی اولماز (ریا مفاعله
پاكك مصدر ثانسی در مرآت معناسته كه برکاری ایل كورمك ایچون
اشكدر كه باطننده اولان حالك خلافیدر شرعده ریا و در كه اظهار
عبادت ایلله خلق اتی كورب و اكادمح و ثنا ایدوب حسن اعتقاد
ایتمكدن او توری حاصلی ماسوی ملاحظه سیله عبادتده اخلاصی
ترك و عبادت و اعمال خیریوزندن قلوب ناسده مرتبه طلب ایتمكدر
پس عبادات و اعمال دیندن اولیان افعالله قلوب ناسده منزلت دلسه
ریا اولماز كثر مال و غلمان و حسن ثياب و حفظ اشعار و علم طب
و حساب و نجوم و نحو و فقه و بونلك غیرى اعمال و احوال كبی (شمع
مبك سكونیله و حرکتی ایلله بال مومنده شایع لفظ مولددر و سائر
مولده دخی اطلاق اولور سراج بشقه در كه جوبیدن استخراج
اولنان دهندن قیل ایلله ابقاد اولنان چراغدر (ضیاء وضوء اجسام
نیزه دن منتشر اولان اجزاء نوریه در انكچون لغتده ضیا و نور بر در
و بعضی لر دیدیلر كه ضیا بحكم الوضع والاستعمال نور دن اقوادر
انكچون ضیا شمس و نور قره نسبت اولور و عند الحكم ضیا بالذات
اولانه دیرلر شمسده کی كبی نور بالعرض اولانه دیرلر قرده کی كبی انكچون
دیرلر نور القمر مستفاد من الشمس و سعد الدین حاشیه كشافده
دیمشدر كه بوفرق لغتده یوقدر بلكه نور الشمس و نور القمر دیمك
شایعدر (معنای بیت) بودر كه اگر عملکی ریا دن پاك طوترسك سنك
شمع ایمانكه نور و ضیا اولور یعنی شمع كبی اولان ایمانك نور نور
و خلوصك سببیه روشنائی بولور والا قرارب قالور زیر ایمانه نور
وفر و برن اعمالدر چونكه اعمال صالحه و خالصه اولیه لاجرم صرصر
ریا اتی سوینددر و یا خود ضعفنه سبب اولور حتی بعضی اعمال بله

پری برنه قوت و بر و برشمع كه دامنه ابرسه برینه پری دخی نصب
اولنوب خانه وجود بی نور قالماز فاما ایمانك انطفا و زوالی كفره مؤدی
اولور * چون شكیم را پاك داری از حرام * مرد ایمان دار باشی والسلام *
بونك تقدیری چون داری شكیم را پاك از حرام باشی مرد ایمان دار
والسلام دیمكدر كه (چون حرف شرط اولور) و باشی مضارع مخاطبدر
داری یه مفعول اول و پاك مفعول ثانى و جار و مجرور پاك كه متعلق
اولوب فعل بعد الجملة فعل شرط اولور (و باشی مضارع مخاطبدر
داری كبی مرد انك مفعولیدر و بعد الجملة جزاء شرط اولور) و ایمان
دار مرده صفتدر (والسلام آخر كلامده استعمال اولنان تحیتدر كه
ختمه نشاندر تقدیری والسلام عليك در كه جمله مستأنفه در) شكیم
شین معیه نك كسر یله قارنددر بطن معناسته قارن اغریسنه شكیم درد
دیرلر (حرام و محرم لغتده ممنوع و ممتنع معناسته در و شرعه حرمتی
دلیل قطعی ایلله ثابت اولان نسنه در كه انكاری و با استیلائی و با حلی
تمنی ایتمك كفردر اگر جمیع ادیانده حرام ایسه قتل نفس و زنی و لواط
و امشالی كبی خیر بویله دكدر یعنی كچه حرمتی منصوص و متفق
علیه در فاما جمیع ادیانده حرام دكدر و بو مقوله نك مباحثی كبی علم
كلامده و كیمی فقهده در و مسجد حرام كعبدر و جمله حرمه دخی
اطلاق اولور زیر محترمدر (مرد ارادمدر مقابلی زندر و لكی حكیمده
زن دخی داخلدر زیر احكامده زن مرده تابعدر) ایمان دارد دیندار كبی
وصف تركیبدر اصلنده دارنده دین و ایماندر دین و ایمان طوبیجی
و حفظ ایدوب حقوقن مراعات ایدیجی پس بوتركب كمال دین و كمال
ایمانی اولان اوزرنه اطلاق اولور مطلقا دكل (معنای بیت)
بودر كه اگر قارنكی حرام اولان ما كولات و مشروباتدن پاك و طاهر
طوترسك ایمانی قوی ار اولور سن كر كسه عورت اول زیر اغداء
حلالدن ایمانه قوت و حرامدن ضعف كلور حاصلی حرامدن عفت
و برهیز و بطنی اندن كف ایتمك شعب ایمانك اقواسندن اولغسله
بومعنی حاصل اولان ایمانه ایمان دیمك سزادر كه داللو و بد اقلو
مبوه دار اغاچ كبی اولور * هر كه دارد این صفت باشد شریف *
و ندارد دار ایمان ضعیف * بونده هر كه هر كسی دیمكدر كه مبتدادر

این صفت دارد که مفعول ایدر که بعد الجمله مبتدایه صفت در باشد که
 فاعلی تحتاده مبتدایه راجع و شریف مفعول و بعد الجمله خبر اولور
 (ور واکر دیمکدر که حرف شرط در) ندارد فعل شرط و ایمان دارد که
 مفعولی اولوب بعد الجمله جزاء شرط اولور صفت موصوفه قائم
 معنادر که محمود و مذمومه شاملدر بوراده این صفت بیت سابقه بطنی
 حرامدن پاک طوعغه اشارت در (شریف صفت مشبهه در شرفدن که
 علو معناسنه در واکر آباء واجداد له اوله ویا حسب و متکرم ایله
 اولور سه مجد نیک اولور (ضعیف قویک ضدیدر که بدنده و حالده
 اولور (معنای بیت) بودر که هر کسه که بوصفتی طوته واند بولنه
 یعنی بطنی حرامدن حفظ ایده دینده ویا اهل دین اراسنده شریف
 و عالی اولور و بحسب شریفه مجد و سنا بولور واکر بوصفتی
 طوعغه یعنی ذاتنده بوصفته دکل ایسه بلکه حرام خور ایسه
 اول کسه ایمان ضعیف طور قوی دکل ایمان ضعیف ایسه زائل
 و نوری بالکلیه منطقی اولق احتمالی غالبدر و بونده و سائر مواضعده
 هر کسی ده مرد وزن داخلدر و مرد تخصیص اولان محله دخی بویه در
 نتکم بالاده اشارت اولندی وزن که اهل هنر و کمال اوله حکما اول
 زن می ددر * هر که باطن از حرامش پاک نیست * روح او را ره سوی
 افلاک نیست * بونک تقدیری هر کسی که باطنش پاک نیست از حرام
 راه نیست روح او را سوی افلاک دیمکدر که هر کسی مبتدا و باطنش
 مبتداء ثانی و پاک نیست خبر ثانی و بعد الجمله مبتداء اوله صفت در و راه
 نیست معنای نفیده اولغله روح و سویک هر بری اکا متعلق اولوب
 جمله سی مبتداء اوله خبر اولور و اسان عریله دیمک اولور که (کل من
 باطنه لبس بطاهر عن الحرام لبس لروح طریقی الی جانب الافلاک
 و بوندن فهم اولور که راه نیست فاعلی و اوراده را لام جاره
 معناسنه در که تخصیص افاده ایدر (وسوی ده حرف جر محذوفدر که
 بسوی دیمکدر و متعلق راه در زیر متعلق مشتق موله در مع هذا
 بواعتبار عرییده در فارسیده تاویل لازم کلدیکی معلوم دکلدر بلکه
 جامده دخی تعلق صحیحدر زیرا مقصود اولان جانب معنایی مراعاتدر
 (باطن ظاهر که مقابلدر یعنی ظاهر اودر که حاسه ایله ادراک اولنه

و باطن اودر که حاسه دن خفی اوله بوراده باطندن مراد بطندر که
 خلاف ظهر در زیر باطن بطنی مشتملدر پس باطن بطندن اعمدر
 (حرامش حرام شرح اولمشدر شین ضمیری معناده باطنه متصلدر که
 باطنش دیمکدر زیرا نظم فارسیده شین زیه اولور سه متصل اولور
 کر کسه حرفه اولسون مثلاً اگرش دیرلر و لکن معناده مناسب اولان
 محله متصلدر اکرت دخی بویه در تاء خطابه زیرا حرفه ضمیر متصل
 اولماز (ره راهدن مخففدر یول معناسنه و بورادندر که یوله و امثالنه
 کوندرب استخدام ابتدکاری بنده به رهی دیرلر (سوی ضم سبب یانه
 و یاسز سو طرف وجهت معناسنه که ترک یکا ایله تعبیر ایدر بوراده
 وزن ایچون و او قصر اولور و سویک افلاک اضافتی بیه توسل ایله
 دکلدر زیرا بوراده یا اصلیه در همزه توسل کبی دکلدر جانانه ما کبی
 (افلاک جمع فلدکدر که مجری الکوا کبدر نتکم بالاده شرح اولندی
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که انک باطنی و قارنی حرامدن اولان
 مأ کول و مشروب بدن پاک و طاهر دکلدر انک روحی ایچون افلاک جانبنه
 یعنی عالم علوی به یول یوقدر زیرا روحک عالم بالایه عروجی کمال
 لطافت و مزید خفته در و حرام اولان مأ کول و مشروب بدنی نکشف
 و تثقیل ایدر کشف و تثقیل بدنه تعلق ایدن روح دخی انک کبی اولوب
 حرکتدن قالور حتی حلال و مباحی اکثر ایدن به مناجاتدن قالور
 الحاصل حرامک قلیل و کثیری مضر در حلال و مباح الاصلک ایسه
 کثیری مضر در و مباح الاصل اولدینی مشوش اولان دخی حرامه
 ملحقدر و خواص ناس عندنده مشبهه نسبه یوقدر بلکه هر ماده نک
 حقیقتی شرعیه و نور کشفه فرق ایدرل و خبیث و طیبی بری برندن
 تمیز ایدرلر و غورنه ایدرلر * چون نباشد پاک اعمال از ریا * هست
 بی حاصل چون نقش بوری * بونک تقدیری چون نباشد اعمال پاک از ریا
 بی حاصل هست چون نقش بوری یا دیمکدر که چون حرف شرط و اعمال
 نباشد فاعلی و پاک مفعولی و بعد الجمله فعل شرط اولور بی حاصل
 هست اینها بی حاصلست تقدیرنده مبتدا و خبر و بعد الجمله جزاء
 شرطدر پس بوراده هست است معناسنه رابطه در که معناده حاصله
 متصلدر حاصل محصول معناسنه بی حاصل بی فائده در بی لب قشیر

و بی دانه صمان و امثالی کی (چو واور سمیله چوندن تخفیف اولمشدر که
ادات تشبیه در) نقش اصلنده مصدر در برنسنه بی ایکی و یا زیاده
لونه تلویح ایشکدر بوراده منقوش معناسنه در (بور یا مدله عریسدر
کافی القاموس وائمه لغتدن اصمعی دیمشدر که بور یا فارسیدر عریسی
بوریدر و لغات معتبره دن مفهوم اولان بودر که بور یا قشیدن ملوققان
و حصیر سازدن اولاندر حتی برکسه بور یا اوزرنه جلوس ایتمه دیو
قسم ایلسه و بور یا اوزرنه حصیر قویوب انک اوزرنه جلوس ایلسه
حاث اولماز (معنای بیت) بودر که اگر عمللر یادن پاک یعنی خلوصه
مقارن اولمازسه او عمللر نقش بور یا کی بی حاصلدر بونده ریائله اولان
عملک صورت حسنه سنی حصیر بی قیمتک نقشنه تشبیه واردر که
برنسنه نک ماده سی قامش و یاساز اولدقدن صکره انک نقشنه اعتبار
اولمدیغی کی ریائی مشتمل و غرض و سمعه به مبنی اولان عمل دخی بویله در
ومن الله الحفظ بوراندر که الله تعالی صورته و اعمال ظاهره به نظر ایلان
بلکه قلوب و نیات صادق به نظر ایدرس اگر خلوص واریسه قبوله
قرین اولور والا رد اولور و بومقوله عمل شول خانه به بکزر که پرده
دری زربفت و ایچرونه بساطی حصیر اوله * هر که را اندر عمل
اخلاص نیست * درجهان از بندگان خاص نیست * بونک تقدیری
هر کسی را که اخلاص نیست اندر عمل نیست از بندگان خاص
درجهان دیمکدر که هر کسی مبتدا ورا لام جاره معناسنه در و اخلاص
نیست مبتدا و خبر اولوب بعد الجملة هر کسی به صفت اولور اندر عمل
اخلاصه ظرفدر نیست اونست تقدیرنده در که مبتدا و خبر اولوب
بعد الجملة هر کسی به خبر در و جار و مجرور و ظرف نفیه متعلقدر
خاص بندگانه صفتدر اخلاص برنسنه بی شوبدن خالص قلمقدر
تصفیه کی که صافی قلمقدر وگاه اولور که اصلندن شوبی اولمبانه دخی
خالص دیرلر بوضوئنده خالص قلمغه حاجت قلمز بوراده مراد عملی
شوب ریایسمعه و اغراض نفسانیه دن خالص قلمقدر اولندن آخرنه دک
و اگر نمازه خالصا لله تعالی افتتاح ایدوب صکره قلبنه ریادخول اینسه
افتتاح ایندیکی اوزره در که ریایی اصل صلوته مضرد کلدور وریا
اودر که ناسدن خالی اولسه قلبیه و ناسله اولسه قبله و اگر ناسله اولدقدنه

ایو قیلوب بالکز قالدقدنه او مر تبده کورل قلمزسه اصل صلوتک ثوابنه
نائل اولور انجق اولکنه دکل و دیمشدر در که صومده ریای اولماز
(بندگان بنده نک جمیدر قول معناسنه مطلقا مذکر اولسون مؤنث
اولسون و سبی اولمش اولسون و خانه زاد یعنی مولاسی اونده طوغمش
اولسون) کاندده کاف عجمی بنده آخرنده اولان هاء غیر ملفوظه دن
بدل (والف و نون ادات جمعدر و بعضیلر کاندک مجموعی ادات جمعدر
دیدیلر نیکم بالاده شرحی کذر ایندی (خاص عامک خلافیدر یعنی
بعض الشیء جمله انده مشارک اولمیان نسنه ایله تفرددر بوراده بندگان
خاصدن مراد کالات انسانیه ایله عوام ناسدن ممتاز اولان خواصدر
و بومقوله لره بنده دیمک ماسوی الله دن حر و حقه عیسدر محض
اولدقلر بچوندر که عبادتی اجلالا لله و مراعاة الحقوق الربوبیه اشلرل
یوخسه کندی جانبلینه عائد اولور ملا حظه ایله دکل حتی اخلاصلری
شوقدردر که اخلاصی بله رؤیتدن خالصلدر (معنای بیت) بودر که
هر کیمک که عملنده اخلاص یوقدر الله تعالی نک خاص و مقرب بنده لرندن
دکادر بلکه عام و بعد قوللر نندرنز را اخلاصی اولمادیغی صورته
عبادتی مردود و کندی رضادن ساقطدر قال الله تعالی (فن کان
یرجولقاء ربه فلیعمل عملا صالحا ولا یشرک بعبادة ربه احدا) و جناب
رسالت صلی الله علیه و سلم بیورمشلدر که (اگر قرآنده بوآیتدن غیر
اولسه بوآیت کفایت ایدردی الحاصل ریای اهل باب حقندن خارجدر
و خلوص اهل کرچه داخلدر فاما خلوصک مراتبی واردر که اهل
خلوصک درجهده تفاوتی اکا کوره در و کاک کندی نفسندن بالکلبه
منسایخ اولمغله در که بومقوله نک عملی اکسیر اعظم طرح اولمش ماده
کییدر نیکم بعض آثار مرده تفصیل اولمشدر * هر که کارش از برای
حق بود * کار او پیوسته بارونق بود * بونک تقدیری هر کسی که بود
کارش از برای حق بود کار او پیوسته بارونق دیمکدر که هر کسی مبتدا
و کارش بودک فاعلی و جار و مجرور اکا متعلقدر که بعد الجملة مبتدایه
صفت اولور و ایکنجی بودک فاعلی و پیوسته اکا ظرفدر دائما معناسنه
و بارونق اکا متعلقدر که مع معناسنه در برای تعلیل ایچوندر که
از کلاه سبزه مر کیدر (از برای از بهر دیرلر نیکم مرور ایندی (پیوسته

اولاشمش واولاشق دیمکدر که اسم مفعولدر موصول کبی پیوستن
اولاشمش واولاشدر مق مضارعنده سین حذف اولنوب یرینه نون
ودال کتورر لر پیوند و پیونده دیرلر (رونق یراشق واطلافت
(معنای بیت) بودر که هرکسه که انک کاری حقندن اوتوری اوله یعنی
اشلدیکی ایشده غرضی حق ورضاء مولی اوله انک کاری دائما ومنتصل
رونق ایله اولور یعنی هر نه ایش طورسه اطافتدن خالی اولماز زیرا باطنی
صافدر وشول عمل که غرض حق ایچون اولمه بی نور و فرقالور زیر (کل
اناء یرشح بمافیه) موجبجه متکدر نسنه نک اثری دخی اکاکوره اولور
فافهم جدا * * * در بیان آنکه پادشاهانرا زیان دارد * * *
* چار خصلت ای برادر در جهان * پادشاهانرا همی دارد زیان *
بونک تقدیری ای برادر چار خصلت در جهان همی دارد پادشاهانرا
زیان دیمکدر ندایی تقدیم ایتسه اولی اولوردی ز براهم وزنه خلل کلز
وهم نوع کلام یرن بولوردی چار خصلت میندا ودر جهان اکا
ظرفدر پادشاهان داردک مفعول اولی وزیان ثانسی وبعده الجمله
خبر اولور خصلت بالاده ذکر اولندیغی اوزره فضیلتده ورضیلتده
مستعملدر بوراده مراد ثابندر (پادشاهان پادشاهک جمعیدر تفسیری
کدر ایتشددر) همی معلوم اولاکه (می لفظی ماضی و مضارع و امره
داخل اولور ولکن ماضیده بعده وهاء مفتوحه تأکید معنای بعده محمول
اولور و مضارعه حاله دلالت ایدوبها معنای حالی تأکید محمول
اولور وامرده می معنای طلبی تأکید محمولدر پس بوراده هابه حاجت
قالن باقی مفردات بالاده تحریر اولمشدر (معنای بیت) بودر که ای برادر
درت خصلت دنیاده پادشاهلره البت زیان وخسارت طور واول
خصلتک فائده سن کورمنلر پس اول خصلتدن حذر لازمدر که
آنلره مضر در اگر چه عامه ناسه ضرر ویرمز وشانندن تنزیل ایتز
* پادشاه چون درملا خندان بود * بی کانددر هیبتش نقصان بود *
بونک تقدیری چون بود پادشاه درملا خندان بود نقصان بی کانددر
هیبتش دیمکدر که چون حرف شرطدر پادشاه بودک فاعلی در و خندان
مفعولی ودرملا ظرفدر ولکن ظرفده توسع اولمغله مفعول صریح اوزرنه
تقدیم اولنور نقصان ایکنجی بودک فاعلیدر بحصل النقصان معناسنه

بی کسان بلاشک معناسنه فعله متعلقدر در هیبتش نقصانه ظرفدر
پادشاه پادشاهدن محققدر مه ماهدن وسپه سپاهدن وکبه کباهدن
تخفیف اولندیغی کبی ملا اصلنده ملا در جبل وزنی اوزرنه که مهموز
اللامدر بوراده وزن ایچون همزه الفه قلب اولمشدر ملا شول
جماعتدر که بررأی اوزرنه مجتمع اولوب عبون ونفوسی حسن وبها
وجلالت ایله پرایدر لر لاحلا ولاملا عندالحکما فوق العرش در که
اوراسی نه خلوا ایله ونه برخلوق ایله پر اولمغله موصوف دنگدر وعند
الصوفیه عالم ملادو که ارواحله طولودر بوراده درملا ناس ارا سنده
وخلق ایچنده دیمک نیکم شو ایشی علی ملا الناس اشلدی دیرار که
خلقک کوزنه قرشو دیمکدر (خندان صفت مشبهه در کولکن
معناسنه مصدری خندیدندر که کلمکدر ضحک کبی و بر سبیل
استعاره انساندن غیریده دخی استعمال اولنور مثلا کل خندان
دیرلر آچلمش کلمه وانار چاتلامش اولسه خندان ایله وصف
ایدلر وخنده اسم مصدر در که کلمدنک اسمیدر (قبله ضمه اویمه نک
اسمی اولندیغی کبی) کمان کاف عجمینک ضمیله ظن که ترکیده
صانوب وسرمنک دیرلر (هیبت اصلنده محققدر که قورقق در
بوراده مشاهد جلالندن قلبده حاصل اولان اثردر پس هیبت حالت
قلب اولمغله نعت کونی در که تعظیم ایدن کسه نک حاله راجعدر
عظمت ایتسه نعت الهیدر زیرا مقتضای حیاددر که حق تعالی انکله
منعوتدر و بوندن هیبت وعظمت ارا سنده فرق ظاهر اولدی (نقصان
کالک ضدیدر که نصیده خسراندر که فارسیده اندن کم شدن ایله
تعبیر ایدلر برنسنه آخره کوره ازواکسک اولمق معناسنه (معنای بیت
بودر که اگر پادشاه خلق ارا سنده وناسک یوزنه وکوزنه قرشو کولکن
اولورسه شبهه سز انک هیبتیه نقصان عارض وحاصل اولور یعنی
خلق انک جلالندن قلبلرنده اثر بولوب تعظیم ایدلر کن ضحکی سبیلله
قلبلرندن ساقط اولوب عامی کبی مبتذل اولور پس کال هیبت خنده
ایتمیوب لب بسته اولمقدرو بومعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم ذاتی
وخلق ایدی انکچون اکثر حالده تبسم ایدلر لدی وضحکاری قلت
اوزرنه واقع اولوب قهقهه ایتسه اصلا صادر اولماش ایدی وهیبت

کامله از بچون انلره ملوکدن زیاده تعظیم ایدر اردی نتکم وصفلرند.
کلور کان فحما مفحما یعنی کندی ذاتلرند. عظیم و صدور ناسده دخی
معظم ایدی * باز صحبت داشتن باهر فقیر * پادشاهانرا همی دارد حقیر *
بعض نسخده پادشه را عیب باشد کوش کبر و بعضنده همی دارد یرینه
همی سازد دوشمشدر باز کرو معناسنده در و بردخی دیمک اولور عربده
و ایضا دیرل ظاهر اولان باز اسم اولمقدر زیا کرو دن غیری دخی
معانیسی وارد در (صحبت داشتن مبتدا در یعنی داشتن مبتدا و صحبت الیک
مفعولیدر) بامع معناسنده صحبت متعلقدر پادشاهانرا همی دارد مفعول
اول و حقیر ثانسی و بعد الجملة خبر اولور (صحبت معاشرندر که ملازمته
حاصل اولور صاحب ملازمدر تفصیلی بالاده در هر کل افرادی
معناسنده در) فقیر صبغه مبالغه در نصیر کی مفقر معناسنده که ذوالاحتیاج
الکثیر دیمکدر اثم کی که کثیر الاثم دیمکدر فقر غنائک مقابلیدر که
احتیاجدر حقیر عظیمک مقابلیدر صغیر کبرک مقابلی اولدیغی کی
حقارت دلتدر تحقیر استخفافدر که ذلتدن ناشیدر (معنای بیت) بودر که
کرو یعنی اول درت خصلتدن بری دخی بودر که هر فقیر و ادنی الیه صحبت
طوتمق پادشاهلری خوار و حقیر طوتر یعنی سر یر عزتدن دوشورر
و ذلیل ایدر زیا هر کسک مقداری رتبه سی قریبندن بللور چونکه قرینی
ادنی اوله کندی دخی ادنی اولور که ادنایه مقارنت ایتک دناءت طمع
و سفولت هتنددر و مثلددر که دیرل اوزم اوزمه کوره قرارر چونکه
سلطان جاهله غیر بدن اعلی اوله کرکدر که مصاحبی و اخلاقی و هر حال
دخی اکا کوره اوله تا که علو صورت علو معنایه عنوان و علو همت
شرف طبعه نشان اوله مکر که صحبت ایتدیکی فقراء باب الله دن
اولا که اومقوله عباد صالحین الیه صحبت عین عزتدر بعد ذالسخه ثانیه ده
واقع اولان سازد و عیب و سار مفردات بالاده شرح اولمشدر فلانعبده
* یازنان بسیار اگر خلوت کند * خویشن را شاه بی حرمت کند * بعض
نسخده شاه بی قیمت دوشمشدر بونک تقدیری اگر خلوت بسیار کند
یازنان کند خویشن را شاه بی حرمت دیمکدر که اگر حرف شرط
و خلوت کندک مفعول مقدمی و بسیار خلوتک صفتی و یازنان خلوت
متعلقدر و قبل بعد الجملة فعل شرط اولور و خویشن ایکنجی کندک

مفعول اولی و شاه بی حرمت ثانسی و بعد الجملة جزاء شرط اولور
زنان رنگ جمیدر که مر دمقابلیدر (بسیار حق معناسنده در ظاهر اولان
بودر که اصلنده آرند) بسی در حق کتور بی معناسنده صکره وصف
ترکیبی قلمشدر نتکم نظاری مرور ایتدی بانک حرکتی تغییر اولندیغی
بعد ترکیب در نتکم عربده تغییر نسب دیرل خلوت خلوتک مقابلیدر
یعنی تنها و خالی اولمقدر که یاننده کسه اولیه حرمت مهابتدر کا
فی القاموس و احکامدر سنن و فرائض و امثالی کی که هتکی حلال دکلدر
یعنی پرده سن یرتمق و عرضنی بوزمق روا اولماز و نسخه اخرایه کوره قیمت
بر نسته نک مقداره موافق و معادل اولانه دیرل پس بی قیمت بمقدار
و بی وزندر (معنای بیت) بودر که شاه اگر زنان و نسوان الیه حق
خلوت ایلنه و انلره ملعبه و اجراء شهوت ایچون حق کوره تنها قایه
کندیغی شاه بی مهابت و بی عرض ایلرو بی مقدار ایلر زیا انلرک یاننده
و قعی قائمیدغندن غیری اشیدنلر دخی حالی تقبیح ایدوب یوزه کلچک
صورتی قائماز پس سلطان عالی هر کس الیه علونه کوره معامله ایلوب
حرمت مقامی محافظه ایتک کرکدر و خلوتی کثرت الیه تقیددن فهم
اولنور که خلوت قلیله مضر و عرضی محل دکلدر زیا ان لنفسک علیک
تحقاولر و جک علیک حقا موجبیه حق شرعی رعایت ایتمش اولور
و بردخی بودر که از دواج شرعی باعث تناسل و سبب ظهور ذریتدر که
تاکو و تکثروا موجبیه سواد اهل دینی تکثیر و اهل ذکر و توحیدی
توفیر ایتمش اولور و سلسله سندن الی یوم القیام دعا جیلری قالور و موتله
علی منقطع اولماز نتکم بعض احادیثده وارد اولمشدر * هر کرا فر
جهانداری بود * میل اوسوی کم آزاری بود * بونک تقدیری هر کسی که
اورا بودر جهانداری بود میل اوسوی کم آزاری دیمکدر که هر کسی مبتدا
و اورا بودک مفعول اولی و فرقانسی و بعد الجملة مبتدایه صفت اولور
میل او ایکنجی بودک فاعلی و سوی مفعولی و بعد الجملة خبر مبتدا در
(فر کشیدیدله قوت و رونق و دولت و سیاست) جهانداری ده
یا مصدریه در جهنان دار و صفه ترکیبی در جهنان صفتیجی و اهل
جهانی جنایت و رعایت اید بی معناسنده اصلی دائرند جهانددر
مصدری داشتن در که طوتمق و صقلمق در میل لسان فرسده جسدیدن

ایله تعبیر اولنان معنادر چیمک فتحیله تنکیم اوقدر جسدان دکل دیرل
یعنی ملایم و خاطر میل ایدیه جک مرتبه دکل معناسنه (کم آزاری ده
یا مصدریه در کسم آزاد بولسانده صفت مشبهه در که آزار کم
لغظنک فی الحقیقه فاعلیدر (کم کاف عربی نک فتحیله اکسک که
ابتدادن اکسک خلق اولنه اگر اکسک ایله ناقص اوورسد اکا کاست
دیرل و کم عزیز معناسنده کلور که از بولور دیمکدر بوراده قلت معناسی
انسیدر و قلت دخی عدمدن کلایه در (آزردن رنجیده ایتکدر آزاردن کبی
مستقبلانده زائله را اراسنده بر الف زیاده ایدوب آزارد و آزارنده
دیرل آزاردن اشتقاقه کوره زیاده به حاجت فالماز (معنای بیت) بودر که
هر کیمک که سلطنت قوتی اوله و یا خود هر کیمه که رونق و سلطنت
مطلوب اوله انک میلی کم آزارلق جانبیه اولور یعنی رعیتی از رنجیده ایدر
یعنی هیچ رنجیده ایتمز زیر سلطنته قوت بونکله حاصل اولور و الاضعف
قبول ایدوب اساسندن منهدم اولور تنکیم نیجه لرندن منقولدر و بو
اعصارده اولنلردن دخی نه عبرتله مشاهده اولندی پس جور و ظلم
باعث هلاک و علت بلاء و سبب عبرت عالمدر و بعض سلاطین دن
منقولدر که دیمشدر لاسلطان الابرجال و الارجال و الامال الای
بعمارة ولا عارة الابعادل و حسن سیاست فافهم جدا * عدل باید پادشاهها
تراوداد * تاز عدلش عالمی کردند شاذ * بونک تقدیری باید پادشاهانرا
عدل و داد تا کردند عالمی ز عدلش شاذ دیمکدر که عدل بایدک فاعلی
و پادشاهان مفعولیدر عالمی کردندک مفعول اولی و شاذ ثانیه سی وجهه سی
تعلیلیه در عدل میل معناسنده در که حقه اولور سه عدل و باطله اولور سه
جور دیرل و تعدیل و تقویم عالم حقه میل و افراط و تفریط میاننده توسع
و اقتصادله اولغله عدل دینلدی و کاه اولور که عدل فضل مقابله سنده
دخی اطلاق اولنور تنکیم حدیثده کلور الظالم عدل الله فی ارضه ینتقم به
ثم ینتقم منه یعنی ظالمک خلقله معامله سی قهر معامله سیدر که بومعنی
کدرنه نسبتله ظلم و مقهور اولنره کوره جزاء عملدر که عدل الهی به
دائرر بایدبایه عربیله مضارعدر کرک اولور معناسنده مصدریه بایستن در
کرک اولوق معناسنده مضارعنده سینی حذف ایدوب باید دیرل (وداد)
عدل اوزرنه معطوفدر ولکن واو مضموم اوقنور یاوسر کبی زیر

اگرچه معطوف علیه آخرتک حرکتیه تحمیلی ولر در جان و دل کبی
ولکن آراده فصل واقع اولغله واو وزن ایچون تلفظ اولنور و مضموم
قلنور زیر اصلنده معطوف علیه آخرنده اولان ضممتک صور تیدر
(داد) و شاذ ذال محجه ایله در زیر مدده دن صکره کلشدر اگرچه عامه
لساننده مهمله ایله شایعدر داد عدل در پس عدل اوزرنه عطفی عطف
تفسیری قیبلنددر تا بوراده تعلیل ایچوندر عدلش اصلی عدل اش در
اتصال ایچون همزه حذف اولمشدر (کفتش و امثالی کبی و بوشنبه
ضمیر غائب مفرد دیرل که جمعی شان کلور بوراده عدلسان کرک ایدی
زیرا جمعه راجعدر که پادشاهان در ولکن وزن ایچون و یا هر بری
اعتبار ایله افراد ایلدی و بومقوله اعتبار عرییده دخی جاریدر عالمی ده
یا زائده در کردند عالم را دیمکدر کردند فعل ماضی جمعدر ایلدیلر
معناسنه اصلی کرده اندر که اندادات جمعدر همزه سی حذف و بری
برینه وصل اولمشدر بوراده مانعی صیغه سی بطریق التثقل در کویا
عدل ایلدیلر و اتان اخبار ایدر رجه الله کبی (معنای بیت) بودر که
پادشاهلره عدل و داد و انصاف کر کدر تا که عدل لرندن اهل عالمی
شاد و خندان ایلیر پس اهلی طی ایتدیکی مبالغه طریقیله در و اهل
عالمده مورچه لره و ارنجه داخلدر زیر داد کرلرک یعنی عاد للکرک
عدلندن انلردن دخی منتفع و ظلمندن متضرر اولور زیر عدل باعث خصب
رخادر که عالم نباتک بله یوزی اندن کلر و شن و شاذ اولور فکیف ذی
روح ایمدی خلق عالمی شاد و خندان ایتدن اونوری عدل و داد لازمدر
دیو توصیه ایلر و بونده مصالح ناسده سعیک فیه نیلتی اولدوغنه رمز
واردر زیر اکندی نفسی اوزرنه ساری جمیع ایتیکده نفسندن خلاص
واردر و حضرتک علیه السلام آب حیات و صولی عسکر اسکندر
صوطلبیچون اولدی فاعلم ذلک * کر کند آهنگ ظلمی پادشاه
سودنکندر مرورا خیل و سپاه * بعض نسخده کر کند آهنگ ظلم آن
پادشاه سودکی دارد یا و خیل و سپاه دوشمشدر تقدیریت بودر که کر کند
پادشاه آهنگ ظلمی نکندر خیل و سپاه مرورا سود (کر کر معناسنه حرف
شرط) پادشاه کندک فاعلی و آهنگ مفعولی و بعد الجملة فعل شرطدر
خیل و سپاه نکندرک فاعلی مرورا مفعول اولی و سود ثانیه سی و بعد الجملة

جزاء بشرط در آهنگ مدله قصد وعزم ایتک معناسنه اسم مصدر در
 و خیر آهنگ و شر آهنگ دیرل صفت مشبهه در آهنگیدن مصدر در
 قصد ایتک معناسنه و گاه اولور که آهنگ حمله معناسنه ده کلور زیر
 حمله عزمک لاز میسر ظلمی ده یا زائده و یا تقلیل ایچوندر ظلم برنسنه بی
 موضعنک عبریه وضع ایتک کدر پس حقندن یا طله تعدی ایتک ظلمدر که
 غیر ایتک کند تصرف و حدی یچ ورا ایتک دخی انده داخلدر الحاصل
 حقندن عدول ایتک کنندی نفسه و یا غیره ظلمدر سود فائده که زیانک
 مقابله در ترک اصی دیر سود مند اصلودر (نکند کاف عربینک ضمیمه
 فعل مضارع منفی در بوراده سلاست وزن ایچون ضمه اختلاس اولنور
 یعنی بعضی حرکتله اوقنور مر ورا اصلنده مر ورا در که مر تحسین
 لفظ ایچوندر مرترا کبی و لام جلمه معناسنه دخی کلور او ضمیر منفصلدر
 عربیده هو کبی اصلی اوی در الفی حذف اولنوب فتح واوله وی دخی
 دیرل و یا لکن و اوی دخی استعمال یدوب ورا دیرل کهرا ادات مفعولدر
 بو مقامده اولدیغی کبی و همزه سنی حذف ایدوب ضم را و سکون واوله
 مر ورا دخی دیرل هیولی و زنی اوزرنه (خیل عربیدر که افراسدر و فرسانه
 یعنی را کب اولنله دخی اطلاق اولنور تکم حدیده کلور یا خیل الله را کبی
 بورانه ارکوادینلدیکی خیلی جاعله تاویل حسبیه در و خیل خیلاذن
 احذ اولنور در تکبر معناسنه زیر اهر را کب فرس اولان کسه نفسنده
 بر نخوت و کبر اولور سپاه لشکر در که عرب عسکر و ترک جری دیر
 (سپاهی لشکره منسوب یعنی پادشاه عسکرندن معبودن زیر عسکر
 سلطانک اصنافی وارد در که معلومدر (معنای بیت) بودر که اگر پادشاه
 قصد ظلم ایله یا بر ادنی مرتبه ده جوهره عن ایتسه فیکیف که کثیرا کا
 عسکر و سپاهی فائده ایلز زیر امر سلطنت ظلم اوزرنه منی اولیحق
 بلبله کرک آن و کرک جرق اوله چه سود که اساسی خراب اولان ارکان
 بوینا کیدر و ظلم ظلمدر عسکر اعدا کبی پس ظلمات ظلماته مدفع اولان
 بلکه نورله زائل اولور چونکه نور ایمان و تقوی و عدل یو اینه وجود
 عسکر عدم و کثر قلیت برینسه اولور و چونکه نور مذکور پرتوانداز
 اوله (کم من فیه قلیله غلبت فیه کثیره بان الله) موجیمد و قلیل
 اذاعدا کثیر اذاعدا و معتض استخاره دخی بهمانیه دخی ایش بتر و امداد

روحانی و سماوی ایله انجام کار نظر و نصرت اولور اشته بیت مذکورک
 مضمونندن آگاه اولان پادشاه اکا کوره عمل ایدر و سیر خلفاء راشدین
 اوزرنه کیدر فاعلم ذلک * چونکه عادل باشد و فرخ لقا * باشد اندر
 مملکت شه را بقا * بعضی نسخده شه جو عادل باشد و میمون لقا باشد
 اندر مملکت اورا بقاد و شمسدر بونک تقدیری چونکه باشد عادل و فرخ
 لقا دیمکدر که باشد فاعلی نموده ضمیر در که شاهد راجعدر عادل
 مفعولدر و جمله سی حرف شرط و فعل شرطدر شه ایکنجی باشدک
 مفعول اولی و بقا ثانسی و بعد الجملة جزاء شرط اولور پس (چون
 بوراده شرط ایچوندر و که لفظی حرف شرط و فعل شرطی بری برینه
 و بطل ایچون کلشدر (فرخ فاء مفتوحه وراء مضمومه نک تشدیددی
 و خاء معجمه ایله قوتلو و بختلو و مبارک معناسنه میمون کبی زیرایم و برکت
 و سعادتدر و اصحاب یمن که اصحاب سعادتدر یمننددر (لقا قار و شفق
 و کور مکدر بوراده فرخ لقا حسن المنظر دید کلر بدر که ایکسی دخی
 صفت مشبهه در (مملکت سلطانک تملک ایتدیکی بقعدر در کرک
 کنندی فتح ایلسون و کرک آباء واجدادندن بطریق الارث انتقال
 ایلسون پس سلطانک بوقفندن و آخره تملک ایتدیکی برلردن ماعدا
 اراضی کنندی ملکیدر (بقا استقرار الوجود در یعنی برنسنه حیات
 اولاسی اوزرنه ثابت وقائم اولمقددر (معنای بیت) بودر که اگر سلطان
 عادل و حسن اللقا و نورانی الوجه اولا که اکا ملاقی اولان کسه
 لقا سندن نشاط و انبساط بوله مملکتده اکا دوام و بقا و ثبات اولور
 یعنی هیچ کسه ایتک ملکی یندن تغلب ایدوب الماز بلکه حسن حال
 و جمالی سببیه سریر دولت و سلطنتده استقرار بولور و بعد ثمرت
 دخی خیرله یاد اولوب عمر ثانی ایله معمر اولور بونده حسن لقای دخی
 درج ایتدی زیر حدیده کلشدر که (خواجگیزی حسن الوجوده
 اولنلردن طلب ایدیکوز یعنی حسن الوجه اولمق آفتندن سلامت
 ایلدر که اعتدال مزاجه تابعدر پس صاحبندن بحسب الظاهر خیر
 مأمولدر و جناب نبوی صلی الله علیه و سلم یور مشردر که بکا پرایش
 ایچون آذم کونلرد که حسن الوجه و حسن الاسم اولانی بعث
 ایدیکوز یعنی بو وصفلرک اربابنده یمن و برکت اولمق ملاحظه سنله

تقوید صدق الرسول الجلیل * چون کند سلطان کرم بالشکری *
 بهر او بازند صد جان و سری * چون حرف شرطدر سلطان کند
 فاعلی و کرم مفعولی و بالشکری کرمه متعلقدر وجهه سی فعل شرطدر
 بهر بازندی تعالیدر که معلول اوزرنه تقدیمی ضرورت وزن ایچوندر
 بازند فعل مضارع جعفر اوینارلی دیمکدر مصدری بازیدندر که
 اوینامقدر فاعلی لشکر ضمیر بدر صد جان مفعول و بعد الجملة جزاء
 شرطدر (سلطان اصلنده تسلط واستیلا معنایسته مصدر در صکره
 اسم قلندی (کرم بعد السؤال اولان عطارد بوراده مطلق احسان
 مراددر) بالشکریده بازنده در سریده کی (بهرا دات تعلیلدر) صد جان
 و سر کزیدن نگایه در (معنای یت) دیمکدر که اگر سلطان لشکر
 و جری به کرم و لطف و احسان ایلیه لشکر دخی سلطانندن اوتوری
 و انک یولنه چوق جان و یاش اوینارلی واکا فدا ایدرلی واعداسنه
 زیون و مغلوب اولغه قومزلر زیر دیمشدر که الانسان عبید
 الاحسان بوئده سلطانک کندی ذاتنده عدانی پساندن صکره
 اوصافندن خصوص اوزرنه کرم و احسانه انتقال ایلدی زیر اگر چه
 ایکسی دخی یننه و بین الناس معامله در و نکن عدله سیاست دخی
 داخلدر که عدل لطف محض دکلدر کرم ایسه خلاصدر
 * * در بیان اخلاق حمیده گوید * *

* چارچیر آمد بزرگی را دلیل * هر که اودارد یود مرد اصیل * چارچیر
 مبتدا دلیل آمدک مفعولی و بزرگی را دلیل متعلقدر و بعد الجملة خبر
 مبتدا در را ادات مفعول و لام جاره معنایسته تعلیل اولغه قابلدر هر که
 هر کسی که تقدیرنده مبتدا در او مبتدا ثانی و داردک تحتنده اولان
 فاعلی او و مفعولی محذوفدر که هر کسی که اودارد آن چارچیر دیمکدر
 و بعد الجملة هر کسی به صفت اولور مرد بودک مفعولی اولوب بعد
 الجملة مبتدای اوله خبر اولور (بزرگی ده یا مصدریه در) بزرک بانک و زانک
 ضمه سیله و رانک سکونیه اولور دیمکدر عظیم معنایسته مقابلی کوچکدر
 کیچی معنایسته بزرک منش متکبردر بزر جهر بزرک مهر دن معربدر
 (دلیل مرشد و مایه الارشاد در مصدری دلالتدر که یول کوستر مکدر
 الحاصل برنسنه نک معرفتنه و صوله وسیله اولانه دلیل دیرل الفاظک

معایه دلالتی و رموز و اشارات و عقود و امثالی کی (اصیل حسب
 و فضیلت و شرف صاحبی انکچون کشتی زاده لره اصیل واصلدن
 خطا کمز دیرلر زیر مکارم اخلاقی میراث کی اولمشدر و مختار صحاحده
 کلور که فلان لا اصل له و لا فصل الاصل الحسب و الفصل اللسان
 انتهی یعنی فلان کسه نک اصل و فصلی بوقدر دیمک حسب و لسانی
 بوقدر معنایسته در زیر فصل و فرق غالباً لسانله اولور و حسب مفاخر
 آباء و ماثر اجداد در که انک سبیلله اولاد دخی عامه ناس ارا سنده
 اهل مناقب و فضائلدن محسوبدر و یا خود حسب کند ینک و آباء
 واجد ادنک افعال حسنه سید رزیرا دیمشدر که من فاته حسب
 نفسه لم ینفع حسب ایه و ینه دیمشدر که و ما ینفع الاصل من هاشم
 اذا کانت النفس من باهله (معنای یت) بودر که درت نسنه اولولغه
 و عظم قدره دلیل و نشان کلدی هر کیم اول درت نسنه بی طو توب
 و آنده بولنور سه حسب و شرف و قدر صاحبی ار اولور و فضائل اهلی
 رجال میاتنده کرچک ار دیمکه لیاقت و استحقاق بولور بورادندر که
 نیچه زانلر کمالله مرد و نیچه مردلر نقصانله زن اولدیلر * علم را اعزاز
 کردن بی حساب * خلق را دادن جواب با صواب * بونک تقدیری
 کردن علم را اعزاز بی حساب دادن خلق را جواب با صواب
 دیمکدر که کردن چار چیزدن بدلدر مابعدنده اولان اوچ خصلتک
 انضمامی اعتباریه (زیرا یک چیز چار چیزدن بدل اولماز و مبتداء
 محذوفه خبر اولمق دخی جائزدر نخستین او کردن تقدیریه شکم عرب
 الاول کذا دیر کردنک مفعول اولی علم و اعزاز ثانسی بی حساب
 اعزازه متعلقدر که مقصود اعزازده مبالغه در خلق دادنک مفعول
 اولی و جواب ثانسی و با صواب جوابک صفتید رزیرا با مع معنایسته در که
 صوابه مقارن اولان جواب دیمکدر زیر هر جواب صوابه مقارن اولماز
 پس صفت تخصیص ایچون اولور (علم نظر عقلی و یا کشف الهیدن
 حاصل اولان ادراک جازمدر) کر شبهه بولنسه اکا علم بمنزل بوراده
 علمدن مراد علم نافعدر یعنی علم قران و حدیثدر که احکامه و حکمه
 متعلقدر که اولکی سنه عالم اولانه عالم با حکام الله و ایکنجی سنه واقف
 اولانه عالم بالله دیرلر و بویکی علمدن ماعداسنه و سائل دیرلر و شول

علم که وسیله معرفت اولیه مردود و محقر در (اعزاز اذلالک
مقابلیدر یعنی عزیز ایلک ذلیل و خوار طوتما مقدر بوراده ایلک
معناسی کردند مستفاد در پس اعزاز تجریده محمول اولور حساب
عد اتمکدر) و یوم قیامت روز حساب دلدی زیرا اول کونده
اعمال عباد عد اولنور تا که خیرا و شررا بحازات واقع اوله (خلق
مخلوق معناسنه در که مقام قرینه سیله انسان مراد اولور) جواب
جوبدندر که قطع معناسنه در زیرا جوابله کلام خصم منقطع اولور
صواب خطا نک ضدیدر یعنی حقه اصابتدر (معنای یت) بودر که علم
نافعی که قرآن وحدیثدن مستنبطدر بی حساب یعنی زیاده سیله و مبالغه
ایله حسابدن خارج اعزاز ایلکدر یعنی علم شریفه تعظیم ایدوبانی
عزیز طوتمق اولواغه نشاندر زیرا علم صفت الهیه در و صفت الهیه به
تعظیم ذاته تعظیم در و مقتضای تعظیم موجبجه عمل و اهل علمی
دخی اعزاز و دخی خلقک جوابه محتاج اولنورنه طوغری جواب
ویر مکدر و خطا و بکاش سویلما مکدر والا جناب نبونه عرض اولنوب
خطا سیله مفتضح اولور اشته بودر دک اوچندن نیچه در قضا و فتوای
ترک ایتدیلر و نیچه در دخی عن اصل قبول ایتدیلر امام اعظم کبی
رحه الله (وهرندن که انسانه سؤل ایدر علمی مرتبه سی راست
سویلمکدر والا آفات لسانله مبتلی اولمش اولور) مثلا بولدن سؤل
ایدن اعمی و بصیره بولی طوغری سویلیه وضائ اولانی ارشاد ایلیه
والا صفت شیطانیله ایله متصف اولمش اولور که اضلالدر
* هر که دارد دانش و عقل و تمیز * اهل علم و عقل را دار د عزیز *

اولکی مصرعک اعرابی معلومدر که نیچه کره نظائری شرح اولندی
اهل علم ایکنجی داردک مفعول اولی و عزیز ثانسی در و بویتنک مضمونی
چارچیرک اوچنجی سیدر و بیت آتی مضمونی در دنجی سیدر و سائر ابیات
تتماندندر شکم اهل تأمله ظاهردر دانش اسم مصدر در بلو معناسنه
دانش کر و دانشمند و دانشور بلولی دیمکدر زیرا بوشین علامت اسم
مصدر در که امر مجرد آخرنه لاحق اولور مثلا دانش و بینش و روش
ورنجش و امثالی کبی و بوشینک ماقبلی مکسور و قنور (تمیز اصلنده
تمیز در ایکی یالله تخفیفای بری حذف اولنمشدر تمیز عریدر که عجم

آندن هوش و ترک اولک ایله تعبیر ایدر اوکی کتش و مغشی و مغشی علیه
اولمش یعنی بایلمش کسیه بی هوش دیرلر که هوشک مقابلی انمادر پس هوش
عقل اوزرنه متفرع بر حالتدر نفس عقل دکدر انکچون عقل
اوزرنه عطف ایتدی عطف العام علی الخاص زیرا بویله برلده
تمیز مطلقا ایدر کدر که انسان خیر و شری آنکله فرق ایدر عقل
ایله تعقل ایتدیکی کبی و تمیز حیوانده دخی بولنور که حلو و مر و ضار
و نافع آنکله ادراک ایدر اص او کدن غیر بدر زیرا اص عقلدر که
مقابلی جنوندر اصلونک مقابلی دلو در هوشبارک مقابلی مستدر
الحاصل ناظم قدس سره بوراده دانش یعنی علم و عقل و تمیزی جمع
ایلدی زیرا بری برلندن فرقلری وارد در علم معلوماته و عقل معقولانه
تعلق ایدر و معقولات عقل اولدن آشغاسیدر معلومات اسم و صفاته
دخی اطلاق اولنور پس علم عقلدن ایدر و تمیز دخی عقلدن ایدر
زیرا کاه اولور که تمیزی عقل معناسنه دخی استعمال ایدرلر (عزیز
ذلیل مقابلیدر که بالاده اشارت اولندی (معنای یت) بودر که
هر کیم که علم و عقل و تمیزی اوله اهل علم و عقلی عزیز طوتر خوار
و ذلیل طوتمز زیرا علم و عقل و تمیزک شرفی نه ایدوکن یلور واکا کوره
اربابینک قدردن فهم ایدوب (انزلوا الناس منازلهم) و لایعرف
ذاالفضل الاذووه) مقتضاسی اوزرنه رعایت و عزت قبلور و دیمشدر که
علمائله مشاوره ایله والا عقلایه مراجعت قبل و عقلدن آشغاسی
سهودر که انک اهلنه اعتبار یوقدر * ای برادر کر خردداری تمام *

* نرم و شیرین کوی بامردم کلام * بونک تقدیری ای برادر کرداری
خرد تمام کوی کلام بامردم نرم و شیرین دیمکدر که خردداری نک
مفعولی و تمام تام معناسنه خردک صفتدر و بعد الجملة فعل شرطدر
کوی امر حاضر در کلام مفعول اولی نرم و شیرین ثانسی بامردم کوی
متعلقدر که بایه با تعلق ایدر (خرد خاء معجه نک کسریله جمیع لغاتده
عقل ایله تفسیر اولنمشدر و ابن کمال دیمشدر که خرد عربیده کی کبی
بصیرت معناسنه در و اول و صفله موصوف اولانه خرد مند دیرلر
و شول حالت که عارضی اوله آنده ادات توصیف مند در سبیل چشم
بصیرت آچلمق واردر اول اعتبار ایله خردک ادات تو صیفی مند

اولمدر وینه بر محله دیمشدر که عقل خلقی در وهوش او کدر که
کسبله متزاید اولور وینه دیمشدر که خردک مقابلی بی خرد در که
ترکیده ابله دید کلریدر انتهی و بونده نظر واد رزیرا عقل خلقی
اولیحق بصیرت معناسنه خرد دخی خلقی اولور زیرا بصیرت قلبک
فوت مدر که سیدر که عقلدر یوخسه بشقه نسنه دکادر و بصیرته
چشم اضافتی بصیرک مقابلی اولق اعتبار یله در که چشم بصیر چشم
حس و چشم بصیرت چشم عقلدر که بری حسباتی و بری عقلباتی
ادراک ایدر و خردک مقابلی بی خرد در که احقه در ابله دکادر زیرا
ابله اوغوزدر که سلیم الصدر در و ابله ترکی دکادر بلکه عریدر تمام
مصدر در خردک صفتیدر مبالغه طریقیله واصلی خرد تام در بر نسنه
بر حده منتهی اولمدر که شیء خارج محتاج اولیه عدد تام و عدد
ناقص دیرلر و معدود دن غیریده دخی جاریدر مساحت کبی (نرم
یومشقدر که مقابلی درشت در که قاتیدر نرم کوش قولاغک یومشوق
برینه دیرلر اصلنده اضافتله در (شیرین طاتلو لذیذ معناسنه عجم آجی
وطاتلو دیه جک یرده تلخ و شیرین دیر شیر سوددر یا نسبت و نون
تأکید نسبت ایچوندر طاتلو لوده انسانک اول طندیخی لذیذ نسنه
سود اولدیغندن اوتوری طاتلوی اکا نسبت ایتشدر در شیرین
خسروک زوجه سیدر که عشقباز لقلرنندن خسرو و شیرین دیو
شهرت بولمدر مجنون و لیلی و وامق و عذرا و امشالی کبی (کوی کاف
عجیله امر حاضر در مصدری گفتن در سویلمک معناسنه مضارعنده
فاواوه قلب و ما بعدنده بر یاز یاده ایدوب کوید و کوینده دیرلر گفتکو
سوز ساودر (کلام مفید اولان سوز دیرلر تکلم او مقوله سوزی
سویلمکدر (معنای بیت) بودر که ای برادر اگر عقل تام طوتوسک
یعنی عقلک کامل ایسه مردمه یعنی آدم اوغلانته کلامی نرم و شیرین
سویله یعنی کلامکی رفقه ابله و سوزکی طاتلو قیلوب یاغله بال قارشدر
تا که خلقه تأثیر ایلیمه و حسن استماعله استماع ایدر زیرا ملایم سوزی
هرکس قبول ایدر و طاتلو کلامه قولاق طوتر نتکم لقمان حکیم اوغلنه
وصیت ایدوب آجی اولمه سنی آغز دن آتارلر و یک طاتلو دخی اولمه که
سنی یودرلر دیمشدر پس اگر کلام و اگر غیری اعتدال و توسط اوزرنه

کرکدر که اکا استقامت اعتدالیه دیرلر اکامل ناسه مینسدر در غیره
دکل * هر که باشد ترش روی و تلخ کوی * دوستان ازوی بکر دانند
روی * تقدیری هر کسی که باشد ترش روی و تلخ کوی بکر دانند
دوستان ازوی روی دیمکدر که هر کسی مبتدا و ترش روی باشدک
مفعولی و بعد الجمله مبتدایه صفت اولور دوستان بکر دانندک فاعلی
و روی مفعولی و بعد الجمله خبر مبتدا اولور (ترش اکشی اصلی ضمتین ابله
استعمالدرگاه اولور که تخفیف را پی ساکن او قورلر ترشیدن اکشیچک
بوراده را طول کلمه دن اوتوری وجوبنا ساکندر (ترش روی صفت
مشبهه در اکشی یوزلو معناسنه وصف ترکیبی دکل (تلخ کوی دخی
بویله در که آجی سوزلو دیمکدر بوراده کوی کویدندن مأخوذ اسمدر
یعنی سویلمک و ایتمک اسمیدر (دوستان دوستک جمعیدر که مقابلی
دشمندر (ازوی اصلنده از اویدر که ضمیر غائب منفصلدر صکره همزه
حذف اولنوب واوه اخف حرکات اولان فتحه ویرلمشدر (بکر دانند
کاف بحجیه فعل مضارع غائبک جمعیدر که اولنده باء مکسوره
استقباله تخصیص ایچوندر و تأکید و فصاحت ایچون دخی داخل
اولور آخرنده ندادات جمعدر که اصلی انددر کر دانیدن متعدیدر
دوندرمک معناسنه کریدن لازمدر که دوندک دیمکدر (معنای بیت)
بودر که هرکسه که اکشی یوزلو و آجی سوزلو اوله دوستلر اندن یوز
دوندرلر یعنی اعراض ایدرلر و یوزنه بقمزلر و سوزن دکلزلر زیرا اقبال
والتفات و استماع قلبک قبولنه منوطدر او مقوله و صفله موصوف
اولان آدمی ایسه کسه سومز و قلبی قبول ایتمز حسن معامله
خارجیه ایسه داخل و باطنده اولان حسن قبولک ثمره سیدر مکر که
حسن معامله سی ضروری اوله که اکا مدارا دیرلر نتکم دیمشدر در که
کسه مدیکک الی اوپ پس سوء اخلاق سببیه دوستلر و اشناسار
آدمدن فرار ایدیچک اجانب و اعدا اولنلره سوز قالمدی و قرآنده کلور
(ولو کنت فظا غلیظ القلب لانفضوا من حولک) چونکه حق تعالی
اکابرله یعنی اکابر یوزندن اصاغری تأدیب ایلدی پس عاقله عبرت
المق لازم کلدی * هر که از دشمن نباشد بر حذر * عاقبت بیند از ورنج
و ضرر * بونک تقدیری هر کسی که نباشد از دشمن بر حذر بیند

از عاقبت رنج و ضرر دیمکدر که اعرابی ظاهر و نظائری ماضیه در
(حذر احتراز در یعنی اخافه ایدیمی نسنه دن پرهیز در دیمش - لردر که
مخدور امنك و محظور مباحك ضدیدر پس الضرورات تبیح المحظورات
ظاء معجمه ایله در زیر اباحتیه مقارندر ذال معجمه ایله اغلاط عامه دندر
(عاقبت آخر معناسنه زیر عقب مؤخر الرجل یعنی آتی اوپکه سیدر
فلا نك عقبنده دیرلر اردنجه معناسنه عقب دید کلری یا ناله بطریق
الاشباعدر والا اصلده یا یوقدر و عرییده اشباع طریقه مسلوكه در
دوانق ده دوانیق و تخاد مده مخادیم و جوالقده جوالیق و امشالی کی
(رنج زجت معناسنه اسمدر مصدری رنجیدن کلور که انجتمکدر
متعدیسی رنجانیدندر) ضرر نفعك مقابلیدر که عجم اندن کزنند ایله
تعبیر ایدر که ضرر و زیان و رنج دیمکدر (معنای بیت) بودر که
هر کسه که دشمندن احتراز اوزرنه اولیه و مکر و کیدنی دفعله مقید
اولیوب اندن بی پروا و بلکه خصمی استحقار اوزرنه اوله عاقبت اندن
رنج و ضرر و زیان و زجت کورر و آخر انك دامنه طوتلوب خاك مذلت
یوز اورر و دیمش لردر که دشمن انسانك قفاسنده در فرصت کوزدب
کلور پس غافل اولماق کر کدر و دفعنه بر چاره بولمورد و دشمن سکا
ظفر بولمزدن اول سن اكا غالب اولمورد زیرا صوك پشیمانلق فائده
ویرمز دیرلر مشهوردر * در میان دوستان مسرور باش * کر خرد
داری زدشمن دور باش * بونك تقدیری باش مسرور در میان دوستان
اگر خرد داری باش دور زدشمن دیمکدر که باش امر حاضر در مسرور
انك مفعولیدر و جمله سی مستأنف در (اگر حرف شرطدر خرد دارینك
مفعول مقدمی و جمله سی فعل شرطدر دور ایکنجی باشك مفعولی
و جمله سی جزاء شرطدر) میان بیل واورنه وسط معناسنه فتح سبيله
وارالق بوراده مراد بودر (مسرور اسم مفعولدر سروردن صدرده منکتم
و مستبطن اولان لذت و انشراحدر خارجده و ظاهر بشره ده اثری
محسوس دکلدر اصلی سردر زیرا لذت مستبطنه قلبده سردر باش امردر
مصدری باشیدنرا و لقی معناسنه دور ابراق بعید معناسنه (معنای بیت)
بودر که دوستلرا اسنده مسرور اولوب اوتور زیرا دوستلره قریب اولق
وارالنده بولنقی باعث انس و حضور و سرور در و اگر عقل تامل

وارایسه و ادراك کامل طورسك دشمندن و دانه سندن و صحتندن دور
و بعد اول زیر انلردن دور اولق سبب راحت دل و نزدیک اولق موجب
کدر متصل در الحاصل دوستان دانه سنده بولنقی باغ و بوستان ایچنده
اولق کبیدر که آدمك دماغی پر بوی انس و قلبی داخل بزم عالم قدس
اولور دشمنان میاننده اولق ایسه خارزار ایچنده قالمق کبیدر که
دامن دل و حاشیه جامه خاطر دریده اولمقدن خالی اولماز و چشم جان
روی الم کور مکدن چاره بولماز و دیمش لردر که دشمنلره زندگانی ایتك
خطا و افساد عمر و اسراف سرمایه وجود در فاعلم ذلک * ای پسر
تدبیر راهی توشه کن * پس حدیث این و آن يك گوشه کن * بونك
تقدیری ای پسر کن توشه تدبیر راهی پس کن يك گوشه حدیث این
و آن دیمکدر که توشه کن کله سنك مفعولی و تدبیر راهی تعلیلدر و يك
گوشه ایکنجی کن کله سنك ظرفیدر و حدیث این و آن مفعولدر و پس
باء عجمی ایله عرییده فاه جزایه معناسنه در تقدیری فاذا تداركت الزاد
فاجعل حدیث فلان و فلان فی طرف و امض حیث اردت من طریق
الآخرة تدبیر بر نسنه نك آخر و عاقبتنه نظر ایتمکدر راهی ده یا زانده
و یا تعظیم ایچوندر تدبیر راهی تعلیلی منضمندر برای تدبیر و تدارك
راهی دیمکدر توشه آرق وزاد معناسنه حدیث لغنده جدید و عرف
عامه ده کلام و عرف محدثین ده خبر رسولدر و کلامك قلیل و کثیرنه
شاملدر زیرا شیء افشیا حادث اولور پس حدیث قدیم مقابله سنده اولور
بوراندنر که خبر رسوله حدیث دیدیلر زیرا قرآن مقابله سنده در
قرآن ایسه قدیمدر زیرا غیر مخلوقدر این و آن فلان و فلانه یعنی زید
و عمروه اشارتدر گوشه بوجقدر يك گوشه بر طرف دیمکدر گوشه ایکی
جزء دن مرکبدر بری گوش کاف عجمیه که قولقدر و بری دخی هاء
تخصیصدر که گوشه قولاغه تشبیهدر و بونده مشابهت جهتندن اولان
مناسبتی اظهار واردر نتمک بنوع آبه عین دیدیلر زیرا هیئنده و سیلانده
کوزه بکرر (معنای بیت) بودر که ای پسر بول ایچون و یا خود راه
عظیم اولان راه آخرت تدبیری و تدارکی ایچون توشه ایله یعنی زاد و آرق
نهیئه و تحصیل ایله پس بونك و انك یعنی زید و عمروك سوزنی بر گوشه به قو
و بر طرف ایله و ایل سوزنی دكله و ایشو که مشغول اولوب یولکه

طوغری کت زیر مصل و مفسد حقوق و شیطین الانس و الجن حددن
آرتوقدر که رهز نلک ایدر لر و ملامت سمتہ کیدر لر و سکا لازم اولان
لائمک اومنه و غافلک غفلتہ مقید اولیب تدارکده و سلوک طریق حقده
اولاسن والا فادم اولورسن معلوم اولاکه سالکله لازم اولان ابتدا
تعین مطلب و ثابیا اسباب معینہ به تشبث و ثابا بالفعل عمل حرکت
وسلو کدر و بومقامده مطلب متعین اولمغله ناظم قدس سره اولو
تدارک زادله توصیه ایدوب بعده استصحاب زادله سلوک طریقہ
ترغیب ایلدی فاما زاهدک مطلبی درجات جنت وزادی اعمال صالحه
وعاشقک مطلبی قربات حضرت وزادی فنا فی الله در که
هربری بشقه تدارک ایله یوللرینه کیدر لر فاعلم ذلك
* * در بیان چار چیز که در خطرست میگوید * *

چار چیزست ای برادر باخطر * * توانی باش ازینهار حذر * * بونک
تقدیری ای برادر چار چیز خطرست دیمکدر که ادات خبر خطرہ
متصلدر زیر چار چیز مبتدا و باخطر خبردر تا مادام معناسنه در که
استمرار مراد اولور توانی فعل مضارع مخاطر طبر جملہ سی تأویل
مصدرده اولوب باش کلمہ سند ظر فدر باش امر حاضر در و مابعدی
اکا متعلقدر وبعد الجملة مستأ نفه در خطر فتحین ایله هلاک اوزرنه
اشرافدر توانی نک مصدری توانستن و توانید ندر که کوچ یتکدر
توان کوچدر قدرت معناسنه توانا کوچلودر که صفت مشبهه در شکیب
صبر و شکیب صبر لو اولدیغی کبی اما توان شول کوچدر که خلق اوله
کسبله یعنی اد مائله حاصل اولان کوجه زور دیرار قضا توان وصف
ترکبیدر که اصلی تواننده قضا در قضا و امضایه قادر اولیجی معناسنه
قدر توان دخی بویله در ازینهار اصلنده ازین درها ادات جمعدر
اینهار چار چیزه اشارتدر (معنای بیت) بودر که ای برادر درت نسته
خطرہ مقارندر که هر کچده اول درت نسته بولنور سه یا ظاهرا و یا باطنا
هلاک مشرف اولور مادامکه قادر اولاسن یعنی علی الاستمرار بولنردن
احتراز اوزرنه اول والا هلاک اولورسن زیرا قول ناصح ایله عمل ایتمین
آخر فادم اولور و بر معنایی بلن ایله بلین برابر کلدن و بجر به ایدن ایله
ایتمین مساوی اولماز پس عاقل اولان بویله بندی قیمتدار کوشوار کبی

قولاغنده

قولاغنده طومتی کر کدر * * رغبت دنیا و صحبت بازانان * * قربت سلطان
والفت بایدان * * رغبت کسر نائله و مابعدنده اولان معطوفات نائله ایله
چار چیزدن بدلدن قربت اولنده و او ضرورت وزن ایچون حذف
اولمشدر رغبت بر نسته بی حوصله ارادتدر دنیا عقی مقابله سنده در که
دنوو قربی اولدیغیچون دنیا دندلدی و آخرته یوم آخر دندلدیکی دنیا دن
طقوزیک ییل مؤخر خلق اولمغله در و دنیا به رغبتدن منع متاعندن
واکا تعلقدن منعدر و دنیا نلک حدی بالاده ذکر اولندیغی اوزره سماء
سابعه نلک معمرندن ثرایه د کدر که عالم کون و فساد در قربت قرب
معناسنه در که بعدک ضدیدر و قرب و بعد اعتباری در که انلر ایچون
حد محدود یوقدر (الفت التیامله اولان اجتماعدر اجزاء محیطک بری
برینه اتصالی کبی و تاج المصادره کلور که الالفه دوستی گرفتن یعنی
دوستلق طومتغنه الفت دیرلر دوستلق ایسه اجتماع والتیامی مسترمدن
(بدان بدک جمعیدر بدیرامزدر مقابلی نیکدر که ابودر) معنای بیت
بودر که اول درت نسته که امور مهملکه دندر اولو دنیا به رغبت و انک
متاعنه حریص اولمقددر حب دنیا ایسه جمیع خطایانک رأسیدر و دنیا
ملعونده در مکر که ذکر و توحید و سایر امور که حق تعالی شرعه انلری
استثنا ایلشدن بولنر محبوبدر الحاصل علاقه دنیا انسانک قلبی مرده
و نفسنی زنده قبلور مکر که سلیمان عم اولو که ظاهری دنیا و باطنی شهود
مولاده اوله زیرا دریا اولان متغیر اولماز و ثابیا زلزله صحبتدر زیرانک
دنیا به تعلق مرددن زیاده در پس صحبت زن انسانی آرایش دنیا به
جذب ایله اهلاک ایلر و ثابیا قربت سلطاندر زیر سلوکک و فاسی
یوقدر و ادنی بهانیله آدمه قیار لر پس سلامت انلردن کلرده اولمقددر
و رابعابدلر ویرامز لر ایله الفت و احتیلاط ایتمکدر که اوصاف ردیه نلک
سریانته سیددر زیرا حکم جوار اشتراکدر * * قرب سلطان آتش
سوزان بود * * بونک تقدیری بود قرب سلطان آتش سوزان دیمکدر که
قرب سلطان بودک فاعلی و آتش سوزان مفعولیدر سوزان صفت
مشبهه در یناغنی و یفاغنی معناسنه بوراده آتشه صفت اولمغله معنای
متعدی مراددر که یافچی در مصدری سوزیدن و سوختن در که بانمق
ویاندنمق معنارنه کلور که کونیمک و کونیدرک ایله دخی تعبیر اولنور

(معنای مصراع) بود که قرب سلطان یا فوجی آتش اولور یعنی آتش
 نیجه احراق ایدرسه اولدخی احراق ایدرسه اولور سوه که آتش
 اصلندن محرقدر پس نوجهله سوزانله وصف اولنور جواب بودر که
 مبالغه به محمولدر که زیاده محرق آتشدر دیمکدر و بومقوله آتشه قریب
 اولمق اتلاف نفس واهلاک وجود در بوراده ناظم قدس سره لف
 ونشر مرتب طریقه سالک اولدی بلکه اعظم اسباب هلاک اولان
 قرب سلطانی تقدیم ایلدی حتی دیمشدر که برکسه طالب علم ایکن
 تقوی اوزرنه اولسه الله تعالی اتی بالاخره اوج نسنه نک بریله مبتلی ایدر
 یا عمرنه طویعوب جوان ایکن دنیادن کیدر و یا اهل قری صحبیهله
 معذب ایلر و یا خود صحبت سلطانله مبتلی ایدر که بواو برلندن اشددر
 بایدان الفت هلاک جان بود * بونک تقدیری بود الفت بایدان هلاک
 جان دیمکدر که الفت بودک فاعلی بایدان الفت متعلقدر هلاک فاعلاک
 مفعولیدر هلاک موند که وجود اوزرنه فنا وعدم طاری اولمقدرد
 و یا خود برنسنه استحال و فساد قبول ایتکدر بوراده مضاف محذوفدر
 تقدیری سبب هلاک جان دیمکدر (معنای مصراع) بودر که یرامزله
 الفت واختلاط اتمک جانک سبب هلاکی اولور زیرا فساد لری ساری
 اولوب مرده حکمنده اولور پس قلبک حیاتی صلاحله وایلاک ایلدر
 و ماتی فسادله و کملک ایلدر و انسان جار سوء صحبیهله فی نفس الامر
 یرامز اولسه دخی بحکم الصحبه یرامزه نازل اولان بلا نازل اولور نتکم
 قرآنده کلور (واتقوا فتنة لا تصیبن الذین ظلموا منکم خاصة * زهر دارد
 در درون دنیا چومار * کرچه بینی ظاهرش نقش ونگار * بونک تقدیری
 دارد دنیادر درون زهر چومار دیمکدر که دنیادردک فاعلی ودر درون
 ظرق و زهر مفعولیدر کرچه شرط در غریبه ان وصلیه کییدر که جزادن
 مستغنیدر ظاهرش بینی نک مفعول اولی و نقش ونگار ثانیسی در بینی فعل
 مضارع مخاطبدر کورسن دیمکدر مصدری علی غیر القیاس دیدن در
 مضارع یند واسم فاعلی یننه کلور نگارونک کسری وکاف بحسبه
 نقش معنای اسم مصدر در نگاریدن ونگاشتن نقش ایلک و صورت
 یازمق نتکم نگار خانه چین دیرل مشهور در و محبوبله نگار دید کوری
 حسن نقشندن اوتوریدر مضارع غنده واسم فاعلنده نگارد و نگارنده

دیرل بوراده نقش منقش معنایه در زیر نقش اصلنده الواله تلویح در
 بوراده ایسه معنای مصدری مناسب دکلدر مغردات باقیه بالاده
 یازمشدر (معنای بیت) بودر که دنیادر و ننده یلان کبی زهر و آغوشون
 اگر چه ظاهر فی منقش و نگاریده کورسن یعنی ظاهرده اولان نقشنه
 الدائمه زیر باطنی ظاهری کبی دکلدر بلکه اطننده مهلاک نسنه طوئره که
 زهر در و یلانک آغزندن درون ایلله تعبیر ایلدی زیرا باطن فی فی الجملة
 در و نندن در یعنی یلانک زهری اغزنده دیشلرنده در که اصرد قدده اثری
 ظهور ایدر یوخسه قارننده دکلدر که فی طریقه کلور و یلانک
 زهرندن غیری بعضی اجار و نباتات دخی زهر نا کدر الماس کبی که
 بر قیاضی آدمی اهلاک ایلر و سم هلاهل کبی که اول بر او ندر که سند
 اقلیمده هلاهل شهرنده بترازه ایکن برل ضرر و یرمز اما غیری اقلیمده
 اولدر رنقل اولنوب صاتلان انک کوکیدر * می نماید خوب و زیاده نظر
 لیکن از رهش بود جازا خطر * نمایدک فاعلی دنیا مفعولی خوب در
 خطر بودک فاعلی و جان مفعولی و از رهش خطر متعلقدر می نماید
 فعل مضارع غائبدر که اولنه می ارادت حال و یا مستقبل حاله تقریب
 ایچون داخل اولور نمایدک مصدری نمود ندر کو سترمک و کورنمک
 معنایه مضارع غنده و او یرینه الف و یا کتورب نماید و نمایدده دیرل
 کو ستر و کو سترچی و کورینور و کورینچی معنایه و بعضی لغاتده نمودن
 و نمایدن دخی دیمشدر و لیکن ظاهر اولان بودر که مصدر ثانی نماید
 نمودندن اخذ اولند قدن صکره اعتبار اولمشدر اگر مصدر اصلی اولسه
 مضارع غنده الف و یا کتورمکه حاجت قالماز (زیبا صفت مشبهه در که
 زیب بزکدر زینت معنایه زیبا زکلور و یراشکلور در مصدری زبیدن
 کلور یراشمق معنایه نظر بر نسنه بی ادراک ایچون تقلیب بصیر
 و بصیرت ایدوب اتی کور مکدر بوراده رؤیت بصیر مراد در
 لکن لامک کسریله و یا ثله حرف استندرا کدر اصلی لکن در که
 عرییدر و لیکن استعمال عجم اوزرنه با اد خالی اولیشیق لام مکسور
 قلندی ترخیم ایدوب لیک دخی دیرل و لیکن لفظ سندن ولی دخی
 دیرل استندراک لغتده سامعک تدارکنی طلبدر و اصطلاحده کلام
 سابقدن تولد ایدن توهمی دفعدر خطر مرود ایتدی که هلاک

مشرق اولمقدر (معنای یت) بود که اول مارکی اولان دنیا انسانک
نظر نده محبوب ویرا شفقو کورینور و لکن انک زهرندن جان
خطر و هلاک وارد پس آرایشنه باقیوب زهرندن حذر کر کرد
و قرآنده کلور (انا جعلنا ما علی الارض زینة لهما لنبلوهم ايهما احسن
عملا) یعنی زینت دنیا انسانی امتحان ایچوندر وزینت اولدیغی هر کسک
امنیه سنه کوره چمنه مستحسن کورند کیدر وزهر اولدیغی اکا تعلق
وانک یوزندن یا صوره و یا معنی هلاکدر تنکم دنیا به خریص اولنلرک
نتیجه لری ظاهر در کرک ملوکدن و کرک رعیتدن * زهر این مار منقش
قاتلست * باشد ازوی دور هر کو عاقلست * زهر کسر رانله مبتدا
و مابعدنه مضافدر منقش مارک صفتیدر قاتلست خبردر اصلی قاتل
است در که است در معناسنه در همزه سی حذف اولنوب قاتله متصل
قلمشدر زیر قاتل آخرنده وصله مانع یوقدر هاء رسمی و انشالی کبی
دور مفعولیدر فاعلی مابعدنده اولان کسی در زیر هر کو کاف عربیله
اصلنده هر کسی که اودر تنکم مرور ایتدی او مبتدا عاقلست خبر
و جله سی فاعله صفتدر (منقش اسم مفعولدر تنقش دن که برنسنه بی
الوان مختلفه ایله تلوین ورنکامیر ایتکدر (قاتل قتلنددر که جسددن
روحی ازاله در موت کبی و لکن مباشرک فعلی اعتبار یله قتل و فوت
حیات اعتبار یله موت دیرلر (عاقل عقلدندر که وسیله علم اولان قوت
مدر که در وانک محل تعینی دماغدر بوراده مراد کال عقلددر که عقل
قدسی و عقل معاددر و عقل اوج قسم اوزرنه در بری عقل اولدر که
عقل کلدر و بری عقل اوسطدر که عقول افلاکدر و بری عقل
آخرددر که عقول جزئییه در و عقل ایله روحک فرقی بودر که کرچه
ایکسی دخی جسمدن جزء دکلدر و لکن روحک جسمه تدبیر و تصرف ایله
تعلق وارد عقلمه بومعنی یوقدر بلکه نفسی قبائحدن عقل وقیده
واسطه در (معنای یت) بودر که بومنقش یلانک زهری آدمی قاتلدر
هر اول کسه که کال عقل ایله موصوفدر اول مار منقشدن دور و بعید
اولور تا که اکا قریب اولمغله زهر لنوب هلاک اولمیه الحاصل انسان
مارک زهرندن هلاک اولدیغی کبی دنیا نك متاعنه تعلق و آرایشنه
فریفته اولمقدن دخی هلاک اولور که اولکی به هلاک صوری و ایکنجی به

هلاک معنوی دیرلر و قابلک موتندن قلبک موتی اشد در زیر موت
قلبدن کفر لازم کلور که مقتضاسی خلود فی الناردر موت قالب ایسه
یویله دکلدر بلکه مؤمن کاله تحفه در و نتیجه سی درجات قریباتدر
* همچو طفلان منکر اندر سرخ وزرد * چون زنان مغرور رنگ
و یومکرد * بونک تقدیری منکر اندر سرخ وزرد همچو طفلان مکدر
مغرور رنگ و بو چون زنان دیمکدر که اعرابی ظاهر در (همچو جو
ادات تشبیهدر که چوندن تخفیف اولمشدر هم لفظی ادخالده فائده
بودر که هم لفظی موافقت ایچون موضوعدر مثلاً هم جنک دیرلر
جنکده برابر معناسنه بونده دخی طفل اولمقد و اکا تشبیهدر برابرک
دیمک اولور تنکم افواه ناسده دخی بومقوله جاریدر مثلاً یا اوشاق
اولمش یا اولمش دیرلر ایکسیده برابر معناسنه (طفلان طفلک جمعیدر
مولوده التي ویدی یا شنه دك طفل دیرلر و بعضیلر دیمشدر که
بلوغه دك اطلاق اولنور تنکم مفصلا مرور ایتدی (منکر نهی حاضر در
اصلنده نکردن نونک کسری و کاف عجمینک فتحیله و لکن بوراده
سلاست وزن ایچون نونک کسره سی اختلاس اولنور یعنی بعض
حرکت ایله اوقنور تنکم نظائری مرور ایتدی اولنده میهم مفتوحه نهی
ایچوندر یعنی امر طلب فعل ایچون و میمله ترك طلب فعل ایچوندر
مصدری نکر سبن در باقی و نظر و التفات معناسنه مضارعنده سبن
حذف اولنوب نکرد و نکرند دینلور (سرخ قزل عارضه و معروضه
اطلاق اولنور مثلاً رنگ سرخ و سرخ رنگ دیرلر مرد جو مرد کبی
موصوف و صفت و ایکنجی صفت مشبهدر (زرد صارور در دخی
عارض و معروضه اطلاق اولنور معروف آشه زرده دید کلری
صارو لغندن اوتوریدر آخرنده ها تخصیص افاده ایدر (مغرور
غرور دندر که الدائم دیمکدر (رنگ بویا بوی بآء عربینک ضمیمه
قوی رایحه معناسنه (مکدر نهی حاضر در کردندن ایلک و ایشلک
معناسنه مستقبلا تنده را برینه نون کتورب کند و کنده دیرلر بوراده
ناظم قدس سره مکدری مکن برینه وضع ایتدی زیر مصدر در امر
اخذ اولماز بلکه مستقبلات اخذ اولنور پس مکدر خلاف قیاس
اوزرنه مسامحتندر تنکم بومنظومه ده بعض نسخده بر محله دخی

کلور کرد (کبر و عجب و رسوایی مکرر قدر خود بشناس و خود را بی
مکرد زیرا اولی مکرر کاف بحمله اصلی اوزرنه در که مصدری
کر دیدند در دوتک معناسنه و مضارعی کرد کلور و دال ثانیه نک
حذفیله امر اولور ایکنی مکرر ایسه اصلدن خارجدر زیر کاف
عریله در که مصدری کرد ندر فاعلم ذلك (معنای یت) بودر که
اوشاقر کی قرن و صارویه یعنی الوانہ مطلقا فنذر والتفات ایله
وزنر کی رنگ و بویه مغرور اوله و یا خود غرور ایله که مفعول یعنی
المصدر اولور بایکم المفتون و امثالی کی الحاصل کنیدیکی اطفال
ونسایه تشبیه ایله و انلر کی الوان و الاجه و بویا و بویه باقیه والا
الدانور و رنگنورسن زیرا هر نسنه اصلنده لوندن خالیدر ولون اکا
امور عارضه سببیه حاصل اولمشدر بو سبیدن عارف اصلنه نظر
ایدوب الدانور و رنگی خیال بیلور جاهلی اولان ایسه فرعه بقوب
خیالی حقیقت قیاس ایدر والدانوب قالور و آخر پشیمان اولور اول
عارض اولان رنگ معروضنده باقی فالماز بلکه صولار و فنا بولور پس
عاقل اولان عاقبت اندیش کر کدر فافهم * زال دنیا چون عروس
آرا سنست * هر دوروزی شوی دیگر خواستست * زال دنیا مبتدا
و آرا سنست خبریدر و چون عروس آراسته قیددر و شوی دیگر مبتدا
و خواستست خبری و هر دوروزی خواسته ظرفدر (زال پیر فرتوت
یعنی بو نامش و یکم ش قوجه ار اولسون زن اولسون بوراده مراد
زیدر زیرا دنیا عجزه تشبیه اولمشدر پس بوراده زالک دنیایه اضافتی
لجین الماء کییدر که مشبه بهک مشبهه اضافتی قیلند ندر و دنیایی
پیرلک ایله وصف ایلدی زیرا ابتدا حدوئی الله تعالی دن غیر هیچ کسه
بیلر و ابو البشر آدم علیه السلام خلق اولند قدده دنیا اکا خطاب ایدوب
یا آدم یک قوجه لم زمانده کلدک دیمشدر آدمدن برو خود بو قدر یک
سنه دخی مرور ایشدر که دور سنبله تمام اولغه اقل قلیل قالمشدر
(عروس صحاحده لغت مشترک در یعنی اسان عربده و بحمد مستعمل
کلن و کویکو اوزرنه اطلاق اولنور کله در رجل عروس و اراة عروس
دیرلر ولکن مؤنثک جمعی عرائس و مذکرک عرس کلور ضمین ایله
و عروس دوکون حالنده دینلور (تخوله دک صکره مجاز اطلاق اولنور

بلوغدن صکره یتیم دندلیکی کبی (آرا سنست اصلنده آراسته است
در که است ادات خبردر همزه سی و ماقبلنده اولان هاء غیر ملفوظه
حذف اولنوب بری برینه وصل اولمشدر و لغاتده کلور که استک ماقبلنه
بر کله لاحق اولسه النی لفظا و کاتبه ساقط اولور سنست و اوست کبی
مکرر که متصل اولان کله نک آخرنده هاء علامت اوله اول وقتده
افصح اولان النی ثابت اولمقدر شیوه است کرده است کبی فاما ظاهر اولان
بودر که ثبوت و تلفظنی ضرورت وزن ایچون در پس اگر ضرورت
سقوط و عدم تلفظنی اقتضا ایدر سه بو مقامده اولدیغی کبی لفظا
و کاتبه طی اولنور آراسته فعل ماضیدن قسمدر بزه مش و زنتلمش معناسنه
مصدری آراستن و آراستن در بزه مک و زنتلمک معناسنه مستقبلا تنده
سین یایه قلب اولنوب آراید و آراینده دیرلر (هر دوروزی هر ایکی
کونده دیمکدر که یازایده در سوی و سوهر ضمه عورت اری و جامه
شوی ار جامه سیدر عامه غلط ایدوب چاشمیدر (دیگر بردخی
دیمکدر تکرار اولان نسنه نک ایکنی سندن دیگر له تعبیر ایدرلر مثلا
ایکندی نمازده نماز دیگر دیرلر بردخی نماز معناسنه نکم تفصیلی
مرور ابتدی خواستست دخی اصلنده خواسته است در که خواسته
و اور سمبله دلمش یعنی طلب ایلش معناسنه مصدری خواستن در که
طلب و ارادیدر مضارعنده سین هایه قلب اولنوب خواهد و خواهنده
دیرلر و اور سمی والف ثابته ایله بو مصدری که دیمک معناسنه در خاء
مضمومه ده یازرلر و خاستن که بلا و اواری طور مق معناسنه در قیام
کبی خاء مفتوحه ده یازرلر (معنای یت) بودر که دنیا بر قوجه قاری کبی
ایکن کنیدی کلن کبی زنتلمش و دوزوب قوشمشدر تا که اهل دنیا
و ارباب شهوتی افساد ایلیه و بلا نکاح تعلق ایله و فعل فاجش ایله
مبتلی ایده هر ایکی کونده غیر ار طلب ایلش و اویناش ایدمشدر
یعنی عجز دنیا کر چه بر حبله ایله سکا بو کون کلن اولوب سکا یار
اولمق صورتن کوستر فاما ایکنی کون سنی ترک ایلوب غیر و آشنا
پیدا ایدوب اکایار اولور پس انک مطرب و چنکی یه بکرر که هر کون
برخانه ده چالوب چاغروب اوینار و برخانه ده قرار ایتز چونکه یوفادر
سندخی انک یوزنه باقیه وصیت و صدا سنه قولاق طوتوب اول جانبیه

آغه وارایشنه فریفته اوله و سرد اولغه سعی ایله نیکم زینب شاعره
 دیمشدر (زینب قومبلی زینت دنیایه زن کی مردانه وارساده دل اول
 ترك زیورایت * مقبل آن مردی که شد زین جفت طاق * پشت بروی
 کرد و دادش سه طلاق * مقبل مبتدا آن مردی خبر و طاق شدك
 مفعول صریحی و زین غیر صریحی و بعد الجمله خبره صفت اولور
 و کردك تحمیده ماعل ضمیری مقبله راجعه در پشت مفعول و بعد الجمله
 ماقبلنی پس اندر دادش چه سی دخی انك تمه سیدر مقبل مدبرك
 مقابلیدر حقه اقبال ایدیچی واکا یوز طویچی و سعادت اهلیدر
 مریدیه یازانده ویا وحدت ایچوندر ادات خبر محذوفدر که مرد یست
 دیمشدر (زین اصلنده زاین در که این اسم اشارتدر یوزاده همزه سی
 ضرورت وزن ایچون تلفظا و کتابة سافط اولمشدر) جفت جیم
 عربینك ضمی و کسر یله زن و مرد یعنی زوج و وجه و آتش یعنی مقارن و
 حلیمی ده کلور که جفت شول عدددر که کسر سرت صیغه قبول ایلیمه عربچه
 زوج دیرلر فرد مقابلیدر و نعمه الله ده کلور که جفت ایکی نسبه دیرلر که
 ویرده بلیجه اوله مثلاً ار عورتك و عورتك چفتیدر و ایکی اوکوز که
 بیوندر قده اوله جفت دیرلر اول اجلدندر که فلان جفت سورر دیرلر
 (وطاق و جفت دیرلر که طاق ت در فرد معناسنه پس جفتك مقابلی
 اولور) و مفتاح اللغه ده کلور که طاق مضنره در اما صحاح فرسده
 اسطوانه وقت معالنه يك طاق دیه جك برده یرقات دیرلر انتهی
 بوراده مرد و جفت و طاق و طلاق ذکر ایتسدیکی مناسباتی جمع
 قبیلندندر (پشت بآء عجمینك ضمیمه ارقه در ظهر معناسنه بورادندر که
 مأیون اوغلانیه پشت دیرلر پشت دوتا ایکی قات اولمش ارقه در پشت
 بست ارقه حالنك ارقه سنه بسته قبیلدیخی یعنی بغلیدیخی پالاندر
 (سه اوچدر ثلثه معناسنه آخرنده کی ها فتحه بی بیان ایچون علامت
 اولغله تلفظ اولماز ولکن سینك فتحه سی کسره جانبیه اماله ایله تلفظ
 اولمش کر کدر واکثر یا اشباع اولنوب یا ثله تلفظ اولنور) سه پای
 و سه پایه ساج ایاقدر و مسجدلرده ایقاد قنابل ایچون اتخاذا ایتدکلری
 معهود اغاچه دخی سه پای دیرلر (طلاق عمریدر تطایق معناسنه که
 تقییدك مقابلیدر یعنی برنسنه نك قیدنی ازاله ایدوب و تاقندن تخلیه

ایتمکدر بعیرك عقالتی اطلاق و حل کی صکره شرعه خاتونی حباله
 نکاحدن تخلیه معناسنه استعمال اولندی زیرا نکاح قید کی برنسنه در که
 حل و اطلاق زوجنه مفوضدر که الفاظ معلومه ایله حاصل و نصابی
 اوچ عدددر که اندن صکره حله سزر جعت حرامدر (معنای بیت)
 بودر که مقبل و اهل قبول و سعادت اول مرد و یا اول بر مرد در که
 یوجفتدن یعنی زن دیسادن طاق و ییکا اولدی واکا اش اولمقدن
 مفارقت قبیلدی و ارقه سنی انك اوزرنه ایلدی یعنی برنسنه یه یان
 و یروب و ارقه سن دوندرن کی اعراض ایلدی و یوز و یروب اقبال
 ایتدی واکا اوچ طلاق و یروب بالکلیه سرر شتدی قطع ایتدی
 و یوندن فهم ارلندی که دنیایه مدبر اولانه حقه مقبل و مقبل اولانه
 مدبر دندلی و بودخی اخذ اولسندی شهوت طبعیه و هوای نفس
 و ماسوایه میل قلب منقطع اولمقدن طلاق ثلثه حکمنده اولان مفارقت
 حاصل اولماز * لب به پیش شوی خندان میکند * پس هلاک از زخم
 دندان میکند * یونك تقدیری میکند لب به پیش شوی خندان پس
 میکند هلاک از زخم دندان دیمکدر که لب میکند مفعول اولی و خندان
 ثانسی در و بعد الجمله ما بعد یله زن دنیانك حالنی بیان اولور و هلاک ایکنجی
 میکندك مفعولیدر و جار و مجروردخی اکا متعلقدر به پیش اولکی میکندك
 ظرفی اولدیخی کی (به پیش ب مفرده بوراده ظرفیت ایچوندر نیکم پیش
 پس مقابلی اولمق اکا دالدر زیرا ایکیسی دخی ظروف مکانیه دندر
 امام و خلف کی بآء مذکورك آخرنده اولان هاء غیر ملفوظه سه
 آخرنده اولان ها کیسدر که فتحه بی بیان ایچون علامتدر فاحفظه
 (پس بآء عجمی ایله بوراده صکره معناسنه بعیده کی (زخم یاره در
 عرب جراحت دیر) دندان دیش در که اوتوز ایکی در که یکرمی سکزی
 حروف عربیه و دردی حروف عجمیه مقابله سنده در (معنای بیت)
 بودر که زن دنیا اری اوکنده دوداغنی خندان ایدر یعنی اکا تعلق
 و محبت ایدن کسه نك ابتداده یوزنه کولر و انبساط و بشاشت کوستر
 صکره اصروب دیشی زخمندن اهلاک ایلریس انك خنده سنه مغرور
 اولاجق دکلدرن زرا لطیفی اردنجیه قهر اولمق دکلر بلکه زهر
 و شکری ممتزجدر نیکم کفره و جیره حیات دنیاده معذبلر در واکن

مغلوب بشیریت اولد قلرندن احساس عذاب ایتزل
 * * در بیان چار چیز که علامت نیک بختی است میگوید * *
 * شد دلیل نیک بختی چار چیز * هر که این چارش بود باشد عزیز *
 بونک تقدیری دیمکدر که شد چار چیز دلیل نیک بختی هر کسی که
 بودش این چار باشد عزیز یعنی چار چیز شدک فاعلی و مابعدی
 مفعولیدر و هر کسی مبتدا این چار بودک فاعلی و شین مفعولی و بعد
 الجملة مبتدایه صفتدر باشدک تحتند فاعل ضمیری کسه راجعدر
 و عزیز مفعولیدر و بعد الجملة مبتدایه خبردر (نیک بختی ده یا مصدریه در
 نیک بخت صفت مشبهه در ایو بختلومعنا سنه بختیار و بختاور کی
 بخت دولت و طالع معنا سنه و قاموسه کلور که البخت الجدمعرب
 انتهی یعنی بخت اصلنده فارسیدر صکره عربی قلوب جد فتحله
 یعنی حفظ و نصیب معنا سنه استعمال اولندی (چارش ضمیری اصلنده
 بوده متصلدر که وز نیچون محلتک غیریه وضع اولتمشدر یعنی ش که
 اصلنده اش در ضمیر مفعول متصلدر و بوراده مضاف الیه واقع
 اولدیغی ضرورتله در زیر اضافه صلاحیتی یوقدر جانشده کی کبی که
 انک جانی دیمکدر بوايه صحیحدر (معنای بیت) بودر که درت نسنه
 ایو بختلولک دلیل و دولت و سعادت و طالع نشانی اولدی هر کیمکه
 اکا بودر نسنه حاصل اوله خلق ارا سنده عزیز و محترم اولور زیر
 هر کسک ذات و عزتی کو کینه راجعدر * اصل پاک آمد دلیل نیک بخت
 * نیست بی اصلی سزای تاج و تخت * بونک تقدیری آمد اصل پاک
 دلیل نیک بختدر که اصل پاک آمدک فاعلی و دلیل مفعولیدر و جازدر که
 اصل پاک مبتدا و آمد جمله سی خبر اوله نیست لبس معنا سنه اولمغله
 بی اصل فاعلی و سزا مفعولیدر (اصل بوراده متفرع علیه معنا سنه در که
 آبا و اجداد مراد در زیر ابن اب اوزرنه متفرعدر اغصان بدن شجره
 اوزرنه متفرع اولدیغی کبی (پاک طاهر دیمکدر بوراده اصل پاک زنا
 و عبو بدن طاهر حسبو نسب دیمکدر) بی اصلی ده یا زائده در بقیه
 مفردات شرح اولتمشدر (معنای بیت) بودر که شرما و عقلا عمو بدن
 پاک و سالم اولان اصل ایو بخت نشانی کلادی یعنی برکسه نک اصلی
 پاک اولق دلیل سعادتدر اگر باشند دولتی اولسه اصل پاکدن کلزدی

پس بومقوله کسه هر مرتبه لایقدر سلطنته وارنجه زیرا (ان الاصل
 لا یخطی) موجبجه اصلدن خطا کلز و هر کاری بحسب الغالب
 صواب اوزرنه اولور آنکچون بی اصل تاج شاهی به و سریر سلطنته
 جلوسه یعنی اهل جاه اولمغه سزا دکلدر زیرا اصلنده بی بختدر و بی
 بختدن غالباً اثر سعادت ظاهر اولماز و بو معنادندر که خضره دهی
 نکاحدن نهی اولتمشدر یعنی دمنه که بعرا بلدر انک اوزرنده بتن یشل
 اوته اعتبار اولمادیغی کبی که ظاهرده حسن و باطنده قبحدر کذلک
 مثبت سوءده یعنی بدبرده حاصل اولان زن دخی بویله در که اندن خیر
 کلز پس انک حسن و جمالنه رغبت ایتماک کر کدر زیرا بی اصلدر
 * نیک بختان را بود رأی صواب * انکه بدر ایست باشد در عذاب *
 نیک بختان بودک مفعول اولی و رای ثانسی و صواب صفتیدر انکسی که
 مبتدا و بدر ایست صفت و باشد جمله سی خبردر (رأی فکر و مادی
 الیه الفکر و نظر و استدلالدن مکاسب اولان اعتقاددر) بدرایی ده
 اولان یاء ثانیه زائده و یانسیبت ایچوندر (بدرایی صفت مشبهه در که
 برامز فکرلو و اعتقادلو دیمکدر) عذاب تعذیبدن مشتقدر که ازاله
 العذب در زیر مزید فیه اشهر و اظهر اولسه ثلاثی اندن مشتق اولور
 وجه مواجهه دن اخذ اولدیغی کبی و یا خود ایجماع شدیده عذاب
 دندلیکی بودر که مؤمن اولان کسه اعداء الله الیه قائم اولان آلام
 و شدادی استعذاب ایدر یعنی اکا عذب و طالتلو کلور پس عذب
 اولدیغی مؤمنه و عذابی ازاله کافره نظرله اولور (معنای بیت)
 بودر که نیک بخت ایچون رأی صواب اولور یعنی هر کیمکه نیک بخت
 و اصیل و نسب اوله انک رأی و فکری بحسب الغالب صواب اولور
 خطا اولماز زیرا ملهم من عند الله در اول کسه که بد اصل اولق حسبیه
 به فکر اولور و راه صوابدن چقوب خطا ایتسیله عذابده اولور یعنی
 مبتلای عذاب اولوب جهنمده قالور زیرا بدلتکک جزاسی بدلتک
 و ایولکک جزاسی ایولکدر آنکچون مجازات عمله مکافات دیدیلر
 زیرا خیرا و شرما عملک کفوی و برابریدر * هر که ایمن از عذاب حق بود
 * نیست مؤمن کافر مطلق بود * بونک تقدیری هر کسی که بود ایمن
 از عذاب حق نیست مؤمن بود کافر مطلق دیمکدر که هر کسی مبتدا

و مابعدنده اولان جمله سائر نظائری که صفت نیست مؤمن خبر در
 زیرا لبس مؤمن تقدیرنده در و مابعدنده اولان جمله بطریق الازام
 مفهوم اولان معنایی تصریح و کفر له تسجیل ایچوندر که انده زیاده
 تقبیح وارد در (ایمن همزه نك کسر یله قیغوسن و غصه سنر دیمکدر
 (کافر اغنده ستر ایدیمکدر کیجه ظلمتیه اشیا بی واکنجی برده تخمی ستر
 ایتدی کیچون کافر دندلی و کفران نعمت اولان دخی اداء شکری ترکله
 ستر نعمت ایتدی و کفران نعمت اولق انکار نعمتی مستلزم اولمغه و حدانیت
 و نبوت و شریعتی انکار ایده نه شرعا کافر و ایمانسنر دندلی پس کافر
 مطلقا ایمانی اولمیا نه دیرلر که تحشده اصناف مختلفه سی واردنر نیکم با آلا ده
 تفصیل اولندی و بویله برلرده کافر مطلق تاویل کوثر من کافر دیمکدر که
 من کل الوجوه کافر در مثلا بعض کافر وارد که کفری اضطراب در
 و قلبنده اعتقادی درست ایکن ناچار صمنه سجده و یا انی تقبیل و باشد زنا
 ایدرو بومقوله به نصله کافر مطلق دیمرلر زیرا کفری اختیاری دکل بلکه
 اگر اهله در و یا خود کمال خوف اوزرنه مبنی در پس ا کا کفر مقید دیرلر
 (معنای بیت) بود که هر کسه که حق تعالی نك عذابندن قیغوسن
 و بی قید اوله اول کسه مؤمن دکل بلکه کافر مطلق در زیرا عذاب
 حقندن امن اوزرنه اولق حق تعالی حقنده عجز اعتقاد ایتکدر که
 او بکا عذاب ایتکه قادر دکلدر دیمکدر بوا اعتقاد و بونسبت ایسه
 کفر در بلکه حق تعالی قادر مطلقدر بعد ذا ناظم قدس سره بیت
 سابقه سبب عذاب اولان فکرید و کار ناصوابی بیاندن صکره عذاب
 حقنده سوء اعتقاد و انی انکاردن تحذیر ایلدی تا که هر ظالم و مرتکب
 ایتدو کم یا نه فالور دیمه و عذاب آخرته عذاب دنیا له استدلال ایده
 فاعرفه * عمر دنیا پنج روزی بیش نیست * غافلست انکس که پیش
 اندیش نیست * عمر دنیا مبتدا و پنج روزی خبر ویش نیستک فاعلی
 و جمله سی معنای قصر افاده ایدر غافلست مقدم خبر و مابعدی مؤخر
 مبتدا در ویش اندیش نیستک فاعلی و جمله سی آن کسه صفتدر نیکم
 نظائری مرور ایتدی (عمر دنیا مدت بقادر که دنیا اول بقائه معمور
 اولور حیاته بدن عمارت بولدیغی کی انکیچون مدت عمارته عمر دیرلر
 و عمر مدت حیاته قلیل و کثیر نه شاملدر انکیچون عمری آز و عمری چوق

دیرلر (پنج روزی ده یازانده در اصلی پنج روزست در که بش کوندر که
 مراد تقبیل مدتر نیکم کاستانده دخی کلور) مکر این پنج روز دریابی
 و ترک دخی بورادن اخذ ایدوب بش اون کونلاک عمر دیر و دنیا نك عمری
 بش کون دکل بلکه بر ساعتدر نیکم دیمشدر در که (الدنبا ساعده فاجعلها
 طاعة) و بونده دور افلاکک سر عتبه اشارت واردر کویا شمس کبد
 سمانن نقطه اخیره بر ساعتده دور ایدر و بلکه بر لحه ایچنده یازقبش
 و دنیا آخرت اولور (یش باء عربینک کسر یله آرتوق دیمکدر زیاده کی
 یش و کم دیرلر زیاده و نقصان معناسنه پیش اندیش و صف ترکیبی رد
 اولک فکر ایدیمی معناسنه زیرا پیش باء عجمی ایلر اوکدر و اندیشه فکر در
 اندیشیدن فکر ایتکدر پس پیش اندیشک تقدیری اندیشنده پیش در
 ویش اندیش معناده عاقبت اندیش کی در زیرا انسانک مستقبل اوی
 و عاقبتی در نیکم قرآنده کلور (یعلم ما بین ایدیهم و ما خلفهم) یعنی امور
 مستقبله و ماضی بی بلور اگر چه عکس دخی ایتشدر در فاما اوضح اولان
 معنا اولدر (معنای بیت) بودر که مدت دنیا و عمر انسان بش کوندر
 زیاده دکلدر یعنی شیء قلیلدر که بش کون فی الحال کلوب کجدیکی کی اول
 دخی سر بع الانقضادر پس غافل و با پرده در اول کسه که عاقبت اندیش
 و اوکنی فکر ایدیمی دکلدر یعنی او کدن صوکنی صایمز و عاقبتی نه اولاجغنی
 فکر ایلر زیرا فکر عاقبت امور مهمه دندر و مهمی ترک ایدوب غیریه
 مشغول و اندن محبوب اولمغه غفلت دیرلر فافهم * ترک لذات جهان
 باید گرفت * دامن صاحب دلان باید گرفت * گرفت بایدک فاعلی
 و ترک گرفتک مفعولدر دامن دخی ایکنجی گرفتک مفعولدر (معلوم اوله که
 ماضی اوانه می توان لغظی ضم اولنسه اول ماضی مصدر معناسنه اولور
 می توان دانست می توان آورد کی می توان دانستن می توان آوردن
 دیمک اولور که معنای بلك اولور و کنور مک اولور دیمکدر و كذلك
 اولنه باید و بیایدومی باید و خواست و خواهد ضم اولنسه بوضو نلرده
 دخی ماضی مصدر معناسنه اولور باید دانست کی که بلك کرک دیمکدر
 شمیدیکی حالده و یا کلجک زمانده و بیاید دانست کی که بلك کرک کلجک
 زمانده دیمکدر می باید دانست کی که بلك کرک شمیدیکی حالده دیمکدر
 و خواست دانست کی که بلك دادی و خواهد دانست کی که بلسه کرک

دیمکر پس بوندن فهم اولندیکه بوکلا تندن ایکی فعل مجتمع اولسه
ثانی مصدر معناسنه اولور و بومقامده باید گرفت دخی بویه در باید
گرفتن دیمکر طوتمق کرک معناسنه ننکم حلیمی ده کلور که گرفت
صبغه ماضیدر و مصدر معناسنه دخی استعمال اولور گرفتار طوتمق قدر
گرفتن طوتمق در فصیح بودر که مضارعنده یاز یاده ایدوب کیردو کیرنده
دیرل لذات لذاتک جمعیدر که نقیض الم در و قرآنده کلور لذة للشار بین
ای لذیذة الحاصل لذت ادراک ملایم در حاسه ذوقه کوره طعم حلاوت
و بصره کوره نور وقوت و همیه به کوره مر جوك حصولی وقوت
حافظه به کوره امور ماضیه نک حضور و تندر کیری کبی و بعضی اشیاء و در که
من وجه ملایم و من وجه منافر در دواء مر کبی که نافع اولدیغی جهتندن
ملایم و لذت و مر اولدیغی جهتندن منافر و الم در باید کرک معناسنه و نباید
کرکز دیمکر مصدری بایستن در کرک اولمق معناسنه مضارعنده سین
حذف ایدوب باید دیرل (دامن داماندن تخفیف اولمشدر ائک معناسنه که
عرب ذیل دیر) دلان دلک جمعیدر صاحب دل اهل دل دید کلریدر که
دل بوراده لحم صنوبری دید کلری دکلدر بلکه ائک مشتمل اولدیغی
قوت لطیفه در و صاحب دل اودر که احدیت جمیع اسماء اولان اسم
اعظمه عارف اوله که اول اسم الله در پس اصلا عارف بالله اولمیانک
و یا بعضی اسمایه عارف اولانک قلبه قلب دیمزلر مکرکه مجازا دیه لر
اشته اهل دل اولوب حقدن اکاه اولمق بو وجهله اولور که اکا حقیقه
اهل دل دیرل و الادعوائله و یا بعضی اسماء جزئییه بلکه کشی عارف بالله
اولماز (معنای بیت) بودر که لذات جهانک و امور شهویه نک ترکیبی
طوتمق کرک طریقی ندر دیر سک اهل دل اولنلرک داما ن اخذایمک
لازمدر که انلر تسلیک ایله بطریق التدریج مشتهیات طبع و هوای
نفسانیدن خلاصک چاره سن بیلورلر و باذن الله تعالی تزکیه به باعث
اولورلر ننکم قرآنده کلور (بتلو علیهم آیاته ویزکیهم و یعلمهم الکتاب
والحکمة) یعنی بو آیتده و غیریده تزکیه جناب رسالته صلی الله
علیه و سلم نسبت اولنمشدر بناء علی هذا اهل دل اولنلر دخی
بطریق الارث اول معنادن حصه مند اولمشلر در و لذات جهان
معظم حجاب و اول الباب اولغله ناظم قدس سنره آنی تصریح ایندی

ولذات

ولذات ایچنده سائر تعلقه صالح اولنلری دخی درج ایلدی پس مقصود
ماسوادن اعراض و حقه اقبالدر قال الله تعالی (وتبذل الیه تبذیلا
ای انقطع الیه انقطاعا کلیالپس فوقه انقطاع فاعلم بذلك * در پی لذات
نفسانی مباش * دوستدار عالم فانی مباش * در مباشک ظرفیدر دوستدار
ایکنجی مباشک مفعولیدر فانی عالمک صفتی و عالم دخی دوستدارک
مضاف الیهی در پی باء محمیه فتمحیله ایز معناسنه در که عرب اثر دیر
مباش نهی حاضر در مصدری باشیدن در باء عربیه اولمق معناسنه
حاضر باش حاضر و مهیا اول دیمکر لذات نفسانی لذات روحانیدن
احترازدر پس بوراده نفسله مراد نفس حیوانیه در نفس ناطقه دکل
آخرنده یا نسبت و الف و نون زیاده در وحدانی و صنعانی و حلوانی
و امثالنده اولدیغی کبی دوستدار وصف ترکیبی در اصلنده دارنده
دوستدر مصدری داشتن در طوتمق معناسنه مضارعنده شین رایه
قلب اولنوب دارد و دارنده دینلور پس دوستدار دوست طوتمقی
دیمکر فانی باقی مقابلیدر مراد عالم آخرتدر که باقی و قائمدر
(معنای بیت) بودر که لذات نفسانیه ایزنده وانک اردنجه واکا
طالب اولمه بلکه لذات روحانیه طلبکاری اول زیرا انسان حقیقی نک
غداسی بودر لذات نفسانیه ایسه انسان حیوانی نک غداسیدر
و روح پرور ایله تن پرورک فرقی بین السماء و الارض در که بری سفلی
و بری علوی در و عالم فانی نک دوستداری اولمه یعنی آنی کندیکه
دوست و محبوب طوتمه زیرا بقای یوقدر بلکه دارین قیدندن
خلاص اولوب یارباقی اولان حتی کور و لذات فانیه بی علوم و فیوض
باقیه به تبدیل ایله تا که هر موطنده هم نشینک اولسون * نیست
حاصل رنج دنیا بردنت * عاقبت چون می بیاید مر دنت * رنج دنیا
بردنت کلاه سنک مفعولی و تاء خطاب فاعلیدر که اکا مضافدر
و بردنت دخی نیستک فاعلی و حاعمل مفعولیدر زیرا بوراده ننی لپس
معناسنه در عاقبت بیایدک ظرفیدر مر دنت بیایدک فاعلیدر بردن
مصدر در ایلتمک معناسنه مضارعنده بانک ضمه سی فتمحیه ابدال
اولنوب برد و برنده دیرل چون بوراده حرف تعلیلدر می بیاید ده
بامضومدر زیرا حرف شفوی به ملاقیدر و مضارع اولنده باعلامت

استقبال و می ادات حالدر و حال واستقبالک اجتماعی ممکن اولماغله
می لفظی تحسین لفظ ایچون اولور زیرا بوراده مضمون فعل استقبال
اقتضای ایدر ارادت با ترجیح اولور (مردنت سنک موتک دیمکدر که
مردن تابه مضافدر و لکن بردنت اضافتی کی فاعلنه دکلدز زیرا
جامددر (معنای بیت) بودر که سنک دنیا زحمتی ایلدوب
چکد یکوکلک حاصلی یوقدر یعنی دنیا ایچون امک وزحمت چکمک
بی حاصلدر شول معنادن اوتوری که آخر اولمک کرکدر یعنی اولبسر
وفنا بولبسر سن پس فانیده فانی ایچون نه چالشور و وجود که زحمت
و یرسن بلکه (الدنیامزرعة الاخرة) وفقجه دنیاده آخرتک ایچون
سعی ایله که امک ضایع اولسون و آخرتده پر حاصل اوله سن
* ازنت جان چون برون خواهد شدن * خاک اندر استخوان
خواهد شدن * بونک تقدیری چون خواهد شدن جان برون ازنت
چون خواهد شدن خاک اندر استخوانت دیمکدر که شدن بوراده
رفتن معناسنه در خواهد شدن کیمک دلر یعنی کیدیسر دیمکدر
بوصورته جان خواهدک فاعلی و شدن مفعولیدر و مفعولی تقدیم
ایتمک خواهد شدن ایله بله مستعمل اولدیغنددر و برون شدنک
مفعولیدر و جار و مجرور اکامتعلقدر و خاک ایکنجی خواهدک فاعلیدر
و خاک متصل اولان ضمیر خطاب معناده استخوانه قیددر تنتده اولان
ضمیری ایسه جانه قیدایتمک حاجت یوقدر زیرا جانت ازتن و جان
ازنت دیمک نك میانده معناده فرق یوقدر چون بوراده تعلیل اولی
تا کیددر زیر امال بر در (برون ضم باثله طشره دیمکدر برون آمدن
طشره جقمق و برون رفتن طشره کیمک و برون آوردن طشره
چقرمقدر) اندر ظرفیت ایچوندر اصلی اندرون در که ایچو و در و او
نون حذف اولوب اندر قالمشدر (استخوان ضمله و واور سمبله مکدر در
عظم کی کرچه کنکران وزنی اوزره در فاما بوراده لاجل القافیه
خانک فتحه سی ضمه جانبده اماله اولور (معنای بیت) بودر که چونکه
جان تن جسمکدن طشره کیدیسر و دنیا سکا قالمبسر در بوسیدن رنج دنیا
چکمک بی حاصلدر چونکه قبرده عظمکه طیراق کیدیسر و طولبسر در
بومعنادن اوتوری سندخی کار دنیا بی قوا حاصل موت وفنا

و خاکله یکسان اولتی و استخوانه و کوزه طبراق طولق مقرر اولیجق کفره
و فجره کی (یعلمون ظاهرا من الحیوة الدنیا و هم عن الآخرة هم غافلون)
وفقجه بناء قصور و حفر آبار و اجراء انهار و غرس اشجار و امثالی امور
فانیده اشتغالله اضاعت عمرایتمک کرکدر و الا عاقبتی خسارت و ندامتدر
* * در بیان اسباب عافیت گوید * *

* عافیت را کر بجوی ای عزیز * می توانی یافتن در چار چیز *
عافیت بجویی و یافتن می توانی نك مفعول لریدر عافیت بلا و آفتدن
سلامتدر نكکم د عاده کلور (استلک العفو و العافیه) ای ترک
العقوبة و السلامة (بجویی فعل مضارع مخاطبدر مصدری جستن
و جوییدن در طلب ایتمک معناسنه بجویی ده با جیمک ضمه سنه
اتباعا مضمومدر بکویی کی آخرنده یاه ثانیه خطاب ایچوندر (می توان
دخی فعل مضارع مخاطبدر مصدری توانستن و توانیدن در
کوج ایتمک معناسنه توان کوجدر قدرت کی توانا کوجلودر (یافتن
بولمقدر مضارعنده فایا به قلب اولوب باید و یا بنده دیرلر و بعض
لغاتده یابیدن دخی یازیلور و لکن استعمال قدیم اولکیدر (معنای
بیت) بودر که ای عزیز و محترم کشی اگر عافیت و سلامتی طلب
ایدر سک درت نسنه ده بولمغه قادر اولور سن یعنی اگر درت نسنه
بولور سه سلامت دخی بولور فاعلم * ایمنی و نعمت اندر خانه دان *
* تندرستی و فراغت بعد از آن * بوبیت چار چیزی مشتملدر که
بری ایمنی و بری نعمت و بری تندرستی و بری فراغتدر و اندر
قرینه در که بوراده دان دانستن دن امر در نك معناسنه مضارعی
داند و داننده کلور وصفیت مشبهده دانادیرلر بلکن معناسنه یوخسه
اسم جامد دسکدر ظرف مکان معناسنه جامده دانده و امثالنده
اولدیغی کی پس ایمنی اکامفعول اولور (ایمنی ده یا مصدریه در ایمن
کسر همزه ایله قیغوسر و غصه سزدر) نعمت انکله تنعم و تعیش اولوب
طبعه ملایم اولان امور لذیذدر (خانه اصلنده خانددر که مطلقا منزلدر
انسانک اولسون سائر حیواناتک اولسون یولجیلر قوندقلری ره خان
دید کلری کندیلر نه و حیوانلر نه منزل اولمغله در (خانه خصوص
اوزر نه آدم ساکن اولدیغی منزلدر که ترکیبده اکا اودیورلر آخرنده

ها اختصاص اینچوندر یعنی معنای عامدن معنای خاصه نقلك علامتیدر
و بوراده خانه دان دن منفصل یا ز بلور فاما خاندان که حرمدن
کتابه دروانك امثالی هانك حذفیه متصل رسم اولمق دخی نظراننده
قاعده تخفیفه مناسبدر زیر بوراده دان ظرف مکاندر که اسم جامددر
(تندرستی اصلنده درستی تن دراضافه دولت خانه کبی اصلنده خانه
دولتدر تخفیفاهمزه حذف و مضاف الیه تقدیم اوانوب ترکیب قلمشدر
و بو ترکیب وصف ترکیبی نك وصف مشبهه نك غیری ترکیبدر غفلت
اولمیه (درستی ده یا مصدیره در دست بتون در که منکسته نك
مقابلدر تنك بتونلکی صحتله و آفتدن سلامتله در زیر مرض و آفت
بدنی شکسته کبی قیلور انکچون مزاجم ناخوش و شکسته لکم وارددر
دیر لر پس تندرستی صحت بدن و صاعلق دیدکدر بدر (فراغت شغلک
ضدیددر که بین الناس اکا ایشسزلك دیر لر برکار و عملده بولمیه سن
و خلقه قارشیمبوب آسوده خاطر اوله سن (بعد ازان یعنی عافیت
مذکوره بی مصراع اولده ذکر اوانسان ایکی نسنه دن صکره که بری
ایمنی و بری نعمت در بو ایکیده بیل که بری تندرستی و بری فراغدر
(معنای بیت) بودر که عافیت و سلامتی قیغو منزلقده بیل زیر
مغموم و مغموم اولان غائله دن خلاص اولماز و دخی نعمت خانه ده
بیل یعنی اگر منزلکرده نعمتک و تعیش ایده جک نسنه واریسه
بلای فقر دن قورتلدک و اجلق برز خندن نجات بولدک زیر فقر
غالب دن الله تعالی به استعاده اولمشدر و دخی عافیتی تندرسلکده یعنی
صحت بدن و صاعلقده بیل زیر مرض انسانی حقندن عائقدر و صاحبی
بی حضور و متکدردر انکچون خواص بشر طالب موت اولدیلر فاما
مرضی استمیلر زیر موت نخته مؤمندر که سبب لقاء الهی در مرض ایسه
بو بله دکلدر و دخی عافیتی فراغده بیل یعنی ظاهر حالده بر نسنه به
شغلک و انکله تقیدک اولیه که اول ایش سنی بی تاب و پرتعب ایلیسه
و مقصود اولان کاردن قاله سن تکم حدیثده کلور که (شغلکدن اول
فراغی غنیمت بیل) یعنی فراغ و آزاده ایکن کار حق و شغل آخرت طوت
والا برکون بر مغلطه و مشغله و قیوده دوشرسن که بدخی اول قیوددن
خلاص اولمیه محال بولمسن پس فراغله مراد فراغ دل دکلدر زیر

بومعنی ایمنی لفظندن مفهومدر بلکه شغل دنیا در که انده بلانه ایدیکی
معلومدر مکر که فراغت غم معاشدن فراغ دل و ایمنی مطلق
قیغو سزلقه محمول اوله تکم آشفه ده بادل فارغ دیدیکی بیتندن
مستفاددر و جائزدر فراغ دل ایله مراد فراغ ظاهرک مستلزم اولدیغی
فراغ دل اوله پس فراغ دل لازم ایله ملزومدن تعبیر اولمش اولور که
بومعنی بزم ذاهب اولدیغی معنای سابقدر * چونکه بانعمت امانی
باشدت * عافیت را زان نشانی باشدت * بونک تقدیری چونکه
باشدت بانعمت باشدت زان عافیت را نشانی دیمکدر که چون حرف
شرط بانعمت ده یا مصداحبت ایچون و تاء خطاب باشدک مفعول
صریحی و نعمت مفعول غیر صریحی و امانی فاعلیدر و بعد الجملة فعل
شرطدر عافیت ایکنی باشدک مفعول ثانسی و ضمیر متصل منصوب
مفعول اولی و نشانی فاعلی و بعد الجملة جزاء شرطدر (امانی ده
اولان یا زانده در امان و امن خوفک ضدیددر بوراده امان دن مراد
ایمنی در زیر قیغو سز اولان کسه ده خوف اولماز پس بونک اصلده
تقدیری چونکه باشدت ایمنی و نعمت دیمکدر که چار چیزک ایکیسیدر
تکم بیت آیدن روشندر (و باشدتک تقدیری باشدت ترادر لسان عربله
دیمک اولور که اذا حصل لك الامان مع النعمه ای مع حصول النعمه
ایضا واجتمعا) نشانی ده یا زانده در نشان علامتدر نشانه کبی و اکثر
بودر که نشانه اوق نشاننده مستعملدر تکم هاء اختصاص انی
اقتضایدر (معنای بیت) بودر که چونکه سکا نعمت ایله بله امان و ایمنی
حاصل اوله یعنی بویکستی سنده موجود و یا بانفعل حصوله کله سکا
انک یعنی اول ایکی نسنه نك حصولندن عافیتدن نشان و سلامتکه
علامت اولور تکم تقریری مرورایتدی * بادل فارغ چو باشی تندرست
* دیگر از دنیا نباید هیچ جست * بونک تقدیری چو باشی تندرست
بادل فارغ دیگر نباید هیچ جست از دنیا دیمکدر که تندرست باشی نك
مفعول صریحی و بادل فارغ غیر صریحیدر و بعد الجملة فعل
شرطدر زیر اچولفظی چوندن مخفف حرف شرطدر و مصراع ثانی
جمله سی جزاء شرطدر جست نبایدک فاعلیدر زیر نباید دن صکره
کلن فعل ماضی مصدر معنایه اولدیغی بالاده بلنددی پس بوراده

جست جستن دیمکدر که طلب ایتمکدر جویدن کبی و از دنیا جسته
متعلقدر و آنک تقدیری هیچ نباید جستن چیزی را از دنیا دیمکدر که
چیزی مفعول و از دنیا انی بیان اولور و دنیادن مراد متاع دنیادر (باشی
فعل مضارع مخاطبدر) دیگر بردخی در تنگم تفصیلی مروریته سدی
(نباید فعل مضارع منفیدر کرکز معناسنه) هیچ جیم عجمیله اصلا
معناسنه در هیچ نکفت اصلا نسنه سو یلدی دیمکدر (معنای بیت)
بودر که چونکه دل فارغ ایله تندرست اوله سن یعنی نشان عافیتدن
بو ایکی نسنه دخی سنده یوانه بردخی دنیادن اصلا بر نسنه استمک
کرکز را عقلی اولان کسه یه یونلر کافی و حالته و افیدر الحاصل بی غم
اولمق و خانه ده نعمت اولوب نامرده محتاج اولماق و صحت بدن و شغل
دنیادن فراغ نشان سلامتدر و گاه اولور که نعمت و فراغ و جوانی مفسده یه
سبب اولور تنگم شاعر دیمشدر (ان الشباب و الفراغ و الجدة) مفسده المرء
ای مفسده * بر میاور تا توانی کام نفس * تانیفتی ای پسر در دام نفس *
اولکی تامادام معناسنه میاوره ظرفدرو کام میاورک مفعولیدر ایکی تاغرض
و تعلیل ایچوندر در دام نیفتی یه ظرفدر بر اصلنده استعمال ایچوندر علی
کبی و افعال و مصادر اوائلنده تحسین لفظ ایچون زائد کلور و لکن
بوراده علو معناسنه رمزدن خالی دکلدر زیر میاور نهی حاضر در که
اصل مه آورددر تخفیفاً همزه یایه قلب و هاء رسمی حذف و میم وصل
اولمشدر مصدری آوردندر و اوک فتحه سیله کتور مک معناسنه
و بر آوردن یعنی بر کله سنک انضمامیله یوقارو کتور مک یعنی قالدردمقدر
قالدردمق ایسه اعلادر و مستقبلنده رایه حرکت و یروب آورد و آورنده
دیرلر کثرت استعمالنه بناء تخفیفاً و اوی حذف ایدوب آرد و آورنده دیرلر
و مصدرنده آوردن دخی مستعملدر کام کاف عربیله مرار معناسنه و شول
کام که کاف عجمیله در آدم معناسنه در خطوه کبی و لکن طماق معناسنه
اولان کامده اختلاف ایدوب بعض اهل لغت کاف عجمیده درج
ایتدیلر و بعضیلر کاف عربیله اولغه ذاهب اولدیلر نتکم مولانا
جامینک بویتی اولکیه داندرد (بجمر عشق تو شستم ز کام دست امید
چر کام سعی بکام نهنک می اید) و بویتی دخی ایکیجی یه نشاندرد
(کسی که کام رین بجرمی نهنک می کام) بکام میرسد آخر ولی بکام

نهنک (ظاهر بودر که ایکی سنک دخی جواز نه اشارتدر پس طماق
معناسنه اولان کاف عجمیله دکلدر دیو دخل ایدن جهلندن دخل
ایتدی (نیفتی مضارع مخاطب منفی در دوشیمه سن معناسنه یونک دخی
اصلی رن افتی در که تخفیفاً همزه یایه قلب اولمشدر مصدری افتادن
و افتدن و افیتدن و افتن کلور دوشمک معناسنه سقوط کبی مستقبلنده
الف و یا دوشوب افتد و افتنده دینلور و گاه اولور فتد دخی دیرلر (دام
طوزاق و آغ اسم جنسدر بوراده مراد مکر و حیلۀ نفسدر استعاره
طریقیه (معنای بیت) بودر که ای پسر مادامکه قادر سن نفسی
یوقارو کتورمه و قالدرد و تحصیل ایدوب شهواتنک حصولیله انی
بر مراد ایتمه تا که آنک طوزاغنه و آغنه دوشیمه سن زیر اسن انی بسلیوب
مراد بنجه اولدقچه قوت یواور و آخر حیلۀ ایله سنی صید ایدوب زار
وزیون قیلور پس اول سنی قتل ایتمزدن اول سن انی مجاهده و ریاضتله
قتل ایده کور تا که شرنیدن خلاص اوله سن * زیر پای آور هوای
نفس را * کم بدوده بهره های نفس را * هوای نفس آورک مفعولی
وزیر پای ظرفیدر کم ده کله سنک مفعول اولی بهر تانیسی بد و غیر صریحی
زیر آلت در تحت کبی مقابلی زیر در اوست معناسنه پای یا ئله و یا سز
آیا قدر (آور فتح و اوله امر حاضر در کتور معناسنه تفصیلی بیت
سابقده در هوای ده اولان یا اضافت ایچندر پروای و امثالی کبی هوای
قصرله نفسک میل و اشتها و استلذاذ ایلدیکی نسنه در که انده برهان
سماوی یعنی داعیه شرع و دلیل عقلی اولمیه اتکچون بر کسه بی ذم
ایتسدر هواسنه تابعدر دیرلر و فلان کسه اهل اهوادندر یعنی متعمدا
سنتدن زایغ و مخرفدر دیمکدر (کم کاف عربینک فتحیله کسک
ناقص معناسنه مقابلی پیش در باء عربینک کسریله که ارتوقدر زائد کبی
نتکم بالاده دخی کذر ایتدی (بدو اصلنده باودرا کاسناسنه بدان کبی که
اصلنده بان در ایکی سنده دخی همزه تخفیفاً داله ابدال اولمشدر) بد
دالک کسری و هاء ساکنه ایله امر حاضر در ویر معناسنه مصدری
دادندر (که ویر مک در اعطا معناسنه مضارع عنده الف هایه قلب
اولنوب دهد و دهنده دیرلر بعد ذابعضیلر که امر حاضر مصدردن
مشتقدر دادن لفظندن امرده کلک سماعی و شاذ در زیر مصدرنده

دهیدن دخی لغت اولی قول ضعیف و به ضعیف که امر مضارع
ما خود در دیدلر انزه کوره دهدن ده اولی قیاسیدر شو قدر واردر که
امرد ده دالک کسره سی سماعیدر زیر قیاس فتحدر (بهره های ده اولان
یادخی یاء اضافندر بهره ها بهره نک جمیدر که ترکیده پای دیرلر آخرنده
ها اختصاص ایچوندر فلان ایچون فوندی دیه جک یرده عجم بهره فلان
نهاده دیر بهره معنای مذکورده بوندن مأخوذ در کافی الد فائق
(معنای بیت) بودر که هوای نفسی آیتک الله کتور یو خسه الله
اوزنه یوقارو قالدزمه یعنی نفسی هوای خصوصنده زیون و مغلوب
ایله یو خسه مساعده ایتمه پس برنسنه بی ایاق الله الحق عدم اعتباردن
و خوار و مقهور ایتمکدن کایه در و نفسک نصیبی نفسه اکسک و یر
مقصود قلت اوزنه و یر دیمکد رزیرا ناقص اولان نسنه زانده کوره
قلتی مستلزمدر و لکن بوراده قلت عدمدن عبارت دکلدر نتمکم (نفسک
مطیتک) و دخی (ان لنفسک علیک حقال) کاد الد ریس دیمک اولور که
نفسی تقلیل غدائله ضعیف قبل یو خسه اچلقدن بالکلیه اولدرمه
زیرا زاه حقه سنک مطیه کدر و بی جو و بی علف مطیه یول یور یر
بلکه هلاک اولور اشته نفسی اولدرمک دید کاری قع هوای ایچون
بعض اسبابه مباشرتدر بالکلیه بدنی افساد دکلدر نتمکم قرآنده کلور
(لا تغلوا فی دینکم) یعنی دین ده غلوانواع اوزنه در که از جمله افراط
ریاضتده رهبان و امثالنه تشبهدر فاعلم ذلک * نفس و شیطان می
برند از ره ترا * تا بندد از داند که چه ترا * نفس و شیطان مبتدا ترا
برندک مفعولی و بعد الجملة خبردر ایکنجی ترابندد از ذلک مفعولی
و جمله سی تعلیلیه در برند فعل مضارع و نون علامت جمع
ضابده مصدری برندنر جمله که ایتمکدر مضارع عتده صمه
فتحه به ابدال اولنوب برد و برند و برند دیرلر (ترا اصلنده تورا در
بلا اشباع الواو انت معنای در و اوادات مفعول اولان رایه اتصاله
تخفیف حذق اولمشدر) بندد از ند اصلنده باندازنددر تخفیف همزه
بایه ابدال اولمشدر اندازنده نون ثانیه علامت جمع مصدری
انداختن در مستقبلده خای رایه قلب ایدوب انداز و اندازنده دیرلر
و نون فعلده علامت جمعدر (چه جیم عجمینک قتی و آخرنده هانک

سکونله مطلقا قیودر چاهدن تخفیف اولمشدر (ره راهدن شه شاهدن
وتیه تیهاهدن اولدینی کی (معنای بیت) بودر که نفس و شیطان
سنی یولدن یعنی طریق مستقیمدن که طریق حقدن ایلنور یعنی جهرلر
و جاده دن منحرف قبلورلر تا که سنی جهنم حقورنه آنار و سنجیه
براغدر لریرا نفس اماره طاغیه در که طریق حقدن عادله در زیر
مقتضای هوی و شهوات و لذاتدر جهنم ایسه شهواته محفوفه در
و شیطان مضل استنده در که دائما کاری رهنمکدر و هدادن ضلاله
تخویدلدر چونکه یوعلندن اوتوری سکا مسلط اولور لریس سن دخی
تقوی و طاعت قوتیه تسلطلرن دفع ایدوب یولکه طوغری کیت
و مفسد و ضلله اویمه فاعلم * نفس را سرکوب دائم خواردار * تا توانی
دورش از مر داردار * سر نفس را کوب دیمکدر که سرکوبک مفعولدر
و دائم داره ظرف و خوار مفعولدر دورش ده شین که ضمیر غائبدر داره
قیددر تقدیری دارش دور از مر داردار دیمکدر که شین دارک مفعول اولی
و دور ثانیه در تا توانی با لاده ذکر اولدینی اوزنه مادام معناسنه
استمرار افاده ایدر و توانی تاویل مصدرده اولوب لغت عربیه ایله
تقدیری خذها فاجعلها بعیده عن جیفه الدنیا مادمت تقدرای علی
الدوام و فی کل وقت من الاوقات اوفی کل حال من الاحوال پس داره
ظرف اولور (کوب کاف عربیه امر در مصدری کوفتن در دیمک
معناسنه ضرب کی مضارعنده قایه قلب اولنوب کوبد و کوبنده
دیرلر (خوار و اور سیمیه ذلیلدر لغاتده خاء مضمومه ده یازمشدر مع هذا
یار و خار قافیه سنده در دیمشدر در (دار امر در مصدری داشتن در
طوتمق معناسنه مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد و دارنده دیرلر
(مردار جیفه مردار خور چیلای در که دولنگج دخی دیرلر (معنای بیت)
بودر که نفسک باشی دوک و ضرب و تأدیب ایله زیر احروردر و دائم آتی
خوار و ذایل طوت زیرا دنی الاصلدر که خاکی در و بی اصلدن خطا
چوق واقع اولور یومقوله ایسه عزنه یرامز و قادر اولدیه اتی مردار
داردن دور طوت یعنی جیفه دنیادن و حرام و خبیث اولان نسنه لره
میل ایتدکده تقریب ایتمه زیرا جمیع اعضا و قوایه ضرری ساری اولور
و حدیثده کلور که (اعدی عدوک نفسک الی بین جنبیک) یعنی اشارت

ایله که نفسک صفات ذمیه سنک اکثری اتری ایکی پهلوار اسندن
 ظاهر اولور اکل و شرب و شهوت فرج و غیره کی * نفس بدراهر که
 سیرش میکند * درکنه کردن دلیرش میکند * بونک تقدیری
 هر کسی که میکندش نفس بدرا سیر میکندش درکنه کردن دلیر
 دیمکر که هر کسی مبتدا میکندش ده شین مفعول اول واضمار قبل
 الذکر طریقیه نفس بدرا جعفر نفس بد شین بدلدن سیر مفعول
 ثانیدر و بعد الجمله مبتدایه ضعیفتر دلیر ایکنی میکندش مفعول ثانیه
 و بعد الجمله خبر مبتدا در (سیر اماله ایل طوق معناسنه شیان کی
 مقصود فتحه جانبیه اماله در تا که عصر مصاق معناسنه اولان سیردن متمیز
 اوله زیا بوسیر سنک کسره سیله در) کنه کاف عجمینک ضمیمه کاهدن
 مخففدر معربی جناحدر (دلیر کسردال ایل بهادر در ظاهر بودر که
 اصلنده دلاور در تصرفات عجمیه و اویایه مقلوب و لام مکسور
 اولمدر کویا و کوی کی دلیر و دلاوردن مراد قوت قلبدر که آورنده
 دلدر دل کتور مکدن مراد قوت دلک اثارن اظهار در که بهادر اقی
 دیدکلر بدرنتکم نظیری گفتار در که مرور ایتدی (معنای بیت) بودر که
 هر کیمکه نفس بدی طوق ایلر و آج طومنز کاه ایلکده انی بهادر
 و توانا ایلر زیرا الله تعالی نفسی اصلنده درت بیک ییل جوعله مبتلی
 ایدوب تربیه قلش و اعتراف بوییت ایتدر مشدر پس هر نه زمان شهواتی
 یوزندن طرق اولسه و هوا سنه مساعده بولسه معصیت دکل بلکه
 کفر بلکه ادعاه ربو یته داعی اولور نتکم نیجه لرنه واقع اولدی چشید
 و غرود و فرعون و امثالی کی بوسیدندر که قرآنده کلور (ولو بسط الله
 الرزق لعباده لبغوا فی الارض) و دیمشدر در که شهوت بطنه مساعده
 بولند بجه شهوت فرج صبغ اولماز و بویکی قوتی تضعیف ایچونددر که
 بو قدر ریاضات شاقه چکرل * خلق خود را دور دار از هر مزه *
 تانیفتی در بلا و در بزه * خلق دارک مفعول اولی و دور تانیسی در خلق
 حله مهمله ایلر بوغازدر که عرب حلقوم دخی دیر (خود و اورسمیه کندی
 دیمکر (مزه میمک فتحی و زاء عربی ایلر لذات و داد چاشنی معناسنه
 بی مزه داد سزدر مزیدن طامق معناسنه مزه دن تصرف اولمشددر
 بلا سبب الم اولان نسنه در امراض و امثالی کی بلودندر که امتحاندر

زیرا انسان انکله امتحان اولنور و یابلی دندر کسرله که لباس اسکیمک
 و چوریمکدر غم و غصه و امثالی ایسه انسانی کهنه ایدر وفائی قبلور
 (بزه بیه عمرینک فتحیه کناه (معنای بیت) بودر که کندی بوغاز کی
 هر لذتدن دور طوب یعنی هر مشتهای طبعک اولان نسنه بی حلقومکه
 قومه تا که بلا و کاهه دوشیمه سن زیرا اکل ایتدیکک نسنه اگر
 حلال ایسه استیفاء لذات ایتدیکک ایچون مشغول اولور سن و افراط
 ایدر سن امراضله مبتلی اولور سن و نیجه لرنه دن هلاک اولمش لر در
 و اگر حرام ایسه عاصی و عذابه گرفتار اولور سن چونکه بر هر حال
 لذاته تها لکده غائله واردر اگر دارینده باشم و بدغم اسن اولسون
 دیر ایسک تناول مطعومات و مشرب و باتده اعتدال اوزرنه اول و هر باید
 ارزوی نفسه مساعده ایتد زیرا قرآنده کلور (اذهبتم طبیباتکم فی حیاتکم
 الدنیا) و حدیثده کلور که بر کسه بر مشتهایی نفسندن منع ایتسه
 قدرتی وار ایکن بله انک ایچون یوز حسنه باز یله فافهم و اعمل بذلك
 * زآب و نان تالب شکم را پر مساز * همچو حیوان بهر خود آخور مساز *
 شکم معناده مسازک مفعول اولی و پر تانیسی در جار و مجرور اکا
 متعلقدر و آخور ایکنی مسازک مفعولی و بهر تعلیل و همچو تشبیهدر
 تا بوراده انتهاء غایت ایچونددر (پرضم بیه فارسیه طولو مملو معناسنه
 (مساز نهی حاضر در مصدری ساختن در دوزمک معناسنه مضارعنده
 خا زایه قلب اولنوب سازد و سازنده دیرلر) همچو ادات تشبیهدر
 مثل معناسنه و لکن هم لفظی موافقه دلالت ایتکله تشبیهدر برابرک
 افاده ایدر که اکا تشابه دیرلر زیرا ایکی طرفدن دخی اعتبار اولنور نتکم
 کلام عربده کلور (رق الزجاج ورق الخمر) فتشابهاتشاکل الامر
 یعنی انسان حیوانی حیوانه تشبیه اولنور کن حیوان دخی او مقوله
 انسانه تشبیه اولنور نتکم دیرلر که اگر حیوان کورمک استرسک فلان
 آدمه نظر ایلر زیرا اکل و شرب و خوابده همان حیواندر حیوان حس
 و ادراکی اولانه دیرلر و فرقی ایدوب دیمشدر در که هر حیوان اولان حی
 اولور قاهر حی اولان حیوان اولماز ملک کی که اکا حی دیرلر حیوان دیمزلر
 زیرا حیوانات حیوانیه دم ایلر اولور که مقتضائی طبیعت کشیفه در
 ملکده ایسه نوردن مطبوع اولمغله طبیعت کشیفه اولماز و حق تعالی

نور الانوار اولغله حی دندلی زیر حیاتی ذاتیه در خارجدن روحه
و یادم ایله دکلدر انسانده و غیریده اولدیغی کبی حیوان حرکتله در
یعنی یا مفتوحه در که حیوانک معناسنده اولان حرکتله دلالت ایچون
حرکت ویرلشددر کلام ناظمده قدس سره سکونی لاجل الضروره
واسان عامه ده اغلاطدندر (بهرادات تعلیلدر) خود بعضی نسخده
دالله در که کندی معناسنده در و بعضی نسخده رائله دوشمشدر
بیچک معناسنده در ایکبسی دخی موجه واولیکبسی اوجهدر (خورمدله
وواو مغوظله ایله حیوان یا توب طور اچق یر که عرب اصطبل دواب
دیر موقف دواب معناسنده که لغت شامیه در بوراده پر لفظی ایله
قافیه اولق ایچون واولفظ اولمز (معنای بیت) بودر که طودا غکه
کلنجیه قارنکی آب وناندن پرد وزمه و طولد رمه مقصود بوغاز که
کلنجیه دیمکدر ولیکن بطریق المبالغه لیه دک دیدی و حیوان کبی
کندک ایچون ویا بیچک ایچون یعنی یمکدن اوتوری آخورد وزمه
الحاصل چوق بدیکک صورتده بطنکی حیوان آخوری کبی قلمش
اولورسن بو صورتده سندخی حیوان اولورسن پس بوتشبهده اکول
اولنلرک حالی تقیح واردر واعتدال اودر که بطنی اوچ حصه ایدوب
بر حصه سن طعام و بر حصه سن شراب و بر حصه سن نفس المتق
ایچون تهیئه ایده ایشه ته عامه ایچوندر والا خواص ناس قلات اکلدن
ضامر البطن اولور فاعل بذلک * روز کم خور کر چه صائم نیستی *
* پر نخور آخر بهائم نیستی * بونک تقدیری کم خور روز کر چه صائم
نیستی نخور پر آخر بهائم نیستی دیمکدر که کم لفظی خورک مفعول
مقدمی و روز ظرفی و صائم نیستی نک مفعولدر کر چه بوراده ان وصلیه
کبیر که جزادن مستغنی در پر نخورک مفعولدر بهائم نیستی مفعولی
اولدیغی کبی روز کونددر که شب مقابلهدر (کم کاف عربینک فتحیه
ناقص معناسنده در) خور امر حاضر در خوردن دن یمک دیمکدر اکل
کبی لغت حلبی ده واور سمبله دیمشدر (کر چه اگر چه دیمکدر که
اصلده حرف شرطدر و چه نسبه دیمکدر چیز کبی ونه دیمکدر که
ذوی العقولک غیریدن سؤالد که لفظی ایله ذوی العقولدن
سؤال اولدیغی کبی بوراده الله اعلم رابطه برنه استعمال اولنشددر که

کبی صائم صومنددر صوم اصلنده مطلقا فعلدن امسا کدر که مطعم و کلام
ومشیه شاملدر صکره شرعه مکلفک طلوع فجردن غروب شمسه دک
نیتله اطیبینی یعنی اکل و نکاحی تناول واستمناء واستقادن امسا کنده
استعمال اولندی (نیستی ده تا خطاب ایچوندر کر چه صائم نیستی نک
لسان عربیله تقدیری وان لم تکن صائما دیمکدر) نخور نهی حاضر در
زیر انون حرف نفیدر که کله لرنک اوللرنه داخل اولوب ننی حکم قصد
اولور ولیکن افعال و مصادر و اسماء فواعل و مفاعیلده متصل یازیلور
(ندانست و نداند و ندانستن و نداننده و ندانسته کبی و اسماء جوامد ده
و اسماء زمان و مکان و نعوت و مبالغه ده و امثالنده هاء علا متله منفصل
یازیلور) آخر مکر معناسنده تعریض مقامنده استعمال اولنور نیکم
تفصیلی حر وایتدی (بهائم بهیمه نک جمیدر بهیمه تمیز و نطقی اولیان
حیواناتدر که صورتلرنده ابهام و اشکال اولوب مفهوم اولما غله بهیمه
دندلی و قاموسده کلمور که بهیمه حیوانات برو بچردن چاربا اولنلره
شاملدر و مفرداتده کلمور که صکره تعارفده سباعدن ماعداسنه اسم
اولدی بهائمک جمعی افراد خورنده اعتبار یله در فاعرف (معنای
بیت) بودر که صائم دکل ایسکده کوند زاز اکل ایله یعنی صائم دکل
دیو کثرت اکلدن حذر ایله و چوق یمه مطلقا کیجه ده و کوند زده
آخر سن حیوان دکلسن یعنی چوق یمک حیوان صغیدر پس سن
مکر حیوان سنکه چوق یرسن بومعنی تعجب اولنه جق معنا در
دیمکدر * ای که در خوابی همه شب تا روز * بهر کور خود چراغی
بر فروز * ای کسی که تقدیرنده در که مبتدا و ما بعدی صفتدر چراغی
بر فروزک مفعولی بهرانی تعلیل و بعد الجملة خبر و مبتدا و خبرای کلمه سنک
منادی سیدر خوابی ده یا خطاب ایچوندر خواب واور سمبله منامدر
و منامده اولان واقعه معناسنده دخی اطلاق اولنور (همه جمله دوکلی
معناسنده در هر نه اولورسه بلنه همدان دیرلر اصلنده هم در که موافقت
ایچوندر آخرنده ها اختصاصه دالد در که معنای عامدن معنای خاص
علمی به نقل علامتیدر تا انتهاء غایت ایچوندر کور کاف عجمینک ضمیه
قبردر ترک سنله دیر (چراغ کسر جیم عجمیله فیلده ینان اودک اسمیدر
آلت مخصوصه به چراغ دیدکلی مجازدر بر فروزده بر تحسین لفظ

ایچون زاید در (فروز فاك ضمیمه اصلنده افروز در که امر در مصدری
افروختن در یاتمق و یاتق معناسنه لازم و متعددی کلور مستقبلنده
خازایه قلب اولوب افروزد و افروزنده دیرل (معنای بیت) بودر که
ای کسه که بتون کیجه صباحه دك او یقوده سن کندی قبرك ایچون
بر چراغ و موم افروخته قبل یعنی باقی و بالکلندرتا که ظلمت قبردن
خلاص اولاسن الحاصل کوندزه دك او یویوب ظلمات خوابده قاله
بلکه کیجه نك بر مقدارنی طاعتله احیایله تا که طاعتك نوری قبرکده
سکا چراغ کبی اوله واکرین طاعتی کوند زاید رم دیرسك کونك
نوافلندن کیجه نك فضائلی چوقدر زیرا نهجد مرغوب فیه در و
عاشق لایالی ده مناجات و معراج ایده کیشلدر پس عبادنی کوندزه قصر
ایتمك دخی بر غفلتدر زیرا متابعت نبویه دن و سیرت حسنه صلحادن
خروجدر * خواب و خور جز پیشه انعام نیست * خفتکا زابهره
زین انعام نیست * تقدیری خواب و خور نیست جز پیشه انعام
بهره زین انعام خفتکا زاید بکدر خواب و خور مبتدا و نیست خبر
و جز استناد در و جائزدر که خواب و خور نیستک فاعلی اوله زیرا
عربیده لبس معناسنه در یعنی لبس المنام والا کل الافعل الانعام
بهره ایله بوا یکنجی نیست دخی بوا یکی اعتبار اوزرنه در خفتکا ن
ایکجینك مفعولیدر که را تعلیل و تخصیص ایچوند (خور بیچکدر
نتکم لغت قره حصاری ده مصر حدر) (جز حرف استناده در) پیشه
صنعت و کاردر تفصیلی مرور ایتشد (انعام فتحله نعمك جمیدر
حرکت ایله انعام انواع اربعه در که ابل و بقر و ضأن و معزدر ذکر
و اثی اعتبار ایله ازواج ثمانیه دینلور وجه تسمیه بودر که ابل عند العرب
و سائر لری عند غیرهم اعظم نعمتدر (خفتکا ن خفته نك جمیدر الف
و نون ادات جمع و كاف فارسی خفته آخرنده اولان هاء غیر ملغوظه دن
بدلدر و بعضیلر دیدیلر که کاتک مجموعی ادات جمعدر بو صورتده خفته
منفصل و صورت اولی ده متصل یا زیلور نتکم بالاده بلندی (بهره
مرور ابتدی) (زین اصلنده زاین در همزه سی تخفیف و کاتبه حذف
اولمشدر) (انعام کسره ایصال الاحسان الی غیر معناسنه در و لکن
موصول الیه ناطق اولق شرطدر پس فلان کسه فرسی اوزرنه انعام

ابتدی دینلر بلکه زید و عمروه انعام ایتدی دینلور (معنای بیت)
بودر که خواب و خور یعنی منام واکل دکلدر الاحیوانك کاری در زیرا
حیوان اندن غیری سن بلز خفته اولانلره یعنی او بویانلره بوانعام
واحساندن بهره و نصیب یوقدر یعنی کیجه عبادتندن و نعم آخرندن
و بلکه حنذ دینادن بله حصه لری یوقدر زیرا چوق او یومق
و خصوصاً عند الصباح خوابده بولتمق نقصان رزقه سبدر و طاعت
نقصان اوزرنه اولدجه نصیب آخرت دخی اکسلور و لکن نقصان
و قلندن عدم ایله تعبیر ایتدیکی بطریق المبالغه در و جائزدر که
این انعام خصوص انعام اشارت اولا که عند اهل الخصوص انعام
معهود در که ینهم و بین الله حالت طیبه در * ای پسر بسیار
خواهی خفت خیر * کر خبر داری ز خود بی گفت خیر * بعض
نسخده کر خبر داری ز روز ستخیز دوشمشدر بسیار خفته قید در
خیر جله مستأنفه در مصراع ثانی جله شرطیه در بی گفت
خیر ثانی به قید در خواهی خفت خواهی خفتن تقدیرنده در که
خواهی و اورسمیله مضارع مخاطبدر و خفتن کامفعولدر زیرا بالاده
گذر ایلدی که خواهی ایله و بعض کلمات معروفه ایله ترکیب اولسان
فعل مصدر تاً و یلنده در زیرا یکی فعلك فعلیت اوزرنه اجتماعی صحیح
دکلدر) خفتن یاتمق و او یومقدر خواهی خفت بسیار چوق او یومق
در سن او یویسر سن دیمکدر (خیر امر حاضر در مصدری خیریدن در
سورینوب ایمکلمك و قالتمق معناسنه مضارعی خیرد و اسم فاعلی خیرنده
کلور) بی گفت سو یلندن و دیمدن دیمکدر بی حرف نفیدر که جوامده
داخل اولور (معنای بیت) بودر که ای اوغل چوق او یومق و آخرنده
راخنده اولق در سن و یا خود چوق او یویسر سن یعنی قبره کبرد کده
اوراده چوق یا تورسن و قیامتده دك باشك قالدر رمزك ابدی خیر
یعنی اولدی یاد ایدوب شمدی کیجه ایچنده فراشندن قالدق و سرك
بصدقندن قالدر و بر مقدار حقه عبودیتده اول اگر کند کدن و یا خود
روزر ستخیز یعنی قیامت کونندن خبرك و ارایسه و میت دکل ایسك
نقح صورله قبر کدن قالدق دیمدن و اسرافیلک خطابی کوشکه ایرمدن
سن اختیار کله شمدی یردن قالدق تا که قبرندن قیامتک آسان اوله

زیرا هر عملك جزاء مناسبی وارد و نوم اخ الموت در و انسان فراشنده
 قبرده میت کبی در پس قبردن قیامی نائمك فراشندن قیامی کبی در
 فافهم جدا * دل درین دنیای دون بستن خطاست * دامن ازوی
 کرتودر چینی رواست * تقدیری بستن دل درین دنیای دون
 خطاست که در چینی دامن ازوی رواست دیمکدر که بستن دل مبتدا
 و در بن ظرف و خطاست خبردر کر حرف شرط و تودر چینی نك
 فاعلی و دامن مفعولی و بعد الجملة فعل شرط و رواست جزاء شرطدر
 (در ظرفیت ایچوندر و لکن بستن که بغلمقدر بآله تعدیه ایدر پس
 بوراده درین یرینه بدین کرک ایدی و لکن دل بسته دنیا اولمق اکا دخول
 و توغلی مستلزم اولمغله فی معناسنه اولان درایله استعمال اولنندی
 دنیای دونده اولان یا آخرنده حرف مد اولان کلماته متصل اولان
 یاد که حرف توسل دیرلر اضافنده و صفتده کلور پر وای او و ابروی
 مشکین کبی بوراده موصوف ایله صفت میاننده کلمشدر زیر دون
 دنیانك صفتیدر دون ادنی دیمکدر اعلی نك مقابلیدر زیر دنیانك حالی
 درجه آخرتدن آشغدر که دنیا فانی و آخرت باقیدر (بستن بغلمقدر
 مضارعنده سین نونه قلب اولنوب بندد و بندنده دیرلر) در چینی ده در
 تحسین لفظ ایچون زایددر بر چینی واقع اولان نسخنده دخی بر در کبی در
 (چینی فعل مضارع مخاطبدر که یا خطاب ایچوندر مصدری چیدن در
 دیوشرمك معناسنه مضارعنده نون زیاده ایدوب چیند و چیننده دیرلر
 (روالایق و درست و جائز عجم جائز کورر مبین دیه جك یرده واداری
 دیر زیر جوازده معنای مرور وارد در روانك معناسی ایسه مرور
 ایدی در (روا اصلنده رفتن دن مشتقدر کافی الد قاتی) (معنای بیت)
 بودر که بودنیای دنی به کوکل بغلمق خطادر زیر اعلو همتی اولان کسه
 ادنآله علاقه و اشنایی ایتمز بوجهندن سن اکراندن دامن دیوشروب
 ال سلکرسك شان عالی که لایق و مناسبدر و الا دنیا و آخرتده دنی
 اولورسن زیرا دنلشدر که علو الهمة من الایمان یعنی علو همت ایمانك
 شعب عالیبه سندنر و حدیثده کلور که (ان الله يحب معالی الامور
 ویبغض سفاسفها) و دنیا به تعلق ایمانك انك حیاتی سومك و زخارفنه
 میل و تحسیننده تکلفدر و حدیثده کلور (حب الدنيا رأس كل خطیئة)

زیرا دنیا معظم جابدر که کنیفدر و حجاب مانع مشاهده در * ازچه بندی
 دل بدنیای دنی * چون نه جاویدست دروی بودنی * دل بندینك
 مفعولدر بدنیاده با تعدیه ایچوندر که اهل فرس اصطلاحنده اکا
 تعلق مجرد ایچون اولان بادیرلر یوخسه تعدیه اصطلاحیه دکلدر
 نه جاویدست مقدم خبر بودنی مؤخر مبتدا در دروی بودنی به
 متعلقدر (ازچه مقام تعلیلده استعمال اولنورندن دیمکدر) (بندی
 فعل مضارع مخاطبدر مصدری بستن در بیت سابقده شرح
 اولنمشدر و بعض لغاتده بندیدن دخی بغلق معناسنه مصدردر
 بوصورتده بندد و بندیده اولان نون اصلی اولور یوخسه سین دن
 مقلوب اولماز فاما اصطلاح عجمه کوره ظاهر بودر که بندیدن مصدر
 فرعیدر اصلی دکل (دنی مدغمدر که اصلی دنی فعیل وزنی اوزرنه
 صکره ادغام اولنوب دنی دنلشدر خسبس و حقیر معناسنه بوراده
 تخفیف و ضرورته احدی البائین حذف اولنمشدر) (چون تعلیل ایچوندر
 (جاوید ذال محجه ایله در اید معناسنه زیرامده دن صکره کلمشدر شکم
 قاعده سی مرور ایدی) (بودنی ده یا زائده در بودن مصدردر اولمق
 معناسنه مضارعنده و او مفتوح قلنوب بود دیرلر) (معنای بیت)
 بودر که دنیای دنی و حقیر و بی قیمته نه سبیدن کوکل بغلدك چونکه
 انده اولمق و قرار ایتك اید دکلدر یعنی سنك ایچون دنیا ده بقا
 اولد یغیچون کرک ایدیکه اکا دل بسته اولیه سن فاما کمال غرور
 و غفلتدن (بحسب ان ماله اخلده) موجبجه کنیدیکی اوراده باقی
 قیاس ایتك و کوکل ویروب عمارتده مشغول اولدك مع هذا کوپری
 اوزرنده سن که محل بنا دکلدر انکچون دنلشدر که (الدنيا قنطرة
 فاعبروها ولا تعمروها * ظاهر خود را میارا ای فقیر * تا چوبدیری
 باطنت کردد منیر * ظاهر خود میارا نك مفعول مقدماتی در باطنت
 کردك مفعول اولی و منیر ثانسی و جمله سی تعلیلیه در زیر تا بوراده
 غرض و تعلیل ایچوندر تشبیه که چوبدیر یدر منیره قیددر (میارا نهی
 حاضردر که میم مفتوحه نافیه و یا همزه دن بدلدر اصلی آرادر
 مصدری آرستن و آرستن کلور بزه مك و زینت ایتك معناسنه
 مستقبلانده سین یایه قلب اولنوب آراید و آراینده دیرلر و بعض لغاتده

آراییدن دخی مصادری در ج اولمشدر بصورتی که قلبه حاجت قالمز
ولکن ظاهر اولان بود که بیت سابعده مرور ایدن بندیدن کی
آراییدن دخی مصدر فرعیدر (فقیر کثیر الاحتیاج دیمکدر که مرور
ابتدی) چو ادات تشبیه در که چون دن مخفدر (بدری ده یا زانده در
ویاتنکیر ایچوندر که تعظیمه محمولدر) بدر نورله ممتلی یعنی طولمش قمر
معناسنه که آیک اون دردنی واون بشنی کیچه سنده اولور ماه چهارده
اون درت کیچه لك آی دیمکدر ونورله طولدیخی انعکاس طریقه در
یوخسه سریا لله دکل اگر چه رای نک کوزنه لذاته نور کورینور
و بدرده طلوع و امتلادن هر بری معتبر در زیر قمرک طلوعی شمسدن
مقدمدر که طلوعله انی مبادرت و مسارعت ایدر و امتلاسی اعتباریه
بدره بی یعنی طولوکسسه بی اکا تشبیه ایدر و جائزدر که عکس اوزده
اولوب امتلاسدن و توری قمر بدره یه تشبیه اولنه (کرد کاف عجمیه
فعل مضارع در مصدری کردیدن کلور صیوروت و تحول معناسنه
(منیر انارتدندر متعدی و لازم استعمال اولور روشن قلمق و روشن اولوق
معنارنه بوراده ایکسی دخی موجهدر (معنای بیت) بودر که ای فقیر
کندی ظاهر کی آراسته و مزین قلمه تا که باطنک بدر کی روشن اوله
ویا بدر آفاقه روشنالق و یردیکی کی باطنک دخی انفسده بو حال
اوزرنه اوله قال الله تعالی (واشرق الارض بنور ربها) یعنی نور
شمسله وجه آفاق منور اولدیخی کی نور الهی ایله دخی وجه انفس
منور اولور الحاصل کشتی ظاهر کی تزین ایتک انی تنویر ایتک کبیر
خصوصا که تلبس ایتدی قشاس قسمندن اوله فاما ظاهری تزین
و تنویردن باطنه خسوف واقع اولور کل ایددی زن کی ظاهر کی آراسته
قلمقندن فارغ اول تا که بوفراغ و ترکک اثری باطنکده ظهور ایدوب
ظاهر کی یرینه باطنک منور اولسون زیر اهر عملک جزاء موافقی وارد
و ایکی مرتبه ده عریانلق یعنی هم ظاهر اهر هم باطنا بریده مجتمع اولماز
وقتی طرف ملبس اولور سه طرف آخر مجرد اولور و فقیر تغییرند
نکته بودر که ظاهری ملبس اولوق فی الحقیقه غنایی مستلزم اولماز
بلکه باطنی لباس معرفتدن و نور طاعتدن مجرد اولدجه ینه اکا فقیر
دینلور نتکم عکسده غنی دینلور فافهم جدا * طالب هر صورت

زیبا مباح * در هوای اطلس و دیبا مباح * طالب آخر نک کسر یله
مباشک مفعولی و ما بعد نه مضاعفدر زیبا صورتک صفتدر در هوای
ایکنجی مباحه ظر فدر آخر نه یا اضافت و توسل ایچوندر (طلب
بر نسنه نک وجودندن تفحص و تفهیش ایتکدر کرک اول نسنه عین
اولسون و کرک معنی اولسون (هر کل افراد معناسنه در) صورت اعیان
موجودات بری برندن انکله متمیز اولدیخی معنادر پس اگر صورت
شکل ایسه عامه و خاصه انی ادراک ایدر صور محسوسه کی والا
خاصه ایدر فقط صور معقوله و معنویه کی که بونلره صور حقیقه
دیرار بوراده صورتله مراد صورت حسیه در (زیبا بزرگلو و یراشقلودر
اصلی زیب در زینت و بزرگ معناسنه صکره مبالغه ایچون آخر نه الف
کتور دیرار کویا و پویا و ینما و جویا و امثالنده اولدیخی کی کافی
الدقایق پس زیبا صیغه مبالغه اولدی که صفت مشبهه نک
بر نو عیدر ایکنجی نوعی نونله اولاندر خندان و کریان و حیران
رامشالی کی و بوفقیه لایح اولان بودر که بوالغه الف نسبت دیمک
دخی صمیمدر نتکم ترکی ایله تعبیرندن ظاهر در یعنی بزرگلو و یراشقلوده
لورلی ادات نسبتدر عزتلو مروتلو و عزتلی مروتلی کی و نسبتدن دخی
فی الجماله مبالغه مفهومدر (مشکین و غمکین و امثالی کی) (مباح نهی
حاضر در مصدری باشیدن در اولوق معناسنه) (اطلس معروف قاشدر
خابسن اولمغله اطلس دیرار نتکم عرشه فلک اطلس دیرار زیر کوبدن
عاری در و درت کسبه سادات طلس دبیلر زیر یوزارنده شعر یعنی
فیل و صقل یوغیدی و انلر عبدالله بن الزبیر و قیس بن سعیدین عباده
واخلف بن قیس و قاضی شریحدر (دیبا معرفه قیمتلو قاشدر
(معنای بیت) بودر که هر زینتلو صورته طالب و راغب اولمه مثلاً
اطلس و دیبا و امثالی صور حسنه یه باقوب عاشق و مائل اولمه ورنکنه
قالمه زیر اصلنده بی رنگدر ورنک امر عارضله حاصل اولمشدر مثلاً
خرده بین اولان انک اصلانه نظرایدوب لون عارض و زینت ظاهره سنه
الدنمز الحاصل ذاتندن خبردار اولان صفات حسنه باقاز بلکه حسن
صفاته بقر زیر مقصود مطالعه اسما و صفات و اندن ذاته انتقالدر
یوخسه مجرد سیر آثار دکل اکثر یا ناسک نظری امور حسیه ده

و خصوصاً امور حسبه نك مزین و منقش اولاننده در زیر حسله الفتلی
 غالبدر اگر معنی جانبیه التفاتلی اولایدی دینا نك كوزلی انلره زشت
 کور بنور دی * از هوی بگذر خدا را بنده باش * زنده کی می بایدت
 در رتده باش * بونك تقدیری بگذر از هوی باش خدا را بنده می بایدت
 زندگی باش در رتده دیمکدر که خدا را باشك مفعول اولی بنده ثانیه در
 می بایدت ده تا ضمیر منصوب متصل زندگی فاعلدر و بو کلام شرطی
 متضمندر که اگر می بایدت زندگی دیمکدر پس باش در رتده جزاء
 شرط اولور (بگذر ده با کافك ضمیه سنه اتباعاً مضمومدر زیرا کاف
 اصلنده مضمومدر بوراده وزن ایچون اسکان اولمشدر) (بگذر امر
 حاضر در مصدری گذاشتن و گذاشتن در صالیویرمک و کچمک معنای
 یعنی و از کلمک و بر بردن بر بره کچمک مضارعنده شین رایه قلب
 اولنوب گذارد و گذارنده دیرل زنده کی ده یا مصدر به و کاف زنده اخرنده
 هاء غیر ملفوظه دن بدلدرد (زنده زای عربی نك کسر یله مرده مقابلدر
 حی و میت دیمکدر) (رتده زای عجمینك قصبه کهنه و پلاس و پاره پاره
 اولمش قفتان و مرقع (معنای پیت) بودر که هوای نفسدن کچ و حقه
 قول اول زیرا هوادن میخوشن سنه بوقدر شول جهندن که هوا
 برهان سماوی و دلیل عقلی اوزرنه مینی دکلدر بلکه شهوت مجرده دادر
 شرع مطهر ایسه هوا و شهوتی رفع ایچون موضوع و امور
 جاهلیه بی هدم ایچون منصوبدر و بوندندر که قرانده کلور (افرایت من
 انخذ الکه هواه) و بو معنی ایچون ناظم قدس سره خدا ایله هوایی
 مقابله ابتدی زیرا هوا اکثر ناسک معبودیدر و سکا زنده لك یعنی حیات
 حقیقه باقیه طیبه کر که زینت دنیایی ترك ابدوب پلاس ایچنده
 اول که فقر اخرقه سیدر زیرادرویشلك سرمایه سعادت و سبب حیات
 قلبدر تنکم غنا باعث ممت دلدرد بوجهندندر که اغنیادن موتی ایله
 تعبیر و صحبتلرندن تحذیر اولمشدر زیرا موتایه مقارن اولان دخی میتدر
 و بوراده ناظم قدس سره زنده ایله رتده بی جعی اظافتدن خالی دکلدر
 و ناظمك لطافتندندر که بو نظمنده بعض مواضعده التزام مالا یلزم
 و بعض مواقعده تجنیس طریقه سالک اولمشدر و لکن تطویلندن
 حذرا بوقفیر خامه سندن یسانی طی اولمشدر * خرقة بشینه را

پردوش کن * شربتی ازنا مرادی نوش کن * بونك تقدیری کن خرقة
 بشینه را پردوش کن نوش شربتی ازنا مرادی دیمکدر که خرقة کن
 کله سنك مفعول و جار و مجرور اکا متعلقدر و نوش ایکنجی کن لفظنك
 مفعول اولی و شربت ثانیه و جار و مجرور شربتن حالددر خرقة
 کسرله خرقة دندر قفله که یارمق و بیرمق در خرقة بزپاره سیدر
 و مرقع بزپارلندن مرکب و مخیط اولغله جزئی کل اوزرنه اطلاق
 ایدوب مجموع ثوبه خرقة دیدیلر (بشینه ده پشم یا عجمینك قصبه
 بونك در قیون و امشالی یوکی کبی) مرکب لبقه سنه پشم دوات دیرل
 یا نسبت و نون تا کید نسبت و هاء اختصاص ایچوندرد زیرا پشمه
 منسوب اولان سنه جوقدر پس خرقة مراد اولیجی بشینه دیرل
 یعنی اطلاق اوزرنه ذکر اولندقد هائله تخصیص اولنور ظاماً خرقة
 پشمین دنلسه بلاها دخی استعمال اولنور و پشمه نسبتدن مراد
 منسوبك ماده وجودنی بیاندرد (پس بشینه یو کدن دوزلش عبا
 و خرقة دیمکدر لوزینه کبی که لوز بادام و لوزین بادم ایچمله اولان
 سنه و لوزینه خصوص اوزرنه شکر بورلدر) (دوش اوموز که چکن
 دخی دیرل عرب منکب دیر) (کن امر حاضر در مصدری کردن در
 ابشلك و ابلك معنای مضارعنده را برینه نون کتوب کند و کنده
 دیرلر شربتی ده اولان یا وحدت ایچوندرد شربت اصلنده بناء مره در که
 بر کره ایچمک دیمکدر بوراده شراب یعنی مایشرب معنای در زیر
 یا وحدتدن مفهوم اولان شراب جنسندن نوع غریبدر بوخته
 شربدن دکل قال الله تعالی (و علی ابصارهم غشاوة) ای نوع
 من جنس الغشاوة غریب (ناحرف نفیدر که مشتقه داخل اولور تا
 مرادیده اولان یا مصدر به در نوش ایچمک اسم مصدر در اصل مصدر
 نوشیدن در (معنای پیت) بودر که بونك خرقة بی یعنی عبا ی اوموز که
 ایله یعنی آن وانی تلبس ایله (و بر مراد اولایم دیرسك نامراد لقیدن بر
 نوع غریب شراب ایچ یعنی نامر ادلی برنسنه در که سائر امور و احواله
 کوره انده غرابت وارد که هر کس بو شرابی نوش ایده مز بلکه
 بر مرادلی شربتنه طالبدر ناظم قدس سره دیمک استر که درویشلك
 و خرقة پوش اولمقلق نامراد لقیدرد و دیاده بویه نامراد اولان

آخرته بر مراد اولور که خرقه پشمینه برینه حله سندس
 واستبرق تلبس ایدر و سائر احوال دخی اکا کوره اولور
 و دیشلردر که (المرید من لا ارادة له یعنی مرید ارادت مستقله سی
 یوقدر بلکه انک ارادت ارادت حقه تابعدر اشته ارادنده فنا بودر
 * ای که در برمی کشی پشمینه را * پاک سازاز کبر اول سینه را * تقدیری
 ای کسی که می کشی پشمینه را در بر ساز اول سینه را پاک از کبر دیمکدر که
 کسی مبتدا و ما بعدی اکا صفت و اول سازه ظرف و سینه سازک
 مفعول اولی و پاک ثانیه و جار و مجرور پاک متعلقدر و بعد الجملة
 مبتدایه خبر در (بر بوراده حرفدر علی معناسنه بر من بنم اوزریمه
 و بر تو سنک اوزریمه دیمکدر) کشی فعل مضارع مخاطبدر مصدری
 کشیدندر چکمک معناسنه (ساز ساختن دن امر در دوزمک معناسنه
 مضارع عنده خازیه قلب اولنوب سازد و سازنده دیرلر و مصدری
 سازیدن دخی کلور و لکن مصدر فرعیدر بوصورته قلبه حاجت
 قائماز نتکم نظاری مرور ابتدی (کبر کاف عربینک کسر یله انسان
 کندی غیریدن اکبر ظن اتمکدر تکبرانی اظهاردر) سینه کوکس در
 صدر معناسنه بوراده سینه ایله مراد دادر که سینه نک باطنی در یعنی
 سینه دله ظرف واقع اولمشدر نتکم قرآنده کلور (ولکن نغمی القلوب التي
 فی الصدور) معنای بیت) بودر که بالکن عبا پوش اولمق کفایت ایلز
 بلکه ای کشی که خرقه پشمینه بی اوزریمه چکر سن و کیر سن اول
 سینه و قلبی کبر صفتیدن پاک دوز و انک لوئندن طاهر قیل بعده
 صوفی و درویش اول والا متکبر درویش اولماز ناظمک قدس سره
 مرادی فنا فی الله ایله نفسی خاک ایلکدر زیرا کبر که کندی غیریدن
 اکبر واعظم واعلی کورمکدر زائل اولدقده کندی غیریدن اصغر
 واحقر و ادنی کورمکدر که حقیقت تواضع و سجده بودر و کبراشد
 اوصاف نفسانیه دن اولمغله ناظم قدس سره انی تصریح ایلدی
 سوال اولنور سه که فقراده کبر صفتی تصور اولنور می بلکه بومعنی
 اغنیاده ملحوظدر جواب بودر که کبر حقیقتی بنک دید کلریدر
 انانیت هر کسده ایسه حانه کوره واردر زیرا مقتضای جبلت در و نفس
 انسان تزکیه اولمق اندن و انک امثالندن پاک اولمغله و اوصاف قلبیه ایله

قائمغله در * کره می خواهی نصیب از آخرت * رویدر کن جامهای
 فاخرت * نصیب خواهی نک مفعولی و جار و مجرور نصیب متعلقدر
 و جمله سی فعل شرطدر و بدرکن کله سینه ظرف و جامها مفعول
 و جمله سی رودن بدلدر و رو یعنی بدل و مبدل منه جزاء شرطدر
 همی خواهی فعل مضارع مخاطبدر همی ده هاء مفتوحه که حاله دال
 اولان می اوزرنه داخل اولمشدر معنای حالی تا کید ایچوندر نتکم
 ماضی ده معنای بعدی تا کیده مجرور پس ماضی به داخل اولان
 می لفظی بعده دلالت ایدر (همی کفتم کبی که زمان قدیمده سو یلدم
 و سو یلدیکم مقرر در دیمکدر و مضارعده همی دایم کبی که بوزمان
 حاضرده یلورم و یلدیکم مقرر در دیمکدر زیرا همی تقریر ایچون دخی
 کلور مقرر میایدیه چک برده عجم همی دیر (نصیب حظ منصوب
 یعنی معیدر اصلی نصیبدر که وضعدر) آخرت دار آخرت دیمکدر نتکم
 (لبس لهم فی الآخرة الا النار) نظم جلیلنده حذف اولمشدر و کاه اولور که
 دار لفظی آخرته مصاف اولور (ولدار الآخرة) کبی که ولدار الحیوة
 الآخرة تقدیرنده در و امام راغب دار آخرتی نشاء ثابته و دار دنیایی
 نشاء اولی ایله تفسیر ایشدر فاما مال اعتبار یله در والا صحیح دکلدر
 بلکه دار آخرت دار البقادر که سعیدیه کوره جنت و اشقیایه نسبتله
 جهنم در و آخرت دندلیکی دنیادن طغوز بیک یسل مؤخر خلق
 اولمغله در و آخرت عاقبت کبی در که اطلاق اوزرنه ذکر اولنسه جنت
 مراد اولور نتکم قرآنده کلور (والعاقبة للمتقين) یعنی عاقبت مطلقه که
 جنتدر متقی اولنلر ایچوندر وینه کلور (وان الدار الآخرة لاهی الخیوان)
 یعنی جنت و نعم جنت ایچون بقاء ابدی واردر که اهلی حیات حقیقیه
 صاحبی در دنیا و اهل دنیا ایچون ایسه بقا یوقدر و جهنم کرچه باقیدر
 فاما (لا یموت فیها ولا یحیی) ایله موصوفدر (رو امر حاضر در مصدری
 رفتن در یوریمک و کیمتک معناسنه مضارع عنده فای و او و تابی داله
 قلب ایدوب رودر و ونده دیرلر (در بوراده قیودر که عرب اکا باب دیر
 ولکن در ایله طشره چقمقدن ده کایت ایدرلر مثلاً بدر آمدک معنای
 حقیقی سی قیویه کلدی و در آیدک قیویه کلور در فاما خر و جندن
 کایه در پس بدرکن اخراج ایله دیمک اولور (جامها جامه نک جمعیدر

آخر نه یا صفت و موصوف میاننده توسل ایچوندر جامه معنای
اصلی اعتباریله ملبوس و مفروشیدن اعمد ملبوسه تن جامه دیرل
اصلی جامه تندر مفروشه جامه خواب دیرل اصلنده همزه ایله جامه
خوابدر اما جامه کثرت استعمالله ملبوسده اعلام غالبه دن اولمشدر
اطلاق اوزنه ذکر اولنسه آرقیه کیچک مراد اولور و جامه اوکی اچق
و طوتق لباسدن عامدر اوکی اچق قفتانه قبا دیرل (فاخرت ده تا
خطاب ایچوندر اصلی فاخره ات درها و همزه حذف و ماقبلی مابعدنه
وصل اولمشدر و جائزدر که فاخره آخر نه تا اولیه زیر فارسیده
عربی ده کی صفت و موصوف اراسنده مطابقت شرط دکلدر
فاخر نفیس نسبه به دیرل که انکله مفاخرت و مباحاته صالحدر ثوب
نفیس کی زیر فخر اصلنده مال و جاه و امثالی اشیا لله مباحاتدر
(معنای بیت) بودر که اگر نعم آخرتدن نصیب وافر و حظ کامل
استرسک بوری جامه های فاخره کی طشره ایله یعنی اوزر کدن خلع
ایت و براتی تا که دنباده زاهد اوله سن و آخرتده نعم البدل بوله سن
و جامه بی فاخره ایله توصیف ایلدی زیر نفسک اکا تعلقی وارددر
غیریه دکل تجرد ایسه اودر که علاقه دن صوینه سن پس تجرد ایتمد بجه
تجرد حاصل اولنسه بالضروره صوینر سن ابرهیم اد هم کی والا
اولکی لباسک ایله نستر اینسک دخی اولور اگر چه اولی اولان زی
فقراده اولمقدر زیر ائده صلحایه تشبه و غیر یلره دخی ترغیب وارددر
* بی تکلف باش و آرایش مجوی * ترک راحت کبر و آسایش مجوی *
باش و مجوی و کبر امر حاضر لدر که ماقبلری مفاعیلدر (تکلف
بر نسبه نک کلفت و مشقتن چکمک و زحمتلی ایش طومقن زیر
بو مقوله نک بوژنده کلف یعنی لکه کبی اثر ظاهر اولور سهل
اولان کارلرده ایسه بلور مز و تکلفلی اولان نسبه لر خلقنک
کوزنه سائرلر دن اصلح اولغله مکلف اولمش دیرل و عاقل و بالغه
مکلف دید بلر زیر تکالیف شرعیه ایله مأموردر و طاعتانه تکالیف
دنلدیکی نفس اوزر نه کلفتلی و مشقتلی اولدی ایچوندر و بعدالترکیه
قورق حلوی اولور ایشته تکلف دین و بعضی حصا محموده ایله
تخلقی ایچون اولور سه ممدو حدر و اگر دنیا و اغراض نفسانیه ایچون

اولور سه مذمومدر نتکم قرآنده کلور (وما لنا من المتکلفین) و حدیثده
کلور (انا والا تقیاء من امتی برآه من التکلف) بوجهتدن دعاده جمع
و تکلفدن و کلامده لی لسان و تشدددن نهی اولندی و سائر امور دخی
اکاقیاس اولنه آرایش بزیش دیمک اولور که اسم مصدردر اما بزرک
یعنی زینت معناسنه شایعدر معلوم اولو که امر مجردک آخر نه لاحق
اولان شین علامت اسم مصدردر دانش و ینش و روش و امثالی کی
بوشینک ماقبلی قطعا مکسور و فتنور و ضمیر غائب اولان شین جانش
کی و ضمیر مفعول اولان دیدمش کی بونلرک ماقبلری مفتوح و فتنور
و بعضی طائفه کسرله دخی تلفظ ایتمشدر فاما مختار اولان فتحه در
(راحت روحدن در فتحله بمعنی آسودکی یعنی دکلنک و وجدان
حضور و سرور ایله نفس الموقر کبرکاف عجمیله امر در مصدری
کرفتن در طومقن معناسنه فصیح بودر که مضارعنده باز یاده
ایدوب کبر و کبرنده دینلور آسایش راحت ایتنک و دکلنک و تنفس ایتنک
معناسنه اسم مصدردر اصل مصدر آسودن در دکلنک و دکلندر مک
معناسنه که لازم و متعدی کلور و آسایدن دکلنکدر و آسایانیدن
متعدیسی در که دکلندر مک در کافی نعمه الله و سائر افتاده آسودن لازم و
آسایانیدن متعدیدر دیو باز لمشدر آساییدن لفظنک ذکر کی طی اولمشدر
(معنای بیت) بودر که لباس خصوصنده بی تکلف اول و زینت
استمه یعنی زینتو لباس استمک و کچک تکلف قیلندندر پس اگر سن
درویش ایسک بوقیده اولنه و غداء سرسری ایله قناعت ایتدیکک
کی ثوب سرسری ایله دخی استغایله اگر چه اهالی زمانه ده دکل
بلکه درویش نام اولنلرده بله بو حصلت یوقدر بلکه حرقه و مرقع
نافه نلوس ایتدکلری هب تکلفلی مزین نسبه لدر و دخی ترک راحت
طوت و آسوده لک طلب ایتمه زیر دنیا قهر و لطفله ممتز جدر خصوصا
راه حقه عاشق بختلرک شب و روز راختری یوقدر که بلا اوزر نه
مینی در و عبش و عشرت و راحت دار البقاده اولور دار الفساده اولماز
و بو بایده سلطان عالم ایله رعیت برابردر بلکه سلطان آسودکی
رعیت ایچون ترک خواب و راحت ایتنک الزم و واجبدر * در برت
کو کسوت نیکو مباح * زیر پهلوی جامه خوابت کو مباح * کسوت

نیکو مباشك مفعولی و در برتا کا ظرف و جمله سی مقول قولد ر که
 کور مصرع ثانی دخی بعینه بواسلوب اوزره معربدر برت ده
 تا خطاب ایچون و بر علی معناسنه در نیکم مرور ابتدی (کو کاف بحمینک
 ضمیمه امر حاضر در مصدری گفتن در سویلک معناسنه و مصدر
 فر عیسی گویندن در اولکیه کوره مضارعنده فایله و تاداله قلب
 اولنوب پروا و زیاده سیله گوید و گوینده دینلور و کولغظی امر و نهی
 اولنه و آخرنه ایراد اولنور کو بکن و بکن کو کبی که ایلدی و سویله
 معناسنه بوراده نهی اوزرنه داخل اولمشدر کو مباش دی اوله
 دیمکدر کسوه کسرله و ضمه لباس در وقتحله جامه کیدر مکدر
 قال الله تعالی (فکسونوا العظام لحما) مککله لحم کیدردک یعنی جسد لباسله
 ستر اولندیخی کبی لحمه دخی عظامی ستر ایلدک و اکثساء جامه بورنمک
 و اورتمکدر و کسوت کرچه عربیدر فاما بحجم تاء طویله ایلله یازر و تلفظ
 دخی ایدر عرب تلفظ ایتمز و تاء مر یوطه ایلله رسم ایدر (نیکو کاف عربیله
 کو بکن معناسنه مقابلی زشتدر که چرکین در نیکو اصلنده نیک در
 ایودر آخرنده و اونسبت ایچوند (زیرا آتدر تحت کبی آشفه طوداغه
 لب زیرین دیرل) بملویاء بحمیمله یان وایکو دیمکدر جامه خوابتده
 تا خطاب ایچوند ر جامه خواب دوشکدر اصلنده جامه خوابدر
 اضافتله علمیه نقل اولتیجق علامت اضافت که همزه مکسوره حذف
 اولنوب قاعده ترکیب تغیر اولمشدر و بوقبیلدن بعض ترکیب وارد
 بعد العلمیه مضاف الیه تقدیم اولنورتن جامه کبی که اصلنده جامه تندر که
 ترکیب اضافیدر (معنای بیت) بودر که اوزر که کو بکن و فاخر ثوب
 اولسون دی و یانک وایکوک آکنده دوشک اولسون دی یعنی کندی
 نفسکه بویله سویله و شهرتک ایچون لباس قیدندن کج و راحتک ایچون
 دوشک تدارکنده اوله زیرا کهنه لباس ایلله و بی فراش اولق دخی
 ممکندر که نیچه بواسلوب اوزره کلوب کتمشدر و پادشاه ایلله کدا
 آخر برابر اولمشلر و رغایته یتشدر در تأمل ایلله که پاسبان ایلله حریر
 دوشکده یتان صاحب حانه صباحه برابر چقرل و برینک نعیم و برینک
 بؤسی منسی اولور و اولمشده دوز فاعلم * همچو صوفی در پلاس
 و صوفی باش * باصفتهای خدای موصوف باش * بوییتک امرای

ظاهر در

ظاهر در (همچو کله تشبیه در مثل معناسنه شرحی کدر ایتشدر
 (صوفی صوفیه منسوبدر که یوکدر زاهد لرعبا تلبس ایتدکدر یچون
 صوفی دیدیلر نیکم پلاس و صوفی اکاقرینه در ولکن بوراده صوفی ایلله
 مراد مطلق زاهد دکلدر بلکه طریق عشقه سالک اولان زاهد در
 نیکم مصرع ثانی مضمونی اکادالد زریا ظاهر و باطن اخلاق الهیه
 و صفات رحمانیه ایلله تخلق و اتصاف کار عاشقدر فقط پلاس
 یوکدر ن طوقمنش شال ولغت حلیمی ده کاور که پلاس باء عربیله
 شال و کهنه لباس باء فارسيله مشهور در انتهی و نعمه الله ده
 کاور که پلاس اسکی رک جل و شال و کشیشلر قفتانی انتهی و شال
 بوراده پلاس و عبادر یوخسه بیونه تعلیق ایتدکدری معهود نسنه
 دکلدر باع معناسنه در که و صوفیه متعلقدر صفتها صفتک جمعیدر آخرنده
 یاء توسلدر که بوراده مضاف ایلله مضاف الیه میاننده واقع اولمشدر
 و کاه اولور که بین الموصوف و الصغه دخی واقع اولور صفت موصوف
 ایلله قائم اولان معنادر بوراده اوصاف الکهنه مراددر که اسماء حسنان
 مأخوذدر رضی و رحمت و صبر و حلم و عفو و امشالی کبی (معنای بیت)
 بودر که صوفی صافی دل کبی یوکدر ن طوقمنش لباسده و عباد اول
 و ثوب کهنه ایلله کتفا ایلله زیرا مقصود اولان لباس ظاهر ایلله تلبس
 دکلدر بلکه صفات الکهنه ایلله متصف اول که فی الحقیقه لباس بودر
 زیرا زینت باطنه در که زینت ظاهره دن اعلی و اغلی در یعنی سمو
 و رفعتی وارد و هم بهاده زیاده در زیرا حق تعالی اعتبار ایتدی
 نسنه در وحدیته کاور که (تخلقوا باخلاق الله) یعنی تخلق اخلاقله
 امر ایلدی تلبس البسه فاخره ایلله امر ایتدی بلکه اندن نهی و تنفیر
 ایتدی و بوییتدن مفهوم اولدی که صوفینک لباسی عبادر غیر یلرک
 قبا اولدیخی کبی پس اهل خصوصه اهل عموم ایلله مشترک اولق
 دوشمزد و اهل عبايه قبا یراشمزد عکسی یراشمزدیخی کبی زیرا هر طبقه نیک
 بر لباسی وارد و مکر خلفادن اول که اهل عرفه مخالف ایلله فاعلم بذلک
 * مرده را بوریا قالین بود * زانکه خشتش عاقبت بالین بود *
 تقدیری بود بوریا قالین مرده را زانکه بودش خشت عاقبت بالین
 دیمکدر که بوریا بودک فاعلی قالین مفعول اول و مرده ثانیدر ولکن

☀

را تعلیل ایچوند رلام جاره معناسنه پس معناده مفعول غیر صریح
اولور زانکه ماقبلنه تعلیلدر خشت ایکنجی بودك فاعلی و ضمیر غائب
معناده فعله متصلدر عاقبت ظرفدر بالین مفعولدر مرد راه یولاری
دیمکدر مراد سالک راه حقدر بور یا قامشدن اولان حصیردر تفصیلی
بالاده در قالین ده قالی معروف نسنه در که دوشنورلر ترکیده حالی دیرلر
حائله قالیچه تصغیر ایچوند که حال یقینی کوچورک حالی در قالین ده
نون اصلنده تأکید نسبت ایچوند بوراده یاه اصلی یاه نسبت
یرینه وضع اولنوب آخرنه نون الحاق اولنشد در که بودخی اطاعتدن
برنوعدر اما بالین که یاه قدر بونده یاه نسبت ایچون اولوق قابلدر زیر
قوش قسمندن قنات و بی آمده قولدر یصدق قول آلتنه کلور
بوجهندن باله منسوب اولدی (زانکه اصلنده زان سبب که دیمکدر) که
تعلیل ایچوند ر خشت خاء معجه نك کسر بله کریمچ در که پیشد کده
کرم اولور واکا خشت پنجه دیرلر عاقبت آخر معناسنه در که شرحی
میر و ریتشد (معنای بیت) بودر که سالک طریق اولان کسبه
قامیش حصیر قالیچه در یعنی انك حال بسی حصیردر و حصیر حالی دن
بدل اکا کافی در زیر طریق فقرایی اختیارایدن کسه اغنیای کبی لباس
زینت کیمز و دوشمنز شول سبیدن که آخر قبرده باشی آلتنه یصدیغی
کریمچ اولور بوجهندن کریمچ یصدق ايله قیمتلر حالی نك مناسبی اولماز
پس صوکن صبیان آدم اوکدن اکا کوره ایش طوثرنتکم بوآنه دک
عاقبت اندیش اولنلر طریق فقر و فنا به کیمتشلر و دنیا نك زخارفن ترک
ایتملردر پس عاقل اولنلر طریق سلغه سالک و اثر صلحایه مقنی
کرکدر دیو توصیه در

*** در صفت درویشی و حب درویشان می گوید ***
*** کرم ترا عقلت بادانش قرین * باش درویش و بدرویشان نشین *
بونک تقدیری کر عقلت هست ترا دیمکدر که عرییده آندن ان کان لک
عقل دیمکده تعبیر اولنور پس بوراده است هست یرینه در که معنای
وجود افاده ایدر وار در یعنی موجوددر دیمکدر است ایسه یالکیز در
معناسنه در و عقل مبتدا و هست خبر اولوب جمله سی حرف شرط و فعل
شرط اولور زیر معناده اولان شرطیت کافی در صورتده عرییده کی کبی

مدخول

مدخول حرف شرط فعل مضارع اولوق لازم دکدر فاحفظه با مع
معناسنه در که جار و مجرور مؤخر قرینه متعلقدر قرین عقلک
صفتدر درویش باشک مفعولدر بدرویشان مؤخر نشینه متعلقدر
زیرا نشین امر حاضر در تکم کلور و بعد الجملة باش درویش جمله سی
اوزرنه معطوفدر عقل سبق ایتدی که قوت در که در دانش
اسم مصدر در بلو معناسنه دانشور و دانشمند بلکولودیمک ولکن
بعض مواضعده اسم مصدر نفس مصدر یرینه استعمال اولنور پس
دانش بلك دیمک اولور علم کبی دانشمند عالم در قرین مقارن دیمکدر
عقلی علمه قرین قبلدی زیر علم اولمد قجه عقل کفایت ایتنر بلکه عقل
علمک آتی و وسیله سببدر پس دانشه قرین اولان عقل تام الادراک
اولان عقلدر هر عقل دکل و بوندن فهم اولنشدیکه مقصود بالذات
علمدر درویش لغتده فقیردر که غنی نك مقابلهدر ولکن عرفده
طریق فقر و فنا به سالک اولان اهل تجرد در (نشین امر حاضر در
مصدوری نشستن در اوتورمق جلوس معناسنه مضارعنده سین محمله
یرینه یا و نون کنورب نشیند و نشیننده دیرلر امر حاضر ایسه
مضارعک دانی حذفله اولور (معنای بیت) بودر که اگر سنک علمه
مقارن عقلک واریسه یعنی ادراکک تام اولوب عاقل و عالم ایسک
درویش و فقیرالی الله اول و بودمقوله درویشلرله اوتوروب صحبت ايله
تا که قابکدن حب دنیا بیرون اوله والادینا محبثله مبتلا اولوب رأس
خطایا اولان دامه گرفتار اولور سن نه باشک قالور سرسام اولمدق
نه ایاغک قالور یورلمدی و فی الحدیث (اللهم اغنی با الافتقار الیک یعنی
افتقارالی الله دیدکری معنائک حصولی همان عنانک حصولیدر زیرا
غنیادن مراد استغنا در حقه مفتقر اولان ایسه خلقدن مستغنی در
و خلقه مفتقر اولان غنی ایسه ده فقیردر زیرا فقیرک فقیره احتیاجی
کبیدر فاعل بذلک * همنشین جز بدرویشان مکن * تا توانی غیبت
ایشان مکن * همنشین مکن لفظنک مفعولیدر تامادام معناسنه ایکنجی
مکن کله سینه ظرفدر غیبت کسر غین معجه ايله اکا مفعولدر همنشین
آخرنده یاه مصدریه در همنشین همنشیت دیدکرید که اوتورمقده
و صحبتده موافق و مشترکارد زیر هم لفظی موافقت معناسن افاده

ایدر نیکم همراه دیرل یولداش اولوب یولده مشترک اولنله و بله
طوغش که وقت ولادته مشارکدر همزاد دیرل و علی هذا نظاری
چوقدر سائر مفردات بالاده مکرر یازمشد (معنای بیت) بودر که
درویشلردن غیره همنشینک ایله یعنی مصاحبک و بله اوتورب
طوردیغک حق یولنک درویشلردن غیره اولسون مادامکه قادر سن
انلری غیبت ایله زیرانلرک لحنی اکل ایتک دکل بلکه زهر انوب هلاک
اولور سن زیرانلره تعرض ایتک غیر بلره تعرض ایتک کبی دکلدر
بلکه اشد در که درویشلر الله تعالی نک محبو بلریدر حق ایسه
محبوبلری ایچون غضب ایدر شول غضوب ارسلان یا ورسی ایچون
غضب ایتدیکی کبی و بونده اشارت واردر که درویشانی غیبت ایتک
آنلره بغض ندر و آنلره بغض اهل دینک کامللره عداوتدر و کامله
عدو اولان کامل اولماز بلکه نقصان ایچنده قالور * حب درویشان
کلبد جنت است * دشمن ایشان سزای لعنت است * جنت مبتدا
وکلبد خیر و کذلک دشمن مبتدا و سزا خبردر و محبت و عداوت
بری برینه ضد اولمغله ایکی جمله بی بری برندن قطع ایلدی اگرچه
ضدیت مناسبتیه عطف دخی صحیح ایدی لکن وزن ایچون عطف
ترک اولندی حب و محبت خیرطن اولنان نسنه بی قلبک ارادتی وانک
جانبند میلی دروعلما و درویشان محبت ایتک محبت فضل دیرلر زیر
علمانک فضل ظاهری و درویشانک فضل باطنی واردر و اکثر ناسک
بری برینه محبتنه حب طبیعی دیرلر زیرانبل اغراض ایچوندر (کلبد
کاف عربینک کسر سهیله انخزدر مفتاح معناسنه اگرچه ترکیده
قفلده شایعدر جنت دار البقادر اصلنده شول بستانه دیرلر که
اشجار یله ارضی سترایلیه و دارالبقایه جنت دینلیدی عند العرب معلوم
اولان وجهله تعریفدر والا جنت ایله دنیا بستانلرینک میاننده یون
بعید واردر و هر ماده که جیم ونونی مشتمل اوله ستر و استاز معناسنه
خالی دکلدر جن و جنسان و جنین و جنه و مجنون کبی (ایشان ضمیر جمع
غایبدر کاه اولور که همزه سی حذف و ماقبلی مابعدنه وصل اولنور
کفتیشان کبی که اصلی کفته ایشان در وایشانله شانک فرقی بودر که
ایشان اولنک جمیدر که ضمیر منفصلدر شان شینک جمیدر که ضمیر

متصلدر مثلاً جانش ده اولان شین مفرددر (سزا لایق معناسنه در
آخرنده یا اضافت ایچوندر) لعنت ولعن بد عادر و رحمت حقندن ابعاد
و علی سبیل السخط طرد در قطعی العاقبه اولنله ابوجهل و ابلیس
و دجال و امثالی و کافرو ظالم و فاسقلره جازدر ما عدا سندن امسال کرکدر
مکر که حقیقت لعنتی مراد ایتوب مقصودی شتم اوله و نهصوصده
اهل ایمانه اولان لعنت درجه ابراردن اسقاط معناسنه محمولدر
من احتکر فیهو ملعون کبی (معنای بیت) بودر که درویشان حقیقه
و فقر آء باب الله محبت ایتک مفتاح جنتدر و آنلره دشمن اولان لایق
لعنتدر کرک لعنت حق و کرک غیره زیر الله تعالی لعنت ایتدیکنه ملائکه
و اهل ایمان دخی لعنت ایدر و بوراده ایکی مبحث واردر اولکسی بودر که
مفتاح جنت نصله کلمه شهادتدر یوخسه حب درویشان دکلدر
جواب بودر که حب درویشان اعظم دندان مفتاح اولمغله مفتاح
یرینه وضع اولندی مع هذا مؤمنی ایمانندن اوتوری سومک محض ایمان
وینه ایمانندن اوتوری بغض و عداوت ایتک محض کفردر خصوصاً که
بغض اولنان مؤمن کامل اوله درویش حقیقی کبی بالکلیه تارک دنیا
و مقبل علی المولی در وایکجی مبحث بودر که سزای لعنت اولمغدن
نفس لعنت لازم کلز جواب بودر که کرچه جوازله فعلک بیاننده فرق
واردر و لکن بالکلیه ترکی مستلزم دکلدر بورادندر که بعضیلر ابلهسه
لحن ایتدیبلر لسانغری انک ذکر یله تلویث ایتیه لم دیو و اکثر اهل ایمان
شارعه اقتدایدوب کا و امثالنه لحن ایتدیبلر زیرایزیده لعنت اولنیچق
ظلم و فسق ظاهره بناء مع هذا مجهول العاقبه در قطعی العاقبه اولنله
قطعا لعنت اولنور و او مقوله لعنتده ثواب دخی بولنور زیر حقک
اعداسنه معاداتک اثریدر نیکم درویشان خیر دعا ایتک حقک احبانه
هوالاتک ثمره سیدر * پوشش درویش غیر از دلق نیست * در پی کام
و هوای خلق نیست * پوشش مبتدا نیست خبر غیر استنادر دو پی
ایکجی نیست ظرفدر پوشش شین اولی نک **ک** سر یله اصلده
اسم مصدر در اوردنش و اوردنش معناسنه و لکن کثرت استعمالله اورتی
و کیچک معناسنده حقیقت مرتبه سنده و ارمشدر پوششیدن اورتک
و کیمک دیمکدر دلق درویشلر خر قه سی (کام کاف عربیله طابق معناسنه

و بعضی اغسانده کاف بحمله اولوق دخی تجویز اولمشدر نتکم تفصیلی
 مرورایتدی خلق حاء مهمله ایله بوغاز معناسنه حلقوم کبی بوصورتده
 مصراع ثانینک اوله تعلق اولماز بلکه هربری بر مضمونی مفید اولور
 نتکم اکثر یا عادت ناظم بودر و جائزدر که خلق حاء بحمله ایله مخلوق
 معناسنه اوله بوصورتده کام مراد دیمک اولور طماق دکل و ثانی اوله
 مرتبط اولور نتکم تصویر معناد ه کلور (معنای بیت) بودر که
 در ویشلرک اورتسی ولباسی خرقه وعبادن غیری دکلدر زیر طریق
 فقر و فناءیه سلوکک مقتضاسی بودر مکرکه یلانی درویش اوله
 وکذلک درویش طماغنک ایزنده ولذت وچاشنی سی آردنجه
 و بوغازی هوی و مشتهیاتنده دکلدر بلکه غداء سرسری ایله قناعت
 ایلر و نعم لذیذده بولسه دخی التفات ایتیز و نعیم و طیبات آخرتی کوزلر
 بلکه جله دن فانی اولور و یا خود درویش اودر که پلاس ایله اکتفا
 ایلوب خلق عالمک مراد و هواسی آردنجه اولماز یعنی انلر بنم خرقه
 پوش اولدیغمه طعن و تشنیع ایدر لر دیوانلرک مراد لر نه تابع اولماز
 و کید کلرن کیمز بلکه لباسده و غداده فقراء سلفه اقتدا ایلر و انلره
 تشبیه ایله فائده جلیله بولور و عبش و عشرت و زینتی آخرنه آلبقور
 * مرد تا نههد بفرق نفس پای * ره بجایاید بدرگاه خدای * مرد
 مبتدا تا مادام معناسنه مابعدنه طرف و پای نههدک مفعولیدر ره
 یابدک مفعولی بجایا کا ظرف و بعد الجملة خبردر نههدده نون اولی
 نافیه و نون ثانیه لاجل الوزن ساکنه در مصدری نهادن در که
 قومقدر وضع معناسنه مضارعنده الف حذف اولوب نههد و نهنده
 دیرلر (فرق عریدر بولمک و آیرمق معناسنه وسط رأسه یعنی دپه به
 فرق دیدیلر زیر ساچک بولندیک یدر بوراده مراد بودر و رأسک
 جانب اعلاسنه قرن دیرلر من القرن الی القدام دید کلری بودر که
 باشند ایاغده و دپه دن طرفه دک دیمکدر (بجای کاف عرینک ضمیمه
 قنده دیمکدر که حرف استفهام معناسنی متضمن اولان اسمانددر
 (بجای قنده سن دیمکدر) بدرگاه ده با تعلق مجرد ایچوندر که عاملی
 معموله ایصال ایلر درگاه لغتده قیویریدر زیر در قیو وگاه کاف بحمله
 زمانله مکان بیننده مشترکدر بوراده مراد مکاندر و قیویرندن مراد

قیونک کنیدر واشک یعنی آستانه ایله دخی تعییر ایدر لر بو تعییر لر
 لاجل التفهیم بطریق التمثیل در والاحق تعالینک قیوسی واشیکی
 اولماز (معنای بیت) بودر که مادامکه ار اولوب نفسنک دپه سنه ایاق
 قومده یعنی مغلوب و مقهور قلمده حق قیوسنه واشکنه قنده یول
 بولور یعنی نفس حیوانیه ارادن چقوب تعلقاتی فنا و زوال بولمده
 حقه وصول و درگاهنه دخول مبسر اولماز نتکم ابو یزید بسطامی به
 خطاب غیبی وارد اولوب دندیکه (دع نفسک ثم تعال یعنی عالم قدسه
 دخول ایتک لوث نفسله اولماز بلکه انی ادناس وارجاس تعلقاتدن
 ترکیسه و تطهیر ایله اولور و بومر تبه ایسه اقل قلبیه حاصلدر زیر
 * پس خلاص نفس سلطانی کند * بوییت غیری نسخده لوده یوقدر
 بزم بد مزده اولان بر نسخده عتیقه ده بولندی ترک کندک مفعولی
 و ما بعدنه مضافدر و سلطانی ایکنی کندک مفعولی اولوب بعد الجملة
 هرکه به خبر اولور زیر هر کسی که تقدیرنده در نتکم نظارتی مرور
 ایتدی پس فاء جزایه معناسنه در که مبتدا شرط معناسنی متضمن
 اولسه خبرنه داخل اولور بو محله کی کبی زیر او مبتدا و کند جله سی
 اکا خبر اولوب مجموعی هر کسی به صفت اولور عربیده مثالی کل رجل
 یأتینی فله درهم در (خلاف نفس علی خلاف النفس دیمکدر) آسانی ده
 یا مصدریه در اصلی آسانی تندر اضافله آسان ککر و قولایدر آسانی
 دیدکلری آسودندن دکلنک زیر مابعدیه قافیه اولماز (سلطانی ده
 اولان یا دخی مصدریه در) (معنای بیت) بودر که هر کسه که بد نیک
 قولانی ترک ایلیه یعنی مقتضاسی اوزره کیمبه واکا راحت و یرمیه واکل
 و شرب و نسامده حیوانله مشترک اولیه پس اول کسه خلاف نفس
 اوزره سلطانلق ایدر زیر مقتضای نفس و هیکل اوزره کیدر سه
 زمام امر نفس النده اولوب اکا حکومت ایتدر مز و سریر قلبه بکوب
 اوتورور و قرال اسلام قلعه سن المش و سلطان اوزره مستولی اولمش کبی
 اولور ایتدی اکرا قلیم وجوده سلطان اولوب تخت دلی ضبط ایتک
 استرسک خلاف نفس و طبع اوزرنه اول وهوی و شهواتی ازاله ایله
 وارض النفسی مخالفلردن تخلیه قیل فاعل بذاک * مر دره در بند

قصر و باغ نیست * در دل او غیر درد و داغ نیست * مرد مبتدا در
 نیست ظرف در نیست خبر در غیر ایکنی نیست مبتداسیدر یا فاعلیدر
 در اکا قید در (قصر گوشک در تفصیلی مرور ایتشدر) (باغ بچید
 و تفر جگاه و اهل روم باغی عنب حاصل یرده استعمال ایدر و لکن
 ظاهر اولان بودر که بطریق التغلیب در زیر اکثر بلاد ده اوزم
 اولان یرده اشجار دخی وارد (درد اغری و صری که عرب و جمع دیر
 بوراده مراد درد حق و درد عشق و محبتدر) (داغ اعضاده یا قغله
 اولان نشان کرک انسانده و کرک حیوانده یعنی انسانده دفع مرض
 و حیوانه یا دفع مرض و یا نشان ایچون ایتد کتری تمغادر بوراده مراد
 حرارت عشقیدن دلد حاصل اولان اثر در لاله نک بغرنده اولان
 داغ کبی (معنای یت) بودر که سالک راه خدا اولان کسه قصر
 و باغ قیدنده دکلدر زیر یول اری اولانه سیر و تفرج و شغل دنیا
 قبوسی اولساز زیر یولدن انی البقور بلکه انک تفر جگاهی مشهد
 حسن اولان آثار الهیه و اسماء حسنا در مطلقا پس باغ سالک ایاغنه
 بند و باغ اولور و سنک قصر و باغ و امثال دیدیک انک جمله سی
 نسبیله حقه مشغولدر پس سندخی انک کبی حقه مشغول اول
 و حقه مشغول اولانه مشغول اولغله حقندن غافل اوله و سالک
 قلبنده در عشق و حرارت محبتدن غیر یوقدر یعنی بونله مغایر
 و مخالف سنه اولماز سودای ماسوی و تعلقات دنیای دینه کبی
 * کرمارت را بری بر آسمان * عاقبت زیر زمین کردی نهان * عمارت
 بری نک مفعولی و بعد الجملة فعل شرط اولور نهان کردینک مفعولی
 و عاقبت وزیر زمین اکا ظرفلدر و بعد الجملة جزاء شرطدر (عمارت
 کسرله اصلده مصدر در معمر و آبادان ایلک و آبادان اولق معنا سنه
 ضدی تخریدر که ویران ایتددر و خراب در که ویران اولقدرا اگر چه
 ضد معمر معنا سنه دخی مستعملدر بوراده عمارت بمعنی المفعولدر که
 معمر در (بری فتحله مضارع مخاطبدر مصدری بردن در ضمله
 مضارعنده ضمه فتحیه ابدال اولنوب برد و برنده دیرل (آسمان کوکدر که
 زمینک مقابلیدر که یردیر اصلنده مانده آس در که آس دکر مندر صو
 دکر منده آسیاب دیرل که اصلی آس آب در پس مان مانده دن ترخیم

اولمشدر که اسم فاعلدر بکزه یچی معنا سنه مصدری مانستن در که
 بکزمکدر مانیدن دخی کلور مضارعنده سین حذف اولنوب ونونه
 فتحه حرکت و یریلوب ماند و ماننده دیرل پس آسمانک معناسی دکر منده
 بکزر دیمکدر زیر دکر من کبی دوز و بوندن فهم اولنور که آسمان
 افلا کدر که دواردر سموات دکلدر که ثابتات در (زمین بالاده مرور
 ایلدی) (کردی کاف مجعی ایله مشهوردر و فارسی الاصل اولنله
 سؤال اولندقدده بوجهله جواب و یرمشلدر که مصدری کردیدندر که
 دوتک در کردانیدنک لازمی در که دوندن مکدر یعنی بر حالدن بر حاله
 تحول که شدن معنا میدر کردی شدی در و لکن ظاهر اولان کردیدی
 ایدی اوله سن معنا سنه تخفیف بعض حر و فی حذف اولندی
 (معنای یت) بودر که اگر عمارتی آسمان اوزرنه ایلده سن نمرودک
 صرحی کبی و فی المثل باشک کوکله ایره ینه عاقبت یرآکنده نهان و خفی
 اولور سن یعنی بروج مشیده اهلی اولغله میتکی سمواته رفع ایتدلر
 و آخر یرآکنده مدفون اولور سن و علوی دن سفلی به دوشرسن پس
 بویله خاکله یکسان اولما که رفع بنا ایتدیک دکر همدن نفسکه
 او یوب اسراف مال ایدرسن و آخر محل محاسبیه کلورسن کل ایدمی
 قبیل الموت هر وجهله الحقلدره و الحقلقدده اول تا که (من تواضع
 رفعه الله) موجبجه خاک سفلیده فالیوب مرتبهک عالی و درجهک
 متعالی اوله * کر چورستم شوکت و زورت بود * جای چون بهرامدر
 کورت بود * شوکت بودک فاعلدر جای ایکنی بودک فاعلیدر
 کورتده تاجیه قیددر جای دیمکدر در بوده ظرفدر (رستم بن زال
 ملوک فرسندن کیقبادک جهان پهلوانی یعنی امیرالامرا سی ایدی
 صکره کیکاوس بن کیقباد رستم خواهری مهر نازی عقد ایدوب
 رستم پهلوانی و امارت مرتبه سندن پادشاهلق درجه سنه ایرشیدی
 ورستم داستانک بر کیمی وار ایدی جنک کوننده کیردی و اکا بیر بیان
 دیرل ایدی و دیمشدر در که اول کیمی جتندن کتور مشلدری که قیلان
 پوستی صورتنده بنک بنک ایدی و توار یخده هبوط آدمدن علیه السلام
 درت بیک طغوز یوز فرق یدی سنه سنه رستم مذکور زاوستان
 مملکتنده اسفندیار بن کشتاسب ایله جنک ایدوب ایکی چقال اوق

ایله اسفندیارک کوزلنه اوروب اهلاک ایتشدن زیر اسفندیارک
جسدی بالق پولی کی ایدی که سلاح کار ایتزدی ورستم آخر
قرنداشی شغاد الله بر حیلله ایله هلاک اولدی (شوکت عربیدر
دقیق و صلب الرأس اولان اوتدر که دکن دیرلر سلاح مقوله ارینگ
اوجلری سوری و کسکین اولمخله سلاحدن شوکت ایله تعبیر اولنور
و شوکتلو بومقوله سلاح واسباب ولوازمه قادر اولاندر که سلاطین
وملوکک القابندندر (زور ادمانه حاصل اولان کوچ و قوتدر که
کسیدر بومقوله ک ادات توصیفی مندر زور مند کی که زور لودر
(توان خلقی اولان قدرندر بونک ادات توصیفی الفدر تو انا کر که
کوجلودر) بهرام ملوک فرسیدن بر مشهور پادشاه اسمیدر
بو بهرامدر که فارسیه دریاه بونک درنه یعنی قیوسنه منسوبدر که اول
زمانده فرمانلری و سائر انشاری فارسیه صحیحه ایله تحریر ایدرلردی
و بو بهرامدر که صید کوره زیاده حریص ایدی کور کاف بحمینک
ضمیمه بیان اشکی دیدکلریدر که عرب حصار وحش دیر بو ملا بسه ایله
اضافت ایدوب بهرام کوردیدیلر ولکن کورک بر معناسی دخی قیددر که
بو ینده مراد بودر پس ناظمک قدس سره کلامی لطافتدن خالی
دکلرک لایحی (معنای بیت) بودر که اگر سنک رستم داستان کی شوکت
و زور و قوتک اوله عاقبت بهرام کور کی یرک کورده اولوب دللرده
داستان اولور سن زیر قضاء الهی کلد کده زور و زور و شوکت که
بافوب صید کور ایدر کن سنی صید ایدوب کوره یعنی قبره ادخال ایدر
ورستم و بهرام اولق فایده و یرمز بناء علی هذا غرور و غفلتی قویوب
عجز و افتقارله حقه متوجه و اعمال صالحه ایله قبره منتهی اولق کر کدر
* کر چو کیخسرو بمانی پایدار * آخرت باید شدن در بطن غار *
بایدار بمانی نک مفعولیدر و بعد الجملة فعل شرطدر شدن بایدک فاعلی
و آخرت و در ظرفلریدر و بعد الجملة جزاء شرطدر کیخسروده کی اولو
دیمکدر خسرو ملک یعنی پادشاهدر پس کیخسرو اولو پادشاه دیمکدر
بوراده کیخسرو سبب اوش بن کیکاوس اوغلیدر که کیان سلاطین
قدیمه دن بر جاعندر اولی کیومرث و آخری مذکور کیخسرودر که
جشید کی صاحب شوکت و عظیم الشان پادشاه ایدی و حکمدان

فیثاغورث انک معاصری اولق اوزره مرویدر دنیایی عدلله معمر
و آبادان ایدوب آخر مدت طویلله سلطنتدن صکره سلطنتدن فارغ
و بر کیمه پلاسیر کیوب غایب اولدی ورسم و اثری بلندی و بلورمدی
(بمانی بانک ضمیمه فعل مضارع مخاطبدر مصدری ماندندر قالمق
معناسنه مضارعنده نونه فتحه حرکت و یروب ماند دیرلر) پایدار و صف
ترکیبی در اصلی دارنده پای در ایاق طویلی و ثابت قدم اولیجی معناسنه
مصدری داشتن در طومتق معناسنه مضارعنده شین رایه قلب
اولنوب دارد و دارنده دینلور (آخرت ده آخر اول مقابلی و تاء خطاب
باید قیدر که آخر بایدت دیمکدر) شدن بوراده اولق و کیمک معنانه
متممدر مضارعنده و او زیاده ایدوب شود و شونده دیرلر (بطن غار
مغاره قارنی دیمکدر که بالاده مشروحدر بوراده بطن تشبیه طریقله در
زیرا بطن اصلده جارحه در (معنای بیت) بودر که اگر کیخسرو کی
پای دار قلاسن یعنی چوق زمان سلطنت سوروب دنیا ظهرنده
طوره سن آخر سکا مغاره کی اولان قبرک فارنده اولق و یا خود اورابه
کیمک کر کدر پس ظهرارضده ایکن عاقبت بطن ارضی قرارگاه
ایدر سن و موت ایریشوب بر زخه طوغری کیدر سن تنکم دیرلر چوق
باشه از یاشه صوکی اولدر و بوراده بطن غار بر قصه یه تلج اولق
احتمالی دخی وارد و لکن بزده اولان کتیده بولمندی و بو بیت دخی
اگر نسخته یوقدر * ای پسر از آخرت غافل مباش * بامتاع این
جهان خوش دل مباش * غافل مباشک مفعولی و جار و مجرور غافله
متعلقدر تقدیری مباش غافل از آخرت دیمکدر خوش دل ایکنجی
مباشک مفعولیدر و بامع معناسنه اکا متعلقدر (آخرت دنیا مقابلیدر
(غافل دنیایه مشغول اولاندر زیرا آخرتدن غافل اولق دنیایه
اشتغالله در) متاع انکله تمتع و انتفاع اولنور نسنه در و صاحب بن عباد
دیمشدر که قبائل عربی دور ایلدم بلد مکه متاع چناق بزیدر یعنی
انکله مسیح قصعه ایتدکلری نسنه در که مبتدادر پس دنیا و متاع دنیا
چناق بزی کی مالا بعثده مقوله سیدر (خوش دل صفت مشبهه در
خوش دلاو معناسنه حسن الوجه کوزل بوزلو دیمک اولد یغی کی
(معنای بیت) بودر که یعنی ای پسر آخرتدن غافل اوله یعنی دنیایه

مشغول اولوب آخرتی اونته بو جهاتك متاعيله خوش دل اولمه يعنى متاع دنيايه سكون ايدوب انكه خاطر ك خوش اولسون زيرا خاطر مطمئن اولاجق نسنه دكلدر بلكه (الا بذكر الله تطمئن القلوب) وفقبحه سعي ايله كه قلبك ذكر حقله مطمئن اولسون الحاصل ذكر خدا ايله انس بالله تحصيل ايدو كور كه بو معنی ماسودن توحش ايله وجوده كلور تا كه حسن عاقبت ايله مخموم اولاسن و اكر انس بغير الله پيدا ايدوب حقدن متوحش اولورسك سوء عاقبتله انتقال ايدو چكك امر ظاهر در و معنای مقرر در * در بلیات جهان صبار باش * كاه نعمت شاكر جبار باش * بعض نسخده مصراع ثانی اولدر ولكن قرآنه موافق اولان اولكيدر نكتم كلور (ان في ذلك لآيات لكل صبار شكور) در صباره ظرف و صبار دخی باشه مفعولدر نكتم كاه شاكره ظرف و شاكر دخی باشه مفعولدر (بلیات بلیه نك جعبدر بلیه دخی بلاك اسميدر بلاء شول امور واحوالدر كه حق تعالى انكه انسانی ابتلا واختیار ایدر و اکثری طبعاً امور مره و مكروهه اولغله غموم و همومله انسانی اریدر و چوریدر صبار صبارك مبالغه سیدر صبور كی مبالغه متعلقات صبره راجعدر یعنی هر امر مكروهه صبر ایتك صبرده نهایته بلوغدر) صبر نفسی كراهت ایتدیكى نسنه اوزرنه حبس ایتكدر پس صباراق مبتدیلر و صباریت متتهیلر و صغیدر) كاه كاف عجمی ايله زمان معناسنه در صبحكاه صباح وقتی دیمكدر (نعمت بالاده شرح اولمشدر) شاكر شكر دندر كه قلبله تصور نعمت و اسانله ثناء علی النعمه و جوار حله مكافات نعمتدر پس شكر معنای اظهاری مشتمل اولدی ذكری مقتضی اولدیغی كی شكرك ضدی كفران در كه نسیان و ستر نعمتدر بوراده صباره كوره شكور كرك ایدی ولكن (وقلیل من عبادی الشكور) موجبحه مبالغه بی ترك ایلدی و الا هم شكور نعمت جبار باش دیسه دخی موزون اولور (جبار اسماء الهیه دندر جبر كسرك ضدیدر زبرا الله تعالى نعم فایضه سی ايله عبادك كسورینی جبر و اصلاح ایدر بوضو رنده شاكری جباره اضافت ایتك مناسبندن خالی اولماز و شكرده وجه مبالغه دخی مظاهر اولور زبرا هر جبره برشكر لازم كلوب عهده سندن خارج اولان شكور اولمش اولور و كذلك

جبر بر نسنه بی نوع قهرله اصلا حدر پس جبر قهر در زبرا الله تعالى عبادی كندی مرادی اوزرنه جبر و قهر ایدر مرض و موت و بعث كی كه انسان بو مقوله معاینده مقهور در زبرا مرض اولغله منفور در پس مقتضای حكمت اوزرنه قهر ایتكده جبر معهود یوقدر و كلام علی ده كلور رضی الله عنه (یا یاری المسموكات و جبار القلوب علی فطرتها سعیدها و شقیها) و قاموسده كلور كه جبار متكبر در زبرا نجبر تكبر در پس جبار (وله الكبرياء فی السموات والارض) معناسن افاده ایدر و حقیقتی امام راغبك بو كلامندن مفهومدر كه دیمشدر والجبار فی صفة الانسان یقال لمن تجبر نقیضه باد عاء منزله من التعالی لا یتحقها وهذا لا یقال الا علی طریقة الذم كقوله تعالى (وخاب كل جبار عنید) الحاصل تعالی و تكبر حقه كوره مدح و حقیقت و خلقه كوره ذم و مجازدر (معنای یت) بودر كه جهاندو واقع اولان بلالره زیاده صبر اوزرنه اول و هر بلا كه توجه ایدر صبرله مقابله ايله و جزع ایتك و شكایتك و اریسه الله تعالى به ايله و اخوانك اراسنده حكایه ايله اکتفا قبل زبرا مبلی الله تعالى در و اكر بلاده مبلی بی مطالعه ایدو بیلورسك بار دردی چككم سكا آسان اولور و كذلك نعمت وقتنده یعنی طبعاً حلوا اولان نسنه لر ظهورنده مقبض الخیر و الجود اولان الله تعالى به شكر بلیغ ايله بلكه فضل و نعمتده مفضل و متعیمی مشاهده ايله و هر صورت سكا بر سره نذر آینده اولسون و بوندن ظاهر اولور كه مقتضای بلا حد و موجب نعمت شكر در پس بلاده شكر اولماز والا (لئن شكرتم لازیدنكم) وفقبحه مزید بلا به سبب اولور حد ایسه بویله دكلدر نكتم الحمد لله رب العالمین دن مفهومدر فافهم جدا فاعمل بذلك

* * در صفت بد بختی میگوید * *

* چارچیز آثار بد بختی بود * جاهلی و كاهلی سختی بود * چارچیز مبتدا آثار بد بختی بودك مفعولی و بعد الجملة خبر در و كاهلی مبتدا سختی ما بعد نده بودك مفعولی و بعد الجملة خبر و چارچیزك ایکسینی بیاندر بد بختی ده یا مصدریه در (بد بختی برامن طالعلو و الحق و نحس یلذللو اولمقدر بد بخت اصلنده صفت مشبهه در بد خوی كی) جاهلی

و کاهلی یاری دخی مصدر به در (جاهل عالمك مقابلیدر که علم حالدن
عاطلدر زیرا هر علمی بلك لازم دکلد و علم حال مبدأ و معاد و عبادات
و معاملاته علمه شاملدر و لکن کندی اوزرنه توجه ایدن مرتبه ایله
مقیددر (کاهل جاهل وزنی اوزرنه سست کسه در که عملده بطلالت
و کسل اهلیدر کاهل لك سستك و پرفتور اولمقلقددر که جد و نشاط
و انبعاثك مقابلیدر) سختی ده یا مصدر به و یازانده در دقائقه کاور که
سخت محکم در که مقابلی سست در که ککشکدر سختك ترکیده معناسی
برك در برك یوزاو دیچك یرده عجم سخت روی دیر برك لکه قاتلیق لازم
اولدیغندن اوتوری مجازاتی به سخت دیرل قاتی ککشك دیچك یرده
عجم سخت سست دیر قاتلغه سختی دیرل (معنای بیت) بودر که درت
نسنه بد بختلق آناری اولور یعنی بی ستاره لکه و نخوسته اثر و نشاندر
جاهل لك و سستك قاتلق و یاقاتی اولور حاصلی اول درت نسنه نك
بری معلومات ضروری به کوره جهل و بری دخی مقدمات عملیه به
کوره سستك تنبلك در که قاتی اولور یعنی بویکبسی مشکل درد و بالای
عظیمدر که بونلرله مبتلی اولان کسه نك رفعته متعلق کوکی یوقدر
بلکه خلقك نازل و بی حاصلی در و بوصفتلو اشخاصی کورن آدم
حقه استعاده ایتلودر * بی کسی و ناکسی هر چارشد * سخت بد را
این همه آثارشد * بی مبتدا چارشدك مفعولی و بعد الجمله خبردر
ما قبلنده جاهلی و کاهلی اعتباریه و جائز در که جاهلی و کاهلی
و بی کسی و ناکسی مجموعی چارچیردن بدل و سختی بودجمله مستأنفه
و هر چارشد و هر یکی از ایشان بحسب الجمله چارشد تقدیرنه مبتدا
و خبر اوله تنکیم مابعدی اکا نشاندر (این همه مبتدا آثارشدك مفعولی
و سخت بد آثاره صفت تنکیم لام جار به معناسنه اولان اکا دالدر
و بعد الجمله خبردر) بی کسی ده اولان یا مصدر به در ناکسی ده کی کی
بی حرف نفیدر که جوامده داخل اولور معناسی یوقدر عرییده لاکبی
در و دلسزدیچك یرده عجم بی زبان دیر (نامشتقاته داخل اولور
دکل معناسنه عرییده لبس کی نادان دیرل بی دان دیملر بی دل دیرل
نادل دیملر بعض یرده ایکبسنك دخی استعمالی صحیح در بی کس
و ناکس کی امامعنا ده مختلفدر که بی کس کسه سزدر ناکس کسه

دکدر (هر کل افرادی معناسنه در هر بری جماعت اولدی دیمکدر
(این همه بودوکلای یعنی درت نسنه و همه بالاده مشرو و حدر
(معنای بیت) بودر که بی کس لك و ناکس لك هر بری بریره کلوب
جماعت اولدی یعنی بودرت نسنه که ذکر اولندی هر بری بخت بد
بر نشاندر زیرا بی کس لك یعنی فرید و حید اولمق و غریب کی زنده لك
عند الناس سعادات عرفیه دن دکدر پس بویله اولمق بلد سزلقنددر
و كذلك ناکس یعنی خوار و بیقدار اولوب آدم پایه سنده وضع
اولمقام دخی نحو سندنر و عرف عامه ده ناکس بخیل و خسبسنده
شایع در بونك خود نخوستی اولکیدن اشددر و العباد بالله تعالی
* هر که در بند عبارت میشود * بی شك از اهل خسارت میشود *
بعض نسخده عبارت یرینه عمارت دوشمشدر بومصراع بالاده مرور
ایتشدرو بونك اعرابی ظاهر در (شك اعتدال التقيضين عند الانسان
معناسنه یعنی ایکی نقیض منساوی اولوب احدهما آخر اوزرنه راجع
اولمقام (خسارت زیاندر که رأس مالدیه انتقاصدر امور دنیویه ده
مستعمل اولدیغی کی آخر ویه ده دخی مستعملدر قرآنده ذکر اولنسان
خسارتلر کی قال الله تعالی (الذين خسروا انفسهم) و قال ذلك
(هو الخسران المبين) (معنای بیت) بودر که هر کسه که مقفی و فصیح
عبارتلرله آرایش کلام و یا عمارت دنیا قیدنده اوله بی شك و شبهه
اهل زیاندر اولورز یرا تکلف منهدر و شولکه حدیثده کاور (جال
الرجل فصاحة لسانه) بوندن مراد خلقی اولان حسن تکلم و صواب
مقالدر و بردخی فصاحتدن مراد حروفی تبیین و کلماتی صحیح و لحندن
حذر در و اهل لحن اولنلر اصلاح لسانله مأمورلر در تنکیم بعض احادیثده
مذکور در ایمدی لسان لحن و خطادن محفوظ اولمق متکلمه ابرار
حسن و جمال ایدر * برهواي خود قدم هر کونهاد * می تواند کرد
بانفسك جهاد * بونك تقدیری هر که اونهاد قدم برهواي خود
می تواند کرد جهاد بانفسك دیمکدر که هر که هر کسی که تقدیرنده در که
مبتدا و او مبتداء ثانی و قدم نهادك مفعولی و بعد الجمله مبتداء ثانی
خبر و جمله سی مبتداء اوله صفتدر کرد می تواندك مفعولیدر زیرا کردن
معناسنه در که مصدر در تنکیم بالاده کذر ایندی جهاد کردنك مفعولی

وبا اكا متعلق در زیر مصاحبت ایچو ندر (قدم ایقدر که انکله بصیر
ومشی ایدر تقدم و تأخر اعتبار یله قدم دندلی (رجل کسرله اویلق
باشندن بر مقلر اوجنه کلجه در (نهاد کسر نوله ماضیدر مضارعنده
الف حذف اولوب فتحله نهید دیرلر (نفسک ده اولان کاف عربی
تصغیر ایچو ندر وتصغیر تحقیر مجولدر ظاهر حسبیه والا اعدی
الاعدا اولدیغی جهندن شری عظیمدر (جهاد دشمنی مدافعه ده
استفراغ وسعیدر کرک عدو ظاهر اولسون و کرک نفس وشیطان
اولسون تنکم حدیثه کلور (جاهدوا اهواءکم کما تجاهدون اعداءکم)
(معنای بیت) بودر که هر کسه که اوکندی هواسی اوزرنه قدم قودی
وهواسنی مغلوب ومقهور قیلدی اول کسه قادر اولور نفس حقیرله
جهاد ایتکه که اكا جهاد اکبر دیرلر حاصلی جهاد اکبر دیدکلی
اعدی الاعدا اولان نفسله محاربه در وانکله محاربه هواسیه مقاتله در
وانک هواسی دیدکلی داعیه شرع یعنی برهان سماوی ودلیل عقلی
اولمیان امور شهویه به میل ایتکدر اشته انسان بومقوله اموره وجود
ویرمه هواسن ایاغی الته الوب نفسی خوار وحقیر ایتش اولور
ومقام قلب روحه ترقی ایدوب مرتبه عالیله بولور وهوای نفسیه
مساعده ایده نک حالنی دخی اكا کوره فهم ایلله فافهم جدا فاعمل بذلك
* هر که باشد در جهان باخواب وخور * در قیامت نبودش زانش
کذر * بعض نسخده باشد یرینه سازد دوشمشدر دوزیله وقوشیله
معناسنه هر کسی که دیمکدر هر کسی مبتدا وما بعدی که رابطه سیله
اكا صقندر کذر نبودک فاعلی وبعد الجملة خبر مبتدا در باقیلر ینک
اعرابی ظاهر در (خور ییمکدر کذر موافقت ایچون ضمه سی فتحه
جانبینه اماله ایلله اوقنور (قیامت قیام ساعتدن عبارتدر اول کونه
یوم قیامت دیدیلر زیر ناس قبورندن قیام ایدرلر وقیام دخی رب
العالمینه در زیر اول کونده فصل وقضا ایچون (هل ینظرون الا
ان یأتیهم الله فی ظلال من الغمام) موجبجه محشره امری کلسه
کرکدر (کذر وکذار ذال معجه ایلله کچمک معناسنه کذر نامه شول
مکتوب جوازدر که بوللرده انی کوستروب کچرلر (معنای بیت) بودر که
دنباده اوبومغه ویمکه وایچمکه مصاحب ومقارن اولان یعنی ایشی

اواوله قیامتده اكا آتشدن کذر اولماز یعنی صراطی مرور ایده من
بلکه آتشد دوشر زیر دنباده معده سنک غدایه حرارتی وحرارتک
دخی صو ایچمکه ضرورتی وارایدی وبوراده نار طبع وحرارت شهوتی
ازاله ایتمین البت اوراده نار دوزخه مبتلی اولور پس معذب اولدیغی
نارینه غنا صرک صوربدر (خواب دخی ثقلت طعام وحرارت طبعندر
وصفت حیوانیه در حیوان ایه جسته ثقیله در که روح حیوانیه سی
عفو نادن حاصل اولمشدر صراطی عبور ایه لطافت روح وجسدله
اولور که اکامل اهل ایمانه مخصوصدر * روی کردان از مراد وآرزو *
* پس بدرگاه خدا آور تورو * روی کردانک مفعولیدر تو آورک
تحتشده اولان ضمیر مخاطبی تأکیددر و آورک مفعولیدر کردان کاف
عجمیله امر در مصدری کردانیدندر دوندنک معناسنه (ارزو کوکل
دایکی که عرب امنیه دیر پس صوک وآرد بویله مواضعده اندنصرکه
معناسنه مستعملدر (درگاه قیویری یعنی باب وآستانه) آور واورک فتحیله
امر حاضر در مصدری آوردن در که کتورمک معناسنه مستقبلاتنده
رایه فتحه حرکت ویروب آورد وآورنده دیر (معنای بیت) بودر که
یوز دوندن مراد دلکدن بعده درگاه خدایه یوز کتور یعنی توجه ایلله
الحاصل (خطوتان وقد وصلت) موجبجه اول دیادن ادبار وقلبکی
تعلقاستدن تخلیه ایلله بعده حقه اقبال وباطنکی انوار الهیه و تجلیات
رحانیه ایلله تخلیه قبل اشته بنار بین نورین دیدکلی دخی بودر که
نورین نور ادبار ونور اقبال وناردن مراد نار عشقدر زیرا بومعنی
واسطه اولسه ادبار واقبالک حقایقی ظهور ایتز وسالک یول الوب
منزله طوغری کیمز * کامرانی سربنا کامی کشد * مر دره خط
در نکونامی کشد * کامرانی مبتدا وسر کشدک مفعولی وبعد الجملة خبردر
وکذلك مر دره مبتدا خط ما بعدنده کشدک مفعولی وبعد الجملة خبردر
کامرانی ده یامصدریه وکام کاف عریله مراد معناسنه کامران وصف
ترکیبی در که اصلنده راننده کام در مرادن سوریمی یعنی مرادنجه
اولیجی معناسنه زیراراندن سورمک معناسنه در (ناکامی ده یامصدریه
ونا حرف نفیدر که بوراده فی معناسنه در که سزدر (خط قلم وغیری
ایلله یازمقدر اصلنده طولی اولان نسبه دیرلر خطک بعض حروفنده

وسط آورنده طول اولمله خط دیدار نکو نامی ده یا مصدریه در و نکو
 نو نك كسر يله وكاف عربيك ضميمه كوچك در اصلي نيكو در كه
 نيكه يعنى ايويه منسوبدر زيرا واو نسبت ايجوندر صكره تخفيف ايجون
 يا حذف اولمشدر (نكوتام صفت مشبهه در كوزل آدلو ديمكددر
 (معناى بيت) بودر كه دنيا ده كامر انلق و مراد نجه اولوب هر مراده نائل
 اولمقلق انك باشنى آخرته كام سزافه و محروم اولمغه چكر زيرا
 ايكي مراد بر پرده اولماز انكچون زاهدل آخرتي وعاشق الله تعالى بي
 اختيار ايلديلر وسالك راه اولان كسه كوزل آدلو و مدوح و شهرتلو
 اولمغه خط چكديلر يعنى اوزرنه قلم فنا و بى نامى قو يوب چز ديلى
 و ابطال ايتديلر زيرا شهرت آفتدر و بوا امتك خير ليسى اخفيا اوللردر
 زيرا مرتبه نبوت ظهور اقتضا ايتديكى كى مرتبه ولايت دخی خفا
 اقتضا ايلمشدر انكچون جناب نبوت صلى الله عليه وسلم معارف
 و حقائق باينده بحسب الغالب رمزله اكتفا ايلمشدر و ديمشدر در كه
 بو طريقه بر كسه يه بد دعا ايتسه لر اذاقك الله طعم نفسك ديرلر
 طعم نفس اودر كه خلقك اكاه عين تعظياله نظرندن التذاذ ايليه اكر
 مرادى شهرت اولمايه ايدى خلقك انى تعظيم و تحقيرى ياننده برابر
 اولوردى * امر و نهى حق چودارى اى وحيد * پس مرودر وايه
 نفس پليد * امر داری نك مفعولى (چو حرف شرطدر كه پس فاء
 جزا ييه معناسنه در) امر قائلك كندندن آشفه اولانه افعلى ديمسى در
 (نهى ضد امر در كه كندندن دون اولانه لاتفعل ديمسيدر امره امثاله
 ائمار و نهيدن اجتنابه انتهاء ديرلر) حق اسم ذاتدر (وحيد صفت
 مشبهه در كه اصلى واحددر منفرد معناسنه يعنى يالسكر كه غيريسى
 انكله مختلط دكلدر صكره علم ده ناس اراسنده متقدم معناسنه استعمال
 اولندي زيرا اهالى نك متوحدى و بردانه سيدر بوراده تفؤل
 طريقيه در (مر و نهى حاضر در مصدرى رفتن در يوريمك و كيتك
 معناسنه مضارعنده فاي و اوه و تاي داله قلب ايدوب رود و رونده
 ديرلر) وايه حظ و ذوق ولذت معناسنه (پليد باء مجمله مردار و خبيث
 ديمكددر) (معناى بيت) بودر كه اى فريد روز كار و وحيد ديار اولمق
 شانندن اولان كسه اكر امر و نهى حق طو ترسك و عاصى اولماين ديرسك

نفس مردارك حظ و لذت كيمه و شهواته مساعدده ايمه زيرا اكر انك
 مراد نجه اولورسك طاعت حقندن قالورسك و عصيان سبيله آخر
 جزاء بد بواورسن و نفس كى خوار و ذليل اولورسن پس بوندن
 مفهوم اولديكه هواى نفسله شرع بر پرده مجتمع اولماز چونكه
 شرعى و شرعله حقه وصول استرسن ارزوى نفسدن كج و هوا سنى
 خاكاه برابر ايله و تعلقات ماسودن فنا بول * هر كه ترك كامراني
 ميكند * برخلافش زندگانى ميكند * هر كه مبتدا ترك ميكندك
 مفعولى و بعد الجملة مبتدايه صفتدر برخلافش زندگانى نك صفتيدر
 زيرا تقديرده مؤخر در شين ضميرى نفسه راجعدر زندگانى مابعدنده
 ميكندك مفعولى و بعد الجملة مبتدايه خبردر (خلاف و فاك
 ضديدر) (زندگانى ده يا نسبتيه در زنده در يدر حى معنا سنده
 وزندگانى ديرلكر معيشت و حيات معناسنه دخی كلور زندگانى ده
 كاف زنده آخرنده اولان هاء غير ملفوظه دن بدلددر بو صورتده
 زنده آخرنده ها يازلمز و بعضيلر عسندنده كاف زائده در بو صورتده
 آخرنده ها يازيلور زيرا هاء غير ملفوظه دن صكره ياء مفرده يازيلوب
 زنده ي ديلمديكى كى شول جهندن كه ها فاصلدر و بردخى هالك وضع
 اصليسى ماقبلنده دالك فتحه سنى بيان و محافظه ايجوندر ياء نسبت ايسد
 ماقبلنك كسره سن اقتضا ايدر كذلك بلا كاف نسبت مبسر اولماز والا
 زندگانى ده زنده آنى ديمك لازم كلور ها ايسه فاصلدر كه بو وصلى قول
 ايتز و اكر ها حذف اولنسه التباس لازم كلور زندگانى كى اشته كاف
 زياده اولديغتك سري بودر كه بو فقيره بو وجهله ظاهر اولمشدر
 وليكن جوابده لائح اولان بودر كه كافك زياده لكندن بدلىتى اولادر
 شول معنادن كه هالك فائده سنى كاف دخی افاده ايدر كه اول فائده
 ماقبلنك حركتتى بيان و محافظه در تكم زندكى و بندكى كيملرده
 ماقبلنك كسره سنه مشاع بو قدر پس هائله كافى جمع حاجت قالماز
 وزندگاننده الف و نون تا كيد نسبت ايجوندر و دستورده كلور كه
 بو كاف نسبتلرده زياده اولنه كمشدر پس كاه اولور كه يائله كافى جمع
 ايدر لر زندكى و بندكى كى و جدا كانه ديرلر جدايه نسبتده يعنى الف
 ونوندن صكره هاء نسبت ايراد اولنسان پرده كاف دخی زياده قلنور

مطل

اگر چه بویله برلده اصلی یا نسبت اولوب کافه قلب اولمق دخی جائز در بازار کان کبی اصلی بازاریان در یا نسبت در والف ونون تا کید نسبت ایچوندر و دقائعه کلور که زندگی دیری لکدر که لسان عربیده اکا حیات دیرلر آخرنده یا نسبت و کاف هادن اوتوری زیاده در زند کانی دیرلک در حیاتدن تمتع معناسنه دیرلک دیری لکه متفرع و مختص در و کاف و یا زندگی ده کی کبی کاف و یا در که الف ونون نسبتده مبالغه ایچون قلمشدر و زندگی و زند کانیکنک معناری و فرقلری تعبیرلندن ظاهر در نیکم کلور (کر بیجان زند کبست حیوان) زند کانی تومیده می جانرا) یعنی اگر چه حیوانک دیری لکی جانله در اما جانله دیرلکی و معاش و تمتعی سن و یرسن یعنی حیوانک بقاسی و حیاتی جانله و جانک دخی سنکله در (معنای یت) بودر که هر کسه که کامر انلغی ترک ایده و نفسنک مراد نجه اولیه نفسنک خلاقی اوزرنه دیرلک ایلر یعنی نفسه مخالف ایتلک ارزولنی ترکله در و بویله اهل ترک اولدجه حقیقی دیرلک اولماز پس فی الحقیقه دیرلک دیدکلری مخالفت و مجاهده نفسله اولان دیرلکدر که اهل آخرت و اهل الله دیرلکی در بوخسه نفسله موافقت ایدوب هواسنه تبعیت ایله اولان دیرلک دکلدر که اهل دنیا دیرلکی در زیرا حیاتدن مقصود معرفتدر و معرفتک دخی طریق عبادتدر و شروط و قبودنه مقارن اولیان عبادت مورث معرفت اولدیغی ظاهر در کامر انلق ایله عبادت بریده اولماز پس کامران اولان کسه دیادن حیوان کبی انتقال ایدر که حیاتنک نتیجه سی اولماز

* در صفت ریاضت میگوید *

* کره می خواهی که کردی سر بلند * ای پسر بر خود در راحت نه بند * سر بلند کر دینک مفعولی و بعد الجملة خواهی به مفعول و خواهی بعد الجملة فعل شرط بر بنده متعلق و در بندک مفعولی و بعد الجملة جزاء شرطدر (خواهی فعل مضارع مخاطبدر مصدری خواستن در واورسمی والف ثابته ایله دینک ارادت معناسنه مضارعنده سین خایه قلب اولنوب خواهد و خواهند دیرلر (کردی کاف عجمی ایله فعل ماضی مخاطبدر شدی معناسنه در که شدن اولمقدر زیرا کردن که کاف عربی ایله ایتلک و ایتلک در بو مقامه مناسب دکلدر

وماضی دخی مضارع یعنی مبهشوی به محمولدر و لکن تفؤل طریقیله ماضی ایراد ایلدی (سر بلند اصلنده بلند سر در که صفت مشبهدر بوجه باشلو معناسنه یعنی رفعتلو و عالی القدر و سامی الدرجه معناسنه نیکم فلانک باشی کو که ایر مشدر دیرلر یعنی کوک کبی رفعت و علو درجه بولمشدر صکره سر که فاعلدر بلند اوزرنه تقدیم اولمشدر زیرا لسان عجم تخفیفه مایلدر و سر خوش لفظی دخی بویله در که اصلی خوش سر در این کمال خوشی سره صفت طوبدیغی یعنی فی الاصل رانک کسره سیله قاعده فرسه مخالفدر (به بنده یا اولی مضمومه در زیرا بند امر در و فعل اولنه داخل اولان با فعلک یا حرکتنه و یا خرجنه پس بوراده باشفویه اولمغله اول امره تا کید طلب ایچون داخل اولان یا مضموم اوقنور آخرنده ها رسمیدر بندک مصدری بستن در که بغلق معناسنه در مضارعنده سین نونه قلب اولنوب بندد و بندنده دیرلر (معنای یت) بودر که ای پسر اگر بو حالده دلرسک که کلجک زمانده رفیع القدر اوله سن و علو درجه بوله سن و سر و سهی آسا باشک فلک اعلایه ایریشه کندی اوزریکه راحت و آسوده لک قیوسن بغله و قیایوب آنچه زیرا انسانک قدر و شرفی و درجات عالییه بولدیغی ترک راحت ایلدر یعنی آدمک وجه ارضیه هبوطی بو معنایه مبنی در اگر مقصود اصلی راحت و حضور و اسایش اولایدی مقتضای حکمت جتده بقالیدی و ترک راحت مجاهدات و لیل و نهار عبادات و طاعاته اشتغالله در زیرا نفس تنبل در که خواب و حور و راحت مایلدر و بطالت انک صفت ذاتیه سیدر پس منزل استین طریق حقه انی اعمال ایدر و کندی حانه قومیوب مسارعت ایتنسه باری آهسته آهسته اولسون کیدر * هر که بر بست اودر راحت تمام * باز شد بروی در دار السلام * بعضی نسخده باز شد بروی اودار السلام دوشمشدر اولکی اولادر او بستک فاعلی و در مفعولی و تمام بالکلیه معناسنه بسته قیددر باز لفظی شدک مفعولی و ایکنجی در فاعلی و بعد الجملة هر که به خبر اولور (بر بست ده بر تحسین لفظ ایچون زائد در اوائل افعاله کلدیکی کبی مصادر اولارنده دخی کلور) بست ماضیدر بغلیدی معناسنه مصدری بستن در که بغلق دیکدر مضارعنده

سین نونه قلب اولنوب بندد و بندنده دیرلر تکم قریباً سرور ایتدی
 (باز آحق معناسنه باز شد آجلدی دیمکدر عرب انکشف و انفتح دیر
 دار السلام جنتدر که سلامت حقیقه آنده در زیر بقاسی بلافتا
 و غناسی بلا فقر و عزای بلاذل و صحتی بلاسقم در و جائزدر که سلام
 اسماء الله دن اوله بوصورته جنته دار السلام یعنی داری حقه اضافت
 دار الله و دار حق دیمک بطریق التشریف اولور بیت الله و ناقة الله
 کی و بومقوله به مخلوقک خالقه اضافتی دیرلر که مضاف آنکه غیریدن
 ممتاز اولور و جائزدر که دار السلام مطلقاً سلامت اوی اوله زیرا
 ترک راحت و خصوصاً تقلیل غذا و امثالنده انسانک بدن و دین و دنیا
 و آخرتیه سلامت مطلقه واردر (معنای بیت) بودر که هرکسه که
 راحت قیوسی بالتام و بالکلیه با غلجی و آچدی آنک اوزر نه
 دار السلام قیوسی آجلدی یعنی دنیاده راحت قیوسی بسته اولمده
 آخرتیه جنت قیوسی باز اولماز زیرا جنت راحت اوی در دنیا زحت
 و محنت اوی اولمده یعنی کبی پس دنیا آنک دار محنت اولدیغنی بلیوب
 طالب راحت اولان کسیه اوراده باب راحت مفتوح اولماز زیرا راحت
 سبب راحت اولماز بلکه بی راحت اولمق اولور بوجهتدن کرکدر که
 انسان نفسینه راحت و یرمیوب دائماً خدمت عبودیتده اوله تا که
 جنتده جسم و روحاً مستریج اوله جسم استراحتی نعیم جنان و روحاً
 استراحتی رضاء رحن و لقاء منالده در فاعل بذاک * غیر حق را هر که
 خواند ای پسر * کبست در عالم از و کراه تر * بعضی نسخده خوانده
 یرینه خواهد دوشمشدر مال بر در زیرا برنی مستلزم مدر غیر حق
 خواندک مفعولیدر و بعد الجمله مبتدایه صفتدر که هر که در کبست
 مقدم خبر و کراه تر مؤخر مبتدا و بعد الجمله مبتدای اوله خبردر و در عالم
 کراهه قید و جار و محرور اکامتعلقدر کراه تر از و افعیل من کبی در
 خواند و اورسمبله فعل مضارعدر مصدری خواندن در اوقع و دعوت
 ایلیک معناسنه مضارعنده نونه فتحه و یرلر خواند و خواننده دیرلر
 اوقور و اوقیجی معنارنه (کبست اصلنده که است در که لفظ که کسراه
 ذوی العقولدن سؤالدر کیم معناسنه آخرنده ها علامتدر تلفظ اولماز
 صکره که استه وصل اولنوب هاء رسمی ساقط و همزه یایه منقلب اولوب

کبست دنددی کیمدر معناسنه (کراه ترکم کاف عجمینک ضمیمه نابید
 یعنی بلورسز و یتوک که عرب ضاله دیرکم شده یا و قلمشدر کراه بولی
 آزمشدر که اصلنده صفت مشبهه در (ترادات تفضیلدر بهتر بیکرک
 دیمکدر دقائقه کلور که فارسیده افعیل تفضیل صیغه سی یوقدر
 اول معنای ترکیب ایله ادا ایدرلر مثلاً اکسکلکده و ارتقلقده برنسنه نک
 فضلان بیان ایتسه لر کتر و افز و نتر دیرلر (معنای بیت) بودر که ای پسر
 هرکسه که حقک غیر بی اوقیه و ماسوایی چاغروب اکا دعا ایلیه شکم
 کفار و بت پرست اولنلر یا الله یرینه ستملر چاغرلر و مهماتده
 آنلردن استمداد ایدرلر مع هذا لایضر و لاینفع مقوله سیدر پس عالمده
 آندن زیاده یول آزمش و طریق حقندن چقمش و ضال بعیدله ضال
 اولمش کیم واردر یعنی کسه یوقدر بلکه اوجله ضال اولنلردن
 اضل در که آنک فوقنده ضال یوقدر زیرا خالق قادری نسیان ایدوب
 مخلوق عاجزدن طلبکارمدر اولمق اصل و فرعی فهم اتمامکدن
 ناشیدر و برنسنه فی الجمله اسم معینه مظهر اولسه دخی معین مطلق
 الله تعالی در پس یا الله یا کافی المهمات دیمک کرکدر که مطلوب
 و مدعو الله تعالی در * ای برادر ترک عز و جاه کن * خویش را شایسته
 درگاه کن * ترک کن کلمه سنک مفعولیدر خویش ایکنجی کن لغظنک
 مفعول اولی شایسته ثانسی و بعد الجمله ماقبلنه نتیجه و بیان کیدر
 (برادر بانک کسریله ار قنداشدر همشیره قز قنداش اولدیغی کبی
 بوراده برادر تعبیریه مخاطبی استمالت واردر پسر تعبیریه اولدیغی کبی
 مع هذا کل مؤمن اخوة موجبجه کمال و نقصاندن قطع نظر اهل ایمان
 بری یرینه اخوان در زیرا با باری آدم و اناری حوادر که برظهر
 و بررچدن تولد ایتشدر و سنا اصغر اولنلر سنا اکبر اولنلر
 پسر کبی اولدقلری کبی بعضی سنا اکبر اولنلر دخی سنا اصغر اولنلر
 پسر کبی در اگر اصغرک علم و کماله حرمت عظیمه سی واریسه انکچون
 شاب عالم شیخ جاهل اوزر نه تقدیم اولنور ابک فرزند اوزر نه تقدیمی
 کبی (عز ذلک مقابلیدر یعنی عزیز و محترم و ذلیل و خواردر جاه قدر
 و منزلت و قبول عند الناس معناسنه در و جهندن مقابله در که یوزدر
 زیرا اهل جاه عند الناس بوزلو و حرمتلور در که سوزی نافذ در کرک

اهل منصب اولسون و كرك اولسون فاما عرف عامه ده ارباب مناصبه
شاید در زیر ارباب مناصب حرمتی غیریدن زیاده در (خویش
خام مجله نك كسری و واورسمیه كندی دیمكدر خودكی شایسته
برار ویراشق شایان صیغه مبالغه فاعلدر مصدری شایستن در برامق
معناسته مضارعنده سین حذف اولنوب شاید و شایسته دیرلر د قانقه
كلور كه عرب لایق دید یکی برده ترك براشور عجم شاید دیر احتمال
وارد دیمك برده مجزا لسان تر كیده برار دیدكلی كبی لسان فارسیده
شاید دیرلر (معنای بیت) بود كه ای برادر مهربانی شقیق جانم
عزت و جاهی ترك ایله ابرهیم ادهم ترك ایلدیكی كبی اگر ارباب عز و جاه
و مناصب دن ایسك و بوبله اهل ترك اولمغه كندیكی لایق درگاه حق ایله
زیرا انسان اهل ترك اولد بجه داخل درگاه وصول و واصل مجلس
قبول اولماز الحاصل وارلقه یوقلق بریده اولماز و احشامله
در ویشلاك بر محله بولماز پس حقك وارلقه طالب اولان كندیكی
بنلكدن بوشاد و در ویشلاك ایستین سبب بعد و غرور اولان
مناصبه رغبت ایتمز بناء علی هذا دیمكدر كه مشایخ قاضی و مفتی اولماز
عباد ن صكره قبا كیم كبی در كه مذموم در فاما قاضی و مفتی شیخ
اولور زیرا قباد ن صكره عبا تلبسی ممد و حدر كه بومقوله تجرد له
الی هذا الان خیر له یاد اولورلر جمله دن بری ناظم پنددر قدس الله سره
و عجم به * خوار كرد دهر كه كرد دجاه جوی * ای برادر قرب این
درگاه جوی * اولكی كردك فاعلی هر كه و مفعولی خوار جاه جوی
ایكینچی كردك مفعولیدر تقدیری هر كسی كه كرد جاه جوی كرد
خوار دیمكدر فافهم قرب ایكینچی جویك مفعولیدر خوار واورسمی ایله
ذلیل معناسته كه نظردن ساقط در (كردكاف عجمی ایله فعل مصارع
غایبدر مصدری كردیدن در دونك یعنی تحول معناسته كه شدن
كله سی معناسته در پس كردد میشود دیمكدر بومصیدر اوزرنه
كردیدن كردد قیاسدر و اما كشتن دن اخذ اولورسمیه بودخی
دونك وشدن معناسته در بوضورتده كردد خلاف قیاسدر زیرا
شین رایه و تاداله قلب اولنیجق مضارعی دال واحد ایله كردكرك
ایدی اشته كشتن مخاطب كردی كلك كشتن لفظی اوزرنه در اگر

كردد

كردد و كردیدن اوزرنه اواسه كردیدی كرك ایدی فاعرفه (جاه جوی
وصف ترکیبی در كه اصلنده جوبنده جاه در جاه طلب ایدی معنایسته
مصدری جستن و جوبیدن كلور مصدر راوله كوره مضارعنده
سین واوه و یایه قلب اولنوب جوید و جوبنده دیرلر كافی لغت حلیمی
ولكن قواعد فرسده كلور كه سین یایه قلب اولنوب ماقبلی مضموم ایسه
ضمه اشباع اولنوب و او تولدایدرا نكچون جستن ده جوید و رستن ده
روید و شستن ده شوید دیرلر جوی ثانی امر در كه مضارعی جوییدن
اخذ اولمشدر (معنای بیت) بود كه هر كسه كه جاه جوی اوله یعنی
عز و جاه و عند الناس قدر و منزلت طلبنده اوله خوار و ذلیل اولور
زیرا اهل دنیاك اهل آخرت یاننده مقداری یوقدر اهل آخرت اهل الله
عندنده مقداری اولمدیكی كبی زیرا طالب فانی طالب باقی به برابر كلدر
و طالب مخلوق دخی طالب خالق مساوی اولماز آنكچون دیر كه
ای برادر درگاه حقك قربنی طلب ایله یعنی حقه قریب اولمغه چالش
یوخسه خلقه د كل پس اگر دنیاچه جاه دلرسن و عملك مقابله سنده
نعیم جنت استرسك طالب مخلوق و راغب صحبت ماسوی اولمش
اولدك بوضورتده حقندن ادبارك مقرر اولدی حقندن مدبر اولان
ایسه حق یاننده و حقه مضاف اولنور قاتنده ذلیلدر بناء علی هذا
واجبدر كه عزیزه اضافله عزیز اوله سن والاذلیله اضافله ذلیل
اولورسن بومعنادند كه دنیاچه تحت الاطمار ملوك و ملوك صورتده
صعلوك وارد رزیرا صورتیه نظر اولنماز فاعرفه * عز و جاهت
سوی پستی میکشد * مرترا برن پستی میکشد * عز و جاه مبتدا
سوی پستی میکشدك مفعولی و بعد الجملة خبردر مرترا ایكینچی
كشدك مفعولی جار و مجرور دخی اكا متعلقدر جاهت ده اولان تا
ميكشده قید در كه ميكشده دیمكدر یعنی صورتا جاهه مضاف ایله
و معناده ميكشده مفعولدر پستی ده یا مصدریه در پست الحقدر كه
مقابلی بلند در كه یوجه و یوكسكدر (مرترا مرتضی لفظ ایچون
زاید در اصلنده ترا توراد در كه تخفیف و او حذف اولمشدر (تن پستی ده
یا مصدریه در تن پستی ترکیب و صفیدر كه اصلنده پرستنده تن در
تن و بدنه طایفی معناسته مصدری پرستیدن در كه طایمقدر مضارعنده

مطل

یا حذف اول و ثوب پرست دیرلر (معنای بیت) بود که عز و جاه سنی صورتنا
 بلندلک و معناده پستلک جاننده چکر و سنی تن پرستلک اوزرنه چکر
 یعنی عز و جاه له دنیا بولور و اهل غنا اولور سن و تنکی اغدیله
 لذیذله ایله بسلم که باشلر سن تن پرورلک ایسه صفت حیوانیه در
 اشته بو بوزدن ذلیل اولور سن کوبا بیت سابقده اولان ذللتک وجهنی
 بیاندرا کرچه معانی واطانقده مزاجه یوقدر * نفس در ترک هوی
 مسکین بود * کوشمال نفس نادان این بود * نفس بودک فاعلی و مسکین
 مفعولی و دراکا ظرفدر کوشمال ایکنجی بودک فاعلی این مفعولیه در
 وقواعد عرییده موافق اولان بودر که نفس مبتدا و مابعدنده جله
 خبر و کوشمال دخی مبتدا و مابعدی خبر در مسکین عربی در ذلیل
 وضعیف معناسنه کوبا فقرانی اسکان ایتمش یعنی ساکن قلمش و حرکتی
 تقلیل ایلمشدر (کوشمال اصلنده وصف ترکیبی در ماننده کوش معناسنه
 مصدری مالیدن در که اومق در د لک و فرك معناسنه اوغق
 و بورمقدر که تأدیدن کایه در (نادان صفت مشبهه در بی دانش و بی
 تمیز معناسنه (معنای بیت) بودر که نفس اماره ترک هوی ایتمکده
 مسکین اولور یعنی هواسنه مساعده ایتمز سک مسکنت و تواضع بولور
 و حقه منقاد اولور و زمامه کلور اشته نفس نادانی کوشمال و تأدیب
 ایتمک بواولور که هواسنی ترک و شهواته مخالفت در والاغیری وجهله
 تأدیب کورمز وادیله اوتورمز پس آنی تأدیب ایده یم و بوله کنوره یم
 دین کسه ایشی بولدن طوتار * چون دلت بریاد حق ایمن بود *
 * نفسک اماره هم ساکن بود * چون حرف شرط و مابعدی فعل
 شرط و مصرع آنی مضمونی جزاء شرط در تقدیری چون بود دلت
 ایمن بریاد حق بود نفسک اماره هم ساکن دیمکدر و بوتقدیردن
 اعراب بیت ظاهر اولدی (یاد ذکر در ایمن کسرله قیغوسزدر بوراده
 مراد طمانینت دل و زوال خوفدر (نفسک ده کاف عربی تصغیر
 و تصغیر دخی تحقیر محمول اولدیغی بالاده بلندی (اماره مبالغه ایله
 امر ایذیجی در نفسده امر اولماز و لکن تزیین و تسوویل ایتمی
 مریرینه تنزیل اولمشدر خصوصاً که انسان هوای نفسه میال اولمغله
 مأمور آمره و مطیع مطاعه اتباع و مطاوعت ایدر کی اکا انقیاد کوستر

کوبا که نفسک مملو کیدر که انک فرمانندن طشیره چقرز بوجهنندن قرآنده
 کلور (الشیطان بعد کم الفقر و یا مرکم بالقحشاء) وینه کلور (ان النفس
 لامارة بالسوء) پس نفس و شیطان سوء و خشایی تزیین و تسویلده
 برابر دراکرچه نفسک قوتی زیاده در که تسویلی داخلندر شیطانک
 اغواسی ایسه خارجندر و شیطان دخی نفسی ازال و اضلال ایتمشدر
 (ساکن متحرک مقابلیدر یعنی سکون ایکی آنده بر مکانده و حرکت
 ایکی آنده ایکی مکانده اولمقدر الحاصل حرکت و سکون صفات
 جسمندر که سکون حرکتدن صکره ثبوت و حرکت بر مکاندن بر مکانه
 انتقالدر و حق تعالی حرکت و سکونله متصف دکلدر اتصافه قائل
 اولمق کفردر حکما کی بوراده ساکن کافک فتحه سیله او قنور قافیه
 ایچون نتکم کافر کسر فائله کافر او قنور فتحه استعمال عجم اوزره
 معنای بیت) بودر که اگر سنک قلبک ذکر حق اوزرنه ایمن و مطمئن
 اولور سه نفس حقیر اماره ک دخی اماره لکن ترک ایدوب حرکت هوادن
 قاعد و ساکن پس بونده (الایذکر الله تطمئن القلوب) مضمونه اشارت
 واردر الحاصل کثرت ذکر له قلبه اطمئنان کلوب ظلمات شک و شبهه
 ساحه در و نندن دور اولیحق داعیه نفس اماره دخی مهبجور اولوب
 انک حرکتی قلبک حرکت و قلب دخی روحه و روح دخی سره اتباعله
 بری برینه اتصال بولور و فساد ارض وجود صلاحه مبدل اولور
 قال الله تعالی (ولا تفسدوا فی الارض بعد اصلاحها) والله الحفیظ
 و بونده رمز واردر که نفسک مطمئن مرتبه سنه وصوله وسیله ذکر در
 و اطمئنان کمال بواسه بردخی مرتبه طبعه رجوع ایتمک اولماز نتکم
 دیمشدر در لو وصلوا مار جمعوا فافهم * هر که اورا تکیه بر صانع بود
 در جهان بالقمه قانع بود * تکیه بودک فاعلی و اورا مفعولی و جار
 و مجرور تکیه به متعلقدر قانع مابعدنده بودک مفعولی بالتمه قانعه متعلقدر
 (تکیه سو یکنمک و طیانمق اعتماد و اسناد کی و سو یکنمک بر بصورتده
 اصلی تکیه گاه اولور که اختصاراً ظرف مکان حذف اولوب تکیه
 دیمشدر نتکم خرمنی خرمنگاه برنده استعمال ایدر لر مع هذا خرمن
 غله در و خرمنگاه اول غله نک محلیدر و تکیه و زاویه و خانقاه صوفیه
 سکنا سنده شایعدر زیر اسو یکنمک و مراقبه و توجه ایده جک کوشه در

(صانع الله تعالى در صنع انك فعليدر که اجاده طریقه در زیر جودتله
متصف اولیانه صنع دینار بلکه مطلق فعل دیر پس هر فعل صنع
اولماز بلکه صنع اخصدر (لقمه ده اولان همزه وحدت ایچوندر که یاه
مفرده دن بدلدن لقمه ضمه و فتحله ابتلاع ایچون تهیه اولانان نسنه در
پس بر لقمه بریودم غدا در جرعه بر ایچم صو اولدیغی کبی (قانع قناعت
لقمه قسمته رضادر وقانع اودر که النده موجود اولان مرتبه دن
زیاده سنی استمه و محتاج الیه اولان نسنه دن قلیل ایله اکتفا ایده
واصطلاح اهل حقیقه قناعت مألوفات اولدیغی برده سکوندر
یعنی قلبی مضطرب اولیوب تمکین اوزرنه اولمقد (معنای بیت) بودر که
هر کچک که صانع عالم اوزرنه توکل و اعتمادی اوله جهاندی بر لقمه یه
قناعت ایدیچی در زیر اخلاق رزاق در که مخلوقی رزقیله خلق ایلمشدر
وادی الرزق بر لقمه در و بسط و قبض حکمته دائر در چونکه انسان
صنایع حق ایچنده صنع بدیدر پس اکا انتفات سائر در دن زیاده در
والنتفات حقیقی صورتی اولان مرتبه دکدر والا هر کس رزق واسع
اهلی اولوردی بلکه معنایه ناظر نسنه در واجد معنی ایسه صورتک
قلیله قناعت ایدر ورزق قلیلی مفیددر و مفید اولدیغی بلن قلبی
حقه ربط ایدر و آرزو و جوق دیمیوب سکون بولور و اکا طبا نور قال الله
تعالی (ومن يتوكل على الله فهو حسبه) * اکتفا بر روزی هر روز کن
کرداری از خدا در یوزه کن * اکتفا کن کله سنک مفعولیدر و جار
و مجرور اکتفایه متعلقدر کر حرف شرط ونداری فعل شرط در
نداری ک مفعولی محذوفدر که روزی در و در یوزه ما بعدک مفعولیدر
و جار و مجرور در یوزه یه متعلقدر اکتفا کفایت مقدار یله قناعتدر
کفایت سد فقر ایده جک قدر نسنه در (روزی ده اولان همزه اضافت
و توسل ایچوندر) روزی یا الله کون بکون تقدیر اولسان وظیفه در ترک
کونک و آیلدی دیدیکی برده عجم روزی و ماهی و عرب یومی و شهری دیر
روز که کوندزا کانستدن اوتوری کونک دیمشدر در پس آخرنده کی با
نسبت ایچوندر شهری ده کی کبی نعمه الله ک روزی ده یا نفس کله دندر
نسبتدن صکره رزق معناسنه اوله در زیر تعمیم ایدوب مطلق رزق
مقدره اطلاق ایتمشدر در بلکه کاه اولور که تقدیر معناسن دخی اسقاط

ایدوب مطلقا رزقه روزی دیدیلر (روزی ده رزق و بریچیدر که
الله تعالی در روزه اورجدر که عرب صوم دیر روزه دار صائمدر صومده
روزه دید کلری روز که کوندزا کا اختصاص اولدیغدن اوتوری در
انچون آخرنه هاء اختصاص وضع اولمشدر قال الله تعالی (ثم اتموا
الصيام الى الليل) یعنی نهار شرعی طلوع فجر صادقدن غروب شمس
دکدر و کون و صوم بومدتن عبارت اولمغه ناظم قدس سره کوندن
روزه یعنی صومه تعبیر ایلدی مقصود بهر یوم افطار ایده جک قدر
نسنه ایله اکتفایه تحریر یضدر و جار در که روز در یوزه مقابله سنده
واقع اولمغه لاجل الضروره ها ملحق اوله تنکم لطیفی دیمشدر (ای
شاه ستمکاره وی دلبر عیاره) (تا که دل بیچاره کشته بفراقت خون)
زیرا ستمکاره و عیاره آخر لنده اولان هار بیچاره مقابله سنده واقع
اولمغه در و لکن بومقوله ها الف ایله ها بیننده تلفظ اولمق
کر کدر (نداری فعل مضارع منفی مخاطبدر مصدری داشتن در
طوتمق معناسنه مضار عنده شین رایه و تا داله قلب اولنوب دارد
و دارنده دیر لحه کره اولنه نون نافیه مفتوحه زیاده قلوب ندارد
نداری پس مستقبل نون نافیه ایله فعلک زمان آتی ده عدم
وقوعی اخباره دلالت ایدر امر اولنده میم مفتوحه نهیه دلالت
ایتدیک کی (در یوزه دلمک جر اتمک معناسنه اصلنده یوز استمکدر
خواستن کی صکره اولنه در و آخرنه خاء تخصیص کتوروب دلمک
ایچونبوضع اولندی (معنای بیت) بودر که هر کون ایچون مقدر اولان
رزق مقسوم اوزرنه اکتفا ایله وسکا افطار ایده جک قدر نسنه
کفایت ایلسون زیاده سن استمه اگر کفایت قدر رزق یعنی قوت
یومی طوتمسک خلقه ال ایچه بلکه حقندن در یوزه ایله و آندن سوال
ابت تا که سکا کفایتکی احسان ایلیه تنکم نیچه لرنه افطار ایچون
ضرورت قویه واقع اولدقده (ام من یحب المضطر اذا دعا) و فقجه
رجا و دعا لرنه علی الفور اجابت واقع اولدی و مخصوصه ایله هلاکدن
نجات بولدیملر اصل حقندن استین محروم قالماز و بولدیغی نسنه ده
برکت دخی بولور خالقندن سوال ایدن ایسه بونک خلافی اوزرنه اولور
* * در بیان مجاهده نفس کوید * *

* نفس نتوان کشت الاچار چیز * چون بگویم یاد دارش ای عزیز *
 بونک تقدیری نتوان کشتن نفس را الاچار چیز دیمکدر که چار نوانک
 فاعلی و کشتن مفعولی و نفس کشتنک مفعولیدر بعض نسخده
 چار چیز یرینه باسه چیز دوشمشدر غلط در زیر مابعدنده مسطور
 اولان چار چیز در یو خسه سه چیز دکل چون بگویم شرطدر یاد
 دارش مفعول ثانسی و شین اولی در و بعد الجملة جزاء شرطدر
 نتوان ده نون نافیه در تا وزن ایچون اسکان اولنور (توان اصلنده
 تواند در که مضارعدر که اکثر دالاک حذفله استعمال و مابعدنده ایراد
 اولنسان فعل ماضی مصدر معناسنه اولور بوراده کشت کبی که کاف
 عربینک ضمیمه کشتن معناسنه در که قتل ایتکدر توان کوچدر قدرت
 معناسنه توانا کوچلور در تکم با لاده مرور ایتکدر (الاحرف استناددر که
 عربیدر (بگویم بانک ضمه سیله کافه اتباعا فعل مضارع نفس متکلم
 وحده در زیر مم اکا علامتد یعنی نفس متکلم ایچون ضمیر فاعل
 متصلدر اصلنده ام در فتحله اتصالله همزه یا به قلب اولنشددر (یاد
 ذکر) دار امر در داشتن دن که طوطمقدر مضارعنده شین رایه و تا داله
 قلب اولنوب دارد و دارنده دیرلر یاد دار خاطر کرده طوت و نسیان ایتنه
 دیمکدر (عزیز ذلیلک مقابلیدر بوراده عزیزله ندا سنده لطافت واردر
 زیرا قتل نفس ایدن هر وجهله عزیز اولور (معنای بیت) بودر که
 نفس اماره بی اولدره بلز الادرت نسنه اولدر ای عزیز چونکه
 اولدرت نسنه بی سکا سویلیم خاطر کرده ضبط ایله و یاد کردن کیدر مه
 یعنی عمل ایله زیر حفظدن مراد عملدر زیر اگر حفظ ایدوب و مقتضاسیله
 عمل ایتز سک نفسکه زبون و مغلوب اولور سن و آخر نفسک سنی قتل
 ایدر پس نفس سنی قتل ایتز دن اول سن نفسی قتل ایله تا که شرندن
 خلاص اوله سن * خنجر خاموشی و شمشیر جوع * نیزه تنهایی
 و ترک هجوع * چار چیز دن بدلدن خنجر خاء مجبه ایله جعفر و زنی
 اوزرنه بیوک بچاق معناسنه کرک آلت معروفه اولسون و کرک غیری
 اولسون خاموشیده یا مصدریه در خاموش ایسم در ساکت معناسنه
 و شمشیر استعمال عجم اوزرنه و او عطفه نک ضمیمه تلفظ اولنور شمشیر
 فتحله و کسیرله قلیچدر و برنوع آخاچدر که غایتده برک و محکم اولور

جوع آخاچدر که معده طعامدن خالی اولد قده حیوانه حاصل اولور
 شبعک مندیدر که طوقلقددر مجاعه زمان جدیدن عبارتدر عام مجاعه
 قسط اولان سنه به دیرلر نیزه تنهایی همزه اضافت ایچون و تنهایی آخرنده
 یاء ثانیه مصدریه در نیزه سکودید کلریدر که حربه دن اوزوندر
 انکچون قصاصحق سکویه و حربه نیزه دیرلر کاف تصغیرله نیزه
 کسیرله تعریب اولنوب نیزه دیرلر فتحله و کاف عربی ایله جمعی
 نیازک کلور مصدر و مصدر کبی که فصحاء عرب آنکه تکلم ایتکدر در
 تکم جوهری ده و غیریده مصدر حدر و بولکه معربه نک لطافتنددر که
 کاف مذکور کرچه نیزه آخرنده اولان هاء رسمیدن بدلدن ولیکن
 معنای تصغیری دخی ایهام ایدر زیرا لغت فارسیه ده کاف عربی
 تصغیر ایچون کلور پسرک و دخترک کبی که اوغلانچق و قزجغز کبی
 معرب اولان نیزه دخی ریح قصیر معناسنه اولغله کاف تصغیرک
 افاده ابتدکی معنایی افاده دن خالی دکلدر اگرچه کاف هادن بدلدن
 یو خسه فارسیده کی کبی تصغیر ایچون دکلدر بعد ذا خنجرک
 خاموشی به و شمشیرک جوعه و نیزه نک تنهایی به اضافت لری
 مشبه بهک مشبهه اضافتی قیلنددر و بیان ایچون دخی اولور جبل
 الورد کبی (هجوع کیجه ده اولان نومدر قال الله تعالی) کانوا قلیلا
 من اللیل مایهچون (یعنی اوقات لیلدن هجوع علری قلیل ایدی که
 اکثرنی احیایلرلردی (معنای بیت) بودر که قتل نفس اماره نک اسباب
 قویه سندن بری خاموشلق یعنی صمت و سکوت خنجریدر که ایسم
 او تورمق نفسی خنجر کبی کسر و طرغرر زیر هواسنه مخالفدر و بری
 دخی آخاچق قلیچی در که آخاچق انی سیف صارم کبی ایکی بچر وحدنی
 بدلدن و اعترافه کتورر انکچون آخاچق زنداننده درت بیک پیل
 حبس اولنده دی تا که انت ربی دیواقراره کادی و بری دخی تنهاللق
 و خلوت ر مجیدر که وحدتده اوللق ر محله آنی طعن کیدر که مجروح
 ایلر زیر بودخی هواسنه زیاده مخالفدر که الفی دائما کثرت
 حسبانله در و بری ترک هجوع و نومدر یعنی کیجه بی خواب
 و بی راحت اولقددر زیر صفت حیوانیه سی مقتضاسیله غالب المنام
 و مائل الراحة در اشته ار باب ریاضت و مجاهده بودرت نسنه بی قتل

هوای نفس سبب بولش و شهوتی از آلهیه مدار ایش و آنک اوزرنه
عمل ایش و میان بند اولش و در که جوع و ترک هجوع ریاضت
طریقه و خاموشی و تنهایی مجاهده اسلوبی اوزرنه در ترک هجوع
ریاضتدن عد اولندی زیرا بونک غلبه سی شعبدن و بخارات
دماغیه دن کلور بناء علی هذا تقلیل غدا ده نوم دخی قلت اوزرنه
اولور و تکثیرنده دخی کثرت خواب وار در فافهم جدا * هر که را
نبود مرتب این سلاح * نفس او هرگز نمی باید فلاح * بعض نسخه
نفس او هرگز نباید با صلاح دو شمشیر او لکسی معنی دار در بونک
تقدیری هر کسی که نبود او را مرتب این سلاح (سلاح نبود فاعلی
و او را مفعول اولی و مرتب ثانسی و بعد الجملة مبتدایه صفت در نفس او
مبتدا و فلاح بایدک مفعولی و بعد الجملة خبر مبتدایه ثانی و بود دخی
بعد الجملة مبتدایه اوله خبر در (مرتب اسم مفعول در ترتیب دن که هر نسنه بی
مرتبه سنده و بری بری آردنجه قلمدر بوراده مراد تهیه در زیرا
اگر مراد ترتیب طبیعی اولسه ابتدا جوع و اندن ترک هجوع و بعده
خلوت و صکره خاموشی قدر این سلاح مذکوره اشارت در که چار چیز در
(سلاح انکله مقاتله اولنان آلات در سیف و سهم و رمح و امثالی کبی
و قاموسه کلور که سلاح آلت حربدر و یاد مردن اولندر و بوندن
فهم اولنور که عصا مطلق آلت حربده داخلدر (هرگز تعمیم اوقات
ایچوندر) باید فعل مضارع مصدری یافتن در قابیه قلب اولنوب باید
و باینده دیرلر نمی باید منفی در نون نافیه ننگ می اوزرنه تقدیمه و می نیاید
دخی دینلور نونی فعل اوزرنه ادخال ایله اشته بونیاید نسخه سنه کوره
در که یاه مثالتک تقدیمی و بلاء موحده ننگ تا خبری ایله نسخه اخرایه
کوره نیاید ایکی یاه مثاله در که اصلی نه آید در تخفیف ایچون همزه
یابه قلب اولنور بونک مصدری آمدن در کلمک معنای مستقیمه
میم یابه تبدیل اولنوب آید و آینه دیرلر (صلاح بر نسنه ننگ حالت مستقیمه
نافعه اوزرنه اولشی در ضندی فساد در که بر نسنه ننگ حال استقامتدن
و منتفع به اولمقدن خبر و جیدر (فلاح ظفر و مطلوبه و وصولدر
(معنای بیت) بودر که هر کسه که اکابودرت عدد سلاح مرتب و همیا
اولیه انک نفسی هرگز فلاح بولماز و اوقاتدن بروقتده اهل نجات اولماز

و صلاح قبول ایتمیوب فساد ذاتیسی اوزرنه قالور کل ایمدی اول
سلاحی تقلدایله تا که نفسی قتل ایدسن و میدان وجود و قلعه دل سنک
اوله و اول سلاحک هر قدر ثقلی وار ایسه تحمل ایت زیرا بالکثر
بر عصائله عصبانی قوی اولانک حقندن کلنمز والله المعین * چونکه
دل بی یاد اللهت بود * دیو ملعون یار و همراهت بود * اللهت ده تا
دله قید در دات دیمکدر دل بودک فاعلی و جمله سی شرطدر دیو
ایکجی بودک فاعلی و ملعون دیو صفتی و یار مفعول بود و بعد الجملة
جزاء شرطدر (بی یاد بی ذکر در) دیو شیطاندر (ملعون رحمت حقندن
مطرود و غضبه مقرر و ندر) یار معنای اصلیه سی حسبیه مصاحبدر
اصحاب صفایه یاران دیرلر یار دجی معنای سینه اولدیغی مجاز در اول
معناده حقیقت اولان لفظ یاوردر (همراه یولداشدر که یولده
مشترک در زیرا هم لفظی موافقت ایچوندر (معنای بیت) بودر که
چونکه سنک قلبک بی یاد اوله و حقی ذکر ایتمیه بوصورنده ملعون
و مطرود اولان شیطان سنک یار و یولداشک اولور یعنی شیطان
و وسوسه سندن خلاص اولمغه قلب انسان حقی ذا کر و حقله
حاضر کر کدر زیرا حق ذکر اولان برده شیطان اکلمز انکیچون
خناس دندلی زیرا قلب ذا کر اولدیجه شیطان خنوس و تأخر ایدر
چونکه غفلت و نسیان غالب اوله و حضور قلب بولنیه شیطان اوراده
حاضر در بوراده ناظم قدس سره یادی دله نسبت ایتدی زیرا لسانله
اولان ذکر مجرک دفع دیو ایتمکده تأثیری یوقدر بلکه حضور قلبله
اولور سه مقبولدر و سائر کار لغتیه دخی بویله در * اهل دنیا را
چو دیو یار آیدش * لقمهای چرب و شیرین بایدش * بونک تقدیری
چو آیدش دیو اهل دنیا را یار بایدش لقمهای چرب و شیرین دیمکدر که
دیو آیدک فاعلی و شین مفعول اولی و یار ثانسی و جمله سی فعل شرطدر
شین ضمیری اضمار علی شرطه انفسیر طریقه مابعدنده اهل
دنیا به کیدر اهل دنیا شین دن بدلددر بایدش ضمیری دخی اهل دنیا به
راجعدر لقمها بایدک فاعلی و بعد الجملة جزاء شرطدر (اهل دنیا
اودر که دنیا به اختصاصی اوله و آخرت و مولادن فارغ و غافل اولوب
آنچق اکا اشتغال کوستره نعوذ بالله تعالی (لقمها لقمه ننگ جمعدر

آخرنده یا توسل در که صفت و موصوف میاننده واقع اولشد در (چرب
جیم عجمبله و بآه عربله فریه معناسنه یعنی سمن و یا غلو و اوزلو) شیرین
بالاده ذکر اولندیغی اوزره طاتلودر لذیذ معناسنه مقابلی تلخدر که آجی
در شیرسود و یا نسبت و نون تا کید نسبت ایچوندر طاتلودر انسالک
اول طندیدیغی لذیذ سد اولغله طاتلوی اکانسبت ایتمشدر
(معنای بیت) بودر که چونکه اهل دنیا به دیویار کله یعنی نسیان
ذکر آلهی ایتدکلیچون شیطان اثره مصاحب اوله اومقوله یا غلو
و اوزلو و سمن طاتلو لقمه کرک اولور زیرا حق قیدنده و آخرت
تدار کننده دکلدر که برهیز ایلیم و زاد قلیل ایلیم اکتفا ایده بلکه
شیطان انی هوای و شهواتی طرفنه جذب ایدوب تن پرورلک اسبابنه
نشیث ایتدر و کثرت طعامله آخر لقمه عقارب و حیات دوزخ اولور
* هر که اودر بندسیم وزر شود * در عقوبت عاقبت مضطر شود *
اومبتدا شود جمله سی خبر و هر کسی که مبتدا در کاصفدر مضطر
شودک مفعولی و عاقبت ظرفی و در مضطرک ظرفیدر و بعد الجملة
هر کسی به خبردر (سیم کش وزر آتوند زر طلا یا لذر اتونیدر زر
کشمه دخی شاملدر دین خطا ایتدی قراضه زر دیدکلی برده مقصود
کش اولسه بطریق التغلب در یوخسه زرک فی الحقیقه سیم اوزرنه
اطلاقی حقیقت اولمقدن دکلدر (عقوبت ذنب مقابله سنده اولان
عذابدر ذنب تعقب ایتمکله عقوبت دندلی زیرا عقب مؤخر القدمدر
بوراندنر که برنسنه نك آخرنه عاقبت دیدیلر (مضطر اضطراردن در که
اختیارک مقابلیدر یعنی انسانی مضروم کرده اولان نسنه اوزرنه حل و جبردر
قال الله تعالی (ثم اضطره الى عذاب النار) (معنای بیت) بودر که هر کسه که
اچیه و التون قیدنده اوله و تعلق قوی ایلیم تحصیلنده بدل مقدر ایده
و محبت ایدوب حفظ ایلیم عاقبت و آخر قیامتده عقوبتده مضطر
اولور زیرا حب دنیا جمیع خطایانک باشیدر و امور دنییه و به دن
خصوص اوزره حب مال باشدن باشدن زیرا جمیع مفاسدک
واسطه سیدر که نفس و شیطان انک و ساطیه له شرب خمره و زنی
و لواطه و قتل نفس و رفع ابنیه و تفاخر و تکاثره حل ایدر بوجه ایه
اسباب عذابدر و اسبابک حصولی مسببک حصولی مستلزم اولور

بو جهندن اهل دنیا محشرده قهرا مأخوذ و مضطرا دوزخه طرح
اولور و بواسباب اولوبوب یا لکر محبتی دخی حقدن بعد و فراقنه کافی
و عدم تزکیه به کوره اطرافنه کی اولمغه وافی در فافهمم * آنکه بهر
آخرت کارش بود * از خدا تشریف بسیارش بود * بونک تقدیری
آن کسی که بود کارش بهر آخرت بود از خدا تشریف بسیار دیمکدر که
کار بودک فاعلی و بعد الجملة کسی به صفتدر و تشریف ایکنجی بودک
فاعلیدر و بعد الجملة آن کسی نك خبریدر (تشریف اصلنده شریف
و عالی القدر قلمقدر بوراده مراد انعام و احساندر تکم خلعت تشریف
دیرلر زیرا اول خلعت ایلیم مخلوع علیه اولانه شرف عظیم حاصل
اولور (بسیار کثیر معناسنه در اصلنده آرنده بسی در که وصف
ترکیبدر تکم مرور ایتدی (معنای بیت) بودر که اول کسه نك که
آخرت ایچون کاری اوله یعنی اعمال صالحه اشلیم اگر فرائض و اگر
سنن و مستحبات اول کسه به حقدن احسان کثیر اولور یعنی خاص
نیت و صدق طویتنه کوره چوق اجر بولور زیرا اهل ایمان و اعمال
صالحه به جنات فردوس و مقامات عالییه وعد اولمشدر و عده ایه
خلف اولماز زیرا کریمه متعلق و حق العبد علی الله در و عید ایه
بویله دکلدر زیرا حق الله علی العبددر پس درسه اخذ ایدر و درسه
عفو ایدر * مال دنیا خا کسار انرا دهند * آخرت پرهیز کار انرا دهند *
مال دنیا دهندک مفعول اولی و خا کساران ثانسی در و فاعلی فی الحقیقه
الله تعالی و بو اعتبارله دهد کرک ایدی ولیکن حقت ذات و صفاتی
اعتباریله جمع ایراد اولندی (وما خلقنا السماء و الارض و جعلنا
و امثال کبی و یا خود افاضه ماله و سائل اولان ملائکه اعتباریله در
و یا خود دهندک جمعی خا کسارانک جمیعنه ناظر در یعنی فاعل
کرچه بر در ولیکن هر خا کساره کوره معطی حق اولغله جمع قلندی
(وما انا بظلام للعبید) کبی که ظلامده اولان مبالغه عبیدک جمیعنه
ناظر در و ما انا بظالم للعبد دیمکدر و كذلك آخرت ایکنجی
دهندک مفعول اولی و پرهیز کار ثانسی در (خا کساران خا کسارک
جمیدر خا کسار خا که قار شمش نسنه در و طبارق معناسنه
زیرا سار برنسنه نك کثرتنه دلالت ایدر بوراده خا کسار شرمسار

کبیر یعنی خاکسار طبراقلو و شرمسار اولودر و طبراقلو اولغله
خوار اولوق لازم کلور انکچون تیمده باشه مسح اولماز زرا خلق فراق
و مصیبت وقتنده باشلر نه طبراق صاچرل نماز ایسه و صلت ایچوندر
(دهند فعل مضارع جمع غائبدر مصدری دادن در اعطا معنا سنه
مضارعنده الف هایه قلب اولنوب دهد و دهنده دیرلر (پرهیز کاران
پرهیز کارک جمعیدر پرهیز صافتی و اجتناب ایتک در پرهیز کار
کاف عربی ایله صفت مشبهه در کنهکار و امثالی کبی نتکم مرور
ایتمشدر (معنای یت) بودر که مال دنیایی بحسب الغالب عند الله
خوار و ذلیل اولنلره و برلر آخرتی ایسه دنیادن و مال دنیادن پرهیز
ایدنلره و برلر الحاصل ماله مائل اولنلر و دنیایی چوق بولنلر اهل دنیا
و قلت و پرهیز اهلی اهل آخرت اولورلر پس بونی استرایسک اندن
کچ زرا اهل آخرتک دنیاسی و اهل دنیاتک آخرتی اولماز و دنیا
و آخرت ایکی ضربه کبی در که بریره کلز و مشرق و مغرب مثالدر که
سرلری بر محله بغلمز همان ادنی اوزرنه اعلائی اختیار ایده کور
* هست شیطان ای برادر دشمنست * غل آتش خواهد اندر
کردنت * شیطان هستک فاعلیدر زیرا هست که واردر دیمکدر
بود کبی وجود معنایی افاده ایدر عربیده کان کبی نتکم سبویه ذاهب
اولمش و ارباب تحقیق اول معنایی مقرر قلمشدر دشمنست هستک
مفعولیدر غل خواهدک مفعولی و اندر غلک ظرفیدر (غل غین معجمه نک
ضمیله عربیدر شول دمر طوق در یعنی بوغمقدر که یدنی و عنقنی بریره
جمع ایدوب باشنی جر کندن منع ایدر که تعذیب و تشدید ایچون ایدرلر
و بعضیلر حدید دن و غیر بدن ولانه تعیم ایتمشلردر قال الله تعالی
(انا جعلنا فی اعناقهم اغلالا فیهی الی الاذقان فهم مقمحون) افاح
رفع رأس و انماض عین ایتکه دیرلر (کردن فتح کاف عجمی ایله بیون
رقبه معناسنه (معنای یت) بودر که ای برادر شیطان سنک دشمنک
اولدی یعنی سکا دشمنکی مقرر و محققدر که سنک بیونکه آتشیدن
بوغق شد ایتک استرنتکم دنیاده مجرملره تعذیب ایچون ایدرلر پس
شیطانہ تابع اولوب کردنکش لک ایله والا جزاء وفاق بولوب آخر
کردنک غل ایله مشدود اولور و باشک صالوب کزرن بر دخی نحرک

رأسه قادر اولماز زرا غل آهنین اولد یغی صورتده حال یمان ایکن
آتشین اولدیغی زمان حال نیجه اولور پس بونده شیطان و غل ذکرندن
مفهوم اولدیکه کبر و کردنکش لک صفت شیطانیسه در * مدبری کور
و بدنیسه آورد * بهره کی از عالم عقبی برد * بونک تقدیری مدبری که
او آورد و بدنیای کی برد بهره از عالم عقبی دیمکدر که مدبری مبتدا و او
مبتداه ثانی ورو آوردک مفعولی بدنیسه ا کما متعلقدر و بعد الجملة مبتداه
ثانی به خبر اولوب جمله خبریه دخی مبتداه اوله صفت اولور بهره کی
بردک مفعولی و جار و مجرور بهره به صفتدر و بعد الجملة مبتداه اوله
خبردر (مدبری ده یا وحدت ایچوندر مدبر مقبل وزنی اوزرنه بری برینک
ضدیدر نتکم مر و رایتدی الحاصل ادبار اعراض ایتک و دبرن یعنی
اردن دوغمکدر اقبال متوجه اولوق و بوزن دوغمکدر بوراده مراد
اولان معنویدر حسی دکل اگر چه یادحق و ذکر آخرت اولدقده قلبی ایله
قبولدن اعراض ایتدیکی کبی قالبی ایله دخی دوغمک واقع اولور (آورد
واوک و رانک فتحیله مضارعدر مصدری آوردن و آوریدن دخی کلور
کتورمک معناسنه) بهره نصیبدر تفصیلی کذر ایتمشدر (کی حقن در که
استفهامی متضمن اولان اسماندنر کدام و کجا و امثالی کبی) برد بانک و رانک
فتحیله مضارعدر مصدری بردنر بانک ضمی و رانک سکونیه ایلتمک
معناسنه (معنای یت) بودر که برمدبر که بوزنی دنیا کتوره و چویره
یعنی دنیایه اقبال و آخرتدن اعراض ایلیه عالم عقبادن حقن نصیب
ایدر یعنی حظ الور و حصه بولور یعنی بولماز زرا استفهام انکاریدر
الحاصل هر کسک بوزنی نه طرفه ایسه نصیبی او طرفدنر پس
اهل دنیاتک نصیبی دنیاندنر که آخرت انلره حرام و ممنوعدر و اهل
آخرتک حظی آخرتدنر که دنیا انلره حرام و ممنوعدر و اهل الله اولنلره
ایکبسی دخی حرامدر یعنی انلر دنیا و عقبادن منع اولنمشلر و حق ایچون
اصطفا قلمشلردر قال الله تعالی (واصطفتک لنفسی) و اهل دنیاتک
دنیا سی تقدیر چوق اولسه ینه اهل آخرتک نصیبی یاننده شیء قلیلدر
و اهل آخرتک دخی بهره سی تقدیر کثیر اولسه ینه اهل اللهک بهره سی
اندن اکثر در زرا نعيم صوری و معنوی بی جامعدر خصوصاً که نعيم
معنوی بحر ز خاری پاباندر * ای پسر با یاد حق مشغول باش *

از خلایق دور همچون غول باش * بیاد مشغوله متعلق و مشغول دخی
 باشد مفعول و دخی از دو متعلق و دور دخی ایکنی باشد مفعول و در
 (خلایق خلیقه نك جمعیدر که ناسد خلق کبی و بهائمه دخی اطلاق
 اولنور) غول غین معجمه نك ضعیله بعضیلر فائده موجود الاسم و معدوم
 الجسم قیلندندر عنقا و جودی کبی و بعضیلر دیدیلر که غول جندن
 بر نوع مخلوقدر که بریه رده الوان مختلفه ده کورینورلر و انشاء سبیلی
 طریقندن اخراج و اهلاک ایدرلر و بواعث قادی عربك نفی اولنوب
 حدیثه کلور (لاعدوی و لا طیره و لا غول) سؤال اولنور سه که
 اذا غلبت الغیلان فاعلیکم بالاذان یعنی غوللر کورنورنیز بدن سزی صدددن
 چقرسه و هلاک محله کتورسه پس بوندن وجود غول ثابت اولمق
 لازم کلور جواب بودر که بوندن مقصود بریه رده کراه اولنور اذانی
 تعلیمدر تا که اذانه فی الجمله تصرف شیاطین مندفع اوله وصیت
 و صدا کسله مع هذا کرچه غول نفی اولنمش و لکن سعالی که سعلاتک
 جمعیدر کسرله اثبات اولنمشدر که سعلات سمحه جن در تخیل و تشکل
 ایدرلر و فی الجمله غولک وجودی اولمغله که سعلات غول جنسینک
 اخشی در دیمشدر و بعض اکابر کلامنده دخی درج اولنمشدر نتکم
 مشوبده دخی کلور (ذکر حق کن بانک غول ترا بسوز) یعنی ذکر حق
 صدای غولی باقی و نابدید اینه زیر غول و شیطان ذکر رحان اولان
 محله اکلمز و آبش ذکرانی احراق ایلر شهاب فلک کبی (معنای بیت)
 بودر که ای پسر ذکر حق مشغول اول چونکه ذکر مقتضای
 خلوت و ترک الفتدر سندی خلایقندن دور و بعید اول غول بریه کبی
 پس غوله تشبیهدن مقصود بومعنادر بوخسه غول کبی اولمق دکلدر
 مطلقا نتکم اکابر اولیادن نیجه لریه رده سیاحت ایدوب کز دیلر
 و کسه ایلر مخالطه ایتدیلر و نیجه لریه رده وحدت اختیار
 ایتدیلر و علی هذا هر کس حائجه عزالت اختیار ایلدی مکر که ارشاد
 انامله مأمور اولاکه اکا قطب ارشاد دیرلر قطب الاقطاب بو طائفه نك
 رأسیدر زیرا سلطانه اختفا ایتک یوقدر مطلقا الحاصل ذا کر حق
 اولان سالک بیان آدمیسی دید کلری کبی خلقتدن توحش و تباعد
 ایتک کر کدر و بیان آدمیسی نسیاس دید کلریدر که اوصاف

مختلفه ایلر موصوفدر و مثل ایدوب دیمشدر که ذهب الناس
 و بقی الناس بوتقریردن غوله معنای آخر دخی ظاهر اولدی
 * * در بیان صبر در فقر میگوید * *

* فقر میدانی چه باشد ای پسر * باتو کویم کرداری زان خبر *
 بونک تقدیری میدانی چه باشد فقرا کرداری زان خبر کویم باتو
 دیمکدر که چه استفهام اولمغله مبتدا و فقر باشد فاعلی و بعد الجمله
 خبر و جمله خبریه دخی میدانی به مفعول اولور ما شرط و جزادر
 (میدانی فعل مضارع مخاطبدر مصدری دانستن در بلك معناسنه
 مضارعنده سین حذف اولنوب داند و داننده دیرلر) کویم فعل
 مضارع متکلم و حده در مصدری گفتن در سويلك معناسنه
 مضارعنده فایی واوه قلب ایدوب مابعدنده بریاء زائده ایلر کوید
 و کوینده دیرلر (نداری فعل مضارع منی مخاطبدر مصدری
 داشتن در طوتمق معناسنه مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد
 و دارنده دینلور انباشتن ده انبارد دندینی کبی (خبر اخبارله اولان
 علمدر (معنای بیت) بودر که ای پسر فقر دید کلری معنی نه اولور
 و حقیقتی ندر یلمور مبسن اکر اندن خبر طوتمز سک یعنی بلز سک
 سويلیه بن زیرا بواخبارات جاهله کوره در یوخسه عالمه کوره دکل
 اکرچه دیمشدر که علما خبر من علم واحد یعنی کرچه عالمه تعلیم ایتک
 ظاهرده حاصلی تحصیل کبی کورینور و لکن فائده جدیده دن خالی
 دکلدر و ادنی الامر تا کید افاده ایدر تا کیده ایسه ابراث اطمینان
 وارددر مثلاً برکسه برمسأله اجتهاده واقف و یا خود کشفله نائل اواسه
 نقلنی کور یحک قوت قلب و مزید وضوح و کمال اطمینان حاصل اولور
 * کرچه باشد بی نوادر زیر دل * خویش را نعم نماید پیش خلق *
 مصرع اول فعل شرط و ثانی خزان شر شرطدر باشد فاعل ضمیری
 اهل فقره راجعدر زیرا بیت اولدن مفهومدر بی نوا باشد مفعولدر
 زیر باشد ظرفیدر خویش نماید مفعول اولی و منعم ثانسی و پیش
 ظرفدر (بی نوانونک فتحی و ضعیله بی نعمت و بی بهره و بی غنا) دل
 درویشلر خرقه سیدرندن اولورسه (منعم اسم فاعل صیغه سی اوزرنه
 انعامندر که ایلک ایلک و کسه به نعمت و یرمک معناسنه اشته منعمک

اصل وضعی بودر صکره غنی و دولتو معناسنه استعمال اواندی کرک
انعام واحسانی اولسون و کرک اولسون زیرا انعام ایتک شایندندر
و منعم دیمکده دخی تفؤل واردر (نماید نون مضمومه اصلیه ایله فعل
مضارع معلومدر مصدری نمودن در که کوستر مکدر مضارعنده
واویرینه الف و یا کتورب نماید و نمایند دیرلر (معنای بیت) بودر که
کر چه اهل فقر اولان کسه درویشلر خرقة سی التیده بی بهره در
یعنی خرقة درویشان تلبس ایتدیکندن اهل فقر اولق ظاهر در
ولکن بن اهل فقرم دیو کسه به ال ایجاز بلکه عقیف اولوب کندی
خلق او کنده منعم و بی احتیاج کوستر والا خرقة و مرقع کیمکدن
فائده ایتیز زیرا فقیر مذمومدر یو خسه مذموح دکل اشته بوندن
در یوزه ایدنلرک ذلی وسائل اولنلرک قبح حالی معلوم اولدیکه او مقوله
درویش و اهل فقر دیمزلر زیرا فقر عند الصلحا منصب عالیدر که
هر کسه به نصیب اولماز بلکه او بی نصیبک نصیبی و اهل پر هیزک
مقامیدر * کرسنه باشددم از سیری زند * دوستی بادشمن خودکی کند *
کرسنه باشدک مفعولی و دم زندک مفعولی و ازدمه متعلقدر و دوستی
مبتدا و یا اکا متعلق و کی کند جمله سی خبردر (کرسنه کافک ضمه سی
ورانک کسر یله و سکونیه و سینک کسره سبله دخی لغتدر بو مقامده
واقع اولدیغی کی آج جایع معناسنه کرسنکی اچلقدر (سیری طوقلقدر
زیرا سیر طوق و یا مصداریه در (دوستی ده یا دخی مصدریه در) خود
خویش کی کندی دیمکدر (کی اسماء استفهامدندر تکم مر و رایتدی
(کند مضارعدر زند کی مصدری کردندر زندک زند اولدیغی کی
ماضیلری کرد وزددر (معنای بیت) بودر که اهل فقر حقیقی اودر که
آج اولور و طوقلقدن دم و نفس اورر یعنی اچ ایکن طوقلق صورت
کوستر و قول و فعلندن اچلاق نشانی کوستر من بلکه اهل صفه کی
مقام صبرده و استغفاده زیرا حق انک حالنه عالم اولدیغی بسدر پس
حالی خلقه تعریضله مذللندن نه حاصل اولور و کندی دشمنه
دوستیغی حقن ایلر یعنی (فانهم عدولی الارب العالمین) و جنبه جمیع
عالم اکا عدو ایکن توجهله عدوسنه دوست معالسه سی ایدوب حالی
عرض ایلر و یا خود نفسی اکا اعدی الاعدایکن انکیچون جر رزق

ایدر و مساعدده سیچون ذل سؤال ارتکاب ایلر پس اکا واجبدر که
حالی خالق رازقه عرض و یا توکل تام اوزرنه ثابت اوله و یا کسب اید
فافهم * کر چه باشد لاغر و زار وضعیف * وقت طاعت کم نباشد
از حریف * لاغر باشدک مفعولی و بعد الجملة شرطدر وقت نباشده
طرف و کم مفعول و از که متعلق و بعد الجملة جزاء شرطدر (کر چه ده
کر اگر معناسنه حرف شرطدر چه لفظنک بویله یرده مناسبتی یوغبکن
زیرا لغته مخالفدر ولکن الخاق ایدوب استعمال ایدرلر (لاغر ارق اتسز
و یا غسز که عرب اعجف و مهزول دیر (زار نالان یعنی اکلیمی (ضعیف
قوی مقابلیدر که بناء وجودنده شدت و صلابت اولیه (وقت دهر دن
بر مقدار زمانه دیرلر که برنسنه انده واقع اوله کرک اول وقتده اول شبنک
وقوعی بر تقدیر اید یچی تقدیر ایتسون و کرک ایتسون میقات ایسه
بر عمل انده واقع اولق ایچون تقدیر اولسان و قندر میقات موسی کی که
قرق کوندر که انده کلام الهی و اعطاء تورات وعد اولمشدر (طاعت
امر الهی به مقارن عملدر که حق مطاع و عبد مطیع و فعلی اطاعتدر
عبادت ایسه اعمدر (پس طاعت اصلنده اطاعتدر که اطاع دن
مصدردر طاقتده بویله در که اصلی اطاقتدر که اطاق دن مصدردر
(کم اکسکدر تکم با آلاده شرح اولندی قلنده دخی استعمال اولنور
زیرا ناقصک زائده کوره اجزاسی قلیلدر (حریف یار و دوست
و مصاحب و باده مصاحبی و حرفنده الیشغک اولان کسه (معنای بیت)
بودر که اگر چه اهل فقر بدن جهندن ارق وضعیف و خسته کی
اکلیبی اوله ینه طاعت وقتده مصاحبندن و یولداشندن قالماز زیرا
بدنی اولیه اولسه ده قلبی صاغ و قوتلو و غیرتلو و همتلودر و هر نسنه نک
قوتی تملمنده در و بدن کند و سست و کسلنک اولق صفت اهل نفاقد
زیرا درونلرنده توجه و اقبال یوقدر انکیچون قرآنده کلور (واذا قاموا
الی الصلوة قاموا کسالی) و مؤمنده فی الجملة فتور بولنق مقتضای
طبعدر که ایمانه خلل و یرمز فاما اهل ترکیه نک بویله دکدر بلکه
انلر نشاط دائم اوزرنه در مکر که انحراف مزاج اوزرنه اوله لر زیرا انلر
حظ شیطان و مغمز دیو اولان علقه بی تطهیر و ترکیه ایتشه لر در
بو جهندن طاعت انلره اطعمه لذیذه کی کلور بلورلر که غداء روحدر

* فقر خود را پیش کس پیدا مکن * محنت امر و زرا فردا مکن *
تقدیری مکن فقر خود را پیدا پیش کس مکن محنت امر و زرا فردا
دیکدر که فقر مکن کله سنک مفعول اولی و پیدا ثانسی و پیش پیدانک
ظرفیدر محنت مابعد مکن لفظنک مفعول اولی و فردا ثانسی در
فردا اگر چه پیش کبی ظرفدر و لکن بعضی علما ظرفنک مفعولیت
اوزرنه معنای تنجوز یافتن در (واذ قال ربك) و امثالند ایتدکاری کبی
زیر تقدیری یا محمدا واذ کر لقومك وقت قول ربك دیکدر و یا واذ کر
احال الواقع وقت قول ربك در فاعرف (پیدا اظهار در یعنی بر اظهار
ایدیجینک اظهار یله اولانه پیدا و کنندن ظاهر اولانه آشکارا دیوب
بنفسه و بغیره اولانک میانی فرق ایدر را اگر چه مقامه کوره بری برینک
مقامنده دخی استعمال اولانور (محنت امتحانیدن اسمدر که قلبه الم
ویره جک نسنه لدر) (امروز اصلنده این روز در نونک میمه قرب مخرجی
اولانله میمه تبدیل و رسمدن یادخی حذف اولانوب تخفیفام دیمش لدر
دقایقه ام این معناسنه در دیدیکنده نظروارد در زیر ام این دن غیری
بشق برکله دکلدر والا لغت اهل مستقل یازر لدری بلکه جمله لغاتده
امروز بوکون معناسنه متصل یازر یعنی ام ایله روزی بریده درج ایدر
وام ایله مصدر اولان کلمات در تدر که امروز و امشب و ام ساعت و ام سالدر
واضع لغاتک تخصیصا تندر انکچون ام ماه و ام هفته و ام دم دیمزلر والا
من جهة المعنی اختصاص ایدر نسنه یوقدر و بونک کبیلر لغت
عربیده دخی و از در کافی الدقائق (فردا یاریندر که بوراده مراد یوم
قیامتدر زیرا دنیا و آخرت یومله غد کبی در نیکم قرآنده کلور) (ولنظرو
نفس ما قدمت لغد) و اول کونه فردا دیدکاری هر کس یا لکن کلدیکندن
او توریدر قال الله تعالی (ولقد جئتمونا فرادی) یعنی سز بزه قیامت کوننده
فردا فردا کلور سکن پس فردانک اصلی فردا آی اولور یعنی فردا کل
معناسنه یعنی آی امر در آمدن دن یا حذف اولانوب آقامش لدر فرد
کلکدن مقصود ترك و مجرد و قطع تعلقدر (معنای بیت) بودر که
کندی فقر کی کسه نک او کنده اظهار ایله و حال شودر دیمه بلکه
کندی ستر ایله و حال کی در کاهه عرض ایت که قاسم الارزاق و رازق
الانفس و الافاق اودر و اگر بندی طومر و مقتضاسیله عمل ایتمز سک

بوکونک محنتی یارینه آبقو مش اولور سن کل بویله ایله یعنی بوکون اگر
محنت فقری چکوب صبر اوزرنه اولور سک یارین سنک ایچون محنت
و بلا یوقدر بلکه یوم قیامت صابر لره اجر بی حساب کونیدر کما قال الله
تعالی (انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب) والا بوکون راحتده
یارین محنتده سن محنت دنیا ایسه محنت آخرتدن اهنودر پس کوچلکی
چک تا که سهولت بوله سن یوخنه خلاقی اوزرنه اولمه * مر ترا انکس که
فردا جان دهد * غم مخور آخرت ریاک نان دهد * بونک تقدیری انکس که
دهد فردا ترا جان غم مخور آخر دهد تریاک نان دیکدر که انکس مبتدا
و دهدک ضمیر فاعلی مبتدایه راجع و فردا دهده ظرف و مر ترا مفعول اول
و جان ثانی و بعد الجملة مبتدایه صفتدر غم مخورک مفعولی و بعد الجملة
مبتدایه خبردر و مابعدی جمله تعالییه در عربیله تقدیری بودر که
الله الذی یحییك یوم القيمة لا تغتم فانه یعطیک خبرا (مر ترا ده مرتحسین
ایچون زاندر) (غم ماضی به و هم مستقبله کوره در غمدن سهر حاصل
اولور که بی خوابلق در و هم دن نوم عارض اولور) (غم اصلنده ستر
معناسنه در انکچون سخابه غم دیدیلر زیر ضوء شمس ستر ایدر و نفس
انسانی اخذ ایدن ضیق و شدته غم دیدیلر زیر قلب انکله پرده لنور
و جلاسی کیدر آخر بالاده در) (یک نان براتمک که مقصود قوتدر یعنی بدن
انسان قوام بولا حق قدر نسنه در انکچون تقابل ایتدی) (معنای بیت
بودر که اول الله تعالی که یوم قیامتده سکا جان و بر و یکیدن احبا
قبولر غم یمه زیرا اکا قادر اولان بوکادخی قادر در پس حال آخرت ایله
حال دنیایی تعلیل و تمثیل ایلدی اکا ایمان بوکادخی ایمانی مستلزمدر
زیرا قدرنک مقدوراته تعلقی برابر در و خالق و مخلوق دیمک فی الحقیقه
مالك و مملوک دیمکدر مالك ایسه مملوکنی مراعات و محافظه ایده کلشدر
بوجهتدن جوع ایچون غمناک اولماق کر کدر والا ضعف یقینه دال
اولور و زاننده شک اولان خلافتده دخی شک اولوب بالاخره ایماندر
جدا اولور * تابکی چون مور باشی دانه کش * کر تو مردی فاقه را
مردانه کش * تابکی باشی به متعلقدر دانه کش باشی نک مفعولیدر چون
موردانه کسه قیدر کر حرف شرط تو میتدا مردی خبر و بعد الجملة فعل
شرطدر فاقه کشک مفعولی و مردانه دخی معنی حسبیلله اکا متعلقدر

تا انتهای غایت ایچوندر دك معناسنه تابکی قچنده دك دیمکدر مور قرنجه
مور چه قرنجه جقدرد (باشی مضارع مخاطبدر مصدری باشیدن در
اولق معناسنه) دانه کش وصف ترکیبی در اصلنده کشنده دانه در
دانه چکیچی معناسنه (مردی ده یا خطاب ایچوندر مرد کامله مصر و قدر
نتکم لسان عامه ده دخی اگر آدم وار ایسک دیرل مع هذا آدمی
ور جولیتی ثابتدر (فاقه فقر و حاجتدر) مردانه ده هاء غیر ملفوظه
معنای نسبت و یاقوت افاده ایدر کافی نعمة الله و دقا ثقه کلور که کاه
هاء نسبتله تشبیه قصد ایدرل مثلا بیکاره کوزه بکزد کیچون چشمه
دیرل و کاه اولور که تشبیهده مبالغه قصد ایدرل و مذکور هائله الف
ونون زیاده قیلور لریاء نسبتده زیاده قلدقلزی کیی مثلاً دیوه تشبیهده
دیوانه و جانه تشبیهده جانه دیرلر انتهی بالاجال (فانظر ماذا تری
و اعل الاول احق بالاعتبار و احرى) معنای بیت) بودر که قچانه دك
قرنجه کی حرصله دانه چکیچی اولورسن و نفس حیوانیه کی تر بیه ایچون
ذخائر ادخار ایلرسن اگر سن مرد و کرچک ار ایسک مردلره لایق وانلره
منسوب اولان وجهله فقر و فاقه بی چک تا که قرنجه بصفتدن خلاص
اولاسن و انسانیت حالن بولاسن و الایوم قیامتده حشرک قرنجه کیی
اولور هر کسک صفت غالبه سیئه ایسه حشرده صورتی اکامناسب اولان
وجهله در پس صورت انسانیهده محشور اولق قنده صورت حیوانیه
ایله منسک اولق قنده قال الله تعالى (یوم ینفخ فی الصور فتأتون افواجا
فافهم) بر توکل کر بودفیر و زیت * حق دهد مانند مرغان روزیت *
فیر و زیت بودک فاعلی و جار و مجرور اکا متعلق و بعد الجملة فعل
شرط در حق مبتدا در روزیت دهدک مفعولی و مانند دخی اکا متعلقدر
معنی حسبیه زبرا تشبیه در و بعد الجملة مبتدایه خبر و اندن جزاء
شرط اولور (توکل حقه اعتماد و امری اکا نفویضدر تا که حق
سنک نایبک اوله و کارک انک یوزندن حصوله کله نتکم قرأنده کلور
فاتخذ و کیلا) وینه کلور (و علی الله فتوکلوا) ای اعتمادوا (فیروز
و پیروز) فانک و باء عجمیک کسره لریله غالب و مظفر معناسنه
آخرنده یا مصدریه در و مفتاح اللغه ده کلور که فیروز و پیروز طفر در
و بوندن فهم اولور که لسان فرسده فائله با ارا سنده مبادله وارد

مطالعه

✽

زبان و زفان کی (مانند شبیه و نظیر معناسنه در که مانستن دن مأخوذ
بکرمک در پس مانند ادات تشبیه در ووش و وار و چون و آسا و بسان
و قام کی (مرغان مرغک جعبدر قوش معناسنه مطلقاً) روزی رزقدر
نتکم مرور ایتدی (معنای بیت) بودر که اگر سنک توکل اوزرنه فیروز لغک
وظفر و غلبهک اولور یسه یعنی توکلک غالب اولسه و سنده قوت یقین
و اعتماد بولسه حق سکا رزقی قوشلره و یردیکی کی و یرر که قوشلر
صبحا و فتنده آشیانه لزندن آج کیدرلر و اخشام و فتنده طوق کلورلر
مع هذا کسبیری و رزق معلوملری یوقدر نتکم حدیثده کلور (لوانکم
توکلون علی الله حق توکله لرزقکم کما یزق الطیر تغد و خافوا و ترجع
بطاناً) ای تذهب اول النهار ضامرة البطون و ترجع آخر النهار
متملة البطون و بونده ارباب توکلی مرغانه تشبیه ایتدی زیرا طبور
حیوانات ارضیه کوره روحانی و علوی در یعنی اجسامدن ارواح
و ارضدن سما منزله سنده در کویا دیمک اولدیکه مرغان کی روحانی
و عالی همت اولو کز تا که (الله تعالی اجسامکزی بلا تعب پرورده
قیله) * از خدا شاکر بود مرد فقیر * کرد هدقوتش لب نان فطیر *
مرد فقیر بودک فاعلی و شاکر مفعولی و جار و مجرور شاکره متعلقدر
قوت دهدک مفعول اولی و نان ثابسی و فطیر لب نانک صغنی در
و بوراده کران و صلیه کیدر که جزا استه مزقوت حوت و زنی اوزرنه
مایقوم به بدن الانسان معناسنه در یعنی انسانک بدنی انکله قوام بولا جی
قدر غدایه قوت دیرلر نتکم ز محشری بلا غنده کلور (اذا حصلتک
یا قوت هان علی الدر و الیا قوت) لب نان ایتک دغیدر بردغی لبه تشبیه
طریقیه (فطیر فانک قحبله خیر و زنی اوزرنه عریسدر شول عجمیه
دیرلر مایه ایله طوبیه همان علی الفور بوغریله و خبر اوله بلاد عرب
و عجمده بحسب الغالب تعجیل طریقه بویه اختیاز اولمغله ناظم
قدس سره دخی عادت ناس اوزرنه جاری اولدی و بردخی کر چه بی مایه
عجمیک خبری اول امردن لذیذدر فاما زمان قلیله بیوست غلبه ایدوب
بردور لودخی اولور که فقرا غداسی اولور انکیچون اکابر ناس اکثر یا
مایه لوخیر اتمکی اکل ایدرلر (فطر قحله اصلنده شق معناسنه در
(و فطر کسره ترک صومدر زبرا صائم و جائع اولان کسه اکل

✽

وشر به امعاسنی شق ایدر (معنای بیت) بود که مرد فقیر حقیدن
شا کر اولور اگر چه الله تعالی انک قوت و کفافی مایه سزاتک دمی
ویررسده یعنی ویردیکی بردم قوری نان اولور سه ده بنه عطاء
اکهی به شکر ایدر و بردم خبر یابیدن نولاجق دیو تحقیر نعمت ایتر
و کفران اوزرنه اولماز بلکه تعظیم ایدر وقانع اولور اشد بوصفت فقیر
حقیقی اولان مردک حالیدر وقانع و صابریک شایندر و حدیثه کلور
(اگر موالخیر فان الله اکرمه و سخر له برکات السماء والارض) مقصود
بود که خبر آدم مکرمه اشداء غذا اولمغه مکرم در انکچون صدقه
فطرده ابتدا معین اودر و انک حصولک سموات وارضه اسباب
کثیره سی اولمغه برکات کثیره بی جامعدر * خم مشو پیش توانکر
همچو طاق * تا نکر دی بار با اهل نفاق * خم مشو کله سنک مفعولیدر
پیش انک ظرفیدر همچو دخی معنی جهتیه اکامتعلقدر یار نکردی نک
مفعولی و یار مفعولدر زیر امصاحب معناسنه در مع هذا لغت فرسده
استعمال معنایه ناظر در لفظی کرک مشتق اواسون و کرک اولسون
و عریسده دخی مشتق ایله مؤل جوامد چوقدر (خم فتحله اگری در
نخیده اکمشدر منحنی کبی نخیدن اکلیکدر انحنای کبی) مشو نهی حاضر در
مصدری شدن در اولقی معناسنه مضارعنده و او زیاده ایدوب شود
و شونده دیرلر (پیش او کدر که جهات ست دندر) توانکرده توان کوجدر
قدرت معناسنه توانکر قدرتی و کوجی بتر کسه زیرا کر لفظی کاف
بجمله ادات فاعلدر که اسمک آخر نه لاحق اولوب فاعلنه دلالت ایدر
حاصلی جی معناسنه دبه مثلاً زر کر قبوجی و کوزه کر برد جی و توانکر
کوج جی یعنی قادر و غناده قدرت نامه او لغله غنی به توانکر دیدیلر
(طاق کردر) تا بوراده غرض و تعلیل ایچوندر (نکردی کاف بجمیله
ماضی مخاطبدر مصدری کردیدن در دو نمک معناسنه در بوراده اولقی
دیمکدر شدن کبی و جائز در که مصدری کشتن اوله بوصورتده شین رایه
وتا داله قلب اولوب کردن اولور پس بوراده نکردی نکشتی برینه
و نکشتی ده نشوی مقامنده اولور و بومقامک بر مقدار تفصیلی ضرور
ابتدی حاصلی بو کله نک مثبت و منفیسی استعماله موافق و لغته مخالفدر
(یار مصاحب) نفاق ابطان کفر و اظهار ایماندر که شرعه برقیودن

دخول و برقیودن خروجدر پس نفاق نافقاء بر بوعدن اخذ اولمشد
زیرا عرب طوشانی دید کاری حیوانک ایکی سوراخی وارد که برینه
نافقاء و برینه قاصعاء دیرلر و بر بوع حبله ایدوب قاصعاء طرفنی
اظهار و نافقاء طرفنی ستر و اخفا ایدر پس انی قاصعاء طرفندن صیده
کادر کلرنده نافقاء طرفندن باش اورب طشره چقر و فرار ایدر
و ذکر اولنان اظهار و ابطان نفاق شرعی دیرلر و بر نفاق دخی وارد که
اکافاق عرفی و عملی دیرلر که سری علانی شک خلاف اوزرنه اولمقدرد
(معنای بیت) بود که اغنیای قدری او کنده مکر کبی اگری اولمه
یعنی غنا لرندن اوتوری انلره طابو قیلنه تا که اهل نفاقه یار اولیه سن
یعنی عرض دنیا ایچون دولتلوره منحنی اولسک منافق اولور سن زیرا
بر یوزک ایمانله حقه و بر یوزک دخی عرض حاجتله خلقه اولور
حکم سجده ایسه بود ککدر بلکه ظاهرا و باطنا حقه انقیاد در
و دیمشدر در که سلامده و غیریده رکوع کبی اکلیک مکر و هدر
پس ضرورت قویه اولمقدفجه خلقدن سؤالده مذلت اولدیغی
کبی انحناده دخی کراحت وارد و ایکبسی مجتمع اولقی مذلت
اوزرنه مذلتدر * مر دره را نام و نیک از خلق نیست * نفرتش
از جماعهای دلق نیست * نیست معنای فعلی متضمن اولمغه
نام انک فاعلی و مر دره اکامتعلقدر زیرا الام جاره معناسنه در از نام
ونکه متعلقدر نفرت دخی ایکنجی نیستک فاعلیدر و جار و مجرور نفرت
متعلقدر (مر دره سالک راه حق دیمکدر که راه فنادر تنکم مابعدی اکا
قرینه در) نام آددر بوراده مراد شهرتدر (نیک ایکی نوله عاردر و العار
کل شی لزیم به عیب کافی القاموس) نفرت رمیدن یعنی اورکنک و از عاج
و تفرق (جامه جامه نک جمیدر ملبوس یعنی آرقبه کیچک معناسنه
تنکم تفصیلی بالاده در آخرنده یا بین الموصوف والصفه توسل
ایچوندر) دلق در و یشار خرقه سیدر (معنای بیت) بود که سالک
راه خدا اولان کسه ایچون خلقدن نام و عاریوقدر یعنی نام و شهرت
اکا سدر راه اولماز تنکم قرأ نده کلور (ولایخافون لومة لائم) بلکه
قونه دیرلر سه دیسونلر طوته کور یار اتکن مضمونیه عمل ایدر و آنک
درویشلر خرقه سی نامنه اولان جامه لردن نفرت و فراری یوقدر

یعنی عیسا و کهنه نسنه کچکدن عار و نفرت ایتمز پس بوراده عاری
جامه دلغه تخصیص کی کلور و لکن مراد مصراع اولدن مفهوم
اولان عمومدر تعمیمدن صکره دلیقی تخصیص ایتمدیکی عاراولان
امورک اشدی اولغله در زیراعوام لباسه نظری زیاده در الحاصل
سالکده مطلقا عار اولماز کرک لباسده و کرک غیریده زیراعارایتمک
جانب خلق مرعاندندر ملا حظة خلق ایله ایسه مطالعه حق بریده
مجمع اولماز بناء علی هذا اعتبار ناسی نظردن اسقاط ایتمک کرکدرنا که
حقه منظور اولوق مبسر اوله و بومقامدن بی مایه اولانلر ورطه قیودده
قالمشلدردر انکچون دیمشلدردر که مال و حال و آئی سونلر مفتون
و مجنون و مغبونلردر * هر کر اذوق نکونامی بود * خاص مشمارش که
او عامی بود * بونک تقدیری هر کسی که بود اورا ذوق نکونامی
مشمارش خاص که او بود عامی دیمکدر که اعرابی ظاهر و نظائر
کثیره سی دخی سابقدر (ذوق طامق یعنی برنسنه نک طعمی اغزده
بولمقدردر قلته مستعملدر اکل کثرتده مستعمل اولدیغی کی و لفظ ذوق
قرآنده عذابده استعمال اولندیغی قلت عذابدن دکلدر بلکه اوراده
ذوق لمسله ادراک معناسنه در مثلاً (فذوقوا العذاب) عذابی وجود کزده
احساس و ادراک ایدیکوز دیمکدر (نکو نامیده یا مصد ریه در نکونام
صفت مشبهه در نونک کسری و کاف عربینک ضمیمه معناسی کونک
آلدودر نکونامی کونک آلدولقدردر خاص و عام ایکبسی دخی اصلده
تشدید ایله بری برینک مقابلیدر عامک شهر ایچنده عموم و شمولی اولغله
عام دندلدی خاص ایسه بویه دکلدر زیر احواس ناس قلت اوزرنه در
بوراده خاص و عام ضرورت ایچون تخفیف اولمشلدردر (عامی عامه
منسوبدر که یا نسبت ایچوندر) مشمارش ده شین اولنک ضمیمه سی سلاسه
وزن ایچون اختلاس اولنور مشمارنهی حاضر در مصدری شماریدندر که
صایمقدردر (معنای بیت) بودر که هر کسه که آنک کونک آداوانی
ذوق ولذتی اوله یعنی خلق ارا سنده شهرت شایعه سی اولوب ایلوکه
سویلندیکندن حظ ایده سن او مقوله آدمی آتون برینه قویوب
خاص صایمه بلکه نحاس برینه قوکه او خاص صورتده ایسه ده
ینه عامه منسوبدر که اعتباردن ساقط در زیر احواس اودر که مدح

و ذم نقشندن لوحی ساده ایله و نام و شهرت قیدنده اولیه و ذم و استهزا
ایتملر آئی مصلحت بله واذی و جفائله متأذی اولیوب قلمبده عین
صفای بوله زیر حبیبه اولان معامله خلیله دخی اولور و خلقت برکسید
نظر نعطیله نظرایتملری بر رخ عظیم و مکر جسمدر شوقدر واردر که
بومقوله معانی بدایات اهلنه کوره در والا مقام ارشادده اولنلر
صدور و عبون ناسده مهیب و معظم اولد قلرن استرلر زیر بویه
اولدقلری دعوتلرینک قبولنه داعی در * کر ترا دل فارغ از زینت
بود * کی هوای مرکب وزینت بود * بونک تقدیری کر بود ترا دل
فارغ از زینت کی بودت هوای مرکب وزین دیمکدر که تراده را
لام جاره معناسنه بوده متعلقدر دل بودک فاعلی و فارغ و جار و مجرور
فارغه متعلقدر و بعد الجملة فعل شرط در هوای یکجی بودک فاعلی
و تا مفعولی و جمله سی جزاء شرطدر (فارغ مشغولک ضدیدر
(زینت آنکله ترین و تجمل اولنور نسنه در کرک بدندنه و کرک فرسندنه
و کرک خانه سندنه و غیریده که بومقوله زینتله زینت حسیه ظاهره
دیرلر تکم علوم و اعتقادانده حسنه و نبات خالصه و اخلاق و ملکات
حیده زینت عقلیه باطنه در مرکب آت و قاطر و امشالی که اوزرنه
رکوب ایدرلر زین کسرله اگر که آت آرقه سینه اورلر سرچ معناسنه
زین بوش غاشیه که اگر اور توسیدر حاشیه دید کلری بوندن
غلطدر زین کوه و زین کوهه اگر قاشیدر قریوس معناسنه زین کر
ایرجی در سراج معناسنه و بوتقر بردن فهم و اندیکه ایکجی زینت
لفظی تجنیس صورتنده کشیدر که ناسی اولکینک کی اصلیه دکلدر
بلکه تاء خطاب در که معناده بوده قیددر و زین بشقه کله در
(معنای بیت) بودر که کرسنک ایچون دل زینندن فارغ اوله یعنی
قلبک فکر زینته مشغول اولیه و جان دماغننده اوسودا قالمیه بجن
سکاهوای مرکب وزین اولور یعنی اولماز فاما قلبکده زینت دنیایه
محبت اولغله زینتلو فرسه بیزسن و بلکه زرین سرچ اوزرنه
اوتوررسن و سمین رکابه بصرسن و احشامله دور ابواب ایدرسن
تکم قرآنده بطریق اشاره کلور (و منهم من یشی علی اربع) یعنی
چارپا حیوانه رکوب ایدوب آمد و شد دن خالی اولماز وزینتلر ایچنده

لباس فاخر دن صکره کخیلان آه بنک وزیب وزینت وخدم ایله یوریمک
هوای نفسک معظمتانندن اولمغله ناظم آنی تخصیص بالذکرایتدی
* روی دل چون از هوای بر تافتی * بعد ازان میدان که حق را یافتی *
تقدیری چون بر تافتی روی دل از هوای میدان که یافتی حق را بعد ازان
دیمکدر که مصراع اول شرط وثانی جزا در یافتی حق جمله سی میدان
مفعولدر پس که لفظی فعل و مفعول اراسنده واسطه و رابطه در
تافتی ماضی مخاطبدر مصدری تافتن در بوکدک معناسنه مضارعنده
فای بایه قلب ایدوب تابد و تابنده دیرلر و مصدر فر عیسی تابیدن در
ودقا ثقه کلور که تاب اسمدر تابیدن که قور مقدر بوکدن خاص
معنادر مثلاً بر نسنه بی ایکی قات ایتملر بوکلدی دیرلر قورلدی دیرلر
ترکیب بوکلدی دیر قورلدی دیمز ای بر وضع مخصوص اوزرنه قویرب
بوکنه رسن تاب دیرلر معناسی ایب بوکیچی در موقابده بوندندر وینه کتاب
مذکورده کلور که خم بوکلدر بوکلم بوکلم اولان نسنه یه پرخم دیرلر تاب
قورمدر قورم قورم اولان نسنه یه پرتاب دیرلر تمام قورلمش اولسه نیم
تاب دیرلر انتهی (میدان کسرله امر حاضر در که اولنده می تأکید
طلب ایچونددر مصدری دانستن در بیک معناسنه مضارعنده سین
حذف اولنوب داند و داننده دیرلر (یافتی ماضی مخاطبدر مصدری
یافتن در بولمق معناسنه مضارعنده فایه قلب اولنوب باید و یابنده دیرلر
بولنمین نسنه یه نایاب دیرلر (معنای بیت) بودر که چونکه روی دلی
هوادن بوکدک واندن اعراض ایلدک اندن صکره بیل که حق بولدک
یعنی اگر هوادن روکردان اولورسک حق بولورسن والا بولورسن زیر
هوای نفسک معبودی در که نفسک یوزی خلقه در نیکم حق جانک
معبودی در که جانک یوزی حقه در شول جهندن که جان یعنی روح
روان نفس رحانی نک اثریدر واول جانبیه تعلق قویسی واردر
نفسک ایسه میلی عناصر و طبائع احکامه در پس هر نسنه که هواسنه
موافقدرا کا سجده ایدر قال الله تعالی (افرایت من اتخذ آلهه هواه)
الحاصل معبود بالباطل ترک اولمده یه معبود بالحق اله کیرمز و کلمه
توحید که لا اله الا الله در آله منکر در مراد معبود بالحق در ای لا معبود
بالحق الا الله قاعرف * هر که اواز حرص دنیا دار شد * بی کمان ازوی

خدا بیز ارشد * تقدیری هر کسی که او شد دنیا دار از حرص شد خدا
بیز ازوی بی کمان دیمکدر بویتک اعرابی دخی مرور ایدن نظارتی
کبیدر (حرص مشتهاسنه اصابت ایچون اجتهادله طلبدر پس حرص
بر نسنه بی اشد طلب ایله طلبدر و دیمش لر در که حرص بر جوعدر که
بتون دنیا لاله طویماز و بر مرصدر که تر ایدن غیری علاجی اولماز انکچون
دیرلر که حر یصک کوزینی طبراق طور بر (دنیا دار وصف ترکیبی در که
اصلنده دارنده دنیا در که دنیا و مال طویمیچ دیمکدر (کمان کاف
عجمینک ضمیمه ظن معناسنه در که ترکیده صانو دیرلر (بیز ازوی
هوزایله نفرت یعنی اورکدک و قاچقددر (معنای بیت) بودر که هر کسه که
اهل حرص اولدی و حرصندن دنیا جمع ایلدی و جمع ایلدیکی مالک
حقوقنی رعایت ایتدی بی شبهه حق تعالی اندن بیزار و بری اولدی
زیرا حرص صفات ذمیه دندر و جمع مال ایتک اهل دنیا حالیدر و حقوقنی
مراعات ایتیبوب حفظیله مقید اولمق حد شرعدن تجاوز در و معادی
انکار در پس حر یص اولورسک علمه حر یص اول نشر ایچون و کذلک
حر یص اولورسک مال حلال طیبه حر یص اول خیر ایچون والا حرص
و محبت ماسوی آخر سنی مولادن جدا ایدر و حجاب غلیظه ایچنده
قالورسن و حق سندن بیزار اولیچق جمیع خلق سکا تقرب ایلسه مقید
اولماز و لکن اگر خلق سندن بیزار اولوب یالکز حق سکا مقرب اولسه
دولت عظمایه ایرسن کل ایلدی مال و وجودی ناظم کی بالکلیه حقدور
تا که حق سنک اوله فافهم جدا * چون شتر مرغی شناس این نفس را
نه کشد بارونه پرد بر هوا * این نفس شناسک مفعول ایدر چون شناسه
باطر تشبیه در نه حرف نفیدر کشک تحتشده فاعلی نفس و بارانک
مفعول ایدر شتر مرغی ده باز آنده در (شتر دوه در شتر بان دوه جیدر شتر مرغ
شتر دوه رانک سکونیه دوه قوشیدر اصلنده مرغ شتر در دوه یه بکزر
قوش معناسنه صکره ترکیب تغیر اولنوب جزء ثانی تقدیم واسکان قلوب
دوه قوشنه علم اولدی دولت خانه کی که اصلنده خانه دولتدر و پادشاه
عالم پناه کی که اصلنده پادشاه پناه عالم در زیر بویه مرکب علم اولیچق
مضاف الیه تقدیم اولمق قاعده لریدر مطرد دکل ایسه ده (شناس
امر حاضر در مصدری شناختن در اکتفی معناسنه مضارعنده خاصینه

قلب اولوب شناسد و شناسنده دیرل (بار باء موحده ايله يو كدر حل
معناسته بار بر حالدر بار كير فرسدر) (پرد مضارعدر مصدری پریدن
باء عجمی ايله اوچق معناسته رانك تشدید و تخفیفی ايله لغتدر) هوا مدله
جسم لطیف خفیف سیال شفافدر که جهات سته سریع الحر که در
اصلنده خلوه دلالت ایدر بوسیدن مابین السماء والارضه هوا دیدلر
زیرا اجسامدن خالی وار واحله مملودر اشته بو هوا مدله در شول
هوی که نفسه مضافدر مقصور و رسمی یا ئله در وهوا محترق دید کتری
بر هوا در که قوی الحراره و غیر مشتعل در لیالی صیفده بعض افاقده
ظاهر اولور (معنای بیت) بودر که بونفس حیوانیه بی دوه قوشی کبی
آکله و او یله ییل یا نو جهله اکا بکزر دیرسک و جهی بودر که
ته یوک چکر دوه کبی ونه خود قوش کبی هوا اوزرنده اوچر اگرچه
ایکی صورتی جمع ایلشدر که دوه صورتی و قوش صورتیدر و لکن
ایکبسنک دخی معنا سندن خالی در انکچون ایضاح ایدوب دیر
کر بیر کویش کوید اشترم * ورنهی بارش بکوید طارم * تقدیری
کر کویش بیر کوید من اشترم دیمکدر که بیر جمله سی مقول قولدر زیرا
کر کوی لسان عربیده ان قلت کیدر و اشترم دخی مبتداء محذوفه
خبر اولوب بعد الجملة کویدک مقولی اولوب کوید جمله سی دخی شرط
جزا اولور و مصراع ثانی نك اعرابی ظاهر در بیرکله سنده امر اوزرنه
داخل اولان یادر و لکن پر لفظنده اولان با شفوی اولمغله اکا اتباعا
مضموم اوقنور (پر باء عجمینک فتحیه امر حاضر در مصدری پریدن
اوچق معناسته نتم پرده سبق ایتدی) (کویش ایکی یا ئله در زیرا
کوی مضارع مخاطبدر که اولکی یا اصلیه و ایکنجی خطاب ایچوند
وشین ضمیر غایبدر که کوی بیه مفعولدر و بو مقوله شبنک ماقبلی
عندالا کثر مفتوحدر بوراده ضرورت و زنیچون اسکان اولمشدر) (ور
حرف شرطدر که واکردن تخفیف اولمشدر) (نهی نونک کسر یله
مضارع مخاطبدر مصدری نهادن در قومی معناسته وضع کبی
مضارعنده الف حذف اولوب نهده و نهنده دیرل بوراده بارش ده
شین نهی به قیددر) (طار اصلنده یا ئی در که حق رسم یا ئله اولمقد
ولکن مصحف عثمانه تبعیت ايله همزه ايله حر سوم اوله کیشدر

(معنای بیت بودر که) اگر سن دوه قوشنه اوچ دیسک اوچغه قادر
اولوب بن دوه یم دیر واکر اوزرنه یوک قویه سن بن قوشم دیر
الحاصل اوچغه کلنجه دوه نه ییلور اوچغی که جسم ثقیل در دیر
وجه کلنجه قوشه یوک یوکلمه نك مناسبتی وار میدر استبعاد ایدر
یعنی علی کل حال تعلل دن خالی دکدر زیرا مجاهده بی سومز بلکه
کندی قولاینه کیمک استر فهم جدا * چون کیه زهر رنگش دلکش
است * لیک طعمش تلخ و بویش ناخوش است * رنگش مبتدا دلکش
است خبر در چون رنگی تشبیه واکایددر لیک حرف استدر را کدر
لکن معناسته و لکن حرف استنا دیو تعبیر ایدرل زیرا استدر اکله
استنا نك مؤداسی برد نتم (ان شاء الله کله سنه استنا دیدلر مع هذا
شرطدر زیرا لاجرن ان شاء الله و لاخرج الا ان شاء الله معنای واحد
اوزرنه در طعمش مبتدا و ما بعدی خبر در کیه کاف عجمینک کسر یله
قوری اوتدر تازه چنه سبزه دیرل کاء اولورهای حذف ایدرل خفا سندن
اوتوری و کاء دیرل کیه زهر دیدیکی زهر اوتیدر رسم هلاهل کبی که اسند
اقلیمده هلاهل شهرنده بتر زهر نك اوتدر و دیمشدر که (آدم علیه
السلام جنده دانه کندی اکل ایتدکن صکره وجه ارضه هبوط
واقع اولدقه قی ایدوب انك قیئندن زهر اغاجی و اوتی بتشددر
(دلکش وصف ترکیبی در که اصلنده کشنده دلدر کوکل چکیچی
وجذب ایدیچی معناسته پس کوکل میل ایتدیکی و خاطر منجذب
اولدیخی مستحسن نسندیه دلکش دیرل (طعم فتحله طامق و یمک
وما کوکل اولان نسته نك کندنه دخی دیرل بوراده مراد داد در تلخ
آجیدر) (معنای بیت) بودر که نفسک رنگی زهر اوتنک رنگی کبی
دلکش و رعنا در که صورتیله خاطری جذب ایدر و کندی هوی
و مشتهیاتیه میل ایتدر و لکن دادی و رائحه سی دخی ناخوش و بددر
پس هرکیم انك نمایشه فریفته اولوب مشتهاسنی تناول و یا استشمام
ایدر سه آخر زهر لنور و دماغنه خلل کلور بونده بوی دخی در چ
ایتدیکی ادنانک وقوعنی استبعاد ایچوند یعنی زهری یمک شو یله
طور سون بلکه رائحه سنی شم ایتک بله مضر در بو جهندن طالب
حقه کر کدر که هوای نفسه اصلا مساعده ایتیه و شهوانی یوانه کیمیه

والاهلاك اولور * کر بطاعت خوانیش سستی کنند * لیک اندر
معصیت چستی کنند * بونک تقدیری اگر خوانیش بطاعت کنند
سستی و کنند اندر معصیت چستی دیمکدر که مضارع اول شرط
و جزادر و اعراب ثانی ظاهر در (خوانی مضارع مخاطبدر شین ضمیر
مفعول متصلدر که نفسه راجعدر مصدری خواندن در واور سستی ایل
اوقق و دعوت ایلک معناسنه سستی ده یا مصدریه در سستی ککشک
دیدکدر که مقابلی سختدر معصیت طاعتک مقابلیدر که امره
مخالفدر (چستی ده یا مصدریه در چستی جیم عجمینک ضمیمه چاپک
وچالاکدر (معنای بیت) بودر که اگر سن نفسی طاعت حقه اوقوسک
و دعوت قلسک سستک ایلر و کسل و فتور کوسر و فرمان الهی به
انقیاد ده منافق کبی کوشک اولور ولیکن معصیت و مخالفقت بایند
چاپک وچالاک اولور زیرا اطاعت خلاف جبلتی اولغله مسجد
قبوسنه کلدکه پیر ناتوان کبی اشیکن اتلایه من و معصیت مقتضای
ذاتی اولغله میخانه زربانه پهلوان و جوان کبی چقار پس هر کسک
مبلی نه طرفه ایسه نشاطی دخی اکا کوره در * نفس را آن به که
در زندان کنی * هر چه فرماید خلاف آن کنی * تقدیری آن به که کنی
نفس را در زندان و هر چه فرماید کنی خلاف آن دیمکدر که آن مبتدا
و به خبری و کنی جمله سی که رابطه سیله اتی بیاند و هر چه مبتدا
و فرماید جمله سی صفت و کنی جمله سی خبر در زیرا عربی ایله تعبیری
بودر که کل شیء یا امر به النفس یجب علیک ان تفعل خلافه (به باء
موحده نك كسری و هاء ساکنه ایله يك معناسنه بن سندن يك بیلورم
دیه جک برده عجم من از تو به دانم دیر بهتر یکر کدر ز ترا ترادات تفضیلدر
بوراده فعلک ترکدن اولویتی منع تر کله اولان فعلدر یو خسه مطابق
دکدر پس فعل واجب اولمش اولور فاحفظله (زندان حبس اولاجق
یر که عرب سجن دیر زندان بان زندانچی زندانیان اهل زندان (هر چه
هر نه که دیمکدر که هر کل افرادی معناسنه) (فرماید مضارع غائبدر
مصدری فرمودن در بیور مق معناسنه مضارعنده واورینه الف
و یا کتورب فرماید و فرمایند دیرل بوراده بیور مق ایله تعبیر ایندیکی
(ان النفس لامارة بالسوء) مضمونی اوزرنه در یعنی کر چه فی نفس الامر

نفسده امر یوق بلکه ترین و تسویل وارد در ولکن اهل هوی اکا
مأمور و مطیع کبی اولغله اول معنادن بیور مق ایله تعبیر ایلدی
(خلاف وفاقک ضدیدر) (معنای بیت) بودر که اول یکدر بلکه
واجبدر که نفسی مخالفت زنداننده حبس ایلله سن و هر نه امر ایدرسه
انک خلافی اوزرنه اوله سن زیرا بر ذیلک حکمنه محکوم اولق سنک
سلطانلغکه دوشمن بوجهندن اگر طرق اولق استرسه سن اتی اخلق
زنداننده حبس ایلله و انواع شهواتی خلال طیبه و هوا سنی هدایه
تحویل ایلله بلکه مشتهیاتدن بالکلیه فارغ اولوب نان پاره و خبز
یابس ایلله قناعت ایلله که جهاد اکبر ایتش اولور سن زیرا نفس دشمن
حقدر و دشمن حق قتل ایتش کر کدر تا که دوستان آسوده اولار که
قوای روحانیه در و عالم انفس انک شرنندن امین اولیحق عالم افاق دخی
خلاص اولور و ارسلان زنجیرده اولسه افساد فی الارض ایدر پس
انک مقید و مفلول اولدیغی عین صلاحدر * نیست در مانش بجز جوع
و عطش * تا که سازی رام اندر طاعتش * درمان بحسب المعنی نیست
فاعلدر زیرا لسان عربیله لیس للنفس دواء دیمکدر بجز نفیه متعلقدر
تا غرض و تعلیل ایچوندر رام سازینک مفعولیدر طاعتش ده اولان
شین معناده سازی به قیددر تا که سازیش دیمکدر (درمان چاره و علاج
(جوع اچلقدر که معده نك طعامدن خلوتیدر) (عطش تشنه
اولمقدر که صوسر لغدر) (سازی مضارع مخاطبدر مصدری ساختن در
دوزمک معناسنه مضارعنده خازیه قلب اولنوب سازد و سازنده دیرل
ونعمه الله ده کلور که ساختن دوزمک و سازیدن دوزمک و برا قلیق
(رام مطیع و منقاد) (معنای بیت) بودر که نفسی اصلاح ایتکه اچلغک
و صوسر لغک غیری و جهله چاره و علاج یوقدر تا که اتی طاعت
حقه مطیع دوزن سن و امره انقیاده تهیته ایده سن یعنی اعظم اسباب
ترکیبه جوع و عطش در زیرا اصلنده جوعله اعتراف ربو بیت
ایتشدر پس بو عالمده دخی صلاحی اکا منوط در والا اول درده
دکه نسنه در مان اولماز و اول بر بدخویدر که دکه تربیه ایلله طاعت
و عبادته دوزیلوب قوشلن سیر ایلله اکل و مشرب اهلی اولنلری که
نه مرتبه ده سرکش و انقیادتدن خارجدر و بالفرض انقیاداری

اولسه دخی جان و کوکلدن نشاطله دکل بلکه کراحت واستغاثه در
 والله الممین علی ترکیهها * چون شتر در ره در آی و بارکش * بارطاعت
 بر در جبارکش * در ره در آیه ظرف در و چون اول مضمونی تشبیه در و بار
 مابعدنده امرک مفعولیدر و بار طاعت ایکنجی کشک مفعولیدر بر در
 دخی اکا متعلقدر (بر بوراده یا معناسنه در و یا تاویل ایله استعلاء
 معناسنه در زیرا کشیده اولان بارک تنزیلی قیواوزرنده و انت حکمنده
 اولان برده اولور (در آی ده در ایچرو معناسنه آی امر در مصدری
 آمدن در کلک معناسنه مضارعنده میم یا به قلب تبدیل اولنوب آید
 و آینه در برل آمد شد کردن کلش کیدش ایملک (کش امر در مصدری
 کشیدن در چکملک معناسنه مضارعنده یا حذف اولنوب کشد و کشنده
 در برل (جبار بالاده تفصیل اولنمشدر) (معنای بیت) بودر که دوه کبی
 یول ایچرو سنه کل و یوک چک یعنی طاعت و تقوی یوکنی درگاه جبار
 چکوب کوتر زیرا تکالیف شرعیه نفسک اوزرنده بار کبی در یول صراط
 مستقیمدر و محل نزولک بارگاه حقدر پس دوه کبی آهسته آهسته بارگاه
 بار خدانتک رضاسی منزلته کیت و توجیهله دعوت ابتدیه اول وجهله
 اجابت ایله و طریقندن انحراف کوسترمه حذر ایت والا یولک کعبه به
 چقرم بلکه ترکستانه چقر بعد ذابومعنی نفسله زاهد حالته کوره در
 والا روحله عارفه کوزه درگاه حقه کیدن فنا فی الله در زیرا اودرگاهده
 زیاده مقبول اولان فقر و عجز و ذلت و امثالی صفاتدر * چون شتر مرغ
 آنکه از بارش کر یخت * از کلستان حیاتش برک ریخت * تقدیری
 آنکس که کر یخت از بارش چون شتر مرغ ریخت برک از کلستان حیاتش
 دیمکدر که اعرابده نظائری مرور ابتدی حاصلی مصرع اول مبتدا
 و ثانی خبر در و که لفظنک مدخولی اولان جمله مبتدایه صفتدر
 بارش ده ضمیر مبتدایه راجعدر آنکس که از بار خود دیمکدر (کر یخت
 کاف مجمینک کسر یله فعل ماضیدر مصدری کر یختن در قاجق
 فرار معناسنه مضارعنده خازیه قلب اولنوب کر یزد و کر یزنه دینلور
 و بعض لغاتده کر یزیدن دخی درج اولنمشدر ولیکن اصل مصدر
 اولکیدر (کلستان کاف مجمینک ضمی و لامک کسره سیله و کذلک
 لامک سکونی و سینک کسره سیله ایکنجی دخی جائزدر و نه تابعدر

هر قنغی وزن اوزرنه مستقیم ایسه استعمال اولنور اصل اولان ناید
 زیرا ستان کسرله ظرف مکندر اگر چه هر یه اطلاق اولنماز بلکه
 شول یه دیرل که منشاء اوله پس کلستان کل لک در یعنی چوق کل بتن
 بر در بر یه وافر کل کتورب دو کسدر اول یه کلستان دیمزلر (برک پیراق
 و پراق و دقایقه کلور که برک پیراقددر کل پیراغنه برک کل دیرل اما
 مجاز در معنای حقیقهسی پیراقددر یول پیراغنه برک راه دیرل اغاجک
 اولسون و چچکلک اولسون لوازم و مهماتندن اولغله پیراغنه برک
 دیدیلر (ریخت فعل ماضیدر مصدری ریختن در دو کلک و صب
 معناسنه رییدن دو کلک انصباب کبی مضارعنده خای زایه قلب
 ایدوب ریزد و ریزنه دیرل بوصورنده حیاتش ضمیری بر که قید
 اولوب برک دخی ریختک مفعولی اولور از کلستان حیات ریخت برکش
 تقدیرنه (معنای بیت) بودر که اول کس که دوه قوشی کبی کنسیدی
 یوکنسیدن فرار ایلدی و بار طاعت چکمدی کلستان حیاتدن عمری
 پیراغنی دو کدی و بهاری صولدردی و کنسیدی اهلاک ایتدی زیرا
 طریقه بارکش اولیان حیوانی طاغده قوردر و کذلک حیات قلب
 و غناء روح فیض طاعتله در پس بومعنی اولیحق وجودنه بیوست غلبه
 ایدوب بالاخره کنسیدی صولدردی و عمرنده دخی برکت بولیبوب کنسیدی
 تیر اولدر * بار این در را بجان باید کشید * ورنه همچون سک زبان
 باید کشید * تقدیری بار این در را باید کشید بجان و دنه باید کشید همچون
 سک دیمکدر که بار کشیدک مفعولی و کشید بایدک فاعلیدر که ایکی
 فعلک اجتماعی و ثانی نک مصدریه تین اقتضایدر پس کشید بوراده
 کشیدن معناسنه در ررنه و اگر نه کشید دیمکدر زبان ایکنجی کشیدک
 مفعولیدر سک کاف مجمی ایله کلیدر (معنای بیت) بودر که بوقیونک یعنی
 باب حق یوکنی جائله چکملک کر کدر یعنی از دل و جان خدمتده بولنلودر
 و کسل و فتور کوسترمیوب نشاط و انبساطله طاعتده قائم اولنلودر
 و اگر بوجه اوزره بارکش اولنمزه کلب کبی لسانی چکملک کر کدر یعنی
 سکوت ایتلودر زیرا بومعنی لاف و کذاب و قیل و قاله بتمز بلکه
 خدمتله وجوده کلور بونده مدعی بی کلبه تشبیه واردر شکم تأمل ایله
 ظاهر اولور فافهم * هر که او کردن کشد این بارها * باشد از نفرین

برو انبارها * کردن کشدن مفعولی و بعد الجمله اویه خبر و بعد الجمله مبتداء
 اوله صفتد ر که هر که در انبارها باشدك فاعلیدر و از انباری بیاند و بعد
 الجمله هر که یه خبر در کردن كاف بجمی ایله بیوند رعنی کبی زین اصلنده
 زاین در همزه سی در جده رسما دخی حذف اولمشدر بارها بارك
 جهمیدر زیر اجادك ادات جعی الف وهادر نفرین ایلنج ولغت ایتك
 قارشی و بریدی دیمك یرده نفرین دادد یرل اصلی ناآفرین در که لسان
 فارسیده ناننی ایچوندنفرینك مقابلی تحسینده مستعمل اولان آفرین در
 كمافی الدقائق (برواصلنده بر او در که راستعلا ایچون و اوضیر منفصلدر
 صکره الف حذف و رایه ضممه حرکتله وصل اولمشدر در انبارها انبارك
 جهمیدر ایچنه غله قوید قلمری اوه و کیلاره دیرلر و بعض لغاتده انبار
 نبرك جهمیدر که سرله که عربیدر دیمشدر فاما بومعنايه قاموسده انبار
 ونبر یوقدر و حلیمی ده کلور که انبار انباشتن و انباریدن لفظند در
 مشتق در دیمشدر که طولدر مق معناسنه در بوضورتده عربی اولمدیغی
 ظاهر اولور الحاصل انبار انصار و زنی اوزرنه کلمه مفرده فارسیده در
 عربیه و جمع دکدر عرب بر او ستده اولان انباره بیت الغله و یر التنده
 اولان چقوره مطموره دیر (معنای بیت) بودر که هر کسه صکره
 ذکر اولان طاعت یوکلرند یعنی انواع طاعاتدن کردنکش اوله
 واعراض و ابناء ایلله انك اوزرنه انبارلر طولیسی ایلنجلر و بدعا لعنلر
 اولور یعنی الله تعالی ك وملائكتهك وناسك یعنی آك اوزرنه اولور
 تنکم قرأنده کلور (اولك علیهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعین)
 پس بوراده انبار ذکر کثرت لغتی تمثیل ایچوندن تنکم اکول اولانه
 فلاك قارنی انباره بکزر دیرلر مراد کثرت الکلی وسعت بطنی تمثیل در
 و کبیر الطن اولانه دخی دیرلر انبار کبی قارنلو معناسنه و بوندن اخذ
 اولمدیکه خدمنده بولمقی و بارکش اولمق رحمت الهیه یه و خیر دعا یه
 واخذ نفسه وسیله در فافهم * کرده بارامانت را قبول * از کشیدن
 پس نباید شمد ملول * بار کرده نك مفعول اولی و قبول ثانیهی در
 مصرع ثانیک تقدیری پس نباید شدن ملول از کشیدن دیمکدر که
 پس فاء جزایه معناسنه در شد مصدرله مؤلده ر که نبایدك فاعلیدر
 ملول شدنك مفعولی و جار و مجرور ملوله متعلقدر کرده ماضی مقید

وهمزه خطاب ایچوندن معناسی ایتش سن سن یکمیش زمانده دیمکدر
 رسم اصلبسی کرده ای در که الف ماقبلنده های و فتح دالی محافظه
 و یا خطاب ایچوندن ر یا خطاب حذف و الف عین بتره صورتده
 رسم اولنوب یا خطابدن بدل قلندی اشته همزه نك خطاب ایچون
 اولدیغی بدلیت ایله در و الا خطاب ایچون اولان یادر بعض مواضعده
 که کردی کلور ایلدك سن معناسنه بوضورتده ماضی مقید قسمندن
 اولماز امانت خیانتك ضدیدر اصلنده مصدر در صکره انسان انك
 اوزرنه مأمون اولدیغی نسنیه اسم قلندی پس امانت اداسی لازم
 کلان حقددر قال الله تعالی (انا عرضنا الامانة) مقصود ظاهرده وضع
 الهیه در که شرائع و احکامدر و حقیقتده بلا واسطه فیض ربانی
 و سررحمانی در (قول ردك مقابلیدر که فارسیده پذیرفتن ایله تعبیر
 اولنور مصدر شاذه دندر و لکن ابن اعرابی قافك ضممه سن دخی
 حکایه ایتشدر دخول و زنی اوزرنه (ملول ملالتنددر شامت معناسنه
 یعنی برنسنه دن اوصانوب سیر اولمق (معنای بیت) بودر که سن
 باراماتی و جلها الانسان موجبجه قبول ایتش سن پس اول باری
 چکمکدن ملول اولمق کرکز بلکه جد و نشاط اوزرنه الی آخر العمر
 خدمنده بولنوب باب حقه تردد ایتلودر و ظاهرK احکام شرعیله ایله
 تعبده مشغول اولوب باطنك دخی استفاده ایچون حقه مقبل کرکدر
 و امور تعبده یه ر یا صغیمبوب اظهار دخی لازم کلدیکی کبی اسرار حق
 دخی تکلفدن مصون و ستر و اخفایه مقرون اولمودر و الاظهار و باطنا
 خیانت لازم کلور و صاحبی ظلوم و جهول اولور * روز اول خود
 فضولی کرده * دآن فضولی از جهول کرده * فضولی کرده نك
 مفعولی و روز آنك ظرفیدر دان فضولی مبتداء و جهولی مابعد نك
 مفعولی و بعد الجمله خبر و ماقبلنه معطوفدر بوضورتده عطف الاسمية
 علی الفعلیه اولور و جائزدر که آن کرده یه مفعول اولوب عطف الفعلیه
 علی الفعلیه اوله که بلاغته مناسب اولان بودر روز اولدن مراد
 یوم میثاقدر که اول کونده آدمك علیه السلام ذریتی ار و احندن عهد
 آلتش و ایمان و علم عرفان و عمل اوزرنه روح و قلب و جسد عقد
 اولمشدر و اول امانتک صورتی اولان بر جری آدم از موزنه آلوب

اوراده قالمشدر واندن اولادك اوزرنه ركوب ظاهر و باطن بوباركرانی
الی هذا لان والی قیام الساعه حامل اولمشدر (خود لغت حلمی ده
كلور كه كندی دیمكدر واور سمیدر واداندركه براسك آخرنه اولاشور
حكم مرتبه خصوص حاله دلالت ایدر فضولی ولی و وکیل واصل
اولوب مالایعنی به مشغل اولانه دیرلر (فضول اصلانده فضلك جمعیدر
كه نقصك ضدیدر) و امام راغب دیمشدر كه فضلك اكثر استعمالی
مدوحد و فضولك مذمومه در بوراده فضولی ده یا مصدريه در
(وان اصلانده وآن مدله صكره ورنیچون درج اولمشدر) جهولی ده
یادخی مصدريه در جهول صیغه مبالغه در صبور ورنی اوزرنه زیاده
جاهل معناسنه (معنای بیت) بودر كه روزازل واولده كه یوم
میثاقدرد خود فضولك ایتش سن واول فضوللخی دخی زیاده جهلكدن
ایلیش سن یعنی ایتدیكك عهدك عاقبتن بلیوب درعهده ایتكك
فضولك ایلدك زیر اسموات وارض و جبال حل اماندن اباء ایتدیكی
وقته سنك اوزرنه الترام ایچون قلیج و جبر و قهر یوغیدی بلکه
سن همان كندی یانكدن بن بونك عهدده سندن كلورن دیو الترام
مالایلزم ایلدك ولكن (انه كان ظلوما جهولا) موجبجه ظلم نفس ایتدك
واماتی موضعنه وضع ایتیبوب خیانت ایتدك وعاقبت خیانتك سببیه
مؤاخذه اولنه جفكی بلك و بر امر سهل صاندك و آخر صعب چقدی
فاما عارفلر بوراده ظلومیت و جهولیتی خلافتنه دخی حل ایتمشدر
(پس اكثر انسان كرجه ظلم لنفسه در فاما مقصود اولان انسان
كاملك ظهور یدر كه حامل امانت ظاهره و باطنه فی الحقیقه اودر وائك
وجودی واحد كالف درو) (علیكم بالسواد الاعظم) ده سواد اعظم
واحد علی الحق در (پس ناظمك قدس سره تقبیح و تشبیعی ناقصه
كوره در و بو عالم زمان مهدی به دك سواد اعظم دن خالی دكلدر
(والحمد لله تعالی و بو محل كرجه زیاده تفصیل اقتضا ایدر ولكن تطویل
مؤدی اواور پس تفاسیر و سائر مواضع دن طلب اولنه) جنبشی كن ای
پسر كاهل مباش * چون بلی گفتن بتن تنبل مباش * جنبشی كن ككه سنك
وكامل دخی مباشك مفعوللر یدر بلی گفتی نك مفعولیدر تنبل مابعنده
مباشك مفعولی (و بتن تنبلك صفتیدر) جنبش اسم مصدر در یا وحدت

ایچوندر كه نوعیه محمولدر مصدری جنبیدن كلور دیرنك تحرك معناسنه
تعدیه سنده جنبانیدن دیرلر كه تحريك دیمكدر) كاهل سست در تنبل كی
تنبل ایله مقابله دن هاما فتوح اولق و جائزدر كه ها اصلانده مكسور اولوب
بوراده قافیه ایچون مفتوح اوقده (بلی لامك فتحیه عربیدر كرجه عجم
كسرله اوقور بلی منفی بی اثبات و كلامی جحد دن تحقیقه رد در كه
بل منزله سنده در حتی بهضیلر دیمشدر كه بلی اصلانده بل ایدی صكره
الف زیاده قلندی ناكه اوزرنه سكوت حسن اوله پس الست بر بكم
استفهامنده بلی ایله جواب ویردكاری الله تعالی نك مخاطبلك
پروردكاری اولمامغی ننی اولدیغن بیاندر زیرانغی ننی ایتك عین اثباتدر
اشته یوكله اقرار و ایمانه دالدر كرائك برینه نعم دیسلردی انكار وكفر
لازم كلوردی زیرانغی تحقیق و جحدی تصدیق ایچوندر كه الست
برینادیمكدر (كفتی ماضی مخاطبدر مصدری گفتن در سونلك معناسنه
مضارعنده قایی واوه قلب ایدوب بریا زیاده سیله كوید وكوینده
دیرلر مخاطبی كری كلور (معنای بیت) بودر كه ای پسر مقام خدمت
حقده بر جنبش ایله و بر نوع عظیم حرکت كوستر سست اوله چونكه
روز میثاقدده الست بر بكم خطابنه جواب و یروب بلی دیدك واعتراف
ربوبیت ایلدك و بومر تبه ایله عالم ارواحده اقرار و ایمان فطری ثابت
و متحقق اولدی پس عالم اجسامده دخی تنكك تنبل اوله و اقرار و ایمان
ازلی عمل صالح ابد ایله تأكید و تقویت ایدوب اركاكی شرائع
واحكامده عمل و استخدام ایله تا كه اقرار كه نشان اوله و قلب و قلوبك
شداد و استقامت بوله و دخی (اعملوا فكل ميسر لما خلق له) سری
ظهوره ككك اشته بعث رسولدن مراد بو ایمانی تذکیر و امر اماتی
تحدیث و عهد قدیمی تجدید در زیر غواشی بشریه و حجب ظلمانیه
و وسائل کثیره و عوائق و فیه نسیان و خیانت و نقض ابراث ایدر
والله الخفیظ * هر كه اندر طاعتش كسلان بود * حاصلش كراهی
و خذلان بود * هر كسی كه تقدیرنده در كه هر مبتدا اندر كسلانه ظرف
و كسلان بوده مفعول اولوب بعد الجمله مبتدایه صفت اولور حاصلش
مبتداء ثانی و كراهی بودك مفعولی و بعد الجمله مبتداء ثانی به خبر
و بودخی بعد الجمله مبتداء اوله خبر در كسلان عطشان ورنی اوزرنه

صفت مشبهه در کسل بر نسنده تناقل و فتور در که آندۀ تکاسل لایق
 دکل بلکه تحصیل ایچون قیام وجد و اهتمام لازم در انکچون کسل
 مذموم اودی و صفت نفاق قلندی حاصل بوراده محصول و نتیجه
 دیمکدر (کراهی ده یا مصد ریه در کراه ضال معناسنه در که صفت
 مذمومه در و بوا عصارده عوام ناس غلط ایدوب مدحده استمهال
 ایدرل و فلانک کراهی و اردر دیرل یعنی یولنده و صوینده و معروردر
 دیمک استرل بوا یسه لغتدن خارج بر غلط فاحشدر و بالاده کذر
 ایتشد در که کراه اصلنده صفت مشبهه در کنه کار و سیاه کاسه
 و کان ابرو و امشالی کبی خذلان کسرله ترک نصرتدر یعنی برکسیه
 نصرت اولمیبوب حالی اوزرنه ترک خذلان دیرل پس مخذول
 منصورک مقابله در انکچون د عاده دیرل) اللهم انصر من نصر الدین
 و اخذل من خذل المسلمین (معنای بیت) بودر که هرکسه که حقت
 طاعتند کسلنک و اهل فتور اوله زیرا طاعتی شینه اضافت ایتک
 مطاع اولان حق اولمغی اشعار ایدر مع هذا ایات سابقه دخی مرجعه
 قرینه در پس او مقوله کسه نک محصول و نتیجه سی و مال حالی
 ضال و مخذول اولمق اولور زیرا مهتدی اولان طریق عادتده بولنور
 و نصرت دین ایدن دخی حقتدن منصور اولور نتکم قرآندۀ کلور
 (ان تنصروا الله ينصركم) پس طریق شرعدن خارج اولانه کراه
 و نصرت دین ایتینه خذلان دیرل و العیاذ بالله تعالی * وقت طاعت
 تیر و چون باد باش * وز همه کار جهان ازاد باش * بونک تقدیری
 روتیر وقت طاعت باش چون باد و باش ازاد از همه کار جهان دیمکدر که
 تیر لفظی روک تحشده فاعلندن حالدر زیرا مسرعاً معناسنه در وقت
 روه ظرفدر باش چون باد ماقبلنده اولان تیری یعنی سرعتی بیان
 و آئی تشبیهدر و ازاد ایکنی باشک مفعولی و از همه ازاده متعلقدر
 (تیر تانک کسره سنک اماله سبله کسکن و عجله ایتک معناسنه) (رو امر
 حاضر در مصدری رفتن در کیتک و یوریمک معناسنه مضارعندۀ
 فای و او و تابی داله قلب ایدوب رود و رونده دیرل) و زاصلنده و ازدر که
 و اوفی الحقیقه باش اوزرنه داخلدر که بوراده جمله فعلیه بی جنسی
 وزرنه عطف ایچوندر (همه جمله و دوکلی اصلی هم در صکره معنای

عامدن معنای خاص علمی به نقل علائچون آخرنه ها الحاق اولندی
 (آزاد حر الاصل و معنی و سرو اغاچنه دخی آزاد دیرل روایت
 اولنور که مجنون بر کون بر باغبانی کوردیکه بر سرو اغاچن کسکن دل
 قد یاره بکزر بونی کسمه دیو شفیع اولوب بهاسن و یروب آزاد ایتدی
 خصوصه اول سروه آزاد دیدیلر بعدۀ شایع اولوب هر سروه آزاد
 دندلدی و بر سروک قدی غایت موزون اولسه خصوصه ا کا آزاد
 دیرل (معنای بیت) بودر که طاعت وقتندۀ سرعت و عجله ایدیمی
 اولدیفک حالده یوری و سرعتندۀ باد کبی اول زیرا طاعتۀ مسارعته
 مأمور سن نتکم قرآندۀ کلور (و سارعوا الی مغفرة من ربکم) الایه
 زیرا مقصود اسباب طاعتۀ مسارعته در که جتنده رؤیت حق ایچون
 مقام کثیبه مسارعت بوراده طاعتۀ مسارعت قدردر و کار جهالت
 جله سندن یعنی تعلقتدن منقطع و آزاد اول الحاصل وقت طاعتندۀ
 کار دنیا به شغلاک واریسه اندن کسل زیرا مقبول کار کار آخرندر
 یو خسه کار دنیا دکل و بالکنز بر کار دکل بلکه جمله علاقتدن انقطاع
 و تجرد تام ایدوب اهل تفرید زمره سندن اول که حقتدن کلامکینه
 حقه کیدر سن پس تجرد ده مجبی و ذهابی بری برینه تطبیق ایله
 * منزلت دورست و بارت بس کران * کوششی کن پس نمان
 از دیگران * منزلت دورست مبتدا و خبر و بارت کران دخی بویه در
 کوشش کن کلام سنک مفعولی و از نمانه متعلقدر (منزلت ده تا خطاب
 ایچوندر که منزل ا کا مضافدر) منزل نزول ایده جک مکان حسی در
 بوراده مقام معنویدر که مقام وصولدر (دور ابراقدر مقابلی نزد یکدر که
 قریبدر) بارت ده دخی تا خطاب ایچوندر که بار ا کا مضافدر (بس
 باء عریضه زیاده معناسنه در) کران کاف فارسینک کسریله آخر
 معناسنه در تقیید کبی (کوششی ده یا وحدت ایچوندر که نوعیت ده
 مجرولدر کوشش کاف عربینک صمیمه کوشیدن لغتندن اسم مصدر در
 دوریشش معناسنه بوراده همان مصدر معناسنه در که دور شقی
 و اجتهاد ایدوب چالشقدر (پس بویس باء عجمی ایله در فاء جزایه
 معناسنه) نمان نهی حاضر در که اصلی نه مانند یعنی نون مفتوحه
 نافیه در مان امر در مصدری ماندن فاعل معناسنه مضارعندۀ نونه

فحمه حرکت و یروب ماند و ماننده دیرل مانستن که بکر مکر
مضارعنده سین حذف اولوب انده دخی ماند و ماننده دیرل ولکن
التباس مقام وقرینه دن مندفع اولور (دیگران دیگرک جمعیدر که
دخی وغیری معناسنه نتکم تفصیلی بالاده کذرایتدی (معنای بیت)
بود که سنک منزلك اوراق و یوکک زیاده آغردر پس چالش
غیر یلردن کری قالمیه سن زیرا انلرواصل اولوب سن فراقده قالورسن
یوندن مقصود بارعلاقه بی تخفیفله بلکه اصلندن اسقاط وازاله ایله
توصیه درنتکم حدیثده کلور (وخفف الحمل فان العقبه کؤد) یعنی
آخرت عقبه و یوقشی صر پدر که یوکلی آدم اول عقبه بی مرور
ایده مز پس سعی ایدوب بار وجود وعلاقه بی اوزرندن رفع ایتمک
کر کدر اهل تجرد اولنلر ایتد کلری کبی والا کار مشکل اولوب برزخده
قالمق اقتضایدر اهل برزخ ایسه حقندن مجبوبر و آی اکا که یاردن
جدا اوله منزل وصله ارمیه و جمال حتی کورمیه وقد وصل الاحبة
وانقطعنا * راه پرخوفست و دزدان در کین * رهبری بر تانمانی برزمین *
راه مبتدا و پرخوف خبری و دزدان دخی مبتدا و در کین خبری در
رهبری یره مفعولدر تا غرض ایچوندر (پر ضم باء فارسی ایله طولو
معلوم معناسنه (خوف امنک ضدیدر که توقع مکر و هدر یعنی امارت مظنونه
ویا معلومه دن زمان مستقبلمده توقع و انتظار اولنان امر مکر و هدر
لاحق و عارض اولان غدر (دزدان دزدک جمعیدر که اوغری
دید کلریدر دزدیدن اوغر لمقدر که عرب سرقه دیر (کین کاف عربینک
فحمه پوسی کین کاه پوسی یری یعنی استخفا ایده جک یر که عرب
مکین دیر کوندنکه پنهان اولمق معناسنه (رهبر و رهنا قولاغوز که
عرب دلیل دیر یول کوستریچی و ایلدیچی معناسنه اصلنده وصف
ترکیبیدر که برنده راه در رهبری ده یا وحدت ایچوندر (بر باء عربینک
فحمه امر حاضر در مصدری بردن در ضمه ایلمک معناسنه مضارعنده
بانک ضمه سی فحمه ابدال اولنوب برد و برنده دیرل (نمانی فعل مضارع
مخاطبدر اصلنده رسمی نه مانی در که نه حرف نفیدر صکره آخرنده
هاء بیان حرف ونون مانی به متصل قلمشدر (معنای بیت) بودر که
راه حق خوفله طولیدر یعنی زیاده خطرناکدر و خوفلودر و اوغر یلرده

پوسیده در یعنی اول بولده پوسیده اوغر یلر و حرام یلر اولمقله ابتداء سبيله
زیاده خوف واردر و انک حرام یلری نفس اماره وهوی و شیطان
و شهوات و افکار فاسده و ظنون و شکوک و شبهاتدر بوجهتدن
بانکجه سلاح کوتر توحید و ذکر و قوت یقین و عفت و صلاح و تقوی
و موافقات شرعندن تا که اول مخالفله زبون اولمیه سن و سلامتله کندر
ایدوب کیده سن ولکن بر رهبر و رهنا ایلت یعنی اول بولده بالکین
سلاح کفایت ایتمز بلکه سکا بر قولاغوز و مرشد دخی کر کدر ایددی
بویله برکسه بولوب بو طریق مخوفده اکا تابع اول تا که براوزرنده وقفه
ایدوب قالمیه سن بلکه طوغری بولدن منزله ایره سن اشته یوندن
سالکله بر مرشد کامل لازم اولدیغی ظاهر اولدی زیرا خود بخود سلوک
اولدیغی مقرر در قال الله تعالی (اهدنا الصراط المستقیم) یعنی هادی
و مرشد اول و بالذات الله تعالی در و اندن خلیفه سیدر که انک صفاتیله
قائم و متخلیدر * هر که در ره از کران باران بود * هر دمش از دیده
خون باران بود * مصراع اول مبتدا و ثانی خبردر هر دمش ده شین
مفساده دیده به قیددر هر دم از دیده اش دیمکر خون بودک فاعلی
و باران مفعولیدر از دیده بارانه متعلقدر هر دم دخی اکا ظرفدر
(کران باران صفت مشبهه در آغریوکک لردیمکر پس باران بارک
جعی بولک معناسنه (دیده دقایقه کلور که دیده کوز ایچنده قیاق
النده اولان یردر چشم کوزدر که قیاق و کرک انده داخلدر دیده ده
داخل کر کدر اما سواد و بیاض دیده ده داخلدر دیده مر کبدر بر جزئی
دید در که اسم مصدر در دیدن دنکه کور مکرر گفت گفتن دن اسم
مصدر اولدیغی کبی کوزه دیده دید کلری مذکور اسم مصدرک معناسنه
انتساب خاصی اولدیغی اوتوریدر پس جزء ثانی که هادر نسبت
ایچوندر نتکم ال دو جگنه دسته دید کلری دست که ال در اکا انتسابی
اولدیغی اوتوریدر و کتاب مذکورده بر محمله دخی کلور که دیده ده
ها معنای عامدن اسم خاصه نقل علامتیدر و بو تقریردن فهم
اولنور که بانک مدلولی نسبت ایچون اولدیغی کبی هانک مدلولی دخی
نسبت ایچون اولور نتکم دستورده کلور که الف و نوندن صکره یادن
بدل بر هاء نسبت زیاده ایدرلر مثلاً ملوکانه عاقلانه عارفانه دیرلر زیرا

یوهار لیاقت و نسبت افاده ایدر (خون قاندر که عرب دم دیر (باران
صفت مشبهه در یغاغن معناسنه کریان اغلاغن و نالان اکلکن
دیمک اولدیغی کبی مصدری باریدن در که یاغقدر و بوجهتدن یغموره
باران دیرلر و یغمور لاشه بارانی دیرلر و یغمور دن قاچوب تحصن
ایده جک آلاچغه یعنی قاره اوه که اهل غنم چادر کبی قوردرل باران کریز
دیرلر و بوراده ایکی باران اراسنده تیجنس تام واردر مع هذا بری جمع
وبری صفتدر (معنای بیت) بودر که هر که راه حقه آغر یوکلایردن
اوله هر دم انک کوزندن قان یاغیجی اولور یعنی ثقیل الحمل اولان کشی
یوکن چکمکدن عاجز اولوب قان اغلر و هر دم یو محنتله بویله پکر
زیرا عقبه صعب و طویل المسافه در وانک بر صورتی صراط و بر صورتی
دخی (سار هقه صعودا) ده صعوددر و صعود آتشدن بر طاعدر که
صعود و نزولی یتش سر سینه ده حاصل اولور که مالا یوصف بر نوع
عذابدر الحاصل انسان طریق آخرته هر نقدر سبکبار اولور سه
اولقدر مستریج اولوب سهولته کیدر و عقبات مشقتی چکمز و لا
شدانله مبتلی اولور و اول بلر انسانک و جودی و احکام طبایع
و عناصری و تعلقاتی در و بمقامه متعلق حدیث شریف واردر که
کتاب محمدیه اورزنده اولان شرحزده ایراد اولمشدر و علی التفصیل
فوائدی تحریر قلمشدر پس اورادن مطالعه اولنه * لاشه داری
سبک کن بار خویش * ورنه در ره سخت بینی کار خویش * لاشه
داری نک مفعولی و سبک کن کلمه سنک مفعول اولی و بار ثانیسی در
ورنه و اگر نکنی سبک دیمکدر که شرط و سخت بینی نک مفعول اولی
و کار ثانیسی و در اکا ظرف و بعد الجماله جزا در (لاشه جیفه در که
مردار در آخرنده یادن بدل اولان همزه یار زانده و یا تنکیر ایچوندر
(داری فعل مضارع مخاطبدر مصدری داشتن در که طوتمقدر
مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد و دارنده دیرلر (سبک سینک
فتی و باء موحده نک ضمیه بینی خفیف معناسنه) سبکبار بینی یوکلودر
(بینی مضارع مخاطبدر مصدری دیدن در کسر دالاه که کورمکدر
مضارعنده علی خلاف القیاس دال بایه قلب اولنوب بیند و بیننده
دیرلر (معنای بیت) بودر که اوزر کهده جیفه دنیا طور سن کندی

یوکی خفیف ایله یعنی اول جیفه بی بالکلیه ترک ایله پس تخفیف له
ترک مراد اولور قلت ایله عدم مراد اولدیغی کبی والا راه آخرته
کندی کارکی سخت یعنی قاتی و شدید کوررسن و ایشک یمان و مشکل
اولور زیرا مواقف واسو له چوقدر که هر وقفده بر سوال واردر که
جوابه قادر اولمیان اوراده بیک سنه عرق ایچنده قالور بوراده دنیایی
لاشه به تشبیهدن اهل دنیایی کلا به تشبیه لازم کلور که کلاب کبی
جیفه دنیایی اجتذاب ایدرلر و آخر سیر اولمازلر و جیفه دن مرادی
دنیا اولدیغن تصریح ایدوب دیر که * چیست بارت جیفه دنیایی
دون * کز پی او کرده خود را زبون * بارت مبتدا و چیست خبر
مقد مدر جیفه مبتدای محذوفه خبر در که تقدیری آن جیفه دنیایی
دونست دیمکدر که جمله سی باری بیاندر خود را کرده نک مفعول
اولی و زبون ثانیسی و کز پی او آتی تعلیلدر و بعض نسخده
کز پی آن کشته خوار و زبون دشمندر (چست اصلنده چه است
در که چه کسر له ذوی العقولک غیریدن استفهامدر) (بارت ده
تا خطاب ایچوندر که بار اکا مضافدر) جیفه کسر له قوقش میت
جشه سیدر (کز پی او اصلنده که از پی او در ها و الف حذف اولنوب
کاف زایه وصل اولمشدر) (پی باء عجمینک فتحیه ایز معناسنه بوراده
از پی او بهره معناسنه در که تعلیلدر اندن اوتوری دیمکدر از پی
توسندن اوتوری دیمک اولدیغی کبی) کرده کرده فعل ماضی مقیددر
و همزه خطاب ایچوندر تنکمر و رایتدی (معنای بیت) بودر که
سنک بارک ندر دنیایی دینه نک جیفه سیدر یعنی جیفه به بکزه بن
قوقش دنیادر پس جیفه نک اضافتی لجین المساء کبی در شول دنیایی
دون در که آندن اوتوری کندیکی خوار و ذلیل و زبون ایله داک یعنی
تحصیل دنیا آردنه دوشوب اهل دنیا اراسنده عزیز اولد کسه ده
آخرنده اهل آخرت اراسنده ذلیل اولدک زیرا دنیایک عندالله
و عند العرفاء و الزهاد جناح بعوضه قدر و زنی یوقدر پس بویله
بی مقدار آردنه دوشن کسه نک ندکلور عزتی اولسه کر که کل امدی
اول باری ظهر کدن کیدر تا که عقبه آخرته خفیف الحمل اوله سن
و اول جیفه نک چورسنه دولا شمه تا که عزت دارین بوله سن و آخرته

غزیزله کله سن * کرچه این جاهست در ره خفتت * هیچ رجعت
نیست بر جان و تن * بوییت اکثر نسخته یوقدر واولان برده دخی
اختلاف فاحش ایله یازمشدر که بی معنی در ناچار نسخته مزتهی اولماق
ایچون بری اختیار اولندی (خفتن یا توب او یومق خفته یا تمش
و او یومش در خفتت آخرنده تا خطاب ایچوندر (رجعت ده تا دخی
خطاب ایچوندر) هیچ نسنه دکل معناسنه بویه مواضعه اصل و قطعاً
معناسنه استعمال اولور (معنای بیت) بودر که کرچه بوراده راه
آخرته خوابک و غفلت وارد و فاما جان و تنک * هیچ رجعت یعنی
هر جتک یوقدر زیر یول اوزرنده او یومق اولماز و طالب راحت
اولان بولدن قالور و رفقا دن جدا اولور پس انک که کندی
جان و تنه هر جتی وارد و جان و تنک راحتی قیده نه دوشمن و منزله
ایرمد بکجه خوابه و ارمز و الا چوق نادیم اولور

* * در بیان ترک زینت گوید * *

* سرچه آرای بد ستاری پسر * ناتوانی دل بدست آرای پسر *
سر آرای نک مفعولیدر تامادام معناسنه آراهره ظرفدر دل دخی اکا
مفعولدر چه استفهامدر (ارایی مضارع مخاطبدر مصدری آراستن
و آراستن در بزه مک و زینت ایتک معناسنه مضارعنده سین یایه قلب
اولوب آراید و آراینده دیرلر (دستار دلبند که باشه صررلر ال ایله
صرمغه دستار ندای اصلنده وصف ترکیبی در که آرنده دست در عقد
دلبند ایله حاجیه باعث اولمغه دستار دیدیلر پس آراسم فاعلدر که
کتورچی در مصدری آوردن در و اوک فحیه کتور مک معناسنه
مضارعنده اورد دیرلر اصل اوزرنه و کثرت استعماله بناء و اوی
حذف ایدوب آرد دخی دیرلر آرمله بوندن امردر (معنای بیت)
بودر که ای پسر نه ایچون دستار و دلبند له باشکه زینت و یرر سن
مادامکه قادر سن بر کوکل اله کتور و خاطر باب که سکا بواندن بکدر
الحاصل ظاهری کوزمه بلکه باطن ایله مقید اولور زیر الله تعالی قولک
ظاهره التفات ایتز بلکه باطنه نظر ایدر و خصوص اوزرنه باطن
غیری دخی اصلاحه مقید اولور و زیر کوکل کعبه در پس اتی بنا
ایتک کی و هدی دخی اکا کوره در و خصوص اوزرنه قلوب اولیایی

مراعات و محافظه لازمدر که نظر کا حقد ر لاجرم تعلق و محبت
ایتدکاری کسه مقبول مولادر * تا نکیری ترک عز و مال و جاه * از همه
پسر نیایی چون کلاه * ترک نکیری نک مفعولیدر و بعد الجملة نیایی به
ظرفدر زیر تامادام معناسنه در بقیه ترکیب دخی نیایی قید و متعلقدر
نکیری نک اصل رسمی نه (کیری در که نون مفتوحه نافیه در صکره ها
حذف و نون وصل اولندی کیری مضارع مخاطبدر مصدری گرفتن در
طوتمق معناسنه مضارعنده یا زیاده ایدوب کیردو کیرنده دیرلر (نیایی ده
نون دخی بویه در اصلی نه آبی در که همزه تخفیف یایه قلب اولمشدر) آبی
مدله مضارع مخاطبدر مصدری آمدن در کک معناسنه مضارعنده
میم یایه تبدیل اولوب آید و آیدنده دینلور (کلاه کاف عربینک ضمیمه
یورکدر سلطان بورکی دیدکاری چیمک تاج سلطانه تشبیه طریقه در
پس بوندن معلوم اولدی که هر ب تاج دیدیکنه عجم کلاه و ترک
یورک دیر صکره کلاه بورکده و طاقیه ده و مطلقا باشه کیچک نسنه ده
استعمال اولندی کرکسه کله پوش دیدکاری اولسون کلاه قاضی
بر نوع طاقیه در کلاه تیزی کلاه امیرانه در و کلاه زر التون اسکفدر
(معنای بیت) بودر که مادامکه عزت و مال و قدر و منزلت ترکیبی
طوتمیه سن و ذات و فقر و بی مقدار اولمغی اختیار ایتیه سن جمله خلق
اراسندن طاقیه و تاج کی باش اوزرنه کلر سن یعنی باشلر تاجی و عندالله
مقبول و معتبر اولمزن پس اعتبار بولمغه ترک اعتبار لازمدر زیر
خلق قیدنده اولان خالقه تقرب ایتز بلکه بومعناک و سبله سی رفع
قبود و ترک و مجرد در احوال انبیا و اولیا کی فاعرف * نیست هدی
خویشتن آراستن * قصد جان کرد هر که اواراستن *
خویشتن اراستن مفعولی و آراستن دخی نیستک بحسب المعنی
فاعلی و مردی مفعولیدر قصد جان کردک مفعولی و هر که
فاعلیده زیر هر کسی که تقدیرنده در او مبتدا و تن آراستنک
فاعلی و مبتدا جمله مبتدایه خبردر بود دخی بعد الجملة هر کسی به
صفت اولور (مردی ده یا مصدریه در مردلک اراک و انسایت
دیدکاریدر) خویشتن و اور سبله و خویش و خود کندی دیمکدر
خویشتن دار نفاقه و غیریده کندن اعتدال اوزره طوتمچی و حفظ

ایندی در (آراستن مصدر در زینت ایتک معنای آنست که ترک بزه ملک دیر
 راست فعل ماضی در بزه دی معنای آنست تن لفظی ایه ماقبله تجنّب
 نام اولور زیرا بوراده تن بدن معنای آنست در آراستن ایسه مصدر تائی در
 (معنای بیت) بود که کندنی لباس فاخر ایه ترین ایتک حقیقتده
 ارلک و انسانیت دکلدر بلکه ارلک انزلکی خرقه پوش اولمقده در که
 یومعنی انزلک اوزر لرنده حرب اعدای چون زره دیدکری درع کبدر
 کوبیا مرقعک پاره لری زره حلقه لیدر لباس زینت ایسه قوری
 شهرت و صورتدر قصد هلاک جان ایلدی هر کیمکه بدتی بزه دی زیرا
 حریردن قیص زره بدل اولماز الحاصل جسدنی و عالم صورتنی احیا
 و تقویم ایلین کسه جاتی و عالم معنایی اهلک و هدم ایتدی زیرا ایکی
 آرایش بریده اولماز و هرنه مقوله معنی که صورتده ضعف قبول ایدر
 آنک قوتی معنایه کبدر و خلافی دخی بویله در فافهم جدا و بوندن
 فهم اولندیکه اهل ارادت و تصوفه لباس زینت تلبس ایتک حرام
 کبدر و کندنی کسوه مخصوصه سندن عریان اولمق مقتضای حاله
 جهلدر و جاهل علم بالله دعواسنی ایتک امر قبیحدر و العیاذ بالله
 من الجهل والدعوی * نیست در تن بهتر از تقوی لباس * در تکلف
 مرد را نبود اساس * لباس نیستک بحسب المعنی فاعلیدر از بهتره
 متعلقدر اساس نبودک فاعلی و مرد مفعولیدر (بهتر بیکرک دیمکدر زیرا
 ترادات تفصیلدر کهتر کیمی رک دیمک اولدیغی کبی (تقوی شرک جلی
 و حق و تعلق ماسوادن توفی و احترازدر تقوی تک اصلی و قبی در و او
 تاه و یادخی و او قلب اولوب تقوی دینلدی (لباس مایلبس معنایه در
 یعنی بمعنی الملبوس در) تکلف بر فعلده کلفت و مشقت کوسترمک
 و زحمتله اشملک که کلفی یعنی اثری یوزنده ظاهر اولمقدر شکم مقاسات
 اعمال شاقه ایدنلرک چهره لرنده نمایاندر (نبود و زینچون بانک سکونیه
 او قنور اصلنده بود در بانک ضعیله و اولنده نون مفتوحه نافیه در) بود
 مضارعدر مصدری بوددر اولمق معنایه (اساس عربیدر عمل
 معنایه در قاعده کبی که نه آنک اوزرنه وضع اولنور (معنای بیت)
 بودر که انسانیک بدینده تقوی لباسدن اوز که لباس یوقدر شکم قرانده
 کلور (ولباس التقوی ذلک خیر) زیرا لباس ظاهر وجودی و تقوی

باطن تنی ترین ایدر باطن ایسه ظاهر دن خیر اولور زیرا نظرگاه حقدر
 پس ظاهرده لباسده تکلف ایتامک کرکدر زیرا تکلفک تملی یوقدر که
 غرض نفس و حب زینت و شهرت اوزرنه مبنی در بلکه تکلف لباس
 باطنده کرکدر که لباس اسمادر زیرا باطنی اخلاق الهیه ایه تملی اولمق
 ظاهرده اعضا و جوارح دن هر بری دخی محفوظ و ماخلق له ده
 استخدام و استعمال اولنور * هر که اودر بند آرایش بود * در جهان
 فرزند آرایش بود * تقدیری هر کس که بود در بند آرایش بود
 در جهان فرزند اسایش دیمکدر و بوندن اعرابی ظاهر اولور
 خصوصاً که نظائر کثیره سی سبق ایتدی (آرایش زینتدر آسایش
 آسوده اولمقدر که دکلتمکدر (فرزند اسلنده اوغل و قزدر ولد معنایه
 ولکن اکثریا اوغل مراددر (معنای بیت) بودر که هر اول کسه که
 زینت قیدنده اوله و لباسده تکلفدن خالی اولیه اول صفتله متصف
 اولان کسه بودنیاده این راحت اولور یعنی راحتیه تابع اولوب کندنی
 هواسن و ذوقن آرر یوخسه نفسیه مجاهده قیدنده دکلدر زیرا
 اهل مجاهده اولان جوع و عطش و عرایه باقز و نان پاره یه و جرعه یه
 و خرقه قائل اولور و شولکه جنتک سندس و استبرقن دلر و حقندن
 لباس اسما و صفات طلبکاریدر اگاهانه زیب و زینت قیوسیدر
 * عاقبت جز نامرادی نبودش * بهره از عیش و شادی نبودش *
 عاقبت نبود شک ظریفدر جز حرف استنادر نبودک شین مفعولی
 و فاعلی محذوفدر تقدیری نبودش چیزی از چیزها الا نامرادی بهره
 ایکنجی نبوده فاعلدر از بهره به متعلقدر بهره ده همزه وحدت ایچوندن
 بهره نصیبدر تفصیلی با لاده در (عیش فحله حیاته در که حیات تامه
 مراددر و مایعاش به معنایه دخی کلور و اکامعیش دخی دیرلر
 وحدت شده کلور (لا عیش الا عیش الاخرة) و شولکه عیش و عشرت
 دیرلر کسرله غلط مشهور قییلندندر که اصلی عیش در زندگانی
 معنایه یعنی دیرلک که حیاندن تمتع در (شادی ده یا مصدریه در
 (معنای بیت) بودر که قید زیننده اولانه آخر نامرادلقدن غیری
 برنسنه اولماز دنیاده لباس و غیری جهندن مرادنه ایردیسسه دخی
 آخرنده نامراد قالور زیرا دنیا و آخرت بریده اولماز انکچون دیر که

حیات و سرور آفریدن و یا خود عیش و هوس جستن اگر نصیب
اولم از زیر انصیبی دنیاده استیفا یلدی قال الله تعالی (وما له فی الآخرة
من خلاق) یعنی شول کسی که دعا ایدوب یارب بنم نصیبی زیاده و بر دیر
انکچون آخرتده نصیب اولم از پس اظلم کلامی یا کفار کوره
و یا مبالغه و تعلیظ طر بقوله مؤمن ناقصه نسبتله در زیر ادنیان نصیب
نقد زیاده اولور سه حال آخرت اکا کوره نقصان اوزرنه اولور
و ناقص لاشی حکمنده در * خود ستایی پیشه شیطان بود * هر که
خود را کم زدن سلطان بود * خود ستایی بود که فاعلی و پیشه
مفعولیدر و یا خوشنایی مبتدا و بود جمله سی خبر در خود را زندک مفعول
اولی و کم ثانیسی و جمله سی هر کسی صفتد که هر که هر کسی تقدیر یله
مبتدا در سلطان بود که مفعولی اولوب بعد الجملة خبر در خود ستایی ده
یاء ثانیه مصدریه در (خود ستای وصف ترکیبی در که اصلنده ستاینده
خود در مصدری ستودن در او کم مدح معنایه) ستایش او کش در که
ستودن اسم مصدر در مضارعنده و او برینه الف و یاز یاده قنوب
ستاید و ستاینده دیرل پس ستاینده خود کردن او کجی و مدح ایدی
دیمک اولور (پیشه کار و صنعت در تفصیلی اوائل کلبده مرور ایتشدر
شیطان و ابلیس عزاز یلک بعد اللعن اولان استیاسندندر که رجندن
بعنده و ایاسنه دلالت ایدر) کم کاف عرینک فتحیله اکسک معنایه در
بنده کینه دیرل اکسک قول معنایه (زنده فعل مضارع در مصدری
زدن در اوزمق ضرب معنایه مضارعنده نون زیاده ایدوب زند
وزنده دیرل (معنای یت) بود که کشی کنندی او کمک لک و مدح و ثنا
ایتمکاک شیطان کاریدر زیر شیطان کنندی آتش علوی اولمغله
مدح ایدوب یومعی ائک سجده آدم دن اباء و استکبارنه سبب اولمشدر
(و هر کسی که کنندی کم اوره و ناقص کتوره سلطان اولور یعنی سلطان
کبی در جه علو و کال بولمشدر کو یا ناظم قدس سره دیمک استر که
(آدم علیه السلام خاکدن مخلوق اولمغله اکسک کنی بلدی و آخر خلیفه
حق مرتبه عالیه بولدی انکچون شیطاین سلیمان علیه السلام مسخر
اولدی فاما شیطان دعواسیله خوار اولدی و انسان اکا مسخر اولدی
بلکه نفوس متمرده به اغوا و ترین ایله و راه پرده دن مسلط اولوب نفوس

فاصله به برو جمله ظفر بولامدی * گفت شیطان من از آدم بهترم
* تاقیامت کشت ملعون لاجرم * شیطان لفظی گفتک فاعلی و من
مبتدا و از بهتره متعلق و بهتر خبر و بعد الجملة مفعول قولدر (ملعون
لفظی کشتک مفعولی و تانتها غایت ایچوندر که کسته قیددر) لاجرم
قسم معنایه در (من انا دیمکدر که بهترم آخرنده اولان میم کبی متکلم
وحده ایچوندر و اول میم اصلنده ام در نامنن من دیمکدر کشت کاف
عجمینک فتحیله فعل ماضی در مصدری کشتن در شدن معنایه که
اولمقدر مضارعنده شین رایه قلب اولنوب کردد دنیلور که علی خلاف
القیاس در زیر قیاس دال واحد ایله کرد ایدی و بعضیله دیمکدر که
کردیدن دخی لغتدر بلکه کثیر الاستعمال در بوصورته کردد یعنی
ایکی داله قیاس اوزرنه وارد اولمش اولور (ملعون مطرود من رجه
الله معنایه در) لاجرم لابد و لا محاله معنایه در صکره حقا معنایه
استعمال و قسم مجراسنه اجرا اولندی پس مؤداسی تحقیق و تأکیددر
حقا کبی و بونده اقوال مختلفه وارد در سوره هودده (لاجرم انهم
فی الآخرة هم الا خسرون) آیتده تفاسیره نظر اولنه (بعد ذا الله تعالی
ابلیسه لغتی یوم دین ایله توقیت ایلدی تنکم کلور) (وان عليك اللعنة
الی یوم الدین) زیرا لغت ابلیس من حیث هو دکادر بلکه آدمه
سجده دن ابا ایتدی ایچوندر پس من حیث انت ملعون اولمش اولدی
انسانک ایسه انکله ابتلاسی یوم دین ایله منتهی در بو معنادن اوتوری
انسان ایچون الی یوم الدین ملعون اولوب بعده لغت ابدیه اصلیه
ایچنده قانور فاعرف جدا (معنای یت) بود که شیطان بن آدم دن
بهتر یعنی یکر کم دیو انانیت دعوی ایلدی تنکم کلور (قال انا خیر منه
خلقتنی من نار و خلقتنه من طین) لاجرم لابد و تحقیق نص کریمله
قیامتده دك ملعون و مطرود اولدی و بلکه لغت ابدیه بولدی
بو جهندن دیدیلر که قیاس دیدکری معنی ابتدا ابلیس دن قالدی پس
نص وار یکن قیاسه حاجت یوقدر حقک سجده ایله امری نص
قاطع ایکن ابلیسک خاکه نسبتله جوهر علوی نورانی اولدیغیله
کندی فضلی اظهار و عالی ترجیح ایتدیکی لغو اولدی (فافهم
قطعا و عليك بالکتاب و السنة فانهما من اعظم المنه * از تواضع خاک

مردم میشود * نور از سر کشی کم میشود * خاک میشود فاعلی
و مردم مفعولی و از بطریق التعلیل اکامتعلقدر نور ایکنی میشود
فاعلی و کم مفعولی و از دخی بطریق التعلیل اکامتعلقدر و خاک و نور در
هر بری مبتدا اولوب مابعدنده کشی اولان جمله فعلیه خبر اولی دخی
جا زدر (تواضع وضعنددر که کشی نفسک ذات و عبودیتی بیلوب
آشغه قومقدر ضدی ریاست و کبر در تعلق بویه دکلدر بلکه هر کس
مطلوبی و مطلوب منه مقداری سرفرو ایتمکدر که عوام ناس اراسنده
جاری در حقیقت تواضع اهل ترکیبیه مخصوصدر انکیچون انلرده
طلب ریاست و رئیس القوم اولی بوقدر مکر که خلیفه اوله ائمه اثنی
عشر کبی (مردم آدم اوغلانی بوراده نوع انسان مراد در که آدم
و اولادی در (نور نار اضافتله مراد آتشیدن مشتعل و مرتفع اولان
لهب در من وجه صورت نورده اولمغسله نورله تعبیر ایلدی والا نارد
شدت ضوء وارد در نور ایسه اندن اخف در سر کشی ده یا مصدریه در
(سرکش و صف ترکیبی در که اصلنده کشنده سردر باش چکیچی
و مطیع و منقاد اولوب باشن هوایه طویچی (کم کاف عجینک ضمیمه
نابید معناسنه (معنای بیت) بودر که خاک تواضعندن اوتوری آدم
و انسان اولور و آتش شعله سی سرکشکنندن اوتوری نابید اولور
یعنی زمین راه حقه خاک اولوب تواضع کوستر مکه الله تعالی اندن
تخمیر ایتدیکی بر قبضه ترابدن کشی ذاته خلیفه اولمغه لایق آدم
خلاق ایلدی و اکاف نفخ ایلدیکی روح علوی نک نورنی عرشه دك
چیقردی و عالمی اول نورله بر قیادی شعله آتش ایسه خفتندن نابود
اولدی یعنی شیطان که لهب ناردن مخلوقدر آدمه کوره ببقدر در
زیر نظر ایل که شله نار هوایه برخوش تصاعد ایتدین منطقی اولور
و وجودی عدم پرده سن بواور اشته ار باب کبر و اهل ترفعک حالی
بودر * رانده شد ابلبس از مستکبری * کشت مقبول آدم از مستغفری *
ابلبس لغظ شد فاعلی رانده مفعولی و از علت فعلدر آدم کشتک
فاعلی و مقبول مفعولی و از تعلیلی در (رانده اسم مفعولدر سورلمش
معناسنه مصدری راندن سورمک معناسنه و اسم مفعول ماضی دن
مشتقدری یعنی ماضی که اندر سورلیدی معناسنه آخری مفتوح و فتحه سنی

بیان ایچون ها زیاده قلنجیچی اسم مفعول اولور و ماضی مقید دخی
کرچه اسم مفعول هیئتنده در ولکن مقامدن و سوق کلامدن فرق
اولور مثلاً کرده ایتمش و ایدلمش و خواسته دلمش و دلتمش در و کرده شد
ایلندی و کرده شد نده ایلندیلر دیمکدر (ابلبس ایلادن مشتقددر که
شدت یاسدن عارض اولان حزن در و بعضیلر دیدیلر که ابلبس اسم
اعجمیدر که انده اشتقاق اولماز آدم و امشالی کبی (از مستکبری ده از
تعلیل ایچون و یا مصدریه در استکبار کبر باطل اظهار ایتکدر نتکم
ابلبس حقنده کلور (ابی و استکبر) و کبر کنندنی غیریدن اکبر کورمکدر
و تکبر دخی استکبار کبی اظهار کبر در ولکن کبر حق و کبر باطلی اظهاردن
اعمدر کبر حق اسماء الهیدن کلن متکبردن مأخوذ در و کبر باطل
(ساصر ف عن آیاتی الذین يتكبرون في الارض بغير الحق) آیتنده
اولان نکدر دن مستغاد در (از مستغفری ده دخی از تعلیل ایچون
و یا مصدریه در استغفار ذنوبی مغفرت و ستر طلب ایتکدر که مالی
تبدیله راجع اوله (معنای بیت) بودر که ابلبس متکبر لکنندن اوتوری
در گاه قربدن سورلیدی نتکم قرآنده کلور (قال اخرج منها مذو ما
مدحورا) یعنی یا ابلبس چق جنتدن مذموم و مطرود اولدیغک حالده
زیر استکبارک مالی رسوای و ذلیل اولمقدور و آدم مستغفر لکنندن اوتوری
مقبول اولدی نتکم کلور (فتاتی آدم من ربه کلمات قتاب علییه) و اول
کلمات (ربنا ظلمنا انفسنا و ان لم تغفر لنا و ترجنا لنكونن من الخاسرين) در
یعنی آدم اعتراف ذنب ایدوب خاک ذاته جبهه سوده قلمغه فی المثل
یرده اولان یوز باصلنر موجبجه الله تعالی انی خاکدن رفع و مقام عالی
قربده نصب ایلدی و مقبول اعلی الاغالی اولدی و ابلبس سرن هوایه
رفعله سرن کونلق رتبه سن بولدی و خاک مذلتده قادی علیه مایستحق
* شد عزیز آدم چواستغفار کرد * خوار شد شیطان چواستکبار کرد *
آدم شد فاعلی و عزیز مفعولی چو تعلیلیه در استغفار کرد فاعلی
و فاعلی ضمیر آدم در شیطان شد فاعلی و خوار مفعولی و مابعدی
ماقبلی کیدر بوییتک مفرداتی صرا شریع اولندی (معنای بیت)
بودر که آدم استغفاری سببیه عزیز و شیطان استکبارندن اوتوری
ذلیل اولدی پس بوندن اعتذارله اصرارک نتیجه سی بلندی زیرا

استغفار اعتذار در واسطه بار اصرار تو عنده و بونده رمز و ارد که کشی
 قضائیه بر حادین بر حاله تحول ابدی ملا عزیز ایکن ذلیل اولور
 ابلهس کی زیر حقنه سعادت ازایه یوقدر بوجهتدن سعادت
 عارضه اولور و ذلیل ایکن عزیز اولور آدم کی زیر حقنه سعادت
 ازایه واردر بوجهتدن شقاوتی عارضه در قال الله تعالی (یحموا الله
 ما یشاء ویثبت وعده ام الکتاب) یعنی علمده محو و اثبات یوقدر بلکه
 لوح محفوظه واردر بو تغییر ایسه لوح علمک نقشی سبز فافهم جدا
 * دانه پست افتد زبرد سش کشد * خوشه چون سر بر کشد
 پستش کشد * دانه افتد فاعلی و پست مفعولیدر زبردست کشد
 مفعولیدر و فاعلی معلوم اولغله محذوفدر که خاکدن رفع ایتمک شانندن
 اولنلدر در خوشه بر کشد فاعلی و سر مفعولی و جمله سی فعل شرطدر
 زیرا تقدیرنده چون بر کشد خوشه سر دیمکدر پست کشد مفعولیدر
 فاعلی محذوفدر که اورا غه مباشرت ایدنلدر و بعد الجملة جزاء
 شرطدر (زبردستش و پستش ده اولان ضمیر لر کننده قید در کشدش
 زبردست و کشدش پست دیمکدر (دانه حبه در و دانه دل حبه
 القلب در که مضغه صنوبریه در (پست بامعجمی ایله الحقددر) افتد
 فعل مضارعدر مصدری افتادندر که دوشمکدر مضارعنده الف
 ساقط اولوب افتد و افتد ده دیرلر و کاه اولور که تخفیف ایدوب فتد
 دخی دیرلر و مصدری افتد دن دخی کلور بو صورتده مضارعنده
 یا دوشلر (زبردست اصلنده صفت مشبهه در اوست اللو و قوی
 و کریم معنایه پس فی الاصل رانک سکونیه در و بوراده اصلده
 رانک کسره سیاه و اضافتله در ال اوستی معنایه سنه وزن ایچون
 اسکان اولمشدر (خوشه بغدادی واریه و سائر کن باشیدر که بشق دیرلر
 اصلنده خوش در خشک معنایه صکره علمیه نقل اولنوب آخرنه
 علامت نقل ایچون ها وضع اولندی (معنای بیت) بودر که دانه الحقه
 دوش سه انی ال اوستده ایلرلر تکم خرمکاهده دوشلر واکا (من
 تواضع رفقه الله) سربله معنایه قیلورلر چونکه بشق باش چکه
 وکردن فن ازلایه ایلیه انی پست ایدرلر و اورا جیلرانی بچوب دسته
 دسته یه براغورلر اشته کردن کش اولانک حالی خا که دوشمکدر

ویره دوشه نک حالی یوقار و رفع اولغله در خرمن دانه لری کی
 * * در بیان نشان ابلهان کرید * *
 * چار چیز آمد نشان ابلهی * بانو کویم تایابی آکهی * چار چیز
 مبتدادر آمدک ضمیر فاعلی اکا راجعدر نشان مفعولیدر و بعد الجملة
 خبردر بانو کویمه متعلقدر آکهی ییابی نک مفعولی و جمله سی
 تعلیلیه در ابلهی ده یا مصدریه در ابله اوغوز دید کلریدر که سلیم
 الصدر در احمق دید کلری دکدر زیرا اوغوز عاقلدر احمق ایسه
 عاقل مقابلهدر بوراده ناظم قدس سره ابلهی معنای اصلبسی
 اوزره استعمال ایتمکدر بلکه ذم اوزرنه اجرا ایتمکدر تکم ایسات
 آیه دن معلوم اولور (ییابی اولنده بامعکسوره علامت استقبالیدر
 یابی یا مشاء و بعده بامو حده ایله مضارع مخاطبدر مصدری یافتن در
 بولاق معنایه مضارعنده فایله قلب اولنوب یابد و یابنده دیرلر (اکهی
 مدله اصلنده اکاهی در که یا مصدریه در کاه خبردار در کاهیدن اکاه
 اولمقددر که تنبه در واکاه ایتمک که تنبیه و اخبار و اعلامدر (معنای بیت)
 بودر که درت نسته ابله لک و بی رشد اولمق نشانی کلدی اول درت
 نسته بی سکا سویلیه یم تا که اکاهلق بوله سن یعنی خبردار اولوب اکا
 کوره حرکت ایده سن و اول درت نشانلردن حذر اوزرنه اولاسن
 و الا سن دخی ابله اولوب بد کام و بدنام اولور سن * عیب خود ابله
 نه بینددر جهان * باشداندر جستن عیب کسان * ابله نه بیندک فاعلی
 و عیب مفعولیدر و در اکا ظرفدر باشدک فاعلی ضمیر ابله در جستن
 عیب و عیب کسانه مضافدر عیب شول امردر که بر نسته انکله عیبیه یعنی
 نقصانه مقرر اولور عیبیه سختیاندن زنبیل و ایچنه ثیاب وضع ایتدکلری
 صندوق و سیت و امثالیدر و حدیثده کلور که (الانصار کرشی و عیبی)
 ای موضع سری (نه بیند فعل مضارع منفی در مصدری دیدن در کورمک
 معنایه مضارعنده علی غیر قیاس دالی بایه قلب ایدوب بیند و بیننده
 دیرلر اندر ظرفیت ایچوندر (جستن جیم عربی نک ضمیه استمکدر
 مضارعنده سین و او و بایه قلب اولنوب جوید و جوینده دیرلر و دقائقه
 کلور که جستن و جویندنک معنایه بر برینه فریدر که جستنک استمک
 و جویندنک ارامقدر بوسبیدن اندن اخذ اولنه جفی بوندن اخذ ایدرلر

شستن و شوییدن کبی که بری یومق و بری آرمقدر جستن و شستن دن
نه فاعل کلور ونه امر کلور ایکسیده جوییدن ابله شوییدن دن کلور
بوده برنوع توسعدر که لسان فارسی به مخصوص صدر عربی ده یوقدر
(کسان کسک جمعیدر کشی وکسه معناسنه) (معنای بیت) بودر که
ابله دنیاده کندی عیبی و عار اولاجق نسنه بی کورمز غیر یلرک عیبی
طلبده اولور بو ایسه قباحت عظیمه و حقاقت ظاهره در اگر عقلی
اولایدی کندی حالی کورر دی و غیریدن اغراض عین ایدردی زیر
مؤمنک شانی غیرک عیبی ستر و کندی عیبی کشفدر والا (وقد خاب
من دساها) داخل اولور و دیمشدر که فضوح الدنیا اهن من
فضوح الاخرة و حدیثده کلور که (سزندن بریکوز قرنداشک کوزنده
چور و چوپی کورر کندی کوزنده اغاجی کورمز) و عند الملائکه
ستر عیوب و ذنوب افضل اعمال بنی آدم دن در فاعل * تخم بخل اندر دل
خود کاشتن * انکه امید سخاوت داشتن * تخم کاشتنک مفعولی و اندر
اکا ظرفدر انکه داشته ظرف و امید اکا مفعولدر تخم تاء مثانک ضمی
و خاء مجمله ابله معروفدر هر نسنه نک اصلنه و ماده سنه تخم دیرل حیواناتده
و میوه ده و غیریده استعمال اولور تخم مرغ بمرطبه دیرل که مرغک
ماده سیدر) بخل باء موحده نک ضمی و خاء مجمله ابله عرییدر که کرمک
ضدیدر و مفردانده کلور که بخل مکسوب و مدخر اولان نسنه بی حبسی
لایق اولیان محلدن امسا کدر و مقابلی جود در و شرح مناویده کلور
که بخل سائل محتاجی حاجتدن فضله اولان نسنه دن ممددر) کاشتن
کاف عریله اکک حراست معناسنه مضارعنده شین مجمله راه مهملیه
قلب اولنوب کارد و کارنده دینلور و کاشتن کبی کاریدن دخی مستعیدر
(سخاوت و سخا کریم و جومرد اولق) (انکه انکاه دن مخفقدر که لغتده
اول وقتده دیمکدر و لکن اندن صکره معناسنه استعمال اولنور
و دیمشدر که سخا اول عطادر که بحسب رأی المعطی حاجت مقداری
اوله زیر مصلحتدن زیاده اولسه بلکه معطی لهک هلا کنه سبب
اوله (داشتن طومقددر مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد و دارنده
دیرل) (معنای بیت) بودر که بخل و امسا تخمینی کندی قلبنده اکک
اندن صکره جومردلک امید ورجاسنی طومق یعنی قلبی مزعه سنه

تخم امساك اکوب انک حاصلی اثر بخل ایکن ینسه حالنده اولیوب
دعوای سخاوت ایدر (وکل آتاء بترشح بما فيه سرنی بلز پس اسخیا
دفترنده اولغه ظاهرده نقش سخاوت استروالا کدا سلطان صفتنی
امیدایتمکله اولماز بلکه خزان و بذل و انفاق دخی لازمدر الحاصل
بخیلک امید سخاوت ایتمی دلوجه دیدکری تخمی اکوب دخی خاص
بقصدای امیدایتمک کبی اولور هر نسنه نک ایسه تخم مخصوصی وارد
قال الله تعالی (والله خلق کل دابة من ماء) ای من نوع من انواع لمياه
* هر که خلق از خلق او خشنود نیست * هیچ قدرش در در معبود
نیست * بونک تقدیری هر کسی که خلق نیست خشنود از خلق او هیچ
قدرش نیست در در معبود دیمکدر که هر کسی مبتدا و خلق مبتداء ثانی
و خشنود نیستک بحسب المعنی مفعولی اولوب بعد الجملة مبتداء ثانی به
خبر و بود دخی مبتداء اوله صفتدر از خشنوده متعلقدر قدرش مبتداء
و نیست خبر و بعد الجملة مبتداء اوله یعنی هر کسی به خبر اولور در قدره
ظرفدر نسخه لرده در برینه بر واقع اولمشدر و لکن استعماله مناسب
اولان در در فی معناسنه و عربی ابله تعبیری لبس له قدر فی باب المعبود
دیمکدر (بوصورتده قدر نیستنه فاعل اولق دخی و جهددر خلق اول
خاء مجمله نک فتحیه مخلوق معناسنه در که مصدر بمعنی المفعولدر
و خلق ثانی خاء مجمله نک ضمی و لامک سکونیه وضعه سببیه دخی
جائزدر طبیعت دید کلریدر که فارسیده خوی دیرل (تفصیلی
بودر که خلق نفسک هیئت را سنه سیدر صکره بلا فکرة
ولا رؤية سهولت و یسرله آندن افعال صادر اولور اگر
صادر اولان عقلا و شرعا افعال جملة ایسه اول هیئته خلق
حسن و اکرافعال قبیحه ایسه خلق سیئ دیرل و شول برده که رسوخ
اولسه اکا خلق دیمز بعض احوال عارضه سببیه بذل مال ایتمک
کبی که اکا سخاوت نلر زرا نفسنده ثابت اولمش خوی دکلدر و کذلک
عند الغضب بطریق التکلف سکوت ایتمه شونک خوی و خلقی
حماذر دینلر و خلق فعلدن عبارت دکلدر زیرا کاه اولور که برکسه نک
خلق سخا اولور و لکن خارجه یا فقد مال و یار مانع سببیه بذل
بولتماز و کاه اولور که برکسه نک خلق بخل اولور و لکن بر باعث و یار یا

ایچون بذل ایدر پس اولکنه بخیل وایکنجی به سخی دنلن و بوتقر بردن
معلوم اولدیکه خوبی عادت و توره ایله تفسیر ایتک خطادر نیکم بعض
لغات فارسیه ده واقع اولمشدن زیر ترک توره دیدکاری رسم و قانوندر
(وعادت عودتندر که بر فعلی و یا انفعالی تکریر ایتمکدر تا که کند نه
طبع کبی اوله یعنی تعاطیسی قولای کله انکچون عاده طبعیت ثانیه
دیمشدر پس عادت نفسده اولان خوی و خلقک غیریدر که طبعیت
اصلیه دکلدر) خوشنود راضی معناسنه در واک حذ فیله خشنود
دخی دیرل خشنودی قانع لک دیمکدر (قدر مقدار و وزن) (معبود
الله تعالی که مرتبه الوهیتده اطلاق اولنور زیر عابد مقابله سنده در که
امور اضافیه دندر یعنی عابدک عبودیتی اللهک الوهیتی حذا سنده در که
الله ارتباط عبودیتله در و کله توحیدک معنای صوریسی لامعبود
الا الله دیمکدر و حقیقیسی لاموجود الا الله در) (معنای بیت) بودر که
هرکشی که خلق عالم انک خویندن خوشنود و راضی دکلدر الله تعالی
قبوسنده و درگاهنده انک اصلا قدر و وزنی یوقدر زیر بد خوی اولان
کشی کسر خاطر ایتمکدن خالی دکلدر کسر قلب ایسه هدم بیت الله در
تخریب کعبه ایده نک ایسه الله تعالی عندنده اعتباری یوقدر زیر
کعبه معظم و قلب انسان اندن اعظم در که کعبه بناء ابرهیم و قلب
بناء رب ابرهیمدر و خالق و مخلوق میاننده تفاوت بین السماء و الارض در
بلکه حادثک قدیم یاننده اسمی یاد اولماز پس چه مناسبت * هر که اورا
پیشه بد خوی بود * کار او پیوسته بد روی بود * بد خوی بودک
فاعلی و اورا مفعول اولی و پیشه ثانسی و بعد الجملة هر که به صفت
اولور زیر هر کسی تقدیرنده در که مبتدادر کار او ایکنجی بودک فاعلی
و بد روی مفعولی و پیوسته کاره ظرفدر (بد خوی ده یاه ثانیه
مصدریه در و یاه اولی اصلیه در اگر چه بلا یا خودخی استعمال اولنور
(خوی خلق و طبیعتدر که مرور ایتدی) پیوسته متصل دیمکدر که
دوام مراد در اصلنده ماضی مقیددر مصدری پیوستن در اولاشتیق
اولاشدرهق معناسنه مضارعنده سین حذ ف اولنوب برینه دال
ونون کتوررل پیوند و پیونده دیرل (بد روی ده یاه اولی و ثانیه
بد خوی ده کی کیدر بعض نسخده بی روی دوشمشدر یوزسز لک

معناسنه (معنای بیت) بودر که هرکشی که بد خویلق اکا پیشه
و صنعت اوله انک دائما کاری بد یوزاولک و یا خود یوزسز لک اولور
یعنی بد خوی اولان کسه بد چهره و منقبض یوزلوا اولور نیکم
بد خوی اولاندره مشاهده در و یا خود یوزسز یعنی بی حیا و بی ادب
اولور و فی المثل کلب کبی هرکسک یوزنه یا بشور و بی حضور و مشوش
دل ایدر بو معنی ایسه سماء صالحینه مخالف و آداب وارکان اهل حیا
و تقوایه ناملایم در * خوی بد برتن بلای جان بود * مردم بد خو
نه از انسان بود * خوی بد بودک فاعلی و بلا مفعولی و بر بد خویه
متعلقه در بد خویک صفتی در بد خو مردمک صفتی اولدیغی کبی
مردم مبتدادر نه بوده قیددر نینود دیمکدر (ولکن فاصله اولمغه
اصلی اوزرنه هاء رسمی ایله یازلدی و نبودک تحتند فاعل ضمیری
مردمه راجعدر و بعد الجملة مبتدایه خبر اولور و بوییتک مفرداتی
شرح اولمشدن) (معنای بیت) بودر که تن اوزرنده برامز خوی بلا
و محنت جان عزیز اولور یعنی جان ثقلت چکر انسانک ظاهرنده اولان
بد خویندن زیر اید اولان خوی صفت نقسانیه در یوخسه روحانیه
دکل و بد خوی اولان کسه انساندن اولماز بلکه حیوانات ایچنده
سباع قسمندن اولور و یوم قیامتده دخی صفت غالبه سی و زرنه کلور
یعنی اول وجهله صورت یولور زیر دنیاده سیرت انسانیه دن بیرون
اوراده دخی صورت انسانیه دن خارج اولور زیر دنیاده ظاهری
انسان و باطنی حیوان ایدی پس نشر و حشری دخی اکا کوره اولور
* بخیل شاخی از درخت دوزخست * آن بخیلک از سکان مسکنت *
بخیل مبتدا شاخی خبردر دوزخستده اولان است شاخه قیددر که
شاخهست دیمکدر از درخت شاخه صفتدر آن بخیلک مبتدا از سکان
خبردر شاخی ده یا زایده و یا تکیر ایچون شاخ بوداق و شاخسار
بوداق قدر که سال انک کرتندن عبارتدر و دقایقه کلور که شاخسار
بداق دیه سیدر زیر سار دیه در درخت اغاجدر مطلقا که هنوز
کستلماش اوله یاش اغاجه و قوری یه ویمش اغاجنه و غیره شاملدر
(دوزخ جهنم که ترک طامودیر) (بخیلک ده بخیل باخلک به اغاجه سیدر که
کثیرا بخیل اولانه دیرل) (رحیم راجک مبتدایه سی اولدیغی کبی

کثیرالرحمه در آخرنده کاف تصغیر ایچوندر که تحقیر به محمولدر نفسک ده
اولد یغی کی (سکان کاف فارسیله جمع سکدر کلب معناسنه) مسلخ
سلیخ خاه دید کلریدر یعنی حیوان بوغازلیوب در یسنی بوزد کلری بر
زیرا مسلخ خاه معجمه ایله جلد حیوانی نزع ایتکدر مسلخ شهرای آخریدر
سلیخ نهار غروب شمسدر (معنای بیت) بودر که بخل وامساک
وادخار جنهم اغاجندن بر بد اقدر که بخیلک قلبنه اورادن تدلی ایتشددر
جود و سخا جنت اغاجندن بر بد اقدار او لب کریمک قلبنه تدلی
ایتدیکی کی سئوال اولور سه که جنتده اشجار اولور زیرا انهار
مستملدر فاما جهنمده نوجهله درخت اولور که نار محرقدر منبت دکلدر
جواب بودر که درخت دوزخ ینه کندی جنسندن در که آتشین در
وقر آنده ذکر اولئان شجره زقوم اشجار جهنمدر پس درخت دوزخک
تریه سی آتش ایله در صوایله دکل تکم آتشدن متلد ذ اولان مرغ
سمندرک ریشندن مندیله اتخاذ ایدوب متسخ اولدقده یعنی وسخ
ودنس قبول ایتدکده اول مندیله آتسه طرح ایدر و آتش انک وسخنی
اکل وازاله ایدر وکالاول صابونه غسل اولمش ثوب کی اولور و آتشد
یاغز چقاروب استعمال ایدر و مصرع ثانینک معناسی بودر که
اول بخیلک یعنی حقیر و مهین سلخ خانه کلبلرند در که جیفه دنیایه
حرص قوی و مزید طبعی اولمفله خوار و ذلیل اولمشدر و یلادیغی
فاندر که دم حیوانی در دم ایسه فصله حرامدر * روی جنت را
کجا یند بخیل * پشه افتاده اندر پای پیل * بخیل یندک فاعلی وروی
مفعولدر پشه مبتداء محذوفه خبردر تقدیری بخیل پشه است
دیمکدر (افتاده پشه نك صفتدر اندر افتاده یه ظرفدر بعضی نسخده
افتاده زیر پای پیل دوشمشدر زیر دخی ظرفدر زیر انحت معناسنه در
که فوقک مقابلدر (کجا استفهامدر قنده معناسنه یندک مصدری
دیدندر نیکم مرور ایتدی (پشه ده همزه وحدت ایچوندر (پشه
باء عجمینک فحیمه سوری سکک در که عرب بعوض دیر زیرا جشه ده
ذباک بعضی کیدر (پیل باء عجمینک کسر بلاء عرب فیل دیدیکی حیوان
عظیمدر که هند ستانده اولور و انک او صاف کثیره سی وارد در که
حیوة الحیوان نام کایده مسطوردر (معنای بیت) بودر که بخیل

اولان کسه جنت یوزنی قنده کوره زیر باب جنت بخیل مسدود
وسخی به مفتوحدر حتی مشهوردر که دیرل ختک قیوسنی جو مرد
آچر بخیل فیل ایاغنه و یا ایاغی التنه دوشمش بر سوری سکک کیدر که
ضعف بصری اولدیغندن ماعدا ایاقلر التنه از یلوب خرد و مرد
اولور و یا خود فیل کی توانا اولان نفس اماره نك ایاغی التنه قامش
پشه کی در یعنی انک زار و زبونی در نفس ایسه جنت کیرمز زیر اصلی
ناردندر پس صفت نفسانیه اهلی دخی بویه در و بخیلی پشه ایله
تمشیلنده وجه بودر که پشه نك و ذباک کوزی قیاقلری یوقدر انکچون
ایاقلریله دائم کوزلر ینه مسح ایدوب جلا و برلر زیرا مغیر اولمقدن خالی
دکلدر * باش از بخیل بخیلان بر کران * تاباشی از شمار ابلهان *
از کرانه و بر باشد متعلقدر باش امر در مصدری باشیدن در اولق
معناسنه بخیلان بخیلک جمعیدر (کران و کرانه کاف عرب ینک فحیمه
ککار معناسنه در که ترک قرک دیر (شمار صاغش عدد معناسنه قیامت
کونه روز شمار دیرلر یوم الحساب معناسنه شماریدن صایقدر زیرا
اول کونده خیرا و شر اقباله و مکافات ایچون عملار عدد اولور شمارگاه
عرصات در که صوری و حساب بریدر (ابلهان ابلهک جمعیدر که
معناسی عنوان کلامده تبیین اولندی بعد ذانظم قدس سره کرچه
چارچیر دیدی فاما ظاهر اوچ نسنه عدایتدی که بری عیب جو و بری
بخیل و بری بد خوی اولمقدن مکر که بد خوی اولمفله خلقی رنجیده
قلق میاننده فرق اوله فافهم (معنای بیت) بودر که بخیلارک بخیل
صفتندن ککار اوزر نه اول و اول دریاه دوشمه کری چکل ناکه ابلهملر
عدادندن وزمره سندن اولمیه سن یعنی اختیار ککار ایتدیکنک
ابلهملردن عدد اولمفاتی ایچوندر زیرا بیت مذکورده تاغرض وغایت
ایچوندر نیکم مرارا شرح اولندی فاعل

* * در بیان عاقبت گوید * *

* از بلا تارسته باشی ای عزیز * باز باید داشتن دست از سه چیز *
رسته باشی نك مفعولدر از رسته یه متعلقدر وجهه سی مصرع ثانی نك
مضمونی تعلیلدر داشتن بایدک فاعلی دست داشتن مفعولی از داشته
متعلقدر باز معناده داشته داخلدر باید باز داشتن دیمکدر (بلا شول

امر شاق در که انکله امتحان الهی واقع او اور بوسورتده بلودن
 اولور و یا خود بلی دند که کسر یله اسکیم و فنا بولمقد در زیر طبع
 مکروه اولان نسنه اصابت یله انسان غم و غصه یه دوشوب اول سبیدن
 چور یوب فنا بولور (تا تعلیل ایچوندر) رسته رانک فتح یله اسم مفعولدر
 قور تیش معناسنه مصدری رستن در قور تلمقد که خلاص و نجاتدر
 مضارعنده سین هایه قلب اولنوب رهد و رهنده دیرلر (باز کیر و
 دیمکدر) باید مضارعدر مصدری بایستن در کرک اولمق معناسنه
 مضارعنده سین حذف اولنوب باید دینلور داشتن طوطمقد در
 مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد و دارنده دیرلر (دست ال در که
 عرب ید دیر حدی رؤس اصابعدن قولغه وارنجه در پنجه دسته
 داخلدر که منتهای کف اولان رسدن یعنی بلکدن اعتبار اولنور
 (سه فتحه وهاء غیر ملفوظه ایله که فتحه بی بیان ایچوندر که اوچدر
 ثلثه معناسنه ولکن سین فتحه صریحه ایله او قنوب اماله اولنور
 (معنای بیت) بودر که ای عزیز بلادن قور تلوب عافیت بولمقدن
 اوتوری اوچ نسنه دن الی کیر و طوتمق یعنی ال چکمک کرکدر که اول
 اوچ نسنه اسباب عافیت دندر بعض نسنده سه چیز بریده دو چیز
 واقع اولمقد ولکن صحیح دکلدر زیر ایات آیه ده مذکور اولان اوچ
 نسنه در ایکی دکل و بوکاک یومقوله تحریفاتی کثیر در تقدیم
 و تأخیر ایات شویله طور سون سماح الله الناسخ لما نه لبس براسخ
 * رو تودست از نفس و دنیا باز دار * تا بلاهارا نباشد با تو کار *
 تور و تختده اولان ضمیر خطابی تا کید در دست باز دارک
 مفعولیدر و از اکا متعلقدر و جمله سی پیانیه در کار نباشد
 فاعلی و بلاها مفعولی و یا دخی اکا متعلقدر و فتحه امر حاضر در
 مصدری رفتن در یوریمک و کیمک معناسنه مضارعنده فا و او و تا
 داله مقلوب اولوب رود و رنده دیرلر (دار امر در مصدری داشتن در
 تکم مرور ایتدی) بلاها بلات جمیدر تا غرض ایچون و با معیت
 و صاحب ایچوندر (معنای بیت) بودر که یوری سن نفس و دنیادن
 الی کروطوت یعنی بوایکبسنندن ال چک و انلره مشغول اولمقدن
 فارغ اول تا که بلال ایچون سنکله کار اولمیه و سکا ظفر بولمیه زیرا

هوای نفس تابع و دنیایه مشغول اولان کسه نک باشند بلا اسک اولماز
 شول جهتن که نفس مبدأ فساد و دنیا مصدر نزاع و جدل و عناددر
 پس دنیایی اهل دنیا اوزرنه طرح ایدوب حبلک علی غار بک دیمک
 کرکدر * و بر بحرص و آز کردی مبتلا * بانوروی آرد زهر سو صد بلا *
 مبتلا کردی نک مفعولی در بحرص مبتلا یه متعلقدر و جمله سی فعل
 بشرطدر زیرا و و اگر معناسنه در حرف شرطدر که معناده فعل
 داخلدر تقدیری و اگر کردی مبتلا بحرص و آز دیمکدر صد بلا آردک
 فاعلی و روی مفعولی و بادخی اکا متعلقدر و بعد الجمله جزاء شرطدر
 و بعض نسنده زهر سویی بلاد و شمشیر یه ثابته زائده در و مائل کرچه
 بر در که وصول بلاد ولکن نسنه اولی ابلغدر فلفظن (حرص عربی
 و آزمده فارسیدر که ابکبسی بر معنایه در یعنی بر نسنه بی فرط ارادت
 و اجتهادله طلب و حصوانی آرز و در تکم مرور ایتدی) کردی کاف
 عجمی ایله کشتی و شدی دیمکدر مصدری کشتن در که اولمقد یعنی
 تحول معناسن افاده ایدر ولکن مضارعی کرد دکل خلاف قیاسدر
 و کردک مصدری کریدن اولدیغی صورتده دخی مخاطبی کردی کلک
 تخفیفه محمولدر مبتلی ابتلا دندر اختیار و امتحان معناسنه (آرد مدله
 مضارعدر مصدری آوردن در و اوک فتحه کتور مک معناسنه
 مضارعنده رایه فتحه حرکت و یروب آورد و آورنده دیرلر و کاه اولور که
 کثرت استعمالندن اوتوری تخفیف قصد ایدوب و اوی حذف ایدرلر
 آرد و آورنده دیرلر یوز کتور مک توجه و اقبالدن عبارتدر (سو و سوی
 جهت معناسنه در کترک یکادیر مثلاً بو یکادیمک محلنده عجم این سودیر
 (صد بلا کثرتدن کایه در لغت عربده دخی جاری در مثلاً سبعة واربعین
 و مائه دیرلر و عدد مخصوص مراد ایتوب کثرتدن کایه در زیر اصد
 عشرات مرتبه سنده اولان کثرتک منتهاسیدر (معنای بیت) بودر که
 اگر حرص و طمع و آرزویه مبتلی اولد کسه که بلای سی مفعوله سیدر
 هر جائیدن سکا یوز یعنی چوق بلا توجه و اقبال ایدر و انلردن خلاصه
 مجال بولمسن زیرا مایه سی یا نکیجه در پس صفت حرص صدن نفسکی
 تزکیه ایدوب بعده بلا و قضادن نجات بول و دیمکدر که حرص صفت
 غالبه مورددر انکیچون ایا قلا شده پایمال اولور * آنکه نبود هیچ نقدش

در میان * هر يكجا باشد بود اندر امان * هیچ نقدش نبودك فاعلی
 و در اكاظر فدر و بعد الجمله آنكه به صفت اولور كه انك تقدیری آن کسی كه
 دیمكدر كه مبتدا در يكجا باشد طرفدر و بعد الجمله مبتداء محذوفدن حال
 اولور كه عریله تقدیری هو كائنا فی ای مكان بكون دیمكدر بود جمله سی
 محذوف مذکور خبر اولوب بعد الجمله آن کسی به خبر اولور (نقدش ده
 ضمیر غائب یا نبوده و یا مایه قیددر آنكه نبودش و یا در میانش دیمك
 اولور (نقد خلاف النسبه یعنی ویرسی دیدكارینك خلا فیدر كه ناجز
 و حاضر در و در اهرم و امثالنی تمیز ایتكدر یعنی زیوف و نبهر جنی جیدندن
 ایرمقدر و بومعناد ماهر اولانه نقاد دیرل بوراده نقدله مراد منقوددر
 یعنی در اهرم و در نایر در كه مصدر بمعنی المفعولدر (وسط میان در كه
 آورته دیرل انسانك وسطی بلی اولغله بله میان دیدیلر میان بند قشاق
 و او حقور در امان خوف زائل اولوب طمانینت نفس حاصل اولمق
 امن کبی پس امن و امان خوفك ضدیدر (معنای بیت) بودر كه اول
 كسه كه انك بلند بغلو اولان كمرنده اصلا نقده متعلق نسبه سی اولسه
 اول كسه هر قنخی مكانده اولور سه امن و امانده اولور انكچون دیرار كه
 مال آدمه دشمندر یعنی مالی اولان ادمك مانندن او توری دشمنی اولور
 انكچون قوافل قطع و خانه لردن سرقه اولور و نیجه سی دخی مالی
 اوچندن قتل اولور علم ایه بویه دكدر بلکه علم صاحبنی حارسدر
 و منظور و ملتفت اولمسانه باعثدر الحاصل اسباب عافیتدن بری دخی
 خصوص اوزرینه استصحاب مال ایتیمكدر زیرا در ویشه هر قنده
 اولور سه زیان اولمز زیرا یوقلغه كسه طولاشمز و اراق ایه اگر ظاهر
 و اگر باطن بویه دكدر * نفس و دنیا را رها کن ای پسر * باز رستی
 از بلا و از خطر * نفس و دنیا را کن لفظنك مفعولیدر رستی ماضی
 مخاطبدر مابعدی اكا متعلقدر بوراده شرط معناسی وار در تقدیری
 اگر رها کردی باز رستی دیمكدر رها کن امر حاضر در مصدری
 رها کردن در كه صالی ویرمكدر رها بیدن و رهاندن دخی بویه در باز
 بوراده تحسین ایچون زائددر خطر هلاك اوزرینه اشرافدر (معنای بیت)
 بودر كه ای پسر نفس و دنیا بی صالی ویر یعنی صفات نفسانیه
 و اشتغال دنیانی ترك ایله و رذائل و عرض دین اولیان نسبه لری براق

اگر بویه ایدرسك بلا و خوف و هلا كدن سالم اولور سن والا عافیت
 بولماز سن * ای بسا كس كز برای نفس زار * در بلا افتاد و كشت
 از غم زار * بسا كس مبتدا و افتاد جمله سی خیردر كز افتادی تعلیل
 و در دخی اكاظر فدر كشتك فاعلی بسا كس ضمیری و زار
 مفعولی و بعد الجمله افتاد اوزرینه معطوفدر ای كسرله فارسیده
 و فتحله عرییده حرف ندادر بوراده منادی محذوفدر ای پسر
 و انالی کبی (بسا و بسی نیجه معناسنه استعمال اولور الف و یا نسبت
 افاده ایدر و بعضیلر دیدیلر كه بسا و بسی اصلنده بس در نیجه معناسنه
 صكره مبالغه ایچون الف و یا زیاده قلوب نیجه نیجه یعنی زیاده
 جوق معناسنه استعمال اولندی و یوقفیر عندنده ظاهر اولان
 بودر كه بویه لر عرییده كم خبریه معناسنه در كه تكثیر ایچوندر
 مثلا (و كم من قریه) و كثیر من القری دیمكدر كه مواضع استعمالتندن
 مطلق كثریت مفهومدر مبالغه دكل پس قول اول اولی كورینور
 (برای بهر کی تعلیل ایچوندر) زار نالان كه اكلیبی در بوراده مرادهوی
 و مشتهیاتی ایچون اكلیبی در كه انك تحصیل در دندن مر یض کبی
 اولور (افتاد فعل ماضیدر مصدری افتادندر دوشمك معناسنه) كشت
 كاف عجمینك فتحله ماضیدر شد معناسنه (غم اصلنده ستر معناسنه در
 اندوهه غم دیدیلر زار غماه شمسك یوزنی سترایتدی کی کبی اول دخی
 وجه قلبی تغطیه و صفاسنی مكدرایلر و غم ماضی به كوره در واندن
 نوم عارض اولور و بعضیلر دیدیلر كه سهر یعنی بی خوابلق عارض
 اولور ولیکن اولكسی احمد در (زار كسر نوله آرق كه عرب اعجف
 و مهزول دیر) (معنای بیت) بودر كه ای پسر جوق كسه واردر كه
 نفس نالاندن او توری بلا و محنته دوشدی و انك غم و غصه سن
 چكیمكدن آرقلدی و ضعیف اولدی اشته یوقدر تجارات و مزاوله
 اعمال شاقه و بلکه علما و ارباب جهاتك تدریس و وعظ و امامت
 و خطابت و تأذین و تعلیم و سایر خدماتی هب نفسك مراد ایچون
 خد متدركا كه اكل و شرب ایده لر و نقائس ایله تنعم ایلله لر و لباس
 فاخره كیه لر و مساكن عالیله و فرش عالیله ده او توره لر و هر نوعدن
 حاجاتی بنوره لر و العیاذ بالله تعالی * از برای نفس مرغ نادراد *

آمد و در دام صیاد افتاد * مرغ آمدك فاعلی و ازانی تعلیل در
و جائز در که مرغ مبتدا و آمد جمله سی خبر اوله و در افتاده ظرف در
و بعد الجمله جمله آمد اوزرینه معطوف در (دام طوزا قدر که جنس در
یعنی هر دو را و طوزاغه دام دیر که بر نوعه اختصاصی یوقدر (صیاد
شکار ایدمی که ترك آوجی در صید بنفسه بمنع و کسه به مملوك اولیان
حیوانی شکار ایتکدر یعنی ظفر بولوب تناولدر (افتاد و افتاد بر در که
مصدری افتادن و افتادن کلور دوشمك معناسنه و ظاهر اولان
بودر که و اوهمزه نك ضمه شدن تولد ایدر که اکا طریق اشباع دیر
خصوصا که ضرورت وزن اولان مواضعه بومقوله توسعات اوله
کلمشدر (معنای بیت) بودر که مرغ نامراد نفس حیوانیه شدن
اوتوری کلدی و صیادك دامنه دوشدی و طولوب اله کلدی مرغی
نامرادلق ايله وصف ایلدی زیرا آج اولان نامراد اولور و مرغك
مرادی دانه در و لکن چونکه نفسنه اویدی و آرزوسی اوزرینه
دوشدی نفس انك هلا کنه سبب اولدی شویله که اگر نفسه تابع
اولیادی نجات بولوردی اشته نفس انسانی بویله و رطبه القا ایدر
* تادلت ارام باید ای پسر * بود و نابود جهان یکسان شمر * دلت
یابدك فاعلی و ارام مفعولیدر بود مبتدا و یکسان شمرك مفعولی و بعد
الجمله خبر در و مصرع اول تانی به تعلیلدر (یابد بامشائك تقدیمی
و بام مو حده نك تأخیری ايله مضارعدر مصدری یافتن در بولوق
معناسنه مضارعنده فایه قلب اولوب باید و یابنده دیر (بود وجود
و نابود عدمدر) یکسانده يك بر در سان اسلوبدر ترك بردوزنه دیدوکی
برده بحج یکسان دیر (شمرشین مچمه نك ضمی و ممك فتحبله امر حاضر در
مصدری شمرند در صایمق معناسنه شینك و ممك ضمه لریله ماضیسی
کبی که شمر کلور ضمتین ايله و مضارعی شمرد کلور شینك ضمی و ممك
فتحبله امر کبی زیرا امر مضارعدر مأخوذ در دالك حذفیه بوصورته
اسم فاعلی شمرنده کلور و جائز در که مضارعی الف زیاده سیله شمارد
و شمارنده اوله پس شماردن امر شمار کلور و لکن شمارك اصلی شمرند در
شماریدن دکلدر یعنی امرنده شماردنك شماریدن اخذینی اقتضا
ایتمز زیرا شماریدن لفظ مغیر اوزرینه بنا اولته ان مصدر قیلاند ندر

مغیر اولان شمارده ایسه اعتبار بلکه اصل اولان شمرده و شمردن معتبر در
فاحفظه (معنای بیت) بودر که ای پسر ناسنك قلبك ارام و استراحت
بویله یعنی قلبك سکونی و تحصیل اطمینانی ایچون جهانك وجود
و عدمی برابر صای و اویله عدد ايله زیرا و اراق و بوقاتی یانکده یکسان
اولدجه نفسك اضطرار بدن خالی اولموسنی وجود جانبیه جذب ایدر
و مرادنی تحصیل ایتدیکجه ارام ایتمز اهل فنا ایسه بویله دکلدر فافهم
جدا * از عذاب و قهر حق ایمن مباش * از پی آزار هر مؤمن مباش *
ایمن مباشك مفعولی و از ایمنه متعلقدر و ایکنجی از مباشه متعلقدر (ایمن
همزه نك و ممك کسره لریله قیغوسر معناسنه (از پی تعلیل افاده ایدر
نتکمر و رایتدی (آزار مدله اسم مصدر در از اراق و سوکک و رنجیده
قلیق معناسنه مصدری آزردن و آزار کردن و از اکر دندر انجك معناسنه
(معنای بیت) بودر که حق تعالی نك عذاب و قهر نندن قیغوسر
ولا ابالی اوله زیرا کفر در که امن عاجزدن اولور الله تعالی حقنده ایسه
عجز اعتقاد ایتك کفر در پس اسباب عذاب و قهر دن اجتناب
و موجبات ثواب و لطفی اکثساب لازمدر و هر مؤمنی انجکدن اوتوری
اوله یعنی هیچ بر مؤمنی رنجیده قلیق ایزنه و آردنه دوشمه زیرا سن
ملت ابرهیم اوزرینه سن که کعبه بی بنا ایچون خلق اولندك یوخسه
هدم ایچون دکل و بونده مؤمنی تخصیص بالذکر ایتدوکی شرفندن
اوتوریدر والا هیچ بر ذی روحه اذیت و بخش جائز دکلدر کر کسه
کافر اولسون مگر که اوراده ضرورت قویه و برهان اوله یا عقلا
و یا شرعا * در بلایاری مخواه از هیچ کس * زانکه نبود جز خدا
فریادرس * یاری مخواهك مفعولی و از اکامتعلق و در یاری به و یانهیه
ظرفدر زانکه ماقبلنه تعلیلدر جز استثناء مفرغدر که علی حسب
العوامل معر بدر مستثنی منه محذوفدر تقدیری نبود کس فریادرس
الا خدا دیمکدر (یاری ده یا مصدریه در معاونت دیمکدر یار معین در
(زانکه زان سبب که دیمکدر) نبوده با و زنیچون اسکان اولنور اصلی
مضمومدر (فریادرس وصف ترکیبدر اصلنده رسنده فریاد در
فریاده ایریشی و مدده کلیمی معناسنه زیرا فریاد مدد دیو اغلق
و چاغر مقدر رسیدن ابر شمکدر و رساندن و رسانیدن ابرشدر مکدر

(معنای بیت) بود که بلا حائده و مصیبت و محنت نزول آید و وی
 وقتیده هیچ برکسیدن معاونت و امداد طلب آید زیرا الله تعالی دن
 غیر فریاده ایریشی و مدده کلیبی یوقدر آنچون حضرت ابرهیم
 علیه السلام آتش نمروده طرح اولاند قدده اول ائاده جبریل علیه
 السلام کلوب البس لك حاجة يا ابرهیم دیوجك ابرهیم دخی اما البك
 فلا دیوجواب ویدی یعنی یا جبریل سکا عرض حاجت ایلم و سندن
 مدد خواه اولم بلکه لسان عالم ایله حاجتم معین و ظهیر اولان الله
 معروضدر و ابوب علیه السلام دخی (رب انی مسنی الضر) دیو حالی
 حقه عرض ابتد و بوراده ناظمك قدس سره مرادی عالم حقیقه
 و یا حق نسبانه کوره منع استمداد در والا اذا تحیرتم فی الامور فاستعینوا
 من اهل القبور مطالعه اولنه * هر که رنجانیده عذرش بخواه *
 تا نباشد خصم تودر عرصه گاه * هر که نك تقدیری هر کسی که دیمکدر که
 مبتدادر رنجانیده فعل مخاطبدر که ماضیدن بر قسمدر که اکا ماضی
 مقید دیرل مفعولی محذوفدر که اورادر معناسی سن انی انجتمش سن
 دیمکدر بعد الجملة مبتدایه صفت اولور عذر بخوا هك مفعولیدر
 و بعد الجملة خبر در تا تعلیل ایچوندر نباشدك تحتیده فاعل ضمیری
 هر کسه راجعدر (رنجانیده ده همره خطاب ایچوندر رنجانیده ذکر
 اولندیخی اوزره ماضی مقیددر اگر رنجانیدی دنلسه ماضی مطلق
 اولوردی مصدری رنجانیدن در که انجتمك ورنجیده قلمقدر مضارعی
 رنجاند ورنجاننده کلور رنجانیدن رنجیدك متعدیسی در رنجیدن
 لازمدر که انجتمك و آزرده دل اولمقدر (عذر عریبدر که محو ذنب
 ایده جك بهانه تحری ایتمکدر شواشی بن اشلدم دیو انکار ایتمك
 و یا اشلدم اما مرادم شوایدی دیمك و یا ایتدم اما بردخی ایتیه بن
 دیمك کی (بخواه ده با تا کید طلب ایچوندر زیرا خواه امر در مصدری
 خواستن در که طلب ایتمکدر مضارعنده سین هایه قلب اولنوب
 خواهد و خواهنده دیرل (خصم فتحله خصومتدندر که منازعه در
 مخاصم اولانه خصم دندلی زیرا هر بری آخرك خصمنه تعلق ایدر
 خصم ضمه جانیدر تنکم بحم دست و کر بیان شدند دیر و ترك یاقه یاقیه
 اولدیله دیو تعبیر ایله (عرصه گاه ده عرصه عریبدر بنادن خالی اولان

بقعه واسعه دیرل (گاه کاف فارسیله طرف مکاندر عرصه گاه محشر در
 یعنی خلقت حشر و جمع اولاجق بریدر که میدان واسعدر زیرا ارض
 اول وقتیده یکرمی بر جزء دن طقسان طقوز جزء دك مد و توسیع
 اولسه کر کدر پس عرصه گاه شول بر در که حشرك بقعه و میدانیدر
 (معنای بیت) بود که هر کسه که انی سن انجتمش و آزرده خاطر
 ایتمش سن انك عذرنی دله و حلاللق طلب ایله تا که محشر در سکا
 خصم و منازع اولیه والا اوزرنده حقم وارد در دیو سنکله دست
 و کر بیان اولور و فضاحت دوشرسن و بلکه اسنیفاء حقوق واقع
 اولورسه یا حظ آخرتك منقص اولور و یا مفلس قالورسن زیرا یوم
 عدلده مسامحه اولماز همان یوم وطنده ایکن قبل المحاسبه محاسبه نفس
 ایده کوز و حقوق حق و حقوق عبادی ادا و قضا ایله والله الموفق
 * کر غنا خواهد کسی از ذوالمنن * در قناعت می توانش یافتن *
 کسی خواهدك فاعلی و غنا مفعولی و از اکا متعلق و بعد الجملة فعل
 شرطدر در یافتنه ظرف و یافتن توانه مفعولدر فاعلی کسی به راجع
 ضمیر زیرا توان بوراده تواند دیمکدر و بعد الجملة جزاء شرطدر
 و توانش ضمیری معناده یافته قید در می تواند یافتنش دیمکدر که
 مصدری مفعولنه مضافدر (غنا فقرك مقابلیدر که عدم احتیاج
 و بلکه کثرت اموالدر) ذوالمنن ده ذو صاحب معناسنه منن کسر میله
 متك جمعیدر که نعمت ثقیله و عطاء بی عوضدر و انك تفصیلی بالاده در
 قناعت قسمته رضا و موجود اوزرینه زیاده طلب ایتماکدر تنکم بیانی
 مرور ایتدی توان قدرت در مصدری توانستن در مضارعنده سین
 حذف اولنوب تواند دینلور دانستن دن حذف اولنوب داند دندلوی
 کبی (یافتن باء مثاله بولمقدر مضارعنده فاء موحده به قلب اولنوب
 باید و یا بنده دینلور) (معنای بیت) بود که اگر برکسه ذوالمنن
 و ذوالعطایا اولان الله تعالی دن غنا و دولت طلب ایدر سه اول دولتی
 قناعت و قسمته رضا ایچنده بولمغه قادر اولور زیرا قناعت کنز لایفی در
 پس هر کیمکه بوکزه واصل و بود فینه به نائل اوله فقر یوزنی کورمن
 و انك دولته زوال ایرمز والا حریص اولان کسه غنی اولسه دخی
 غنای نفس اولمیحق بنه فقیردر و بونده اشارت وارد در که قوت و کفاف

و کفایت اولیحق طلبکار غنا اولماق کرکردر زیرا مقصود اولان
تعیشدر وحقک متکفل اولدیغی رزق واصل اولیحق مزیده حاجت
قالماز مع هذا مزیدک محاسبه سی وارد و سوء حسابدن خوف ایتملودر
* * در بیان علامات عقل ورازش نصیحت کوید * *

* هر کرا عقلست و دانش ای عزیز * دور باید بودنش از چارخیز *
بونک تقدیری هر کسی که عقل و دانش هست اورا دیمکدر که هر کسی
مبتدا عقل و دانش مبتداء ثانی و هست مبتداء ثانی یه خبردر زیرا
بوراده است هست معناسنه و بعد الجمله که رابطه سیله مبتداء اوله
صفتدر اورا هستی تعلیلدر زیرا را لام جاره معناسنه در بودن بایدن
فاهلی و شین مضاف الیه یعنی بودن فاعلنه مضاف و دورانک
مفعولی و از دوره متعلقدر بونک مفرداتی مرارا شرح اولمشدر
(معنای بیت) بودر که هر کس که انک ایچون عقل و دانش وادراک
وار در اول کسه درت نسنه دن دور و بعید اولمق کرکردر که اگر
بودر نسنه دن دور اولور سه اهل علم نافع و اهل عقل معاد
اولدیغی بلو اولور و اگر بونشاندن خالی اولور سه جاهل و احق قالور
* کار خود با ناسزا نکندر ها * مردمی نکنند بجای ناسزا *
نکنند فاعلی عاقل و اهل دانشدر که بیت اولدن مفهومدر کار مفعول
اول ورها تانیسی و باره ایه متعلقدر مردمی ایکنجی نکنندک مفعولی در
بجای اکا متعلقدر ناسزا نالایق دیمکدر سزیدن فتحله لایق اولمقدر
رها صالی ویر مکدر که رها کردن و یار هانیدن و یار هاندندن تخفیف
اولمشدر (مردمی انسانیت دیمکدر که یا مصدریه در) بجای ناسزا
عرفلرنده ناسزاک حقنده دیمک معناسنده مستعملدر (بجای اوانک
حقنده دیمکدر نیکم شیخ سعدی دیمشدر) تو بجای پدر چه چه
کردی خیر (که همان چشم داری از پسترت) یعنی سن پدرک حقنده
نه خیرایتک که اوغلکدن همان امید طو تر سن (معنای بیت) بودر که
کندی کارکی ناسزایه صالی ویرمه و محل اولمبانه ایش اصم لانه زیرا
هر کارک بر رجلی وارد و کذلک ناسزا حقنده انسانیت ایتمه زیرا ضایع
اولور نیکم دیمشدر که معروفی احسان اهلنه اصطناع ایتمک کرکردر
والا حرامی بدنه سیف قاطع ویرمک و سباع حیوانانی تربیه ایتمک کی

اولور * عقل داری میل بد کاری ممکن * زین چوبکذشتی
سبکساری ممکن * عقل دارینک مفعول مقدمی در و بعد الجمله فعل
شرطدر زیرا بوکلام شرطی متضمندر که تقدیری اگر عقل داری
دیمکدر میل ممکنه مفعولدر و بعد الجمله جزاء شرطدر مصراع ثانی
دخی بواسلوب اوزرینه شرط و جزادر تقدیری چوبکذشتی زین
سبکساری دیمکدر یعنی چو حرف شرطدر که اگر معناسنه در عقل
بوراده مراد عقل کاملدر عقل معاد و قدسی در (داری مضارع مخاطبدر
مصدری داشتن در طو تمق معناسنه مضارعنده شین رایه قلب اولنوب
دارد و دارنده دینلور بدکاری ده یا مصدریه در) بدکار صفت مشبهدر
باشلو معناسنه و بدکاری بد اشلولک در (زین اصلنده زاین در که
حالت در جده الف تلفظاور سما ساقط اولمشدر) بکذشتی بانک ضمه سی
وکاف عجمینک لاجل الضروره سکونیه ماضی مخاطبدر مصدری
کذشتن در کچمک معناسنه مضارعنده شین رایه قلب اولنوب کزدر
و کذارنده دیرلر (سبکساری ده یا مصدریه در سبکسار دخی صفت
مشبهدر دینی باشلو یعنی خفیف العقل سبک سرکی زیرا سارکله در که
سردن جزدر مجازا سراسر اوزرینه اطلاق اولمشدر کله پوشه ساره دیرلر
دیه به اختصاصی اولدیغندن او توری سبکساری دینی باشلو لغندر
(معنای بیت) بودر که اگر عقل کامل و علم شامل طو تر سک یعنی بومعنی
و بوصفت سنده و ارایسه بد ویرامز ایش اشله کرک عقلا قبیح اولسون
و کرک شرعا زیر اخلاق اراسنده تشنیع اولندیغندن غیری من یعمل سوء
یجز به مضمونجه عمل بده جزاء بدایله مقابله اولنور نیکم مقتضای عدل
بودر و بونی کچر کدن صکره یینی لک ایتمه که خفیف العقل اولمقدر
یعنی بو خصلتی کچر سک سکا بر پند دخی بودر که عقلا کی آغر باشلو اول
و خفت و طیشدن حذر ایت والا بین الناس رذیل و مبتذل اولور سن
و عند الله دخی وزن و مقدارک قالماز و صراف معنی سنی بر پوله الماز
* هر کرا حلم و دل روشن بون * در زمانه باصلاح تن بود * هر کسی که
اورا دیمکدر که هر کسی مبتدا و اورا بوده مفعول و حلم فاعل و بعد الجمله
مبتدایه صفتدر ایکنجی بودک فاعلی هر کس و در اکا ظرف و با اکا
متعلقدر و بعد الجمله مبتدایه خبردر حلم کسر حائله مجرمی جرمیه

مؤاخذة ده عجله ایتماک قدرت و از تفاع مانع واریکن بله پس خالقه
 کوره ترك مؤاخذة و مخلوقه کوره کیفیت نفسانیه در که ترك مذکور
 مستلزم در وحلم کسرله عقل معناسنه دخی کلور قال الله تعالی
 (تأمرهم احلامهم بهذا) ای عقولهم کافی القاموس والمفردات ولكن
 مفرداتده دیمشدر که حلم حقیقتده عقل دکلدر ولكن عقله تفسیر
 ایتدکاری عقلک مسبباتندن اولمغله والا حلم نفس وطبعی هیجان
 غضبیدن مضبط ایتدکدر پس اگر ناظمک قدس سره حلم ایله مرادی
 عقل ایسه عقل یرینه حلم دیدیکی بطریق التفنن در (دل روشن
 کدورتدن صافی اولمش کوکل پس روشن که آیدین در صفا و جلامراد
 اولور زمانه آخرنده هاتخصیص ایچوندن زرا هر وقته من الاول
 الی الاخر زمان دیرل زمان مخصوصه ایسه زمانه دیرل مثلاً هر کسک
 زمانی کبی صلاح فسادک ضدی اولدیغی ومعناری مرور ایتددر
 (معنای بیت) بودر که هر کسکه که انک حلم و یا عقل صفتی و دل صافیسی
 اوله زمانه ده صلاح تن ایله اولور یعنی بدن و جسمی فساددن خلاص
 و آسوده اولور شول جهتدن که حدیثده کلور (اعوذک من ان اجهل
 او یجهل علی) یعنی نادان اولمقدن و نادانلر بکا نادانلق معامله سن
 ایتدکن سنی یناه گاه ایده رین پس شول کسکه ده عقل و قلب حالی
 کمال بولیه البت ناسزا ایش طوتمقدن خالی اولمز و اخر اجانب الندن
 مبتلی اولور و بردخی بودر که سوء اخلاقی اولان کسکه نک اضطراب
 قلبی بدنه دخی ساری اولوب ظاهراً و باطناراحت بولمز و ساکن اولمز
 * تاشوی پیش از همه در روزگار * دست بر نان و نمک بکشاده دار *
 پیش شوی نک مفعولی و از پیشه متعلقدر وجهه سی تعلیلیه اولور
 دست دارک مفعول اولی و بکشاده ثانیه و بر بکشاده یر متعلقدر تا
 تعلیل ایچوندن (شوی فعل مضارع مخاطبدر مصدری شدن در
 اولمق معناسنه مضارعنده و اوزیاده ایدوب شود و شونده دیرل
 پیش باء عجمینک کسر یله اوک که جهات ست دندر امام معناسنه
 فتحله روز کار اصلنده شدتلی کوندن زرا کار کاف عجمیله مبالغه افاده
 ایدر صکره مطلق زمانه محمول اولدی و شدت معناسنی متضمن
 اولدیغنه قرینه در که وقت مختنده بویه اولور روز کار در بودیرل یعنی

زمان مختندن خالی دکلدر که انده بویه شدتلی کوندن اولور
 و روزگار جهان معناسنه کلا یکی نعمه الله ده مصرحدر ولكن
 روز لفظی معنای اولی ترجیح ایدر اگر چه بومقامده ایکی معنی دخی
 در سندر نمک طوزدر ملح معناسنه نمکدان طوزلقدر بوراده نمک ایله مراد
 ادام در کسرله قاتق دیدکلر یدر زرا بحسب الغالب طوزدن خالی اولمز
 و حقیقتی مراد اولمق دخی جائزدر زرا طعامده نمک ایله بدأ ایتدک
 مستوندر بوصورنده قوام طعام اولان ملحه اکتفا و ماعدا بطریق
 الاستیاع مراد اولور و نان اصل الكل اولمغله تقدیم اولندی انکچون
 حدیثده کلور (اگر موالحین) بکشاده بانک ضمه سی و لاجل الضروره
 کافک سکونیه اسم مفعولدر آچلمش معناسنه مصدری کشادن در که
 آچمقدن مضارعنده یا زیاده ایدوب کشاید و کشاینده دیرل
 و اسم مفعول ماضیدن مشتقدن زرا مضی به دلالتده مناسبتری
 وارددر پس ماضی نک آخری مفتوح قلبوب فتحه بی بیان ایچون هاء
 علامت وضع و انور دارمدر مصدری داشتن در طوتمق معناسنه
 (معنای بیت) بودر که زمانده و یا جهسانده جله دن مقدم اولمق
 ایچون دستی نان و نمک اوزرینه آچلمش طوت یعنی مقبوض البید اولوب
 طعامکی مسافردن و مجاوردن امساک ایتد بلکه اطعامله مبسوط البید
 اول چونکه کشاده دست اولسن اهالی زمانه بی عملده سبق ایدرسن
 و جله یه اوک اولور سن و ایلر و کیدرسن زرا سخاوت ملکاتک
 اکملی و اطعام صالحاتک اکملی در حتی بین الملائکه بو عمل مغبوط در زرا
 انلر اطعام طعام و سقی ماء عملندن محرومدر که بو عمل بشره مخصوصدر
 * تا تو باشی در زمانه دادکر * زیر دستا نر انکودارای پسر * تو لفظی
 باشی تحتنده اولان ضمیر فاعلی تا کید در داد کر باشی نک مفعولدر
 و بعد الجمله تعلیلدر زرا دارک مفعول اولی و نکو ثانیه در داد کر داد
 عدل و داد کر عادل و ستم کر ظالم در و داد خواه شکایتچیدر کر کاف عجمی
 ایله ادات فاعلدر رچی معناسنه مثلاً زر کر قیو مجی و آهنکر دهر جی در
 زیرادستان ال التند اولندر در مطلقا پس دستا نک جمعیتی زیر دست
 و محکوم اولنلره راجعدر آن ادات جمعدر جسم نامی ده یعنی انسانده
 و حیوانده و نباتده مستعملدر مثلاً مردمان و اسباب و درختان دیرل

نکو نونك كسريله ونيكو كو كجك در مقابل زشتدركه چركندر
(معنای بیت) بودر که ناسن زمانه ده عادل اوله سن یعنی عدل صفتيله
متصف اولك ايچون لك التبتده وزير حكومتده اولان اهل واولاد
وخداي كو كجك وخوش طوت وهره وكلبه وارنجه حقوق عباد
وحیوانی رعایت ايله تا که صفت الهیه ايله متصف اولاسن وشرف
ودرجات عالییه بولاسن والارذیل وساقط اولورسن ودرکاته نزول
ایدرسن زیرا ظالم ملعوندر وملعونك مقری نارددر وحیدشده کلور
(كلکم راع وکلکم مسئول عن رعیتہ) و آخر وصایای نبوی ده کلور
(الصلوة وما ملکت ایمانکم) هر که در پند خود آمد استوار *
* پنداورا دیگران پندندکار * تقدیری هر کسی که دیمکدر در استواره
ظرف واستوار آمده مفعولدر وبعد الجملة مبتدایه صفت اولور که
هر کسی در دیگران پندندك فاعلی وپند مفعول اولی وکار ثانیهی در
وبعد الجملة مبتدایه خبردر پند باء عجمینك فتحه سیله نصیحت
ووعظدر که ترك اوکوت دیر استوار محکم معناسنه در دیگران دیگرك
جمعیدر غیر معناسنه ترك بردخی دیر نیکم مفصلامرورا یلیدی بندند
باء عربیله فعل مضارع جمعدر مصدری بستن در بغلق معناسنه
مضارعنده سین نونه قلب اولنوب بندد وبننده دیرلر (معنای بیت
بودر که هر کسه که کندنه وعظ ونصیحت ایتمکده محکم کلدی یعنی
عظ نفسك ثم عظ الناس موجبجه اول نصیحت ایدوب عمل ایلدی
غیر یلردخی انك نصیحتنی کار بغلیدیلر وایش طوتدیلر یعنی انلره دخی
تا ثیر ایدوب عمل قلدییلر ونصیحتك نفوذی اولدی زیرا خلقك لسان
عذری قطع اولندی وترده مجالری قالدی اشته عامل ايله غیر عاملك
فرقی بودر * هر که او گفتار خود باشد ملول * قول اورا دیگران
نکنند قبول * ملول باشدك مفعولیدر فاعلی هر که متضمن اولدیخی
كسك ضمیریدر دیگران نکنندك فاعلی وقول مفعول اولی وقبول
ثانیسی در وبومقوله ترا کیک نظر کثیره سی مرور ایتشدرا اعرابی
انلره قیاس اولنه وبویتنك جمیع مقرداتی بالاده شرح اولنشددر
خصوصا گفتار لفظی محملدن مطالعه اولنه (معنای بیت) بودر که
هر کسه که کندی سوزندن پرملال وكسلنك اوله یعنی مقتضاسیله

عله حرکت ایتیه وقول مجردیله قاله غیر یلر انك سوزنی قبول ایتلر
زیرا متکلم ومخاطب وناصح ومنصوح له اراستده جهت جامعیه
کرکدر که چاقق ايله قاوارا استنده اولان مناسبت کی تا که ارتباط
حاصل اوله ومنتکلم وناصحدن کلام مخاطب ومنصوح له نافذ
وواصل اوله وبومعنی مرتبه اقوابی بیانددر والا انسانده استعداد
واقبال اولیجی خط دیواردن دخی اخذایددر ودرنشددر که (الحکمة ضایة
المؤمن ایما وجدها اخذها) چونکه ادبار اوله انسان عاملدن دخی
مستفید اولانز نیکم حدیثده کلور (یحی النبی ولبس معه احد) فافهم
جدا * هر چه باشددر شریعت ناپسند * کرد او هرگز مکرده ای
هوشمند * ناپسند باشدك مفعولیدر وبعد الجملة هر چه به صفت
اولور که هر کسی چه یعنی که تقدیرنده در که مبتدا در کرد مکرده
مفعولی وبعد الجملة خبر اولور (هر چه ده هر کل افرادی معناسنه در
وجه که یرینه مستعملدر اگر چه لفظنده اولدیخی کی وجا زدر که
اصلی اوزرینه ینه نه معناسنه اوله نیکم تصویر معناده کلور (شریعت
الله تعالی نك عبادی ایچون مشرع یعنی دین ده طریقت قلدیخی
نسنددر که انك اوزرینه سلوك ایدوب کیدر لر واول شریعتنه وضع
الهی دیرلر که رسول الله صلی الله علیه وسلم کتورمش وانك وساطتيله
متعین اولشددر پس شول نسنه که کتاب وستندرا یکسی دخی شرعیدر زرا
سنت دخی (واما انکم لرسول فخذوه) مضمونه داخلدر وشولکه کتاب
وستندن علی سبیل الاجتهاد استنباط اولنشددر (احکام فقهیه کی
ویا خود اجاع علماء انك اوزرینه منعقد اولشددر یوایکسی کتاب وسنت
اوزرینه متفرعدر وکتاب وسنت واجعی انکار ایدن کافر اولور
اجتهادیاتی نکار ایدن کافر اولملاز زرا ظنیاتدر بلکه تضلیل اولور
وشول سنتلر که الله تعالی به قربت طریق اوزرینه ابتداع اولنشددر
انلردخی سنت طاهره نبویه ده داخللردر تراویج واثالی کی زرا
سنت مطلقیه مصادره سی اولمیان امور محدثه ضلالتدن خارجدر
وبونك خلافی اوزرینه اولان کسه عقل وعملدن بالکلیه خالی وحایه
ادرا کدن عاطلدر ناپسند اصلنده ناپسندیده در بکنلماش معناسنه
مصدری پسندیدن در که بکنمک دیمکدر دکه نسینه بی بکنینه

مشکل پسندیدر (کرد کسر کاف بحمله بر قاج معنایه کلور بوراده
چوره دیمکدر کردا کرد چپ چوره در) (مکرد کاف بحمینک فتحیه
نهی حاضر در مصدری کردید در دوغک معناسنه بر حالین بر حاله
و بر یانندن بر یاننه و کیدر کن دوغک کبی مضارعی کردد کلور) هوشمند
اوصلی و عقلی باشندد کسه کافی نعمه الله زیر اندادات توصیفدر که
لی معناسنه در و دقایقه کلور که هوش اولد دیدکاری حالتدر که
عقل صحیحک اتریدر که عرب اندن تمیزله تعبیراید که آدمی خیر و شر
ونفع و ضرری انکله فرق ایدر یو خسه نفس عقل دکلدر اوکی کیتشه
یهوش و اوکلویه هوشمند دیرلر هوشک منافسی اسان عریده انما
دیدکلدر اوصلو دلو مقابلیدر اگر هوش اوص اولایدی ییهوش
دیوانه اولوردی انتهی باتهذیب کتاب مذکورده هوشک عقل
اوزرینه متفرع اید و کنه بویته اشتشهاد ایدر که (بعقل ار چند
مردم هوشمند ست نداند موی ریش خود که چند ست یعنی مردم
هر چند که عقلیه بمیرا و اسه ده کندی صفالک قبلی قاج اولدیغن یلز
ولکن کشف الاسرار نام تفسیرده کلور که زهری که بیاد تو خورم
نوش آید دیوانه ترایند و باحوش آید بس بویته باهوشک دیوانه به
مقابله سی هوش اوص معناسنه اولمق اشعار ایدر و دقایق پیتنده اولان
هوش کاله مصر و قدر که انسان قوت مدر که سیله نقد کامل اولسه
دیمکدر و دقایقک بو محله بوندن غیری قصوری دخی رارد که تطویلدن
حذر را بیان وجوابی طی اولایدی فاعرف (معنای بیت) بودر که
هر کسه که شر یعتده ناپسند و نام قبول اوله ای عقلالو انک چوره سنده
اوقاتدن هیچ بروقتده دونه و طولاشمه زیر اشعرله عامل اولیا نه رغبت
و مجلسنه حرکت یوقدر و کذلک بر کسه ده حال اوله و لکن ادب شرع اولیه
اولدخی اهل قائل بی ادب کیدر که اقتدایه صالح دکلدر شوقدر و اردر که
مجدوب الهی اولانه اقتدا اولمخ سده تعظیم و احترام اولور فاحفظه
* تا صواب کار بینی سر بسر * بامر اد خود مکن کار ای پسر *

و مصا

و مصاحب ایچوندر (صواب خطا مقابلیدر) (بینی مضارع مخاطبدر
مصدری دیدن در کورمک معناسنه علی غیر القیاس دال بایه قلب
اولنوب پیند و پینده دیرلر) (سر بسر از سر تا بسر دیمکدر یعنی اوچدن
اوجه و باشدن باشه بالکلیه مراد در تخفیف اولنوب سر بسر
دنمشدر نکم سر بسر اکاقرینه در زیر بودخی از سر تا بسر دیمکدر که
تا انتها غایت ایچوندر و انتهایه ابتدا لازم اولمغله از تقدیر اولمغه باعث
بودر زیر از ابتدا غایت ایچوندر و سر سر و نکا پو و دنکا دنک
و امثالنده اولان الفات و اودن بدلدنر که اصلنده سر و سروتک و پو
ودنک و دنکدر که تخفیف مراد ایتد کلری یرده بونی ایدر لر و در بدر
دخی سر بسر کیدر که از نابدر دیمکدر یعنی قبول قیویه در یوزه
ایدر انتهایه دنک دیمکدر مغلسه در بدر دید کلری بو مقوله در یوزه
شانندن اولمغله در سر بسر باش باشه و در بدر قیر قیویه و رو برو
یوز یوزه دیومقابه معناسی دخی صحیحدر و لکن هر استعمال مواقعه
کوره در بوراده مراد اولدر) (مکن نهی حاضر در مصدری کردندر
ایلمک و ایشلمک معناسنه مضارعنده را یرینه نون کتورب کند و کتنده
دیرلر) (معنای بیت) بودر که ای پسر اگر کار یکی بالکلیه صواب اولمق
استرسک و هرایشم خیر و اسون دیرسن کندی مراد کله ایش ایشله
و نفسکی آرادن طرح ایدوب هوی و شهوتی براق و شرعه و مرشد سوزیله
و حقه ایش طوت تا که اغراض نفسانیه و شهوات طبیعیه دن خلاص
اولوب خاص آتون اوله سن و نحاسک زرابریه منقلب اوله و لکن بو معنی
خواص ناسه مخصوصدر که انلر کار دان و حق بین و حق شناس وفانی ارادندر
* * در بیان رستکاری گوید * *

* هست بی شک رستکاری در سه چیز * باتو کویم یاد گیرش ای عزیز *
هست مقدم خبر و رستکاری مؤخر مبتدادر و بی خبره متعلق و در اکا
ظرفد ربانو مابعدنه متعلقدر گیرش ده شین مفعول اول و یاد اکا
ثانی در جمله سی استیناف بیانی در هست و اردر دیمکدر رستکاری ده
یا مصدریه در رسته رانک فتحیه اسم مفعولدر مصدری رستن در که
قور تلمقدر خلاص و نجات معناسنه مضارعنده سین هایه قلب اولنوب
رهد و رهنده دنلور خواستن دن خواهد دنلد و کی کبی و بعضیلر

رهیدن رسته کوره و خواهیدن خواسته کوره دخی لغتدر دیمشادر
 و رستکار دخی رسته کبی قورتلشدر زیر کاف بحمله ادا ت مبالغه در که
 بعضی افعال و اسماء آخر نه لاحق اولور مواد کثیره سی واردر (یادذکر در
 کیر کاف بحمین کسر یله امر حاضر در مصدری گرفتن در طوتمق
 معنای مضاغنه یا زیاده ایدوب کیرد و کیرنده دیرلر یاد کیر خاطر کده
 طوت و ذکر و حفظ کردن کیمسون دیمکدر (یاد داشت خاطر ده محفوظ
 اولان نسته یه دیرلر (معنای بیت) بودر که دنیا و آخرتده خلاصلق
 بی شک و شبهه اوج نسته ده در ای عزیز سکا اول اوج نسته بی
 سویلیم سن اتی خاطر کده طوت و عمل ایله تا که بلا و محنتدن نجات
 بوله سن و درد و غمدن خلاص اوله سن * زان یکی ترسید نسته
 از ذوالجلال * دوم آمد جستن قوت حلال * یکی مبتدا و ترسید
 نسته خبردر زان یکی دن یا حال و با ا کا صفتدر از ترسید نه متعلقدر
 دوم مبتدا جستن آمد ضمیرندن حالدر عربی ایله تقدیری الثانی جاء
 کاشا هذا المعنی دیمکدر آمد بعد الجملة خبر اولور جستن مصدر در که
 مفعولنه مضافدر حلال قوتک صفتدر (یکی بری دیمکدر که آخرتده
 یا نسبت ایچوندر یک بردر (ترسیدن فتحله قورقق خوف معنای نسته
 (ذوالجلال الله تعالی در که جلالت و عظمت و هیبت صاحبی در پس
 جلال نعت الهیدر که قلوبه هیبت و تعظیم اعطا ایدر و بوجلالدن
 اسم جلیل ظاهر اولشدر و حکم جلالت که تنزیه و تشبیه دینلور
 یعنی جلال ضدین اوزرینه اطلاق اولنور (لبس کتله شیء) و مرضت
 فلم تعدنی کبی (دوم ضمتین ایله ایکنجی دومین ایکنجسی دیمکدر که
 ایکی به منسوبدر یکی به منشوب اولدیغی کبی (آمد فعل ماضیدر
 مصدری آمدن در کلک معنای مضاغنه میم یا یه تبدیل اولنوب
 آید و آینه دیرلر (جستن جیم عربی تک ضمیه سیله استمکدر مضاغنه
 سین و او و یاه قلب اولنوب جوید و جوینده دیرلر (قوت حوت وزنی
 اوزرینه عریدر مایقوم به بدن الانسان معنای نسته یعنی انسانک بدنی
 انکله قوام بولاجق قدر عدادر (حلال عقده حرمت اندن حل
 اولمان نسته در که استعمالنده عقاب یوقدر طیب استلذاذ اولمان
 نسته در پس هر حلال طیب اولماز (معنای بیت) بودر که اسباب

نجات اولان اوج نسته دن بری ذوالعظمة والبراء اولان الله تعالیدن
 خوفدر یعنی عقابدن و اکا باعث اولان امور دن برهیز و حذر در
 بوراده مقام خوفده ذوالجلال و صفیک مناسبت و لطافتی خفی دکلدر
 ایکنجی قوت حلال طلب ایتک کادی یعنی نفقه سنی حلالدن ایلیسه
 و محرمات و مشبهات تناولدن حذر ایده و الا آتش اکل ایدر و عذاب
 مستحق اولور و فرض و نافله سی قبول اولماز و آخرتده صورتی مسخ
 اولور * سیومین رفتن بود بر راه راست * رستکار رست انکه این
 خصلت و راست * سیومین مبتدا رفتن بودک مفعولی بر رفتنه
 متعلقدر و بعد الجملة خبردر رستکار رست مقدم خبر انکه مؤخر مبتدا
 و این خصلت دخی مبتدا و راست خبردر زیر تقدیری حاصل است
 اورا دیمکدر و بعد الجملة انکه یه صفتدر زیر ان کسی که تقدیرنده در
 (سیومین او چنجسی سوم او چنجی در یا اشباع طریقیه در اصلی
 سه در که اوچدر سینک فتحه سی کسره جاننده اماله ایله اوقنور
 سیومین ده یا نسبت ونون تأکید نسبت ایچوندر (راه راست صراط
 مستقیم در که دین مشر و عذر (رستکار می و رایتدی (خصلت
 فضیلتده غالبدر اگر چه ردیلته دخی مستعملدر (ورا اصلنده
 اورادر که و او حرف آخره اتصاله همزه ساقط و و او اخف حرکات
 اولان فتحه ویرلشدر (ورا کله سی ادا ت مفعولدر و لام جاره معنای نسته
 کلور که بوراده مراد بودر (معنای بیت) بودر که اسباب خلاصک
 او چنجسی صراط مستقیم اولان شرع نبوی اوزرینه یور یوب
 کتمکدر قورتلشدر اول کسه که بو خصلت یعنی سلوک جاده دین
 انک ایچون حاصلدر زیر شرع مطهردن خارج اولان کافر در
 کافره ایسه نجات یوقدر بلکه نجات مؤمنه در و خصلت مذکوره ده
 امر ونهی داخلدر زیر فرائضی اکثساب متاهیدن اجتنابله تام
 اولور پس انده که امر اوله و لکن نهی اولیه و بالعکس اول کسه
 نجات بولماز زیر احدهما آخره می یوط و بری برینه منوطدر نکم
 قرآنک و عیدندن مفهومدر شوقدر واردر که ایمانله انتقال ایدن
 عاصی تک حسابی حقه مفوضدر حق عید اولمیجق عفو ایتک جائزدر
 * کر تواضع پیشه کیری ای جوان * دوست دارندت همه خلق جهان *

تو اصبع کیری نك مفعول اولی و پیشه ثانسی و بعد الجملة
فعل شرطدر و همه دارندك فاعلی و تا مفعول اولی و دوست ثانسی
و بعد الجملة جزاء شرطدر (کیری مضارع مخاطبدر مصدری
گرفتن در طوتمق معناسنه مضارعنده یا زیاده ایدوب گیرد و گیرنده
دیرلر و بعض نسخده کردی دوشمدر که ماضی مخاطبدر (جوان
یکت در که پیر مقابلدر جوان مرد بکت کشی و سخنی زیرا جوان
قوت معناسنی متضمندر سخا اید قوت روحانیه ایله نفسی زبون
و مغلوب ایتکدن کلور (دارند فعل مضارع جمعدر مصدری
داشتن در طوتمق معناسنه مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد
و دارند دیرلر (خلق جهاندن مراد انساندر که افرادی پری برلرینه
دوست اولورلر زیرا مراد تواضع مقابله سنده اولان دوستقدر سائر
مخلوقات اید بو وصفله موصوف دکلردر اگر چه حقّه مسخر
و منقاد لر در و انسان کامله بعضی نك محبتی وارد در (احد یحیانا و نحبه)
و بعضی نك بغضی وار در سام ابرس دید کلری کلر که آتش ابرهیم
علیه السلام نفخ ایتدی انکی چون سارع انك قتلی ایله امر ایتدی
(معنای بیت) بودر که ای جوان اگر تواضعی پیشه و کار طوتمسک و یا
ایلد کسه سنی خلق عالم دوست و محبوب طوتملر زیرا یرده اولان یوزی
کسه بصم و خاکله یکسان اولنلری خاکدن رفع ایدوب دستگیر اولور
و طبع انسان انك اوزرینه در که سرکشه سرفرو ایتز بلکه فی المثل الی
کو کسند اولانه انقیاد و محبت ایدر پس محبوب القلوب اولمه بی وجود
اولمق لازمدر و یونده جوانه خطابک سری بودر که جوانلق ایام غریب
و سرکشی در که دکه حالله کسه به باش اکر بو جهندن تواضع و ترک کبر
احسن اخلاقند * سرمکن در پیش دنیا دار پست * و رکنی بی شک
رود دینت زدست * سرفظی مکن کله سنك مفعول اولی و پست
ثانیسی در در اکا ظرفدر و رکنی و اگر کنی دیمکدر که شرطدر بی شک
روده متعلقدر دین رودك فاعلیدر و تابه مضافدر زدست دخی اکا
متعلقدر دنیا دار وصف ترکیبی در اصلنده دارند دنیا دار دنیا طویچی
معناسنه که غنی و ممتول مراددر (دین معلوم اوله که شریعت و ملت و دین
وضع آلهی اولدیغی جهندن امر واحد و لیکن اطاعت اولدیغی

جهندن دین و کتابت اولدیغی یوزدن ملت دینلور پس وضع آلهی
انی اقامت و انکله عامل اولانه کوره دین وانی الله تعالی دن تأدیه ایدنه
نسبتله ملت دیرلر و امام راغب دیمشدر که ملت الله تعالی به و آحاد
امته مضاف اولماز بلکه بی به مضاف اولور ملت ابرهیم کبی و كذلك
جملة الشرائعده مستعمل در آحادده دکل دین ایدسه بویله دکلدر تکم
دین الله و شرع الله دیرلر و نماز دین دن در دینلور ملتدر دنلر
(معنای بیت) بودر که غنی و اهل دنیا اوکند باشکی آشفه ایتمه یعنی
سرفرو ایدوب منحنی اولمه و اگر بو وضعی ایلرسک بی شبهه دینك
المدن کیدر یعنی بی دین قالدورسن زیرا غنی به غناسندن اوتوری رکوع
ایتك الله دن غیریه سجده در بو ایدسه کفر در و حدیثده کلور که
(من تواضع لغنی لغناه ذهب ثلثا دینه) یعنی لسان و بدنی مرتبه سنده
دینی کیدر انحق قلبی مرتبه سنده قالدور و اگر بعد اللسان و البدن قلبی
ایله دخی اعتقاد اید جك اولورسه کل دینی ذاهب اولور و اگر غنی به
غناسندن اوتوری عبادت قصد ایتوب بلکه تعظیما تحت قصد
ایدوب سرفرو ایدرسه مکروهدر و مشایخ و بکلر اوکند تقبیل ارض
و انحنایو معنایه محمولدر * بهررز مستای دنیا دار را * تاچه خواهی
کرد این مردار را * دنیا دار مستایک مفعولی بهر انك تعلیلی در کرد
خواهی نك مفعولی و این دخی کردك مفعولیدر مستای سینك لاجل
الضروره سکونیه نهی حاضر در زیرا میم مفتوحه نهی ایچوندر که امر
طلب فعله دلالت ایتدوکی کبی نهی دخی ترک طلبه دلالت ایدر ستای
کسرله مصدری ستودن در او کک مدح معناسنه مضارعنده و او
یرینه الف و یا زیاده قلوب ستاید و ستاینده دینلور دنیا دار بیت
سابقده در کرد بوراده مصدر معناسنه در که کردند زیرا ایکی فعلک
اجتماعندن فایده اولدیغندن ثانی مصدره محمول اولور چه خواهی
کردنه ایلک دیلرسن و نه ایدیسرسن دیمکدر این مردار جیفه دنیا به
اشارتدر هر نه اولورسه کرک عروض و کرک نقود (معنای بیت) بودر که
دنیا داری یعنی غنی و ممتولی سیم وزندن یعنی مطلق مالندن اوتوری
مدح و ستایش ایتمه و لکن زر که آتوند اعلی المعادن و انفس الاثمان
و النقود اولغله انکله اکتفا ایلدی تابو دنیا جیفه سنی نه ایلک

استرسن ونه ایدیسرسن که اندن اوتوری اهل دنیا به سرفرو و مدح
و ثنا قبولورسن شعرا اغنیایه قصائد عرض ایتد کیری کبی زیر بوراده
لسان و کتابت بر در که غرض دنیا ایچون سو بلك و یازمق مذمومدر
وا کامیت دیرلر که بی روحدر زیر بر کارلر روحی ذکر الله در چونکه
اوراده یاد حق او ایله میده در خصوصاً که حضور حقیقه کذب
ایدوب خلقی مدح ایتلر نه شناعته در اشته موقی اوزرنه اوصاف
سو بلك نیکم اهل شام مبتلا در که اکا متصدی اولانه مداح دیرلر
قیبحدر فافهم جدا * مرد کاند اغنیای روز کار * ای پسر بامرد
کان صحبت مدار * اغنیای مبتدا و مرد کاند خبر مقدم در و صحبت
مدارک مفعولی و یادخی اکا متعلقدر مرد کاند اصلنده مرده کان
اندر که کان لفظی کاف بحمله ادات جعفر و عند البعض کاف آخری
هائ غیر ملفوظه اولان کلماتک هالزندن بدلدن و ادات جمع آن در کان
دکدر بصورتده مثلاً مرده او کنده هیا زلمز زیر بدل و مبدل منهک
اجتماعی لازم کلور اولکی صورتده دکل ولکن تخفیفات لغت عجمه
مناسب اولان صورت ثانیه در واند ضمیر جمع غایبدر یعنی است که
رابطه در اند لفظی انک جعفر الی تخفیفاً حذف اولمشدر راست دن
بعض مواضعده حذف اولندیغی کبی و کاد اولور که است واند مجتمع
اولورلر خریدستند کبی که اشترا ایتدش لورد دیمکدر پس مرد کان
مردهک جعفر و اخرنده انداست کبی رابطه در معنای مردلر درلر
دیمکدر که ل ادات جمع اولان آن دن و درلر انددن مستفاددر اغنیای
اصلنده اغنیاء در همزه ایله که غنی نك جعفر و لکن استعمال عجم
اوزرنه همزه دن بدل یاء توسل و اضافت کتورلر غنی و بقیه مفردات
بالاده در (معنای بیت) بودر که اغنیای زمانه مرده لر یعنی میت کیلر
در که قلبلری حب دنیا و حرص متاع فانی ایله اولمش و نفسلری
دیرلشدر (ای پسر بومقوله مرده لرله صحبت طوتمه و الفت و اختلاط
ایتمه والا الصحبة مؤثرة فحوا سجنه انلرک صفات ذمییه سی سکا
دخی ساری و اثر صحبت اوزر که جاری اولوب سندنخی انلرک کبی
اولورسن و اخر اولورسن * مال وزر بی حد بدست آورده کیر *
* بعدازان در کور حسرت برده کیر * آورده کیرک مفعولی و مال

دخی آورده نك مفعولی و بدست اکا متعلقدر بی حد مال وزرک
صفتیدر برده دخی ایکنجی کیرک مفعولی و در برده به ظرفدر بعد دخی
بویله در (مال رغبت و تصرف جاری اولان نسنه در دراهم و دنانیر
کبی پس تراب و نار و مردم کیلر مال قسمندن خارجدر زیر طیراغه
و آتشه رغبت یوقدر و حر اولان کسه نك تصرف و عملی جائز دکدر
و بوندن قهم اولندیکه زری مال اوزرنه عطف ایتلر تخصیص
قیلندندر زیر عموم نفعی اولغله سائر اموال دن مرغوب و مستثنادر
و مال دندلوی بودر که قلوبک اکا میل نامی وارد شول جهندن که
انسان فقیر بالذات و مال دخی قاضی الحاجات در (آورده و اوک
قحلیله ماضیدن قسمدر که کتورمش دیمکدر مصدری آوردن
و آوردن در که کتورمکدر (کیر کاف بحمله امر حاضر در
مصدری گرفتن در که طوتمقدر (بعد از آن آورده نك مصدر نه
اشارتدر (کور کاف بحمینک ضمیمه قبر در کورک حسرتیه اضافتی
ادنا ملاسه ایله در (حسرت غم و فرقت و ندامتدر تفصیلی بالاده در
(برده دخی ماضیدن قسمدر مصدری بردن در که ایتلرک در (معنای بیت)
بودر که بی حد و بی پایان یعنی غایتده چوق مال و خصوصاً سیم وزر
اله کتورمش یعنی طوتالم که بی حساب ملک و مالک اولمش سن
اندن صکره حسرت قبرنه ایتلش طوت یعنی انک صوکی اول مالی
دنیاده آلیقویوب کندک غم و فرقت و الم و ندامتله قبره کیرمکدر زیر
وفاسی یوق و سندن مفارق اولور دوستدر پس سندن آیرلماز دوست
تحصیل ایده کور که عمل صالح و بلکه مولادر جل جلاله وحدیثده
کلور (نعما بالمال الصالح للرجل الصالح) یعنی مال قسمی حلالدن
و خیره مصروف اولیحق سائر اموال کبی اولمز بلکه مدد و ح اولور
* * در صفت ذکر الله میگوید * *

* باش دائم ای پسر بیاد حق * کر خبرداری زعدل و داد حق *
دائم باشه ظرفدر یادخی اکا متعلقدر بعد الجملة جزاء مقدم در مصراع
ثانی شرط مؤخر در باعث تقدیم ذکرله توصیه بی تعجیل در خبر مابعدنه
مفعولدر خبر اعلام و اخبارله اولان علمدر داد عدلک عطف
تفسیری در عدل بالاده در (معنای بیت) بودر که ای پسر هر دمده

ذکر حقّه مقارن و مصاحب اول و اندن مفارقت ایتمه اگر حقیق عدل
و دادندن خبر و علم طو ترسک یعنی شول کسیه نک که یوم حشرده حقیق
کمال عدلندن و غافلاری مؤاخذه سندن خبری اوله (اذکر و الله ذکره
کثیرا) موجبجه استیعاب اوقات و استغراق حالات اوزرنه ذکر الله دن
خالی اولماز زیرا غفلت منهی در قال الله تعالی (ولا تکن من الغافلین)
ذکر ایچون وقت مخصوص و حالت مخصوصه اولماز قال الله تعالی
(الذین یدکرون الله قیاما و قعودا و علی جنوبهم) * زنده دار از ذکر
و صبح و شام را * در تغافل مکذّر آن ایام را * زنده مفعول مقدم در
از زنده به متعلق در صبح دارک مفعول ثانیه در آن ایام مکذره مفعول در
در اکا طرف در ذکر نسیانک ضد یدر قال الله تعالی (واذکر ربک
اذا نسیت) بونده کلمه اذا دلالتیه نسیانک تحقیقنه اشارت واردر ولیکن
فی الجملة نسیان ذکر دائمی منافی دکلر و اوصاف نبویه ده کلور (کان
یذکر الله علی کل حاله) و عاده کلور (ذکرنا ما نسینا و علمنا ما جهلنا)
یعنی بونده فی الجملة نسیانی اثبات واردر اگر چه متعلق قرأندر ولیکن
اذا نسیت ده متعلق حقه روستهوات نبویه دخی بویه در اگر چه انک
سهو و نسیانی افراد امتک سهو و نسیانی کبی دکلر (صبح و صبح
حاجب شمسله افقک قرردیخی و قندر که اول نهار عرفی در و فجر
معناسته دخی کلور که اول نهار شرعی در انکچون صبح صادق دیرلر
(شام اخشام وقتی که غروب بدن اعتبار اول نور) (تغافل بی غفلت ایکن
غفلت کوسر مکدر بوراده مراد حقیقت غفلت در تکلم شعده کلور
(کیدر خاب تغافل دیده لردن دور اولور برکون) مکذ رکاف عجمینک
لاجل الضروره سکونیه نهی حاضر در مصدری کذ شتن در واز کلمک
و بر پردن بریره یکمک معناسته مضارعنده شین رایه قلب اولوب
کذ رد و کذارنده دیرلر (و بعض لغاتده کلور که کذا شتن قوم مقدر
مضارع میگذارد کلور) و بمقامه مناسب اولان معنی بودر (آن ایام دن
مراد ایام عمر در که اسم اشارت تعظیمی مشعر در که ایام فاضله و اوقات
شریفه دیمکدر ایام بونک جمیع در که طلوع شمس دن غروب دک
اولان وقت در اصلنده اون ایکی ساعت در صکره اختلاف مشارق
و مغارب ایله زاید و ناقص اولدی (معنای بیت) بودر که صبح

واخشامی ذکر الله دن زنده طوت و احیایله زیرا زمان و مکان میت
کیدر که انلری حی کبی قلان ذکر در و کذلک نفس ذکر دخی اهمال
اولندیخی جهندن میت حکمنده در و آنی احیایدن ذا کر در انکچون
احیاء ذکر و احیاء اصول دیرلر (بعده ناظم قدس سره دیر که غفلتده
قومه ترک ایتمه و یکورمه اول ایام شریفه بی که ایام عمر عزیز در
و دیمشدر که (الوقت سیف قاطع) یعنی وقت انسان سیف قاطع کبی
نافذ و ماضیدر که تیر کلور بکر پس مرور ایتمز دن اول تدارک حال
لازمدر و انسان دارالاحزان اولان دنیادن خروجنه اغلر آخر غفلتله
یکن دملرنه اغلر و تأسف ایدر زیرا عمر سرمايه در و غفلت اکا زیاندر
* یاد حق آمد غدای روح را * مرهم آمد این دل مجروح را *
یاد آمدک فاعلی و غذا مفعولیدر مرهم ایکنی آمدک تحتنده فاعلندن
حالددر غذا کسرله مایو کل در (یعنی بیجک نسنه در غدو و غده
اول نهار در و اول وقتده اکل اولسان طعامه غداء دیرلر فتحله اخشام
اکل اولسانه عشاء دیدکری کبی فتحله صکره هر طعامه غداء دندلی
تغلیب طریقله (روح دن مراد روح رواندر زیرا روح حیوانی نک
غذاسی اطعمه و اشربه در را تخصیص ایچوند ر روحک غذاسی
معناسته و بعض نسخده غذا این روح را دوشمشدر بوصورته غذا
آمدک فاعلندن حال و را علامت مفعول اولور بوز و حه معناسته
(مرهم عربیدر که جراحت اوزرینه اور دقلری ملایم نسنه در تحریف
ایدوب ملهم دیرلر) اصلی رهمندر کسرله مطر ضعیف دائم معناسته
پس مرهم ده مطر مذکور کبی لین اولغله مرهمی رهمندن مشتق
قلدیلر (مجروح جراحتنمش یعنی برالنمش زیرا جراحت کسرله یاره در
(معنای بیت) بودر که ذکر حق روح انسانی نک غذاسی کلدی یعنی
جسد مطعومات و مشروبات حسیه ایله تغدی و تربی ایدوکی کبی روح
دخی ذکر و تسبیحله غذا لنور و آنکله نشو و نما بولور زیرا هر نسنه نک
غذاسی کندی مناسب وجهله در وحد یشده کلور که (ایکم مثلی انی
ایت عندر بی یطعمنی و یسقینی) زیرا ارباب معرفت بواطعام و سقایی
معنوی اولغله متل ایتمشدر که علوم و معارف و حکم ذوقیه در و ذکر
حق بودل مجروح مرهم کبی کلدی یعنی کوکل که خنجر فراق و سکین

عشق و احتراق ایله مجروح اولمشدر انك مرهم و دواسی ذکر حقدر
(مرض قلبه شفا در توحید) قال الله تعالى (الا بدكر الله تطمئن القلوب)
یعنی اضطراب دل که مجروحك اضطرابنه بکزر انك سکونی ذکر له در
* یاد حق کر مونس جانت بود * کی هوای کاخ و ایوانت بود *
یاد بودك فاعلی و مونس مفعولی و بعد الجمله فعل شرطدر و حرف
شرط که کردر معناده بود اوزرنه داخلدر هوای ایکنجی بودك فاعلی
و نامفعولیدر که معناده اکا متصلدر تقدیری کی بودت یعنی بود ترا
هوای کاخ و ایوان و بعد الجمله جزاء شرطدر (مونس ایناسدن در که
انس و یرمکدر ضمله ایحاشك ضدیدر که وحشت و یرمکدر پس انس
و وحشت ضدان در) کی فتحله اسم استفهامدر چن معناسنه (هوای
آرزو و اشتها در تفصیلی باآلاده در هوای آخرنده یا اضافت ایچوندر
الف هوای نك یاسندن منقلبدر) کاخ کاف عربی و خاء معجمه ایله کوشك
و چارطاق و تماشاگاه که باغده یا بلش اوله (ایوان فتحله طاق بلند
و نشگاه پادشاهان و رواق که او ارکنك سقفی در و قاموسده کلور که
ایوان کسرله صفة عظیمة در پس بوندن معلوم اولدیکه ایوانك
فارسیده استعمالی فتحله و عریده کسرله در) (معنای بیت) بودر که
یاد حق و ذکر ذات مطلق سنك مونس جانت اولورسه و سکا انس
و حضور و یروب دفع وحشت و غفلت ایدرسه چن سکا قصر و سرای
و رواق و طاق و طمطراق قبوسی و آرزو و هوس و علاقه سی اولور
یعنی اولمازیرا باقی ایله مستأنس اولان فانیدن علاقه بی قطع ایدر
و ابرهیم ادهم کی تاج و تخت سلطنت صاحبی اولورسه ده ترك و تخرید
طریقه کیدر و حدیثه کلمشدر که اگر امیر ذکر الله ده اولان فضیلتی
بلیدی امارتی کسرله یعنی بکلمکنی ترك ایدوب درویش اولور دی
و اگر تاجر دخی اول معنادن آگاه اولیدی تجارتن ترك ایدوب ذکره
اشتغال کو ستردی و اگر برتسبحه نك ثوابی اهل ارضه تقسیم
اولنسه ایدی هر فرده اضعاف دنیا اجر دکردی (والله يضاعف لمن
یشاء * کر زمان غافل از رحان شوی * اندران دم همدم شیطان
شوی * تقدیری کر شوی غافل زمانی از رحان دیمکدر که غافل
شوی نك مفعول و زمان غافله ظرف و از اکا متعلقدر اندر ایکنجی

شوی نك ظرفی و همدم مفعولیدر و بعد الجمله مصراع اوله جزادر
(زمانی ده یا وحدت ایچوندر زمان عند العرب لیل و نهار در که یکرمی
درت ساعتدر و بونك تفاصل کثیره سی وارددر محندن مطالعه ارنه
(رحن الله تعالی در که رحمت واسعة و انعام و افضالی جمیع اشیا به
شاملدر و بواسم شریف شمول و عموده اسم الله ایله برابردر شوقدر
واردر که جلالة نك مرتبه دخی دلالتی واردر که الوهیت جمیع مراتب
اسمائی جامعدر سلطنت کی اسم رحانده ایسه دلالت مذکوره یوقدر
(شوی فعل مضارع مخاطبدر مصدری شدن در اولق معناسنه
مضارعنده و اوزیاده ایدوب شود و شونده دیرلر) دم نفس حرکت
ایله که آغزندن و برونندن بدنه داخل و خارج اولان ریح در که نفس
انسانیه به غذا کییدر آنکچون انقطاع و انحباس ایله حیات منقطع
و جسد متلاشی و نفس مرده اولور (اندران دم زمان غفلته اشارتدر
(همدم مصاحب یعنی اش و یولد اش و نفس داش زیراهم مقارنته
دلالت ایدر پس ایکی کشی نفس المقده برابر اولسدر همدم دیرلر
(معنای بیت) بودر که اگر بر زمان قلیل رحانندن و ذکرندن غافل
اولوب غیره مشغول اولورسك اول غفلتك دمنده شیطان مصاحب
اولورسك زیرا حقندن مفارقت ایدن شیطان متصل اولور شول
جهتد نکه انسان یا رحانده و یا ماسواده در چونکه ذکر رحانه
مشغول و توجهی اکا موصول اولیه ماسوائله مألوف و مستأنس
اولور یوایسه نفس و شیطانك ترین و اغواسنه دائردر پس بر نفسی
اضاعت ایلین شیطان مقارن اولوب اول نفس شیطانله کذر ایدیچك
بوقدر انفاسی اضاعت ایده نك حالی نیجه اولور آنکچون دیدیلر که
محافظه نفس لازمدر زیرا جائزدر که بر نفسده بر دولته نائل اوله که
سائر انفاسده اول دولت مقدر اولیه و بونده اشارت واردر که عمر
انسان دید کلری فی الحقیقه انفاسدر یو خسه ایام و لیالی و اسابیع
و شهور و سنون دکلمدر فافهم جدا * مؤمننا ذکر خدا بسیار کوی *
تابیابی در دو عالم آب روی * مؤمنای مؤمن معناسنه ندادر زیرا آخر
اسمه اولان الف ساکنه گاه اولور که ندا علامتی اولور یا راکی که
ای یار دیمکدر ذکر کویك مفعولیدر بسیار اکا مفعول مطلقدر

(اذ کروا الله ذکرا کثیرا) کبی آب روی بیانی نک مفعولیدر در دخی
اکا ظرفدر (بسیار کثیر معناسنه در شرحی مرور ایتشدر) (کوی کاف
عجمی ایله امر حاضر در مصدری گفتن در سو یلک معناسنه مضارعنده
فاواوه قلب اولنوب بریاء زیاده سیله کوید و کوینده دیرلر و نعمة الله ده
کوییدن دخی گفتن کبی مصدر اولوق اوزره ایراد اولمشدر بوصورتده
قلب مذکوره حاجت قالماز ولکن فعل مغیرک مصدری معتد به دکلدر
یعنی انک اوزر نه برنسنه بنا اولماز زیر قاعده عجمه مخالفدر و بعض
فضوللر هر فعلک مطلقا لفظندن مصدر اخذ ایدر لر و شولکه
بعض لغاتده مندر جدر کوییدن کبی کثرت استعمال و شهرتسه بناء در
(بیانی مضارع مخیط ایدر مصدری یافتن در بولوق معناسنه یا بیدن
دکلدر اگر چه نعمة الله ده درج اولمشدر فاما کوییدن کبی مصدر
فرعیدر اصلی دکلدر پس اصله کوره فاباء موحدیه قلب اولنوب
مضارعنده باید و یابنده دیرلر (آب روی یوز صوی یعنی حرمتلوزیرا
حرمتلو آدم یوزی صولی و رونقلو اولور کل سیراب و شاداب دید کلری
کبی و برنسنه یی مدح ایتسار صوینده در دید کلری معنای مذکوره
راجعدر (معنای بیت) بودر که ای مؤمن حقک ذکرنی چوق ایله
یعنی حق ذکر کثیر ایله ذکر ایله نیکم قرآنده مواضع متعدده منصو صدر
تا که ایکی عالمده یعنی دنیا و عقباده حرمت و عزت بوله سن دنیاده
حرمت بودر که اهل ذکر یوزی نورلو و محبوب القلوبدر و عقباده
حرمت بودر که درجانی عالیه در نیکم قرآنده بودخی مصر حدر و بوندن
فهم اولندیکه اهل غفلت و نسیان اولنلر ظلمت نفسک غلبه سیله
بی نور و فر قالمشرو ذلت بولمشدر در فافهم جدا * ذکر را اخلاص
می باید نخست * ذکر بی اخلاص کی باشد درست * اخلاص بایدک
فاعلی و ذکر مفعولی و نخست اکا ظرفدر ذکر بی اخلاص مبتدا
درست باشدک مفعولی و بعد الجملة خبردر (اخلاص خالص قلمقدر که
شوبندن صافی ایتکدر و کاه اولور که شوی اولمیان دخی خالص دیرلر
اخلاص ترک ریا و نفاق و قلبی شائبه نفسانیتدن حتی ملاحظه
اخلاصدن بله تحصیلدر (می باید باء موحدیه نک تقدیمی ایله فعلی
مضارع غائبدر مصدری بایستن در کرک اولوق معناسنه مضارعنده

مطالعه

✱

سین

سین حذف اولنوب باید دینلور (نخست نون و خاء عجمه نک ضمهلر یله
اول و نخستین اولکی در) باشدک مصدری باشیدن در اولوق معناسنه
(درست بتوندن که مقابلی شکست در (معنای بیت) بودر که حق
ذکر ایتکده اول اخلاص کرکدر که انده حظ نفس و غرض و ریا و نفاق
اولیه زیر بی اخلاص اولان ذکر حق درست و صحیح اولور یعنی
اولماز و اعتبار بولماز بلکه سائر اعمال باطله کبی صاحبک یوزنه ضرب
اولنور اشته ذکر خالص حضورله و حقله اولان ذکر در غفلتسه
و خلقله اولان دکلدر یعنی ذکرده ملاحظه خلق شرکدر که صفات
نفسانیه نک بقاسندندر چونکه صفات نفسانیه محو اوله ذا کر
و مذکور حق اولور و بوندن فهم اولندیکه ذکر حق حقله اولان
ذکرک فوقنده در زیر حقله اولان ذکرده فی الجملة اثنبیت وارد
ذکر حقله ایسه بومعنی مفقود در زیر بودره جده عبد فناء مطلقدر
* ذکر باشد برسه وجهی بی خلاف * ناندانی این سخن را از کزانی *
ذکر فاعلدر باشد و بروبی اکا متعلقدر این ندانی به مفعولدر از دخی
اکا متعلقدر (وجه و جهت بر در و طریق معناسنه دخی استعمال اولنور
آخرنده یازانده در (خلاف وفاق ضدیدر) نا بوراده تحذیر ایچوندن
زهار معناسنه غریبه ایاک و اتق کبی نیکم دیرلر ایاک والاسد زیرا
ابتدا و انتها و تعلیل و دوام و که معارینک بو مقامه مناسبتلری
یوقدر بعض نسخده تا برینه تو دوشمشدر فاما اولکسی انسبدر
و بوستانده کلور (الا تا نکرید که عرش عظیم) (بلرز دهی چون
بکرید یتیم) یعنی ظاهر اولان بودر که بوینده تامعای مذکور ایچوندن
(کزانی کاف عجمینک ضمی و زاء هو زایله قولاینه و یهوده و لاف
دیمکدر که تعریب ایدوب جزاف دیرلر بیع جزاف کبی (معنای بیت)
بودر که ذکر اوج وجه و قسم اوزرله اولور یعنی اوج قسم اولد یعنی
بین العلماء اتفاق در آگاه اول و صاقن که سن بوسوزی لاف و چکه
چالمقدن و کوتری بلیه سن که انک وزنی و اندازه سی اولیه بلکه ذکر
حقنه و اقسامی خصوصصنده سوزم علم البقین دن و اتفاق علماء
بالله دندر که انده شک و شبهه یوقدر ناظمک قدس سره بوکلامدن
مرادی استماعله توصیه و تقریری تقویتدر زیر بعض اهل رسوم که

✱

جهلاء حکمنده در از کاره متعلق اولان مباحثه منازعه وانکار
وسوء اعتقاددن خالی دکلردر از احکم الله عن وجه الارض وضیق
علیهم کل طول و عرض * عام را نبود بجز ذکر زبان * ذکر خاصان
باشد از دل بی کان * عام نبود مفعولیدر فاعلی جز لفظنک مدخولی
اولان ذکر در زیر جز حرف استناد و بواسطه استثناء مفرغ
دیر که علی حسب العوامل معربدر عربی ایله تقدیری لایکون له ذکر
من الاذکار الا ذکر اللسان دیکدر که مستثنی منه حذف اولوب عامل
مستثنی ایچون تفریح اولمشدر (بجزده بازائده در) (زبان فتحله و ضمه
لساندر) (خاصان خاصک جمعیدر خاص و عام بر برینک مقابلیدر
معناری با آاده در) (کان کاف عجمینک ضمه ظن معناسنه در که ترک
صانودیر) (معنای بیت) بودر که عوام ناس ایچون اقسام ذکر کردن
اولماز الا ذکر لسانی اولور که اکاذکر مجازی دیرلر زیر قلبیری غافلدر
و خاصلرک ذکر بی شبهه کوکلدن یعنی ذکر قلبی اولور زیر قلبیری
مذکور له حاضر در که اکاذکر حقیقی دیرلر و صورت معنادن لبدن
قشرکی در و اهل نقاق عوامله ذکر لسانی ده مشترکدر فاما خواصله
ذکر قلبی ده مشترک دکلدر زیر نقاق و غفلت خلوص و حضوره
مانعدر * ذکر بی تعظیم گفتن بدعتست * و اندران یک شرط دیگر
حرمتست * گفتن مبتدا ذکرانک مفعولی و بی تعظیم ذکرک صفتی
و بدعت خبردر و یک شرط مبتدا و دیگر صفت و اندران مبتدادن
حال و حرمت خبر و بعد الجملة ماقبانه معطوفدر (تعظیم عظیم یعنی
اولو طوتمقدر که فارسیده بزرگ داشتن ایله تعبیر اولنور) (بدعت کسر له
ابتداعدن اسمدر رفعت ارتفاعدن و خلفت اختلافدن اسم
اولدقلری کبی صکره دینده زیاده ده و نقصانده استعمال اولندی
زیاده دخی اگر کتاب وسنته مصادمه طریقیله اولور سه بدعت
قیحیه در که مرود در و دین ده حدث دید کلری بودر اگر شرعه
اصل صحیحی اولوب علی طریق التقرب ابتداع اولندیسه بدعت حسنه
دید کلر یدر که مقبولدر و اکا حدث دیمزلر بلکه سنت دیرلر زیر استن
علاماندر بواصصارده اکثر علماء ظاهر بدعت نه ایدوکن بلیوب شویله
مجهول قالمشدر انکچون خلق اراسنده اختلاف فاحش وارددر کلام

ناظمده

ناظمده قدس سره اولان بدعت ایله مراد بدعت قبیحه به لازم کلن
بطلاندر (اندر آن ده اندر ظرفدر آن اسم اشارتدر مشار الیهی ذکر در
شرط اصلده رانک فتحه سیاه در علامت معناسنه صکره برشی بر شیشه
تعلیق ایتمکه که معلق به اولان شیئک وقوعیه له معلق دخی واقع اوله
شرط دیدیلر رانک سکونیه زیر معلق به اولان نسبه نک حصولی
معلقک وجود نه علامت کبیر مثلاً ان کانت الشمس طالعه فالنهار
موجود کبی که نهارک وجودی شمسک طلوعنه تعلیق اولنوب طلوع
شمس انک وجود نه علامت قلمشدر (دیگر یا الله و یاسر بردخی در که
غیر معناسنه در) حرمت ضم و سکونله روا اولماقی و پرده سی یرتلماق
بومعنایه ایسه احترام و توقیر لازم کلور یعنی اول پرده سی مخرق اولقی
جائز اولیان نسبه بی هیئتلو و حشمتلو طو توب اکا کوره حقنی مراعات
و شانی تعظیمدر بونده ناظم قدس سره تعظیم ایله ظاهرده اسمنی
تعظیم و حرمت ایله باطنده مسماسنی توقیر مراد ایدر تنکم اسمنی تعظیم
کلور (سبح اسم ربک الاعلی) و مسماسنی تعظیمه کلور (سبحان ربک
رب العزت عما یصفون) (معنای بیت) بودر که بی تعظیم ذکر ایلمک
و حقک اسم پاکنی یاد ایلمک بدعت و باطلدر زیر اقرون ثانیه تعظیمه
یاد ایدر لدی بی ادبک صکره کلن احداثه حادث اولدی پس
اسم شریفی تحریفدر معصون طوته و استهزاء و هزل کبی سو بلیسه
و عند التآدب و عند مضغ الطعام و حال غائط ده و مزابلده و مواضع
مستقذره ده و ملاهی و اغانی اوزرنه سو بلیه و قسمی من غیر مباله
اکثار ایتیمه و خبائث و رواح کریمه دن پاک اولمش دهان و لسانله ذکر
ایلیه و غلبه خوابده و اختلاط اصواتده و مشغول اولان قوم یاننده دمیه
و غفلتله و معنی و حقیقته عدم و قوفله ذکر دن تحریز ایلیه و کلام حق
کلام ناس یرینه قومیه و اسم الهی یاد اولسه جل جلاله و بونک
امشالی نسبه ایله مقابله ایلیه و اسم الهی ارضدن رفع ایلیه و دیوار
آرغنه صوفیه و علی هذا اسم شریفی ابتدال دن و جهر و اخفاده
لخندن حذر و ذکرده برغیری شرط دخی حرمتدر یعنی مسماسنی
قلبنده مهاتلو طوتمقدر بوکا خود حضور دل لازمدر و الله تعالی
ذاتنده عظیم و صدور و قلوبده معظمدر پس اکا کوره ذکر ایتلودر

* ذکر خاص الخاص ذکر سر بود * هر که ذا کر نیست او خاص بود *
 ذکر رانک کسر سیله استعمال عجم اوزرنه مبتدا در ذکر ثانی بود که
 مفعولی و بعد الجمله خبر در هر که هر کسی که تقدیر یله مبتدا در ذا کر
 بحسب المعنی نیست مفعولیدر و بعد الجمله مبتدایه صفتدر او مبتدا
 و خاص بود که مفعولی و بعد الجمله خبر و بودنی بعد الجمله هر کسی به
 خبر در خاص الخاص الخاص الناس در عادتک مقابلی اولان خاصک
 درجه ده فوقیده در سر انسان قلبه ایداع اولمش بر لطیفه در که
 بدنده روح کبیر در سر روح محل محبت و قلب محل معرفت و سر محل
 مشاهده در زیر بوسر الهیدر که اکا تجلی وجه خاص دیرلر
 بوجمله عبدالله حق ارا سنده واسطه یوقدر و اول وجه انک تجلی
 جمعی دن حصه سیدر بوجهتدن مشاهده لازم کلسه چشم سرله
 مشاهده اول نور حق حقله شهود دیدگری بودر زیرا خلقله حق
 مشهود اولان انکچون بوذکره ذکر خاص الخاص دیدی زیرا ذکر
 قلبی نک باطنی در که ذکر حق در و ذکر قلبی ده معنای حضور و ایدر که
 اثنبیتی مشعردر ذکر حق ده ایسه ذا کر و مذکور بر در فافهم جدا
 (خاصر خاصه ایله خسارتدن زیان معناسنه پس خاصر اهل زیاندر
 (معنای بیت) بودر که اخص الخواصک ذکر ذکر سری در که ذکر
 قلبی نک فوقیده در و مشاهده حق اول مرتبه نک دیده سیله حاصل
 اولور زیرا حق واجب الوجود در لسان و قلب و روح ایسه مخلوقدر
 مخوق ایسه جانب خلقیندن حق کور ز زیر میانه جهت جاع
 یوقدر بلکه جانب حقیقتدن کورر که سر الهی در وحدیت قدسیده
 کلور (سر انسان سری و سری سره) یعنی انسانک سری بنم سرمک
 ظاهری و بنم سرم انک سرمک باطنیدر و هر کس که حق تعالی بی
 هر نوجهله اولور سه ذا کر اولیه تجارت عمده زبانکار و وقتی اسراف
 ایدر و اکا غافل دیرلر پس ابتداء یقطه ذکر لسانی و بعده قلبی
 و بعده سری ایله اولور که یقطه تامه در * هست مر هر عضو بحسب
 ذکر ذکر * هفت اعضا هست ذا کر ای سر * هر عضو بحسب
 المعنی هستک مفعولی و ذکر فاعلیدر ذکر ذکر کی نک صفتیدر اور تاده
 یاء وحدت که نوعیت دالت ایدر و صفتیه مانع دکلدر و اصل استعمال

عجم بومقوله مواضعه وجه مذکورله یا نله در (بحری دیگر کی هفت
 اعضا مبتدا و هست ذا کر خبر در زیر تقدیری ذا کر ست دیمکدر که
 بوراده هست است یرینه در تکم کاهیجه عکس اوزرنه در مر فتمله
 تحسین لفظ ایچون اول کلمه به داخل اولور مر تراکی و چون دیمک
 او اور و لام جاره معناسنه کلور مر فلان فلانه و فلانک دیمکدر (عضو
 ضمله و کسرله عظیمیله بله اولان لحم وافر دیرلر جمعی اعضا کلور
 اعضا سبعة دن مراد جبهه و یدین و رکتین و اطراف قدمین در
 انف جبهه ده داخلدر زیر عظمیری بر در و اعضا مذکور به
 مساجد دیرلر که بدن انساندن مواضع سجود در بوراده مساجد مسجداک
 جمعی در فتمله لا غیر کافی المغرب بعد ذا ناظمک قدس سره اعضایی
 تعمیدن صکره اعضای سبعة بی تخصیصی شرفندن اوتوریدر زیرا
 سجده ارکان صلاتک اعظمی در که حال اقتراب و مشاهده در پس
 جمیع اعضا و اجزاء لطیفه انسانیه ایچون ما خلقله وارد اول اعضا
 کندی ذاترند مسبح اولد قلرندن ماعد انسان انلری وجه شرع
 اوزرنه استخدام لازمدر که اولکسی عبادت ذاتیه و ایکنجسی عبادت
 تکلیفیه در انکچون ایاک نعبد نون جعله ایراد اولندی تاکه جمله اجزایه
 شامل اوله فاعرفه (معنای بیت) بودر که اعضا انسانیه دن هر عضو
 ایچون بشقه بر ذکر واردر یعنی اعضا نک نوعیتی کی ذکر لری دخی
 انواع در که هر برینک ذکر کی حاله مناسب اولان وجه اوزرنه در
 و جمیع اشیادخی بواسطوب اوزرنه در انکچون برسالک اشیایی کندی
 تسبیحی کی تسبیح ایدر استماع ایسه انک کشفی خیالی در حقیقی دکلدر
 زیرا هر برینک ذکر مخصوصی واردر که مکاشف اولان ذکر و تسبیحه
 مغایر داشته الطرق الی الله بعدد انفاس الخلاق سری بودر ای سر
 خصوص اوزرنه یدی اعضا سجده دخی ذا کر در پس اهل ذکر کی
 تعظیم ایدوب ما خاق اهنده استخدام ایتک لازمدر زیرا سکا صوفی
 اولان نسنه نک غیریدن حق اقوادر فافهم جدا * یاری هر عاجز آمد
 ذکر دست * ذکر پاخویشان زیارت کردست * یاری مبتدا و همزه
 توسل ایله مابعدنه مضافدر ذکر دست آمدک تحتیده یاری ضمیردن
 حالدر و بعد الجمله خبر در ذکر پا مبتدا و خویشان زیارتک و زیارت

دخی کردینک مفعولی و کردن مبتدایه خبر در (یاری اعانت در عاجز
 قادرک ضدیدر عجز فتح عین و ضم جمیل بر نسنه نك مؤخریدر
 برد العجز کبی که قبش آخرنده کلور عجز که قدرت مقابلیدر اندن
 مأخوذ در زیر تا آخر امور مؤدیدر (خویشان خاء معیه نك کسری
 و واور سیمیه خویشك جمیدر خصم قوم معناسنه (زیارت زور دندر
 فتح و اوله میل معناسنه زیر زائر اقربا و اصدقا سنك ملاقاتنه
 میل ایدر و یا زور دندر جور و زنی اوزرنه که وسط صدر در زیر
 زائر مزورک مواجهه سنی قصد ایدر (معنای بیت) بودر که دستك
 ذکر خلق عاجز نه اعانت کلدی یعنی دستله بتن ایشلرده عاجز نه
 ال یاردمی اندرسك الکی ما خلق لهنده استعمال یتش اولورستی و ال
 دخی ذکر یتش اولور و پای یعنی ایاغك ذکر اقربا و اصدقا یی
 زیارت یتکدر زیر حرکتله زیارت و حرکت دخی ایاقله اولور پس
 ایاغك ما خلق لهی بودر اگر بی دست و پا و زیاده اعرج اولور سه
 معذوره حرج اولم اغله اعانت و زیارت ساقط اولور و زیارتی اقربا به
 تخصیص یتدوکی شرفندن و صله رجدن اوتوری در و الاعلاء بالله
 و اخوان فی الله دخی زیارت اولنور * ذکر چشم از خوف حق
 بگریستن * باز در آلاء اونگریستن * ذکر چشم مبتدا و بگریستن
 خبر و از اقامتقدر باز کبر و معناسنه در یعنی و بردخی دیمکدر
 در نگر یسته ظرفدر اوحقه اشارتدر چشم کوزدر که قیاق و کرپک
 آنده داخلدر خوف توقع مکررهدر که اوراده یا علامت مظنه
 و یا معلومه اوله بوراده مراد عذاب حقدن خوف و یا جلال و هیبتدن
 خشبتدر (گریستن کاف عجمینک کسریله اغلقدر بوراده وزن ایچون
 اسکان اولنور مضارعنده سین حذف و راء اسکان اولنوب کرید
 و کرینده دینلور اولنده باء عربیه مکسوره ادات توسلدر که افعال
 و مصادرا و انه داخل اولور که علامت اشتقاقدر (آلاء الیک جمیدر
 همزه نك فتحی و لامک سکونیه نعمت معناسنه و دخی غیری وجه
 اوزرنه جمع اور و بعضیلر دیدیلر که آلاء نعم ظاهره و نعماء نعم باطنه در
 مثلاً یدین و رجلین و امثالی آلاء دن و قوتلری نعمادندر و اغدیه
 جسمانیه آلاء و علوم و ادواق نعمادر و حدیثه کلور (تفکروا فی آلاء الله

ولا تفکروا فی ذات الله) یعنی آثار ظاهره به نظر اید و ب اثر دن مؤثره
 استدلال ایدیکوز و حقائق اسمایه مطلع اولور کز فاما ذات الهیهده
 تفکر ایتکوز زیر نظر عقلی ایله ادراک اولنور مقوله سی دکلدر (نگریستن
 نونک کسره سی و کاف عجمینک لاجل الضروره سکونیه بافق نظر
 و التفات معناسنه نگاه کردن کبی مضارعنده سین حذف اولنوب نکرد
 و نگرینده دینلور و بوندن فهم اولنور که نگریستن ده یا اشباع
 طریقیه در اصلی نگریستن در (معنای بیت) بودر که کوزک
 ذکر الله تعالی نك عذاب و عقابی خوفندن و جلال و هیبتدن
 اغلقدر نیکم تأبیر و عارفلر کرین اولور لر کر و یعنی آلاء حقه دیده
 عبرتله نظر ایلکدر نیکم قرآنده کلور (فانظروا الی آثار رحمة الله)
 وینه کلور (فاعتبروا یا اولی الابصار) وینه کلور (سنزیم آتانا
 فی الافاق و فی انفسهم) پس مقتضای نظر مشاهده مجرد دکلدر بلکه
 اعتبار و اطلاع حقا نقدر و علم نجومک فی الجملة مرخص اولدیغی
 (ویتفکرون فی خلق السموات و الارض) مضمونده داخل اولمغه در
 الحاصل تفکر ایتک خلقه کوره در حقه کوره دکلدر انکحون خلقه
 تقید ایتدی زیر فکر طبیعی خیاله مصاحبدر خیال دخی محسوساتدن
 اخذ ایدر و عقل فکر طبیعی نك فوقنده در پس ماده حسدن اخذ
 ایتسه دخی عقلیات و روحانیاتی ادراک ایتک شانتدندر و لکن معتبر
 و لان عقل قدسی کلیدر یو خسه عقول جزئییه دکلدر و فوق العقل
 اکشف مرتبه سی واردر امور معنویه آنکله ادراک اولنور * استماع
 قول قرآن ذکر گوش * تا توانی روز شب در ذکر گوش * استماع مبتدا
 ذکر خبریدر تامادام معناسنه مصراع ثانی آخرنده گوشه ظرفدر توانی
 مضارع مخاطبدر مصدری توانستن در قادر اولمق معناسنه مضارعنده
 سین حذف اولنوب تواند دینلور تانک دخوالیه مصدر یته تحول ایدر
 عربیده مدة قدر تک دیمکدر روز و در گوشه ظرفدر در استماع قصدله
 سماع در یعنی قولاق طوتوب دکلکدر (سماع اعمدر قول قرآن دن مراد
 تلاوت قرآن در گوش اول کاف عجمی نك ضمیمه فولا قدر و گوش ثانی
 کاف عربی نك ضمیمه امر حاضر در مصدری گوشیدن در دور شمع
 و چالشعق معناسنه (معنای بیت) بودر که تلاوت قرآنه قولاق

طوبت و دلك قولاك ذكري در زيرا قرآن فلك جمع ذاتي دن
فلك سمع صفاتي به نزول ايتشدر پس لسان تلاوت ايجون
اولد يني كبي سمع دخی استماع ايجوندر و حديث و كلمات كبار
دخی لازم الاستماع اولمقدده قرآنه منضم و ملحقدر ايتدی
مادام که قادر سن کيجه و سکونند ز ذکره چالش و اعضا
و جوارحکی دخی اعمال ايله * اشتیاق حق بود ذکر دلت * کوش
تا این ذکر کردد حاصلت * اشتیاق بودک فاعلی و ذکر مفعولیدر
کوش کاف عریله امر حاضر در نتکم مرور ایتدی تا تعلیل ايجوندر
انتهاء غایت ايجون اولمغه تحمیلی وارد در این ذکر کردک فاعلی
حاصل مفعولیدر حاصل تاء خطابه مضافدر و جائزدر که تاء خطاب
بحسب المثنی کردد کلمه سنه لاحق اوله (اشتیاق هوی و محبتک قلبه
حرکت و هبوب و انبعائیدر شوق کبی و لکن فرق بودر که شوقده غایب
حاضر اولیحق قلب ساکن اولور اشتیاقده ایسه ساکن اولماز بلکه
محب محبوبه ملاقاتله فرح و سرور مزید اولور و مطالعة جمال ایتدکجه
محاسن افزون اولور و دیداره طویع اولماز (کردد کاف عجمی ايله
فعل مضارعدر مصدری کشن در شدن معناسنه کردیدن دخی لغتدر
دوئک معناسنه که لازمی تحولدر یعنی بر حالدن بر حاله دوئک که
صیروتردر (معنای بیت) بودر که اشتیاق حق سنک قلبک ذکری
اولور یعنی شول کسیه که جمال حقه مشتاق دکلدر انک قلبی غافلدر
ذاکر دکل پس چالش بو ذکر قلبی سنک حاصلک و یا سکا حاصل
اولمقدن اوتوزی و یا خود بومر تبیه منتهی اولنجیدک اجتهاد ايله
زیرا عاشق و مشتاق حق اولیان انسان حیوانی اولور حقیقی دکل
نفس حیوانیه به ایسه عذاب اولور فاما اهل عشق و شوقه عذاب
اولماز و حقه و صوله طریق عشق در غیری یول بوقدر و سرخلافت
اکا منوطدر فافهم جدا * آنکه از جهلست دائم در کار * کی حلاوت
یا بداز ذکر آله * آنکه انکسی تقدیر یله مبتدادر جهلستده تا نگاهه
قیددر تقدیری در نگاهست دائما از جهل دیمکدر که در محذوفه متعلق
اولوب عرییده کی ظروف کبی ماقبلنه صفت و یا صله اولور از ظرفده
اولان استقراری تعلیلدر حلاوت یا بدک مفعولی و از حلاوت متعلقدر

و بعد الجمله مبتدایه خبردر جهل نفسک علمدن خلویدر کاه اولور که
لا علی سبیل الذم ذکر اولور (بحسبهم الجاهل اغنیاء من التعفف) کبی
زیرا بوراده جاهل ايله مراد انارک حاکمه واقف اولیان دیمکدر کلام
ناظمده قدس سره جهل ايله مراد جهل مذمومدر که حقوق الله
و حقوق عباد بلامک و یا سوء اعتقاد اوزرنه اولمقددر (حلاوت حلوک
لذتیدر حلو مرک ضدیدر که طئلو و آجی دیمکدر) یا بد مضارعدر
مصدری یافتن در بولمق معناسه نتکم مرور ایتدی (اله الله تعالی در
ولکن معرف الله تعالی دن غیری اوزرنه اطلاق اولنماز نتکم قرآنده
کلور (هل تعلم له سمیا) اله منکر ایسه اطلاق اولور هل من اله غیر
الله و امثالی کبی لاله الا الله ده اولان منکر معبود بالحق معناسنده در که
اصلی الله الاله در (معنای بیت) بودر که اول کسیه که جهلی سببیه
دائما کاه ايجنده مستقر و راستخدر اله حقک ذکرندن چن حلاوت
ولذت بولور یعنی بولماز زرا استفهام انکاریدر و بوندن معلوم
اولدیکه جهل بالا حکام و بالله باعث نکامدر و کاه مجابدر و حجاب
غفلتدر و غفلت مانع ذوق ذکر در زرا غفلتله ذکر مجتمع اولماز ذوق
زده قالدی اشته بوسه بیدن عوام ناسده ذکر اولماز و اولسه دخی
حلاوت بولماز و بوسره اشارت ايجون قرآنده کلور (واذا ذکر الله
وحده اشأزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة و اذا ذکر الذين من دونه
اذا هم يستبشرون) والعیاذ بالله من ان یکون ذوقا و فرحنا غما سوا
* خواندن قرآن بود ذکر لسان * هر کرا این نیست هست از فلسان *
خواندن بودک فاعلی و ذکر مفعولیدر هر کرا انک تقدیری هر کسی که
اورادیمکدر که هر کسی مبتدا و این مبتداء ثانی و نیست خبر و بعد الجمله
مبتداء اوله صفتدر اوراده را لام جاره معناسنه نفیه متعلقدر و هست
هر کسی به خبردر و از اکا متعلقدر (خواندن خاء معجمه نک ضمی و و او
رسمیله الف ثابتدر و قومق فارسی تر کبی کبی مشترکدر و دعوت
معناسنه کلور (لسان جارحه و قوت جارحه در نتکم قرآنده کلور
(وا حلال عقده من لسانی) مقصود لسانک قوتندن عقده بی حل ايله
دیمکدر زرا عقده نفس لسانده دکل بلکه قوتنده ایدیکه نطق انکله
حاصل اولور (هست بوراده است یرینه در بحسب المعنی تقدیری

از مفلسانست دیمکدر (مفلسان مفلسک جمع در فلس سکون لامه
منقر دید کلریدر ماضیسی افلس کلور مالی قالمیوب دراهمی فلوس
اولدیغی وقتیده و یا خود بر حاله اولسه که یانده فلس به بولمسه
وقاضی فلان کسه بی تفلپس ایتدی دیرلر افلاسنه حکم ایتدی معناسنه
افلاس مفلس اولمقدردر (معنای بیت) بودر که قرآن او قومق لسانک
ذکری اولور جمع ذکر و اسماء دخی قرآنده مندر جدر هر کس که انک
ایچون تلاوت قرآن معناسنه ذکر یوقدر اول کسه قیامت مفلسلرنددر
زیرا قرآن او قومق مؤمنلرک سرمایه سیدر که تجارت آخرت انک
نظمی ذکر و معناسیه عمل ایتکله اولور پس بو تجارتدن محروم اولان
مفلس و بی مایه قالور و خسارت عظیمه بولور * شکر نعمتهای حق
میکن مدام * تا کند حق باتو نعمت رامدام * شکر میکن کله سنک
مفعولیدر مدام اکا ظرفدر زیرا مدام اصلنده مطر دائم در بوراده
مطلق دوام مراد در حق کنده فاعل و باتو اکا متعلق و نعمت
مفعول اول و تمام ثانی و بعد الجملة تعلیلدر تمام اصلنده اتمام در که
مصدر در زوایدی حذف اولمشدر و قرآنده کلور (ثم آتینا موسی الکتاب
تماما) ای اتماما للکرامه و النعمه کما فی الارشاد بقیه مفردات بالاده
شرح اولمشدر (معنای بیت) بودر که حقک نعمتلر نه دوام اوزرنه
شکر ایله تا که حق دخی سکا (لئن شکرتم لازیدنکم) نعمتی مزید و اتمام
ایلیه بوراده نعمتها دیو نعمتی جمع ایراد ایلدی زیرا نعم الهیه (وان تعدوا
نعمه الله لا تحصوها) و فقبحه غیر محصوردر و شاکره لازمدر شکری
بعض نعمه تخصیص ایتیه بلکه ظاهر و باطن انواع نعمه تعمیم ایلیه
تا که هر بری ایچون مزید حاصل اولوب نعم کبی شکر دخی تام اوله
قال الله تعالی (واسبح علیکم نعمه ظاهرة و باطنه) و قال (وقلیل
من عبادی الشکور) * جد خالق برزبان دارای پسر * عمر تار باد
ندهی سر بسر * جد دارک مفعولی و برا کا متعلقدر عمر دخی ندهی نک
مفعولی و بردخی اکا متعلقدر سر از سر تقدیر یله در نکم مرور ایتدی
جدک متعلق اعمدر که نعمته و غیره شاملدر و موردی خاصدر که
لساندر (خالق خلقندر که ترکیب اجزا و تسویه اجسامدن عبارتدر
و عند الصوفیه وجودک ماهیات افترانیدر (دار امر در داشتن دن که

صافلق و حفظ ایتک معناسنه در (ندهی مضارع مخاطب منفی در
دالک سکونی لاجل الوزن در مصدری دادن در مضارعنده الف
هایه قلب اولوب دهد و دهند دینلور (ده کسرله امر در) سر بسر
از سر تابسر تقدیر یله باشند باشه و اوچدن اوچه دیمکدر نکم مرور
ایتدی (معنای بیت) بودر که ای پسر سنی خلق ایلین مولانک جد
و شکرنی زبانک اوزرنه طوت و انکله رطب اللسان اول وجهه اوقانده
انی حفظ و ضبط ایله تا که بالکلیه عمر کی بر باد ایتیه سن و هوایه
صاورمیه سن زیرا عمر که بی ذکر و بی جد و ثنا کذر ایده هوادر یعنی
فانده دن خالی در و ذکر و جدک فائده سی حقه ارتباط و نعمت وجوده
جدله مقام محمودیه وصولدر زیرا حامد حقک محمودیدر ذا کر
مذکور اولدیغی کبی * جد حق را برزبان بسیار دار * ناشوی
از نار حرمان رستکار * جد دارک مفعولیدر بر حده متعلقدر بسیار
بحسب المعنی دارک مفعول مطلق در رستکار شوی نک مفعولی و از
رستکاره متعلقدر و جمله سی تعلیلیه در (حرمان منع معناسنه در
محروم ممنوعدر رزقه و سعی اولیان و خیردن ممنوع اولان حقنده
استعمالی کثیردر بوراده مراد اجر و ثوابدن محرومیتدر که آتیه بکر
زیرا مرزوقیت جتنده و محرومیت جهنمده اولور (رستکار قورتلمش
خلاص اونش معناسنه نکم انک و بقیه مفرداتک شرحی بالاده در
(معنای بیت) بودر که جد حق زبانک اوزرنه چوق طوت یعنی
جد کثیرله حقه جد ایله تا که محرومق آتشدن خلاص اوله سن
یعنی نعم الهیه علی الدوام جد ایدرسک جنات عالیده اجر جزیل
و ثواب کثیر بولور سن و سرا و ضراده حامد و دن اولوب محاسبه دن
قورتلور سن والا آتش حرمانده معذب اولور سن و ضیقده قانور سن
و دیمشدر که فرائض وجود واجب و توافل وجود ممکن مقابله سنده
شکر در پس بویکی وجودک سر نه واقف اولان عارف لسانی مورد
شکر ایتدوکی کبی ارکاتی دخی مصدر اعمال ایدوب فرائض و توافل ایله
حقه تقریدن خالی اولماز و اگر بواسطوب اوزرنه شکر دن دور اولور سه
حقدن بعید اولور و قرب و منزلت بولماز و منزلی نار حرمان و بعد
اولور * لب مجنبن جز بند کر کرد کار * زانکه پاکانرا همین بودست کار

* لب مجتنبك مفعولیدر جز استثناء مفرغدر تقدیری مجتنبان لب
بجیرنی الابد کردیمکدر همین ادات قصردر انجیق معناسنه بودست
مقدم خبر و کار مؤخر مبتدادر پا کازا کاری تعلیلدر زیر را لام جاره
معناسنه در (مجتنبان نهی حاضر در مصدری جنبانیدن در دیرتمک
تحریرك معناسنه لازمی جنبیدن در تحرك معناسنه که دیرتمکدر) کرد کار
فعال معناسنه در زیر کرد کاف عربی نك کسر یله ایشدر نیکم دقایقه
مسطوردر (و کار کاف عجمی ايله ادات مبالغه در که مشتقات و بعض
اسما و آخر نه لاحق اولور پس کرد کار حق تعالی در که فعال لما یزیددر
سؤال اولور سه که اولان کرد در فتحله زیرا کردن ایلک و ایشلکدر
کرد انک ماضیسی در که ایشلدی دیمکدر جواب بودر که بعض افعال
واسما وار در که علمیه نقل و یا ترکیب اولند قده تغییر اولنمشدر
بوجهندن لغاتده کرد کاری کسره باینده درج ایشلدر در مثلاً فرا
دیرلر فتحله اصلی فراردر کسرله و کردون دیرلر فتحله اصلی کرددر
کاف عجمیله که دگر می دیمکدر پس کاه فتحه دن کسره یه و کاه عکس
ایتمک قاعده عجمدر و لسان عربده دخی تغییرات نسب دیرلر مشهوردر
و بومعنادن غافل اولان جاهل کرد کاری فتحله تصحیح ایدوب جهوره
مخالفت ایش و قصور عقلی سببیه خطا یولنه کیشدر) پا کان
پاکک جعیددر دنس معاصی و تعلقاتدن ظاهر دیمکدر (بودست
اصلنده بوده است در که بوده اسم مفعولدر آخرندن هاء علامت
واستک اولندن حذف و بری برینه وصل اولنمشدر) کار کاف عربیله
ایش معناسنه در (معنای بیت) بودر که دوداق دیرتمه اشیادن
برنسنه ايله الافعال لما یزید اولان الله تعالی نك ذکر یله تحریرك ايله شول
سببندنکه معاصی و تعلقات فانیه چرکندن طهارت بولنله کار انجیق
بواولمشدر یعنی انلرك ایشلری دائماً غزلرنی خیره و ذکره اچقددر فضول
کلامه دکل زیرا فضول مسئولدر پس اگر پا کلردن ايسك اغز که پاک
اولان ذکر و تلاوت و کلمات خیری ال مساوی و مالا یعنی بی بالکلیه ترک ايله
* بر همه کس نيك باشد چار چیز * باتو کویم یاد کیش ای عزیز *
چار چیز باشدك فاعلی و نيك مفعولی و برا کا متعلقدر همه کسه
مضافدر کل ناس معناسنه باتو ما بعد نده فعل مضارع تکلم

مطالعه

و حده یه متعلقدر کیش ده شین مفعول اول و یا ثانیدر کیر کاف
عجمیله امر در مصدری گرفتن کلور مضارعنده یاز یاده سببیه کیرد
و کیرنده دیرلر بقیه مفردات ظاهر و سابقدر فاعرفه (معنای بیت)
بودر که درت نسنه جمله ناس و جمیع مؤمنین اوزرنه کوزل
اولور و خوب کلور سکا ای عزیز و شریف اول درت نسنه بی
سویله یم آنی یاد ايله و خاطر کرده طوت و عمل ايله تا که اهل دین اچنده
خوب و محبوب اولاسن و عند الله و عند الناس رغبت و اعتبار بولاسن
* اول آن باشد که باشی داد کر * هم ز عقل خویش باشی باخبر *
اول مبتدا آن باشدك مفعولی و بعد الجملة خبر در داد کر باشی نك
مفعولی و بعد الجملة ما قبلنه صفتدر و که لفظی موصوف و صفت
میاننده رابطه در هم معیت افاده ایدر و لکن مالی و عاطفه معناسیدر
از دن مخفف حرف جر در متعلق ایکنجی باشدر بیه خبر دخی اکا
متعلقدر داد کر عادلدر زیرا داد عدلدر و کر کاف عجمینک فتحله
ادات فاعلدر چی معناسنه خبر اخبار و اعلامدن حاصل اولان علمدر
(معنای بیت) بودر که اول درت نسنه نك اولی اول اولور که عادل
اولاسن یعنی خلقتك اجانب و اقاربی ايله عدله زندگانی ایده سن
و هیچ بر مخلوقه ظلم ایتمیه سن بلکه کندی وجود نده دخی اعضا
و قواکی تعبدیل و تقویم ایده سن و هر برنی ما خلق لهنده استعمال
ایلیه سن و الانفسکه و اجزاء وجود که ظلم ایش اولور سن راعی ایسه
رعیتدن مسئولدر هم کندی عقلندن خبر ايله اولاسن یعنی اول چار
چیزك بری دخی بودر که عقلك باشدکده اوله تا که دیوانه معامله سی
و بد کا رلق ایتمیه سن زیرا خفت عقلله ناسزا کار بسیار اولور
* باشکیبایی تقرب کردنت * حرمت مردم بجای آوردنت *
تقرب کردنت مفعولی و با تقربه متعلقدر و کردنت مبتداء محذوفه
خبردر که سوم و یا ثالث در اول قرینه سببیه آوردنت دخی
بویله در که و یا چارم و یا رابع تقدیر اولنور حرمت آوردنت مفعولی
و بجای دخی اکا متعلقدر بعض نسنخده حرمت برینه خدمت
دوشمشدر شکیبایی ده شین مجبه نك کسر یله شکیبیدن لفظندن
صیغه مبالغه در زیاده صبر ایدمی معناسنه عربیده صبور کی اخرنده

یاء اولی اصلیه و ثانیه مصدریه در شکبای صبرایتمکدر و دقایقه
کلور که حرف یا معنای مصدر ریت افاده ایتمز زیرا اسماء جامده ده اول
معنی بولتمز لغت فارسی ده اول معنایی افاده ایدن نون ساکنه در که
اخر فعل ماضی به لاحق اولور کردن کبی زیرالسان فارسیده فعل ماضی
اصل و مصدر اکا تابعدر و بونون مصدریه نک مدلولنک یاء وصفیه
ونسبتنک مدلولنه بعضی مواده قریبی اولغین حرف اولی نک مدلولانی
حرف ثانیه نک مدلولی صانور مثل شکبیدن ده اولان معنای مصدری
شکبایی ده اولان معنای وصفیه مشبیه در ارازنه فرق دقیق در که
تصاریفندن ظاهر اولور مثل شکب اول حالتک اسمیدر که لغت عربیده اکا
صبر دیرلر (شکبیا صبر اولور شکبایی صبر اولور شکبیدن صبرایتمک لکدر
شکبینه صبرایدیجی در شکبیده کی صبرایدیجی لکدر انتهی بوفقیه ظاهر
اولان بودر که عبارتده فی الجمله فرق بولتمق معنی ومألده اتحادی منافی
دکادر و جامد دخی مشتق ایله مؤل اولیجی مشتق حکمنده اولور مثلا
مردی ار لکدر سردی صوفلق در بدی کلمه سنده یایی کرک نسبت
ووصفیت ایچون اخذ ایله وکرک مصدریه طوت مراد اساتندر (تقرب
قریب اولق و قرب طالب ایتمکدر مقصود اسباب سعادتله عیدک حقه
قریدر و نتیجه می انکشاف جابدر که قاب قوسین مرتبه سنه ناظر در
پس قرب دیدکری قوسینک خطی کیدر حرمت احترام و تعظیمدر
نتکم مر وایتدی (معنای بیت) بودر که اوچنجسی زیاده صبرلو
اولق ایله حقه تقریدر یعنی کرچه حقه امور مقریه چوقدر ولکن
صفت صبرله اتصاف کبی یوقدر زیرا صبرک اولی و آخری سلامتدر
آخری سلامت اولدیغی ظاهر در نتکم صبرله قورق حلوا اولور دیرلر
مشهوردر و اولنک سلامتی بودر که صبرله نفس و آفاقده آفادن
خلاص اولور یعنی نفسنک شرنندن خلاص اولدیغی کبی صبر سزلق
ایله خلقک جابندن متوجه اولاجق بلادن دخی مصون اولور
در دنجسی آدم اوغلنک حرمتی برینه کتورمکدر و هر کسه مقامنه
کره تعظیم ایدوب خوش کورمکدر مکر که اهاتی موجب برمعنای
شرعی اوله و یا خود خدمت ایدوب مصالح عبادده بولتمقدر که اعمال
فاصله نک بری دخی خدمتدر * چار چیز دیگر ای نیکو سرشت *

* هست ازجه خلائی نیک زشت * چار چیز مبتدا و دیگر صفتیدر
نیکو سرشت صفت مشبیه در که سرشت نیکونک معناده فاعلیدر
هست معناده ماضی در عربیده کان کبی زیرایکسی دخی وجوده
دلالت ایدر نیک زشت انک مفعولیدر و بعد الجمله خبردر نیکو کوجکدر
(سرشت مزاج و طبیعت و خوی در واسم مصدردر یوغرش معناسنه
زیرا سرشتن یوغر مقدر مضارعنده یا زیاده ایدوب سریشد
و سریشنده دیرلر نیک ایدر مقابلی بد در که برامزدر زشت چرکین در
مقابلی نیکو در بوراده نیک قاتی معناسنه در (سخت زشت کبی نتکم
ترکیبده دخی مستعملدر که ابو چرکین و ابوبد سنه در دیرلر قاتی
چرکین و بد معناسنه ولکن ناطیک قدس سره سخت یرینه نیک
ایراد ایتدیکی زشته مقارنتندن اوتوری در که ضدینی جمع کبی در پس
نیک ایله زشت اراسنده و او عاطفه یوقدر (معنای بیت) بودر که
ای کو کچک نهاد لوکه طبیعتی ایلو کلمه تخمیر اولنمشد در بشقه
درت سنه دخی وارد در که جمله ناسدن ابو قبیح کلمه در یعنی
قاتی و زیاده چرکین در که هر کیمده که اول درت خصلت ذمیه
بولنورسه کدی دخی خلق اراسنده مذموم و عندالله مغضوب
اولور زیرا ذمائم خصال سبب غضب رب ملک متعالدر
* زان چهار اول حسد کینی بود * زان کذشتی عیب خود بینی بود *

☀

زان چهار مابعدندن حالدر زیرا عربی ایله تقدیری الاول منها
دیمکدر پس اول مبتدا در حسد کینی بودک مفعولیدر و بعد الجمله
خبردر زان مابعدنه متعلقدر زان کذشتی معناده و الثانی برینه در
و یا و بعده دیمکدر و یا خود شرط و جزا تقدیرنده در که فاذا تجاوزت
عنه فالثانی یکون هو العجب دیمکدر عجب بودک مفعولیدر خود بینی
عجبک صفت کاشفه سیدر تقدیری عجب که خود بینی است دیمکدر
زان اصلنده ازان در انک الفتنک مدیه و زنیچون تخفیف و درج
اولنمشدر چهار جیمک فتحیه در تدر چهارشنبه یوم احدک در دنجی
کونیدر انکچون عرب یوم احد و یوم اتین و یوم ثناء و یوم اربعاء
دیر زیرا بری بری اردنجسه خلق اولنمشدر و عجم یکشنبه و دوشنبه
وسه شنبه و چهارشنبه دیر کویا شنبه که جمعه ایتسیدر اندن صکره

متعاقبه و مرتبه اولان ایام در که آخری پنجشنبه در که پنج ایش در
عرب یوم خمس دیر که خمس دخی بشدر حسد کینی ده یا مصدریه در
حسد کینی اصلند حسد آکین در الفک مدی و کاف عجمینک کسر یله
عند التریب الف حذف اولمشدر آکین یصدق و مندر و یورغان
کیلرک ایچنه طولدر دقلری نسه در که عرب حشو دیر (نمکین غم
طولش و نمکین یاش طولشدر حسد آکین حسد طولشدر حسد آکینی
حسد طولو لقدر یعنی قلبی حسده طولقدر و بعضیلر کین لفظنک
مخفف اولدیغن بلیوب (کین ادات نسبتدر دیمشرفا صیح دکلدر
بلکه ادات نسبت اولان ین در) مثلاً زرین دیرلر التونه نسبتده زیر
یانسبت ونون تأکید نسبت ایچوندر (گذشتی ماضی مخاطبدر مصدری
گذشتن و گذاشتن در و آذک و صالی و یرمک و یریدن بر یرمک
معنارنه مضارعنده شین رایه قلب اولوب کزدر و کذارده و کذرنده
و کذارنده دیرلر) عجب عینک ضمی و جیمک سکونیه کنندینی و رأینی
استعظام ایلوب منعمی و توفیقی نسیاندر (خود بینی ده یا مصدریه در
خود بین وصف ترکیبدر اصلنده یننده خوددر کنندینی کوریچی
معناسنه خود بینی کنندینی کوریچی لکدر (معنای بیت) بودر که اول
درتن اولکسی حسده پر اولمقلق اولور یعنی دشمنی اولان کسه نکه
نعمتی زائل اولوب کندنه اولدیغن استمکدر بو ایسه فی الحقیقه
کفر در زیرا الله تعالی نکه حکمتی جهلدن و حکمنه اعتراضدندر
و بو حسدی کچدکن صکره اول درت خصلتک ایکنجی عجب
دید کلری عجم اندن خود بین لک و ترک کندن کور یجیلک ایله تعبیر
ایدر و کندن کورمک حتی نسیاندر توفیقی عدم ملاحظه دندر
و بونده شایبه اعتزال وارددر یعنی طائفه معتزله عبد افعالی کندی
خلق ایدر دیوب خلاقی نسیان ایتدکاری کبی محجب بنفسه و برآیه
دخی افعالی کندنه اضافت ایتش اولور توفیق و ترتیب اسباب ایسه
حقنددر پس تأثیر و خلق حقندن اولیحق غیره نظر ایتمک کرک
کندی نفسنه و کرک آخره باطلدر * خشم را دیگر فرونا خور دنست
* خصلت چارم بخیلی کردنست * خشم فرونا خوردنک مفعولی
و دیگر مبتدا و فرونا خوردن خبر در خصلت مبتدا و چارم انک صفتی

و بخیلی کردنک مفعولی و کردن خبر مبتدا در خشم فتح خاء مجحه ایله
اصحدر اگر چه کسرله مشهور در اسم مصدر در قافیمق معناسند که
عرب غضب دیر خشم آلو و غضب له طولش کسه (دیگر غیری و بردخی
(فرواشغه فرو خوردن بر صوبی یوتتمق فرو بردن و فرو آوردن کبی
فرونا خوردن بر صوبی یوتتماق و اشغه بطنه المامق بوراده مراد
غضبی یوتتمق یعنی کری رد ایتک و حبس ایتک معناسنه در که عرب
کظم غیظ دیر) خصلت فضیلتده غالبدر گاه اولور که رذیلتده
دخی استعمال اولور بو مقامده اولدیغی کبی (چارم رانک ضمه سببه
در دخی بخیلی ده یا مصدریه در بخیل سبق ایتدی (معنای بیت) بودر که
اول درت خصلت ذمیه نکه بری دخی غضبی یوتتماق مفعول یعنی
یورکنک قانی قینا دیغی زمان طشره دوکک و اغزنه کله فی سوبلیوب
والنیدن کله فی اشلکدر که شیطانک تحریک و تسلطندندر انکچون
غضوبک کوزلری و چهره سی قزارد و وجودنده ناریت ظهور ایدر
در دخی خصلت ذمیه بخیلای ایتمکدر یعنی مانی امساک ایدوب
مستحقندن مصدر و کتم کتب دخی منع مال کیدر اگر کندنه
ضروری دکل و یا مکرر ایسه و حدیثده کلور که مستحقندن کتم علم
ایده نکه اغزنه آتشدن لجام اوریلور * ای پسر کم کرد کرد این
خصلت * از برای انکه زشتست این فعال * کم مابعدنه مفعول
مطلقدر ایکنجی کرد اولکنک ظرفدر در کراین کله سنه مضاف
و خصلت اینک صفتدر زشت مقدم خبر و این فعال مؤخر مبتدا در
و بعد الجملة مابعدنه صفتدر زیرا تقدیری از برای آن سبب که دیمکدر
کم کاف عربی نکه فتحیه اکسکدر کینه اکسکلور ناقصه قلت لازم
کله کله قلیلده دخی استعمال اولور بو مقامده اولدیغی کبی که قلندن
مراد عدمدر کرد کاف عجمینک فتحیه امر در مصدری کردیدن در
دونمک و طولاشمق معناسنه و امر مستقبلدن مشتقدر کردک مستقبل
ایسه کردد در کرد دکلدر پس دال تأیه نکه حذفیه امر اولور و کشتن
دن کردد اخذ اولتمق خلاف قیاسدر زیرا مضارع دال واحده ایله
کرد کله کرک ایدی شینی رایه قلب ایله کرد کاف عجمینک کسر یله
چوره معناسنه کردا کرد چپ چوره دیمکدر از برای تعلیلدر بهر کبی

فعال کسرله فعلک جمعیدر که قصیده اشنان عملدر کافی القاموس
ومفردانده کلور که قصیده اشنان ایشده عمل دیرل فعل دیرلر زیر
فعل بغیر قصد حیوانانیدن دخی صادر اولور پس صنع بطریق
الاجادة وعمل بطریق القصد وفعل عامدر (معنای بیت) بودر که
ذکر اولنان خصال ذمه نك چوره سنده ازدون یعنی دور قبل ايله
دور ايله وطولاش یعنی هیچ دونه وطولاشمه اول سبیدن که بوفعالر
قیجدر پس قیجی ارتکاب ایدن دخی قیجدر حسنی اختیار واکتساب
ایدن حسن اولدیغی کی ایشده قلت عدمه محمول اولدیغی بوندن
ظاهر اولور زیرا برنسنه که قیج اوله کرک قیج عقلی وکرک قیج شرعی
ایله انک چور سنده هیچ بروقتده طولاشمق مرخص دکدر * غل
وغش بگذار چون زر پاک شو * پیش از آنکه خاک کردی خاک شو *
غل وغش بگذارک مفعولی و پاک شوک مفعولی و چون پاک تشبیهدر
پیش ایکنجی شوک ظرفیدر خاک انک مفعول مقدمیدر اولکی خاک
کردی نك مفعولیدر و بعد الجملة از آنکه به صفتدر زیرا تقدیری پیش
ازان وقت که دیمکدر (غل وغش نعمه الله ده ایکسی ده کسرله باینده
یازیلوب خیانت معناسنه اخذ اولمش واکن قاموسده غل کسرله
حقد در دیمشدر یعنی کوکله کین طومتق وغش کسرله خیانتدر
یعنی المحاض نصح ایتامک ویاخود اضمار ایتدیکی نسنه نك خلافی
اظهار ایتک (بگذار بانک ضمی ولاجل الضروره کاف عجمینک
سکونیه امردر مصدری گذاشتن در کچمک و ترک ایتک معناسنه (زر
التوندر سیمه شموی یوقدر نتمک بعضیلر زعم ایتشدر و عدم شموی
بومقامده تشبیهدن مأخوذدر زیرا مهذب اولان نسنه بی ذمبه
تشبیه ایدر لرفضه به دکل خاک اولکی خاکدن مراد ترایدر زیرا بدن
انسان موت طبیعی ايله منحل و ترابه منقلب اولور مکر که بدن انسان
کامل اوله و ایکنجی خاک فنا فی الله معناسنه در زیر انفسندن فانی
اولان ذلت وتواضعده اصل عناصری اولان تراب مرتبه سنه نزول
ایدر آنکچون ساکن وساکندر (کردی کاف عجمینک فتحیله مضارع
مخاطبدر اولور سن معناسنه نتمک مرور ایتشدر (معنای بیت) بودر که
کین وکبر وخیانت وامثالی صفات رذیله دن کج وانی ترک ونفسکی

اندن ترکیبه ایدوب زر خالص کی پاک و طاهر اول یعنی التون قال
اولدیغی کی سندیخی قال اولوب حال وقبول کامل بول وسن موت
طبیعی ايله مرده اولوب قبرده خاکله یکسان اولمزدن اول ماسوی
اللهدن وتعلقات اغیاردن جدا و یارباقی اولان خدایه متصل اول
* حرص بگذار وقناعت پیشه کن * اخراز مردن یکی اندیشه کن *
حرص بگذارک مفعولی وقناعت کن کلمه سنک مفعول اولی و پیشه
ثابسی در یکی معناده اندیشه نك صفتیدر و اندیشه کن ک مفعولیدر
و از اندیشه به متعلقدر تقدیری کن اندیشه یکی از مردن و آخر مکر
دیمکدر که مقام تعزیه شده مستعملدر نتمک تصویر معناده ظاهر اولور
(یکی ده یازیده در یک دیمکدر بقیه مفرداتک شرعی مرو ایتشدر
(معنای بیت) بودر که دنیایی رغبت و کمال ارادته طلب ایتکی قو
وموجودله اکتفا ایلوب قسمته راضی اول و زیاده اردنه دوشمه زیرا
مطلوب حقیقی خدا و حب دنیا رأس کل خطا در آخر موتدن بر
اندیشه وفکر ايله یعنی نیچون بویله طول امله و حرصه دوشرسن سن
خود مرده اولجیگی بیلور سن پس بویله غفلت سندن عجمدر کویا که
موت و واقف دکل سنکه بومعامله بی ایدرسن و غافلر طریقه کیدرسن
نتکم قرآنده کلور (اولم تکنونوا اقستم من قبل مالکم من زوال) یعنی
کمال غرور و غفلتلرندن بزه موت یوقدر دیو دیاده خلود دعواسن
ایدرلر وانک اوزرنه قسم ایلرلر دی و یا ظاهر حاللرندن دعوی خلود
شم اولور دی (هل من محیص) یعنی موتدن مفر و فنا وهلا کدن
کر بکاه و پناه کاه یوقدر وموت مذل الجباره در فافهم * با محبان باش
دائم هم نشین * تا توانی روی اعدا را مبین * با محبان هم نشینه متعلقدر
هم نشین باشک مفعولی و دائم انک ظرفیدر روی مبینک مفعولی تا توانی
اکا ظرفدر زیرا مادام معناسنه در یعنی مادامده مامصدریه اولوب
مابعدنی تاویل مصدرده قلدیغی کی نادخی مدخوانی بویله کلور
فعل مضارع اوزرنه داخل اولان ان ناصبه کی و قبل المصادر زمان
تقدیر اولمق کثیردر پس تا توانی نك تقدیری عده قدر نك دیمکدر
(محبان محبک جمعیدر یاره و صادق معناسنه محبت بالاده تعریف
ولمشدر هم نشین هم محبت و محالسنه در زیرا هم موافقه دلالت ایدر

و نشین اصلنده نشینده در که مصدری نشستن در اوتورق جلوس
معناسته مضارعنده سین مهمله یرینه یا ونون کلوب نشیند و نشینده
دیرل (اعدا عدونك جعیدر دشمن معناسته که دوستك مقابلیدر
مبین میم مفتوحه ایله نهی حاضر در مصدری دیدن در کورمك معناسته
علی غیر القیاس دال بایه قلب اولنوب پیند و پیننده دینلور (معنای
پیت) بودر که دائما یعنی ممکن اولدجه محبلر و حقیقی دوستلر ایله
بحالسه و صحبت ایله تا که قادر سن دین دشمنلرینک یوزلرن کورمه
کرك کفار و كرك بخار و رؤیتدن نهی صحبتدن نهیدر زیرا صحبت
رؤیتی مستلزمدر بدون العکس پس بعضی مواضعده اعدایی رؤیت
ضروری در ولکن صحبت ضرورت یوقدر مکر که نادر اوله وجه نهی
بودر که (کور یچك دشمنی و یسی اونیدر سن کندك) روی بی روح
عدو آدمه نسبتان ویرر) موجبجه عدوی روح کیدر و میتسه
نظردر ندر فایده و سوء حال بحکم الجوار قرینه ساری در و اومقوله ایله
صحبت دخی دین ده تهمندر و باعث کدورت دلدرد و دشمنلر که اضیق
السجون معاشره الاضداد یعنی دوستله سم الخیاط صحرا و دشمنله
عکس اولور فافهم

*** در صفت مدبری میگوید ***

* چار چیز آمدنشان مدبری * یاد کیرش کورتوروشن خاطری *
چار چیز مبتدا نشان آمدك صمیرندن حال و بعد الجملة خبردر
شین کیرك مفعول اولی و یاد ثانسی و بعد الجملة جزاء مقدم و مابعدی
شرط مؤخر در تومبتدا و روشن خاطر صفت مشبهه در که خبردر
(مدبری ده یا مصدریه در مدبر مقبلک ضدیدر نتکم بالاده شرح
اولندی) خاطری ده بازایده در و یاتویی تأکید ایچون خطا بدر
خاطر اصلنده قلب اوزرنه مرورایدوب مکث ایتمین نسسته در نتکم
خطر بیاله دیرلر بویله مواضعده ذکر حال اراده محل طریقه نفس
بال مراد اولنور (معنای پیت) بودر که درت خصلت مدبرلک
اوکد قلق نشان و علائق کلدی اگر سن روشن ضمیر و محلی قلب ایسک
انی بد طوت یعنی خاطرندن چقارمه و حفظ ایلوب عمل قبل بوراده
روشن خاطر دیدی زیرا افکار دنیا و تعلقات ماسواژ نکار یله آینه قلبی

مکدر ارلان کسه نك قلینده صورت پند نقش بند اولماز بلکه استماع
نصح ایتمکه (اولی السمع و هو شهید) مقوله سندن اولمده محتاجدر
* مدبری باشد بایله مشورت * هم بیجاهل دادن سیم زرت *
مشورت باشدك فاعلی و مدبری مفعولی و بایله مشورته متعلقدر بیجاهل
دادنه متعلقدر زرت ده تا خطاب معناده دادنه قید در که دادنت
دیمکدر که تا دادنت فاعلیدر اگرچه مضاف الیه در پس دادنت سیمه
اضافتی مصدرک مفعولیه اضافتی قیلندندر (ایله اوغوزدر که سلیم
الصدردر نظم قدس سره ایللهی امامه لساننده شایع اولدیغی اوزره
احق معناسته استعمال ایلدی فاما احق بشقه در و حدیثده کلور
(اکثر اهل الجنة البله والعقلاء فی علین) بوندن ایله غافل مقابله سنده
اولمق مقابله سنده ظن اولنور ولکن بوراده ایله محجوبدن و عاقل
مکاشفدن کنایه در مشورت استخراج الرأی معناسته در یعنی بر قاج
کسه نك مجتمع اولوب مشاوره لری بری برلرینک رأیلرنی و مؤدای
فکرلرنی استخراجدر تا که اقوی و اصلح ایله عمل اولنه و قرآنده کلور
(و مشاورهم فی الامر) یعنی وحی صریح اولمسان ماده ده مشاوره ایله
امر در زرا جانب رسالت مشاوره کونورمن بلکه مشاوره مقام خلافت
ناظردر (هم اصلنده موافقت ایچوندربویله مواضعده پس و بردخی
دیمک اولور (معنای پیت) بودر که مدبرلک اولور ایله مشاوره
ایتمک زیر الحقه نه رأی اولاجق که انکله عمل ایدن کارنده اقبال
و ترقی بوله زنان ایله مشاوره کی انکیچون وارد اولدیکه (شاوون و هن
خالقو هن) یعنی آنلرک رأیلر یله عمل اولنماق ناقصات العقل
اولد قلدندندر پس هراحق و ناقص العقل زن حکمنده اولمش اولور
وانک رأیی معمول به دکلدر والاصوکی ندانمندر و هم یعنی بوندن صکره
علامت ادبار و نخوست سیم وزری قدرنی بلین کسسه و برمکدر نتکم
قرآنده کلور (ولاتوا السفهاء اموالکم) زیرا سغه جهل و انقیض
العقل در و بورادندر که جوهری نادان البسه و یرمه دیرلر زرا ضایع
اولور و نقد دخی تلف و سرف بولور * هر که پند دوستان نکند
قبول * در حقیقت مدبرست ان بوالفضول * پند نکندك مفعول
اولی و قبول ثانسی و بعد الجملة هر که به صفتدر که هر کسی تقدیرنده در

وهر کسی مبتدا و مدبر است خبر در و در مدبره ظرف در آن مدبرك
 فاعلیدر بوالفضول آن کلمه سنك مشار الیهی در حقیقت نفس الامر
 و بی تأویل و بلا مجاز بوالفضول اصلیده ابوالفضول را بوالعجب
 و بوالهوس و امثالی دخی بویله در فضول بالاده ذکر اولمشدر حاصلی
 فضل مدحده و فضول ذمده مستعملدر انکچون فلان فطول آدمدر
 دیو ذم ایدر ل فضولدن غلط در ابولفظی فضوله اضافتدن مبالغه
 فهم اولنوز کویا فضول اندن تولد ایشدر (معنای بیت) بودر که
 هر کسه که دوستلرك و ناصح بالخیرك پند و نصیحتی قبول ایله و هواسنه
 تابع اولوب ردایده اول ابوالفضول حقیقتده و کندی ذاتنده و بلا
 تأویل مدبر و منحوس و اوکدق در زیر عاقل اولان کلام حق استماع
 ایدر و اهل حقه تابع اولوب کندی عنددن فضولی کبی ایش طومنز
 وهر کس فوقنده اولانه متابعتله مأمور در قال الله تعالی (قل ان کستم
 تحبون الله فاتبعونی بحبیکم الله) یعنی مقام محبوبیت و حصول اتباعله
 حاصل اولور * هر که از دنیا نگیرد عبرتی * هست ازان مدبر
 جهان را نفرتی * هر کسی که نگیرد عبرتی از دنیا دیمکدر که اعرابی
 ظاهر در هست مقدم خبر و نفرتی مؤخر مبتدا در از نفرته متعلقدر
 جهان کبی زیرا را لام جاره معنا سنه در (عبرت عین مهمله نك کسر یله
 موعظه و دلالت که انکله جهلدن علمه عبور واقع اولور) نفرتی ده
 یازایده در و یا تعظیم ایچوند که نفرت عظیمه دیمکدر (معنای بیت)
 بودر که هر کسه که احوال حائله دنیادن عبرت و موعظه اخذ ایدوب
 حقیقت حاله واقف اولیه اهل جهلک اول مدبردن نفرت عظیمه سی
 واردر یعنی اومقوله کسه مدبر و منفور و احقدر زیر العاقل من وعظ
 بغیره کلامدن مأخوذ و مفهومدر که عاقل موعوظ بالغیر اولان یعنی
 غیرك حالنه نفرا ایدوب عبرت الاندر و اولمیان احققدر احققدن ایسه
 اهل جهان اور کوب فرار ایدر و او یله لا ابالی جاهلک یانسه او غرامن
 زیرا که صحبت جاهل نار دوزخدن ایشدر فافهم * مشورت هر کس که
 با ایله کند * دیو ملعونش سبک کره کند * هر کس که کند مشورت
 با ایله دیمکدر که هر کس مبتدا و ما بعدی بعد الجملة اکا صفتدر دیو
 مبتدا ثانی و ملعون انك صفتی و شین معنا ده آنکچمی کند

قیددر که کندش دیمکدر که شین کندك مفعول اولی
 و کره ثانسی (وسبك اکا ظرف و یا فاعلندن حالدر فی
 زمان سریع او مسرعا معنا سنه) دیو شیطاندر علیه مایستحق من
 اللعنه انکچون ملعونیتله وصف ایلدی زیرا درگاه رجندن مطر و در
 (سبك سبک فعی و باء موحده نك ضمی و کاف عربیله بینی خفیف
 معنا سنه و خفته سرعت لازم کلمه بویله مواضعده سرعت مجملدر
 نتم سبك سیر دیرل سریع السیر معنا سنه) کره کراه دن تخفیف
 اولمشدر کراه صفت مشبهه در آرزون بوللی ضال معنا سنه
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که احق ایله مشورت ایله ابلبس
 ملعون انی زمان سریعده و یا مسرع اولدیغی حالده ضلالتله
 دوشدر یعنی رأی احق ایله طریق مراده مهتدی اولامیوب تیر
 زمانه بلا سنی بولور و مدبر اولدیغی بلو اولور * انکه مال وزر دهد
 با جاهلان * انچنان کس کی بود آن مقلان * مال وزر دهدك مفعولی
 و با اکا متعلق و بعد الجملة انکله صفتدر زیران کسی که دیمکدر که
 آن کسی مبتدا در آنچنان کس اصلده چون آن کس در که آن مبتدا
 و کس مشار الیه در عریده مثل ذلك الرجل کبی زیرا آن بعیده اشارتدر
 ذلك کبی کی بود بعد الجملة خبر و بوجه دخی آن کسی به خبردر
 و بوندن فهم اولندیکه چنان انجیلین و چنین بونجیلین دیمکدر و لکن
 انچنان آن چون آن و اینچنین این چون این دیمک اولیحق آن و اینک
 تکراری احدهماک آخری تأکید مجمل اولمس یله مد فوعدر
 (معنای بیت) بودر که اول کسه که مطلق مالی و خصوصاً اعز الاثمان
 و الاجساد اولان التونی جاهلله و قدر و قیمت بلیوب هوی و شهواته
 اسراف ایدنلره ویره و بومعنا کنه دخی نادان اوله اول کسه حق
 مقبوللردن اولور یعنی اولان بلکه مدبرل دائره سنه قالور زیرا محلك
 غیریه اعطاء مال ایتك فی المثل حرامی الله قلیج و یرمک کیدر بوا یسه
 اشد جهالتدر * زرجو جاهل راهمی آید بکف * میکند اسراف
 می سازد تلف * زر آیدك فاعلی و جاهل را اکا متعلقدر بکف کبی
 زیرا را لام جاره معنا سنه در بعض نسخده جاهل یرینه ایله دوشددر
 میکندك تحتسنده ضمیر فاعل جاهله راجعدر اسراف مفعولیدر

می سازد تلف دخی بویه در و میکند جمله سی اوزرینه معطوفدر
 (همی آید می ادات حال و اولنده ها معنای حالی تا کید ایچوندر
 تکم ماضی اولنده می بعده وها تا کید معنای بعده محمولدر همی کتم
 کبی که زمان قدیم ده اکا سویلدم دیمکدر (کف فتح کاف عربی
 وندید فائله عربی در ال آیه سی مناسنه مشهوردر اگرچه قاموسه
 ید ایلله تفسیر ایتشدر (اسراف حد اعتدالی تجر اوزدر هر نه مقوله
 فعلده اولورسه اولسون اگرچه انفاقده اشهردر اسرافک تپذیردن
 فرقی بودر که اسراف مالی محله زیاد و جهمی اوزره و تپذیر محله
 غیره صرفدر پس طاعت حقه اولسه قلیل ایسه ده صرفدر
 و خیره اولسه لاسرف فی الخیر موجبجه کثیر ایسه ده صرف دکلد
 (سازد مضارعدر مصدری ساختن در دوزمک معناسنه مضارعنده
 خازیه قلب اولنوب سازد و سازنده دیرلر یول براغنه برک و ساز
 دید کلری دوزیلوب تدبیر اواند یغندن اوتوریدر (تلف عربی در
 هلاک معناسنه و اتلاف افتادر (معنای بیت) بودر که مال و زر چونکه
 نادان و ابله الله کله آتی اسراف ایلر و تلف و هلاک دوزر یعنی انک
 ایشی و تدبیری اول مالی محله غیره صرف اولور پس شول مال که
 قوام وجود و مدار طاعت رب ذی الجوددر و کذلک الدرهم لجروح
 الدهر مرهم موجبجه یازه زه مرهم و بیچاره زه چاره و باعث دفع
 غدر بر آلائی قدر و قیمت بلزلرک کسه لرینه کیرمک روا و یاد لر الله
 دوشمک سزادکلد * نشود از دوست ابله پندرا * از جهالت بکسلد
 پیوندرا * ابله نشودک فاعلی و پند مفعولدر از من اجلیه معناسنه
 مابعدنی تعلیلدر پیوند بکسلدک مفعولدر بعد الجملة ماقبلنی بیان
 کبی در که اکا استیاف یانی دیرلر که علم پیانده سؤال مقدره جوابدر
 (نشود فعل مضارع منفیدر اصلی نه نشود در شبک کسره سیله
 بوراده و زنجیون اسکان اولنور (شودن جمله و شنیدن کسره
 مصدردر اشتمک معناسنه چونکه بولسانده مضارع امر حاضر در
 مشتقدر دال ساکنه زیاده سیله امر ایسه نشودر کسره لاجرم اول
 مضارع مکسور اولدی (بکسلد فعل مضارعدر اصلنده بانک
 کسره سیله در لکن کاف فارسیه سنه اتباعا مضموم اوقنور

بوراده کات و زنجیون اسکان اولنور کسلدک مصدری کستن
 و کسیندن در ضم کاف عجمی ابله اوزمک و اوزمک و صنفی معنانه که لازم
 و متعدیدر و مضارعنده خاء معجمه لامه قلب اولنوب کسلد و کسینده دندر
 و کاه اولور که ابی حذف ایدوب کسلد دخی دیرلر فاما امر و نهینده
 حذفی واجبدر انکچون بکسل و مکسل دیرلر جان کسل جان اوزیچی
 و قطع ایدیچی دیمکدر تکم شعرده کلور (قبیلد غم جان کسل زلف
 سیاه کمیدر) (صد شکن انداز دل طرف کلاه کمیدر) پیوند بآه
 فارسیه کتجه سیله سبب اتصال و اولاشق و چاتق و ایاق باغی کویاکه
 پای وند و پای بند بودند تصرف اولمشدر پیوستن اولاشق
 و اولاشدر مقدر مضارعنده سین حذف اولنوب برینه نون و دال
 کتورلر پیوند و پیونده دیرلر (معنای بیت) بودر که ابله اولان کسه
 دوستندن و خیر خواهند و عطف و نصیحتی اشتم و قولاغنه الماز کال
 جهالتندن سبب اتصالی اوزر و کسری یعنی دوستندن نصیحت
 طوطی یعنی صورتده دوست دخی اکا عدو و اشنا ایکن بیکانه
 اولوب علاقه بی قطع ایدر تکم قرآنده کلور (ولو کنت فظا
 غلیظ القلب لانفضوا من حولک) انسان بد خوی اولمق باعث
 تفرقدر و جائردر که پیوندی قرمقی حق اتصالی انقطاعه تبدیل
 معناسنه اوله زیر اشریعت رابطه قویه در پس سوز دکین کسه آه
 شریعتدن خارج و حقندن جدا اولور و بالاخره بلاسنی بو اور و باشنه
 چوق قضا کلور و العیاذ بالله تعالی * عبرتی کیر از زمانه ای جوان *
 تانیاشی از شمار مدبران * بو بیتک اعرابی ظاهر و مفرداتی مره بعد
 اخیری شرح اولمشدر (معنای بیت) بودر که زمانه ده واقع اولان
 حوادث هائله دن عبرت ال و جهلدن علمه عبور ابله تا که مدبرلر
 عدادندن و بولکندن اولیه سن یعنی اگر عبرت الورسک دینده ترقی
 و حقه اقبال زاید بولور سن و لادیلر دانه سننده قالور سن و استمد و کلک
 کبی مدبر اولور سن و آخرته صف نعالده اولنورله کلور سن بوراده
 جوانه خطابک سببی بودر که جوانک عقلی قوتده و ادراکی متعنه
 اولغله صرف بصیرت ایتک اکا سهیل و ادراک ایتک آسان
 و عبرت الموقنولای اولور پیرایسه بویه دکلدر خصوصاً که ارذل عمره

بالغ اولمش اوله بوصورنده قلبی سست وادراکی ضعیف اولور * هر کران
عمل اکاهی بود * زدا وادبار کراهی بود * بونک تقدیری هر کسی که
اور بود اکاهی از عقل دیمکدر که اکاهی فاعل بود واورا مفعولدر
وار اکاهه متعلقدر (زدا یکی بونک طرفی) وادبار فاعلی (وکراهی
مفعولدر و بعد الجملة هر کسی به خبردر جمله اول صفت اولدیغی کبی
اکاهی ده یا مصدریه در آگاه خبردار دیمکدر (زدا لسان عربده عند
معناسنه در ترک یان ایله تعبیر ایدر زرایان ده حضور معناسی وار در که
معنای عنددر مثلاً فلانک یاننده دنیانک قدری یوقدر دیرلر عرب افس
للدنیا عنده قدر دیر بحجم زدا اودنیار اقدر نیست دیر کراهی ده اولان یا
دخی مصدریه در (معنای بیت) بودر که هر کسه که انک عقلدن
اکاهلغی اولور یعنی ادنای عقلدن حصه مند اولان کسه نیک فائده
ادبار دید کلری معنی ضلالت اولور یعنی مدبر اولغی ضال اولقدن عد
ایدر واندن حذر ایلر و مقبل اولغی مهتدی اولقدن اعتقاد ایلر و انک
اسبابنه تشبث ایدر همان سوز عقلمده در که مقبل و مدبری فرق ایدن اودر
* * در بیان صفت دانش کوید * *

* چار چیز آمد بزرک و معتبر * می نماید خرد ایکن در نظر *
چار چیز مبتدا آمد جمله سی خبر بزرک آمدک فاعلندن حالدر یو خسه
آمده مفعول دکدر زیرا آمد لازمدر عربیده جاء واتی کبی (بزرک بانک
وزانک ضمه سیله و رانک سکونیه اولو عظیم معناسنه) می نماید فعل
مضارع مجهولدر قائم مقام فاعلی نموده ضمیردر که چار چیزه راجعدر
خرد مفعولدر نمایدک مصدری نمودن در کوسترمک و کورتمک معناسنه
مضارعنده و او برینه الف و یا کتور و ب نماید و نمایند دیرلر (خرد خاء
مجهولک ضمه سیله و رانک سکونیه اواق و خرد مرد اواق دولک و کبی رک
(خرده اسم مفعولدر که خرد دن مشتقدر مرده کبی اواق اولمش
نسنمیه خرده دیرلر (دقیق نکته بلنه خرده دان دیرلر که خرده نکته
دقیقه ایچون استعاره اولمشدر زیرا خرده اولان نسنه دقیق اولور
غلیظ اولماز انکیچون اونه عرب دقیق دیر طحین معناسنه لیکن کسر
لامله حرف استناددر معناده می نماید اوزرنه داخلدر (در نظر نمایند
ظرفدر بوراره نظرله مراد نظر عین دکدر زیرا بود مقامه ذکر اولنان

امورک بعضیسی حسی و بعضیسی عقلی در بلکه مقصود اعتبار عقلدر
(معنای بیت) بودر که درت نسنه فی الحقیقه عظیم و عند العقل معتبر
و مقبول کادی و لکن عقل جزئی یاننده و اعتبارنده خرد کورینور
یعنی حقیر و لاشی عد اولنور و لکن عقل اول امورک انجامنه نظر ایدوب
استعظام ایدرلر پس عاقل اولدن صوکن صبر که اکا عاقبت اندیش
دیرلر و حذر سر اولان نسنه نک ایرکندن تدارکن ایدر احق ایه
بونک خلافتنه در انکیچون عاقبت سر ننده آتشلرینار * زان یکی
خضم است و دیگر آتش است * باز بیماری کز و دل ناخوش است *
یکی مبتدا زان اندن حالدر خضم خبردر و دیگر بوراده لسان عربده
والثانی برینه در که آتش اکا خبردر باز دخی و االث برینه در که بیماری
اکا خبردر و دل مبتدا و ناخوش خبر و از و ناخوشه متعلقدر و بعد الجملة
بیماری به صفتدر تقدیری بیماری که دل ناخوش است از و دیمکدر
یکی بری دیمکدر خضم خصوصشدنر منازعه معناسنه مخاصم اولان
کسیه خضم دیدیلر فتحه زرا عند الخصومة بری برینک خصمنه ضمه
یعنی جانبنه یا شوب دست و کر بیان اولورلر (باز کیر و دیمکدر بیماری ده
یا مصدریه در خسته لک معناسنه تکم مفصلا بیانی مر و را یتشدر
(خوش و او رسمیه ملایم و ابو و بخشی معناسنه در پس ناخوش انک
خلافتدر زیرا ناخرددر که نفیه دلالت ایدر بعدذا ساکنه الاخر اولان
کلمه نک آخرنده اولان رابطه نک همزه سی لفظا و کانه و جوبا حذف
و وصل اولنور دیو بعض اوقات فرسده مصر حدر و لکن هر یرده اتصال
مشکل اولغله یعنی طول کله و سین مجسمه اولان محله مناسب اولان
ایچایی جوازه تبدیلدر (معنای بیت) بودر که اول درت نسنه نک بری
خضم و بری آتش و بری خسته لکدر که دل آندن ناخوشدر یعنی
خسته لک و انحراف مزاج انک مشربنه ملایم و ابو دکل بلکه انک
حد و سیله پراضطراب و المدر شته بو اوج نسنه بی کلیمک در دخی ایله
خوار و حقیر و خرده کورتمک کورتمک سریش غده کور
* چارمین دانش که آرید ترا * این همه تاخرد نماید ترا * چارمین مبتدا
دانش خبری و ما بعدنده اولان جمله که رابطه سیله اکا صفتدر این
مبتدا همه اتی تا کیددر که عربیده هذا کلد برینه در خرد نمایدک مفعولدر

وقایع فاعلی تحتند ضمیر در که این را جعد در و این امور را بعدیه اشارت در
که مبتدادر و ما بعدند جمله خبر در (و ترا اصلند تورادر که را لام
جمله معناسند در) چارمین دردنجسی دیمکدر زیر چار درت و چارم
دردنچی و چارمین دردنجسی در که بانبست و نون تا کید نسبت ایچوندر
(دانش اسم مصدر در دانستن بلمکدر علم کبی و دانش که بلودر
بویله مواضعده مصدر معناسند در) آراید مضارعدر مصدری
اراستن در بزه مک یعنی زینت ایتمکدر مضارعده مین رایه قلب
اولنوب آراید و آراینده دیرل (تا ادا ت تحذیر در زنهار معناسند عرییده
ایک والاسد و اتق واحذر کیسلردن مفهوم اولدیغی کبی اگر چه
بو معنی کتب لغویه فارسیه ده درج اولنماشدر ولیکن ظاهر حال
اکا قرینه در (معنای بیت) بودر که اول چارچیرک دردنجسی
علمدر که سنی بزروسکا زینت ویر زیر صفت شریفه الهیه در انکچون
عالم صدرده اوتورر و سادات و اکابر اوزرینه هر وجهله ترجیح اولنور
بوجهله یعنی بودرت نسبه سکا خرد و خوار کور نمکدن صاقن زیر
بونلر فی الحقیقه استعظام اولنور بوخسه استحقار اولنماز * هر که
در چشمش عدو باشد حقیر * از بلای او کند روزی نفیر * تقدیری
هر کسی که باشد عدو در چشمش حقیر دیمکدر که هر کسی مبتدادر
عدو باشد فاعلی و حقیر مفعولی و بعد الجملة مبتدایه صفتدر کنندک
فاعلی تحتند هر کسی ضمیری و مفعولی نفیر و از تعلیل و روزی اکا
ظرفدر (حقیر عظیمک مقابلدر) اوضمیر غائبدر هوکی که عدویه
راجعدر (روزی ده یا وحدت ایچوندر) نفیر عرییدر جزع واضطراب
ونفرت و فرار و بطریق الحرب عدویه خروج ایتمک (معنای بیت)
بودر که هر کسه که دشمن انک کوزنده خوار و حقیر اوله و کوزنه
صالندر میوب عدوی هیچ صایه اول کسه آخر اول عدویه مبتلی
اولور و بر کون انک بلاسی او جندن جزع واضطرابه دوشر
واجبایله انک جنکنه چقر و زجت چکر زیر گاه اولور که بر صو
آزایکن چوغ اولور و دوه بی کو تر و برودتن منجمد اولان اژدر
کر مین بواور و دیریلور و بر قیل انسانک ایاغنه طولاشر و دوشرد
و بر چوپ کوزه کیروب کوزی کور ایلر و علی هذا پس دشمنی استحقار

ایتمک بو قدر انکچون آداب مناظره دندر که خصمی خوار کوریه بلکه
فضائله الله آخر مغلوب و زبون اولور و شعر و بسی ده کلور (بیت)
(ندکلو مور ایسک ده بایمل اولور قیاس ایتمک) (سلیمانلر زبون دارو
کبی مور اولور بر کون * ذره آتش جوشد افر رخته * بنی ازوی عالمی
راسوخته * ذره شدک فاعلی و افر رخته مفعولی و بعد الجملة فعل
شرط و مضارع ثانی جمله سی جزاء شرطدر عالمی بنی نک مفعول اولی
و سوخته ثانیهی و از سوخته به متعلقدر (ذره آتشده همزه توسل
ایچوندر که بوراده اضافته توسل ایچوندر و بعضی مواقعه بین
الموصوف والصفة دخی اولور که اوراده وصفیه توسل ایچوندر
(ذره اصلنده اواق قارنجه غمله صغیره معناسند و یا پنجره دن شعاع
شمسک عکسند کورینن هیا و یا کنی خاکه وضع و بعد الرفع کفه
ملترق اولان تراب دانه لری و یا بر حبه شعیر که درت پرنج و هر پرنج
درت سوسم و هر سوسم درت خردل و هر خردل درت نخاله یعنی
کیک ورق و پرورق بر ذره در و بوراده ذره جزئی دیمکدر هبالتک
وامثالانک جزئی کبی (افروخته اسم مفعولدر یا الکلمش معناسند
مصدری افر وختن در یا لکندر می و یا لکنمی معناسند مضارعده
خاء معجمه زایه قلب اولنوب افر وزد و افر و زنده دیرل (بنی کسر با
اصلیه ایله فعل مضارع مخاطبدر مصدری دیدن در کورمک معناسند
مضارعی علی غیر قیاس بینه کلور) عالمی ده بازانده و یا خود وحدت
ایچوندر اگر عالمدن مراد بر شهر و امثالی اولور سه سوخته دخی اسم
مفعولدر یا تمش معناسند مصدری سوختن در یا تمق و یا تمق معناسند
مضارعده خاء معجمه زایه قلب اولنوب سوزد و سوزنده دیناور
(معنای بیت) بودر که چونکه آتش ذره سی یعنی بر جزئی آتش یا الکلمش
وهوا کیر اوله سن عالمی و یا بر شهری اندن یا تمش کور رسن حاصلی
بر شراره قوت بولسه علونور و کیدرک اطرافنی سراپا احراق ایدر
ایمدی آتش تقدیر جزئی اولور سه ده انی استحقار ایتمک کر کدر
بوسبیدن جناب نبوت صلی الله علیه وسلم کیجه لده اطفاء نار و سراج ایله
امر ایلدی نا که بر بهایله ضرر سار بسی اولیه * علم اگر اندک بود
خوارش مدار * زانکه دارد علم قدری بی شمار * بونک تقدیری اگر

بود علم اندك مدارش خوار ديمكدر مالى مدار علم را خوارا كر بود اندك
 ديمكدر كه اگر بوراده عربده ان وصليه يرينه در (قدرى قاعده فرس
 اوزينه يانله در كه موصوفه صفت ميانده متوسط در زيرا بشمار
 قدره صفت در بحرى ديكر كى (بشمارده بى حرف نفي و شمار
 صاعشر عدد معناسنه مصدرى شمردن و شماريدندر) (معناى بيت)
 بودر كه علم دين اگر اندك يعنى از ايسه انى خوار و حقير طوقه و قليل
 كورمه شول سببندكه علم مطلق بى عدد و بى حساب قدر طوتر
 يعنى فضله ائلى چوق و قدرى عاك و وزنى آغر در انكچون دنديكه
 شمة من العلم خير من كثير من العمل يعنى بى علم اولان عملاك چو غندن
 بلكه جمله سندن علم جزئى خير لودر زيرا على منهاج السنه اولان
 عمل علم اوزنه مبنى در و بوندن مفهوم اولديكه مقصود اولان علم
 شرعيدر كه تفسير و حديث و كلام و فقه و اصول فقه در بو خسته
 مطلقا علم دكدر و ديمش لودر كه و قل رب زدنى علامه مراد علم
 حقايقدر بو خسته علم احكام دكدر زيرا علم احكام محصور و علم
 حقايق غير محصور در والله واسع علم * رنج اندك را بكن غمخواره كى *
 ورنه بينى عجز در بيماره كى * رنج بكن كنه سنك مفعول اولى غمخواره كى
 ثانيى ورنه نك تقديرى و اگر نكنى در و لكن والا و بو خسته معناسنه
 استعمال اولور بلا احتياج الى التقدير عجز بينى نك مفعولى و در عجزك
 ظرفيدر (رنج امك و زجت و خسته لق مصدرى رنجيدن كلور
 انجمنك معناسنه متعديسى رنجانيدندر) بكن بانك ضميله كافه اتباعا
 بحسب و بكوش و امثال كى (غمخواره كنده اگر هاء رسمى كتابت
 اولور سه كاف زانده و بامصدر به اولور نكتم بعض اهل لغت اختيار
 ايتش لودر و اگر كتابت اولور سه كاف هادن بدل اولور نكتم بعضا
 عند نده بو مختار در غمخوار و غمخواره غم ييجى و قبور ييجى و يار
 و يولداش و انيس در و غم نمكندن مقصود انك غميه غمناك و غم از اليه
 چاره ساز اولق پس غمخواره كى غم ييجى لك و قبور ييجى لق در و او
 رسميه و حلبي ده كلور كه و دخی جائدر كه الف ايله استعمال اولنه
 و اوسر انتهى و لكن و اوله مر سوم اولديغى صورتده الفك وجهى
 بو قدر زيرا حقير و ذليل معناسنه اولان خواره التماس لازم كلور

مع هذا جميعا لغاتده و نسخته الف ثابته ايله در (بیماره كى خسته لكدن
 ها و كاف اولكى كيدندر) (معناى بيت) بودر كه از رنج و خسته لكدن
 غمخواره لك ايله يعنى انك غم بى و نولا جق بو قدر خسته لكدن ديمه
 والا خسته لك ايچنده عجز كور رسن يعنى آخر بتر و آرايكن چو غ
 اولور و دفعنه قادر اولور سن همان قليل ايكن معالجه ايده كور و دفعيله
 مقيد اول زيرا لا ابالى اولاجق محل دكدر نكتم بعض اشخاصك
 مثانه سنده طاش اولمغه عسر بوله مبتلا اولور و لكن بو كون يارين
 ديه رك معالجه بى تاخير ايمه كنه اول طاش نخود قدر ايكن جوز
 و يمرطه قدر اولور و خلاص اميديله اوراسنى جراحه شق ايتدروب
 هلاك اولور نكتم شامده اشنة لردن بر جوانه واقع اولدى و العياذ
 بالله تعالى * درد سر را چون نجويد كس علاج * خوف آن باشد كه
 بد كردد مزاج * كس نجويدك فاعلى و درد مفعول اولى و علاج ثانيى
 و بعد الجملة فعل شرطدر خوف باشدك فاعلى و بعد الجملة جزاء
 شرطدر مزاج كرددك فاعلى و بد مفعولى و بعد الجملة مشار البهى
 بيان و كشف و آنه صفت اولور درد سردن مراد باش اعريسى در
 (نجويد فعل مضارع منفيدر مصدرى جويدندر ارامق معناسنه
 علاج معالجه و مداوات ايتكدر فعل اصلنده فاعلندن اعضائله
 مباشرت و حركت جسمانيه ايله صادر اولان نسنه در ضرب و قح
 و امثال كى انكچون قليج و قلغان لعنه مواظبت ايده نه معالج ديديلر
 و بوايشك علاجى ندر ديرلر كرك مر يض و مجروح كوره اولسون
 و كرك غريبه كوره اولسون اگر چه علاج طبيب ده اكثر در (كردد
 كاف عجميله فعل مضارع در مصدرى كرديدندر صيرورت معناسنه كه
 عجم شدن ايله تعبير ايدر) مزاج جار طبعه كه حرارت و برودت و رطوبت
 و يوستدر بونلرك مياننده كيفيت متوسطه در يعنى برى بريله امتزاج
 واعتدال در خلاغه مبدل اولور سه انحراف ديد كلرى معنى حاصل
 اولور و قوام وجود قائماز (معناى بيت) بودر كه باش اغريسته مثلا
 بر كسه علاج ارامسه و ابتداء ظهورنده قيدنى كورمه كيدرك مزاج
 منحرف اولوب ايوايكن برازا اولق خوف و احتمالى اولور زيرا صداغ
 شديدك و جى بدنه سارى اولوب جمله اعضا و قوايى مضطرب

قیلور والله الحفیظ * باش از قول مخالف بر حذر * پیش ازان پادری
ای پسر * از یا مابعد نه متعلقدر و بعد الجملة ماقبلنه صفتدر (حذر
خوفدر و مثله کلور (احذر من الغراب) دریاده در زانده دریایی
مضارع مخاطبدر مصدری آمدن در مضارعنده میم یایه تبدیل اولنوب
آید و آینه دیرل بقیه مفردات مرارا محرزدر (معنای بیت) بودر که
شرعه مخالف اولان قولدن و او مقوله نسنه بی لسانه کتور مکدن
خوف و حذر اوزرنه اول و یا خود سکا مخالف اولان کسه نک سوزنی
قولاغکه آله بلکه وقت ضرورتده خصوصاً حال مرصده قول
موافق ایله عمل ایت ای پسر اندن اول که ایاقدن کله سن یعنی ایاق
سورچوب دوشمزدن اول زیر زلل واقع اولدقدن صکره قیام کوچ
اولور اشته معنای ثانی نک بیت سابقه مناسبتی وار و اولک یوقدر
پس قبولده اختیار الکده در * آتش اندک توان کشتن با آب * و آی
آن ساعت کیرد التهاب * توان بوراده مضارعدر تواند معناسنه کشتن
مفعولی و آتش دخی کشتنک مفعولی و با آب دخی اکا متعلقدر آن ساعت
و آی کله سنه ظرفدر زیر حال مشکل باشد آن ساعت که تقدیرنده در
التهاب کیردک مفعولدر و بعد الجملة ماقبلنه صفتدر بیت سابقده
اولدیغی کبی (توان قدرتدر بوراده مضارع اولمغله ممکن اولور دیمکدر
(کشتن کاف عربی نک ضمیمه دیه ملک قتل معناسنه بوراده اطفادر که
سویندر مکدر مضارعنده کشد و کشنده دیرل (با آب ده ب سبیهدر
زیرا صواتشک سویننه سینه سبیدر) و آی مدله کلمه توجع و تحسر در
اه واه و فریاد معناسنه (ساعت اجزاء زماندن بر جزءدر) کیرد فعل
مضارع غائبدر مصدری گرفتن در طوتمق معناسنه مضارعنده یاز یاده
ایدوب کیرد و کیرنده دیرل (التهاب آتش یا الکلمق لهب آتش یا الکیرد
(معنای بیت) بودر که از آتشی صویله سویندر مکده و اولدرب میت
حکمنده قلمق ممکن اولور فاما حال مشکل اولور اول ساعتده که
یا الکلمش اوله زیرا اول وقتده اتی صو سویندر مکده و فایتموب
مقتضای طبعی اوزرنه علونور وهرینه ملاقی اولور سه احراق
ایدر و ضرر عظیمی اولور * ای پسر هر کس که دارد چار چیز *
* چار دیگر هم شود موجود نیز * هر کس مبتدا و مابعد نه

اولان جمله سکه رابطه سیه اکا صفتدر چار دیگر شود ک
فاعلی و موجود مفعولی و بعد الجملة خبردر هم موافقت معناسنه
(و نیز دخی معناسنه دیگری تا کید کیدر موجود معدومک ضدیدر
(معنای بیت) بودر که ای پسر هر کسه که درت نسنه بی طو تر یعنی
انکله متصف اولور غیری درت نسنه دخی موجود اولور یعنی اول
درت نسنه نک جزاء وفاقی اولور درت نسنه دخی اندن تولد ایدر
* خشم رانکند پشیمانی علاج * عاقبت رسوایی آید از لجاج * عاقبت
آیدک ظرفی و رسوایی مفعولی و از اکا متعلقدر پشیمانی نکندک
فاعلی (و خشم مفعول اولی و علاج ثانسی در) رسوایی آخرنده اولان
یا مصدریه در رسوایمات اولمش کسه در (لجاج لامک فتحیه
عربیدر خصوصت معناسنه (خشم خاء معجمک فتحیه اگر چه لسان
ناسده کسرله متداول و مشهور در غضب معناسنه در که قاقیق در
پشیمانی ده یا مصدریه در (پشیمان نادم معناسنه ندامت اودر که کنندن
صادر اولان نسنه اوزرنه نولایدی اولیایدی دیو علی الدوام محزون
و مغموم اوله علاج بالاده در (معنای بیت) بودر که عاقبت رسوایلق
و ملامت حاصل اولور خصوصت ایتمکدن یعنی خصوصت و بیهوده
جنک وجدل ایتمکدن فضاحت لازم کلور و لسان عامه دن ملامت
اولور و انسان غضبنی بودوب سکوت ایتک کرکدر و الا صکره پشیمان
و نادم اولمق غضبه علاج و فائده ایتمز زیرا دهاندن بیرون بر دخی کبرو
دوغمز و امام علی دن کرم الله وجهه مشهور در که دیمشدر (جراحات
السنان لها التیام (و لایلتام ما جرح اللسان) یعنی مزراق یاره سی
بریره کلور فاما لسانک آچدوغنی یاره بریره کلوب او کلمز * بی کان
از کبر خیزد دشمنی * حاصل آید خواری از کاهل تی * دشمنی خیزد ک
فاعلی و بی واز اکا متعلقدر (خواری ایدک مفعولی و حاصل فاعلیدر
و از اکا متعلقدر (خیزد فعل مضارعدر مصدری خاستن در قائم اولمق
معناسنه ترکیده اوری طور مقایله تعبیر اولور بوراده خیزد ظهور ایدر
معناسنه در زیرا قیامده ظهور واردر دشمنی ده یا مصدریه در کاهل
تی ده یا مصدریه در کاهل کاف عربی و هاء مفتوحه ایله تنبیل دیدکدر ایدر
کاهل تن صفت مشبهه در (معنای بیت) بودر که بی شک و بی شبهه

کشی کنندنی غیریدن اکبر ظن ایدوب متکبر اولمقدن دشمنك قائم اولور
 وظهور ایدر یعنی متکبرك کبرندن آخر خلقك اکا عداوتی تولد ایدر
 و او مقوله بی سومز اولور پس انسان تر ایدن مخلوق اولمغه یوزی برده
 اولانک یوزنی بصمزل واکا محبت ایدر ل متکبرایسه بویه دکلدن زیر
 آتش کی سرکشدن بوا یسه شیطان صفتیدر و شیطان (فانخذوه عداوا)
 موجبه مؤملرك دشمنیدر و كذلك خوارلق و حقیرلق حاصل اولور
 (کاهل تنلکدن یعنی تنبل اولمقدن زیرا کسل و فتور صفت اهل نفاقدر
 منافق ایسه ذلیل و نظردن ساقطدر پس معاش و معاد ده حرکت
 ممد و حدر و نشاط صفت اهل اخلاصدر * چون لجوجی در میان
 پیدا شود * بنده از شومی اورسوا شود * لجوجی شودک فاعلی و پیدا
 مفعولیدر در پیدایه ظرفدر و بعد الجملة فعل شرطدر (بنده ایکنجی
 شودک فاعلی) و رسوا مفعولی و از رسوا یه متعلقدر (لجوجی ده یا
 مصدریه در) (لجوج مبالغه اسم فاعلدر ضروب کی کثیر الجراح
 و الخسومه و کثیر الضرب معناسند) بنده اسیردر مطلقا مرد وزن
 و خانگی و غیره شاملدر (شومی ده همزه اضافت ایچون و یا
 مصدریه در) (شوم اصلنده مهموزدر که ضد یمن در یعنی یمن سعادت
 و شوم نخوستدر) (معنای بیت) بودر که چونکه اور تاده لجوج خلق
 و خصوصیت ظاهر اوله قول یعنی انسان اول خصوصتک شوملغندن
 و نخوستلندن رسوای و پر ملامت اولور زیرا خلق انی او مقوله
 منازعه سندن اوتوری تعیب و تقبیح ایدر و پرده سی یر تلوب عار
 و ناءوس بر طرف اولور و بوجهندن آدم یرینه عد اولمبوب خاک ذلتده
 و رتبه حیوانینده قالور * خشم خود را چونکه راند جاهلی *
 جز پشیمانیش نبود حاصلی * جاهلی راندک فاعلی و خشم مفعولی
 و جاهلی سی شرطیه در حاصلی نبودک فاعلی و جز استثناء مفرغدر که
 مابعدی علی حسب العوامل معربدر و عربی ایله تعبیری لایکونله حاصل
 الا الندامة دیمکدر و بعد الجملة جزاء شرطدر (راند فعل مضارع
 غائبدر مصدری راندن در سورمک معناسنه) (جاهلی ده یا وحدت
 ایچوندر) (پشیمانیش ده اولان ضمیر متصل معناده نبوده قیددر نبودش
 جز پشیمانی دیمکدر) (و پشیمانی آخرنده یا مصدریه در) (معنای بیت

بودر که

بودر که چونکه بر جاهل کندی غضبی سوره واجرا ایده انکچون
 پشیمانلقدن غیری حاصل اولماز یعنی غضبی یومبوب فعله کتوردیکی
 ایچون آخر پشیمان اولور و ندامت ایچنده قالور و غضبندن بومعنی
 وجوده کلور تنکم بعض اشخاص غضب اشسانده کفر سوبلر و یا خود
 ثلاث ایله خانوتی تطلیق ایلر و سورت غضب ساکن اولمقدن صکره
 اشدندامثله نادم اولور و لکن چه فائده که ایمان وزن الدن کیتدی
 * هر که کشت از کبر بالا کردنش * دوستان کردندا خردشمنش *
 بونک تقدیری هر کسی که کشت کردنش بالا از کی دیمکدر که هر کسی
 مبتدا (و کشت جمله سی اکا صفتدر) (دوستان کردندک فاعلی
 و دشمن مفعولی و آخر اکا ظرفدر و بعد الجملة خبردر) (کشت کاف
 بحمینک فتحیه فعل ماضیدر مصدری کشتن در شدن معناسنه که
 اولمقدن مضارعنده کردد دینلور) (بالا یوقار و و یوجه در
 و دقا فاده کلور که بالا ابعاد ثلثه نث ثانی در که لسان عربده اکا
 عمق دیرل مذکور بعده که انسانک غیری حیوانانده و کلیا جادانده
 جانب مر کزدن جهت اوجه اعتبار اولور اکثیر یارفعت
 لازم اولمقدن اوتوری بالایی پستده استعمال ایدر ل مع هذا
 بستک مقابلی بلنددر الحق و یوکسک دیمک برده بالا و پست دیرل
 بالانک قده وصف اولوب قد بالا دید کلری یوجه معناسنده استعمال
 اولمقدن اعتباریه در مذکور بعدک طرف اعلا سنده بالا دیرل
 و بوا اعتبارله بالا مقابله زیده استعمال اولنور آشفه و یوقار و دیمک
 برده زیر و بالا دیرل ایکی اوبری برینک اوستنده اوسنده کی اوه
 بالا خانه دیرل حقیقته زبرک مقابلی زبرد تنکم زیر و زبرد دیرل (کردن
 کاف بحمینک فتحیه بیون رقبه معناسنه کردند کاف بحمی ایله فعل
 مضارع جعدر شوند معناسنه اصلی کرده انددر که مضمر اتدن جمع
 غائب ایچون وضع اولمشدر واکا رابطه دیرل که ثبوت افاده ایدر
 است کی صکره ها و همزه حذف و مقابلی مابعدنه وصل اولمقدن
 (معنای بیت) بودر که هر کس که انک پیونی کبردن و پیو کلمه کندن
 یوقار و و یوجه اولدی تنکم متکبرلرک عادتلیدر که رقبه لرن یوکسک
 طور تر انکچون کردنکش دیرلر اشته او مقوله متکبرک آخر دوستر دشمنی

اولورلر واول کبر انلرک محبتلرینک عداوت و بغضه مبدل اولماسنه
 باعث اولور زیرا کبر یا صفت الهیه در که عبده یراشمز بلکه عبده
 صفتی ذلت و خضوع و تواضعدر چونکه عبده مولى صفتیه ظاهر
 ایلیمه مغوض اولور زیرا عبده مولى اولماز فافهم جدا * کاهلی راهر که
 سازد پیشه * آید از خواری به پایش تیشه * تقدیری هر کسی که سازد
 کاهلی را پیشه دیکدر که کاهلی سازدک مفعول اولی و پیشه ثانیه
 وبعد الجملة هر کسی به صفتدر که هر کسی مبتدا و جمله مصرع ثانی
 مخبردر تیشه آیدک فاعلیدر به پایش آیده متعلقدر از خواری تیشه دن
 حالدر پس بونده خوار لغی تیشه به تشبیه وارد در (کاهلی ده یا
 مصدریه در پیشه صفتدر صانع صنعتی پیشه یعنی اوکنه الوب
 اشدیکچون پیشه دندلی پس آخرنده ها علامت تخصیصدر و همزه
 یایه توسل ایچوندر که اصلی پیشه ای در و بوراده یازانده در و بدلی
 اولان همزه دخی زیاده لکده ا کا تابعدر (تیشه هاء اصلیه ایلکه کسر که
 دورکر آلتنددر و کلنک معناسنه و تیشه آخرنده همزه دخی کالاولدر
 و جائزدر که ایکبسنده بله همزه نوع ایچون اوله زیرا کاهلک پیشه
 مجازیدن و خوارلق دخی تیشه حکمیدن بر نوع غریبه در که غیری
 انواعه قیاس اولماز فا حفظه (معنای بیت) بودر که هر کسه که
 تنبل لکی و بطالتی صنت دوزه یعنی ایش ایدینه و دائم کاری اوله
 خوارلقن و ذلیل لکدن ایاغنه کسر و بالته کله یعنی خوارلق انی
 اوره و مجروح ایدوب دوشوره و بین الناس نظرندن ساقط اوله زیرا
 الله تعالی کندی ذاتی وصف ایدوب (کل يوم هو فی شأن) بودر که
 فعال اولدیغنه دلالت ایدر اگر چه فعلی حرکت ایله دکلدر بلکه
 کن خطایله در پس عبده دخی مولاسی صفتی اوزرنه فعال اولق
 کر کدر که صفت حیاتک قوتنددر زیرا ناقص الحیوة اولان مؤف
 و پرفتور و بی حرکتدر * خشم خود را کفر و نخورد کسی * عاقبت
 بیند بشیمانی بسی * کسی نخوردک فاعلی و خشم مفعولی و بعد الجملة
 فعل شرطدر بشیمانی بیندک مفعولی و عاقبت ظرفیدر و بسی بشیمانی به
 صفتدر یری نداده کثیره معناسنه (فرو خوردن یوتقی قرو بردن
 و فرو آوردن کبی پس فرو نخورد یوتیمه دیکدر که مصدری خوردند

یمک معناسنه اکل کبی فرو آشفه دیمکدر آشفه یمک یوتقدن عبارت
 اولور بر مصوبی یوتدیغی کبی و آشفه یمک یوتقی دیمک اولور (و نخورد
 خاء معجمه نک ضمه سیله اولور بوراده و زنجیون اسکان اولور) بسی
 نیچه معناسنه در که کثیردر بس کبی باء عربیله آخرنده یا نسبت ایچوندر
 (معنای بیت) بودر که اگر برکسه غضبنی یوتیمه و مقتضاسنی اجرا
 ایدوب دلنه کله نی سویلیسه عاقبت چوق بشیمانلق کورر و زیاده
 ندامت چکر بوراده کورمک بشیمانلق معناسنک آناری و متعلقاتی
 اعتباریه در زیرا نفس بشیمانلق محسوساتدن دکلدر و بردخی بودر که
 رؤیت ادراک معناسنه در زیرا رؤیتله اولان ادراک سازدرا کاتدن
 اقوادر پس بشیمانلق کورمک نفسنده آنی ادراکدر (فذوقوا العذاب) ده
 ذوقله مراد ادراکدر و بردخی رؤیت ابتلادر تکم تهدیده دیرلر که
 بر کون کورر سن باشکه نلر کلور یعنی بلاه عظیم ایله مبتلی اولور سن
 * هر که اوفتاده و تن پرور ست * نیست آدم کتزاز کاو خور ست *
 هر کسی که تقدیرنده در مبتدا در او مبتداء ثانی و افتاده خبر و بعد الجملة
 مبتداء اوله صفتدر نیست آدم عربیده افس با دم یرینه در و مبتدایه
 خبردر کتر مبتداء محذوفه خبردر بلکه اوکتر ست دیمکدر (افتاده
 دوشمش دیمکدر که ماضیدن قسمدر که اکاماضی مقید دیرلر مصدری
 افتادن کلور ضمه دوشمش معناسنه (تن پرور وصف ترکیبدر اصلی
 پرورنده تن در تن بسیجی معناسنه مصدری پروردن و پروریدن در
 (کتر کم کاف عربینک فتحیه اکسک و ترادات تفضیلدر پس کتر
 اکسکدر دیمک اولور انقص معناسنه کترین و کترینه بر طائفه نک
 اکسکری اولان کسه (کاو کان عجمیه اهلی اولان صغره دیرلر
 اسم جنسدر جاموس یعنی صوصغری دخی انده داخلدر) خر
 معروفدر که عرب حمار دیر طوشانه خرکوش دید کلری قولاغی خر
 قولاغنه بکز دیکندن اوتوریدر (معنای بیت) بودر که هر کسه که
 اوطبیعت دوشکوی و تن بسیجی در او مقوله کسه آدم دکلدر بلکه
 کاو خوردن احقر و اذل در زیرا آدم انسان کاملدر و انسان کاملک
 غداسی روحانیدر و غداء جسمانیسی قوام بدن اولاجق قدردر پس
 غداء روحدن بی خبر اولوب یا لکز بدنی بسلین حیوان و بلکه حیواندن

بتردد قال الله تعالى (اوائك بالانعام بل هم اضل) و بونده کاوخری
تخصیص بالذکر ایتدوکی بوایکسنتک اکله و جهل و عاقله علم
اولدیغیچوندر و بونلر بوصفات ردیه ایله متصف ایکن تن پرور اولان نسان
بونلردن دون اولدی زیرا بونلر اعلال شاقه ده استعمال اولنورلر تن پرورک
ایسه بطلالتدن غیر ی ایشی بوق و باب حقه خدمته عدم
مسارعتدن جرمی حد دن ارتوقدر

* * در بیان صفت ناجنس گوید * *

* چار چیز ای خواجه کم دارد بقا * کوش دارای مؤمن نیکولقا *
چار چیز مبتدا و دارد جمله سی خبر ر کم بحسب المعنی بقانک صفتی در
عربی ایله بقاء قلیلا معنای کوش دارک مفعولی در نیکو مؤمنک
صفتی در (لقا صورتده نیکویه مضاف الیه معناده انک فاعلیدر زیرا
نیکولقا صفت مشبهه در حسن الوجهه کی پس نیکولقانک مؤمنه
وصفتی زید ضارب غلامه قبیلندن اولور لقا رؤیتدر کویک لقالو
اولق حسن المنظر اولمقدن کایه در که علامت خیر در خواجه
اولور سیمیه پای و پیر و عزیز و دانشمند و لطف الله حلیمی دیشدر که
خواجه قوش ایکی که خروس و طویغارک تاجیدر بوسیدندر که تعظیم
قصدایدوب بعض عزیزله خواجه دیرلر بقا برنسنه نک حالت اولاسی
اوزرینه ثباتی در ضدی فنادر (معنای بیت) بودر که ای عزیز و رفیع
درت نسنه بقا و ثباتی اکسک یعنی آظوتور زیرا ناقصه قلت لازم کلور
و قلت دخی عدمدن عبارتدر پس دیمک اولور که درت نسنه نک بقاسی
یوقدر ای مؤمن نیکولقا و حسن المنظر و جمیل الخلق قولاق طوت
اول درت نسنه بی سکادیه یم تا که ضبط ایده سن و عبرت و نصیحت
اخذ ایده سن * جور سلطان را بقا کمتر بود * پس عتاب دوستان
خوشتربود * بقا بودک فاعلی و کتر مفعولی و جور بقایه متعلقدر زیرا
آخرنده را لام جارح معنای در عتاب ایکنجی بودک فاعلی و خوشتربود
مفعولی و بعد الجملة ماقبلنه معطوفدر زیرا پس باء محمی ایله بوراده
عربی ده شم معنای در که عاقله در عتاب تا مشات ایله برکسه به
برنسنه ایچون ظهار غضب ایتکدر محبتک بقاسیه بله یعنی اول کسه
اول نسنه بی ترک ایتسه دخی غاضبک محبتی باقیدر پس عتاب ادلال

و ناز

و ناز قسندن برنوعدر قلا نه عتاب ایتدم دیمک صدر مده بوا دیغم
غلظتی انک حقه اظهاری ایتدم معنای سنده ر بقیه مفردات بالاده
مشر و حدر (معنای بیت) بودر که سلطانک جور و ظلمی ایچون بقا
و ثبات اکسک و آزارق اولور یعنی نقدر ظلمی چوق اولسه زمان
دولتی اوقدر آزا اولور زیرا ظلمه بقاء دولت بریده اولماز کفرله اولور
شول معنای که کفر کندی نفسنه لازم و غیره غیر متعدی در ظلم ایسه
متعدی در که اختلال عالمه باعث در و قرآنده شرکه ظلم عظیم دند یکی
ظلم نفس اولق حسبه در که بیند و بین الله در نظم غیر ایسه بیند
و بین الخلق در که صورت عالم بونکله خراب اولور و بوندن صکره
بی بقا اولان امور دن بری دخی بودر که دوستلرک عتاب و خطاب
نازی خوش رک اولور زیرا جان و کولدن دکلر بلکه بی بقادر که
کلور کچرود و سلق کالاول یرنده قالور * دیگران مهری که باشد
از زنان * بی بقا چرن صحبت ناجنس دان * دیگر و الثالث یرینه در
ویا خود و او عاقله به بدلدن آن مهر مبتدا و ما بعدی صفتدر دان
اجر در که بی بقا اکا متعلقدر چون بی بقای تمیلدر و بعد الجملة
حیدایه خبردر و جائزدر که بی بقا خبر اوله بقاست تقدیر یله بوصورنده
ما بعدی دان اورا چون صحبت زنان دیمک اولور مهر کسرله محبت
و شفقت آخرنده یا زایده و یا وحدت و نوعیت ایچوندر تاجنسنه نانی
ایچوندر دکل معنای سنده عربیده لبس کی جنس کسرله نوعدن اعددر
مثلا دوه بهایم جنسندن در که بهایمک برنوعیدر دان امر در مصدری
دانستن در بیک معنای سنده مضارعنده سین حذف اولنوب داند
و داننده دیرلر (معنای بیت) بودر که چار چیز دن بری اول محبت
و یا اول برنوع محبت که زتلردن مردلره و از واجه واقع اولور سن آنی
بی بقایل صحبت ناجنس کی یعنی ناجنسک بری بریله اولان صحبتلرینک
دوامی اولدیغی کی تکمیل دیرلر (کبوتر با کبوتر باز یا باز محبت زنانک دخی
دوامی یوقدر زیرا زن صورت دنیا ایسه بر مطرب کی در که
هر کون برخانه ده سازنده لک ایدر و هیچ برخانه اهلنه و فاسی اولماز
چونکه زن زوجنک فی الاصل جزئی و آندن متلذذه ایکن اکا و فاسی
و دوام محبتی اولیه نتمک بو خصوصده اخبار کشیره وارد ر پس سائر

اجانبه نو جهله و فواستقامتی اوله بویوزدن زن یوزه خنده زنان
 اولدیغنه مغرور اولماقی کرکدر * کرچه باشد زن زمانی مهربان *
 * چون کم آید بهره بکشد زبان * زن باشد فاعلی و مهربان
 مفعولی و زمان ظرف در بورده کرچه عرییده ان وصلیه کبیر (بهره
 آید فاعلی و کم مفعولی و بعد الجملة فعل شرطدر بکشد فاعلی
 زن و مفعولی زبان در و بعد الجملة جزء شرطدر کرچه برکله
 حکمنده در اگرچه اصلنده چه نک ری یوقدر زمانی ده یا وحدت
 ایچوندر که زمان ممتد مراد در (مهربان محبتلو شفقتلو دیمکدر زپرا
 بان صاحب و جی و حافظ معنای رینه کلور پس مهربان مهر صاحبی
 و محبت ایدی و محبتی حفظ ایلیمی دیمک اولور و دقایقه کلور که (بان
 اسم جامد در معنای کوزیدی در باغی کور و کوزند یکیمچون
 باغ یکیمی سنه باغبان دیرلر) کم کاف عربی نک فتحیله اکسک معنای سنه
 نیکم مروری تیدی بهره بانک فتحیله پای و نصیبدر اصلنده تعلیل ایچون
 اولان بهر در زیر نصیبی انک ایچون واندن اوتوری آلیقور لر پس
 اخرنده ها تخصیص ایچوندر (معنای یت) بودر که کرچه زن
 بر زمان مدید مهربان و محبه اولور سن آتی محبتنده صادق صانور سن
 چونکه معاشدن نصیبی اکسک و قلیل کله زبان آجر یعنی
 دشمن کی زبان دراز اولور و آزه قناعت ایتمز و وقت اخرده اولان
 ذوق و صفا و وسعتی نسیان ایدر و طارغه دوشر پس جمع احواله
 محبتی مطرده اولمسانی نیرلر بلکه حبلك علی غایبک دیوب ترک
 ایلرلر * بارعبت چون کند سلطان ستم * مرور باشد بقادر ملک کم *
 سلطان کند فاعلی و ستم مفعولی و با ستمه متعلقدر بقا باشد فاعلی
 فاعلی و مرورا مفعول اولی و کم تانیسی و در ملک بقایه ظرفدر و مجموع
 مصرعین شرط و جزادر رعیت مرعیه معنای ستمه در نیکم کلکم راع
 و کلکم مسؤل عن رعیتیه اکادالر یعنی راعی اول کسه در که بر قومک
 امرنه والی و متصرف اولوب انلری رعی و حفظ ایده و کورب کوزه ده
 و اول قومه مرعی اولدقلری ایچون رعیت دیرلر که جمعی رعایا کلور
 فتح را ایله بریا و زنی اوزره ستم جور و ظلمدر مرورا مرزایددر تحسین
 لفظ ایچون ورا اصلنده اورا در همزه حذف و واو فتحه حرکت

ویرلدی نیکم بالاده شرح اولمشدر ملک مینک ضعیله دولت و سلطنتدر
 تفصیلی مرور ایتشدر (معنای یت) بودر که چونکه سلطان تحت
 سیاستنده اولان رعیتیه ظلم و جور ایلده ملک و دولته اکا بقا و ثبات
 آزا اولور نیکم مثله دیمشدر در (طوغان طورمز زیانکار اولدیغیمچون
 (یا شر کر کس کم آزار اولدیغیمچون) اصلی بودر که عالم افاق عالم
 انفسک تفصیلدر چونکه تفصیل خراب اوله اجمال دخی اکا تابع
 اولور و نظام وجود بوزیلور و حدیثده کلور که (اسرع الخیر ثوابا
 صله الرحم و اعجل الشر عقوبة البغی) یعنی اعمال خیر ایچنده صله
 رحمک اجر و ثواب و اثری زیاده سریع و اعمال شر ایچنده بغی و ظلمک
 عقوبت و نتیجه سی زیاده تیزدر * کر ترا ازدوستان آید عتاب *
 * کم بقا باشد چو خط بر روی آب * عتاب ایدک فاعلی و ترا مفعولی
 و از اکا متعلقدر و بعد الجملة فعل شرطدر بقا باشد فاعلی و کم
 مفعولی و بعد الجملة جزء شرطدر خط قلم و غیره ایله کثابت ایتکدر
 خط اصلنده مدکی در که طولی اولان سنه اوزرنه اطلاق اولور که
 ابعاد ثلثه نک اولکسی در (روی یوزدر که آرقه مقابلدر عجم روی
 پشت دیر جانب ظاهره ده بخازا روی دیرلر مثلا ارضک سطح ظاهره
 روی زمین و صونک روی آب دیرلر عرب و جهده ابتدکی تجوزی عجم
 روی ده و ترک یوزده ایدر هر یوزدن شویله در دیر (معنای یت) بودر که
 اگر سکا دوستلردن خطاب ادلال و نوعا غلطی مشتمل سوز کلور سه
 انک بقا و ثباتی آزا اولور صویوزنه یازی یازمق کی یعنی صواوزرنه
 اولان رفق دوامی اولیوب صوفی الحال بری برینه دلاقی اولغیله
 رقدن نشان بلور مدبکی کی احباب اراستنده دخی فی المثل ناز و نیاز
 سریع الزوالدر * چون بنا جنسان نشیند ادمی * کترک پند ازیشان
 همدی * ادمی نشیند فاعلی و بنا جنسان اکا متعلقدر و بعد الجملة
 فعل شرطدر همدی پندک مفعول اولی و کترک تانیسی در از همدی
 پنددر و بعد الجملة جزء شرطدر (نشیند نونک کسر یله فعل
 مضارع در مصدری نشستن در اوتور مق معنای جلوس کی
 مضارعنده سین مهمله برینه یا ونون کلوب نشیند و نشیننده دیرلر
 آدمی ده یا نسبت ایچوندر آدمی آدم زاد دیمکدر و زیاده اولمق دخی

و جهدر (كثره) ترادات تفضیل در تنگم مرور ابتدی و كاف عربی
تصغیر ایچوندر پسرک او غلبه حق دیمکدر چونکه ترلفظی بر نسنه نك
اکسکه کده و یا ارتقلقه فضلی بیان ایچوندر تصغیرک دخی اکسکه
ایله قوت مناسبتی اولغله بطریق التا کید ادات تصغیر الحاق
اولندی همدی ده یا مصدریه در (همدم یار و بولداس و مونس
(معنای بیت) بودر که چونکه آدم و یا آدمی زاد ناجنسله او توره
و صحبت ایده انلردن انس و حضوری ازارق کورر زیر ناجنسله
صحبت کالجم بین الضب والنون مضمونی اوزرنه در پس ناجنس سنکله
صحبتی استغفال ایدوب نیز قیام ایدر وسکا وفادارلق ایلز پس
او مقوله نك یوزنی کورمه و مجلسنه او توره زیر طوطی و زاغ بر قفسده
اولماز و زاهد و عاشق بریده دیرلز * زاغ چرن فارغ ز بوی کل بود *

نفر تش از صحبت بلبل بود * زاغ بودک فاعلی و فارغ مفعولیدر زیر
حرف شرط معناده فعل اوزرنه داخلدر و حرف جر فارغه متعلقدر
و بعد الجملة فعل شرطدر نفرت ایکنی بودک مفعولی و شین معناده ایکنی
بوده قیدر و حرف جر نفرت متعلقدر (زاغ مطلقا فارغه که قوز غوز دخی
انده داخلدر) (فارغ مشغولک ضدیدر) کل کاف عجمینک ضمیمه معروف
چیچکدر و مطلقا چیچکه اطلاق اولنور و لکن تعیین مراد ایستلر اضافله
تخصیص ایدر کل زنبق و کل بادم و کل شفتالو و امثالی چیچکدر کی بلبل
معروف قوشدر که کل یاننده فریاد ایدر واکا هزار دستان و عندلیب
دخی دیرلر عریدر و قاموسده کلور که الهزار طائر فارسینه هزار دستان
و عندل الهزار صوت انتهی گویا بلبله عندلیب دید کلری صوتیدن
او توری و هزار دستان انواع اصوات و نعماته تصویته بناء در
و دیمشدر که (حضرت ابرهیم علیه السلام آتش نموده طرح
اولندقه بلبل دخی اکا تابع اولوب آتش کلستان اولیحق حق تعالی
اکا اسماء حسنی ایله تسبیح و ذکر ایتمکی احسان و انعام ایلدی
(معنای بیت) بودر که چونکه قارغه رایحه کلدن فارغ و خالی و آبی
استشمامه نامستعددر لاجرم صحبت بلبلدن انک نفرتی اولور زیر بلبل
اول بویله مبتلی و ملازم صحبت کل رغسار بو جهتمدن ایکنسک
میاننده مناسبت اولماز و عدم مناسبت عدم محاسنیدن کلور و عدم

مجانست دخی سر قدره دار نسنه در که اهلی ییلور * صحبت ناجنس
جان کاهی بود * جمله رازین حال آ کاهی بود * صحبت بودک
فاعلی و جان کاهی مفعولیدر جمله سی ایکنی بودک مفعولی
و آ کاهی فاعلیدر زین حال فاعله متعلقدر جان کاهی ده یا مصدریه
و یا زایددر (جان کاه کاف عربی ایله وصف ترکیبی در اصلی
کاهنده جان در جان اکسلیچی معناسنه مصدری کاهیدن در
اکسک نقص کی و اکسک اتقاص کی و کاستن دخی بویله در
مضارعی کاهد کلور زین حال مضارع اولک مضمونه اشارتدر
و اول معنادن حال ایله تعبیر اولندیغی امور متحول و متغیره دن اولق
حسیله در) آ کاهی ده یا مصدریه و آ کاه مد و کاف عجمی ایله خبردار
معناسنه در (معنای بیت) بودر که صحبت ناجنس جان اکسک لکه
سبب و یا جان اکسلیچی اولور و جمله عقلایه بو حال و بو معنادن
آ کاهلق اولور یعنی جمله سی ییلورلر که بویله در زیر صحبت ناجنس ایله
جان منقبض اولور انقباض ایسه انبساطک ضدیدر پس انبساط ایله
جان آرتدیغی کی انقباضله دخی اکسلور تنگم بعض مفرح نسنه به
روح افزا دیرلر زیرا روحه نشاط زاید و یرمکده قوت روح مزید
و جان اوزرنه جان اولور و کذلک بعض مکدر نسنه به جکر کاه
دیرلر که بودخی کاف عربیه در جکری اکسلیچی و قان قوریدیچی
معناسنه زیرا انسانک حیات حیوانیه سی خون جکرله در پس اول
خون جکردن اکسک حیاتک انتقاصنه سبیدر و بالکلیه بیوست غلبه
ایتنه ممانه مؤدی اولور تنگم ایام حرارتده بادیه لرده قائلره واقع اولور
حتی دهاننده اصلا اثر لعاب قالمیوب زبانی تخته پاره به دوزن تنگم الفات
اربعه ده طریق حجه قرب علی ده معرکه عرب واقع اولوب بوفقیه
دخی معنای مذکور دن مذاق حاصل اولدی و آخر نیمه رفقا و غیر
چشمه حیاتدن فیض مند اولوب اول حرارتله تنور آتشین ریکستانده
یاتوب شمع وجودی سویندردیلر * چون ترا ناجنس آید در نظر *

* ای پسر چون باد از وی در کذر * ناجنس آیدک فاعلی و ترا
مفعولی و دراکا ظرفدر و بعد الجملة فعل شرطدر و مضمون مضارع
ثانی جزادر (نظر اصلنده بر نسنه بی ادراک و رؤیت ایچون تقلیب

بصردن اگر چه تقلیب بصیرت دخی مستعمل در پس تقلیب بصیر
ادراك حسیات و تقلیب بصیرت ادراك عقلیات ایچوندر و نظر بویله
مواضعه رتبت بصریه ده مستعملدر (در کزده در زاید در کذر
کاف بحمینک ضمیمه امر حاضر در مصدری کز شتن و گذاشتن در
بر بردن بریره کچمک معناسنه اولکیدن مضارع کذر و ایکنجیدن
کذار کزور (معنای بیت) بودر که ای پسر چون ناجنس سنک
نظر که وقارشو که کله و آئی بر طریقه کوره سن سن آندن و انک یانندن
بل کبی کج و سرعتله حرکت ایله و اکالتفات ایتمه زیرا نظر والتفات
وصحبت و محادثه سزا دکدر بلکه نحو بستدن سکاثرساری اولور
و آینه خاطرک آندن کدر بولور و بونده (فرمن المجذوم فرارک من الاسد)
سرنه اشارت واردر کویا ناجنس مرض هائله مبتلی کبیدر که انک
صحبتدن تحذیر اولمشدر فافهم جدا

*** در بیان صفت شکر میگوید ***

* چارچیز از چار دیگر شد تمام * چون شنیدی یادی دارای غلام *
چار چیز شدک فاعلی و تمام مفعولی و جار و مجرور تمامه متعلقدر
و چار چیز مبتدا و جمله فعلیه خبر اولمق دخی و جهدر و لکن اولکسی
اخصر اولمقله اختیار اولندی و بوکایده انک نظائری چوقدر فاحفظه
چون شنیدی شرط و مابعدی جزا در یادی دارک مفعولیدر شنیدی
ماضی مخاطبدر غلام فارسیده قول معناسنه عربیده حر الاصل ده
دخی مستعملدر و لغات عربیده کزور که غلام هنوز بیخی در لیوب کلان
و یا خود ابتدای ولادتدن حدش بابت ده اطلاق اولنور و مطرزی
لغت مغربده دیمشدر که شاب اوتوز ایله قرق اراسنده اولانه دیرلر
و اشباهده کزور که بلوغدن اون طقوز یا شنه کلنجه غلام و اوتوز درت
یا شنه کلنجه شاب دیرلر اهل لغت ذاهب اولدقلری اوزره فاما
اهل شرع بلوغه دک غلام و اوتوزه دک شاب و فتی دیرلر و ترک
غلامدن اوغلان ایله تعبیر ایدر و بوندن اهل لغت استعمالی اصح اولمق
کورینور بوراده ناظم قدس سره تازه به غلام دیدی زیرا تازه لک
وقت تعلیمدر (معنای بیت) بودر که درت نسنه بشقه درت نسنه دن
تمام اولدی ای غلام چونکه سن انی اشتهک یاد طوط یعنی حفظ ایله

و خاطر کردن

و خاطر کردن اخراج ایله زیر امور مهمه دینه دندر و ناظمک قدس سره
بوکایده بو مقوله امورار بعد ایله تقیدی و سایر اعداد اوزرنه ترجیحنه
سبب چار اسماء کهیمه و چار عناصر و چار طبائع و چار اخلاط
ملاحظه سیله در که وجود انسانی ظاهر و باطن بو چارلر اوزرنه مبنی در
* دانش مر د از خرد کیرد کمال * از عمل نیت همی باید جمال *
دانش مبتدا و خرده مضافدر (کمال کیردک مفعولی و از اکا متعلقدر
و بعد الجملة خبردر (نیت یادک فاعلی و جمال مفعولی و حرف جرا کا
متعلقدر) دانش بلددر که اسم مصدردر بویله مواضعده نفس
مصدر مر ادر که علمدر (خرد خاء معجمه نک کسر یله عقل دیمکدر کمال
و تمام بر معنایه در یعنی کمال اودر که بر نسنه دن غرض اولان معنی
حصوله کله و بر غایت ایه که شیء آخره حاجت قالمیه (عمل بوراده
عملدن مراد قصده مقارک اولان عمل شرعیدر (نیت بر فعله شروع
و قنده آنکله الله تعالی به قربت قصد ایتمکدر و نیت اول فعلک صحته
شرطدر کرک اول فعل صلاة اولسون و کرک غیری اولسون و نیت
عملک غیری در زیر نیت ارادت مخصوصه در هر علمده ایسه ارادت اولماز
کفر و معصیتی بلک کبی یعنی برکسه بونلری بلکله کافر و عاصی اولماز
بلکله قصده و فعل ایله اولور (جمال حسن در کرک خلقدن فتحله
و کرک خلقدن ضمیمه و حسن بر نسنه نک طبعه ملائم اولمیدر و امام
سهیلی فرق ایدوب دیمشدر که حسن سنک استحسان ایتد و کک
نسنه در که انده غرضک اوله پس حسن ذاتله قائم اولور صفت دکدر
جمال ایسه صفت عین در انکچون سنک حقکده جمال اولدیغی کبی
غیرک حقکده دخی جمالدر و حقک جمالی صفت رحمت و لطیفدر
(معنای بیت) بودر که کشتی نک علمی عقلمدن کمال طور یعنی عقل که
قلبک ادراکده آئی در اگر کامل ایسه انک ادراکله اولان علم دخی کامل
اولور انکچون احقی و رأیی کسه بکنمز و عمله کتورمز بلد و کنده نسنه
یوقدر دیر زیر علمک اساسی اولان عقل ضعیف و جزئی در و کذلک
نیت و قصد قلبی عمل شرعی قالی دن حسن و جمال بولور زیر فعله
کلمه کجه مستوردر و مستور اولان نسنه جماله موصوف اولماز الحاصل
نیت عملک مقارنتی دخی لازمدر عمله نیت لازم اولدیغی کبی و شولکه

حدیث شده کلور (نیه المؤمن خیر من عمله) مواد مخصوصیه و اهل نیت
 مرتبه زنه کوره در فاعل فد * دینت از پرهیز کامل میشود * نعمت
 از شکر شامل میشود * دینت میشود فاعلی و کمال مفعولی
 و حرف جرا کامة تقدیر و یا دینت مبتدا و جمله فعلیه خبریدر که
 عربی ایله تقدیری دینک یکون کاملاً بالتقوی والورع دیمکدر مصراع
 ثانی دخی بوابکی وجه اوزر نه در (دین وضع آلهی در که شرع در نیتکم
 با آلا ده تفصیل اولندی (پرهیز اجتناب دید کلریدر که تقوا در و لکن
 بورا ده تقوا دین ده داخل در زیر دین امر و نهی مشتمل در و دین دینله
 کامل اولماز پس ناظمک قدس سره آشفته ده تقدیری قرینه سیله تقوی
 مطلق پرهیزه محمول در یو خسه یا لکن کفر و معاصیدن دکل (شامل عام
 و منکر در (معنای بیت) بودر که سنک دینک ورع و پرهیز
 و علاقتدن انقطاع و مساوی ترکله کامل و تام اولور زیرا نوافل طاعات
 دخی قربا تندر و یوم قیامتده فرائض نوافل ایله تکمیل اولنور و سنک
 اوزر مه لازم دکلدر دید و کلک اموری سلف صالحین التزام ایتشدر
 و مالا یلزم دیمکدر در صوم دهر و احیاء لیل و ریاضات و مجاهدات
 شاقه کبی زیر اشار عدن بونلره دخی اشارات واردر و کذلک سنک نعمتک
 یعنی احسان اولتان نعم آلهیه شکرله شامل و عام اولور و مزید تام
 بولور پس نعمتک یا نتیجه هر برینه فردا فر داکر دخی کر کدر تا که نعمت
 کمال بوله زیرانعم آلهیه محصور دکلدر و شکر ایتدیکجه کمال بولمقده و تام
 اولمقده در و فی الحدیث (افلا کون عبدا شکورا) ای شاکر اعلی الاستغراق
 * هست دانش را کالات از خرد * نیت را بی عمل کس نکرد *
 هست مقدم خبر و کالات مؤخر مبتدا در (دانش بحسب المعنی هستک
 مفعولی و حرف جر دخی کامة تقدیر عربی ایله تعبیری الکمالات حاصله
 لا علم من العقل دیمکدر کس نکردک فاعلی و نیت مفعولی و بی عمل نیتدن
 حالدر کس بورا ده عموم افاده ایدر زیرامعنا ده سیاق نفیده در (نکرده
 نون اولی نافیه در نون ثانیه اصل کله دندر که اصلنده مکسور در
 بورا ده و زنیچون اسکا اولنور (نکرد کاف مجمینک فتحیله مضارع در
 مصدری نکرستن در باقی التفات و نظر معناسنه مضارعنده سین
 حذف اولنوب نکرد و نکرنده دیرلر (معنای بیت) بودر که دانشه

کالات خرد دن حاصله در یعنی علمک کالی عقل کاملدن کلور نیتکم
 بیان اولندی و بوندن عقلده اصلنده تفاوت یوقدر زیر عقل اوله
 مستند در و لکن بعض احوال عارضه ایله سازشیا تفاوت قبول
 ایتدیکبی کبی اولدخی قبول ایتشدر نیتکم حدیث فطرت اکادالدر که کلور
 (کل مولود یولد علی الفطرة ثم ابواه یهودانه و ینصرانه و یمجسانه)
 و کذلک بی عمل اولان نیته هیچ کسه التفات و رغبت حتی ملائکه دخی
 کتابت ایتزلر زیر اعمال قلوبیه مطلع دکلدر در بلکه انی انجی الله تعالی
 بیلور و خیرا و شرا محازات ایدر زیر عزم حسنه ده ثواب و عزم سیئه ده
 عقاب واردر اگرچه عمل جوارحک ثواب و عقابی زیاده در اشته
 بی عمل نیته اعتبار یوقدر دید و کی بودر و الا بعض نیته اعتبار واردر
 اگر عزمه مقارن ایهه بوضو رتده مانع قوی منع ایتدیکجه فعله کتور مک
 کر کدر که اجر مزید حاصل اوله و دیمکدر در که نیت عملک روحی
 و مرعک پرو بالی کبی در پس بی عمل نیت چندان مقبول اولمدیغی کبی
 بی نیت عمل دخی مقبول دکلدر بلکه میت کبی در بوجهتدن مؤمنه
 لازمدر که نیتنی تحقیق و عملنی اصلاح ایلیه * چون کال بنده رادر
 دین بود * پیشه زهد و طاعتش آیین بود * بونک تقدیری چون بود
 بنده را کال در دین دیمکدر که کال بودک فاعلی و بنده مفعولی و در
 کاله ظرفدر و لکن ضرورت و زنیچون فاعلی مفعوله مضاف قلدی
 و مصراع ثانی نک تقدیری بود پیشه اش زهد و آیینش طاعت
 دیمکدر که طاعتش ده اولان ضمیر غایب آینه قید در و بوقرینه ایله
 قرینتدن اش حذف اولمشدر پس زهد بودک فاعلی و پیشه مفعولیدر
 و آیین پیشه و طاعت زهد اوزر نه معطوفدر نیتکم بعض ائمه نحو
 تجویز ایتشدر در و یا خود بود آیینش طاعت تقدیرنده در (زهد متاع
 دیادن امساکی مباح اولان نسبه بی ترک و یدندن اخراج و عدم میل در
 و دیمکدر در که دنیا ک قلیلی کشی بی زهد دن اخراج ایتز و ترک جماع
 زهددن دکلدر انکیچون قطب کثیر النکاح در زیر زهد حقیقتده بغض
 دنیا و اندن اعراضدر و جماع اسباب تصفیه دن اولمقده زن اکامل ناسه
 کوره امور اخرویه دن عدا و اندی و حدیثده کلور که متاهلک ایکی
 رکعتی غیر متاهلک یتش رکعتدن خیرلوردر (آیین عرب رسم و قانون

وعادت و ترتیب دید و کینه عجم آیین و ترک توره دیر (معنای بیت)
 بود که چون بنده نک دین ده کمالی اوله انک صنعتی زهد و ترک دنیا
 و رسم و عادت طاعت و عبادت حق اولور زیرا جسدی بوزندن
 شریعت و احکامی در عهده ایستد و کی کبی نفسی بوزندن طریقتی
 و قلبی بوزندن اخلاقی و روحی بوزندن معرفت الهمیه بی و سری
 بوزندن ترک ماسوایی دخی در عهده ایستد در ایمدی بوعهده لردن
 بیرون اولغه ظاهر و باطن اجتهاد لازمدر و کمال مطلق
 بومعناله حاصل اولور والا ناقص قالور و حق بومقوله اولور له
 امر ایتمامشدر دیمک کذب محضدر زیرا کتب و سنده
 جمع مراتبه اشارت و ترغیب واردر و العارف یکفیه الاشارة و لا یحتاج
 الی العبارة * شکر نعمت را کمالی میدهد * غافلرا کوشمالی میدهد *
 شکر میدهدک فاعلی و نعمت مفعول اولی و کمال ثانسی در غافلان
 و کوشمال دخی ایکنجی میدهد کوره بویله در کوشمالی ده یا زانده در
 کوشمال و صف ترکیبدر اصلی مانده کوش در مالیدن اومق
 و سورتک و دورتمک قولاق اومق بومرقددر و بومرقد دخی تأدیبدر
 کتایه در (معنای بیت) بود که نعمته شکر ایتمک نعمته کمال و پرر
 یعنی شکر له مزید و تام اولور قال الله تعالی (لئن شکرتم لازیدنکم) ننکم
 کفر الله الدن بیرون اولور قال الله تعالی (ذلک جزیناهم بما کفروا)
 و شکر ایتمک شکر در غافل اولنری تأدیب ایدر زیرا کفر الله حرمانه
 دو شیجک شکر الله نعمتی مزید اولان مرزوقله باقوب عبرت و نصیحت
 آلور لو بویله دیمک دخی اولور که شکر له نعمت افزون اولمقدن غافل
 اولنر شا کرلک حالته باقوب متنبه اولور لر و بز دخی مرزوق اولور سق
 طریق شکره سلوک ایده لوم تا که بزه دخی بو حسن حال احسان اولنه
 دیر لر فافهم جدا * شکر نا کردن زوال نعمتست * بهره شا کر کمال
 نعمتست * بویست تفنن فی العبارة قبیلنددر و الا تکرار در زیر مضمونی
 سبق ایتمشدر (نا کردن ایلمامک دیمکدر زیرا نا حرف نفیدر و حرف نفی
 کلام عرییده اسم و فعل اوزرینه داخل اولدیغی کبی کلام فارسیده دخی
 داخل اولور شکر نا کردن تقدیرده نا کردن شکر دیمکدر که اضافه در
 وعدم الشکر کبی مبتدادر خبری زوال نعمتدر حذف مضافله که

تقدیری سبب زوال نعمت دیمکدر (زوال ثابت اولان نسنه نک مفرندن
 مفارقتدر زوال شمس دیدکاری شمسک کبد سنده استوا و استقراری
 حسبیه دکدر زیر شمس حرکت دائمه اوزر نه در ولکن وقت ظهورده
 بطیئة الحركة اولغه له ثابت حکمنده قلوب زوال دنددی کواکب ثابت
 دیدکاری دخی بویله در زیر کواکب واردر که بطیء الجریان اولغه له
 نیجه یک ییله دور ایدر تنکیم قطب شمالی دیدکاری کواکب بویله در
 انکچون ترکیبده اکا دمر قازق دیرلر که قبله به متوجه اولان کسه نک
 صول اوموزی اوزر نه کلور (بهره شا کر دخی مبتدا و کمال نعمت خبردر
 بهره نک همزه سنده همزه توسل و اضافت دیر لر زیر اضافه توسل
 انکله در و بعض مواضعده وصفیه دخی توسل اولور بوصورتده
 حرف اضافت دیمکدر بلکه حرف توسل دیر لر صوفی صافی و ناله
 شبکیر و محبوبه ظریفه و امشالی کبی (بهره نصبدر که ترک پای در
 انتهی فافهم جدا * علم را بی عقل نتوان کار بست * پیش بی عقلان
 نمی باید نشست * بونک تقدیری نتوان بستن کار علم را بی عقل دیمکدر
 زیرا نتوان بست ایله ذکر اوانسه ماضی مصدر معناسنه اولور و سائر
 ایکی فعل مجمع اولان مواد دخی بویله در که ثانی مصدره محمولدر بوراده
 نتوانده نون نافیه و توان کرچه قدرت معناسنه در ولکن توان تواند
 معناسنه مضارع کلدوکی دخی حلیی ده مصر حدر (نمی باید نشست دخی
 بویله در که نشست مصدر معناسنه در که نشستن در پس بستن نتوانک
 فاعلیدر و اصلانده کاره مضافدر بوراده بسننه مفعولدر بناء علی هذا
 اصلی اعتباریله مصدر مفعولنه مضاف اولور و فاعلی فی الحقیقه علمدر
 اگرچه علم بوراده صورت مفعولده کلمشدر بی عقل علمک صفتیدر
 نشست نمی بایدک فاعلیدر پیش نشستک طرفی و بی عقلانه مضافدر
 (نشست نونک کسر یله در و شین ده فتحه و کسره جائزدر) (معنای بیت)
 بود که علم بی عقل کار بغلق ممکن اولمز یعنی عقل اولمدیغه علم صورت
 بولماز زیر علمک وسیله سی و آتی عقلدر پس احق جاهلدر بوجهندن
 احق و بی عقل اولنر اوکنده و حضورنده و مجلسنده اوتور مق
 کرکز زیرا احق ایله محالسه ایدن استفاده علم ایده میوب اسراف
 وقت و اضاعت عمر ایدر و همنشبتک حالی اکا دخی ساری اوایوب آخر

اودخی انجلین احق اولور و حضرت عیسا دان علیه السلام سؤال
ایدوب نه مقوله کسه ایله بحالسه ایده لم دیدکرنده جواب و یردیله
انک که منطقی سنک علمکز زیاده ایده انکله صحبت ایدیکوز یعنی
عقلی کامل اولانک علمی دخی کامل اولور پس عقل و علم الله صحبت
ایدیکوز که انلرک نطقلری و کلاملری مفیددر زیر انسان بوموطن
تکلیفه علم و عبادت ایچون کلمشدر * بی خرد دانش و بالست ای پسر *
علم مرغ و عقل بالست ای پسر * بی خرد دانش صفتیدر که لاجل
الضروره تقدیم اولمشدر دانش مبتدا و بال خبریدر و کذلک علم
و عقل مبتدال و بال خبرل در (و بال ضرری خوف اولنان نسنه
و شدت و ثقل) بال فارسیده قوشک قنادی چلکی که شهیر دیرلر
(معنای بیت) بودر که بی عقل اولان علم ضرر و سبب شدت و ثقلیدر
پس احقک علمنه اعتبار یوقدر و هر کیم اعتبار و عمل ایدرسه آخر و بال
چکر علم قوش و عقل انک قنادیدر یعنی علمی اوچوران عقلدر و بی جناح
اولان مرغ اوج هوایه پرواز ایده میوب حسیض خاکده قالدیغی کبی
عقل کاملدن ناشی و ادراک نامدن فاشی اولمیان علم دخی ساقط و بی
اعتباردر * هر که علمی دارد و نبود پران * از طریق عقل باشد بر کران *
تقدیری هر کسی که دیمکدر که مبتدادر علمی داردک مفعولی و بعد
الجمله مبتدایه صفتدر و نبود جمله سی انک اوزرنه معطوفدر از باشد
متعلقدر بر کبی و بعد الجمله خبردر علمی ده یا زانده در (پران باء عجمینک
فحیمه ایکی احتمال اوزرنه در اولکسی بودر که پرقتات و آن اسم
اشارتدر که پراکا مضافدر و لکن ضرورت و زنیچون رانک کسره سی
اختلاس اولنور (پس نبود پران اول علمک قنادی اولیه دیمکدر زیرا
بیت سابقده علم مرغ و عقل قناده تشبیه اولمشدر و احتمال ثانی بودر که
پران کلمه واحده در که صفت مشبهه در اوچغان معناسنه مصدری
پریدن در که اوچق دیمکدر تکم چان فتحله صالغان در که مصدری
چییدن در صالغی معناسنه زیرا صفت مشبهه یالکز الف ایله
اولدیغی کبی تکم دانا وینا دیرلر الف و نونه دخی اولور خندان
و کران و امثالی کبی بوصورته نبود پرانک معناسی اول علم اوچغان
یعنی عقلدن قنادی اولماق حسیله اوچیچی اولیه دیمکدر (طریق

اصلنده

اصلنده قدم ایله طرق و ضرب اولنان بولدر کرک معناد السلوک اولسون
و کرک اولسون صکره هر نسنه که انکله بر شبنه توصل اولنه طریق دیدیلر
خیر و شر اولسون و حسی و عقلی اولسون سبیل دخی بویله در عرب
بوه صلحک طریق و سبیلی و ترک بولی ندر دیر یعنی منزله بولدن و اصل
اولدقلری کبی اکا دخی نوجهله وصول ممکندر دیمکدر (کران کاف
عربینک فتحله کار دیمکدر که بری برینک مقلوبیدر (معنای بیت)
بودر که هر کسه نک علمی اوله و اول علمک عقلدن قنادی اولیه و یا خود
بر عقله پرواز ایدیچی اولیه طریق عقلدن اولماز بلکه طریق دن کار
اوزرنه اولور یعنی مقبول دکلدر که طریق اوزرنه کلامشدر بلکه کارده
قالمشدر استه بورادندر که الله تعالی حضرت آدم علیه السلام
عقل و ایمان و حیایی عرض ایدوب بولرک برنی اختیار ایله دیدکده
آدم دخی عقلی قبول ایدیچک ایمان و حیاء دخی عقله تابع اولدیله
بناء علمی هذا عقل کامل اولان برده ایمان منجی و حیاء تام دخی بولنور
* چار چیز ست انکه بعد از رفتنش * از محالاتست باز آور دنش *
چار چیز مقدم خبر انکه ان امور و خصال که تقدیر یله مؤخر مبتدادر
بعد آوردنه ظرفدر باز آوردن مبتدا و از محالات خبر و بعد الجمله
مبتدای اوله صفت اولور (رفتن فتحله مصدر در کتمک و یوریمک
معناسنه) ذهنب و مشی کبی مضارعنده فای واوه و تایی داله قلب
ایدوب رود و رونده دیرلر رفتش ضمیری چار چیزه راجعدر زیرا لسان
فارسیده مطابقت معتبر دکلدر (محالات ضم میله محالک جمعیدر محال
خارجده وجودی ممسح اولان نسنه در که اکامتنع لذته و محال عقلی
دیرلر شریک باری و اعدام القديم و جمع الضدین و التیضین و قلب
الحقائق کبی و محالک بعض انواعی دخی وارددر که محالنده میندر و صوابدن
بعید اولان نسنه دخی محال دیرلر وقاموسده کلور که المحال من الکلام
ما عدل عن وجهه کالمستحیل انتهى قال الراغب استحال الشیء صار
محالا فهو مستحیل ای آخذ فی ان یصیر محالا (آوردن و اوک فتحله در
کتورمک معناسنه (معنای بیت) بودر که درت نسنه در که اول امور که
کندکدن صکره انلری کیر و کتورمک محالاتندر زیرا کیری دونک
شانندن اولان امور دن دکلدر پس بوندن فهم اولنور که قبیلی

مذکور در اولیان امور دخی وارد در آنکچون چارچیره تخصیص
ایلدی و بونک اوزرنه دخی کلام وارد در آشفته ده کلور * چون حدیثی
رفت نا که بر زبان * یا که تیری جست بیرون از کان * چون حرف
شرطدر جزاسی بیت آتی مضمونیدر حدیثی رفتک فاعلیدر زیرارفت
ماضی در مصدری رفتن در که بیت سابقه در نا که رفته ظرفدر بردخی
اکامتعلقدر تیری جستک فاعلیدر لفظ که تقدیرده تیردن مؤخر در
یا تیری که دیمکدر بیرون بحسب المعنی بسته متعلقدر از کبی حدیثی ده
اولان یا وحدت ایچوندر (حدیث قاموسده خبردر و ترک سوزدر
وامام راغب دیمشدر که هر کلام که جهت سمعیدن و یا طریق
وحیدن یا بقطعه ده و یا منامده انسانه بالغ اولور اکا حدیث دیرلر
آنکچون قرانه حدیث دندلی قال تعالی (فلأنت بحدیث مثله) و قرانک
نزولی وقتا فوقتا جدید اولمغه حدیث دندلی والا صفت قدیمه
حضرت قدیم در وحدیث رسول مقابله قران قدیمه اولمغه در
وحدیث انسان دخی حدوثی اعتباریه در و قریب العهد اولانه دخی
حدیث دیرلر حدیث السن کبی که سن و سالی تازه دیمکدر و بوندندر که
نزول مطرده (حدیث عهد بری) وارد اولدی (نا که نا کاهدن مخففدر
معناسی بی وقت دیمکدر ترک آکسوزن در عرب فجاءه دیدوکی کبی (برزبان
بعضی نسخده از زبان دوشمشدر ایکسی دخی موجهدر یعنی بر زبان
اولور سه جری علی اللسان و از زبان اولور سه صدر عن اللسان کبی
اولور (یا نقطه مثله ایله خرف تردید در عربی ده او کبی نحو جانی زید
او عمرو و کاهجه مکرر دخی کلور عربی ده اما کبی نحو جانی اما زید
واما عمرو تا که اول امر دن کلام شک اوزرنه منی اولدیخی معلوم
اوله (تیری ده یا وحدت ایچوندر تیر او قدر نه مقوله اغاچدن اولور سه
وکلک قامشدن و خدنک قاین اغاچندن اولاندر و ناوک چکره و قوغش
وقی دید کلریدر حقیقهده شول اوارق کبی نسنهک آدی در که ایچندن
اوق اتارلر اما مطلق اوقده شایعدر (جست جیمک فکیمه ماضیدر
مصدری جستن در صیغرامق معناسنه که عرب و شبه دیر مضاعفده
سین ماهیه قلب اولوب جهد وجهنده دیرلر (بیرون کسرله طشره
دیمکدر بیرون آمدن طشره چقمق و بیرون کردن طشره چقر مقدر

کان کاف عربی تک فکیمه یای معناسنه در که عرب قوس دیر و قوس
برجنه قوس دیرلر یعنی عرب برج قوس و عجم برج کان دیر تشبیه
طریقیه و کان ابرو یای فاشلوردر (معنای بیت) بودر که چونکه
برسوز آکسوز دن زبان اوزرنه کندی یعنی جاری اولدی و یادلدن
مصدر ایلدی و یا بر اوق که یای دن طشره صیغرادی یعنی اتمدی
و یای دن چقدی مقصود بو ایکسنی من بعد تدارک ممکن دکلدر
دیمکدر و شولکه بیت مولاناده قدس سره کلور (اولباراهست قوت ازاله)
(تیرجسته باز کرداند ز راه) بوندن مقصود خرق عادت طریقیه اولاندر
والا بحسب العاده آتلی اوق کری دوزخ الحاصل بطریق الکرامه اولان
نسنه بطریق العاده اولانه قیاس اولماز زیرا قدرت الهیه هر نسنه به
صالحدر آخر زمانده شمسک مغربدن طلوعی کبی پس شول نسنه که
قدرت مضاف اوله عادتدن خارجدر مثلاً سنک سیاهدن اسباب عادیه
جهتیه جوهر و آینه اولماز فاما متعلق قدرت اولان ضلع ایسردن
حواخلق اولوب صورت قوس اولان عظیم صورت بشریه بدیهه به
کیردوکی کبی صورت حجر دخی کهر اوراق بعد اولماز تکم طور موسانک
علیه السلام وقت نبلی ده اجاری لعل اولدی * باز چون آری حدیث
گفته را * کس نکرداند قضاء رفتد را * حدیث آری تک مفعولی
و گفته حدیثک صفتیه در بومصرع بیت سابقک مصرع اولانه
ناظر در کس مبتدا و قضا نکر داندک مفعولی و بعد الجملة خبردر رفتد
قضایه صفتدر (چون بوراده اشباع ضمّه و اظهار و اوله نیجه و نه
معناسنه در عربیده کیف کبی (آری فعل مضارع مخاطبدر مصدری
آوردن در کنوزمک معناسنه مضارعنده رایه فتح حرکت و یروب
آورد و آورنده دیرلر و کاه اولور که کثرت استعماله بناء تخفیفاً و اوای
حذف ایدوب آرد و آرنده دیرلر بوراده آری تخفیف مذکور اوزرنه
جاری در والا اصلی آوری در (گفته اسم مفعولدر سو یلمش معناسنه
(پس بوراده حدیث سخن معناسنه در که هنوز لسانه کلین سوزدر
آنکچون گفته ایله وصف ایلدیکه گفت دله کلن سوزدر (نکرداند
کاف عجمی ایله فعل مضارع منفیدر مصدری کردانیدن در
دوندنک و بر حالدن بر حاله تحویل ایتک معناسنه (قضاء بوراده

همزه اصایه در یو خسه حرف توسل دکلدر زیر ناقصی مد وقصر
جا زدر عطا وجفا و امثالی کبی خطا بویله دکلدر یعنی مهموزدر
بوسیدن مد اول نماز مکر ضرورت اوله و یا تنبیه قصد اولند (ان قتلهم
کان خطاً کبیراً) کبی فتح لیه و مدله قرآنه کوره قضا حکم و فصل
الامر در که صفت الهیه در (رفته ماضی مقید در کتمش معناسنه
قضاء رفته قضاء ماضی و ازلی و مبرم دیمکدر وگاه اولور که قضا مقضی
معناسنه دخی کلور قضاء سوء و قضاء بد دید کبری کبی زیر صفت
الهیه ده بدلاک اولماز بلکه مقضی ده اولور که مقضی خیر و شره
شاملدر و مقضی شره بلادیرل انکچون قضاء الهی به رضا اوزرنه
اولوب مقضی سوءك رفعنه دعا ایتک کر کدر (معنای بیت) بودر که
نه کیفیله سو یلتمش سوزی کروکتور رسن یعنی اغز کردن چقان سوز
پردخی اغز که دونوب کلز بلکه فاش و منششر اولور همان دلکی طوت
و برکسه قضاء مبرمی کری دوندره مز آلمش اوق کبی مکر که متعلقان
اوله بوسورتده بطریق خرق العاده اوق کری رجوع ایتدوکی کبی
مقضی نک شری دخی دعائله مرتفع اولور و ضرری اولماز بلکه
نیجه سیئات حسنه مبدل اولور والله علی کل شیء قدير * باز کی کرد
چونیر انداختی * همچنین عمری که ضایع ساختی * بونک تقدیری
چون انداختی تیر باز کی کرد دیمکدر که انداختی ماضی مخاطبدر
وتیرانک مفعولیدر و کردک تختده ضمیر فاعل تیره راجعدر و بومصرع
شرط و جزادر همچنین اصلنده همچون این در که چون ادات تشبیه
و این اسم اشارتدر که عربیده مثل ذلک کبی و بواعبارله مقدم خبر
و عمری مؤخر مبتدادر و جائزدر که همچنین کی کرد عمری تقدیرنده
اوله (ضایع ساختی نک مفعولیدر و بعد الجملة عمری به صفت اولور
(کی کاف عربینک فتحیله اسماء استفهامیه دندر که بوراده انکاره
محمولدر) کرد کاف عجمی ایله مضارع غائبدر مصدری کر دیدندر
دونک معناسنه نکم بالاده شرح اولمشدر (انداختی ده یا خطاب
ایچوندر انداختن اتمقدر مضارع غایبه خازایه قلب اولوب اندازد
و اندازنده دیرلر) همچنین اصلنده همچون این در که بونجیلین و همچنان
انجیلین دیمکدر که این مصراع اول مضمونند اشارتدر و اگر مابعدنده

فعل مقدر و یا فعل مذکور ایسه این اول فعلک مصدرنه اشارت
اولوب ادات تشبیه تفخیمده مبالغه ایچون یو خسه فی الحقیقه تشبیه
ایچون اولماز والا برسنه بی کندی نفسنه تشبیه لازم کلور و تفخیم
اسم اشارتدن مأخوذدر اگرچه که لسان فارسیده این قریب و آن بعید
ایچون وضع اولمشدر اشته بوتقریر همچنین کردیم و همچنین میکنیم کبی
یرلده جاریدر بوراده همچنین ماقبلنه اشارتدر نکم اشارت اولندی
زیرا فعل اوزرنه داخل دکلدر فافهم جدا فانه عمیق و بالتأمل حقیق
(عمری ده یا وحدت ایچوندر و یا تذکیر تفخیمی به محمولدر) ضایع هالاک
و متلف در ضایعدن در که هلاک و تلف اولمقدر ساختی ماضی مخاطبدر
مصدری ساختن در دوزمک معناسنه مضارع غایبه خازایه قلب
اولوب سازد و سازنده دیرلر (معنای بیت) بودر که کری چن دوز
چونکه اوقی اذک یعنی آتلان اوق کری دونک محال عایددر اعمالک
مصحف نظری کبی و تیر انداخته نک استحال رجوعی کیدر شول عمر
نازنین و عزیزک رجوعی که سن آنی ضایع و هلاک دوزدک یعنی هلاک
و تلفنه سبب اولور وجهله تدبیر ایلدک و او یله صورت و یردک ایتدی
اغزندن چقان سوز و آتلان اوق و قضاء مبرم و کچن عمر بودردی کری
دونمز همان کندوکی محافظه و وقتکی مراقبه ایده کور و قضایه رضا و بر
و بلایه صبرایت تا که بالاخره نادم اولیه سن فافهم جدا * هر که
بی اندیشه گفتارش بود * پس ندامت های بسیارش بود * گفتار بودک
فاعلی و بی اندیشه اکا متعلق و بعد الجملة هر که به صفتدر زیر
تقدیری هر کسی که دیمکدر که مبتدادر ندامتها ایکنجی بونک فاعلی
و بسیار ندامت هالک صفتی و بعد الجملة خبر مبتدادر (گفتار وصف
ترکیبدر اصلنده آرند گفتدر سوز کتور یچی معناسنه و دقایقه
کلور که گفتار کاف عجمی ایله سوز دیز مکدر انجودیزر کبی عرب اکا
نظم کلام دیر نظم کلام سوزی کتور مکده باعث اولدیغندن اوتوری
باعث فعله فاعلک اسمن اطلاق ایتدیلر پس باء عجمی ایله فاء جزایه
معناسنه در (ندامت های ندامتک جمیدر پشیمانلق معناسنه آخرنده
یا همزه توسلدن مقلوبدر زیر همزه بی تلفظده ثقلت وارددر و فارسیده
نظارتی چوقدر) بسیار کثیر در اصلی آرند بسی در که بودخی وصف

ترکبیدر (بسی بای عربی ایله کثیر معناسنه در ولکن ترکیب اولمغله
فححه کسره یه تحویل اولندی (معنای بیت) بودر که هر کس که انک
سورنی بی اندیشه یعنی فکر سبز اوله بوسیدن چوق پشیمان اولور
زیرا قول جزافک نتیجه سی اولماز و عاقبت قائلنی خسارت و فضا حته
دوشر و نارندامته یقار پس بویله بی اندیشه اولانه سکوت ایتک
دوشر و فکر صحیح و رای صواب دخی عقل کاملدن کلور بوجهتدن
احقک فکر معقولی اولماز و خاطرنه کلنی اغزنه الور * تانکفتی می توانی
گفتنش * چون بگفتی کی توان بنهفتنش * تامادام معناسنه اولمغله
ما بعدی می توانی به ظرفدر عربی ایله تقدیری مده عدم تکلمک
دیمکدر گفتن می توانی به مفعولدر آخرنده شین که ضمیر غایبدر تکفتی دن
مفهوم اولان گفته راجعدر (توان تواند معناسنه مضارعدر
(بنهفتن ده کی با که مصادر و افعال اوائلنه داخل اولور حرکتی
ضمیده و حرف شفوی اولد یخی یرده ما بعدنه تابعدر بوراده کاف
ونونک ضمه سندن اوتوری مضمومدر ولکن بنهفتن ده لاجل الضروره
نون اسکان نهفتن کز لک و کز لکدر لغت حلمی ده کلور که نهفتن
مصدر در مضارعنده نهید و نهبنده دیرلر تکم سفتن لفظندن سنبد
و سنبنده دیرلر (معنای بیت) بودر که سوبیلدیکه اول سوبیلدیکک
سوزی سوبیلدیکه قادر سن زیرا هنوز ضبط سکرده در چونکه آتی
سوبیلدیکه سن کز لک نیجه ممکن اولور یعنی اولماز پس ضمیرده مخفی اولان
سخن هنوز مطلعنه بالغ اولمیان کنش کی در که خفاده در چونکه
مطلعندن طلوع ایده سترنه مجال قالماز زیرا ضوئی منشسر اولور فافهم
* عمر رانی دان غنیمت هر نفس * چون رود دیگر نیاید باز پس *
عمر می دانک مفعول اولی و غنیمت ثانسی هرا کا ظرفدر چون رود
شرط و نیاید جمله سی جزادر رودک ضمیری عمره راجعدر تیاید کی
و دیگر نیاید ظرفدر زیرا عرییده مره آخری یرینه در و باز پس
نیایدک مفعولدر اکر باز کرو و پس بایه عجمیله صولک و آرد واکسه
معناسنه اولور سه که ظاهر اولان بودر و جائزدر که پس فاء جزائیه
معناسنه اولوب بحسب المعنی نیاید اوزرنه داخل اوله که تقدیری
نیاید باز دیگر دیمکدر بودخی لطائف کلامدندر زیرا جزا اولسه

حرف جزا داخل اوله کلاشدر که اشعار سبیت ایچونددر (عمر روحله
بدنک مدت عمر تیدر اسم عمر بوندن تفؤل اولوب وضع اولمشدر
(غنیمت اهل حربدن قهرله اخذ اولنان مالدر) نفس فانک فتحیله
نفس حالنده اغزدن و بوندن خر و ج و دخول ایدن ریحدر که
بقاء انسان اکا منوطدر انکچون مخوق اولان هلاک اولور (نیاید
اصلنده نه آیدایدی تخفیف ایچون همزه بایه قلب اولندی (معنای بیت)
بودر که هر نفسده عمری غنیمت بیل واکا کوره تدارک اوزرنه اول
چونکه اول عمر اسر بیل و اقار صو کی کیده بردخی کرو آردنه کلز یعنی
دوغمزو بیردخی جوان اولماز و بویاغه خزان ایردکده بردخی بهاره
ایرمز زیرا فصولنی تکمیل ایتش و انجامنه یتشدر و بونده رمز واردر که
عمر دیدکدری فی الحقیقه نفس در که ساعت و یوم و هفته و ماه و سال
انک تفصیلی در و نفسک دخی مبدائی آن غیر منقسمدر ولکن ترکیبی
غالب اولنلر زمان تفصیلی به باقوب عمری انکله حساب ایدرلر و تجرد
اهلی آن بسیطه نظر ایدوب علم عدد انفاسی حقه تفویض ایدرلر
* هیچ کس از خود قضا را رد نکرد * هر که راضی از قضا شد بد نکرد *
کس مبتدا و قضا نکردک مفعول اولی ورد ثانسی وازا کا و یارده
متعلقدر راضی شدک مفعولی واز راضی به متعلقدر و بعد جمله
هر که به صفتدر زیرا هر کسی که تقدیرنده در که هر کسی مبتدادر
بد نکردک مفعولدر و بعد جمله مبتدایه خبردر (هیچ بویله مواضعده
ما بعدنده اولان نکره ناک عمومین افاده ایدر) قضا حکم الهی در که بالاده
مفصلا مرور ایتدی ایکنجی قضاده بویله در رضا قرینه سبیله زیرا
رضا ترک اعتراض و غضب و عند البلاء سکون نفسدر حکم الهی به
تعلق ایدر و بلاء که مقتضی در دعائله رفعنه جهدا ایتک رضایی منافی
دکدر (معنای بیت) بودر که افراد ناسدن بر فرد کندی اوزرندن
قضایی رد ایتدی یعنی قضاء مبرمی کری دوندرمکه قادر دکدر
مکر که قضاء معلق اوله و هر کس که قضاء الهی دن راضی اولدی
یرامن ایش ایشلدی زیرا بد ایشی قضایه راضی اولمیان ایشلر مثلا عند
المصیبه جزع و چاک کر بیسان و امثالی افعال غیر مرضیه کی زیرا
هر نسنه ناک اجل مسامسی واردر حتی کسر اوانی و ظرو ف ایدن

جواری ضرب اولمقدن نهی اولندی زیرا ادوات و نظر و فک دخی
آجال مضرب و به سی وارد و وقت مصبته جزع ایتک مصیبت
اخرادر زیرا توایدن حرمانه باعثدر وحدیث نبویه کلور که (ولانقول
الا حقا) یعنی وقت بلاده اسامزه قول حقندن غیری کتور مرز بلکه
حقه جد اید و ب و دخی (انا لله وانا الیه راجعون) دیرز * هر که
میخواهد که باشد در امان * مهر می باید نهادن بر دهان * بعضی نسخده
هر که باید که باشد در امان دوشمدر دیمشدر در که خواهد ایلله ترکیب
اولنان فعل مصدر معناسنه در پس بوراده باشد باء عربی ایلله باشیدن
معناسنه در که اولمق در بناء علی هذا میخواهد مفعولدر و که فعل ایلله
مفعول اراسنده رابطه در و بعد الجمله هر که به صفتدر زیرا اصلی
هر کسی که دیمکدر که هر کسی مبتدادر مهر نهادنک مفعولی
و نهادن بایدک فاعلی در و بر نهاده متعلقدر و بعد الجمله
خبر مبتدادر (امان سکون نفس و زوال خوفدر) مهر ضم میله
مشهوردر مهر لشمس سنه به مهور دیدکری اغلاط عامه دندر بلکه
مختوم و یا مطبوع دیمک کر کردر زیرا مهر ضمه فارسیدر (مهر کی
کسرله محبت در خاتونه مهوره دیدکری مهردن در فقهله صدق
مرأه معناسنه (معنای بیت) بودر که هر کس که امانده اولمق دایه
یعنی امن اوزره و بی خوف و بی فرع ارفقه طلبکار اوله اغزی اوزرنه
مهر قومق کر کردر زیرا (سلامة الانسان فی حفظ اللسان) موجب
سلامت دلی طومقده در و این سکیت که ائمه لغتدندر دلی اوجندن
متوکل خلیفه نک غضبته اوغر ایوب لسانی قفاسندن اخراج اولمشدر
بوجهندن دیمشدر در که ملوکه رفقه معامله کر کردر * می سزد کر
عمر را داری عزیز * چون رود پیشش نخواهی دید نیز * بعضی
نسخده چون رود دیگر نخواهی دید نیز دوشمدر در عمر داری نک
مفعول اولی و عزیز ثانسی و بعد الجمله فعل شرطدر جزاء شرط
مقدمدر که می سزد در مصراع ثانی دخی شرط و جزادر (پیش باء
عجمی ایلله روده ظرفدر ضمیر عمره راجعدر که فی الحقیقه دیده قید در
تقدیری نخواهی دیدنش دیمکدر زیرا دید بوراده مصدر معناسنه در
که دیدن در نیز دخی وینه معناسنه در عربی ده ایضا کی و لکن دخی

معناسنه اولایق بعضی مواضعه حرف عطف کی و بعضی مواضعه
اولماز (معنای بیت) بودر که اگر عمری عزیز و شریف و حرمتلو
طوب قدرن یلور سک لایق اولور سک زیرا عمر فی نفس الامر
عزیزدر یعنی مثلی بولماز نسنه در پس واجب اولان فی محافظه در
زیرا چونکه ایلری کچوب کیده و نظردن غایب اوله آتی بردخی
کور مبسر سن زیرا کری دونمک شانندن اولان امور دن دکلددر
و دیمشدر در که الوقت سیف قاطع یعنی زمان سیف تیز کی نافذ
و ماضی در و کسلن باش بردخی بتمز نکم مشهوردر

* * در بیان صفت خاموشی و سخاوت میگوید * *

* حاصل آید چارچیز از چارچیز * یاددار این نکته ازمن ای عزیز *
چار آیدک فاعلی و حاصل مفعولی و از حاصله متعلقدر یاد دارک
احد مفعولینی و این آخری و نکته اینه صفتدر زیرا عربی ایلله تقدیری
احفظ هذه النکته منی دیمکدر پس جار و مجرور یاد داره متعلقدر (یاد
اکمق معناسنه اسم مصدر در دار امر در مصدری داشتن در طومق
معناسنه مضارعنده شین رایه قلب اولنوب دارد و دارنده دیرلر (یاد
طومق از برلک دیمکدر نکم یاد داشت دیرلر خاطرده محفوظ اولان
نسنبه نکته نقطه وزنی اوزرنه عربی در اصلنده شول اثره دیرلر که
وجه ارضده بر جبق و امثالی نسنه او جیله حاصل اوله صکره قوت
فکرله استخراج اولنوب قلبده مؤثره اولان لطیفه ده استعمال اولندی
لطافت و دقتی حسبیه (معنای بیت) بودر که درت نسنه دن درت
نسبه حاصل کلدی و انکله عامل اولان اندن فائده لندی ای عزیز
بواطفیه علیه بی بدن از برایله و حفظ اید و ب عمل قیل که بنم سکا
یاد کارمدر و عزیزله خطابی رفزاید که بواطف ایلله عمل ایلین کسه
بین الناس عزیز و نادر الوجود اولور فافهم جدا * خاشی را هر که
سازد پیشه * کردد ایمن نبودش اندیشه * خاشی سازدک مفعول
اولی و پیشه ثانسی و بعد الجمله هر که به صفتدر زیرا هر که هر کسی که
تقدیرنده در که هر کسی مبتدادر کرددک تحتده ضمیر فاعلی کسی به
راجع و ایمن مفعولدر و بعد الجمله خبر مبتدادر (اندیشه کرددک
فاعلی و شین مفعولی و بعد الجمله جمله خبریه بی تأکید و ایضا حذر

خاموشی ده اولان یا مصدریه در اصلی خاموشی در ایسم اولی معناسنه
تخفیف و ضرورت حذف و اوله دخی استعمال اولنور پیشه و اندیشه ده
اولان همزه لکه یایه وسیله واندن نشانه در زاید در اندیشه ده
وحدت ایچون اولی دخی وجهدر (کردد کاف بحمله مضارعدر
شود معناسنه) ایمن قیغوسر دیمکدر همزه نك و مینک کسره لریله تنکم
بالاده مؤمن لفظی مقابله سنده ایراد اولندیغی اکادالدر (معنای بیت)
بودر که هر کس که سکوت ایتمکی کندنه کار دوزه و ایسم اولیغی ایش
ایدینه بی غم و بی غصه اولور و اندیشه و فکری اولماز و یاخود
افکاردن هیچ بر دلو فکر اکیول بولماز زیرا خاموشلق سببیه باشی
سلامت اوزرنه اولان کسه نك قلبنده فکره صالح نسنه اولیجق
اوراده غم نیلر الحاصل خاموشلق سلامت صدره و صفاء خاطره سببدر
و اکشار کلام ایتمک دین و دنیا ده کدره باعثدر خصوصاً که کلامی
اذیت ناسدن خالی اولیه که اومقوله دل آزار و زبان دراز و حدید
اللسان دیرلر که خلق اومقوله نك صحبتندن و معامله سندن فرارایلر
* کر سلامت بایدت خاموش باش * کشت ایمن هر که نیکی کرد فاش *
سلامت بایدک فاعلی و ناخطاب مفعولی و بعد الجملة فعل شرطدر
خاموش باشک مفعولی و بعد الجملة جزادر مصراع ثانی نك تقدیری
هر کسی که کرد نیکی فاش کشت ایمن دیمکدر که هر کسی مبتدا و کشت
ایمن جمله سی خبردر و نیکی کردک مفعول اولی و فاش ثانیه سی و بعد الجملة
مبتدایه صفتدر نیکی ده یا مصدریه در فاش عربی در اصلنده فاشی در
ناشی و زننده صکره یاسی تخفیف حذف اولنوب اول وجهله استعمال
اولندی معافی و مسلم دید کلمی کبی اصلی معافی در فاشی منتشر
معناسنه در خبری و یار ایجه سی و بافضلی فاش اولدی دیرلر شایع
و منتشر و اطرافه متفرق اولدی دیمکدر افشانش و طاعتقدر (معنای
بیت) بودر که اگر سکا آفاندن سلامت کرک ایسه خاموش اول زیرا
سلامت حفظ لسانده در مکر که خیر سوبلیه سن و ذکر ایده سن
هر کس که ایلوک فاش ایتدی یعنی اگر لسان و قولیه و اگر فعلی ایل
ایلوکی چوق سوبلیوب و چوق اشلیوب اطرافه طاغندی
بی غم و بی غصه اولدی زیرا (هل جزاء الاحسان الا الاحسان)

موجنبه ایلوکنه ایلوک قرشوکلدی تنکم خلاقی یعنی
بد اولوب بد لکنی افشا ایدن بد لک بد لکیله مجازات اولندی
و ایلوک یوزنی کورمدی * از سخاوت مرد باید سروری *
* شکر نعمت را دهد افزون تری * مرد بایدک فاعلی و سروری
مفعولی و از یابدی تعلیلدر شکر دهدک فاعلی و نعمت مفعول اولی
و افزون تری ثانیه سی در و یاخود شکر مبتدا و دهد جمله سی خبردر (سخا
علی قدر الحاجة اولان عطادر که معطی نك رأینده کوره در یعنی
مصلحت نه ایسه اول مقدار بذل ایتمکدر) سروری ده اولان یا
مصدریه در سرور صاحب ریاستدر زیرا سرباش (ور عربی ده
ذو کبی در سردن مراد بو مقامده مجازاً ریاست و متبوعیندر و لکن
غلبه استعمالله مقدم و متبوع معناسنده حقیقت منزله سنه وارمشر
کذا فی الدقایق و نعمة الله ده کلور که (ور ادات نسبتدر پیشه ور
و جانور صنعتلو و جانلو دیمکدر و بعض اسمک آخرنه لاحق اولور
اسم فاعل معناسنه مثلاً سخنور سوبلیجی رهرو بولجی زرکر التوبجی
دیمکدر انتهی سائر لغاتده دخی بو تقریر اوزرنه تحریر اولمشدر الحاصل
سرور باش بوغ دید کلریدر (افزون تری ده یا مصدریه در افزون
آرتقدر یعنی افزودن لفظندن اسمدر که آرتقدر مقابلی کاستدر که
اکسکدر یعنی کاستن لفظندن اسمدر که اکسکدر (ترادات تفضیلدر
افزونتر آرتوق رقدر مقصود آرتقلقه فضلی بیاندر) (معنای بیت)
بودر که مرد سخاوتندن اوتوری سرورلک بولور یعنی اهل دین
ایچنده باش بوغ اولور و عند الله درجه عالیه بولور زیرا سخا وجود
صفت انبیا و اولیادر و قائد جنان و راغم شیطاندر و شکر ایتمک نعمته
فوق الحد زیاده لک و پرر زیرا شکرک متعلق کر چه یالکز نعمتدر
فاما موردی قلب و لسان و ارکاندر پس عبودیت تقدیر مزید اولور سه
فیض حق دخی اکا کوره اولور زیرا وارد ورده ناظر وقوت وضعفده
انکله دائردر و بویتمده اشارت وارد که سخا و کرم شکر نعمتدر
* هر که اوشد در سخا سرور شود * نعمتش از شکر کامل تر شود *
هر که مبتدا در تقدیری هر کسی در او مبتدای ثانی و شد جمله سی ثانی به
خبر و بعد الجملة مبتدای اوله صفتدر سرور شودک مفعول اولی و بعد

الجملة مبتدأ اوله خبر در نعمش مبتدأ کامل تر شود مؤخر مفعول
 واز تعلیل و بعد الجملة خبر در واکر اختصار اول نور سه شود مظهره
 مسند اولور که نعمت در (شود نعمش معناسنه در نظر قدر که رسوخ
 واستقراره متعلق در تقدیری شود راسخ و مستقر در سخا دیمکدر
 (معنای بیت) بود که هر کس که سخا و کرم ده راسخ و مستقر اولدی
 سرور اولور زیرا (الانسان عبید الاحسان) موجب آخر خلق عالم
 انک محب و تابعی و دائره سنک ملار می او اور و اولدخی بوسیدن
 تعین و درجه عالی به او اور و ارتفاع شانله دولت و سلطنت ایاغنه کلور
 و شکر او جندن نعمتی اکل و اولکیدن اکثر وافر اولور * هر که اوشد
 ساکن و خاموش کرد * از سلامت کسوتی بردوش کرد * تقدیری
 هر کسی که او باشد ساکن و خاموش کرد کسوتی از سلامت کرد
 بردوش دیمکدر که اعرابی ظاهر در زیر نیچه کمره شرح و اعراب
 اولمشدر (ساکن متحرک مقابلیدر یعنی سکون بر نسنه نیک
 تحر کردن صکره ثیوتیدر) خاموش کرد صفت مشبهه در خاموش فعللو
 معناسنه زیرا کرد اشادی معناسنه ماضی اولدیغی کی اشملک
 معناسنه دخی اسم مصدر کلور نیکم لغت حلمی ده مصر حدر (کسوتی ده
 یا وحدت نوعیه ایچوندر کسوه لباس در مایلبس و یکسی به معناسنه
 (دوش او موز در چکن دخی دیرلر عرب منکب دیرمیک فتحیه قال
 الله تعالی فامشوا فی منا کبها) کرد فعل ماضی در ایلدی معناسنه
 مضارعی کند کلور (معنای بیت) بود که هر کس که او ساکن
 و ساکت فعللو اولدی یعنی جوق سویلبوب ایسم او توردی سلامتدن
 بر کسوه عجبیه او موزی اور زنه ایلدی یعنی سلامت کسوه سنی کیدی
 و وجودی آفادن خلاص اولدی پس بونده سلامتی کسوه به تشبیه
 وارد در ستر و حفظه زیرا از سلامت لفظی کسوه بی بیان ایچوندر
 اگر چه تقدیم اولمشدر در نیکم قرأنده کلور (حتی یتین لکم الخیط
 الابيض من الخیط الاسود من الفجر) یعنی من الفجر خیطی بیان
 ایچوندر زیرا خیط ایض و اسود ایله مراد حقیقتلری دکلدر بلکه
 تشبیه طریقیله وارد اولمشدر که مقصود نهاری خیط ایضه و ابلی
 خیط اسوده تشبیه در * کره می خواهی که باشی در امان * رونکوی

کن تو با خلق جهان * مصراع اول شرط و ثانی جزا در ر و فتحله
 امر در مصدری یوریمک و کیمک معناسنه مضارعنده فای و او
 وای داله قلب ایدوب رود و رونده دیرلر مابعدی روی تبیین ایچوندر
 نکوی کن کلمه سنک مفعولیدر یا ثانیه مصدریه در (تو کن تحتد اولان
 ضمیر خطابی تا کید ایچوندر با نکوی به متعلق در زیر نکوی تقدیرده
 تودن مؤخر در (معنای بیت) بود که کردلر سک که امن و امان ایچنده
 اوله سن و فزع و خوفدن نجات بوله سن بوری خلق جهانله ایلوک ایله
 یعنی بویلو که مسارعت قبل زیر اسب امان و باعث سکون و اطمیناندر
 شول جهتد سنک انلره خیر خواهلغک انلرک دخی سکا خیر
 خواهلغنه علتدر خیر خواهدن ایسه ضرر کلز پس ندن الم چکر
 و ندن خوف ایدرسن اشسته مؤمن حقیقتی بود که غیری بی امانده
 قلم غیرک دخی سنی امانده قلمه سنه وسیله در حتی مؤمن کامل بر در جیه
 واصل اولور که وحشیلر اندن تنفر ایتمزلر و موزی و مضر اولان سباع
 حیوانات انی اهلاک و افتراس یولنه کیتز بومقامدندر که بعض اهل
 تصرف اسده راکب اولوب و دسنه نازیانه یرینه مار آلور * هر کرا
 عادت شود جود و کرم * در میان خلق کردد محترم * هر کسی که شود
 اورا جود و کرم عادت کردد در میان خلق محترم دیمکدر که هر کسی
 مبتدأ اورا عربی ده له معناسنه شودی تعلیل وجود فاعل و عادت
 مفعولدر و بعد الجملة مبتدأ به صفتدر در کرده ظرف و محترم مفعول
 و بعد الجملة مبتدأ به خبر در عادت افعاله و عرف اقوالده مستعملدر
 کافی التلویح مثلاً لباس آلتیه قیص تلبس ایتمک که فعلدر عادتدر
 و تعزیه ده الحکم لله دیوب تهنیه ده دیمک که قوالدر عرفدر والا
 بحسب المعنی تهنیه ده دنلک کرک ایدی و امام راغب دیمشدر که عادت
 یابر فعلی و یا انفعال تکریر ایتمکدر تا که تعاطیسی کند نه سهل و امر
 طبیعی کی اوله انکچون دیمشدر در که العادة طبعیه ثانیه پس عادت
 اودر که خالق انک اوزنه مستر اولوب معاوده ایتمک لری نسنه در زیر
 عود دندر که رنسنه دن بعد الانصراف رجوع معناسنه در جود
 قبل السئوال و کرم بعد السئوال اولان عطادر میان اورته و میان
 وسط معناسنه فتح سنله (کر دد کاف عجبی ایله مضارعدر اولور

معنا سینه محترم حرمتلو و مهاتلو و عرضلو و وقارلو مصدری احترام
کلور (حرمت پرده سی یرتلسی جائز اولیان نسنه در قال الله تعالی
(ومن یعظم حرمت الله) ای ماوجب القیام به فانه مما لا یجمل اننها که
(معنای بیت) بودر که هر کس که جود و کرم انک ایچون عادت اوله
ودائما بومعنایه مساوده ایلیه خلق ارا سنده حرمتلو و عزتلو و عظمتلو
اولور زیرا جود و کرم استجلا ب مودت قابو ایتکهده حجر مقناطیس
و حدید کبی در الانسان عبید الاحسان خود مشهور در و خالق اقبال
واعزاز و اکرام و احترامنده فایده بودر که نافذ الکلم اولور نفوذ
کله ایسه دین و دنیا به نافع نسنه در خصوص صا امر و نهی و احسان
صددنده اولوره مغیدر زیرا کرمی نهی ایتد کلمی نسنه دن اجتنابه
وسيله اولور شول جهتد که منهی اولان نسنه دن فراغ عطادن
اعراضدن آسان و سهل **کلور** * هر که کار نک و یابد میکند *
آن همه میدانکه با خود میکند * بونک تقدیری هر کسی که میکند
کار نک و یابد میدانکه میکند آن همه با خود دیمکدر (نیک کارک
صفتی در یا حرف تردیددر (نیک و بد بری برینک مقابلیدر که نیک ایو
و بد برامزدر و میکند جمله سی هر کسی به صفتد که هر کسی مبتدادر
آن ایکنجی میکندک مفعولی و همه انی تأکید در و بعد الجمله مبتدایه
خبردر (میدان وسط کلامد کلدوی ضروره در زیرا عربک اعلم
دید و کیدر که تنبیه و ایفاظ ایچوندر بومقوله کلمات ایسه صدارت کلام
اقتضایدر و گاه اولور که آخر کلامده ایراد ایدوب فاعلم ذلک دیرلر
بویتنک مفرداتی مرارا شرح اولمشدر (معنای بیت) بودر که
هر کس که ایو و یا برامزایش اشلربیل که بوجه بی کنندنه ایلرنتکم
قرآنده کلور (من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها) زیرا انسان
غیره بدلك ایتسه دخی غیر انک و بالک چکمز بلکه صورته متأذی
و متضرر اولور و نیاده فنا بولور و آخرتده و بالی بدلك اید نک
اوزرنده قالور و ایلوک دخی بویله در که ثوابی فاعل خیر اولانه در
اگرچه نیاده غیر انک خیرندن صورتا منتفع اولور سده و اولکیه کوره
دیمشدر که من حفر حفرا لاخیه وقع فیه و کندی نفسنه ظلم دخی
بویله در و ایکنجی به کوره دیمشدر که من بفعل الخیر قالرحن بشکره

یعنی غیره خیر ایدن کندی نفسنه ایدر * ای برادر بنده معبود باش *
* تا توانی با سخا وجود باش * برادر کسر بائله قرنداشدر قز قرنداشه
همشیره دیرلر بویتنک اعرابی ظاهر و بقیه مفرداتی مره بعد اخری
شرح اولمشدر (معنای بیت) بودر که ای برادر معبود حقیقی اولان
الله تعالی به عبد و عابد اول ماسوا پرست اوله زیرا ماسوی سنک
مثلکدر حقک ایسه مثل و نظیری یوقدر و قادر اولدجه سخا وجود
صفیته متصف اول زیرا حق سنی جود ایله خلق ایتشد در پس
کر کدر که سنده دخی اول خلق بولنه اگر قدرت و ارایسه یعنی آفاقه
کوره و اگر بوغیسه نفسکی بذل ایله زیرا کندی نفسکده اکافادر سن
پس قدرتم یوقدر دیو تعلل ایله زیرا هر کس مقدوری مرتبه سیله
مأمورد * باش از بخل بخیلان باحذر * نانسوزد مر ترا نارسقر *
باحذر باشه و از حذر متعلقدر (نارسقر نسوزدک فاعلی و مر ترا
مفعولیدر بخل مالی مستحقندن امساک ایتد کدر علمی امساک دخی آنده
داخلدر نیکم بالاده مر و رایتدی بخیلان بخیلک جمعدر حذر خوفدر
(نسوزد فعل مضارع منفیدر مصدری سوختن در بانمق و یاندر مق
معنا سینه لازم و متعدی استعمال اولور مستقبلمنده خا زایه قلب ایدوب
سوزد و سوزنده دیرلر (مر ترا اصلنده مر ترا در که مر زایده در
و توضله سن دیمکدر عربی ده انت کبی ضرورت وزن اولیحق و او
تلفظ اولنماز بوراده و اوک حذفی اخرنه علامت مفعول اولان رانک
اتصالی سببیه در زیرا بلا اتصال حذف اولنسه کلمه حرف واحد
اوزرنه قالمق لازم کلور پس اتصال مذکور له طلبا للتخفیف و اوی
حذف ایتدیلر خصوص صا و او حرف علتدر که آخر کلمه دن حذفی
شایددر نیکم بومقاعده بعضیلر ذاهب اولمشدر در و لکن علت اولی
اصحدر زیرا بوراده و او جائزدر که اصل کلمه دن اولیه بلکه تانک
ضمه سینه نشان وضع اولنه بوضورتده اخر کلمه ده حرف علتدر دلتز
مکر مطلق اخرنده بولنمغه اطلاق اولنه (سقر ابن عباس رضی الله عنه
قولی اوزرنه جهنمک التنبی طبقه سنک اسمیدر سقر اصلنده کنشک نابی
برنسنیه تأثیر ایدوب انی احراق ولوتی تسوید ایتد کدر اول طبقه نک
آتش دخی لواحد لبشر محرقه مسوده للبشره ایله موصوف اولمغه

سفر دیو تسمیه اولندی (معنای بیت) بود که بخیلارک بخلند
حذر و خوفله اول یعنی صاقن سکا بخل بخلاء دن ساری اولوب سنده
انلرکی اولیه سن تا که سنی نار جهنم احراق ایتیمه زیرا حقوق مالی
مراعات و محافظه ایتیم آخر (فتکوی بها جباههم و جنوبهم) شانیه
معلم اولور (ومن یخجل فانما یخجل عن نفسه) ای علی نفسه موجب
وبال و جزا سن بولور

* در بیان اخلاق چندی که چندی دیگر از آن حاصل و ظاهر آید *
* چار چیزنی بردهد ارچار چیز * نشود این نکته جز اهل تمیز *
چار چیز مبتدا و دهده قید بر مفعول دهده فاعلی ضمیر غایب در که
مبتدایه راجع در و بعد الجمله خبر در این نشود که مفعولی و فاعلی
اهل در زیرا استثناء مفرغ در نکته اینک صفتی در (براء عربی نک فحیله
باغ و بجه و بستان کبیلرک حاصله دیرلر و آغاج یمشنه دخی شاملدر
بوراده حاصل و میوه دن مراد اثر و نتیجه در (نشود فعل مضارع
منفیدر مصدری شتون در ضم شین و توله اشتمک معناسنه) نکته
مرور ایتشد ر تمیز (یاء واحده ایله اصلنده ایکی یا تله تمیز در ادراک
و فرق معناسنه تفصیلی مرور ایتشد در (معنای بیت) بود که
درت نسته سکا درت نسته دن میوه و محصول ویرر یعنی درت نسته نک
درت اثری وارد که اکالازم کلور و اندن تولد ایدر حاصل بردن و میوه
اغاچدن اولدیغی کی بونکته بی یعنی بولطیفه و دقیقه مؤثره بی هیچ
برکسه گوشه الماز و اشتهز الاهل ادراک آلور و اشد زرا خیر و شری
تشخیص ایدر واکا کوره خیره اقبال و شردن ادبار ایلر * هر که
زو صادر شود این چارکار * بیند آن چار دیگر بی اختیار * تقدیری
هر کسی که شود این چار کار صادر از و دیمکدر که هر کسی مبتدا
و مابعدنه جمله اکا صفتدر این شود که فاعلی و چارکار اینک صفتی در
صادر شود که مفعولیدر حرف جر صادره متعلقدر آن بیند که مفعولی
و دکر چارک صفتی و بی بینده متعلق و بعد الجمله مبتدایه خبر در
زو اصلنده از او در که از حرف جر و او عربی ده هو کی ضمیر غایب
منفصلدر همزه ل حذف و تخفیف اولنوب زایه ضمه حرکت ویرادی
زیرا و او بحسب الغالب ما قبلنک ضمه سن اقتضا ایدر صادر صدور دندر

که اصلنده کری دونمک معناسنه در یعنی ورود و محمی دن صکره رجوع
و انصراف در مثلاً دوه لر صویه کلوب اورادن دونهلر (صدرت الابل
عنی الماء دیرلر زیرا عن کله سببه تعدیه معنای انصرافی اقتضای ایدر
بو مقامه دخی از عن معناسنه در فاما معنای مذکورک بویه مواضعده
مناسبتی اولدیغندن صدور وقوع و تحقق معناسنه محمول تکم (یومئذ
یصدر الناس) ده صدور قبور دن قیامدر چارکار اصلنده چارکار در
کارده رانک کسریله که چارکاره صفتدر این کار چار عربی لسانله
هذه الامور الاربعه دیمکدر صکره صفت موصوف اوزرنه تقدیم
و تخفیف را اسکان اولنوب چارکار دندلی (شاه راه کی که اصلنده راه
شاه در او لویول معناسنه عربی ده طریق عظیم کی چاردر کرده دکر
چاره صفتدر که بومقوله لرده فی الحقیقه رابطه مخدوفه وارد تقدیری
چار که دکرست در (اختیار اضطرارک ضدیدر یعنی اختیار اصلنده
فعلی خیر اولان نسته بی طلب ایتمکدر و عند المتکلمین مختار او در که انک
فعلی اکراه و اجبار طریقله اولیه (معنای بیت) بود که هر کس که
اندن بودرت ایش صادر و واقع اولور او بر چار چیزنی دخی بی اختیار
کورر یعنی اول دوت کارک مقابله سنده ناچار درت نسته دخی ظهور
ایدر که انک ثمره و لازمی در وانی دفع ایده مز * چون سؤال آورد
کرد دخوار مرد * ماند تنها هر که استخفاف کرد * بونک تقدیری
چون آورد مرد سؤال کردد خوار دیمکدر که مرد آورد که فاعلی
و سؤال مفعولی و بعد الجمله فعل شرط و کردد خوار جزاء شرطدر
و اگر تقدیری چون آورد سؤال کردد خوار مرد دیمک اولور سه تنازع
فعلین قبیلندن اولور که مرد عند البصریه کردد فاعلی اولوب آورد که
فاعلی مضرر و عند الکوفیه خلافی اولور تکم محلیده میندر مصراع
ثانی نک تقدیری هر کسی که کرد استخفاف ماند تنها دیمکدر که
هر کسی مبتدا و استخفاف کردد مفعولی و بعد الجمله مبتدایه صفتدر
تنها ماندک تحتنده فاعلندن حالدن زیرا ماند لازمدر سؤال بوراده
استعطای در استفتائی دکل یعنی ادنانک اعلادن بر نسته طلبی در که
ادنی مرتبه سی دلمک دید کلر بدر و سائر تعریض و انصراف سؤاللر
دخی انده داخلدر هر کبیدن اولور سه آورد مدالف و فتح و او وسکون

رائله فعل ماضی در مصدری آوردند رکتور مک معناسنه ماند مدله
ونون سکونیه مصدری ماندن در قالمق معناسنه مضارعنده نونه
فتحیه حرکت و یروب ماند ومانده دیرل (تنها یا لکوز) استخفاف
خفیف طوتمق که استهزایی مستلزمدر آنکچون استهزاده مستعملدر
واستخفاف استخفالك ضدیدر ولکن خفیف وثقیل مدحاو زمانیکم بحجم
مدحده سبکروح دیر خفیف الروح کبی و زنده کران جان دیر
ثقیل الروح کبی و كذلك مدحده صاحب الوقار دیرل که ثقیلک معناسیدر
(معنای بیت) بود که چونکه مرد خلقدن دنیایه متعلق نسنه طلب
ایلدی و دلتک کتوردی خوار و ذلیل اولور یعنی هر کیمدن سؤال
صادر اولور سه ذلت بولور و ذات اول سؤالک لازمیدر که اندن مفارقت
ایتمز آنکچون جناب نبوت صلی الله علیه وسلم (لا تسألوا الناس) دیو
سؤالدن نهی ایلدی و كذلك هر کس که خلق استخفاف واستهزاء
ایلدی آدم یرینه عدا یتیموب مرتبه سندن انلری اسقاط و تنزیل ایلدی
تنها قالدی زیراهزی اوچندن خلق انک یانندن پریشان اولور و آخر
یا لکوز قالور اشته بوتنها لاق دخی اول استخفافک ثمره و نتیجه سیدر که
اندن مفارقت ایتمز پس خلقله صحبت والفت و حسن زندگانی استین
انلری مرتبه یرینه تنزیل ایدر و تعظیملرنده قصور ایتمز * هر که در پایان
کاری ننکرد * عاقبت روزی پشیمانی خورد * در نه کرده ظرفدر
و بعد الجمله هر که به صفتدر هر که هر کسی که تقدیرنده مبتدادر
عاقبت و روزی خورده ظرفدر (پشیمانی خورد که مفعولایدر
و بعد الجمله خبردر) پایان کاری ده یا وحدت ایچون و یا زایده در پایان
کادایش آخری و صوکی (ننکرد ده نون اولی نافیه و نون ثانیه کسرله
اصلیه در بوراده وزن ایچون اسکان اولمشدر ننکرد نونک کسری و کاف
عجمی و رانک فتحیه لریله فعل مضارعدر مصدری نکرستن در بافق
معناسنه نظر والتفات کبی مضارعنده سین حذف اولنوب ننکرد و ننکرده
دیرل (روزی ده یا وحدت ایچوندر) (پشیمانی ده مصدریه در) خورد خانک
ضمی و رانک فتحیه مضارعدر مصدری خوردن در یمک معناسنه اکل کبی
بوراده اکل الله مراد مجازی در زیرا مطعومات غداء جسمانی اولدیغی
کبی غموم و هموم و پشیمانی و ایشالی دخی غداء روحانی کبی در پس

فلان کسه فلانک غن برید کیری انک غمی جاننه خدا کبی اولمشدر دیمکدر
(معنای بیت) بود که هر کسه که برایشک و یا مطلقا کارک صوکنه
نظر ایتمیه و تفکر ایدوب عاقبت اندیش اولمیه عاقبت بر کون پشیمانلق
یعنی ندامت یر و نادم اولمق غدا کبی اکا برنسنه اولور آنکچون دیرل که
اولدن صوکن صایمق کر کدر و دیمشدر که قدم الخروج قبل الولوج
ادم علیه السلام نهیک غایتی تأمل یتیموب حوا سوزیله تاویله ذاهب
اولدی و آخر نادم اولوب ظلم نفسه اعتراف ایلدی الحاصل بی تأمل
ایش طوتن آدمه ندامت لازم کلور * هر که نکند احتیاط از کارها
* بردلش آخر نشبند بارها * بر نشبند متعلق و آخر اکا ظرف
و بارها انک فاعلیدر و باقی نکند فعل مضارع منفیدر کسندک کافی
اصلنده مضمومدر بوراده ضرورت و زنیچون اسکان اولور مصدری
کردن در انک معناسنه (احتیاط حیاطت دندر حفظ وصیانت
معناسنه احتیاط برنسنه بی جد و اقدام وجودت رأیله طوتمقدر که
اولی ایله عمل دید کلریدر و امام راغب دیمشدر که الاحتیاط استعمال
ما فیہ الحیاطه ای الحفظ بو کلامک مؤداسی دخی ماقبل کبیدر) نشبند
نون اصلیه نك کسریله فعل مضارع مثبتدر مصدری نشستن درشین
معجمه نك فتحی و کسریله اوتورمق جلوس معناسنه مضارعنده سین
مهمله یرینه یا نون کتورب نشبند و نشبند دیرل (بارها بارک جمیدر
یوک معناسنه حمل کبی بار کیر یوک طویجی فرسدر یوکلو یعنی حامله
عورته باردار دیرل و اغاج یمشی اغاجک یوکی کبی اولمشله بار دیرل
بوراده باردن مراد بار مجازی در که غموم و هموم و حسرت دلدن
(معنای بیت) بود که هر کس که کارلردن احتیاط ایلمز یعنی طوتمدیغی
ایشلری جودت رأی و اهتمامله طوتمز و احوط و اولی ایله عمل ایتمز
آخر قلبی اوزرینه احوال ثقیله اوتورر و فی المثل یوک بنز و اول یوک
ندامت و غم و حسرتدر پس عاقل اولان ایشی جد و رأیله اخذ ایدوب
عزیمتی دلدن و اولی و اعلائی الدن براقمق کر کدر تا که آخر و عاقبت
خیر اوله و کار مراد اوزرینه حصوله کله * هر که او استیزه با سلطان
کنند * کار خودر اسیر بسر و بران کند * استیزه کسندک مفعول
و با استیزه به متعلقدر و بعد الجمله او به خبر اولور زیرا او مبتدادر

وبعد الجملة هر که به صفت اولور که هر که هر کسی تقدیر یله مبتدا در
خبری مصرع ثانی جمله سیدر کار ایکنجی کندک مفعول اولی و ویران
مفعول ثانسی در و سر بسر کاری بیاندن من الاول الی الآخر معناسنه
استیزه همزه نك کسر یله اصلنده ستیزه در کسر سبئله همزه لاجل
الضروره ادخال اولمشدر عادت بحکم اوزرنه که اولکی مکسور اولان
کلماتی وقت ضرورتده همزه ایله استعما ایدر لر ستیز و استیز و سبید
واسپید و امثالی کی تکم اولی مهموز اولنلرک دخی ضرورتده همزه لرن
حذف ایدوب اسکندر و سکندر و استانبول و ستانبول و نظائر کی
(ستیزه عناد وجدل معناسنه اسم در مصدری ستیزیدن در که جدل
ایتمکدر ترک اونکولک دیر مضارعی ستیزد و ستیزنده کلور (سر بسر
بالاده شرح اولندیغی اوزره تقدیری از سر تابسر دیمکدر باشند
باشه و اوچدن اوج، یعنی بالکلیه و محکمه کوره باش باشه معناسنه
دخی اولور رو برو کی که یوز یوزه دیمکدر که مواجهه معناسنه
(معنای بیت) بودر که هر کسه که اوسلطانله جنک وجدل ایلیه
کندی کارنی بالکلیه خراب الیر یعنی انکله باشه چقامیوب ایاقده قالور
و آخر زار و زبون اولور زیرا فی المثل ارسلاله کورشمک اولماز پس
تله رفقه معامله ایتمک کر کدر کرک ناصح و کرک غیر ناصح فافهم
* هر که کشت از حوی بدناساز کار * دوستان اروی کنسی شک فرار *
ناساز کستک مفعولی و بعد الجملة هر که به صفتدر که هر که هر کسی
تقدیری ایله مبتدا و مصرع ثانی جمله سی خبر در دوستان کندک
فاعل منطهری در اگر چه تقدیم اولمشدر انکیچون کند مفرد در
فرار مفعولی و از فراره متعلقدر (کشت کاف فارسیله اولدی معناسنه
شد کی) ناساز کارده نانفی ایچوندر ساز دوزن در ساختن دن تغییر
اولمشدر کار کاف عربیله ایش معناسنه در ساز کار صفت مشبهه در
دوزنلو و موافق وفایده لو ایشلو معناسنه حلیمی ده کاف بحمله
دید و کنه اعتماد اولمیه ناساز کار دوزنن ایشلو و ناموافق معناسنه در
حافظه (معنای بیت) بودر که هر کس که بدخو بی ویران خلقی
اوچندن دوزنن و مخالف ایشلو اوله دوستلاندن بی شبهه فرار ایدر لر
و اکا بعض وعداوت اوزره اولور لر زیرا دوستلرک اکا موافقت وانکله

صحب والقتلری خوی نیک و کار موافقه منیدر والا ابولر یرامزاره
یار اولمازلر و موافقنر نخلالفلر یانلرینه اوغرامزلر * هر که باسلطان
دلیری کرد مرد * در هلاک مال و جان تن را سپرد * بادلیره متعلق
و دلیر کردک مفعولی و بعد الجملة هر که به صفتدر و هر که هر کسی
تقدیری ایله مبتدا در خبری مرد جمله سیدر زیرا مرد میمک ضمیمه
ماضیدر مصدری مردن در اولمک معناسنه موت کی مضارعنده
فصیح اولان بودر که میمک مکسور و تابعده بریاء زیاده ایدوب میرد
و میرنده دیرلر و کاه اولور که ضرورت و زنیچون یاسن استعمال اولنور
(تن سپردک مفعولیدر سپرد سینک و باء بحمیمک ضمه لر یله ماضیدر
مصدری سپردن در اصم لمق معناسنه مضارعنده الف زیاده سیله
سپارد و سپارنده دیرلر ضمه سپردنه کوره و کسرله مصدر فرعی به
کوره که سپاریدندر کسرله و بلا الف سپرد و سپرنده دخی جا زدر
(دلیر بهادر معناسنه در تفصیل بالاده در) (معنای بیت) بودر که
هر کسه که سلطانه بهادرلق و قول و فعلله جرأت و جسارت ایلدی
اولدی یعنی تنی و کندی مال و جانک هلاک و تلفنه اصم لیدی و تسلیم
ایلدی زیرا آخر مالنه قیرلر و الندن انورلر و جاننه دخی قیرلر که
قتل ایدر لر انکیچون سلطان جائزه کلمه حق سویمک افضل الجهاد
اولدی زیرا تلف نفس غالبدر سائر جهاده ایسه خوف اولدیغی کی
رجاء نجات دخی وارد و انسان کندی نفسی ته لکه به القا ایتمک نهیدر
و یو بایک تفصیلی وقائع حیدر و تیور دن و اشدن معلومدر و بوراده
خود را یرینه تن را یددی جانله جمعدن اوتوری * هر که او باغی شود
با پادشاه * روز او چون تیره شب کرد دسیاه * باغی شودک مفعولی
و با پادشاه باغی به متعلق و بعد الجملة او به خبر و او دخی هر که به صفتدر
(رور کردک فاعلی و میاه مفعولی و چون سیاهی به تشبیهدر و بعد الجملة
هر که به خبر اولور تکم نظائر کثیره سی می و رایتدی (باغی بغی دندر
علو و ظلم و استظاله یعنی کردن کشتک معناسنه اصلنده طلب
معناسنه در که اشدوکی ایشده و تحری ایتدوکی نسنده اعتدالی تجاوز
ایتمک استمکدر کرک بالفعل تجاوز بولنسون و کرک بولنسون و بغی
اکثر مواضعده بغی مذموم در و بعض مواضعده مدح دخی اولور

عدلی احسانه و فرضی تطوعه و فرضی هبه به تجاوز کی بویله برارده
افساد مملکت و خروج علی السلطان مراد در زیر اطاعت سلطاندن
خارج اولان زور بازو اهل بغی و جلای دیرار پس بوراده بایرینه بر
کرک ایدی زیرا بر علی معناسنه در که استعلا ایچوندر و با معیت و مجرد
تعلق ایچون کلور و لکن باغی شود ارادت معناسنه محمول او اوب
اراد بالسلطان البغی دیمک تعدیریه اعتراض منافع اولور (تیره شب
اصلنده شب تیره در که تیره شبهه صفتدر بولانق و قرا کو معناسنه
ظلمت کی صکره شب تأخیر و آخری اسکان اولمشدر عالم پناه کبی که
اصلی پناه عالمدر اضافتله و بو مقوله تخفیفات اسان مجملده چوق
واقع اولمشدر (سیاه سپیدک مقابلدر که عرب سواد و بیاض و ترک قاره
واق دیر و بویکی لون اصل و ماعداسی بطریق الامتزاز جدر
معنای بیت) بودر که هر کسه که سلطان اعظمه بغی و خروج قصد ایلله
انک کونی ظلمانی کیجه کبی سیاه اولور یعنی اق کورمز و دلی سواد غم
و جسم ظلمت آفتدن عبارت اولمغله او بیلهد حالک روزه روز دلیز بلکه
شب تیره یعنی زیاده ظلمانی کیجه دینلور مقصود بغی و جسارتک کندی
هلاکنه سبب اولدیغن بیاندر تنکم منقول اولدیغی کبی هر عصرده
دخی مشهود در زیر خروج علی السلطان جائز دکلدر و عنفاله
معامله ایتک دخی ممنوعدر پس منهی و ممنوعی ارتکاب ایدن کسه آخر
منهزم و مخذول و مد مر در * هر که اواز کبر باشد سر بزرک *
از همه تنها بماند همچو کرک * بوییتک اعرابی نظائرندن ظاهر در
سر بزرک اصلنده بزرک سر در اولو باشلو معناسنه که صفت مشبهه در
صکره تخفیفاً ترکیب تغییر اولمشدر (بزرک بانک و زانک ضمه سی وراء
مهمله نک سکونیه اولو دیمکدر عظیم معناسنه بزرک سر کردنکش
و سرکش کبی در که تکبری مستلزمدر انکچون متکبره بزرک منش دیرلر که
منش طبع و کواکدر کوکلی بیوک اولمق ایسه کبری مستلزمدر یعنی
ظاهرده دخی اظهار آثار کردن خالی دکلدر باش بیوکلی دخی اکا
قیاس اولنه زیرا سودا آدمک باشند و دماغنده اولور و متکبره مد مغ
دیرلر (کرک کاف عجمینک ضمیمه قورد ذنب معناسنه که سباع حیواناتند
و کرکین بر پهلوانک اسمیدر که افترا سده و زور پنجه اولمغده کرک که نسبت

و تشبیه اولمشدر (معنای بیت) بودر که هر کس که کندی کندی
نفسنده غیر بدن اولو ظن ایتدو کندن بیوک باشلو اوله و متکبر اولوب
اظهار آثار کبر ایلله اول ~~کسه~~ جله خلقدن قورد کبی تنها
قالور و هیچ کسه بانه او غرامز اولور اشته متکبری قورده تشبیه ایلدی
زیرا ییجی حیواناتک یا نندن فقرار و شرنندن حذر ایدرلر و انلره
عداوت اوزره اولورلر متکبردخی بویله در که خلق انک صحنندن
فرار و متواضع اولانک مجلسنده قرار ایلرلر والله الحفیظ

* * در دشمن داشتن و وام کردن می گوید * *

* آدمی را چار چیز ارد شکست * با تو کویم یاد داری حق پرست *
چار چیز دك فاعلی و آدمی مفعول اولی و شکست ثانسی در با کویم
کله سنه متعلقدر (کویم فعل مضارع نفس متکلم و حده در یاد دخی
دارک مفعولی در دار امر در تنکم پنجه کره تقریر اولمشدر) آدمی یاه
نسبتله در آدم زاده در که عرب ابن آدم دیر (شکست ماضیدر بوراده
مصدر معناسنه در که شکستن در شکستن صمق و صمقندر که متعدی
ولازمدر کسر وانکسار کبی مضارعنده سین نونه قلب اولنوب شکند
و شکننده دیرلر (حق پرست وصف ترکیبی در اصلنده پرستنده حقدر
حقه طیبو جی معناسنه زیرا مصدری که پرستیدندر طایق دیمکدر
مضارعنده پرستد دینلور) پرستار قول و قراو شدرد بویلی اصلنده
آرنده پرستدر طایق کتوری معناسنه (معنای بیت) بودر که درت نسنه
آدم او غلنه انکسار کتور و نظام حاله خلل ویرای حق پرست اول
درت نسنه بی سکا سویله بن حفظ ایلله یعنی از بر ایدوب مقتضاسیله
عمل ایلله تا که پریشانلق کورمه سن بوراده حق پرست دیدی زیرا دنیا
پرست اولان کسه نک گوشنه کلام حق کبرمز و سرنه ایرمز و آخر عناد
و اصرار و جهلنک جزاسنی بولور و استمدوکی کبی اولور * دشمن بسیار
و وام بیشمار * جور بی حد و عیال بی قطار * چار چیز بی بیان و اندن
بدلدر و ام بور جدر دین معناسنه (بیشمار بی حسابدر بوراده کثرتدن
کایه در تنکم مقام مبالغه ده فلانک حسابسز بورجی وارد در دیرلر کثیر الدین
معناسنه جور بی حد بعضی نسنده جرم بی حد و شمسدر فانظر مازری
(عیال کسرله کتاب وزنی اوزره مؤنثه کافل و رزقنه ضامن اولدیغک

کسه لردر واوی و یائی اولور واوی اولور سه مفرد اولوب جمعی عالت
کلور و یائی اولور سه عیال جمع اولوب مفردی عیل کلور یانک کسر سی
وتشدیدی ایله جیصاد وجید کی یقال عال الشی فلانا غلبه و ثقل
علیه و اهیام امام راغب دیشدر که عول مصیبت ثقیله در انکیچون
عیال دلدی زیرا صاحب العیال اولان عیالک مؤتی ثقلتی چکر
و حدیثه کلور (ابدأ بمن تعول) وینه کلور (الخلق کلهم عیال الله)
وامام سافعی دیشدر که (الخلق کلهم عیال ابی حنیفه فی الفقه) یعنی
خلق امام ابوحنیفه ک عیالی کیدر که انک فقهیله انتفاع ایدر لر
(قطاردیزی در یعنی نظام اوزرنه بری برینه تقریب یغمرور قطره لری کی
بری بری اردنجه اولان نسنه لردر قطار ابل و امثال کی تنکم قاموسده
کلور که قطر الابل قطرا و قطر ها واقطرها قرب بعضها الی بعض
علی نسق و جاءت الابل قطار ابل کسر ای مقطورة تنهی (معنای بیت)
بودر که اول درت نسنه نک بری انسانک دشمنی چوق اولمقدر که بومعنی
انسانک بلن بوکر و کله سن شکست ایلر وضعیف الحال ایدر وبری دخی
بی حساب یعنی چوق بورچدر زیرا انک سببیه زبون افکار وغم
وغصه دن تزار و بیمار اولور وبری دخی خلقک ستم بی حدی ویا
کندینک جرم بی عدی در زیرا ستم و ظلمه دنیاده وجرم وکاهله
آخرنده شکست و پریشان اولور فاما ظاهر اولان جوردر زیرا ناظمک
قدس سره مرادی حال دنیایی بیاندروبری دخی کثیر العیال وبتفرق
الخرج اولمقدر زیرا برکسه نک دخلی آرزو عیال وخرجی چوق اولسه
قطار سنز و دور نسنز صالمه دوه صاحبیه دوز پس بی قطار بسیار
و بی نظام اولمقدن کلاه در و بعضی نسخته باقطار دوشمشدر اگرچه
ماقبلنه مناسبتی بو قدر زیرا ماقبلی منفی و بومشدر و لکن من رجه
صحنه قریبدر زیرا کثرتدن تعبیده قطار یله کلدیلر دیرلر یعنی برینه
منضم اولوب چوق اولدقلری حالده وارد اولدیلر * وای مسکینی که
غرق وام شد * هر دمی از غصه خون اشام شد * وای کله تحسدر در
آه و فریاد معناسنه مسکینی ویا برمسکینی تقدیرنده در بعضی نسخته
وای برمسکین که واقع اولدیخی آنی تأیید ایدر ویا مسکینی دیمکدر
غرق شدک مفعولی و بعد الجملة مسکینه صفتدر هر دمی ایکنی شده

طرفدر از خون اشامی بیاندرو خون اشام شدک مفعولیدر بعد الجملة
بودخی وای تحتنده داخلدر (مسکینی ده اولان یا وحدت ایچوندرو
مسکین من لاشی له معناسنه در که فقیردن ابلغدر مسکتدن اولور سه
ذلیل وضعیف و سکوندن اولور سه فقر آتی اسکان ایتش اولور یعنی
حرکتنی تقلیل ایتش معناسنه اولور (غرق صویه باتمقدر اصلنده
رانک فتحیله در تنکم قرآنده کلور (حتی اذا در که الغرق) ای الرسوب
فی الماء و بطریق التشبیه مستعملدر تنکم فلان کسه غریق نعمندر
دیرلر یعنی هر جا نیدن نعمت انی احاطه ایتشدر صوغریقی احاطه
ایتدوکی کی و بومقامده غریق وام دخی بویله در تنکم فلان کسه
بوغازنه دک بورجه باتشدر دیرلر (غصه اصلنده بوغزده معترض
اولوب قلان نسنه در که لانا زل و خارج اوله عظیم و امثالی کی و بومعنی
غم حزنی مستلزم اولمغله اندن غصه ایله تعبیر اولندی قساوت
دیدکاری کی که غم قسوت قلبه سبیدر (خون اشام وصف ترکیبدر
اصلی اشامنده خوندر قان ایچیمی معناسنه مصدری اشامیدن کلور
ایچیمک معناسنه شرب کی مضارعی اشامد کلور بوراده خون اشام
اولمق تشبیه طریقیله در تنکم از غصه انی بیان واقع اولمشد یعنی غم
وغصه چکر که اکا قان وزهر ایچیمک کی اولور (معنای بیت) بودر که
وای اول برمسکین اوزرنه ویا اکا که بورجه غرق اولدی و دین انی
هر طرفدن دریا کی احاطه قیلدی و بوسبیدن هر دمده غم و غصه دن
قان ایچیمی اولدی و قان یوتدیکه قان ایچیمک و بومقی نقدر دشوار ایه
بورج اوچمندن چکلن غم و غصه دخی اویله در که بورکنه در ددر
پس بو قان در یاسندن سلامت استین لکنر عقلیله وجودنی ضبط
ایلر و دینله افکاره دوشوب کندن مضطرب قلز * هر کر ابسیار
باشد دشمنش * خیره کردد هر دو چشم روشنش * بونک تقدیری
هر کسی که باشد اوزا دشمنش بسیار کردد هر دو چشم روشنش خیره
دیمکدر که اعرابی بوندن ظاهر در تنکم نظاری مرور ایلدی خیره
طونق و ظلمانی در (معنای بیت) بودر که هر کسه که انک ایچون دشمن
چوق اوله انک ایکی روشن کوزی طونق و بولانق اولور و کمال
حیرتندن کوزلری کورمدن قالور و اعماثله مساوات بو اور و کثرت اعدا

اوچندن دیده لری خیره و تیره اولدیغک سری بودر که اعدا دائما
 انک فرصتن کوزلر اولدخی انلری مراقبه سببیه کوزدن چقر
 و حیرته دوشور و افکاردن ظاهر و باطنی بولانور والله الرقیب وهو
 الذکاء باللیل والنهار لکل حبیب * هر کرا اشغال بسیار بود *
 در زمانه زاری کارش بود * بونک تقدیری هر کسی که بود اورا اشغال
 بسیار بود کارش در زمانه زاری دیمکدر که اعرابی بوندن ظاهر در
 (اشغال شغلک جوعیدر که فراغک ضدیدر زاری ده ایکی یا واردر که
 اولکسی اصلیه وایکنجسی مصدیره در زاری دخی جائزدر همزه
 ایله که همزه یاء ثانیه دن بدلددر زاری لق اکلکدر نالان اولمق کبی
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که انک اشغال کثیره سی اوله زمانه ده
 یعنی زمان مخصوصده که انک مدت حیاتیدر کاری زاریلق اولور
 یعنی محنت اوچندن اکلیه قالور زیر اشغال ازاولسه بله انسان اندن
 بی حضور اولور فکیف که چوغ اوله و اوقاتی استیجاب ایده بنه
 علی هذا شغلی فراغه تبدیل ایدوب آسوده اولمق کرکدر بعد ذا
 ناظم قدس سره بویاتده سرد ایتدوکی معاینده لف ونشری مراعات
 ایتدی و بعضی اجمالده ذکر ایتدوکی تفصیلده ایراد ایتدی مع هذا
 ذکر ایتدک دابی ایدی یا وضوحنه بناء طی ایتدی و یاخود ناسخ
 اولنلرک قلملرندن ساقط زیا بوبند نامه ده ایتدوکی تقدیم و تأخیر
 وتغییر وطی و ترک هیچ برکابده یوقدر سامحهم الله تعالی عز شانه
 * * در صفت زنان و صبیان می گوید * *

* چارچیزست از خطاهای پسر * کوش دارش باتو کویم سر بسر *
 چارچیز مبتدا و از خطاهای خبردر است خطاهایه قیددر چارچیز
 از خطاهایست دیمکدر و جائزدر که چارچیز و هاست خبر اوله هست
 معناسنه زیرا هست و است بری برینک مقامنده استعمال اولندیغی
 بعضی کتب فارسیده مصر حدر بوصورتده چارچیزی بیساندر کوش
 مابعد نه مفعولدر باتو دخی مابعد نه متعلقدر سر بسر از سر تا سر
 تقدیرنده در تقدیر اوزرنه کویمه متعلقدر و تقدیردن قطع نظر جهه
 معناسنه دارش ضمیرندن حاددر زیرا شین چارچیزه راجعدر بعض
 نسخده باتو کویم برینه تابکویم دوشمشدر معناده بری برینه متقاربدر

اگرچه اولکسی استعمال عرفی به اقر بدر (خطاها خطانک جعیدر
 خطا لغتده ضد صوابدر که جهندن عدولدر و اصطلاحده کاهدر
 یعنی فعل قبیح اولان نسنه در و دیمکدر در که برنسنه نک خطا اولدیغی
 یلوب اشلینه خاطی دیرلر که انکله مأخوذدر یلوب اشلینه مخطی
 دیرلر پس اولکسی دینده ضلالدر قال الله تعالی (لا یأکله الا
 الحیاطون) وایکنجسی کلامده ویا برخصوصده زلل وهفوتدر خطا
 مهموزدر انکچون مداولمق خطادر زبرامد وقصرک جوازی ناقصده
 اولور وفا وجفا و عطا کی خطایا چوغیکن بوراده دوردی تخصیص
 ایتدیکی عظمتنه تنبیهدر (معنای بیت) بودر که ای پسر درت نسنه
 خطایای عظمتنه دندر و یاخود درت نسنه غیره قیاس اولنماز اول درت
 نسنه یه قولاق طوت تا که من الاول الی الآخر سویلیه یم وسندخی
 اومه قوله خطادن حذر ایده سن وسلامت بوله سن * اول از زن داشتن
 چشم وفا * ساده دل رابس خطا باشد خطا * اول مبتدا واز داشتن
 متعلقدر و چشم داشتنک مفعولدر و داشتن مبتداء ثانی در ساده دل
 باشدک مفعول اولی و بس خطاء ثانسی در زیا خطاء کثیرا دیمکدر
 ایکنجی خطاء تأکیدر و بعد الجملة مبتداء ثانی به خبر وثانی دخی
 اوله خبر اولور (چشم اصلنده کوزدر صکره امید معناسنده دخی استعمال
 اولندی زیا انسان امید ایتدوکی نسنه طرفنه کوز اوجیه التفاتدن
 خالی دکلدر (وفا غدرک ضدیدر یعنی عهدنه طور مقدر) ساده دل
 صفت مشبهه در خالی دل معناسنه زیرا ساده اصلنده آری نسنه در که
 غیره جنسله قارشمش اولیه اکثر قفتانده و نقشلنماش نسنه ده
 استعمال اولور تعریب ایدوب سازج دیرلر تصور کبی که حمله بهم
 دکلدر صکره ابله و بون و حرامزاده لک بلز الدانور کسه ده استعمال
 اولندی (بس بوراده بام عربیله نیچه یعنی زیاده و حقوق معناسنه در
 (معنای بیت) بودر که اول درت خطاء اکبرک اولکسی بودر که زن
 یعنی عورتدن عهدده وفا ایتدک امیدنی طوتمق خالی الذهن وسلم
 الصدر و بون آدمه زیاده خطا اولور زیرا بونلکی سببیه زنی عهدنه
 طورر ظن ایدوب الدانور و آخر اول غداره نک بی وفاغی زچتن چکر
 پس انک عهد و پیماننه اعتماد ایتامک کرکدر زیرا زن مجوز دینسانک

صور تیدر دنیسانک ایسه کسه یه وفاسی یوقدر بلکه مطرب کیدر که
هر کون برخانه ده سارنده ملک ایدر * کام نفس بد بر آوردن خطاست *
زانکه دشمن را بیروردن خطاست * بر آوردن مبتدا و کام مفعولی
و خطا خبریدر زانکه خطایی تعلیلدر بیروردن دخی مبتدا و دشمن
مفعولی و خطاست خبریدر (کام کاف عریضه مراد معناسنه در
نفس بد نفس اماره در که صفات حیوانیه سی غالب و شهواته طالبدر
بر آوردن و اول فتحیه یوقاری کثورمک یعنی تحصیل ایتک بونددر که
یا پیش بنایه بر آوردن دیرلر (زان که زان سبب که دیکدر که تعلیل
معناسنده مستعملدر) پروردن باء عجمی ایله بسلمکدر مضارعی پرورد
و پرورنده کلور و اول و رانک فتحیه لریله اولنده اولان باء عربی مصادر
و افعال اوائلنه ادخال اولنان ادات توسلدر که علامت اشتقاقدر
بو بانک حکمی مکسور اولمقدور و لیکن بوراده مضمومدر زیرا ما بعدی
حرف شفوی در (معنای بیت) بودر که بر امر نفس مرادنی تحصیل
ایتک خطا محضدر شول سببدر که نفس اماره دشمندر و دشمنی بسلمک
خطادر حرامی الله قلیح و یرمک کیدر پس آرزوری بر طرف ایدوب
مجاهده و ریاضت اوزرنه اولمق کرکدر * ایمنی از بد خطایی دیکرست *
صحت صبیان از ینها بد ترست * ایمنی مبتدا و خطایی خبر و دیکر
ا کا صفتدر بویله برلده موصوف ایکی یا ثله رسم اولمق استعمال عجمه
مناسبدر و یاء ثانیه صفت و موصوف میاتی فصل ایتک رابطه سی کی
بوسیدن در که بحری دیرلر بحور اوزرنه مبنی اولان نظرلده و صحبت
مبتدا و ازین بدتره متعلق و بدتر خبردر ایمنی ده اولان یا مصدریه در
(ایمن کسرله قیغوسر در) صبیان صبی نک جمیدر هنوز سددن
کسلس اولان اوشاغه دیرلر صبی اصلنده میل معناسنه در زیرا صبی
حکم طبیعتیه میل ایدر که شهواتدر بوراده مراد حد بلوغه بالغ اولمان
و اول حکمه اولمقدور (ازینها اصلنده ازینها سادر که از حرف جر
و اینها ایتک جمیدر و این اسم اشارتدر) (معنای بیت) بودر که بد آمدن
و بد لکنندن بی قید اولمق بشقه برخطا در یعنی ذکر اولنان درت
خطا ایتک بری دخی بودر که بود دخی خطا عظیمدر زیرا بد آدم
مارکی در که زهرنا کدر ماردن ایسه لایالی اولمق خطادر و نابالغ

و بو حکمه اولان اوشاقلله صحبت ایتک ذکر اولنان خطالردن
بد تر در یعنی بد لکنده زیاده در زیرا محل تهمتدر و مخالف عرض
و وقاردر و صحبت مؤثره اولمغله آخر انلرک مشربلرنه دخول
ایدوب تغیر طبع ایتک لازم ک اور بو ایسه سفاهت و جنوندر
و بعض نسخه در دخی اولمق اوزره یازیلان بیت بودر که ذکر اولنور
(چارمین از مکر دشمن ایمنی) (کی کند دشمن بغیر از دشمنی) یعنی
اول خطالرک در دنجسی کید و حیلۀ دشمندن امن اوزره اولمقدور زیرا
دشمن دشمنلکندن غیر بی فن ایلر یعنی ایلز پس اندن حذر اوزرنه
اولماق خطادر

* * در بیان حق والدین و فرض اوردن میگوید * *

* چار چیزست از عطاها ی کریم * با تو کویم یادگیرش ای سلیم *
بوتک اعرابی پند سابقک عنوانی کیدر عطاها عطا نک جمیدر صله
واحسان معناسنه عطوت الشی دیرلر یدله تناول ایتدم دیمکدر کریم الله
تعالی در که مبالغه ایله کرم ایدیمی در کرم بعد السئوال اولان عطادر
جود قبل السئوال اولان عطا اولد یعنی کبی کرامت بوندن مأخوذ در
یعنی کرامت اودر که عبده علی وجه الکرم احسان اولنه کرامات
اولیا کبی (سلیم سالمک مبالغه سیدر سلامت آفات ظاهره و باطنه دن
تعری در تنکم بقره موسی حقه در کلور) (مسئله لاشیه فیها) یعنی
عیب ظاهری یوقدر و فلان مسلم در دید کلری بوندن در و عیب باطندن
سلامته شمولی اولمق دخی و جهدر و ینه قرآنده کلور (الامن اتی الله
بقلب سلیم) مراد سلامت باطندر یعنی امراض قلبیه دن و تعلقات
کونیه دن سلامتدر (معنای بیت) بودر که درت نسنه واردر مولای
کریمک عطا لرنه ن یعنی اول درت نسنه حقک عبده عطا یای
خاصه سندن در که موجب شکر عظیمدر ای سلیم القلب سکاسویلیه بم
سن دخی حفظ ایلوب موجبیه قائم اول تنبیه و تأکید دن مراد
امور آیه نک حفظ و عملنه ترغیدر * حکم قرآن چار چیزست
ای جوان * چون در آوردی بکوش اور ابدان * بو پند نامه نک
تصرفات فاحشه سندن بری دخی بیت مذکوردر فاما ظاهر اولان
بودر که بیت اولک برینه نسخه در بو خسه مستقل دکلدر انکچون

اکثر نسخ زده یوقدر حکم قرآن مبتدا و چار چیز خبر در اورا آوردی نک
مفعولید و بکوش دخی اکامتعلقدر و بعد الجملة فعل شرط (و بدان
جزا در حکم قرآن ندن مراد حکم شرعیدر که الله تعالی نک افعال
مکلفینه متعلق اولان حکمی و شویله در دیو خطاب و قضاسیدر
کرت عمله و کرت اعتساده متعلق اولسون پس حاکم الله تعالی در
بوراده حکمی قرآنه نسبت ایتک مجاز در زیر حکم الهی قرآنده
مذکور در یو خسه قرآن حاکم دکلدر عقل کبی زیر عقل آلت
معرفتدر (معنای بیت) بودر که ای جوان قرآنده حکم الهی درت
نسنه در یعنی کرچه قرآنده احکام کثیره وارد و لکن بودرت نسنه
احکام رئیسیه و فرائض جامعه مقدمه دندر چون اول درت نسنه بی
قول اغنه کتوره سن والاسن آتی بیل یعنی عمله دخی کتور زیر علمدن
مقصود عملدر * فرض حق اول بجای آوردنست * والدین
از خویش راضی گردنست * فرض حق آوردنک مفعولیدر اول
ظرفدر بجای آوردنه متعلقدر آوردن چار چیزدن بدلد و والدین
کردنک مفعول اولی و راضی ثانسی و از راضی به متعلقدر و بودخی
ماقبلندن بدلد که چار چیزک ایکنجسی در فرض اصلنده بر سخت
نسنه بی قطع و آنده تأثیردر قطع حدید کبی بوراده فرض مفروض
معناسنه در خلق و مخلوق کبی یعنی حکم الهی مقطوع و مقدر
و مبین والدین پدر و مادر در که ترک آنا و بابا دیر عرب اب و ام
ولادتن در که کسرله طوغر مقدار زادن معناسنه بوراده والدین
تغلب طریقیله دکلدر زیر انایه والده دند و کی کبی والد دخی
دینلور (زوج و زوجه کبی تنکم قاموسده کلور ولدت تلده و هی والد
ووالده و امام راغب مفردانده دیمشدر (الاب یقال له والد والام والد
و یقال لهما والدان) خویش و اورسمی ایلده کندی دیمکدر
(معنای بیت) بودر که اول فرض حق برینه کتور مکدر که توحید
و عبادتی اکا تخصیصدر قال الله تعالی (واعبدوا الله ولا تشركوا به
شیئا) و فی الحدیث (یا معاذ هل تدیری ما حق الله علی العباد ان یعبدوه
ولا یشرکوا به شیئا) ایکنجسی والدینی کنندن خوشنود ایلکدر
و حقوقی کما ینبغی مراعات و محافظه در قال تعالی (و بالوالدین

احسانا) یعنی کنندنه عبادتی تخصیصله امر دن صکره والدینه
احسانا ذکرایندی و آنکله توصیه قیلوب سائر فرائض اوزرنه
تقدیم ایلدی و بودندن فهم اولندیکه حقوق والدین حق الله کبی
امر مؤکد و عقوقی کفرکیدر * حکم دیگر چیست باشیطان جهاد *
چارمش نیکی بخلق نامراد * بعض نسخده شیطان برینه نفسک
دوشمشدر کاف تصغیر تحقیری ایلده فی الحقیقه بواسطه اولمق کورینور
زیرا نفسله جهاد اشد در شول جهندنکه داخلدندر شیطان ایسه
خارجدندر و شیطان اضلال ایدن دخی نفسی در پس نفسله مجاهده
ایتک فرض اقوادر (حکم دیگر مبتدا چیست خبر در با جهاد
متعلقدر که تقدیری آن جهادست باشیطان دیمکدر که جهاد مبتداء
مخذوفه خبردر وجهله سی ماقبلنده سئواله جوابدر (چارمش رانک
ضمیله مبتدا در ضمیر غائب چار چیزه را جعددر (نیکی خبردر
یا مقصد ربه در (بخلق نیکی به متعلقدر (نامراد خلقک صفتی در
تقدیری بخلق که نامرادست دیمکدر زیر موصوف و صفت میباندنه
اولان رابطه اکثر یا مخذوفدر نامراد محتاجدر که مقاصدی مقضیه
دکلدر مقابل بر مراد در که مراد نه نائل و بی ضرورتدر (معنای
بیت) بودر که بر حکم آخر دخی یعنی احکام اربعه و چار فرائضک
او چنجسی ندر شیطان رجیم و یا خود نفس اماره ایلده جهاد اکبر
ایتمکدر که بودخی رجعتنا من الجهاد الا صغر الی الجهاد الا کبر موجبجه
فرض مؤکد زیر ایکسی دخی عد والله وعد و انساندر و دفع استیلاء
ایچون اعدائله محاربه ایتک اهم و واجب اولان امور دندر زیر تسلط
اعداء امور واجبه بی محافظه و شرائع دینی اجراه مانعدر انکچون
نصب سلطان لازم کلمشدر تا که امر جهادله قائم اولوب رعایا آسوده اوله
اول درت حکمک در دنجسی محتاج و اهل ضرورت اولان خلقه
ایلوک ایتکدر زیر دین ایکی نسنه دن عبارتدر که بری تعظیم لامر الله
و بری شفقت علی خلق الله در و فقرای مراعات شفقتدر و انسان
عامیه احسانله مأموردر کرت ماله و کرت غیر ایلده و فقر اغنیانک
آینه سیدر یعنی قابل صدقه فقیر اولسه غنی نک غناسی یوز کوسترمز
و محسن اولدیغی ظاهر اولمازدی قال تعالی (وانفقوا مما جعلکم

مستخلفین فيه) یعنی انسان انفاق مالده خلیفه حقد ر پس حقل
مالی امری اوزرنه انفاق لازمدر

*** در بیان تراید عمر میگوید ***

* می فراید عمر مردان چارچیز * این نصیحت بشنوی جان عزیز *
عمر مرد می فراید که فاعلی وازا کا متعلقدر این بشنوک مفعولیدر
نصیحت اینه صفتدر لسان عربی ده هذه النصیحة کبی عزیزدخی جانیه
صفتدر می فراید فعل مضارعدر وفعل مضارع فارسی فعل مضارع
عربی کبی حال واستقبال میاننده مشترکدر پس باء موحده و می یا ارادت
حاله و یا تقریب حاله تخصیص ایدر (می فراید اصلنده می افزاید در
همزه سی تصرفات بحجم اوزرنه حذف اولنشددر مصدری افزودن در
آرتق وارتور مق معناسنه که لازم ومتعدی کلور مستقبلنده واوی الفه
قلب وما بعدنده بریا زیاده سیله افزاید و افزاینده دیرلر عمر بد نک
روحله مدت عمارتیدر تفوؤلا عمر اسمی اندن اخذ اولنشددر (مرد اردر
بویله مواضعده زن دخی اکا تابعدر زیرا امور آیه نک مرده اختصاصی
یوقدر احکام قرآنیه کبی (نصیحت اصلنده نصیحتدر در قتلله جاده
ومنخرق نسنه دکنک معناسنه آنکچون خیاطه ناصح دیرلر وواعظه
ناصح دید کلری وعظ ونصیحه خلقک خروق دینی دکوب ملتئم
قلدیغندن وفسادنی اصلاح ایتد یکندن اوتوری در بشنوامر در
مصدری شنیدن وشنودن کلور اشمک معناسنه مضارعی شنود
وشنوده در اولنده اولان با تا کید طلب ایچوند که امردن مستفاددر
بوجهندن امر بائله ومضارع می ایله استعمال اولنور مکر که ضروره
حذف اولنه (جان بوراده روح رواندر) عزیزقلیل الوجود در جان
کبی آنکچون مشهوردر که دیرلر جان بوسه تانده بتمز بوسبیدن
حضرت موسی علیه السلام مصرده قبل النبوة قتل قبضی ایتد که
مدین طرفنه فراراید وب روح انسانینی تخلص ایچون بدن وروح
حیوانیسنه زجت ویردی بوراده جان عزیزدید وکی تشبیه
طریقیه در که جان عزیزم کبی محبوبم اولان مرد دیمکدر (معنای
پیت) بودر که انسانک عمری درت نسنه سببیه افزون اولور یعنی
عمرنده برکت بولور والا عمر زیاده ونقصان قبول ایتمز صورتا قبول

ابتدوی

ابتدوی یا تعلیقات ویا انفاصده تفاوت ایله در ونصوصده واقع اولان
زیاده ونقصان مؤلدر صدقه وصله رحم حدیثی کبی ای جان عزیزم
کبی سوز کم ایشیت واول ایش نسنه بی ازبرایت * اول آوردن بکوش
آواز خوش * وانکهی دیدن جمال ماه وش * اول مبتدا و آوردن
خبر و بکوش اکا متعلقدر وانکهی مبتدا در زیر کر چه وبعده
دیمکدر ولیکن بوراده والثنائی دیمکدر نکم اول اکا قرینه در (دیدن
خبردر جمال اکا مفعولدر آواز مدله اون صوت کبی (خوش خاه مجید نک
ضایله واور سیمیه ابو وملایم وینخشی بوراده خانک فتحه سیله اوقنور
وش دن اوتوری (وانکهی واندن صکره دیمکدر اصلی وانکاهی در
یاء زائده ایله زیر انکاه دخی اومعنایه در جمال صفت عین در که برنسنه نک
ذاتنده کوزل اولماسیدر حسن ایسه بویله دکدر بلکه کاه اولور که
سنگ استخسانکله کوزل اولور کرکسه فی نفس الامر حسن اولسون
لبلی کبی که چشم مجنونه کوزل کورینوردی مع هذافی نفس الامر مجنونی
اولاجق قدر حسن رائق وجمال بدیعی یوغیسدی بوراده جمال دن
مراد وجه جمیلدر وحقه کوزل اطلاق ایتک جمیلدن مأخوذ در
اگر چه اسماء حسنی دخی دیرلر (وش ادات تشبیهدر که مشبه به اولانک
آخرنه لاحق اولور بومقامده اولدیغی کبی (ماه وش وغنچه وش
دیرلر (معنای پیت) بودر که اول درت نسنه نک اولی قولاغکه
آواز خوش کتوریمکدر زیرا آواز خوب غدای روحدر و بدن ملایم
ولذین غذا بولدجه سمر وب زیاده لك قبول ایتد وکی کبی روح دخی
صوت حزین وموثر دن غذا نور ونشاط وانسباطندن کویا افزون
اولور و بدنده مدت بقاسی زیاده لك بولور آنکچون صفایله کچن
کونلره خوالد دیرلر طول مکشدن اوتوری یوخسه دوام بقاسندن
اوتوری دکل زیرا بتون عمر دنیا به دوام اولماز فکیف که خصوص
اوزرنه عمر انسانه پس عمر دنیا علم الهی ده مسمی ومعین اولیحق
عمر انسان دخی اول مسمای تجاوز ایتمز نکم کلور (لایستأخرون ساعه
ولایستقد مون) واندن صکره یعنی اول درت نسنه دن ایکنی سبب
آی کبی منور یوز کور مکدر زیرا حسن وجمال فی الحقیقه
امر روحانی در که روح اکا منجذب وانکله منبسط اولور وانسباط ایسه

کویا سبب تراید عمر در و به من احادیثه کلور که او چ نسنه چشمه
جلا ویر که سبزه و ماء جاری به ووجه حسنه نظر در و ابن عباس
رضی الله عنهما عند النوم آمد دید کاری طاش سورمه بی دخی الحاق
ایتش لر در و بمقامده وجه حسندن مراد نظری حلال اولان
وجه حسندر مطلقا فافهم جدا * سیوم آمد ایمنی بر مال و جان *
* میفراید عمر مردم را از آن * سیوم مبتدا و آمد جمله سی خیر و یا خود
سیوم آمدك فاعلیدر ایمنی اندن حاکم زیرا ایمن لازمدر بر ایمنه متعلقدر
عمر می فرایدك فاعلی در زیر کلمه سی بوراده زاید در تکم کتب
لغویه فارسیه ده رانك زاید و تحسین لفظ ایچون کلد و کی دخی
مصر حدر او چنی دیمکدر اصلنده سوم در سینك کسره سی و واولك
ضمه سیله بلایاء و لکن سلاست و زنیچون کسره دن یا اشباع و رسم
دخی اولنور و بعض باء بطنیلر وارد که کابت بنام خداوند جان افرین
وامثالنده واقع اولان کی که زباده کثرتی وارد (معنای بیت) بودر که
اول درت نسنه نك او چجسی مال و جان اوزرنه قیغور سزاق کلدیکه
عمر انسان اندن آرتر اکسلز یعنی انسان دنیاده کنیدی نفسی و مالی
اوزرنه بی خوف و با امن اولق اسباب تراید عمر دندر زیر بویکی نسنه
انسانه احب الاشیاء حتی مال جانندن در دیمشدر در پس بویکی نسنه
خصوصنده قلبی بی قید و بی غم اولق روح افزا اولور و روح افزا لقی
سبب در ازی عمر در تکم می و ایتدی فاما مردمندن یعنی آدم
اوغلانندن بوصفده کسه اولق نایبدر مکر که مجنون اولا که بی غم
اوله خصوصاً که مشهور در مالک دشمنی چوقدر بوسیددن مایدار
اولان آدم مالک ملاحظه و فکرندن خلاص اولن * آنکه کارش
بر مراد دل بود * در بقا افزونیش حاصل بود * تقدیری آن کسی که
بود کارش بر مراد دل بودش افزونی در بقا حاصل دیمکدر پس
افزونیش ده شین فعله قیددر و افزون ده یا مصدریه در (بقا فناك
ضدیدر که بر نسنه نك حالت اولی وزرنه شباید برقیه مفردات
و کز انك تقدیر مذکور دن اعراب ظاهر در (معنای بیت) بودر که
اول کسه که انك ایشی کوکلی مرادی اوزرنه اوله وارداتندن مرادی تخلف
ایتمه ا کا بو عالمده بقا و ثبات و طول عمر حاصل اولور زیرا مرادی اوزرنه

اولدقده غم دلدن قورتلور و صفا و حضور و راحتله تعیش ابدوب عمرنده
برکت یولور * * در نقصان عمر میگوید * *
* عمر مردم را بکاهد پنج چیز * یاد دارش چون شنیدی ای عزیز *
عمر بکاهدك مفعول و پنج فاعلیدر چون شنیدی فعل شرط
یاد دارش جزاء شرطدر (کاهد كاف عربی ايله فعل مضارعدر
مصدری کاهیدن در اکسملك و اکسملك معناسنه نقص کی که لازم
و متعدیدر کاستن دخی بویله در مضارعنده سین هایه قلب اولنوب
کاهد و کاهنده دینلور (پنج بشدر خسه کی پنجك دید کاری پنج
یکدن غلطدر بشده بر معناسنه خمس کی ضمه پنجه هاء تخصیصله
انسانه کوره بش پر مغی مشتمل اولان کف و حیوانه کوره بش طرفی
حاوی اولان یا قدر پنجاه الی در که بش کره اون در (معنای بیت)
بودر که آدم اوغلاننك عمرنی بش نسنه اکسلدر و برکتن قوماز
ای عزیز و شریف و نادر الوجود چونکه اتی اشیده سن حظ ايله
وانندن حقه استغاده قیل زیرا امور صعیه و احوال مشکله در * شدیکی
زان پنج در پیری نیاز * پس غریبی وانکھی رنج دراز * یکی مبتدا
زان اتی بیان و نیاز شدك مفعول و فاعل تحتند ضمیر یکی در و در پیری
نیازه متعلقدر و بعد الجملة خبر در غریبی بر مقدر شدك مفعولیدر
رنج دراز کی (یکی ده یا نسبت ایچوندر بری دیمکدر) پیری ده
مصدریه در (نیاز احتیاج معناسنه در نیازمند احتیاجلو مقابلی
نازدر زیر انالقی عدم احتیاجدندر و حقه نیاز ايله یعنی عرض حاجت
ایت و فلانه نیاز ایت یعنی یلوار زیر یلوار مقی ضرورتدن ناشیدر پس
صوک وارد یعنی بعده) انکھی ده بویله در (غریبی ده یا مصدریه در
غریب وطنندن دور اولان کسه در زیر غریب و وطنندن مفارقت
و تباعددر قارغه به غراب دندلدی زیرا ایراغه اوچر کیدر و غریبتك
انواعی وار در بوراده مراد غریبت حسیه در که غریبت کونیه دن
بر نوعدر) رنج دراز اوزون زحمت یعنی مدت مدیده خسته لك
وامثالی الحاصل دراز جسم ممتددر که عرب طویل و ترك اوزون دیر
مقابلی کوتاه در که قصه در قیوده امتداد بولند یغندن اوتوری چاهی
درازله وصف ایدرلر تکم دلو کیره غریب دیرلر قیویه بعدی تصور یله

(معنای بیت) بود که اول بشدن بری پیرلک وقت شده ضرورت
 و احتیاج اولدی زیرا پیرلک زمان ضعیف و انقطاع قوادر که مانع
 کسب و خلقه محتاج اولمق دین و دنیا جهتیه نخل و مضر در پس
 پیرایسه دخی فکر معاش بقیه عمر نده برکت قوماز و اندن صکره
 بری دخی غریب بقدر که وطن اصل بسندن دور و اقر با و اشناسندن
 مجبور اولمقد ریزا هجران المندن غیری هزار زحمتی دخی وارد که
 وجودنک انحلال و جوهر قلبنک ذوبانه سببدر که غمندن لیل و نهارنی
 تمیز و جیرتندن عین و یسارنی تشخیص ایتیه نك عمر نده نه برکت
 اولاجقدر و اندن صکره یعنی او چنجسی رنج دراز و مرض مدید
 و بی نقاد در در زرافی المثل بیوک باشک بیوک اغریسی اولدیغی کبی
 بلاء عظیم و رنج طویلک دخی فکر و غم درازی اولور محتله مرور
 ایدن عمره ایسه عمر دنمز و دنمش در که کل قلبلا تعش طویلا یعنی
 طعامی قلت اوزرنه اکل ایله و جوق یاشه زیرا قلت الکله صحت بدن
 وارد و صحت بدنله برکون بلا صحت اون کوندن خیرلی و اکثر در
 پس درد و مرضه مقارن اولان عمره برکت یوقدر * هر که او بر مرده
 اندازد نظر * عمر او بی شک بکاهد ای پسر * بونک تقدیری هر کسی که
 او اندازد نظر بر مرده ای پسر بکاهد عمر او بی شک دیمکدر که
 بو تقدیردن اعرابی ظاهر در (مرده میت در آخرنده ها فعلیتدن اسمیه
 علامت نقلدر) اندازد فعل مضارع در مصدری انداختن در انتمق
 معنایسته مضارعنده خاء معجمه زایه قلب اولنوب اندازد و اندازنده
 دیرلر (نظر بر نسنه بی ادراک و رؤیت ایچون بصر و بصیرتی تقلیب
 ایتیمکدر) بکاهد بوراده لازمدر اکسلور معنایسته اولنده بلاء مکسوره
 حرف استقبالدر می حرف حال اولدیغی کبی (معنای بیت) بود که
 هر کسه که میت اوزرنه نظر و التفات طرح ایلیه ای پسر انک عمری
 بی شبهه اکسلور زیرا موت و حیات مجانس دکالدر در حیات ایسه
 حی دن اخذ اولنور پس میتة نظر ایتیم نقص حیات سبب اولور
 انکچون دیمکدر که مصلوبه نظر والواح قبوری قرائت نسیان
 کتور و نسیان عصیاندر و عاصی مرده کبیدر و بونده میتدن مراد
 موتای عوامدر زیرا خواص ناس احیاء حقیقه در پس انلرک میتلری

حی حکمنده اولمقله هر حالده انلره نظرایتیم برکتدن خالی دکالدر بلکه
 دست و پاری بله تقبیل اولنور زیرا انلرک جسدلری مس ایدن اعضا
 دوزخه یاغز * پنجم آمد ترس و بیم از دشمنان * عمر را اینها همی دارد
 زیان * پنجم آمدک فاعلی و ترس اندن حالدر و از ترسه متعلقدر اینها
 داردک فاعلی و عمر مفعول اولی و زیان ثانیه در (پنجم بلاء عجمینک فتحی
 و جیم فارسینک ضمیمه بشنجی دیمکدر) ترس فتح تائله ترسیدن لفظندن
 اسم مصدر در قورخو معنایسته ترسیدن قورخقدر خوف کبی بیم دخی
 قورخو معنایسته در پس عطف تفسیری فیلندن اولور و دقایقه ده
 کلور که بیم مقابل امید در عرب توقع خیره رجا و عجم امید و ترک
 اومود دیر نومید اولانه اوموسی یوقدر دیرلر و عرب توقع شره خوف
 و عجم بیم و ترک قورخو قویو دیر عجم بی ترس و بیم دیر ترک قورخوسی
 قویوسی یوقدر دیر ترس مطلقا قورخودر اولاجقدر اولسون
 اولمشدن اولسون اتمهی بوصورته و او عاطفه مغایرتی بیان ایچون
 اولمش اولور (همی دارد می حرف حال و هاء مقتوحه تأکید ایچوندر
 دارد فعل مضارع در مصدری داشتن در طوتمق معنایسته مضارعنده
 شین رایه قلب اولنوب دارد و دارنده دیرلر (زیان زای هوزک کسر یله
 اصی نك ضد یدر سود و زیان دیرلر (معنای بیت) بود که بشنجی
 دشمنلردن و شرلرندن خوف کلدی زیرا خوف و هم انسانی اریدر
 و بدنی چور یدر و وقتی شاشورر و آخر طیراغه دوشورر اشته بو
 بش نسته عمر انسان و حیات آده خسارت و زیان طو تر و بونلردن
 مصون اولان کسه نك وقتی هر دم بهار اولوب بلبل کبی دائم اوتر
 * هر که اواز دشمنان ترسان بود * کار او هر لحظه دیگر سان بود *
 تقدیری هر کسی که او بود ترسان از دشمنان بود کار او هر لحظه دیگر سان
 دیمکدر که بود اولک تحت نده ضمیر فاعل او یه راجعدر ترسان مفعولی
 و از ترسانه متعلقدر و بعد الجملة او یه خبردر که او مبتداء ثانیه و او دخی
 بعد الجملة هر کسی به مقتدر که هر کسی مبتدای اولدر کار ایکی
 بودک فاعلی و هر لحظه ظرفدر و دیگر سان مفعولدر و بعد الجملة
 مبتدای اوله خبردر (ترسان صفت مشبهه در که ترسیدن لفظندن
 صیغه مبالغه در معنای قورقاندن و لکن اکثر مواضعده معنای صفت

نظر ایتمزل بلکه همان اسم فاعل معناسن و بر لر و قورخوجی دیرل
خائف کبی نتکم اسماء مصادر دخی بویه در مثلاً دانش که باش
دیمکدر بلکه استعمل ایدر لر علم کبی (لحظه لحظه کوز اوجیه
وقیره غی ایله با بقدر لحظه اندن مره در لمح بر کره نظر در طرفه بر کره
کوز قیاغن آجوب قیامقدر پس بواوج کله نک میاننده فرق ظاهر
اولدی (سان معانی کثیره به کلور بوراده مراد اسلوبدر کافی الدقایق
ودورلومعناسی در کافی وسیله المقاصد (معنای بیت) بودر که هر کسه که
اعدادن قورخوجی و دشمنلری طرفندن خوفی اوله انک هر کوز
قیروغیله نظر والتفات ایده جک زمانده یعنی هر دمده کاری بشقه
اسلوب و بردورلودخی اولور یعنی عالی مکدر اولوب بلا وقضا وافکار
وغم غصه اکا کوز آچدرمز واستغراق اورزیه باشنه نلر کلور غافهم
* از خدا ترس و مترس از دشمنان * کز همه دارد خدایت در امان *
بویتنک اعرابی ظاهر در ترس امر حاضر و مترس نهی حاضر در (کز
اصلنده که از در که کاف عربینک کسر یله کلامک مابعدنی ماقبلنده
ربط ایچون وتعلیل ایچون دخی کلور تا کبی بوراده ایکسی دخی
وجهدر (خدایت ده تا دارده قیددر داردت خدا از همه دیمکدر که
خدا داردک فاعلی و مفعولیدر (امان بی خوف و بی اضطراب
اولمقدز امن کبی (معنای بیت) بودر که الله تعالی دن خوف ایله
اعدادن خوف ایله که حق سنی جمله سندن اماننده وحفظنده طونه
ویا خود تاسنی جمله سنک شرنندن مصون ایلیه ریزا انسانه اعانت
التجای ایتدیکی یردن کلور ملتجا و منجا ایسه حقدن در پس اکا حق
تعظیله تعظیم ایدوب جلال و هیبت و مؤاخذه سندن خوف ایدن
البت امان بولور بورادندر که اعوذ بالله دینلور و قرآنده کلور
(فاستعذ بالله) وینه کلور (اعیذها بک) اشته بومعنی عالم حقیقتک
حکمیدر قال الله تعالی (فلا تخافوهم و خافون) فاما شر یعننده
(خف من الذی لا یخاف من الله) دندلی پس غیریدن خوف
ایتنک امر حقله اولیحق اعدادن خوف اولور نتکم واسطه به شکر
امر شارعله اولمغین شکر اولندی والا حقدن غیریه شکر اولمغ
* * در شتاهت دروغ کوی کوی * *
مط

* دور باش از پنج خصلت ای پسر * تازیرد آب رویت در نظر *
دور مابعدنه مفعولدر زیر باش امر در باشیدن دن به عربی ایله اولمق
معناسنه تا تعلیلیه در آب نریزدک فاعلیدر (خصلت فضیلتده اکثر در
بوراده رذیلتده مستعملدر (نریزد فعل مضارع منفی در مصدری
ریختن در دوکک معناسنه صب کبی مضارعننده خازایه قلب اولنوب
ریزد و نریزده دیرلر ریزیدن دوککدر که لازمدر بوراده مراد بودر
ریختن معناسی دکدر که متعدیدر (معنای بیت) بودر که بش رذیله دن
دور و بعد اول و آئی ارتکابدن حذر ایله تا که خلقک نظرنده یوزک
صوبی دوککله و حرمت و عزتک باقی قاله والا بین الناس بی اعتبار
اولور سن مؤمنه ایسه عرض دین و عرض دنیا لازمدر انکچون وارد
اولدیکه (اتقوا مواضع التهم) عرض کسینک صیانت ایتدوی طرفیدر
زیرا عرض کسراه عرضدن اخذ اولمغدر ضمه که جاب دیمکدر
قال الله تعالی (لیذهب عنکم الرجس) ای الشیء القذر المذنس بعرضکم
* اولام کوی بامردم دروغ * زانکه کردی از دروغت بی فروغ *
اول مبتدا در زیر آخرنده الف لاجل الضروره وصلی وقف مجراسنه
اجرا قبل اندندر کوی امر در کم اکا مفعول مطلقدر عربی ایله
تقدیری قل قولاً قلیلاً دیمکدر با اکا متعلق و دروغ انک مفعولیدر
و بعد الجملة خبردر (کردی فعل مضارع مخاطبهدر که بی فروغ
مفعول صریحی و از غیر صریحی در) کم کاف عربی ک فتحیه اکسک
معناسنه نتکم بالاده شرح اولندی بوراده نقصان قلبی مستلزم اولمغله
عدمدن کلاه اولور (دروغ یلان کذب کبی دروغ زن یلانچی و فاسق
و فاجر دروغ کوی کبی) کردی کاف عجمیه شوی معناسنه که اولور سن
دیمکدر تحقیقی بالاده در (فروغ علو و شعله یعنی ایدنلق (معنای بیت)
بودر که اول آدم اوغلاننه و خلقه یلان اکسک و از سویله یعنی هیچ
سویله زیرا کذب رخصت یوقدر مکر که اصلاح معناه وسیله اوله
اول سبیدن سویله که دروغکدن بی فروغ اولور سن یعنی یوزک قرار
و فضاحت بولور سن کویا دروغی صبح کاذبه تشبیه ایتدی بالاخره
روسیاه اولمغده نتکم صدق صبح صادق بکررر و سفید اولمغده زیرا
کتدیکه غمونی افزون اولور طلوع شمسه دک * هر که استیره کند

بامهتران * آب روی او بریزد بی کان * تقدیری هر کسی که کند استیزه
 بامهتران بریزد آب روی او بی کان دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در
 (استیزه اصلنده ستیزه در عناد وجدل معناسنه شکم مرور ابتدای
 اولنده همزه مکسوره لاجل الضروره تصرفات مجمنددر (مهتران
 مهترک جمیدر میک کسر یله مه اولودر ترادات تفضیلدر مهتر اولورق
 دیمکدر یعنی اولوقده غیر اوزرنه فضلی واردر (کان کاف مجمینک ضمیمه
 شبهه و سرمک (معنای بیت) بودر که هر کسه که اولرله یعنی اکابر
 و اشراف واعیانله جنک وجدل و مضاد ایلله انک بی شبهه آب روی
 دوکیلور و حرمتی قالماز زیر حدی اولیان کسه وجوه قومک یوزرنه
 قرشوبد معامله ایتک سبب حقارت و باعث سقوط در بلکه مردمانله
 مطلقا کثرت مجادله خفتدن ناشی اولمغله بین الناس استخفافه داعیدر
 * پیش مردم هر کران بود ادب * کر بریزد آب روی و نبود عجب *
 تقدیری هر کسی که نبود اورا پیش مردم ادب دیمکدر که اوزان بودک
 مفعولی عربی ده له معناسنه و ادب فاعلی و پیش ظرفیدر و بعد الجملة
 هر کسی به صفتدر و هر کسی مبتدادر اب روریزدک فاعلی و جمله سی
 فعل شرطدر ایکنجی نبودک فاعلی بریزدک مصدری اولان ریزیدندر
 و عجب مفعولیدر و بعد الجملة خبردر (پیش باء فارسیله اوک معناسنه
 جهات ستنددر (ادب امور مستحسنه بی مراعاتدر عجب سببی خفی اولوب
 عادتدن خارج اولان نسنه دن نفسک تغیریدر سبیل عظیم و شجره
 منتهی و امثالی کبی (معنای بیت) بودر که هر کسه که انک خلق اوکنده
 و یاننده ادبی و عقلا و شرعا مستحسن اولان نسنه بی مراعات
 و محافظه سی اولیه انک یوزی صوی دوکیلوب حرمتی قالماز و بی عرض
 و بی ناموس و بی اعتبار اولورسه عجب اولماز یعنی اولیه اولدیغنه تعجب
 اینه زیرا سببی واردر که بی ادبکی در و بی ادب حیوان مقوله سیدر که
 عجب و عاری بلز و حسن و قبحی فرق ایلز فافهم * از سبکساران
 مباش ای نیک خوی * کز سبکساری بریزد آب روی * از مباحثه
 متعلقدر (کز تقدیرده که بریزد آب روی از سبکساری دیمکدر که
 آب روی بریزدک فاعلی و از بریزده متعلقدر (سبکساران سبکسارک
 جمیدر سبکسار و سبک سر صفت مشبهه در که لغتده یینی باشلو

دیمکدر و لکن عرفده خفیف العقل معناسنده مستعملدر شکم دستور
 العقل ده مصرحدر (نیک خوی دخی صفت مشبهه در کوزل و ابو
 خویلو معناسنه سبکساری ده یا مصدریه در یینی باشاولق معناسنه زیرا
 سارا کرچه دیه در انکچون کله پوشه ساره دیرلر و لکن جزء کل اوزرنه
 محمول او اوب بتون باش مراد اولور و خفیف العقلدن کایه اولدیغی
 عقل سرده اولمغله در پس سرک خفی عقلک خفی در (معنای بیت)
 بودر که ای ابو خویلو خفیف العقل اولردن اولمه که خفیف العقل
 اولمقدن آب روی دوکیلور و انسانه حرمت قالماز زیرا خفت عقله
 خفت افعال لازم کلور افعالنده متانت و واضاعنده و قار و صلابت
 اولیان مکسه نک ایسه حرمتی اولماز بلکه سفه و خفت و جنونه حل
 و نسبت اولنور * ای پسر بامهتران کمترستیز * وز حاققت آب روی
 خود مریز * ستیز امر حاضر در ستیزیدن دن کمترک مفعول مطابق
 و با ستیزه متعلقدر بونک لسان عربی ایلله تقدیری و جادل الاکابر
 و الاشراف مح دله ناقصه قلیله ای لایجادل اضلا (و آب روی مریرک
 مفعولی (و ازانی تعلیدر (حقت قلت عقلدر (معنای بیت) بودر که
 ای پسر خلقک عظما و کابری ایلله از جنک وجدل ایلله یعنی هیچ اینه
 و حاققتک سببیه کنیدی آب روی یکی دوکه یعنی انلرله مجادله ایتک
 حاققتندر و حاققت اثری اولان کار انسانک قدرنی تنزیل ایدر و بی
 حرمت و بی اعتبار قیلور * کز بعالم آب روی بایت * دئما خالق
 نکوی بایت * تقدیری کز بایت آب روی بعالم بایت دئما خلق
 نکوی دیمکدر که تاء خطاب بایتک مفعولی و آب روی فاعلی و نه لم
 اکا ظرفیدر و بعد الجملة فعل شرطدر خلق نکوی دخی ایکنجی
 بایتک فاعلی (و دئما ظ فی و بعد الجملة جزاء شرطدر (بعالمده با
 ظرفیه در که در عالم دیمکدر و عالم مایعیه الصانع در که دنیا مراد در
 (آب روی ده دله ثابته و کدلت نکوی ده یا زانده و یا وحدت نوعیه
 و یا تکیر یچوند که تعظیمه محمولدر یوخسه جنسندن فرد مهمه دکل
 (معنای بیت) بودر که اگر سکا عالم دنیا آب روی و یا بر نوع آب روی
 غریب و یا آب روی عظیم کر کسه سکا دئما ابو خوی کر کدر
 یعنی ادبک و ابو خویک وار یسه عزتلو و حرمتلو و یوزی صوللو

اولور سن واکر خلاقی یعنی بدخوی او اور سک یوزک صورتك قالماز
و بین الناس بدنام و پر ملامت قالور سن انکی چون ممدوح و نیک خوره ملک
مشر بدر دیرل و بد اخلاق اولنله کلب عقور و حیوان مغترس دیو
سویلرل * هر که اهنک سبکساری کند * از وی آب روی بیزاری کند *
اهنک کندک مفعولی و فاعلی هر که در زیر تقدیری هر کسی که
دیمکدر که مبتدا در و بعد الجمله مبتدایه صفتدر (آب روی ایکنی
کندک فاعلی و بیزاری مفعولی و از بیزاره متعلد و بعد الجمله
مبتدایه خبردر) اهنک مدله قصد و عزم معناسنه اسم مصدردر
آهنکیدن مصدردر که قصد ایتکدر خیر اهنک و شر اهنک فاصد خیر
و شر دیمکدر (بیزاری ده یا مصدریه در بیزار نفرت یعنی اورکک
و قورتلق و قاجق (معنای بیت) بودر که هر کسه که قصد خفت
ایله آب روی اندن بیزارلق ایلر و نفرت قیلور حاصلی خفیف اوده
آب و روی و حرمت اولماز بلکه مسخره عالم او اور و بوندن فهم
اونور که آب روی محافظه ایتک اسبابنه تشبث ایله اولور که از جله
گران سر یعنی اغرباسلو و اوصلو و ادبلو اولمقددر * جز حدیث راست
بامردم مکوی * تانکرداب رویت آب جوی * جز حدیث استثناء
مفرعدر که جز کله سنک مابعدی علی حسب العوامل معر بدر یعنی
مکوی بامردم الاحدیث راست بس حدیث مکویک مفعولیدر مثبتی
اعتباریله با الا متعلقدر تا تعلیل ایچوندن آب روی نکردک فاعلی
و آب جوی مفعولی و بعد الجمله مکویه تعلیلدر و بو تقریردن فهم
اولدیکه (جز حرف استثناءدر) حدیث خبر و سوزدر (راست طوغریدر
ا کر کرک مقابل اولور سه که اگری در اماچییه مقابل اولیبق معناسی
صاعدترک صاغ وصول دیدوی یرده عجم راست و چپ و عرب یمین
و شمال دیر) جوی اریق نهر کی بونده آب روی آب جویه تشبیه
وارد در روان اولمقده (معنای بیت) بودر که خلقه طوغری سوزدن
غیری سویله یعنی نه بتون یلان سویله و نه سوز که یلان قات تا که
ابروی و حرمتک اریق صوبی کی اقرب کتیه پس کذب ایتک
ابرویک جریان و عدم قراره سبدر و کذب هر کسدن مذمومدر
(فاما سلطانن زیاده مذمومدر زیرا غیر یسی کذبیه یا جلب منفعت

و یا دفع مضرت ایدر سلطان دفع وجایه کذبیه توسل ایتکه حاجت
بوقدر پس حل و عقد و تصرفاته قادر اولان کسدن کذب خبیثت
زایه سنه نشاند * از خلاف و از خیانت باش دور * تابودیوسته بروی
تونور * دور باشک مفعولی و از اکامتعلقدر نور بودک فاعلی و پیوسته
مفعولی و برا کامتعلقدر و بعد الجمله امر سابق تعلیلدر خلاف وفاقک
ضدیدر خیانت دخی امانتک ضدیدر یعنی خیانت امانتده علی خلاف
الشرع تصرفدر که نقض عهد ایتکه حقه مخالفقدر پیوسته اولاشق
و چاتق و اولاشمش مصدری پیوستن در اولاشق و اولاشدر مق
معناسنه مضارعنده حذف سین و جلب نون و دالله پیوند و پیونده
دیرل بعض نسخ ده بر یرینه درد و شمشدر نور مایدرك به ولایدرك در
(بو تفسیر اوزرنه الله تعالی به دخی اطلاق اونور فاعرفه (معنای بیت)
بودر که حقه و خلقه مخالفندن و حق و خلقک امانتده خیانتدن دور
و بعید اول تا که متصل یوزک اوسننده نور اوله یعنی دائما نورلو اولسون
دیر سک خلاف و خیانت ظلمتی از اله ایله زیر نور طاعتله ظلمت
معصیت بر یرده اولماز و بونده خلاف و خیانتی تخصیص ایلدی و ترکی
سبب نور قیلدی زیرا الله تعالی وفاق و اجتماعی سور خلاف و افتراقی
سوزن حتی طلاق سبب افتراق اولمغله ابغض مباحاتنددر و انساک
خلقندن مقصود تحصیل امانتدر اگر شرائع و اگر حقائق و اگر
سائر و دائع و امانات و امر دین و دنیا وفاقله نظام بولور خلافتله دکل
فاهم جدا * کره می خواهی که کو بنسبت نکوی * ای برادر هیچ
کس را بد مکوی * کو بنسبت جمع خلقه را جعدر و ناء خطاب مفعول
اول و نکوی ثانی و بعد الجمله که رابطه سیله خواهی به مفعولدر
و خواهی جمله سی دخی فعل شرطدر (نکوی نونک کسره سی و کاف
عربیله) و مکوی کاف فارسیله در و ایکسی دخی یا لله و یا سز مستعملدر
ومده الف اولسه اودخی بویله در مثلاً خدا و خدای دینلور و بوندن
فهم اونور که بالاصل کله دندر (هیچ کس مکویک مفعول اولی) و بد
ثانیسی در و بعد الجمله جزاء شرطدر (معنای بیت) بودر که اگر دل سک که
سکا ایوسو بیامه ل بدسویلدلر ای برادر سندخی هیچ بر کسیه بدسویله
زیرا ایلو که ایلوک و کله که کلهک ایله مقابله اولنه کلسدر و دیمشدر که

کامتین تدان وبالکأس التي تسقى تسقى وقرأته کلور (هل جزاء
 الاحسان الا احسان) وینه کلور (و جزاء سبته سبته مثلها) ویهشدر در که
 کران جانه یعنی ثقیل اولان کسیه حرف ثقیل سوبله تا که سندی
 اندن ثقیل سوز اشقیه سن ز را طاع رد صداده بی اختیار در یعنی
 طاعه چاغر ن آدمک صوتنه وکلامنه کوره صوت وکلام عکس ایدر
 وقبه دخی کوه کبی در * تاباشی در جهان اندوهکین * از حسد در
 روز کار کس مبین * اندوهکین نباشی نک مفعولیدر و بعد الجملة
 مصراع ثانی نک مضموتی تعلیلیدر ز را تابوراده تا غرضدر عرییده
 لام علت کبی از مینه متعلق ودر دخی اکا ظرفدر اندوه غم و غصه
 اندوهکین غصه لو اندوهناک کبی ز را کین کاف بحمیله ادات نسبتدر
 کافی کتب اللغة و بضیلر دیدیلر که کین اصلنده اکین در الف ممدوده
 ایله شی آخرله ترکیب اولنیجق الف حذف اولور اکین مندر و یصدق
 و یورغان کبیلرک ایچنه طولدر دقلرینه دیرلر غمکین و غمکین کبی که غم
 طولمش و غم طولمش دیمکدر اصلری غم اکین و غم اکین در و بو قول
 صوابه افریدر ز را نسبت ایچون اولان ین لفظی در که یانست و نون
 تا کید نسبت ایچوندر سمین وزرین کبی نسبتده کاف دخی زیاده
 اولور دیمک ضعیفدر (حسد بالانه در) روز کار زماندر مراد حسن حال
 و حوالمقدر ذکر محل و اراده حال طریقله (مبین نهی حاضر در
 مصدری دیدن در کرمک معناسنه مضارعنده دال علی غیر قیاس
 بایه قلب اولوب بند و یلنده دیرلر (معنای یت) بودر که تادیار غم
 و غصه لو و یا خود غم و غصه ایله طولمش اولیده سن یعنی بویله
 اولماقدن اوتوری حسد یوزندن کسیه نک دنیا جهتمدن حسن حال
 و خوشلغنه باقیه سن ز را حسد صفت شیطانیه در پس عاقبت سنی
 پردرد کرفتار ایدر و غم دوشورر بومعنادن کرکدر که حسدی
 غبطه نه تبدیل ایده سن و غیرک علم نافع کبی علم استیه سن تا که اهل
 دینی احیا ایلیدسن و عاملرک اجری قدر اجر بوله سن و کذلک غیرک
 مال حلالی کبی مال دلیه سن و خیرات و حسنات ایله ذکرک جاودان
 و سرای آخرتک آبادان اوله فافهم * در سخاوت کرش اگر داری غنا *
 * تافزید آب رویت از سخا * در کوشه ظرفدر و بعد الجملة جزاء

مقدم و ما بعدی شرط مؤخر در که لاجل الضروره تقدیم و تاخیر واقع
 اولمشدر (آب فزایدک فاعلی و از اکا متعلقدر و بعد الجملة ماقبلنه
 تعلیلیدر) کوش کاف عربیله امر حاضر در مصدری کوشیدن در و در شقی
 و جالشقی معناسنه (غنا فکرمک مقابلیدر که بی احتیاج اولمقدر) فزاید
 فعل مضارعدر مصدری فزون در ارتق و ارتورق معناسنه مضارعنده
 و او پرینه الف و یا کتوروب فزاید و فزاینده دیرلر (فزون اسم مصدر در
 آرتوق معناسنه و همزه ایله افزودن و فزاید و فزون دخی دیرلر
 (و دقا قده کلور که فزون آرتقدر اصلی افزون در افزودن در که
 معناسی آرتقدر الفی حذف اولمشدر مقابلی کاست در که معناسی
 اکسکدر اسمدر کاستن دن که معناسی اکسکدر افزون ایله بیشک
 فرقی بودر که ارتغله زاید اولان نسبه افزون و ابتدادن زاید خلق
 اولانه بیش دیرلر (معنای یت) بودر که اگر غنا و دولتک واریسه
 جو مردلکه و فقیرلره صرف ایتمکه چالش تا که سخا و بذلک سبیلله
 آب رویک افزون اوله یعنی کر چه خیری احواله دخی یوز صوبی
 و حرمت حاصل اولور فاما سخا نه زیاده لک بواور ز را خلقده فقر
 ذاتی اولمق حسبیلله ماله میل ایدرلر بومعنادن کرم کور دکلری کسیه
 تعظیم ایلرلر کریم دخی **کرمی** سبیلله حرمت و عزتی آرتورر
 * بردباری و وفادارای کزین * زانکه آب روی فزاید ازین * کزین
 امر در بردباری اکا مفعولدر فزاید مضارعدر آب روی انک فاعلیلدر
 ازین اکا متعلقدر (بردباری ده یا مصدریه در بانک ضمه سبیلله یواش
 حلیم کبی و یوک کوتوریمی و کوچ چکیچی معناسنه بردبار یواش یعنی
 حلیم اصلنده فعلدر که برد ماضی و بارانک مفعولیدر صکره معنای
 مذ کوره نقل اولندی (وفادار وصف ترکیبی در اصلی دارنده وفادار
 آخزنده یا مصدریه در) کزین کاف بحمیلک ضمیمه در که مصدری
 کزیدن کلور اورندلمک معناسنه مضارعنده کزیند و کزیننده دیرلر
 (معنای یت) بودر که یواشلق و وفادالق اختیار ایله تیر مشرب
 و غدار اوله شول سبیدنکه بوایکی صفتدن آب روی زیاده اولور
 انکیچون کادال حلیم یکون نبیا دندی یعنی حلیم و خلقک یوکن چکوب
 تحمیل ایتمک انبیا صفتی در و وفادخی بویله در که عهدنه طور مقدر

كرك حق و كرك خلقه قال الله تعالى (يوفون بعهدهم) فافهم
 * هر که او با خلق بخشاید همی * بی شک آب رویش افزاید همی *
 با بخشاید متعلق در و بعد الجمله اویه خبر و او دخی بعد الجمله هر که یه
 صفت در زیر هر که هر کسی که تقدیرنده در که مبتدا در آب روی
 افزاید فاعلی و بعد الجمله مبتدایه خبر در (همی ایکی موضعه دخی
 حقیقتده فعلار اوزرنه داخلدر که همی بخشاید و همی افزاید دیمکدر
 می حال ایچون و اولنده هاء متوحه تا کید حال ایچوندر (بخشاید
 مضارعدر مصدر اصلبسی بخشودن در که اسرککدر مضارعنده
 و او الفه قلب اولوب بخشاید و بخشاید اینده دیرل مصدر فرعیسی
 بخشایدندر بخشایش اسم مصدر در اسرککش معناسنه (معنای بیت)
 بودر که هر کسه که خلقه مرحت ایلربی شک انک آب روی افزون
 اولور یعنی خلقی اسرکک و مرحتله معامله قلمق حرمت آرتورر
 انکچون دیرل که کند کدن اسن و اکبر اولانی پدر و برابری برادر
 و اصغری اولاد یرینه بیل یعنی بوجلیه پدر و اخوان و اولاده اولان
 معامله بی ایل که لطف و مرحت و شفقتله در نا که بوصفت رحمانه ایل
 محبوب انقلوب اولاسن و حرمتک افزون اولوب قدر و جاه و لاسن فافهم
 * * در بیان آنکه آب روی ازان زیادت می شود گوید * *
 * می فزاید آب رو از پنج چیز * باتو کویم بشنوی اهل تمیز *
 بونک اعرابی ظاهر و مفردانی مره بعد آخری شرح اولمشدر
 (معنای بیت) بودر که آب روی و حرمت بش نسنندن افزون اولور
 سکا سوبلیهیم ایش و قولاق طوت ای اهل تمیز و ادراک بوندن
 مقصود تنبیه در یعنی امور آتیه حفظنده اهتمام اولنه جق اشیادن
 اولغله اول خصوصده سامعی ایتضادر تا که وارد اولدقه غافل
 اولیه پس لسان فار سیده بشنو و امنالی عریده استمع و الا واعلم
 کله لری کیدر بعد از امور خسته ماضیه تخلیه خاء مجبه ایله بابندن
 اولغله تقدیم و امور مستقبله تخلیه نوعندن اولغله تأخیر اولندی
 زیرا اساس بنادن مقدم در * چون بکار خویش حاضر بوده *
 * آب روی خویش را افزوده * حاضر بوده نک مفعولی و بکار
 حاضره متعلقدر و بعد الجمله شرطدر آب روی افزوده نک مفعولیدر

آب روی و روی خویشه مضافدر و بعد الجمله جزاء شرطدر
 (بکارده بانظر فیه در تنکیم آشفه ده اندر کاردن مفهومدر) بوده ده
 همزه خطاب ایچوندر که اصلنده یاء محذوفه یه توسل ایچوندر
 صکره یا خطابه بدل قلمشدر (بوده ماضیدن قسمدر مصدری بودن در
 اولق معناسنه مضارعنده و او مفتوح اولوب بوددینلور و افزوده ده
 بوده کیدر (معنای بیت) بودر که چونکه کندی کار کده حاضر
 اولمش سن آب روی و حرمتکی آرتورمش سن یعنی اگر ایشکی غیره اعتماد
 اید و ب سپارش قلمز سن بلکه بالفعل حاضر اولور سن فضا خندن
 قورتلور سن زیرا بلکه ایل سنک تد بیر که موافق ایش طوتمیوب سنی
 نجیل ایلیمه و آب روی د و کیه خصاصا که کار خطیری شخص
 وضعده تفویض ایتک محل خطر در و لسان ترکده مثلدر که قورده
 سؤال ایدوب اکسک نیچون قالدردیمش اولدخی ایشمی غیره اصمیرلام
 دیو جواب و یرمشدر * از سخاوت آب رو افزون شود * و زنجیلی
 بی خرد مطعون شود * آب رو شود ک فاعلی و افزون مفعولی و از
 اکا متعلقدر و جاهه سی ایشدایه در و بی خرد شود ک فاعلی و افزون
 مفعولی و مطعون مفعولی و از اکا متعلقدر و بعد الجمله ما قبلنه
 معطوفدر (بجلی ده یا مصدریه در) بجلی مالی مستحقندن امساك
 ایده نه دیرل (بی خرد عقلسردر مطعون طعن دندر که مزراق
 و بوبنوز و امثالیه ضربدر صکره و قیعه ده قولله اولان ظو قیقهده
 بطریق الاستعاره استعمال اولندی قال الله تعالی (وطعنوا فی دینکم)
 و مبارک دید کله مرضه مبتلی اولانه مطعون دیدیلرز یا طائفه
 جنک رحله طعن و ضربندن حاصل اولور و بعض نسخده مطعون
 یرینه ملعون دوشمشدر علیه اللعنه (معنای بیت) بودر که سخا
 وجود و کرمندن انسانک حرمتی آرتار و بی عقل اولان بخیلانی اوچندن
 تعیب و تقیح و قدح اولنور و خلقک دلنه دوشوب رسوای و بد نام
 اولور بوراده بی خرد دید و کی بخک نقصان عقلدن ناشی اولماسنه
 دلالت ایدر زیر عقل کالی اولان آدم مقتضای عقل و شرعی
 مراعات ایدر و امور واجبه و مستحسنه محافظه ده تقصیر ایتیز
 و بوندن فهم اولنور که مؤمن عاقل هر وجهله محل تمیدن حذر

و مظان قیل و قال و طعن و تشنیع در گذر ایله * هر که حاضر نیست
 ندر کار خویش * ریزد آب روی از رخسار خویش * بونک عربی ایله
 ترجمه سی کل شخص اینس بحاضر فی فعله دیمکدر پس حاضر
 بحسب المعنی نیستک مفعولی و فاعلی هر که به زاجع ضمیر در اندر
 حاضر متعلقدر و بعد الجملة هر که به صفتدر زیرا هر که هر کسی
 دیمکدر که مبتدادر (آب ریزدک فاعلی و از اکاتعلقدر و بعد الجملة
 مبتدایه خبردر) ریزد فعل مضارع لازمدر و وکیلور معنای عربی ده
 ینصب کی مصدری ریزیدندر و وکیل معنای انصب کی (رخسار
 یوفنده تدوین اوانسان جمیع کتب لغویه ده تخریر ایتدکری بودر که
 رخسار اصلنده رخساردر که رخ یکاق و زار که برکانهک آخرنه لاحق
 اولور موصوفک کثرته دلالت ایدر (کلزار و لاله زار و امشالی کی
 و آخری حرف حلق اولیان کله به متصل اواسه زائله سینک قرب
 تخرجی اولقی سببیه زائله سینک قلب اولوب مثلاً رخ زارده رخسار
 و شاخ زارده شاخسار و کهن زارده کهنسار و ریزد کثر حقیقیه
 اولماغله رخسارله دگر می و بونک یکاق مراد اولور کونا بر قاج یکاق
 حکمنده در و این کمال دقایقه دیمشد که سار دپه در شاخسار
 بدایق دپه سیدر چاهسار قیو باشدر چشمسار بکار منیعدر که سار
 بوراده بطریق الاستعاره در رخسار دکی کی که یکاغک اورتی سینه
 بوجه برینه دیرل یعنی یکاغک بومروجه بری زیرا رخسارده کزنک
 وجهی بودر انتهی ملخصا اشته بونک کلامندن سار زاردن
 مقلوب اولدیغی معلوم اولدی و لکن لسان فرسه مناسب اولان
 اعتبار اولدر که رخسارده کزتی کثر اعتباریه به جلددر زیرا بونده
 مبالغه وارددر که مقام مدحه مناسبدر و بونک نظاری دخی بوبلدر
 حتی شاخسار که بوداقلقدر اگر بر بدایق اولوب زیاده منتهی ایسه
 مبالغیه مجولدر و و کذلک شاخ که بوی نوزدر بر اولوب عظیم قرنده
 عظیم واریسه کثر اعتباریه به راجعدر و لسان عربده دخی بومعنی
 جاریدر یعنی مفردی جمع منزله سنه تنزیل ایدوب سیغیه جمعه تعبیر
 ایدرل سر و یل کی کویا هر قطعه سی بر سر و اله در و عجم محبوبه
 جانان دیر مع هذا بر جاندر زیرا همان بن خسته نک جانی دکسن جان

عالم سن) و فتنه بر قاج جان و نیجه روح روان منزله سنده دیر پس
 بومعنایه الف و نونی نسبت معنای سینه اخذ ایتکه حاجت یوقدر
 و این کماله بود قانقدن ذهول ایدوب اظهار نقصان دوشمزدی و لکن
 دیمشدر که لکل صارم کبوه و اول کابده بومقوله مرجوح اعتبارلر
 و بلکه سقط سوزلر چوقدر (معنای بیت) بودر که هر کسه که کندی
 کارنده حاضر دکل وایشنی غیره اصمزلر انک آب روی رخسارندن
 دوکیلور و حرمتی قالمز و صوبی کسکش اغاج کی قوریوب قالور فافهم
 * هر کرا باخلق بخشایش بود * آب روی اودر افزایش بود *
 تقدیری هر که اورا بود بخشایش باخلق بود آب روی اودر افزایش
 دیمکدر اورا بده متعلقدر که رالام جاره معنای سینه در تقدیم اواندیغی
 که به ارتباطندن و ایکبسی کله واحده حکمنده اولدیغندن و توری در
 با بخشایش متعلقدر بخشایش دخی بودک فاعلیدر و بعد الجملة
 هر که به صفتدر که هر که دخی هر کسی تقدیر یله مبتدادر (هر لغظی
 کل افرادی معنای سینه احاطه افراد ایچوندن آب روی ایکبسی بودک فاعلی
 و در اکاظر فدر و بعد الجملة خبر مبتدادر) بخشایش اسم مصدردر
 اسرکیش معنای سینه در و لکن بویله مواضعده مصدر معنای سینه حل
 اولور بخشودن در که اسرککدر مرحت کی (افزایش دخی بویله در
 یعنی اسم مصدردر در آرتش معنای سینه زیرا افزون ارتوق و افزایش
 آرتش در مراد مصدردر که افزودن در آرتش معنای سینه (معنای بیت)
 بودر که هر کس که انک خلقه مرحتی اوله انک حرمتی ارتقده اولور
 زیر ارجح و حرمت بری برینک مقلوبیدر پس شول دلد که صفت
 رحت اوله انک صاحبی حرمت و عزت بولور و رحتک نتیجه سی
 معاونت و امداد و انعام و فضالدر پس مالیه و بدلیله اولانه شاملدر
 * باش دائم بردبار و ماوفا * تا بروی خویش بینی صد صفا *
 دائم ظرفدر بردبار باشک مفعولیدر تا تعلیلیه در بروی ده باظر فیه در که
 بینی به متعلقدر صد صفا بینی نک مفعولیدر و بعد الجملة مصراع اولک
 مضبوطی تعلیلدر بردبار یواش معنای سینه در حلیم کی فعلندن مفعولدر
 عربی ده قیل و قال کی یعنی اصلنده برد فعل ماضی و بارانک مفعولیدر
 صکره حلیم معنای سینه نقل اولندی یوخسه وصف ترکیبی دکلدر زیرا

وصف ترکیبی ده مشتق مؤخر در (بارکش کبی که اصلند کسند)
 باردر معمول عامل اوزرنه تقدیم و ترکیب اوانور صدقحه یوزدر مائه
 کبی اصلند سین در وایکسی دخی مستعملدر صفا کد رک ضدیدر
 یعنی برنسنه بی شوبندن تخلیه صدر (عسل مصفی کبی که شمعندن تصفیه
 اولمشدر (معنای بیت) بودر که دائما حول وحلیم اول که صفت
 اندیاد و عهد که طور و وعدی انجامزایله که غداراق منافقصر صفتیدر
 تا که کندی یوز کرده یعنی اوزره صد صفا یعنی چوق صفا کوره سن
 زیرا صد بویله مواضع ده تکثیر ایچوندر بوراده صفا ن مراد
 حرمتدر زیرا یوزی مصفی و منور اولان کسه نک حرمتی زیاده در
 وبردخی چونکه حرمتدن آب روی ایله تعبیرایتدی صغوت ایسه آبک
 لوازمنددر نیکم آب صافی دیرل ماء قراح کبی که ایچنه خار جدن
 نسنه محالطه ایتماش اوله * دوستی بابی هنر عین خطاست *
 * ورننداری دشمن اوراهم رواست * دوستی مبتدا با کاتعلق عین
 خبر و خطابه مضافدر و حرف شرطدر اصلی واکردر اونداری نک
 مفعول اولی و دشمن تانیسی در لاجل الضروره ثانی اول اوزرنه تقدیم
 اولمشدر و بعد الجملة فعل شرطدر رواست مبتداء محذوفه خبردر
 تقدیری این ناداشتن هم رواست دیمکدر (هنر عینک ضدیدر نیکم
 نیجانی نک بویتندن معلومدر) بیت (حرفی اوچ اولغله ایکبسنک)
 (برمیدر فی الحقیقه عیب و هنر) و کتب لغویه ده کلور که هنر
 صنعت و صنعتده مهارتدر (هنرمند و هنرور هنرلوردر عین بوراده
 غیرک مقابلیدر عین خطا نک معناسی خطا نک غیری دکلدر بلکه
 نفس خطادر دیمکدر زیرا عین معانی کثیره اوزرنه کلور که از جمله
 عین الشیء ذات الشیء دیمکدر خطا صواب مقابلیدر النی مقصوردر
 مدی خطادر زیرا خطا مهموزدر ناقص دکل مهموزده ایسه الف
 ما قبلنک فتحه سنی بیان ایچوندر فارسیده ماضی مقید و اسم فاعل
 و اسم مفعول آخر لنده اولان هاء غیر لغوظه کبی هم تخفیفله جمع وضع
 معناسنه در بوراده مراد مصراع ثانی مضمونی ایله اولک اجتماع
 وبری بریده انضمامدر ولایقی و درست و جائز دیمکدر اشتقاقی
 رفتن در روان مرورایدی در سر و روان کی جوازده معنای مرور

اولغله عجم جائز کور رمبسن دیمکد یرده رواداری دیر (معنای بیت)
 بودر که بی هنره دوستلق و محبت ایتک خطادن غیری دکلدر بلکه
 عین و نفس خطادر زیرا محبت یا علمی وافر و یا صنعتده ماهر اولانه
 کرکدر تا که ظاهر و باطننده اندن مستفید اوله و علاقه و الفتندن
 فائده بویله و عمری هبا و حاصلی هوا اولیه واکرا و مقوله هنر سرنی دشمن
 طومنز و عداوت ایتیمکد دخی جائز و سزا در یعنی نه دوست و نه خود
 دشمن اول زیرا بی هنر اولقی عداوتی اقتضا ایتیم بلکه او مقوله ناقصک
 خصوصنده خالی الذهن اولقی لازمدر که فی نفس الامر لایضر و لاینفع
 قبیله ندر * تا بماند رازت از دشمن نهان * سر خود باد و سستان
 کمتر رسان * راز بماندک فاعلی و نهان فاعلندن حال و از نهانه متعلقدر
 سر رسانک مفعولی و با کاتعلق و کمتر مقدره صفتدر که اول مقدر
 مفعول مطلقدر عربی ایله تقدیری اوصل سرک الی الاحباب ایصالا
 قلیلا دیمکدر (بماند بانک ضمیمه در زیرا ما بعد نده میم شفویدر ماند
 مضارعدر اولنده با استقباله تخصیص ایچوندر زیرا لسان فارسیده
 دخی مضارع حال و استقبال میانه مشترکدر و بویله علامت اشتقاق
 وادات توسل دخی دیرل اصلنده مکسوردر راز و سر بر معنایه در که
 کنم اولنان نسنه در ضد الشهرة معناسندلکن راز فارسی و سرعربدر
 کمتر آزارق معناسنه در تفصیلی بالاده در بوراده قلت عدم مدن
 کتایه در رسان امر حاضر در مصدری رساندندر و رسانیدن
 ایرشدر مک معناسنه (معنای بیت) بودر که تا که سنک رازک دشمنندن
 نهان قاله یعنی دشمنندن مستورا و لمقدن اوتوری کندی سمری دوستلره
 آزارق سویله یعنی هیچ افشا ایتیمه زیرا دیمکدر در که کل سر جاوز لاشین
 شاع یعنی ایکی لبدن چقان سر درون احباب قولانغه کیرسه دخی
 آخر دشمن اغرنه دوشر و ضبطی قابل اولماز پس آنی درون دلده
 حفظ ایدوب هیچ بر فرد آچامق کرکدر و الا بر دخی قیاسنمز و بونده
 مطلقا سر داخلدر کرک اسرار کونیه و کرک اسرار الهیه زیرا همدل
 نادر و رازدار کیا بدر و بوفقییر نیجه اسرار الهیه احباب نامنه اولنلر
 ایچون تحریر ایتیم ایدم آخر اعدا النیه دوشوب نیجه زحمتلر چککدی
 * تانکری پیش مردم شرمسار * آنچه خود نهاده باشی برمدار *

پیش نکردی به ظرف و شرمسار مفعول وجهه سی مصراع ثانی به
تعلیل در آنچه آن چیزی که دیگر که مبتدا در خود مبتدا ثانیه که
انت مقامند در نهاده کر چه فعل ماضی مقید منفی در فاما نفی
حقیقه باشد به قید و نهاده بحسب المعنی اکا مفعول در فارسیله تعبیری
نیاشی نهاده او و عربیله لم تکن انت واضعه دیگر که بعد الجملة
خود خبر و خود دخی بعد الجملة مبتدا اوله صفتدر و برمدار جمله سی
خبر در تا تعلیلیه نکردی کاف عجمی ایله نشوی معناسنه در شرمسار جمل
اوتانمش معناسنه و دقایقه کلور که شرمسار اصلی شرمه سار در ترکیب
اولنچق ها حذف اولنمش در شرمه ده کی ها نسبت ایچوندر سارده کی
ها کی (شرم اود در شرمه اود لودر کشی اوتانچق باشی اشاعه
صلار اثر خیا اندن ظاهر اولغین اکا نسبت ایدر لر برکسه اوتانسه
نجات کسه شرمسار اولدی دیر لر (برمدارده بر استعلاء افاده ایدر
مدار نهی حاضر در مصدری داشتن در طومق معناسنه مضارعنده
شین رایه قلب اولوب دارد و دارنده دیر لر برداشتن و برداریدن رفع
معناسنه یعنی قالد رفق پس مدار قالد رمه دیمک اولور (معنای بیت)
بودر که تا که خلق او کنده نجل اولیه سن یعنی انلرک یانلرنده
اوتانماقندن اوتوری اول نسنه بی که سن کندک قومامش اولاسن
الکله قومدغک نسنه بی فالد رمه تا که تهمت و نجاتندن خلاص اولاسن
زیرا اول نسنه نک محل مخصوصده وضع اولنیدیغی بر مصطلحه دائر
اولا که واضعی یلور و بومعنی بین الناس کثیر الوقوع در انکیچون
فضوللق ایدنلر آخر شرمسار اولور لر پس خانه غیرده واثالنده
اوضاع غیره وضع و رفعله مداخله اینه زیر سرندن بی خبر سن
* ای برادر پرده مردم مدر * تاندر پرده ات شخص دکر * پرده مدرک
مفعولدر شخص لدرک فاعلی و پرده ات مفعولی بعد الجملة تعلیلیه در
(پرده حجاب و نقاب مدرک دالک فتحیله نهی حاضر در مصدری
دریدن در کسراه بر تقی و بچمک معناسنه و اهل لغت اتی کر چه کسره
باینده در ح ایتش لر در عبارت شیخ فتحیله استعمالنه دخی شاهد در
و بوستان سعدی ده دخی کلور (بیت) تو بینا و ما خائف از یکد کر
(که تو پرده پوشی و ما پرده در) و یوسف زلیخای مولانا جامی ده کلور

(بیت) قدم از راه غمخیزی بدرنه (که باشد پرده پوش از پرده در به)
و حلیمی ده دخی دیر که (در قیو وادات ظرفیه و دریدن لفظندن
صیغه امر و وصف ترکیبدر مثلا پرده در کی) ندرد فعل مضارع
منفی در مصدری ذکر اولسان دریدن در و لکن کسره به کوره دالک
کسره سی و فتحیه به کوره فتحیه سیله تلفظ اولنور رانک تشیدی لاجل
الضروره در والا اصلنده مخفدر و مواقع ضرورت مستندادر
زر لفظندم و امثالنده دخی جاری در (پرده ات فصله در زیر و صله
ضرورت یوقدر و اهل لغت دیمش لر در که اکرتاء خطاب آخرنده
هاء علامت اولان کلمه متصل اولسه بر همنه مجتلبه زیاده ایدر لر
بنده ات کی و کاه ضرورت ایچون اول ها و همنه بی حذف ایدر لر
در خزینت کی که در خزینت ات تقدیرنده در و تاء خطاب و میم متکلم
و شین غایبه اصطلاح شمراده حرف اضافت دیر لر کما فی اللغات
شخص عربیدر انسانک و غیرینک ابراقدن کورینن قرالتی سیدر صکره
کسه معناسنه استعمال اولندی (معنای بیت) بودر که ای برادر
و آخرت قرنداشم و برادر کی محبوبم خلقک پرده سنی بر تمه یعنی کر لو
اولان عیونی کشف اینه رفع پرده ایدوب مستوری کشف ایدر کی
بلکه حق ستاریتی صفیله عمل ایله و خالقک خلقیله متخلق اول
تا که برغیری کسه دخی سنک پرده کی بر تمه زیر اتد و کو که کوره
بولور سن خیرا و شرا و حدیث قدسیده کلور (یا عبادی انما هی اعمالکم
ترد علیکم) کل ایدی بصیرت اوزره اول که رحمانی و ملکی و شیطانی
و نفسانی هر نه دورلو صورت اولور سه سندن اولور خار جدن نسنه
یوقدر * با هوای دل مکن زهار کار * تانبارد بس پشیمانیت بار *
با مکنه متعلقدر کار مفعولدر زهار کلمه تنزیه وردعدر کلامعناسنه
و دقایقه کلور که زهارک اصل معناسی صقین در اما وصیت و سپارش
مچلنده تا کید ایچون استعمال اولنور (بس بوراده باء عربی ایله بسی
و بسا کی کثیر معناسنه در) پشیمانیت ده اولان تاء خطاب معناده
نیارده قید در و تانباردک مفعول اولی (و بار که یمش و محصول
معناسنه مفعول ثانی در و بس پشیمانی باره عطف بیاندر تقدیری
تانباردت بار بس پشیمانی (معنای بیت) بودر که صاقن هوای دل

و شهوت طبعی کند که کار ایل و آئی ایش طوتمه تا سکا محصول
کتورمیه که اول محصول چوق بشما نلقدر و زیاده ندامت در یعنی
هوای نفسیه و آرزوی دله تابع اولان صکره چوق نادم اولور زیرا
داعیه شرع و عقل کامل اولد بجه ایش طوتمق اولان وانک که ایشی
هوای و هبا اوله نه هدی و نه خدا قیوسیدر و آخر انک مطرحی آه
و ندامت قیوسیدر فافهم جدا * قدر مردم را شناس ای محترم *
تا شناسد مردمان قدر توهم * قدر شناسک مفعولیدر مردمان
شناسک فاعلی و قدر مفعولیدر و بعد الجمله تعلیلیدر (قدر مقدار در که
کیت دخی دیرل مقصود وزن عقل و اعتبارله اولان قدریدر تکم
برکسه بی مدح اینسه لر وزنده آخر چکر دیرلر (شناس شین معجمه تک
کسر به امر حاضر در مصدری شناختن در آتلق معناسنه مضارعنده
خا سینه قلب اولنوب شناسد و شناسنده دینلور محترم حرملو و معزز
و مکرم بونده محل قدر ده محترم لفظنده اصابت ایتدی هم جمع
و موافقت ایچون اولدیغی مرارا اشارت اولمشدر (معنای بیت) بودر که
ای محترم و معزز کسه قدر مردمی فهم ایل و خلقی مراتبه تنزیل ایت
تا که مردملر یعنی آدم اوغلنلری دخی سنک قدر کی بله لر و سنی عالی
طونه لر و بوابیکی فهمک اثری بر بره مجتمع اوله والا خلاقی بر بره کلور که
ایکی طرفدن دخی حرمتسز لکدر الحاصل خیرا و شررا انسان عجمه
کوره مکافات اولنور * تاز بابت باشد ای خواجه دراز * دست کونه
دار و هر جانب متاز * ز بابت باشدک فاعلی و دراز مفعولی و بعد الجمله
ظرفیه در زیر تا بوراده مادام معناسنه در دست دارک مفعول اولی
و کونه تانیسی و هر جانب متاز متعلق و بعد الجمله دار جمله سی اوزرنه
معطوفدر خواجه بای و بیر و عزیز و دانشمند و قوش ایوکی و بعضیلر
دیدیلر که خوج اصلنده جیم عجمله قوش ایوکی در مثلا خروس
و طویغر و هدهد و امثالک تاجیدر بوسیدن در که تعظیم قصه
ایدوب بعض عزیزلره خواجه دیرلر بوصورنده آخرنده اولان
ها تخصیص ایچون اولور (کونه هاء ساکنه ایله کوتاه دن مختلفدر
قصه دیمکدر قصیر کی که درازک مقابلیدر که اوزوندر طویل کی (متاز
نهی حاضر در مصدر اصلبسی تاختن در سکرتمک وقتی ایومک معناسنه

مضارعنده خا زایه قلب اولنوب تارد و تازنده دینلور و مصدر فرعیسی
تازیدن در زیر بعد القلب اخذ اولمشدر (معنای بیت) بودر که
ای خواجه مادامکه سنک دلت اوزون اوله و خلقه اطاله و پرده در
اولمقدن خالی اولیه سن مرادک اولان نسنه دن الکی قصه طوت
و هر جانب یلوب سکرتمه یعنی هر قنخی جانبیه هر نه مراد ایچون
حرکت اینسک الک مطلوبه ایرشمن و اندن کوتاه قالور پس بو کلامده
مخذوف واردر که بحسب المقام مفهوم اولمغله طی اولمشدر و بونده
تایی تعلیلیه طوتوب زبانت دراز اولمقدن اتوری یعنی اگر دیلرسک
زبانت دراز اوله دلکی کوتاه طوت دیو معنی فاسد در زیر کلامک
ما قبلنه مخالفدر و پردخی لسان عامه دن خارجدر اگر چه من عرف الله
طال لسانه و فتعجه الی دنیادن چکوب علاقات طرفیه حرکندن
منقطع اولان عارف بالله اولدیغی جهندن طویل اللسان اولور یعنی
چوق سویلر و معروفک اسما و صفاتی شرح ایلر * هر کر اقدری نباشد
در جهان * زنده شمارش که هست از مردکان * بونک تقدیری
هر کسی که نباشد اورا قدری در جهان شمارش زنده که از مردکان
دیمکدر و بونک نظائرک اعرابی سبق اینشدر (شمارش نهی حاضر در
مصدری شماریدن در ضمه صایمق معناسنه بوراده لاجل الضروره
شین اسکان اولنور که لفظی بو مقامده تعلیل ایچوندر و هست است
معناسنه در که مردکانه قیددر تقدیری از مردکانست دیمکدر مردکان
مرده نک جمعیدر میت معناسنه که زنده نک مقابلیدر کاف مرده
آخرنده اولان هاء غیر ملفوظه دن بدل و آن ادات جمعدر تکم بالاده
مشر و حدر (معنای بیت) بودر که هر کسه نک که بد خوی
و بد زبان اولدیغندن اتوری دنیاده قدر و اعتباری اولیه سن آئی
زنده صایمه زیر اولیه کس مرده لردندر یعنی میت حکمنده در الحاصل
خوار و حقیر اولان کسه نک حیات دنیویه سی ممات کیدر و حقارتنه
سبب اخلاق ردیه در * از قناعت هر کران بود نشان * کی توانکر
سازدش مال جهان * تقدیری هر کسی که نبود اورا نشان از قناعت
کی سازدش مال جهان توانکر دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در
قناعت قسمته رضا و زیاده طلب ایتمکدر اوراده رالام جاره معناسنه در

عرب له دیر (توانگر قادر دیمکدر زیرا توان قدرت و کرکاف مجسمی ایله
ادب فاعل در که ترکیده جی معناسن افاده ایدر (زرکر قبو مجی در
توانگر قدرت بولبی در) سازد مضارعدر مصدری ساختن در دوزمک
معناسنه مضارعنده خازیه قلب اولنور (معنای بیت) بودر که
هرکسه که انک یچون قناعتدن نشان اولیه و موجود اولان مرتبه در
زیاده سن طلب ایلیم یقین آنی مال دنیا توانگر و غنی دوزر یعنی
اهل حرصی بتون مال عالم طویرمز و هر نقد ر حقوق بولیمه طویدم
دیمز بلکه قبرده طویراق طویرور که استخوان و دیده سنک ایچمنه
طولار پس نعیم مزیدنی آخیره آلیقو مق کرکر * دائمی باش
از حق ترسکار * باش نیز از رجش امید وار * دائما ظرفدر
از ترسکاره متعلقدر ترسکار می باشک مقولیدر امید وارا یکجی باشک
مفعولی اولدیغی کی از رجعت امید واره متعلقدر ترسکارده ترس فحله
سمدر قورخو معناسنه مصدری ترسیدن در که قورخقددر (کارکاف
مجسمی ایله ادات مبالغه در که فعل ماضی و امر و بعضی اسماء او اخرنه
لاحق اولور و کثرت معناسن افاده ایدر که معنای مبالغه اسم فاعلدر
پروردگار کی که کثیر التریبه در رب کی و آمر زکار کی غفور معناسنه
و یادگار کی که آسکر ریچی دیمکدر و حلیمی ده کلور که اسم فاعل
مقامنده مصدر دن بر اسم اخذ اولنوب آخرنه کارالحاق ایدر ل مثلاً
ساختن لفظندن ساز آلوب ساز کار دیرل موافق معناسنه انتهی
بوصورتده ترس دخی ترسیدن لفظندن اخذ اولنوب ادات کار الحاقیه
مبالغه اسم فاعل معناسن افاده ایدوب زیاده خائف دیمک اولور و بویله
دیمک دخی جائزدر که (ترس ترسندنه دن ترخیم اولنمش اوله وصف
ترکیبی ده اولدیغی کی بوصورتده ادات مبالغه اسم فاعل آخرنه کلش
اولور تکم توان دیرلر که اسم قدرتدر و تواند مراد ایدر لر که فعلدر
و مطلق اسم للاحق اولمق جائز اولدیغی ذکر اولنسان یاد کار لفظندن
و خداوند کردن و امثالندن مستفاد در زیرا خداوند کار صاحب
و مالک معناسنه در مبالغه طریقیه ملوک و سلاطین کی و بحسب
الاعتبار عزیزله و اهل کمال اولنلله دخی اطلاق اولنور حضرت
مولانایه خداوند کار دید کلری کی (نیر نعمة الله ده کلور که نیز حرف

عطف در دخی دیمکدر وینه معناسنه انتهی ینه ایضا معناسنه در
بومقامده اولدیغی کی و انکن نیرک حرف عطف اولماسنده شبهه
وارد در دیو بعضی اعتراض یاشلر در زیرا اسب و استرا سوار کشتند
دیچک برده اسب نیز استرا دئلز و بوفقیرک فهم ایتدیگی بودر که
حرف عطف دخی معناسنه اولمغه نیزی دخی معنای دخی بی مشتمل
اولمغه او حکمده قیلدیلر پس بوندن نیزی نفس الامر حرف عطف کی
استعمال اولمق لازم کلز و قانقده کلور که نیز لفظی ده معناسنه در
مثلاً ترک اولده دیر عجم او نیز دیر نیرک نوزدن فرقی بودر که نوز
دخی در اولنه ها زیاده ایدوب هنوز دیرلر انتهی بالا جمل بوفرک
تجند طائل یوقدر زیاده و دخی بر معنایه در و هنوز دخی شمعی
معنایله کلور مقامنه کوره (امید وار کتب لغویه ده کلور که وار ادات
تسبیه در قر و ار کی و مصاحبت ایچوندن امید وار و بر کوار کی
امیدلی و عظمتلو دیمکدر و قانقده کلور که وار لسان فارسیده
مناسبت و لیاقت معناسن افاده ایدر که ترکی دلدن اندن برارایله تعبیر
ایدر ل راه وار که آت اوصافندندر یوله برار آت دیمکدر در شهوار که
انجو اوصافندندر معناسی شامه لایقیدر کوشوار کویه در قولاغنه
مناسبتی اولمق اعتباریه در مناسبت مشابهتدن بر نوع اولدیغندن
اوتوری مقام تسبیهده ده وار استعمال اولنور (قر و ار کی برکسیه
برسنه لایق و اولمکسیه سر اوار و اولنسنیه سر اوار دیرلر (بزرگوار
اولویه لایق اما اولمغه لایق معناسنه استعمال اولنور بوصورتده
بزرگوارک اصلی بزرگی وار اولور که اندن احتیصار اولنمشدر
(معنای بیت) بودر که دائما حق تعالی دن زیاده خوف ایدیچی اول
و مکرندن امن اوزرنه اوله زیرا کفردر وینه ر جندن امیدلو
و رجا اولونا میداوله که بودخی کفردر تکم بالاده تفصیل اولنمشدر
قال تعالی (لاتأمنوا مکر الله) وقال تعالی (لاتنظنوا من رحمة الله)
الایة فافهم جدا * برعد وی خویش چون بابی ظفر * عفو پیش
آور زجر مش در کذر * تقدیری چون بابی ظفر برعد وی خویش
ش آور عفو و در کذر از جر مش دیمکدر که اعرابی بوندن ظاهر در
(بانی فعل مضارع مخاطبدر مصدری یافتن در بولمق معناسنه

مضارعنده فایه قلب اوانوب باید و باینده دینلور (ظفر عربی در
مطلوبه فوز وغالب اولق) عفو عربی در ذبدن تجاوز و اثری محمود
و دعاده کلور (اسألك العفو والعافية) ای ترك العقوبة والسلامة
(عفو اصلنده قصد معناسنی مشتمل در کویا سندن عفو ایتدم دیمک
ازاله ذنی قصد ایتدم دیمکدر) جرم ضمه عربی در اکساب مکر و هده
استعمال اولنور اصلی جرم در فتحله که آغا چدن یمش کسمک
معناسنه در (کذر بوراده امر در مصدری کد شتن در واز کلک
و بریدن بریره پکیمک و سالیو یرمک مضارعنده شین رایه قلب اوانوب
کذر دینلور (معنای بیت) بودر که چونکه کندی دشتمک اوزرنه
ظفر بوله سن وغالب اولسن عفو او کو که کتور وانک کاهندن کج
یعنی عفو احم اولان مقامده و الاشر عدن و قلبدن استغنا یله واکا کوره
عمل قیل زیر بعض اعدا وارد که قتلی و یاغیری وجهله مؤاخذه سی
لازمدر نتکم بعض حیوانات حل و حرمده قتل اولنور فاره و کلر
و کلب عفور و عقرب و دولنگج دید کاری قوش کبی * با تواضع باش
و خوکن با ادب * صحبت پرهیز کاران می طلب * یا ما بعدنده امره
یعنی باشه متعلقدر و خودخی کنه مفعول و با کامتعلقدر و بعد الجمله
جمله اولی اوزرنه معطوفدر صحبت مابعدنه مضاف و می طلبه
مفعولدر تواضع عبودیت نفسی یللوب تذلل ایتمکدر که مقابلی
کبردر و ریاستدر انکچون در ویش ریاست اهلی اولماز (ادب امور
مستحسنه بی رعایتدر کرک عبادتده و کرک معاملاندده و کرک عاداتده
وانک جز یاتی چوقدر انسان کامل کرکدر که هر بایده عهده سندن
کله (و پرهیز کاران پرهیز کارک جمیدر پرهیز کار صفت شبهه در
اهل تقوی معناسنه (می طلب امر حاضر در مصدری طلبیدن در
استمک معناسنه مضارعی می طلبد کلور اصلنده عربیدر و لکن عجم
نعیم و نصریف ایتمکدر (معنای بیت) بودر که تواضع صفتیه اول
و ادب خوی ایه و اهل تقوی صحبتی طلب ایت اشقیبا مجلسنه اوتورمه
زیرا تواضع و ادب صفت انبیادندر علیهم السلام و متواضع و متأدب
اولان کسه انبیائله مجانست و مناسبت ایتمکله وصف مذکور علو
درجه سینه سبب اولور و کذلک مجاس تقوی مجلس رحمت و مجلس

فسق مجلس غضبدر بناء علی هذا اعوذ برضاک من سخطک موجبجه
امباب غضبیدن فرار و دائرة رحمتده قرار ایتمک کرکدر و انسان بالفعل
فسق ایتمک دکل بلکه فاسقه و آلات فسقه نظر ایتمک بله منهیدر
* بردباری جوی و بی آزار باش * تا که کردد در هنر نام توفاش *
بردباری مابعدنه مفعولدر (و بی باشه متعلقدر و بعد الجمله جوی
جمله سی اوزرنه معطوفدر (نام کردد فاعلی وفاش مفعولدر
و در اکاظر فدر بردباری ده یا مصدریه در بردبار حول و حلیم در
نتکم تفصیلی مرور ایتدی (جوی امر در مصدری جوییدن در
آرامق معناسنه (آزار آزدن لفظندن مشتقدر و اسم مصدر در
آزدن و آزاردن آزارلق و انجتمک و سوکک معناسنه (هنر خصال
جمیده و صنعت و مهارتدر (فاش عربی در اصلنده فاشی در تخفیف
یاسنی حذف اید و ب فاش استعمال ایدرلر فشو عتو و زنی اوزرنه
بر نسنه نک انتشار و ظهوریدر نتکم مرور ایتدی (معنای بیت)
بودر که یواشلق آره و دله یعنی خلقک هر نه ایسه یوکن کتور بیچی اول
و بی آزار اول یعنی کسه بی رنجیده ایتمه و سب و شتم ایتله و دهایی
محفوظ طوت تا که هنر ده نامک فاش و منشراوله یعنی بویله خصال
جمیده و اخلاق جمیلکه سببیه اسان ناسده ایونامک سوبلنه و خلق
سنک حسن حالنه شهادت ایده لکه انتم شهداء الله فی الارضی
موجبجه انلرک حسن شهادتکری عند الله قبوله قریندر خصوصاً
دیمکدر که قرق نفر کسه برولی عرفی حکمنده در ولی نک شهادتی
ایسه مفعولدر زیر ترکیه نفس ایتمکله کلام شوب اغراضدن خالصدر
* همچو تر یاقند دانایان دهر * قاتلندای خواجه نادان چوزهر *
همچو تر یاقند مقدم خبر و دانایان دهر مؤخر مبتدادر قاتلند ایلله
نادان دخی بویله در (همچو کله تشبیه در مثل معناسنه در هم لفظی
موافقه دلالت ایدر مآلی تشابهدر که ایکبسی بری برینه تشبیهده
موافقدر دیمکدر کویا دانا تر باقه بکره دیکبی کبی نافع اولمقده تر باق
دخی دانیه بکرز مفید اولمقده نتکم علم بیانده کلور (بیت) رقی الزجاج
ورقت الخمر (فتشایها و تشاکل الامر) (فکنا نما خمر و لا قدح)
و کانا قدح و لا خمر (تر یاقند اصلی تر باق اندد راند بوراده است

که رابطه در آنک جمع در یاران من اند بنم بارل مدر دیمکدر تریاق و در یاق
کسرله معروف نسنه در که زهرلک مضر تن دفع ایدر یعنی بردوا
مرکبدر که ابتدائی ماغنیس دیدکری حکیم اختراع ایلدی صکره بر حکیم
دخی کلوب لحوم افای زیاده سیله انی تقیم ایتدی و تارنج کزیده ده کلور که
دفع زهر ایچون مارافعی دن معمول اولان تریاق افریدون دیدکری
پادشاه دوزدی و قاموسده کلور که تریاق یونانی در صکره تعریب
اولمشدر و صحاح جوهریده فارسی معربدر دیمشدر یعنی فارسیده
تریا کدر صکره کاف قافه تبدیل اولنوب تریاق دلمشدر نیکم ساخته
افریدون اولق اکا دالدر زیر افریدون ملوک عجمدندر و لکن کلام
قاموس اصحدر زیر حکما یونانیه در و معاجین و ادویه انلردن قالمشدر
پس اصلی تریدر تا ورا آنک کسرله ری ویا نیک تشدیدله (دانا یان دانک
جمعیدر اصلی دانا آن در همزه ایله که آن ادات جمعدر و لکن تخفیف
همزه بایه قلب اولمشدر دانا صفت مشبهه در مبالغه ایله عالم معناسنه
علیم کی و مفتاح الایده ده کلور که صفت مشبهه مضارعدرن مشتقدر
طریق اشتقاقده کاه فعل مضارعک آخر حرفن الفه ابدال ایدوب
مثلا کوید ویند لفظندن کویا وینا دیرلر و کاه الفه برنون ضم
ایدوب مثلا کرید و نالد لفظندن کریان و نالان دیرلر و بوصیغه ایله
مبالغه اسم فاعل مراد اولسه ده جائزدر انتهی و بعضیلر دیدیلر که
صفت مشبهه امردن مشتقدر مثلا داناده دان امردر آخر نه الف
زیاده سیاه صفت اولور و دقایقه کلور که دان اسم فاعلدر دانستن دن
معناسی بلیبی در داننده دن ترخیم اولمشدر نکته دان و خرده دان دن
جز اولان دان دخی بو معنایه در دانا بللو دیمکدر شول الف که آخر
کلمه لاحق اولور معنای اتصاف افاده ایدر شول حالت که عارض
اوله انده ادات توصیف مندر حاجت مندر کی و شول حالت خلق
اوله آنک ادائی الفدر بیناده کی تواناده کی کبی دانانک مقابلی نادان در
کسک مقابلی ناکس و مردک مقابلی نامرد اولدیغی کی اسان فارسیده
نا ادات سلیدر اول کلمه داخل اولوب مدخولنک مدلولنده اولان
وصفی موصوفندن سلب ایدر بوقاعده اوزره نادانک معناسی بلیبی
دکدر دیمکدر نیکم ناسردک معناسی ار دکدر دیمکدر انتهی (دهر

اصلنده عالمک مبدأ وجودندن انقضاسنه دك اولان مدتک اسمیدر
صکره هر مدت کثیره ده استعمال اولندی زمان ایسه مدت قلیله
و کثیره اوزرنه واقع اولور دهری دیرلر بقاء دهره ذاهب اولانه بوراده
دهرله مراد زماندر قال الله تعالی (وما یلهکننا الا الدهر) ای الزمان
(قاتلند بونک دخی اصلی قاتل اندر قاتلدر در معناسنه قتل جسدندن
روحی ازاله در موله فرقی بودر که موت فوت حیاته اولور قتل ده ایسه
مباشرک فعلی معتبردر (زهر آغودیدکریدر زهره اوددر مراره معناسنه
زیاده آجی اولدیغندن اوتوری یعنی اکا نسبت ایدوب زهره دیدیلر
و یاد زهر دیدکری مصنیع زهر دیمکدر (معنای بیت) بودر که زمانک
عالمری وجهانک فاضلاری تریاق فاروق کبی در که زهر جهله محض دوا
و مرض نفسه عین شفا در نادانلر ایسه بونلرک خلافیدر که زهر
هلاهل کی قاتل و مضردر پس نافعدرن استفاده و ضاردرن مباعده
ایده کور قال الله تعالی (وهدیناه التجدین) یعنی الله تعالی سنی طریق
خیره و شره هدایت ایلش و اسبابی بلدر مشدر همان سندخی مهندی
اولوب طریق خیره سلوک و طریق شردن رجوع ایله فافهم * مردم
از تریاک می یابد نجات * خود کسی از زهر کی یابد حیات * تقدیری
می یابد مردم نجات از تریاک کی یابد کسی حیات از زهر دیمکدر که
مردم یابدک فاعلی و نجات مفعولی و از اکا متعلقدر کسی و حیات
وازدخی ایکنجی یابده کوره بویله در (یابد یاء مثانک باء موحده اوزرنه
تقدیمی ایله مضارعدر مصدری یافتن در مضارعنده فایله قلب
اولنوب یابد و یابنده دیرلر) خود بویله برده آخر لفظی کبی مقام تعریضده
استعمال اولور نیکم تصویر معناده کلور (معنای بیت) بودر که
آدم اوغلاننک مسموم اولانی تریا کدن نجات بولور و هلا کدن
قورتلور خود برکسه زهردن حقن حیات بولور یعنی بویله اولدیغن
بیلور سن و سکا دیملود کلدروانی بیلانک عجمدر ایمدی دانانله
نادان دخی بویله در که دانا علم و کمالی ایله هلاک معنویدن نجاته سبب
ونادان جهل و نقصانیه هلا که مؤیددر بوسبیدندر که علم نور
و روح و فیض دیرلر زیرا باعث روشنائی و بادی حیات جاودانی در
جهل ایسه ظلمت و مزیل الحیات و عین بیوستدر والله الحفیظ

* صبر و علم و حلم تو باغ دلند * حرص و بغض و کینه زهر قاتلند * بعض
 نشسته صبر و علم و عقل تو و به منده صبر و علم و حلم تو باغ دلند
 دوشمندر و لکن علم عقده داخلدر و باغ دخی تر باک افاده ایتدوی
 حیاتی افاده ایدر نتکم آشفده کلور اگر چه تر باکله زهرک ظاهرده
 مناسبیت ضدیه وارددر (باغ عجمده رومده بغچه دید کلری در که
 هر نو عدن اشجاری مشتملدر اوزم چغنه اختصاصی یوقدر و باغ
 و باغچه به بالطبع میل ایدوب سبب انشراح صدر و باعث حیات دل
 ایلر یله تر با که بدل باغ ذکر ایتدی زیرا تر باک زهرک مضرتن دفع
 ایتدوی کبی سیر باغ دخی انقباض و کدورتی دلدن ازاله ایدر و انبساط
 و صفا و حیات بخش اولور (دلند قاتلنده اولان اند بالاده کی کبی در
 (بغض حبک ضدیدر یعنی بغض نفسک بر نسنه دن نفرتی و حب
 نفسک بر شیئه انجذاب و رغبتی در و دیمشدر که عداوت ایله بغضاتک
 فرقی بودر که عداوت بغضان اخصددر زیرا هر عدو مبغضدر فاما
 هر مبغض عدو اولماز مثلاً بعض اشخاص بری برندن بالطبع نفرت ایدر
 فاما اور تاده موجب عداوت اولیحق انتقام ایچون کین طومقدن
 خالی دکدر (کینه کاف عربی نک کسر یله خشم و قلبنده دشمنک
 طومق و انتقام الموق دله مکدر که عرب حقد دیر) کینه ور کینلو در
 بقیه مفردات بالاده در (معنای بیت) بودر که سنک صبر و علم و حلم
 و عقل و سایر صفات و خصال حیده ک باغ لک و سبب انبساط
 و باعث حیاتکدر تر باک کبی زیرا بومقوله فضائل ایله قلب زنده اولور
 نتکم حرص و بغض و کبر و کینک و امثال قاتل حیاتکدر زهر کی زیرا
 بومقوله رذائل ایله قلب مرده و نفس زنده اولور مقصود اصلی ایسه
 نفسی قتل و قلبی احیاد و بومعنی حیات حقیقیه اربابی ایله صحبته
 منوطدر زیرا زنده ایله اختلاطدن زنده لک حاصل اولور مرده ایله
 الفقدن مرده لک وجود بولد یغی کبی * فخر جله کارها نان دادنست *
 در بروی دوستان بکسادنست * فخر مبتدا و جمله دخی همزه اضافت
 تقدیر یله مابعدنه مضافدر اصلی جمله کارها در که لاجل الضروره
 همزه حذف اولمشدر دادنست خبر در و نان انک مفعول در بروی
 بکسادنه متعلقدر بکسادن خبر بعد خبردر (فخر نازلحق و خصاله

تمد حدر افتخار کبی (نان خبر در نان اصل اولمغله تخصیص ایلدی
 پس ادم دخی مطلقاً ا کاً منضمدر (بروی بروی دیمکدر که رانک
 حذفیه تخفیف اولمشدر) کشادن اچقدر مضارعنده یا زیاده
 ایدوب کشاید و کشاینده دیرلر اولنده بامضموم اوقنور کافک ضمه سنه
 اتباعا اگر چه بوراده کاف لاجل الضروره اسکان اولمشدر
 (معنای بیت) بودر که جمله کارلر فخری یعنی انسان انکله فخر
 و تمجید ایتکه صالح و سزا اولان ایش نان و یرمک و اطعام طعام
 ایتکدر که قرآنده مواضع عدیده ده مدح و ترغیب اولنان صفت جمله
 و خصالت جمله در و دوستلر یوزی اوزرنه قبولی اچقدر یعنی
 کشاده باب اولوب آینه و رونده به اکرام و انفاق ایتکدر کویا
 کشاده در اولمق سخا و ضیافتدن و بسته در اولمق امساک و ادخاردن
 کایه اولدی و بوراده دوستانی تخصیص ایتدی زیرا بطریق الزیاده
 کلوب کیدن احبابدر اعداد کل و بردخی اهل تقویه رمز در زیرا
 حدیثده کلور که (لایاً کل طعامک الاتقی) اگر چه حضرت ابرهیم
 علیه السلام بذل عام ایدردی و بوندن مراد ذی قدرت اولانی اطعام
 و انفاقه ترغیبدر زیرا معسر اولنلره خرج یوقدر * کرچه دانا باشی
 و اهل هنر * خویش را کمتر زهر نادن شمر * تقدیری کرچه باشی دانا
 و اهل هنر شمر خویش را کمتر زهر نادن دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر
 اولور کرچه کر حرف شرطدر که اگر دن تخفیف اولمشدر و رچه دخی
 دیرلر و لکن چه بوراده اتباع طریقیله در یو خسه بشقه معنایی
 یوقدر (شمر شبنک ضمی و میم فتحیله امر در شمر دندن ضمتین ایله صایق
 معنای ماضی دخی بویله در شمر دکی مضارعی شمر د کلور میم فتحیله
 یو کله نک تفصیلی بالاده در (معنای بیت) بودر که اگر چه دانا و اهل
 هنر اوله سن یعنی بوصف قله متصف اولور سگده ینه کند یکی هر ناداندن
 اقل و انقص عدد ایله زیرا کمال انسانی بونده در و شول که منم دیگر
 نیست دیر قصورنه واقف اولدیغندن در و بوبابده اعلم الخلق علمنا
 ما جهلنا دیدی و ما عرفناک حق معرفتک دیو اعتراف ایلدی و حق تعالی
 (وما اوتینم من العلم الا قلیلاً) بیوردی پس حقدن آگاه اولان کسیه به
 دعوی دوشمن بلکه نواضع دوشمن زیرا دیمشدر که فی کل شیء وفیه

کل شیء فافهم جدا * * تنبیهات آخری * *
 * شد و خصلت مرد نادان را نشان * صحبت صبیان و رغبت با زنان *
 دوشد فاعلی و خصلت فاعلین تمیز در نشان مفعولیدر مرد نادان
 متعلقدر زیر را لام جاره معناسنه در نادان مرده صفتدر صحبت دودن
 بدلدن معطوفله بله (خصلت بوراده رذیله در) صبیان صبی نک
 جمعیدر که هنوز سوددن کسین اوغلاندر بوراده صبیان ایله مراد
 احداث در یعنی حدیث السن اولان اوغلان و تازه لر در (رغبت
 برنسنه بی حرصله ارادت و طلبدر زهدک مقابلیدر که زهد اعراض
 و رغبت توجه و اقبالدر) بازان ده با فی معناسنه ظرفیه در و یا الی
 معناسنه در زیر رغبت فی و یا الی ایله استعمال اولنسه حرص و اقبال
 و عن ایله مستعمل اولنسه زهد و اعراض قضاایدن (زنان جمع زندر که
 مقابل مرددر) (معنای بیت) بودر که ایکی خصلت رذیله مرد نادان
 ایچون نشان و علامتدر یعنی هر کیمده که بویکی خصلت اوله اول کسه
 جهلا و سفها قیلندندر عقلا و اهل وقار کروندن دکل اول ایکی
 رذیله نک بری تازه لر له صحبت و مجلسلر نه ملازمت و بری دخی زلزله
 رغبت و حرص و انلر له الفت و مزاجه در زیر ایکیسی دخی خفته
 دلالت ایدر اگرچه خانوئلر له مخالطه فی الجملة مشروعدر تمتع و تناسل
 ایچون قاعما تازه لر له صحبت بالکلیه ممنوعدر زیر مواضع تهم دندر مکر که
 ضرورت قویه اوله تعلم علم و کتبت و صنعت و امثلی کبی * ناخوشی
 در زندگانی ای واید * مرد را از خوینی بد کردد بدید * ناخوشی مبتدا
 و در زندگانی اکا صفتدر تقدیری ناخوشی که در زندگانی حاصلست
 دیمکدر بدید کرددک مفعولی و مرد اکا متعلق و از بدیده متعلقدر
 و مردک تعلق را لام جاره معناسنه اولمقله در و بعد الجملة مبتدایه
 خبردر ناخوشی ده یا مصدریه در (ناخوش ناملام دیمکدر) (زندگانی
 بالاده تخریر اولندیکه زندگی دیری لکدر حیات کبی کاف زنده آخرنده
 اولان هاء غیر ملفوظه دن بدل و یا نسبت ایچوندر زندگانی در لکدر
 حیاتدن تمتع معناسنه که دیری لک اور زنده متفرعدر کاف و یا
 زندگی ده اولان کبی در الف و نون نسبتده مبالغه ایچون زیاده قلمندر
 کذا فی الدقایق بوراده ظاهر اولان یا مصدریه اولمقله در زیر اگرچه

مصدرده الف و نون زیاده قلمندر و لکن زنده نک فتحه سنی تصحیح ایچون
 کاف زیاده قلمندیخی کبی زندگی به مشابیه لازم کلسون ایچون
 الف و نون دخی زیاده قلمندی (ولید عربی در مولود معناسنه
 بویله مواضعده ای جوان وای پسر معناسنه استعمال اولنور
 (بدید بعض نسخ ده وحید دوشمدر باء عربی نک فتحه له آشکاره
 و بللو معناسنه) (معنای بیت) بودر که ای ولید و جوان در لکده
 ناخوشلق یعنی خلقه ناخوش در لک و اطفاله کچمامک و امتزاج
 قلمامق انسانه بد خویندن ظاهر و آشکاره اولور اگر حسن خلق
 اوزرنه اولسه هر کس ایله خوش کچنور و محبوب القلوب و مقضی المرام
 اولوردی پس بد اخلاق اولان کسه کندی نفسنه لوم ایتسون و تبدیل
 اخلاق ایتسون تا که و کونوا فی الله اخوانا موجبده هر کس ایله اخوت
 مرتبه سنه ایروب آخر حقنده حسن شهادته سرا اولسون * آنکه نبود
 مرور افعیل نکو * مرده می دانش که زنده نبود او * فعل نبودک فاعلی
 مرور اکا متعلقدر که تقدیری مر اورا دیمکدر که را لام جاره معناسنه در
 و نکو فعله صفتدر و بعد الجملة آنکه به صفتدر که آنکسی تقدیرنده در که
 مبتدادر مرده دانشک مفعولی و بعد الجملة خبردر و که تعلیل در
 نبودک فاعلی او و مفعولی زنده در و بعد الجملة تعلیلیه در بویتنک جمله
 مقرر داتی مرارا شرح اولمشدر (معنای بیت) بودر که اول کسه که
 نک ایچون ایوایش اولیه بلکه بد کار اوله انی سن مرده و میت بیل زیر
 زنده لک اسبابندن اوزرنده اثر یوقدر حیات حقیقه نک آثاری ایسه
 افعال جمیله و اخلاق جمیده در حیات صوریه نک آثاری حس و حرکت
 مطلقه اولدیخی کبی و شواکه حقیقه زنده در کمال صورت الهیه
 اوزرنه در و شواکه فی الحقیقه مرده در نصف صورت الهیه اوزرنه در
 میت کبی و بوندن انسان حقیقی ایله انسان حیوانی نک ینسنده فرق
 ظاهر اولدی * هر که کوید عیب تواند حضور * می نماید راهت از
 ظلمت بنور * هر کسی که دیمکدر مبتدا در و کویدک تحتده ضمیری
 اکرا جعدر و عیب مفعولیدر و اندر اکا ظرفدر و بعد الجملة مبتدایه
 صفتدر (راه نمایدک مفعول ثانسی فاعلی تحتده کس در تاء خطاب
 نمایده قیددر می نمایدت راه دیمکدر که نمایدک مفعول اولی در واز و یا

نماید. متعلقدر (عیب شول امر در که بر نسنه انکله مقر نقص اولور
تفصیلی بالاده در) حضور غیبتک ضد یدر غین مجسمه نك فتحه
(ظلمت استنارت شانندن اولان محله عدم نور در محل لیل کبی انکچون
ظلمت لیل دیر لر وجهل و شرک و فسقه دخی ظلمت دینور علم و توحید
وطاعت نور دینلدوکی کبی زیرا ظلمت و نورک هر بری ایکی قسمدر که
حسی و معنوی در (معنای بیت) بودر که هر کسه که سنک عیب
و نقصان و خطای حضور کرده یوز که سویلر اول سنک مخلص
دوستکدر زیر اسکا ظلمتدن نوره یول کوستر یعنی ظلمت عیب و عار
و نقصدن نور هنر و عرض و کماله اخراج ایدر مداحک اولان ایسه
خلافن ایدر نیکم اهل خلاف حقنده کلور (بخیر جو نهم من النور
الی الظلمات فاقهم * مر ترا هر کس که باشد رهنمای * شکر او می باید
آوردن بجای * هر کس مبتدا و رهنمای باشدک مفعولی و مر ترا اکا
متعلقدر و بعد الجملة مبتدایه صفتدر شکر آوردنک مفعولی و آوردن
بایدک فاعلیدر بجای اکا متعلقدر (رهنمای وصف ترکیبی در یول
کوستر بی معناسنه مر شد و هادی کبی اصلنده نماینده راهدر صکره
ترخیم و تقدیم معموله ترکیب اولمشدر مصدری نمودندر کوستر مک
و کور نمک معناسنه مضارعنده و اویرینه الف و یا کتور و ب نماید
و نماینده دیرلر (معنای بیت) بودر که هر کسه که طریق حقده سکا
رهنما و مر شد اوله انک شکر فی یرینه کتور مک کر کدر اوله حقده شکر ایله که
سنی او مقوله مر شده هدایت ابتدی و ثانی اول مر شده شکر ایله که
سنی ارشاد ایلدی زیرا بو مقوله به شکر ایتک امر حقله اولیحق اطاعت
امر لازمدر سجده آدم کبی الحاصل مر شد امر له در نیکم قرآنده کلور
(و ابغوا الیه الوسيله) و شکر واسطه دخی بویه در کاورد فی الحدیث
(من لم یشکر الناس لم یشکر الله) نیکم براءت صدیق رضی الله عنها حقنده
آیات کریمه نزول ایتدکه پدري حضرت صدیق رضی الله عنه اکا
رسول الله صلی الله علیه وسلم شکر له توصیه ایتدی زیرا نعمت
مذکور و وساطت رسوله حصوله کادی پس حق واسطه مراعات
اولحق مقتضای حکمت اولدی * مر خرد مندان عالم را شناس *
خلق نك و شرم نیکو تر لباس * بعض نسخده لباس شناس دوشمشدر

مال بر در الام جاره معناسنه اولمغه خرد مندان شناسه متعلقدر خلق
شناسک مفعول اولی و نیکو تر ثانیسی در نیکو تر لباس احسن لباس
دیمکدر (مر خرد مندان مر زائددر خرد مندان خرد منک جعبدر
عقلا و معناسنه دانشمند بیلا و در ز برآ مندا آخر کلمه لاحق اولوب ربط
و نسبت افاده ایدر و دقا ثقه کلور که شول حالت که خلق اوله انک
ادات توصیفی الف درینا و توانا کبی و شول حالت که عارض اوله
انک اادات توصیفی مندر در خرد منک کبی زیرا خرد بصیرت در چشم
بصیرت ایسه سعیله آخلق وارد در مقابل بی خرد در انتهی بو مقامه
متعلق اولان کلام بالاده در (شناس امر در مصدری شناختن در
اکلی معناسنه مضارعنده خاسنه قلب اولنوب شناسد و شناسنده دیرلر
(شرم اود در حیا کبی) نیکو تر ایدرک یعنی زیاده ایو لباس مایلبس
معناسنه بونده اخلاق جلیله بی لباسه تشبیه واردر اشتمالده نیکم قرآنده
کلور و لباس التقوی ذلک خیر (معنای بیت) بودر که عالم دنیانک
عاقلا ری ایچون ایو خوبی و حیای زیاده کوزل و یرا شور لباس اکله یعنی
احق کندی اوزرنه لباس فاخر تلبس ایسه دخی یرا شمر زیر اخلاق
جلیله دن وجود نده زینتی یوقدر و عاقل یلاس و خر قه کسه دخی
یا قشور زیر حسن الاخلاقدر و انسانه اخلاق حسنه زینت پسدر
کر کسه لباس زینتی اولسون الحاصل عاقل اولان کسه کیه کر کدر که
لباس شهرت قیدنده اولمیه بلکه اخلاق حسنه ایله تخلق ایلیه که
فی الحقیقه لباس بودر خصوصاً حیاء و ادب یوزنی و یولنی طوته
* حال خود را ز دو کس پنهان مدار * از طیب حاذق و از یار غار *
تقدیری مدار حال خود را پنهان از دو کس دیمکدر که حال مفعول اول
و پنهان ثانی وار پنهانه متعلقدر ایکنچی و اوچنچی از اولکیدن بدلدن
حال انسانک نفسنده و جسمنده و مالنده امور متحول و متغیره سیدر
(پنهان باء بحسبک فتحیه کز لو کافی لغه نعمه الله وغیره و لکن ابن کال
پنهانله و پیدا لله آشکاره بی فرق ایدوب پنهانده اختفا غیرک فعلیه
اولور خفی و نهان ده اول معتبرد کلدر پس پنهان مخفی در افعالدن
اسم مفعول صیغه سی اوزرنه مقابلی پیدا در که مظهر در بودخی
اظهاردن صیغه اسم مفعول اوزرنه که غیرک فعلیه مقارن اولان

ظهور در آشکارا که نهانك مقابلیدر غیرك فعلی معتبر دكلدر الحاصل
 آشکارا و نهان و ظاهر و خفی بریابدند و پیدا و پنهان و مظهر و مخفی
 دخی بریابدند (طیب طبنددر مثلثة الطأ که علاج جسم و علاج
 نفسدر) حاذق حذاقة دندر که برنسنه بی تعلم ایدوب مهارت اهلی
 اولمقدر طیب حاذق جسمانی اودر که جسمك دردی مقداری
 علاجنه قادر اوله و طیب حاذق روحانی اودر که نفسك مرضنه
 مطلع و معالجه و ارشاد و تکمیل قادر اوله و مواظندن هیچ بر موطنده
 وقفه و عجزی اولیه (غار طاغده اولان مغاره در اکر واسع دکل
 ایسه و الا کهف دیرلر یار غار اصلنده ابو بکر صدیق در رضی الله
 عنه که جناب نبوته صلی الله علیه وسلم مکة مکرمه قریبده جبل
 ثورده اولان مغاره ده (اذهما فی الغار) موجبجه یار و مصاحب و معین
 اولشدر صکره تشبیه طریقله خواص احبابدن اولان کسیه یار غار
 دندلی زیرا شدتلرده معین و هر حالده مصاحب و همدم در
 (معنای بیت) بودر که کندی حالکی ایکی کسیه دن کز لو طومنه
 و هر نه ایسه سویله بری طیب حاذق و حکیم ماهر دن و بری دخی
 یار غار و مصاحبدن زیرا اکر جسمانی و اکر روحانی در سنك مرض
 و درد که مطلع اولیجق حالك مشدت و هلاکه مؤدی اولور انکچون
 مرید رؤیاسنی مرشد دن کتم ایتم بلکه هر نه ایسه سویلر زیرا
 اظهارنده مصلحت وارد در و یار غار دخی بویله در انکچون جناب
 نبوت حذیفه البجانی بی صاحب السر ایدنمشدر که سائر ابراز ایتدوکی
 اسرار و خفیاتی اکا کشف ایدردی زیرا بو کشفده دخی مصلحت
 وارد در نظر ایله که الله تعالی کتر مخفی ایکن کندی اظهار و اسما
 و صفاتی ابراز ایلدی و لکن نیچه عبادنی محرم راز ایلدی و نیچه لرنی
 اسرارندن اجنبی قلدی * تا صواب کار یینی سر بسر * بر مراد خود
 مکن کارای سر * صواب یینی نك مفعولیه در سر بسر از سر تابسر
 دیمکدر که من الاول الی الآخر جمیعاً و کلیاً معناسنه بر مکنه متعلقدر
 کارانك مفعولیدر (معنای بیت) بودر که تا که ایشوک صوابی کوره سک
 من الاول الی الآخر یعنی جمیع کارم صواب اولسون و او چدن او چه
 هیچ برنسنده خطا ایتیه یم دیر سک ای سر کندی مرادك اوزرنه

ایش ایشله بلکه ایشوکی شرعه تطبیق ایله وهوی و شهوتله ایش
 طومقدن حذر ایت و الا خطا ایدر سن و نادم اولور سن و بونده
 مشاوریه دخی رمزوار در زیر مشاوره ایله استخراج اولنان رأی کاه
 اولور که مراد مخالف کلور پس اوراده کندی ارادتی ترک ایتك لازم
 اولور قال تعالی (و مشاور هم) * تا توانی باز نان صحبت مجوی * راز
 خود را نیز با ایشان مکوی * تا مادام معناسنه در لسان عربی ایله
 ترجمه سی مادمت تقدیر ای مده دوام قدرتک دیمکدر (مجوی نهی
 حاضر در مصدری جستن و جویدن در استمک و ارامق معناسنه
 صحبت انك مفعولی و با صحبت متعلقدر تقدیری مجوی صحبت بازمان
 دیمکدر راز دخی مکویك مفعولی و با اکا متعلقدر) نیز دخی معناسنه در
 شرحی بالاده در (معنای بیت) بودر که قادر اولدبجه زنلرله صحبت
 طلب ایله یعنی صحبت و الفت ایتیه زیرا طلبك ثمره سی صحبتدر مقصود
 کثرت صحبتی منع و نهی در زیرا مخالف وقار و باعث طیش و خفت
 و سبب مذمتدر نتکم بالاده مرور ایتدی و الا فی الجملة اختلاط انبیا
 و اولیاده دخی اولور خصوصاً که (حبیب الی من دنیا کم ثلث الطیب
 والنساء و قرة عینی فی الصلوة) حدیثنده تحبیب نسائك سرنی اربابی
 بیلور و دخی کندی راز و سرکی زنانه آچلوب سویله زیرا ضبطنه
 قادر اولمایوب فضاحتکه سبب اولورلر پس انلر افشای راز ایتك
 محل تهمت اولور * انچه اندر شرع باشد ناپسند * کر داوهر کز مکدر
 ای هوشمند * تقدیری آن چیزی که باشد اندر شرع ناپسند ای هو
 شمند مکدر هر کز کر داو دیمکدر که بوراده چه چیزی معناسنه در که نسنه
 دیمکدر و باشد چه سی اکا صفتدر و چیزی میندادر که خبری مصراع
 ثانی مضمونی در (ناپسند بکلامش یعنی منهی و منکر و مکروه پسندیدن
 بکنمکدر پسند پسندیده و برگزیده معناسنه در مشکل پسند دکه
 نسنه بی بکنین) کرد کاف بحمینك کسر یله چوره معناسنه مکدره
 ظرفدر (مکدر نهی حاضر در کردیدن در دونك معناسنه) هر کز
 تعمیم ازمان و اوقات ایچونددر (هوشمند و صلوة و عقل و تنکیم بالاده تفصیل
 اولنمشدر) (معنای بیت) بودر که اول نسنه که شرع الهی ایچنده
 پسندیده و مقبول دکلدر ای عاقل هیچ بروقتده انك چوره سنده دوغمه

وایشلیه یم دیمه زیر عاصی اولور سن و آخر جزا کی بولور سن زیر
حق تعالی عصیان مقابله سنده وعید و انذار ایتشدر انتقامدن دخی
عاجز دکدر مکر که منهی اولان نسنه بی ارتکابه ضرورت قویه اوله
بوصورته اول نسنه ینسه اذن شرعه معمول اولور حالت مخصوصه ده
اکل میته کی و بعضی محرمانه تداوی و خمره اساعه لقمه و امشالی
دخی انده داخلدر ولکن حرامله تداوی نک جوازی حلالله تداوی به
امکان اولوب طیب حاذقک رایسه اولغسه موقوفدر اگر چه
بواعصارک احوالی لسان و قلمه کنجایشدن دوردر * هر چه را کرد دست
حق بر تو حرام * دور باش از وی که کردی نیک نام * حق کردستک فاعلی
و رافعول اولی زیر تقدیری هر چیزی که اورا دیمکدر که هر چیزی
مبتدادر و حرام مفعول ثانی و بر حرامه متعلقدر و بعد الجملة مبتدایه صفتدر
دور ما بعدند امرک مفعولیدر و بعضی نسخده دور دار از خود دوشمشدر
از دوره متعلقدر و بعد الجملة مبتدایه خبردر نیک نام کردی نک مفعولیدر
و بعد الجملة تعلیلیه در زیر بوراده که تا معناسنه تعلیل ایچوندر
تا کردی دیمکدر (کرد فعل ماضی و آخرنده است رابطه اخباردر
(و حرام و محرم بر معنایه در که حقنده نهی قطعی اولانه دیرلر پس
حرام قطعاً ممنوع اولان نسنه در (نیک نام صفت مشبهه در کوزل
و ابو ادلو معناسنه یعنی ممدوح (معنای بیت) بودر که هر نسنه که انی
حق تعالی سنک اوزر که حرام ایشدر سن اندن بعید اول و حد شرعی
تجاوز ایتمه تا که نیک نام اوله سن یعنی اگر دلرده ممدوح و حقه مقبول
و مرضی اولایم دیرسک حرامدن حذر ایله و الابد نام و مبعوض و مغضوب
اولور سن الحاصل سوء حالک سنی هر وجهله یست پایه ایدر
* چونکه بکشاید در روزی خدای * دل کشاده دار و تنکی کم نمای *

✽

✽

وظیفه در که ترک کونلک دیر صکره رزق مقدرده استعمال اولندی
(تنکی ده یا مصدریه در که طارلق دیمکدر ضیق کی مقابلی فراخی در که
بوللق در وسعت کی انکچون غنی به فراخ دست دیرلر) نمای امردر
مصدری نمودن در کوسترمک و کورنمک معناسنه بوراده متعدی در
مضارعی نماید کاور تنکم سبق ایتشدر (معنای بیت) بودر که چونکه
حق تعالی خزانه کی اولان رزقک قیوسنی اوزر یکه فتح و سنی مرزوق
ایلیه باطنکده کشاده دل اول و ظاهر کده دخی طارلخی از کوستری یعنی
هیچ بوجهله منقبض اوله یعنی تحدیث نعمت طریقله کشاده روی اول
و اثر نعمتی اوزر کده اظهار ایله والا کفران نعمت اولور سن تنکم بعض
اشخاصک رزقه ضرورتی یوغیکن خلقدن جر ایچون فقر صورتی
کوستر و یوندن مستشار شول مسأله که برکسه نک مالی اولوب ولکن
ظلمه شرندن حذرا مالی کیسیه بلدر مسه لایسدر فافهم جدا
* تازه روی و خوش سخن باش ای اخی * تابود نام تودر عالم سخنی *

✽

تازه باشک مفعولیدر نام فاعلی و سخنی مفعولی و در اکا ظرفدر
و بعد الجملة تعلیلدر (تازه معروفدر عرب غرض و طری دیر بوراده
تازه خندان معناسنه تازه روی کولر یوزلو و خوش سخن ملایم سوزلو
دیمکدر که ایکسیده صفت مشبهه در (اخی ده یا متکلم و حده یا سیدر
(اخ برادر در یعنی ولادنده آخره یا طرفین دن و یا طرف واحد دن
و یا رضاعدن مشار کسر صکره دینده و یا قبیله ده و یا صنعتده و یا
معامله ده و یا مودنده و یا مناسبتدن بر مناسبتله غیره مشارک اولان
ایچون استعاره اولندی بوراده می اددین قرنداشیدر سخنی سخاوتدندر که
حاجت مقداری بذل و عطا در بوراده مطلق جو مرد معناسنده
مستعملدر (معنای بیت) بودر که ای دین قرنداشی ماله مالک
ورزقه نازل اولدیتک و قنده کولر یوزلو و ملایم سوزلو اول و اثر رزقی
ظاهر کده اظهار و مالکدن دوستان و فقرایه بذل و اتفاق ایله تا که
عالمه نامک سخنی و جو مرد لکله آدک اکله و خلق سنک حسن خلق
و حالکه حسن شهادت ایدوب بومعنی سبب مغفرت و باعث رفعتک اواه

خصوصا و فاتکدن صکره خیره ذکر باقی عمر ثانی در پس شیخ
مرادی یا لکن سنحاله یاد اولی دکلدر زیر بود یعنی شهرت مجرده در که
تخنده طائل یوقدر بلکه تقریر اولندیغی اوزره فائده اخرویه در
* پر مخوراندوه مرکه ای بوالهوس * چونکه وقت آید نکرده پیش و پس *
اندوه مخورک مفعولیدر وقت آیدک فاعلی و بعد الحمله فعل شرطدر
نکرده ضمیری مرکه راجعدر (پیش نکرده مفعولیدر پیش و پس
مقدم ومؤخر در زیر پیش او کدر که تقدم و پس آرد در که تأخر
اقتضایدر) پر بآء مجمینک ضمیمه مملو معناسنه طلویه کثرت لازم اولمغله
پر جوق معناسنه استعمال اولنور (مخور نهی حاضر در مصدری
خورنددر یمک معناسنه اکل کبی) اندوه غم و غصه بونده تشبیه واردر
زیر غم و غصه مطعوماتدن دکلدر بلکه انسان صباح و اخشان
غم و غصه ایله مبتلی اولوب انی جانته غذا کبی قلمغین مخور دیدی
انکچون یار و اینسه غمخوادر زیر انک غم ییمی و حالن قبور ییمی در
(مرکه موتدر) بوالهوس اصلنده بوالهوس در که همزه لاجل
الضروره مخذوفدر و ضرورتک غیریده دخی کثرت استعمالنه بناء
تخفیف بوالهوس دیرلر (هوس عربیدر که نوعا جنون معناسنه در
بویله مواضعده سودا مراد در بوالهوس مبالغه طریقیله در کویا که
هوس و جنون و سودا اندن تولد ایتشد در بوسیدن ابولفظی هوسه
اضافت قلندی نعمه الله ده هوس هوادر دید و کی صحیح دکلدر زیر
هوی و هوس دیویری برینه عطف ایدرلر که عطف بحسب الغالب
مغایرت اقتضایدر بلکه هوی سودادن اعمدر (نکرده کاف مجمی ایله
فعل مضارع منفی در مصدری کردید ندر دونمک معناسنه و لکن
دونمکه تحول بولمغله کردیدن شدن معناسنه دخی استعمال اولنور
(معنای بیت) بودر که ای بوالهوس و صاحب سودا و حریص
حیات فانیه غم و غصه موتی جوق یمه و موتدن خوف ایدوب طائفه
یهود کبی الف سنه عمر تمنی اینه چونکه وقت موت کله (فاذا جاء اجلهم
فلا یستأخرون ساعة ولا یستقدمون) موجبجه مقدم ومؤخر اولماز
وسنک تمنی و خوف کله ایش بتز و هیچ کسه موته درمان بولماز
چونکه اجلک سن معلوم و مرض معهودی یوقدر پس مؤمن

جام آشام فنا اولاجغن بیلوب هر نفسده سفر آخرته مهیا
و تحصیل زاد ایچون میان بسته اولمق کرکدر فافهم
* دل زغل و غش همیشه پاک دار * تا توانی کینه در سینه مدار *
دل دارک مفعول اول و پاک تانیسی و حرف جر پاک متعلقدر (همیشه
دائما معناسنه ظرفدر کینه مدارک مفعولیدر دراکاظر فدر) غل و غش
ایکبسی دخی غین مجهولک کسر یله در غل خیانت و قلبده عداوت
و کین طوتمق و غش دخی غل کبی و امحاض نصیح ایتامک و یا اضمار
ایتد و کی نسنه نک خلافن اظهار ایتک و بونلرک امشالی فسادات
باطنیه غل و غش دیرلر کینه عرب حقد دیر که قلبنده انتقام ایچون
عداوت طوتمقددر (سینه کوکس در صدر کبی) (معنای بیت) بودر که
قلبکی اخلاق ردیه دن دائما پاک طوت و قادر اولدجه سینه کده هیچ
برکسیه کین و عداوت طوتمه زیراسنک قلبک فی الحقیقه جنت
معویه در و اهل جنت حقد کهور (وزعنا مافی صد و رهم من غل)
پس جنت عاجله اهلی اولمق استین ایرکندن کد و رات باطنه بی
ازاله ایدر و اختیار یله نزع ایلر و آخرته متزوع اولمغه تأخیر ایتز
والامقر بین دن اولماز * تکیه کم کن خواجه بر کردار خویش *
دل بنه بر رحمت جبار خویش * تکیه کن کله سنک مفعولی و کم
مصدر مخذوفک صفتیدر که اول مصدر امرک مفعول مطلق در
عربی ایله تقدیری اعتماد اعتمادا قلیلا دیمکدر که بوراده قلت عدمدن
عبارتدر که لاتعمد اصلا دیمکدر بر تکیه به متعلقدر دل مابعدنده
امرک مفعولی و بر رحمت دخی اکا متعلقدر تکیه طیانمق و سو یکتمک
اعتماد کبی تکیه کاه سوی یکجک یروکاه اولور که کاهمی حذف ایدوب
تکیه دخی دیرلر (خرمن و خرمنگاه و امشالی کبی خانقاه صوفیه به تکیه
دید کلری بوقییلنددر یعنی تکیه کاه دیمکدر که خلقدن عزات وانک
ز وایاسندن بر زاویه ده سویکنوب مرآقه حائنه اشارتدر اگر چه
بواعضارده نادر در خواجه ای خواجه دیمکدر که حرف ندا
مخذوفدر (یوسف اعرض عن هذا) کبی کردار کاف عربی نک کسر یله
صنعت و عادت اولوب اشلنن ایش وصف ترکیبی در که اصلنده آرند
کرددر ایش کتور یی معناسنه زیرا صنعت ایش کتور که باعث در

مع هذا ايشى الله ملين صانع در ولكن باعث فعله مجازا فاعلم ان اسم
اطلاق ايدرلر نكتم گفتارده هرور ايتدى وايش معناسنه اولان كرد
كسرله اصلنده فتحله در ولكن عند التركيب فتحه كسره به تغيير
اولمشدر سائر مغيرات كى وفعال معناسنه كرد كار دخی كاف عربى نك
كسريله در نكتم جمع لغاتده كسره بابنده درج اولمشدر و آنى فتحله
ضبط ایدن عقل قاصره تابع اولوب خطا ايتمشدر (بنه نه نونك كسرى
وهاء ساكنه ايله امر در اولنده باء مكسوره تأكيد طلب ايجوندر
مصدرى نهادندر قومق معناسنه وضع كى مضارعنده الف حذف
اولنوب نهد ونهنده ديرلر (جبار بالاده مفصلدر (معناى بيت) بودر كه
اى خواجه وعزيز ودانشمند كندى فعل وعملك اوزر نه آزا عتماد ايله
يعنى اصلاطيه و بنم علم وارد در ديو نفسكه غرور كتور مه بلكه
كوكلكى كندى جبار وغفارك اولان مولاك فضل ورجته قو
يعنى كاطبان زير اتوفيق آند ندر وعمل موجب دخول جنت دكلدر بلكه
دخول فضل ورجته منوطدر اگرچه درجات جنت اعماله كوره
اقتسام اولنور و بعض اعمال وارد كه عن اصل باطلدر و بعضى
دخی بعضا فاسد در و درست عمل نادر در زيرا شروط ظاهره
وباطنه سنى مراعات صعبدر كه انبى و كل اولبايه مخصوصدر بوسيدن
خدمته قائم اولوب ولكن ملاحظه اعمالدن اغراض كر كدر وغيره
اعتماد ايلك درست اولد يغندن بو خوفله بعض خواص فرائض ايله
اكتفا و بعضا در دخی جمع اعمالى غير هبه ايليوب مفسون ايله مسمى
اولد بلكه بوافلاسه عين غنا وارد * بهترين چيزها خلق نكوست *
خلق خلق نيك را دارند دوست * بهترين مبتدا و مابعدنه مضاف
و خلق خبر و نكوست اكاستدر خلق دارندك فاعلى و خلق مفعول
اولى و دوست تانيسى در و يا خود خلق مبتدا و دارند جمله سى خبر در
بهترين ده يانسيبت ونون تأكيد نسبت ايجوندر (خلق خاء معجمه نك
ضميله خوى معناسنه در او چينى خلق كى ايكينى فتحله مخلوق
معناسنه در كه مراد ناسدر (معناى بيت) بودر كه نسنه لك يعنى
اوصاف انسانيه نك الك ايوسى ويكركى ايوخويدر و حسن خلق
جمله دن مقبولدر زيرا خلقى برى برينه نظم و جمع ايدر الله تعالى ايسه

اجتماعى سور و افتراقه بغض ايلر و خلق عالم دخی ايوخوبى سورلر
وصاحبى دخی دوست طورلر زيرا خوى محبوب اوليحق انكله متخلق
اولان دخی محبوب اولور و محبوب القلوب صفت اخيار در
* رو فروتن باش دائم اى خلف * كين بود آرايش اهل شرف *
روراء ممله نك فتحيله امر در رفتن دن كيمك و يوريمك معناسنه
مضارعنده فابى واوه و تايى داله قلب ايدوب رود و رونده ديرلر
بوراده يوريمك مطلق اولمغله روك مابعدى روى واقع اولمشدر
فروتن باشك مفعوليدر دائم ظرفدر (كين اصلنده كه اين در يعنى كه
رابطه در واسم اشارتدر اين كه مشار اليه ي فروتن باشك مضموندر
واين بودك فاعليدر و آرايش مفعوليدر و آرايش مابعدنه مضافدر
فروتن صفت مشبهه در آشفه تلو معناسنه يعنى متواضع زيرا فرو
آشفه ديمكدر و تننى اشاغده طوتمق تواضع نكتم يوقار و طوتوب
كردنكش اولمق كبر و رياست علامتيدر (خلف فحمتين ايله بحسب
الغالب صالحله اطلاق اولنوب صفت مدح اولور ولد صالح كى كه
پدرى مقامنه خليفه اولور پس خلف متأخر در كه ضدى سلفدر
متقدم معناسنه زيرا خلافت تأخرله وجود بولور و خير خلف
ديد كلرى خلفك مطلقا نسله اطلاقى مشعردر بو صورته لفظ خير
شرى اخراج ايجون اولور (آرايش زينتدر يعنى آرايش كر چه
بره يش معناسنه در اسم مصدر در فاما برك و زينت معناسنده
شايعدر (شرف علو و مجددر يا آباء واجداد بوزندن و يا خود
كندى حسب و هنرى جهتيه (معناى بيت) بودر كه اى خلف
و ولد و خليفه من تقدم يورى دائما متواضع اول كه اهل شرف
و حسبك فى الحقيقه زيب و زينتى بوصفت اولور يعنى اكر خلف
الصدق خاندان پادر اولاييم ديرسك و سلفه خير خلف اولمق درسك
تواضع زينتى ايله ترين ايله زيرا اهل عز و قدر و شرف اولن برك زينتى
بودر كه زينت معنويه در و بو مقوله زينت و آرايش زينت حسيه دن
خير لودر زيرا الله تعالى صورته نظرايلز بلكه سيرته نظرايلر خصوصا
اصيل اولان فروع طريقت اصولى طوتمق كر كدر انكچون دنلشدر كه
لاصل لا يخطى يعنى اصلدن خطا كمر فافهم * انكه باشد در كف

شهوت اسیر * کرچه آزادست اورا بنده گیر * تقدیری آن کسی که
باشد اسیر در کف شهوت کرچه او آزادست گیر بنده او را دیمکدر که
اعرابی بودند ظاهر در آزادست مبتداء محذوفه خبر و بعد الجملة شرط
وجله بعینه جزا در (کف عر بیدر اصلند تشدید له در بوراده
ضرورت و زنی چون تخفیف اولمش در کف کرچه ال آیه سنده مشهور در
ولکن ید معناسنه دخی مستعمل در بوراده اولدیغی کبی (شهوت نفسک
لذاته میل وانی ارادیتدر) اسیر مأسور معناسنه در که مأخوذ و مقید در
زیرا اسیر شد معناسنه و اسار کتب و زنی اوزرنه انکله شد اولنسان
نسنه در ایب و قایش کبی و بعضیلر دیدیلر که اسراصلند قایش ایله
بند ایتکدر (آزاد بوراده حر الاصله و غیره شاملدر) (معنای بیت)
بودر که اول کسیه که شهوت طبیعی النده اسیر و اکا بند اوله اگر چه
آزاد در سن انی قول طوط و اسیر عد ایله یعنی ظاهرده حر و آزاد
اولدیغک شرفی ندر که معناده عبد البطن والشهوه در و شهوت
نفسانیه امر رسافله دن اولمغله صاحبی دخی خوار و ذلیلدر انکچون
طائفه صوفیه سلوک کفری ریاضتله بدء ایدر لر و بعض شعراء عرب
دیمشدر (بیت) و ما یفیع الاصل من هاشم (اذا کانت النفس من باهله)
یعنی هاشمی الاصل اولدیغک فائده سی نفسی باهله دن اولدقدنصر کمره
و باهله عرب دن دانت ایله معروفه برقبیله در که عظام میتة نک مخنی
یعنی ایلمکنی چقاروب یرلردی و دیمشدر که العبارة بالوصل لا بالاصل
* چون کنی دأب حبیباً ترا ادب * دارشان از خویش دور و کم طلب *
دأب کنی نک مفعول اولی و ادب ثانسی و بعد الجملة شرط و مصراع
ثانی مضمونی جزا در دارشان ده شان ضمیر جمع متصل مفعول اول
و دور ثانی در و از دوره متعلقدر و کم طلب دارشان جمله سی اوزرنه
معطوفدر زیرا ایکسی دخی انساندرو کم طابک عربی ایله تقدیری اطلب
طلبا قلیلا دیمکدر زیرا کرچه معنای کم ناقصدر فاما نقصان قلمتی
مستلزم اولمغله نقصان قلنده مستعمل اولوب قلت دخی عدمه محمول
اولدی بو جهتدن تقدیری لا تطلب اصلا لا قلیلا ولا کثیرا دیمکدر
(کی فعل مضارع مخاطبدر مصدری کردن در ایلمک و اشلمک معناسنه
مضارعنده نون حذف و ای قلب ابدالی ایله نونه قلب اولنوب کند

و کننده

و کننده دینلور (دأب عادت معناسنه در دیدن کبی) حبیبان حبیبک
جمعیدر محبوب یعنی دوست معناسنه دأبک حبیبیه اضافتی ادنای
ملا بسنه ایچوندر (طلب امر حاضر در مصدری طلبیدن در استمک
معناسنه مضارعی می طلبد کلور) (معنای بیت) بودر که چونکه
دوستالره دأب و عادتکی ادب و امور مستحسنه بی رعایت ایلمد سن
پس انلری کند کدن دو طوط و از طلب ایله یعنی مقتضای ادب
بودر که انلردن اصلا برنسنه طلبنده اولمده سن و انلری او مقوله طلبیدن
بعید طوته سن تا که اراده بر امر مکروه ظهور یله دوستن سندن تنفر
ایتمه لر و دوستاندن نسنه استمک ممنوع اولمحق دشمناندن بطریق
الاولی در و بیعت نبویه ده کلور (ولا تسألوا الناس) یعنی خلقندن
نسنه استمکوز مکر کنیدی ارادتلر یله بطریق الهدیه وارد اوله
بو صورتده لاسباب و لاجلب مقتضاسنجسه رد یوقدر * کر تو بینی
نا کسی یا دستگاه * حاجت خود را ازوهر کر مخواه * بعض نسخده
دستگاه یرینه بارگاه دوشمشدر مال بر در زیرا بارگاه صاحبی اولمغله
دستگاه یعنی قدرت لازمدر (کر حرف شرطدر که فعل اوزرنه داخلدر
(تو توسط ایتدوکی لاجل الضروره در پس تو حقیقتده بینی تحتنده
اولان ضمیر خطابی تا کیددر) بینی تو دیمکدر (الام جاره معناسنه در
ونا کسی بینی به متعلقدر دستگاه بینی نک مفعولیدر حاجت مخواهک
مفعولیدر از دخی اکا متعلقدر) نا کسی ده یا تنکیر و ابهام و یا وحدت
ایچوندر نا کس کس دکل دیمکدر نامرد مرد دکل یعنی آدم دکل معناسنه
اولدیغی کبی و نا کس اولمق بخندن ناشی اولمغله نا کس بخیل و دنی
معناسنه استعمال اولندی (دستگاه عوام تحریف ایدوب دزگاه
دید کلر یدر زیرا دست ال در وگاه کاف فارسیله اسم مکاندر دزگاه
صانعک ال ایله اشلد وکی بر اولمغله دستگاه دیدیلر صکره صنعت
سبب غما و قدرت اولمغین دستگاهی قدرت و مکتده استعمال ایلدیلر
بارگاهده دخی بار اجازت وگاه ظرف مکاندر مرتبه صاحبیرینک
قبولرله و دیوانخانه لرینه اذن و اجازتسز و ارمق و کیرمک ممکن اولمغله
بارگاه دندلدی اجازتگاه معناسنه و بو مقوله صاحب الباب اولمره
بهر حال مال و منال لازم کلور (ازو اصلنده از او در تخفیف الف حذف

مطل

اولنشدن اوضمیر منفصلدر که ناکسه راجعدر (معنای بیت) بود در که
اگر سن بخیل ودنی کسه ایچون قدرت و غنا کور رسک و یا بارگاه و جاه
و جلال مشاهده قیلور رسک کندی حاجتکی اومقوله سافلدن اوقاتدن
بروقته طلب ایتمه یعنی جمیع اوقاتده اندن مستغنی اول واکا ال اچهره زرا
دنی به ال اچق زیاده دناءندر پس اومقوله بی آدم یرینه عد ایتمه
زیرا نصف صورتدر فافهم جدا * بر در نا کس قدم هرگز مبر *
ور بینی هم میرس ازوی خبر * قدم مبرک معفولی و براکا متعلقدر بینی نک
معفولی محذوفدر وور بینی ناکس را دیمکدر و بعد الجمله شرطدر زرا
ور واکردن تخفیف اولنشدن از میرسه متعلقدر و خبر انک معفولیدر
و بعد الجمله جزادر و جزا جمله سبی دخی ماقبلنه معطوفدر (میرباء
موحده نک فتحیله نهی حاضر در مصدری بردن در بانک ضمیمه ایلمتک
معناسنه مضارعنده فتحیله برد و برنده دیرلر) بینی ده با اصلنده مکسوردر که
اوائل مشتقانه علامت اشتقاق ایچون و مضارع اوزرنه تخصیص
استقبالدن اوتوری داخل اولور بوراده مابعدنده اولان باشقوی اولمغله
مضموم قلمشدر پس رسمی متصل کرکدر (بینی مضارع مخاطبدر
مصدری دیدن در که کور مکدر مضارعنده علی خلاف القیاس دال
بایه تبدیل اولنوب یند و یننده دینلور) هم جمع و ضم موافقت ایچوندر
(میرس باء بحسینک ضمیمه نهی حاضر در مصدری پرسیدندر صورتی
معناسنه سؤال کبی ازوی اصلنده ازوی در تفصیلی باآلاده در) خبر
غیرک اخباریله حاصل اولان علمدر بوراده اخباره صالح اولان نسنه در
مثلا نه خبر وار دیرلر یعنی اخباره صالح نسنه واریسه سویله نا که
سنک اخبار و اعلامکله معلوم اولسون دیمکدر و بعضی علماء خبری
تحدید ایتدی زیرا ضروری نسنه در که تعریفه محتاج دکلدر
و بعضیلر دیدیلر که هوایصح السکوت علیه نحو زید قائم پس خبر
برنسینه بی برنسینه نسبتدر کرک صدق و کذب به محتمل اولسون و کرک
اولسون خبر الهی کبی که صدق محضدر و محال دن خبر کبی که
کذب محضدر (معنای بیت) بود در که ناکس و بخیل قیوسی اوزرنه
قدم ایلمته وایشکنه ایاق باصمه واکر آنی کور رسن اندن خبر صورمه
زیرا آندن خبر صورتی که سؤال استفتائی در سؤال استعظائی

حکمنده در چونکه دنی و دوندن طلب عطا ممنوعدر سؤال خبر دخی
بویله در زیر ایکسی دخی سؤال قییلند ندر پس بومقوله سؤال مذلت
و حقارتی مشتمل اولمغله منهی اولدی واندن امساک ایتمکله عرض دین
کالان بولدی فافهم جدا * اتوانی کار ابله را مساز * کار فرمایش ولی
مکرنواز * اتوانی ظرفیت مستمره معناسنه در مادمت تقدیر دیمک
اولمغله مسازه ظرفدر (کار مسازک معفولیدر یا یکنجی کار فرمایشک
مفعول ثانسی و ضمیر غایب اولکیسیدر) ولی ولیکن دن تخفیف اولنمش
حرف استدر کدر کمتر محذوف اولان مفعول مطلقه صفتدر تقدیری
نواز نواختن اندک دیمکدر (ابله عربیسدر بون و ساده دل یعنی اوغوز
وسلیم الصدر معناسنه و لکن نظم قدس سره مقام ذمده استعمال ایلدی
احق و یوغون و ناساز کبی) مساز نهی حاضر در مصدری ساختن در
دوزمک مضارعنده خازایه قلب اولنوب سازد و سازنده دیرلر و مصدر
فرعی دخی استعمال اولندی سازیدن کبی و ساز دوزندر چالنجی به
سازنده دیدکری چالیدیغی نسنه نک دوزن دوزدیکندن اوتوری در
(فرمای امر حاضر در مصدری فرمودن در که بیور مقدر مضارعنده
واویرینه الف و یا کلوب فرماید و فرماینده دیرلر) نواز امر حاضر در
مصدری نواختن در او خشمق وایو نغمه ایله ساز چالمق و دوست
و قرنداش طوتمق معنارنه مضارعنده خازایه قلب اولنوب نواز
و نوازنده دیرلر (معنای بیت) بود در که مادام که قادر اوله سن احق
و ناسازک ایشنی دوزب قوشمه مقصود ایشنه قارشمه و بولاشمه والا
ملوث اولور سن دیمکدر و سن اکایش بیور و خدمت خار جیه ده
استخدام ایله ولیکن آنی یار و یولداش طوتوب او خشمه و رفقه معامله
قیله زیرا ابله بنده شهوتدر حر بالطبع دکلدر پس اکا خدمته
تشدید ایله و قهر یوزنی طوت زیر الطف و معامله به سزا و حسن خطابه
لایق دکلدر فافهم

* * در بیان احتراز از دشمنان کوید * *

* از دوکس پرهیز کن ای هوشیار * تانبینی نکیتی در روز کار *
تقدیری کن پرهیز از دوکس دیمکدر که پرهیز امرک معفولی و جار
و مجرور پرهیزه متعلقدر (نکیتی نبینی نک معفولی و در فعله ظرف

و جمله سی تعلیلیه در (پرهیز اجتناب و اتقا) هو شیار د قانقده کلور که
 هوش تمیز دید کلری حالتی که عقل بخیر و شر و نفع
 و ضرری آنکه فرق ایدر هو شیار آیدر مقابل مستدر معنای
 ترکیبی سی هوشی کند و به یار و معین در انتهی بوفقیه لایح اولان
 بودر که هو شیار اصلنده یار هوش در اضافتله مصاحب هوش
 معناسنه مرکب علم اولیحق مضاف الیه ک تقدیمی شایع اولمغله هو شیار
 د نلدی عالم پناه و دولت خانه کبی که اصلنده پناه عالم و خانه دولتدر
 پس هو شیار معنای اضافی اوزرنه در نظائری کبی د قانقده و یردوکی
 معنی ایسه اصلنده صفت مشبهه اولمق اوزره در اگر چه ترکیده ایکی
 معنی دخی شایعدر شکم دیرلر که فلانک عقلی کند و به یار دکلدر
 و دیرلر که فلان عقله یار دکلدر پس بوراده معنای اصلسی اوزرنه
 مصاحب دیمکدر شکم یاران صفادیرلر معین معناسنک مناسبتی یوقدر
 (نکبت فتحله عریبدر مصیبت معناسنه منکوب دید کلری بونددر که
 مصائب دهرله مبتلا و دوشگون دیمکدر (معنای بیت) بودر که
 ایکی کسه نک صحبتندن و قربندن اجتناب ایله تا که روز کارده مصیبت
 کورمیه سن یعنی زمانه ده منکوب و مصاب اولمقدن خوف ایدرسک
 اول ایکی نسنه دن حذر ایله والادرده او غررسن و مصیبت دوشرسن
 فافهم * اول از دشمن که او استیزه روست * وانکهی از صحبت نادان
 دوست * تقدیری اولا پرهیز کن از دشمن دیمکدر که جار و مجرور
 مقدر پرهیزه متعلقدر و اول ظرفدر او مبتدا و استیزه رو خبر و بعد الجملة
 دشمنه صفت اولور (وانکهی و بعده و ثانیاً پرهیز کی از صحبت
 دیمکدر استیزه رو صفت مشبهه در جنک وجدل و خصومت یوزلو
 معناسنه (پس رو اصلنده روی در یوز معناسنه نادان دوست نونک
 سکونیه اصلنده دوست نادان در تانک کسره سیله که نادان محذوفدر که
 رابطه سیله دوسته صفتدر تقدیری دوست که نادانست دیمکدر (مرد
 جو مرد کبی که تقدیری مرد که جو مردست دیمکدر و انکن اگر ضرورت
 و اگر سعتده رابطه حذف اولمق شایعدر (ارادت خیر دخی بویه در
 (معنای بیت) بودر که اولاشول دشمندن اجتناب ایله و شرنیدن حذر
 ایله که جنک وجدل و خصومت یوزلو در یعنی یوزسن در که اظهار

خصومت و عداوت ایتکدن و انسانک یوزنه یا شمعندن حیا ایلز یعنی
 فاسق ایکی دورلو او اب بری فاسق معین و بری فاسق مستور اولدیغی کبی
 دشمن دخی ایکی نوعدر که بری عدو باطندر که اظهار عداوت و طالی
 اوزرنه کچوب کیدر بونک حالی اخفدر و بری عدو ظاهر در که باطنده
 کین اهلی اولدیغی کبی ظاهرده دخی اثارنی اظهار ایتکدن خالی اولماز
 بونک حالی اشد در زیر ابی ادبدر که انسانی رسوای ایتکدن پرهیز ایلز
 پس سن او یله رسوایندن پرهیز ایله و نابا نادان اولان دوستک صحبتندن
 صافن و آنکه چوقلق بحالسه ایتسه زیرا آخر منکسر اولور سن
 و دیمکدر که بحالسه الاحق خطر و القیام عنه ظفر فافهم جدا
 * خویش را از نزد دشمن دور دار * یار نادان راز خود مہجور دار *
 تقدیری دار خویش را دور از نزد دشمن دار یار نادان را مہجور ز خود
 دیمکدر که خویش دارک مفعول اولی و دور ثانیسی و جار دوره متعلقدر
 و كذلك یار ایکنی دارک مفعول اولی و مہجور ثانیسی و جار مہجوره
 متعلقدر (نزد عند معناسنه در مثلاً نزد من بنم قائمده و نزد توستک یانکده
 دیمکدر (مہجور هجرت در مفارقت معناسنه و یا بدن و یا لسان
 و یا قلبه هجرت بونددر که ترک دیار و مفارقت اوطان و اعتزال
 اخواندر (معنای بیت) بودر که کند یکی دشمن یا نندن دور و بعید
 طوت تا که شرنندن امان بولاسن و نادان اولان دوستی کند کدن
 مہجور و متروک طوت و دوستی ترک ایت زیرا احقندن جفادن
 غیری نسنه کلیمز بوسیدن دیمکدر که احق دوستدن عقلو دشمن
 یکدر زیرا عاقل اولان کسه دشمن اولسه ده میران عقل الیه
 اولدیه هراشی فکر صحیح ایله وزن ایدوب ایشلر احق ایسه بی میران
 و بی فکر در و بونده رمز وار در که احق سنک صحبت که طایب اولسه
 دخی سن انی کند کدن تبعید ایله و وصالی هجرانه تبدیل ایت زیرا
 انک صحبتندن سکا حقاقت و جهل ساری اولور عقل و علم دکل زیرا
 عقل اولیحق علم نزه دن کلور * ای پسر کم کوی بامردم درشت *
 * و ربکوی باتو کر دانند پشت * کم بالاده تقدیر اولدیغی اوزره در
 درشت موصوف تقدیر یله کویک مفعولیدر سخن درشت دیمکدر
 با کویه متعلقدر و ربکوی و اگر بکوی درشت تقدیر یله شر طدر

پشت کرد اندك مفعولی و فاعلی تحتاده ضمیر چندی را مردم اسم
جنسدر با کرد اندك متعلقدر و بعد الجملة جزا در (درشت لغاتده ایری
ایله تفسیر اولمشدر خشن معناسنه و دقا ئقده دیمشدر که درشت قاتی در
مقابل نرم در فارسیده ایری به سترک دیرل انتهی و لکن بونده نظر واردر
زیرا ایری ایکی وجهله در بری جشه ده ایری و یو کدر که اکا سترک دیرل
و بری دخی خشن معناسنه ایری در که اکا درشت دیرل (و عریده
خشونتک ضدی این اولدیغی کبی فارسیده دخی درشتک ضدی نرم در
قاتی معناسند ککن سختدر) کرد اندك كاف عجميله جمع مضارع غایبدر
مصدری کرد اندك در دوندرك معناسنه (پشت باء عجمینك ضمی
وشین معجمه ایله ارقه در ظاهر کبی (معنای بیت) بودر که ای پسر خلقه
ایری سوزی از سويله یعنی هیچ سويله واکر سوز دکا یوب سويلرسک
سکا ارقه لرن دوندرك یعنی اقبال ایتمزل بلکه اعراض ایدر لر زیر قول
غلیظ سهم زهر ناك کبی در بو مقوله سهمه ایسه کسه قارشو وارمز
ویوزنی اکا هدف ایتمز و خلق سندن اعراض ایدمچك بیکس
قالورسن انسان ایسه مدنی بالطبع در که بنی نوعيله تعیشه محتاجدر
پس حسن خلق و رفقه کلام کر کدر تا که خلق مسید ایده سن
* بهترین خلق می دانی کراست * انکه داد انصاف و انصافی نحو است *

نهمترین خلق مبتدا کراست خبر و بعد الجملة میدانی نك مفعولیدر
زیرا میدانی افعال قلوبدن در که بوراده متعلقدر انکه نك تقدیری
ان کسی راست دیمکدر که آن مبتداء محذوفه خبر در که اودر دادك
تحتاده فاعلی آن کسی در انصاف مفعولیدر و ایکنجی انصاف نحو استك
مفعولیدر که نحو است فعل ماضی منفی در و او معناده نحو است اوزرنه
داخلدر و بعد الجملة داد اوزرنه معطوفدر (خلق خاء معجمه نك
ضميله خویدر تفصیلی با لاده در) می داند فعل مضارع مخاطبدر که
بوراده استفهامی متضمندر مصدری دانستن در نك معناسنه
مضارعنده سین حذف اولنوب داند و داننده دینلور (کراست ده که
اسم استفهامدر و اختصاص ایچوندرك که لام جاره معناسنه در پس
کراسان عریده لمن کیدر) است ادات خبردر (انصافی عدالتدر که
نفع و ضرره دلی ایله مکافات و مقابله در) انصافی ده یار آنده در و بعض

نسخه انصافش دوشمدر که ضمیر داد انصافك مضمونه راجعدر
(نخواست واورسمی و الف ثابته ایله در مصدری خواستن در ديلك
معناسنه طلب و ارادت کبی مضارعنده سین هایه قلب اولنوب
خواهد و خواهنده دیرل (معنای بیت) بو در که خویك یکرکی واک
ایوسی بیلور مپسن کیمک ایچوندرك و کیدر مخصوصدر و انکله متصف
اولان کیدر پس جواب و یروب دیرک که اول کسه ایچوندرك واک
شانندرك که خلقه انصاف و یردی وعدله معامله ایلدی و انلردن
انصاف استمدی بلکه ظلم اولندیغی صورتده عفو ایلدی زیرا کرچه
عقاب مثلی ایله مقابله اولنور شرعا فاما عفوایتمك خیر اودر حقیقه
زیرا صفات اکهمیه ده عفو غایبدر پس شول کسه که خلقه ظلم ایتمیه
واکر خلق اکا ظلم ایدرسه اول ایلره عفو له مقابله ایلمه که (واحسن
الی من اساء الیک) مضمونیدر بونك فوقنده عند الله مرضی و مقبول
خوی اولساز انکچون قرآنده کلور (فاعف عنهم و اصفح و قل سلام)
* چون حدیث خوب کوی با فقیر * به بودر زانش که پوشانی حریر *

مصراع اول شرط و ثانی جزا در حدیث کوی نك مفعول صریحی
و با فقیر غیر صریحی در و چون معناده کوی اوزرنه داخلدر زانش
بهمه متعلقدر به بودك فاعلیدر شین ضمیری فقیره راجعدر حریر
پوشانینك مفعولی و بعد الجملة که رابطه سببیه ماقبلته صفتدر
(حدیث سوزدر) کوی مضارع مخاطبدر مصدری گفتن در که
سويله کدر مضارعنده فا و او قلب اولنوب بر یاز یاده سيله کوید
و کوینده دیرل (فقیر کیمر الاحتیاج در) به کسرله و هاء ساکنه
ملفوظه ایله ایودر نيك کبی کما فی اللغات و دقا ئقده کلور که به یکدر
نیک ایودر مقابلی بددر که برامدر (بهتر یکر کدر انتهی ظاهر بودر که
ایو اولمغه سارندن يك اولیق لازم کلور بوجهت سندن بهر ایو ایله تفسیر
ایتدیلر (زانش اصلنده از آتش در همزه حذف و زانك سکونی لاجل
الضروره فتحیه تبدیل اولمشدر شین فی الحقیقه پوشانی به قید در
تقدیری از ان معنی که پوشانیش دیمکدر) پوشانی فعل مضارع مخاطبدر
مصدری پوشانیدن در اورتمك و کیدر مک و اورتمك و کیدر تمك
معنارنه زیرا امرک آخر نه الحاق اولنان الف و یدلفظ لری تعدیه

ایچوندر و تعدیه بر مقوله و ایکی مقوله تعدیه به شاملدر پس پوشانید
 کیدردی و کیدرتدی و پوشاند کیدرد و کیدرد در دیمکدر زایانید
 طوغردی و طوغرتدی و زایاند طوغر و طوغرد در دیمک اولدیغی کبی
 و پوشانیدن ایله پوشیدنک فرق بودر که پوشانیدن متعدیدر مطلقا
 یعنی بر مفعولله ایکی مفعوله تعدیه میاننده مشترکدر پوشیدن لازم ایله
 متعددی میاننده مشترک اولدیغی کبی زیر معناسی اورتمک و اورتمک
 و کیمک و کیدرمکدر مضارعی پوشد کلور پوشانیدنک پوشاند کلور
 فاحفظه فانه من الی الاقدام (حریر شایک رقیقنه و ابریشیدن منسوج
 اولانه دیرل که رجاله لبسی حرامدر مکر که ضرورت قویه اوله پس
 بوراده ناظمک قدس سره مرادی یا ثوب رقیقدر که ارباب زینت
 یاننده معتبردر و یا ثوب شهرتدر زیر حریر ثوب شهرتده علم کبی در
 خصوصاً که سرخ رنگ اوله و یا خود فقیره الباس زوجه سی و یا
 جاریه سی فقیره به نسبتله اوله نیکم جناب نبوت صلی الله علیه و سلم
 حضرت عمره رضی الله عنه حریردن برجه اهدا ایتدیلر و حضرت
 عمر بو بایده توقف ایدیجک بیع ایدوب ثمنی مصارفه صرف ایلیه
 و خانونه و جاریه سنه الباس ایده دیو یودیلر (معنای بیت) بودر که
 چونکه فقیره کوزل سوز سویلیه سن و فرج بخش کلامه حسن خطاب
 ایلیه سن بو معامله اکا حریر کیدرمکدن یک اولور زیر کلام حسنک
 تأثیری جانه و الباس رقیق و ثوب شهرت بدنه در و روحانی جسمانی دن
 اقوادر بوسیدن قرآنده کلور قول معروف و مغفرة خیر من صدقة
 یتیمها اذی) فافهم جدا * خشم خوردن پیشه هرسرورست *
 تلخ باشد و زشکر شیرین ترست * خوردن مبتدا خشم مفعولیدر
 پیشه خبر و مابعد نه مضافدر تلخ باشدک مفعولیدر فاعلی تحتیده
 ضمیردر که خشم خوردنه راجعدر و زشکر تقدیری و لکن اوشیرین
 ترست از شکر دیمکدر که بوراده حرف استدراک تقدیر اولور و شیرین
 مبتدا محذوفه خبر و جار و مجرور اکا متعلقدر (خشم خاء معجمه نک
 فتحیله غضبدر اگرچه بین الناس کسرله شایددر غضب یورک قانی
 قینا مقدر انتقام الحق ایچون ایشه صفتدر که تفصیلی با لاده در
 (سرور سابقا حل اولدیغی اوزره ریاست صاحبی و مقدم و متبوع

معناسنه مستعملدر بوراده مراد مقتضای دین و امام اهل یقین در که
 خصال حیدره ده سائر نسبتله باش بوغدر و خلقک پهلوانیدر زیر
 شدید اودکلدر که کشتی کیرلکده خصمنه غالب اوله بلکه شدید اودر که
 غضب حائنده نفسنه مالک اوله و حکمنی و برمیوب زمام صبر و تجرع ایله
 انی قید و بند ایده (تلخ آجی در مقابل شیریندر نیکم مرارا مروریانیدی
 (معنای بیت) بودر که غضبنی یک و بوتیق و لسان و فعله اثری
 کتورمک و طشره چقرمق رئیس دین اولان کسه نک صنعتی و میدان
 تقوانک پهلوانی اسیدر کرچه بو یله تجرع غیظ و غضب ایتک ابتداده
 تلخ و زهرناک اولور و لکن نهایتسده شکر دن زیاده طاتلو کلور زیر
 غضبک دنیا و آخرتده مفاسدی چوقدر نیچیرلر انک سببیه دین و سر
 و جانندن چقمشله و مال و ملک خصوصاً خاتونلرندن و اولادندن جدا
 دوشمشلردر و کذلک جفاله تحمل ایتک بدایتده آجی کلور چونکه
 انسان کمال اهلی اوله و تحمل و تجرعی خوی ایدینه و بلکه صاحبی اوله
 بردخی آجی کورمز و آجیلر اکا طاتلو اولور خصوصاً که مکاشف اوله
 زیر مکاشفک نظری حقه در و جانب حقدن کلن زهر ایسه شکر در
 * هر که بامردم نسازد در جهان * زندگانی تلخ دارد بی کان * تقدیری
 هر کسی که نسازد بامردم در جهان دارد زندگانی تلخ بی کان دیمکدر که
 اعرابی ظاهر در خصوصاً که نظائری سبق ایتددر (نسازد فعل
 مضارع منفی در مصدر اصل بسی ساختن و فرعی بسی سازیدن در دوزمک
 معناسنه (زندگانی آخرنده اولان همزه حرف توسلدر که بوراده
 صفت ایله موصوف اراسنده توسط ایتددر آنکچون حذف اولنماز
 بلکه سلاست و زندن اوتوری حرکتی اختلاس اولور نظمه لوده
 نظائری چوقدر (معنای بیت) بودر که هر کسه که دیاده خلق
 عالم ایله کندنه دوزن و رمز یعنی دوزیلوب قوشیلوب امتزاج ایتد
 اول کسه بی شک و شبهه آجی دیرلک طور و خلقله دیرلکی اولدیغندن
 حالی زهرناک اولور و عروء کاری بدنده قالور زیر معین بولمز و غم
 و غصه دن خلاص اولمز * آنکه شوخست و ندارد شرم نیز * دان که
 اونا پاک زادت ای عزیز * آنکه آن کسی که تقدیرنده در مبتدا
 و شوخست مبتدا محذوفه خبردر که اودر و بعد الجملة مبتدا اوله

صفت در شرم ندارد که مفعولیدر و بعد الجمله جمله اسمیه اوزرنه
معطوفدر اگر چه فعلیه بی اسمیه اوزرنه و بالعکس عطف اتمک بلاغته
انساب دکلدر او میتدا نایک زادستک تحتیده فاعلندن حالدر و زاد
بعد الجمله مبتدایه خبر و بعد الجمله که رابطه سببه دانه مفعولدر زیرادان
افعال قلوبدن در که بوراده معقلدر (شوخ بر قاج معنایه کلور بوراده
مناسب اولان بی تکلف و جری و بی ادب و فتنه معنایدر (شرم
اود در یعنی او تانق که عرب حیادیر (دان امر حاضر در مصدری
دانستن در بیک معنایه مضارعند سینه حذف اولنوب داند
وداننده دینلور (نایک سلب طهارتدر پاک و طاهر در کل معنایه (زاد
طوغدی دیمکدر مصدری زادن در طوغغق و طوغرمق معنایه لازم
و متعدی استعمال اولنور مضارعند دال یا یه قلب اولنوب زاید
وزاینده دینلور کذا قالو و لکن بونده نظر وارد در زیر تعدیه معناسن
افاده ایلین زایانیدر که طوغدی و طوغغدی دیمکدر تکمیل یکی بیت
مقدم تحقیق اولندی زاد لازمدر که طوغدی دیمکدر و گاه اولور که
عربی ده فعل لازم حرفیه تعدیه ابتدایی کبی فارسیده دخی تعدیه ایدر
مثلا زاد که لازمدر را کله سی ایله متعدی اولور تکمیل کلور (بیت)
(پشت دوتاء فلک راست شد از خرمی) (تا چوتو فرزند زاد مادر ایام را)
زیرا بوراده زاد که مادر ایامه تعدیه سی را وسطایه در بوجهتندن
زایانید منزله سنده اولور معناسی دیمکدر که فلکک ایکی قات اولان
آرقه سی سرور و شنگدن راست و طوغری اولدی (مادر ایام
سنک کبی فرزند طوغرالدن بری پس بوراده زاد طوغغری دیمکدر
ولکن ادات تعدیه ذکر اولندجه نه عربی ده و نه فارسیده معنای
تعدیه ویرلماک کرکدر فاحفظه (معنای بیت) بودر که اول کسه که
فته و بی پرده و بی ادب و حیادخی طوغغری ای عزیزیل که اونا پاک
طوغغشدر یعنی طهارت اصلیه سی یوقدر بلکه خبائثت جبلیه ایله
دنیا به کشدر بد کهردن ایسه او مقوله سوه خلق صادر اوله کشدر
علی الخصوص منبت سوه دن یتک دخی باعث فضاحتدر تکمیل
حدیده کلور (ایاکم و خضراء الدمن) یعنی نایک زنه اعتبار اتمکوز
حسنالدن ایسه ده زیرا گاه اولور که مزله ده و موضع خبیثه نبات

بترکه ظاهری ناظری تحسینه کتور رفامامرداد یرده یتکله معتبر دکلدر
و حدیده کلور که (والد الزینة شرالشفة) فافهم جدا * از ملامت
تأمانی در امان * باش دائم همنشین صالحان * از امانه متعلقدر و در
بمانی به ظرفدر تا تعلیلیه در دائم طرف باش در همنشین مفعول باشد
و مابعد نه مضافدر ملامت دنااته متعلق اولان نسبه ایله وصف
و تعییب اتمکدر (بمانی بانک ضمیمه زیرایم شغوی اولغله حرکتی
اکا نابعدر) مانی مضارع مخاطبدر مصدری ماندن در قالمق معناسنه
مضارعی ماند کلور فتح ونله امان زوال الخوف و حصول الاطمینان در
همنشین همنشیدر زیرا هم موافقت ایچوندر (نشین نشیننده دن
ترخیم اولمشدر مصدری نشستن در اوتور مق معناسنه جلوس کبی
مضارعند سینه مهمله یرینه یا ونون کلوب نشیند و نشیننده دیرلر
پس همنشین اوتور مقدمه بری برینه موافق یعنی بریده اوتورب صحبت
ایدیجی دیمکدر (صالحان صالحک جمیع در صلاح اودر که اوقاتدن
هیچ بروقتده اعتقاد و عملنه خلال کلیه و بومعنی کسبی اولغله خواص
ناس صلاحه رغبت و اهل صلاحه التحاقله دعایتدیلر زیرا اگر خلق
اولایدی هر کس صالح اووردی و معنای مذکور دن غافل اولان
صلاحی درجه نازله صاندی و ظاهر آیه آلدندی قال تعالی (فاؤلئک
مع الذین انعم الله علیهم من النبیین و الصدیقین و الشهداء و الصالحین)
یعنی صلاحک تا خیر اولندیجی مرتبه جامعه اولدیغنه مانع دکلدر
بلکه نبوت و صدیقیت و شهادت صلاح مطلقدن خصوص مرتبه در
فاعرف جدا (معنای بیت) دیمکدر که ملامت و سرزنشدن
امانده قالمک ایچون دائمیا صالحلره یار اول و انلرله صحبت ایله زیرا
صالحلر مدد و حار و فاسد قلمر مذموملر در پس مذمومه مقارن اولان
مذموم اولدیجی کبی مذمومه مقارن اولان دخی مذموم در و دیمشدر که
تقوادن صکره خیر او نسبه اخ صالحدر زیرا خیرله امر ایدر و کلب
جلوس سوه دن خیرلور زیرا جلوس بد شره تحر یضدن خالی دکلدر
* * * در بیان صفت خواری میگوید * * *
* چند خصلت آورد خواری بروی * باتو کویم کره بی کوی بکوی *
بعض نسخده هشت خصلت دوشمشدر سکر خصلت ذمیه معناسنه

چند خصلت آوردك فاعلى خواری مفعولى و بااكا متعلقدر و یا خود
چند خصلت خصال متعدده معناسنه مبتدا و مابعدى خبردر
با كوى بلك ضمیمه مقول قولدر (چند جیم بحمی ايله عدد دن سوالدر
كم كبی یعنی اسماء استفهامیه دندر نقدر معناسنه تكم دیرلر (در اهتم
چند ست یعنی لقمه ك نقدر در چندان نیجه نیجه و اولقدر دیمكدر
گاه اولور كه استفهام انكاری معناسنه كلور و گاه مجرد تكثیره محمول
اولور (خواری خاء معجمه نك فتحیه و واورسمى والف ثابته ايله دار
وزنده ذیلدر كه عزیزك ضدیدر آخرنده یا مصدریه در (روی
یوزدر مراد ذاتدر ذكر جزء اراده كل طریقیه در و لكن روی
تخصیص ایلدی زیر اثر حقارت و ذلت یوزده بلل اولور (كوی مضارع
مخاطبدر (بكوى بلك ضمیمه امر حاضر در مصدری گفتن در سويلك
معناسنه مضارعنده فانی واوه قلب و بریاز یاده سبله كوید و كوینده
دیرلر (معنای بیت) بودر كه بر قاج خصلت انسانك یوزنه یعنی ذاته
خواراق و ذلت كتورر اگر سويله دیرسك سكا سويلیه یم یا خود
نقدار خصلت انسانی خوار ایدر دیوسؤال ایدرسك سكا جواب
و یروب تعداد ایدیه یم تا كه اول رذائلدن حذر اید و ب ذلیل اولمقدن
مصون اوله سن و معنای اوله كوره اگر سويله دیرسك دید و کی
سؤاله حل و سويلنجك خصلت لك ذكری امور لازمه دن
اولدیغن اشعاردر یعنی طالب عزت اولان سكا بومقوله نسنه دن
سؤال ایتك دوشر و بالفرض سن آنی صور مسك دخی بن آنی
د بملویم زیرا اجتنابی واجب و عرض شین و یرن نسنه لردندر
* اول آن باشد كه مانند مكس * مرد ناخوانده شود مهمان كس *
اول مبتدا آن مفعول مقدمدر بعد الجملة خبردر مانند مهمانی تنظیردر
مرد شودك فاعلى مهمان مفعولدر ناخوانده مرد دن حال و یا اكا
صفقدر حال اولورسه آخری ساكن و صفت اولورسه مكسوردر
(مانند شبیه و نظیر معناسنه مانستن دن مأخوذ اسمدر مانستن
بكر مكدر چون ايله فرقى بودر كه مانندك معنای مستقلى اولمغله قابل
سلبدر بی مانند دیرلر اما بی چون دیمزلر اگر چه چون دخی بلا اشباع

الواو ادات تشبیهدر (مكس سكك در ذباب كبی) ناخوانده او قنماش
و دعوت اولنماش معناسنه اسم مفعولدر اصلی خوانددر خانك ضمی
و واورسمى و دالك سكونیله كه ماضیدر اوقیدى معناسنه آخری
مفتوح و فتحه سنی بیان ایچون ها غیر مملفوظه زیاده قلوب خوانده
دنلدى (ناادات سلبدر معناسی دكل دیمكدر ناخوانده اوقنمش دكلدر
ماضی مقید ايله اسم مفعولك لفظده فرقى بودر و لكن مقامدن
و سوق كلامدن معنی فرق اولور (مهمان قونقدر) مه اولوردر (مان
بكر بیجی معناسنه مانستن دن اسم فاعلدر قونق مستحق تعظیم اولوب
قوندیغی یرده رعایت اولندیغندن اوتوری مهمان دیرلر اولویه بكرز
دیمك اولو اولمقدن عبارتدر لسان عربدهده مستعملدر مثل الامیر
یحمل على الادهم والاشهب كبی فافهم (معنای بیت) بودر كه
اول خصال رذيله نك اولی اول ذمیهدر كه كشی دعوت اولنماش
اولدیغی حالده و یا خود دعوتسز كسه مكس كبی كسه یه مهمان
وضیف اوله یعنی سكك بلا دعوة طعام اوزرنه قوندیغی كبی اولدیغی
واروب ایل سفره سنه اوتوره و طفیل كبی مدعو اولنلره تابع اولوب
غیرك خانه سنه مهمان اوله بوايسه عقلا وعادة بلكه شرعا قیجدر
نتكیم قرأ نده كلور (ولكن اذادعیتم فادخلوا) یعنی بیوت نبویه یه
مأذون و طعامه مدعو اولسكوز اول وقتده علی وجه الادب داخل
اولوكز والا ثقلت و یرمكوز كافی التفاسیر * هر كه مهمان كسی
ناخوانده شد * نزد مردم خوار و زار و رانده شد * تقدیری هر كسی كه
شد مهمان ناخوانده شد نزد مردم خوار و زار و رانده دیمكدر بوندن
اعرابی ظاهر اولور ناخوانده شدك تحتند ضمیر دن حالدر (ناخوانده
بیت سابقده در بونده خاء مضموم و خوارده مفتوحدر (زار اكلیجی
نالان معناسنه زاریدن اكلمكدر) رانده اسم مفعولدر سورلمش معناسنه
مصدری راندن در كه سور مكدر (معنای بیت) بودر كه هر كس كه
بركسه نك مهمان وقونخی اولدی اورایه او قنماش اولدیغی حالده
اول كسه خلق یاننده ذلیل و نالان و سورلمش اولدی ذلیل اولدیغی
بودر كه بلا دعوة وارمغله استثقال و تذلیل اولنور زار اولدیغی بودر كه
خلقك ستمی و ملامتی اوچندن مریض و مبتلى كبی اولوب اكلسورلمش

اولدیغی بودر که نظردن ساقط و اعتباردن دور اولور بلکه نیچه لری
حقیقتده مجلسدن سوریلور و بوندن فهم اولور که مهمان اولوق
غیرک طماننه حاضر اولمقدردر مسافر اولوب برخانیه نزول ایتمک
بشقده در و بعض کتب معتبرده کلور که اهل کوفه دن طفیل دیرلر
برکسه واریدی که اکا طفیل الاعراس دیرلر دی زیر دوگونلرده
وجعتلرده حاضر اولوردی و بو عمل ابتدا اذن قالوب صکره بو باید
اکا اقتدا ایدلره طفیلی دیوب مثل ضرب اولمقدی * دیگران باشد که
نادانی رود * کد خدای خانه مردم شود * دیگر مبتدادر ثانی پرینه
وضع اولمشدر آن باشد سابقده کی کبی خبردر نادانی یاء وحدت ایل
رودک فاعلیدر (کد خدا اصلنده خدای کددر صاحب الیت ورب
الدار معناسنه زیر کد لغت پهلوی ده خانه و خدا رب دیمکدر امورده
مدبر معناسنه ده استعمال کد خدایت ائدن تعریب اولمشدر
ودقایقده کلور که کد مطلقا محل قراردر کرک اوزرنده بنا اولسون
میکده بت کده آنشکده کبی و کرک اولسون وادی کده کبی کده
مخصوصدر خانه ده بنا معتبردر یو خسوله کدای دید کلری دنلور کن
اولر قیوسنه کد دیکندن اوتوریدر پس کدای ده آی خدای ده کیدر که
آینده ترخیم اولمشدر و کد آنک کافی عریدر اگر چه عجمی ایل استعمال
ایدر لر و دالله ثالث قرب مخرجی اولمغه بین الناس کتخدای دیرلر بوراده
کد خدا خانه مضاف اولمغه تجریده محمولدر و فضولا صاحب خانه
دیمک اولور (معنای یت) بودر که بردخی یعنی ایکنجی خصلت رذیله
اول اولور که بر نادان کیده فضولا خانه خلق کتخداسی اوله یعنی
خانه صاحبی کبی غیرک خانه سنده متصرف اوله و بی پروا معامله ایل
وایشه فاریشه که اکا بین الناس فضول دیرلر زیر مداخله سی رضا
و تعیینله دکلر بویله اولان ایسه استئقال و تذلیل اولور مکر که
ضرورت قویه اوله نکاح فضولی و امثالی کبی و خواص احباب اوللر
بوندن خار جلددر زیر حکما مأذونلدر خصوصاً که اخوان فی الله
اوللر تکلفدن بریلدر * کار کردن بر حدیث آن دو مرد * کز پی
جهلند دائم در نبرد * اوچنجی خصلتی بیاند پس کار کردن مبتدا
مخدوفه خبردر که ثالث و یادیکدر کار کردنک مفعولیدر کز اصلنده

که اذدر ولکن همزه ک حرکتی کافه نقل اولمغه کاف مفتوح اوقنور
از پی پرینه از سر دخی نسخده دوشمشدر که ایکسی دخی مقام تعلیلده
از پر و عربی ده لاجل کبی در (جهلنده اندادات جمع و رابطه در
معناده نبرده قیددر) نبردند دائما از پی جهل دیمکدر بس دو مرد مبتدا
و در نبردند خبردر نبرد نونک تقدیمیه جنکدر نبرده بهادر در که جنکه
قادر در (معنای یت) بودر که خصال رذیه ک اوچنجیسی ایش
ایشلمکدر اول ایکسی کسه ک سوزی اوزرنه که انلر بری بری ایله دائم
جهالتلری اوچندن جنک وجداده در زیر اهل خصوصتک سوزنه
اعتبار و اعتماد یوقدر که غرضاً بری برلر نیک خلافت اولوب
مخالف سویلرلر بس او مقوله لک سوزلرن دکلمکده خطر واردر
زیرا خلاقی ظهور ایتدکده انسان نجل و خوار اولور و بوندن فهم
اولور که بی معنی خصوصت جهالتدندر زیر عقل کامل و علم شاملک
حکمی وقار و صلح و صلاح و امثالی صفات حمیده در فافهم * هر که
بنشیند ز بر صدر صدور * کر رسد خواری برویش نسبت دور *
هر کسی که دیمکدر که مبتدا و بنشیند جمله سی اکا صفتدر ز بر نشیندک
ظرفیدر بوراده سکونه اوقندیغی لاجل الضروره در والا مابعده
مضاف اولدیغی جهتدن مکسوردر خواری رسدک فاعلی و برویش
اکا متغلقدر و بعد الجملة فعل شرطدر دور نیستک مفعولیدر عربی ایل
تقدیری لبس بعید دیمکدر و بعد الجملة جزاء شرط و شرطیه دخی
بعد الجملة خبر مبتدادر (نشیند فعل مضارعدر مصدری نشستن در
اوتور مق معناسنه مضارعنده سین مهمله پرینه یا ونون کتوروب
نشیند و نشیننده دیرلر ز بر راء هوز باء موحده نک فتحه لریله یوقاری
واوست فوق کبی) صدر اصلنده جارحه در که کو کس در و کو کس
بدنک مقدمی اولمغه صکره هر نسنه ک اعلی و مقدم و اولنده استعمال
اولندی بوندندر که قاضیه سکرلره صدرین دیرلر زیر جیع قضاتک
مقدملیدر پس صدر صدور مقدملرک مقدمی و اعلا لک اعلاسی
دیمکدر که اکابر و اشرافدر و بعض نسخده که صدر صدور پرینه
زبردست دوشمشدر خطا و غلط در (رسد مضارعدر مصدری
رسیدن در ایرشتمک معناسنه) (معنای یت) بودر که هر کسه که

بحال سه ده اعلا الاعالی اولان اشرافك اوست يانسه اوتوره و حدن بلیه
اكر انك يوزنه خوارلق ایریشور سه و حقارت ذاتله مبتلا اولور سه
بعید دکلدر زبرا حدنی تجاوز ایدن کسه آخر نجل اولور انکچون
دیمکدر که (رحم الله امرأ عرف قدره ولم يتعد طوره) معلوم اوله که
بویتنک مضمونی خصص ال رذيله نك دردنجیسی در * نیست جعی را
چو بر قول تو کوش * صد سخن کر باشدت يك را مکوش * بشنی
خصلته اشارتدر جعی راده را لام جاره معناسنه اولغله بحسب المعنی
نیسته متعلقدر زبرا بوراده عربیده لبس معناسنه در کوش فاعلیدر
و بعد الجمله فعل شرطدر زبرا چو و او غیر ملفوظه ایله که و او رسمی
دیرل بر قاج معنایه کلور بوراده شرط ایچوندر که معناده نیست
اوزرنه داخلدر (صد سخن باشدك فاعلی و تامفعولیدر و بعد الجمله
شرطیه در) يك را مکوشك تقدیری مکوان جعی را یکی از صد سخن
دیمکدر پس شین ضمیر غایبدر که بحسب المعنی مکویه متعلقدر
عربی ایله تقدیری لا تقل لهم من اقوالك الکثیره ولو واحدا دیمکدر
و بعد الجمله جزا و جمله جزایه دخی شرطیه اولایه جزادر (جعی
جماعت معناسنه در و یا وحدت ایچوندر) کوش قولقدر بوراده سماع
معناسنه در زبرا قولاق طوتمق دکلک و طوتماق دکلما مکدر (صد تکثیر
ایچوندر) يك بوراده یکی مقامنه در زیر امراد بر دیمک دکل بلکه بری
دیمکدر (مکوکاف عجمی ایله نهی حاضر در سويله دیمکدر مصدری
گفتن در که سويلکدر مضارعنده فاواوه قلب و بریاز یاده سیله کوید
و کوینده دیرل) (معنای بیت) بودر که چونکه سنك قول و کلامك
اوزرنه بر جماعتك کوش و سماعی اولیه اکر یوز سوزك یعنی کلام
فراوانك اوله برینی سويله زبرا کلام حق کهردر که مناسب قولاق
اولدجه تعلیق اولنماز و الاسوزك بیانه کیدر و خوارا و اورسن و بوندن
متکلمك سخنور و کلامك حق اوله سی فهم اولندی زبرا کلامه
اقتداری و کلامی حق اولبانه اهل حق کوش طوتمز * حاجت خود را
مجوی از دشمنان * زین بتر خواری نباشد در جهان * التنبی خصلتی
تقریردر حاجت نخواهك مفعولی و جار و مجرور اکامتعلقدر (خواری
نباشدك فاعلی و زین خواری به متعلقدر در رکی (زین بتر اصلنده

زاین بدتر در تخفیفاهمه و دال حذف اولنمشدر بقیه مفردات
ظاهر در (معنای بیت) بودر که کندی حاجت و ضرورتك اولدیغی
نسبه بی دشمنلر کدن استمه زبرا دنیاده بوندن زیاده بد خوارلق اولماز
شول سبیدنکه دشمنه جلادت و استغنا اظهار ایتلودر که عزت
بونده در سوال و طلبیده ایسه ذلت و انکسار وارددر دشمن دخی سنك
بوله اولدیغك استر * آن فرومایه مراد خود مجوی * تانیاید مرزا
خواری بروی * بدنجی رذيله بی بیاندر (مراد مجویك مفعولی و از دخی
اکامتعلقدر مصراع ثانی ك تقدیری تانیاید خواری بروی ترا دیمکدر که
خواری نبایدك فاعلی و بروی اکامتعلقدر و یا خود مرزاده را لام جاره
معناسنه اولوب نیایده متعلقدر پس بروی خوارلغك متعلقنی بیان
اولور (فرومایه خوارودنی و بی اصلدر زبرا فروآشغه در و مایه
هرنسنه نك اصلیدر پس صفت مشبهه در آشغه و الحق اصلو
معناسنه نیاید ایکی یاء مثاله اصلنده نه آید در دفع ثقلت ایچون
همزه یایه قلب اولنمشدر) آید فعل مضارعدر مصدری آمدن در
کلك معناسنه مضارعنده میم یایه تبدیل اولنوب آید و اینده دینلور
(معنای بیت) بودر که دشمندن طلب حاجت ایتد و کک کبی کرکسه
بد اصل اولسون بد اصلدن دخی مرادی استمه کرکسه دشمن اولسون
تا که یوز که و ذاتکه خوارلق کلیه زیر اید اصل اولان کسه بد معامله دن
خالی دکلدر کشتی زاده لر حسن معامله دن خالی اولدیغی کبی زبرا
بحسب الغالب اخلاق حسنه و سیئه ساریدر پس اهل عرض اولان
دنی مقوله سنه ال آچمز و حاجت طلب ایتمز * بازن و کودك مکن
بازی هلا * تانکردی خوار و زار و مبتلا * سکزنجی خصلتی تحریردر
پس عنوان کلامده چند دن مراد هشت اولمش اولور (بازی مفعول
مکن و بامکن ایله بازی دن هر برنه تعلقه صالحدر اکر چه ثانی
اقریدر خوار نکردی نك مفعولی و بعد الجمله ما قبلنه تعلیلدر
کودك ضمه بالغ اولدق اوغلان ایکی کاف دخی عربی در (بازی
او یون لعب کبی بازیدن اوینا مقدر هلا تخفیفله الامعنا سنه
حرف تنبیه در آگاه اول دیمکدر) (وبلا و قورق معنارنه
دخی کلور و هلا عربی ده فرسی زجر در کاف فی القاموس

ملا زجر الخيل بوراده زجر همچون اولق انسددر (معنای بیت)
 بودر که عورت و اوغلان ايله اوينامه صاقن تا که خوار و حقیر
 ونالان و پر بلا اوليه سن زيراني نفس الامر وقاری منافی و عرضہ
 مخالف قدر پس بو مقوله لعب اوچندن انسانه خلقدن ستم اکلک
 اولماز و غم و غصه آخر آدمی بالی ایدر یعنی چور یدر و کهنه قیلور
 * * در صفت یار موافق گوید * *
 * در جهان شش چیز می آید بکار * اولایابی طعام خوشکوار *
 شش چیز می آید فاعلی و در اکا ظرف و با اکا متعلق در اول اول
 دیمکدر که الف اطلاق و صلی وقف بحر اسنه اجرا ایچوندر اول مبتدا
 و مابعدی مصدر تا ویل ايله خبر در اولایابی به ظرف اولق درست
 دکلدر تأمل (یابی فعل مضارع مخاطبدر بوله سن معناسنه مصدری
 یافتن در که بولمقددر مضارعنده فایه قلب اولنوب یابد و یابنده دیرلر
 بعض نسخده یابی برینه باری دوشمشدر بر کره معناسنه غلط محضدر
 صوابی یابی در طعام یابی نک مفعولیدر خوشکوار طعامک صفتیدر
 (طعام مطعوم معناسنه در که طعم و ذوق اولشان غدا در (خوشکوار
 صفت مشبیه در کاف عجمی ايله خوش سکیمی یعنی سکمه سی خوش
 و ملایم پس مصدر دن مرخم اولور که کوار یدن در سکیمک و سکورمک
 و قانق معناسنه مضارعی کوار و اسم فاعلی کوارنده کلور کوارش
 ضمه هاضم طعامدر که تعریب ایدوب جوارش دیرلر یعنی معده به
 قوت و یروب بک سکوریچی و هاضم ایدیمی معجوندر و بوتقریردن
 مفهوم اولدیکه خوشکوار وصف ترکیبی دکلدر تکم اهل لغت
 زعم ایتدیلر زرا وصف ترکیبیده جزئینک بری مفعولدر پس
 خوشکوارک تقدیری کوارنده خوش اولور خوش ایسه کوارنده به
 مفعول اولق بحسب المعنی صحیح اولماز (معنای بیت) بودر که دنیاده
 الی نسنه ایشه کلور و برار وفائده لور غبتلور در اول الی نسنه نک اولی
 بودر که منهضم اولور ملایم طعام بولاسن که بدنه مفید و مقویدر
 درشت و یابس نسنه ایسه معده ده منهضم اولوب کدورت و ثقلندن
 خالی اولماز بوجهندن مهرا طعاملره رغبت ایدرلر و ثقیل نسنه دن
 حذر ایلرلر مکر که فقرادن اولوب اکل ایتدیکی ناملایم ضروری اوله

فافهم * خوش بود یار موافق در جهان * باز مخدومی که باشد مهر بان *
 بودک فاعلی یار و مفعولی خوشدر و دراکا ظرفدر مخدومی مقدر بودک
 فاعلیدر که باز خوش بود مخدومی که تقدیرنده در باشدک تحتیده
 ضمیر فاعلی مخدومه را جعفر مفعولی مهر بان در و بعد الجملة مخدومه
 صفتدر (موافق مخالفک ضدیدر یعنی موافقت و مطابقت و ایکی
 کشتی نک مراد لری بری برنه اتفاق اوزره اولمقددر) مخدوم خدمتنددر که
 معروفدر خدمت دخی کسرله خدمه دندر حرکت ايله خدمه خلخاله
 دیرلر خدمک مخدومی احاطه سی خدمه نک ساقی احاطه سنه تشبیه
 اولندی انکیچون الله تعالی به مخدوم دنلر زرا الله تعالی محیطدر محاط
 دکلدر بلکه معبود دینلور (مهر بان کسرله شفقتلور زرا مهر شفقت
 و محبت معناسنه کلور و بان صاحب در و دقایقه کلور که بان اسم
 جامد در که کوزه دیچی معناسنه در باغ بکچی سنه باغی کورب
 کوزتدو کیچون باغبان دیرلر بلکه باد بان دیرلر استعاره طریقیله که
 یل کوزه در شخصه تشبیه اولمشدر و دیده بان دیمکده دخی نوع
 توسع وارد در زرا اول کسه کوز کوزه دیچی دکلدر بلکه کوز انک خرمشک
 آلتی در که انکله کوزه در نگاهبانده اوله در برنسنه بی کوز نمکدن
 مراد انک امرنده قیام و اتمامده اهتمام در انتهی بالاجمال و بعض
 کتب فارسیه ده کلور که معنای اسم فاعل مشتقک غیر یدن دخی
 اخذ اولنور لفظ کر مقارنتیه زر کر کبی که قیو محی دیمکدر و بالفظ بان
 مقارنتیه باغبان کبی که باغبی در و بالفظ دار مقارنتیه علمدار کبی که
 سنجق کوزیمی در انتهی بالاختصار پس مهر بان دخی بوقیبلدن
 اولق جائز اولور شفقت و محبت ایدیچی معناسنه سؤال اولنور سه که
 اسم جامدده معنای حدوث یوقدر اسم فاعل ایسه حدوث ایچوندر
 جواب بودر که مقصود اسم فاعلک صورتیدر که اندن تعبیر اولشان
 جی لفظی ايله تعبیر اولنمقددر یوخسه حقیقت اسم فاعل دکلر پس
 باغبان و مهر بان و شتر بان و سکبان و کشتی بان و امثالی بر یابنددر که
 اصلاری اسم جامددر و لفظ کر امثله سی دخی بویله در فاما باجدار
 و علمدار بویله دکلدر که بونلرده وصفیت معناسی وارددر (معنای بیت)
 بودر که خوش اولور یار موافق دنیاده یعنی موافق مصاحب و متفق

ولداش دنیاده رغبت اولنان امور دندر کرو بر مخدوم که مهر بان
و مشفق اوله بودخی شانه اعتنا اولنان نسنه لردندر مخدومدن مراد
خادمک و لیسسی در که افندیسی در بومقوله ایسه ایکیدن خالی دکادر
یا اخلاق صلحا اوزرنه در که حقوق خادمی مراعات ایدوب شفقت
و مریحله معامله ایدر و بومعنی خادمک سعادت دنیویه سندندر
و یا اخلاق فسقاء اوزرنه در که خامه خالی دایما جبر و عنفدر و بوحال
خادمک بی ستاره اولد یغندندر که خدمتده اولد بجه ظلمت غندن
خلاص اولماز * هر سخن کان راست کوبی و درست * به زدنیا زانکه
در روی نفع تست * هر سخن مبتدا کان اصلنده که آن در که رابطه
و آن اسم اشارتدر آن را تقدیر یله که آن کوبی نک مفعول اولی
و راست ثانیهی در و بعد الجملة مبتدایه صفتدر به تقدیری به است در که
خبر مبتدادر زانکه زان سبب که معنا سنه تعلیلدر و در روی مقدم
خبر و نفع تست مؤخر مبتدادر ادات خبر فی الحقیقه خبره قید در
تقدیری در روی است نفع تو دیمکدر راست طوغری در که واقعه
مطابق اولان سوزدر صدق کبی (درست بتون و صاغ در که عرب
صحیح دیر) به کسر و سکونه یک معناسنه نیکم سبق ابتدای (نفع
ضرك مقابلیدر که فائده ایلکدر اسمی منفعت کلوز (معنای بیت)
بودر که سوز که انی طوغری و صاغ سویلرسن دنیادن و ایچنده اولان
اشیادن سکا یکدر شول سبیدن که طوغری و صحیح سویلکده سنک
دین و دنیا که فایده واردر نیکم مشهوردر که دیمشدر در النجاة فی الصدق
و الهلاك فی الکذب یعنی دنیا و اخرتده نجات طوغری یلقده و هلاك
اگر یلکده در زیر اصدق جته و کذب جهنمه جر ایدر و بین الناس
معاملات دنیویه ده دخی مشهوردر که یلانجی نک یوزی قاره اولور
صبح کاذب کبی نیکم طوغری نک یوزی آق اولور صبح صادق کبی
پس صدق من کل الوجوه ایشه یرار کذب یرامز فافهم * آنچه
ارزانست عالم در بهاش * عقل کامل دان و رود لشاد باش * بعض
نسخته دان وزان خرسند باش دوشمشدر که خرسند خاء معجمه نک
ضمیمه قانع معناسنه در آنچه آن چیز دیمکدر که مبتدادر ارزا نیست
مقدم خبر و عالم مؤخر مبتدا و بعد الجملة مبتدایه اوله صفتدر که

رابطه سببه که محذوفدر آنچیز که دیمکدر در ارزانه نظر قدر عقل دانک
مفعولی و بعد الجملة آنچه نک خبر یرار زو که از او دیمکدر دلشاده
متعلقدر و دلشاد باشک مفعول ایدر و بعد الجملة جمله دان اوزرنه
معطوفدر ارزان او جور ارزانی او جور تلق و لایق معناسنه دخی
استعمال اولنور (بها قصرله برنسنه نک قیمتی در عربی ده بهاء حسن
فائق معناسنه در دان امر حاضر در مصدری دانستن در بلك معناسنه
مضارعنده سین حذف اولنوب داند و داننده دینلور (دلشاد اصلنده
شاد دل که صفت مشبهه در سرخوش اصلنده خوش سراولدیغی
کبی که بودخی صفت مشبهه در یوخسه خوش سره صفت دکادر
نتکم بعضیلر زعم ابتدای (پس شاد دل شن کو کلولو دیمکدر صکره
قاعده عجم اوزرنه تخفیفاً ترکیب و تغییر اولندی (معنای بیت) بودر که
اول نسنه که عالم انک بها و قیمتده او جور در یعنی بتون عالمی انک
متابله سنده و بر سک ینه او جور آلمش اولور سن اول نسنه بی عقل
کامل پیل اگر عقل کاملک واریسه دلشاد و فرحناک و یا خود اکافانع
و راضی اول زیرا عقل کامل بتون دنیا دکر که انک کمالی عقل معاد
اولمقدر زیرا عقل معاش ناقصلرده دخی بولنور که عقل رخیصدر
بس عقل غالی کاملرک عقلر ایدر و هر کیمده که بو عقل بولنور دولت
عظمایه مالک اولمش اولور پس بو دولتله نیچه شن و شاد اولماز
والله الکرم * دشمن حق را نباید داشت دوست * باز کشت جمله چون
آخر بدوست * بعض نسخته نباید یرینه شاید دوشمشدر معناری
متمنار بدر زیر باید کرک اولور و نباید کرکز و شاید یرار و نباید کرکز
یرامز دیمکدر دوست داشتک مفعول اولی و داشت داشتن معناسنه
نبایدک فاعلی و دشمن داشتک مفعول ثانیهی در باز کشت مبتدا
و جمله به مضاف و بدوست خبر در (باز کشت رجوع معناسنه در
زیرا باز کیر و کشت کاف عجمینک فتحیه کستن معناسنه در که دونمک که
رجوعدر و بر حالدن بر حاله انتقال ایلک و اولمق مغالظه کلوز موسیقی ده
بر مقامدن بر مقامه انتقال ایتسه باز کشت ابتدای دیرلر (جمله دن مراد
جمله خلقددر (چون تعلیل ایچوندر (بدوست اصلنده باوست در
همزه داله قلب اولمشدر بدین و بدان کبی که اصلاری باین و با آن در

و بونده تجنيس تام وارد در واو ضميرى حقه راجع در (معناى بيت)
 بود كه حقت دشمنى دوست طومتق اولماز يعنى كفار و فساق و اهل
 بدعت و ارباب انكار دوستلغه سزا دكلدر زيراجله خلقك رجوعى
 آخر حقه در پس مؤمن مطيع و سنى و مقر ك دوستى الله در ماسوى
 دكلدر و انك كه مرجعى الله در انك محاسبه سندن حذر ايدوب اعدايى
 احباب اتخاذا ايتامك كر كدر قال الله تعالى (لا تتخذوا عدوى وعدوكم
 اولياء) وقال عن ابراهيم عليه السلام (فانهم عدولى الا رب العالمين)
 وقال (يا موسى هل واليتلى ولبا او هل عاديت لى عدوا) يعنى حقت
 دوستنه دوست و دشمنه دشمن اولق حقه راجع اولور عمل خاص در
 اعمال باقيه ايسه عاملك كندنه راجع در * عيب كس با او نمى بايد نمود
 * زانكه نبود هيچ لى بى غدود * عيب نمودك مفعولى و نمود بايدك
 فاعليدر زير نمودن معنا سنده در و بانموده متعلقدر و بعد الجملة
 مستأنفه اولور زانكه زان سبب كه ديمكدر كه مابعدنده جمله اكاه صفتدر
 هيچ لى نبودك فاعلى و بى غدود اكاه متعلقدر (غدود غين معجمه نك
 ضميه غده نك جمعيدر غموم غمه نك جمعى اولديغى كى) غده لىم ايچنده
 بك نسنه در كه تركيده بزديرل اكلى مكروه در سائر مفردات ظاهر در
 شوقدر وارد در كه لى ده يا زانده در و وحدت ايچون اولق دخی جائزدر
 (معناى بيت) بود در كه كسه نك عيبنى اكاه يعنى كندنه كوسترمك
 و سبك شويله عيبك و سبب نقصانك وارد در ديمك كر كز زيرايه ايجات
 و يا هيچ برات بزديد كلى نسنه سز اولماز پس بزي طرح ايدوب
 لى اكل ايتد كلى كى سندن عيبى ترك و ستر ايدوب و هنر و خصليت
 حسنه به نظر ايله زير اديش لردر كه اى الرجال المهدب يعنى خلقك
 قنغيسى منقح و عيب سندن خالص و خالى در همان عييله قبول ايتمك
 كر كدر پس بو كلام عيبى غده به و هنرى لىم تشبيهى متضمندر
 و كسه نك عيبنى كورمك و سويلك منهيدر مكر كه سويلدوى تعيب
 طريقيله اوليوب ارشاد و اخلاقى اصلاح معنا سنده اوله * از خدا
 خواه آنچه خواهى اى پسر * نيست در دست خلائق نفع و ضرر *
 آنچه آن چيز كه ديمكدر كه مقدم اولان خواهك مفعول صرى
 و از خدا غير صرى در و خواهى جمله سى چيزه صفتدر نفع

نيستك فاعليدر عربى ايله تقديرى لبس فى يد الخلائق نفع و ضرر
 ديمكدر و نيست نى جنس ايچون اولان لامعنا سنده اولق
 جائزدر بو صورتده نفع منصوب اولوب تقديرى لانفع ولا ضرر
 ديمك اولور خلائق خليفه نك جمعيدر ناس معنا سنده بقيه مفردات
 ظاهر در (معناى بيت) بود در كه اى پسر هر نه حاجتك
 و اريسه خداى غنى دن طلب ايله كه حصوله كله زير خلقك النسخه
 نفع و ضرر يوقدر بلكه نافع و ضار الله تعالى در يعنى منفعت
 و مضرتده تاثير خدا نكدر و خلقك جمله سى (يا ايها الناس اتمم الفقراء
 الى الله) موجبجه باب حقت محتاج ليدر پس حاجتكى اصالة
 اول باب به عرض ايله و بعده قطبه توجه ايله و انك رو حائيتدن
 استمداد ايله كه قطب مظهر صفات الهيه و خصوصا مظهر قدر تدر
 و بعده مظهر اسم غنى اولان سلطان اعظم قيو سنده و ارباب الله اولق
 قصديله زير سلطان دخی غناسى جهتيله و ظل حقيقت الهيه اولق
 طريقيله سبك حاجتكى بتورمكه قادر در اذن الهى اولور سه سائر
 بونلر پايه سنده دكلدر در بوراده شيخ نانظم قدس سره ضررى نعيم
 طريقيله الحاق ايندى و الا مطلوب اولان منفعتدر مضرت دكل كويا
 ديمك اوله بلكه جلب منفعت و دفع مضرت ايتمك استرسك دامن حقه
 ياپش و كند يكه بر مضرت ابريش سه دخی حقدن بيل منفعت كى
 غيره نسبت ايتمه كه آنده شرك خفى وارد در والله الحفيظ * بنده كا ترا
 نيست ناصر جزاله * يارى از حق خواه و از غيرى نخواه *
 بنده كا نزاده را لام جاره معنا سنده در كه بنده كان نيستك مفعول
 غير صرى در ناصر فاعلدر جزا كه استثناء مفرغدر عربى ايله تقديرى
 لبس لامعنا ناصر الا الله ديمكدر يارى خواهك مفعول صرى
 و از حق غير صرى در ايكنجى از نخواه متعلقدر و بعد الجملة خواه
 جمله سى اوزرنه معطوفدر و بو عطف معطوف عليه جمله سنى تا كيد
 ايچوندر بنده كان بنده نك جمعيدر كه كاف بنده آخرنده اولان هاء
 غير ملفوظه دن بدل و آن ادات جمعدر و بقيه تفصيل بالاده در
 (بار معين و يارى معاونتدر پس يا مصدر به در و بعضى نسخده از غيرش
 دوشمشدر) و نصرت دخی يارى كى اعانتدر و ناصر ياردر غيرى ده

یا زایده در غیری سوی معناسنه در جمعی اغیار کلور و بعضی تفاسیرده
 مبتدیه که کلمه غیر اوج وجه اوزرنه در اول کبسی مقایرت معناسنه در که
 فارسیه سی جز در قال تعالی (لتفتری علینا غیره) و ایکنجیبسی لا
 معناسنه در که فارسیه سی نادر قال تعالی (فن اضطر غیر باغ ولاعاد)
 و اوچنجیبسی الا معناسنه در که فارسیه سی مکرر قال الله تعالی (فاوجدنا
 فیها غیر بیت من المسلمین) (معنای بیت) بود که قول را چون الله تعالی دن
 غیری ناصر و معین یوقدر که محل ضرورت و خصوصاً اعداء اوزرنه
 نصرت و اعانت ایدر بناء علی هذا العاقی مولی الموالی دن طلب ایله
 زیر امدادی اعانتدن عاجزدر والله المعین قال تعالی (ان ینصرکم الله
 فلا غالب لکم وان ینخذ لکم فن ذالذی ینصرکم من بعده) *
 هر که از قهر خدا ترسد بسی * بی کان از وی بترسد هر کسی *
 بعضی نسخده بی کان ترسد از وی هر کسی دو شمشیر اول کبسی اولی در
 بونک تقدیری هر کسی که ترسد از قهر خدا بسی بترسد بی کان از وی
 هر کسی دیمکدر بسی ترسد اوله و بی کان ثانی به قید در قهر اطفک
 ضدیدر یعنی غلبه و تذلیل و تسخیر در بسی ده یا اصلنده نسبت ایچوند
 بس باه عربی ایله نیچه و جوق و زیاده معناسنه در هر کسی ده یا وحدت
 ایچون و زایده اولغه دخی صالحدر (معنای بیت) بود که هر کس که
 قهر الهی دن زیاده سبیله یعنی حقیقت خوفله خوف ایلیه که
 موارد خوفدن هیچ بر محله استعار خوف ایتمکدن خالی اولیه بی شک
 و شبهه هر کس او مقوله خائفدن خوف ایدر واکاسر فرودن منفک
 اولماز تنکم خلقه امان و یرن مؤمنه خلق عالم دخی امان و یرن نظر ایله
 اسده راکب اولانله و حضرت سلیمان علیه السلام که نوجهله تسخیر
 جن ایتمشدی اشته خوف کرچه وصف کونی در که حقه مضاف اولماز
 ولکن حقه مضاف اولان کسه حقه اسماسیله قائم اولور که از جمله
 اسم قهار و مرید و مقتدر و قهار و جبار و منتقم و مذل در فافهم
 * از بدی گفتن زبانه هر که بست * کرد شیطان لعین را زبردست *
 از بسته متعلقدر و زبان انک مفعولی در و بعد الجملة هر که به صفتدر
 تقدیری هر کسی که بست زبان را از بدی دیمکدر که هر کسی مبتدا
 و مصرع ثانی جمله سی خبردر کردک تختنده فاعلی هر کسی در

شیطان مفعول اول و زبردست مفعول ثانی در بدی ده اولان یا زایده در
 بدی براسدر مقابل نیکدر که ایودر (لعین بمعنی الملعون طرید بمعنی المطرود
 اولدیخی کبی مقصود رجعتدن دور اولدیغیدر) (معنای بیت) بود که
 هر کشتی که لسانی شرعاً و عقلاً قبیح اولان سوزی سو یلمکدن بغلدی
 و أغزک آخوب سو یلمدی شیطان لعینی الی التنده ایلدی یعنی زبون
 و مغلوب قیلدی و الا شیطان ا کا غالب اولدی یس دلی نخشدن و کلام
 ردی دن حفظ و ضبط ایدن شیطان غلبه کلدی زیر شیطانک اضلال
 و ازلالی یا قلب یوزندن در که وسوسه سی ایله اعتقاد فاسده و ظنون
 و شکوک ایقاع ایدر و یا لسان یوزندندر که منکرات سو یلمدر و یا ارکان
 یوزندندر که سیئات اشلدرو لسان و ارکان سالم اولمق حسن
 اعتقاد دندر و لسان کرچه قلیل الجرمدر و لکن کثیر الجرمدر پس
 حفظ لسانده سلامت و سد باب معصیت وارددر و الله الحفیظ
 * کس نیاید پنج چیز از پنج کس * یادگیر از ناصح خود این نفس *
 کس نکره اولغه مقامنه کوره عموم افاده ایدر ثمره خیر من جراده کبی
 پس کس مبتدا و نیاید جمله سی خبردر نیایدک فاعلی تختنده و پنج
 مفعولی و جار و مجرور ا کا متعلقدر یاد مابعدک مفعولی و این دخی
 یادک مفعولیدر و لکن یادگیر لسان عربی ده احفظ واضبط معناسنه
 مستعمل اولغه این نفس یادگیرک مفعولیدر دیمک دخی و جهدر
 ناصح بالاده ذکر اولندی (نفس فانک فحمله أغزدن داخل و خارج
 اولان ریخدر و لکن ایکی جسمک تصادمی سبیلله تموج عارض
 اولسه صوت و صوته دخی کیفیت مخصوصه عارض اولسه
 حرف دیرل اشته سوزنه نفس دیمکدر ینک اصلی بودر که اصلی اعتباریله
 اطلاقدر (معنای بیت) بودر که هیچ بر کسه بش نشنه بی بش کسه دن
 بولماز یعنی اول بش کسه ده اول بش خصلت اولماز و مأمول دکلدر
 کندی ناصح و واعظکدن بونفسی یعنی بوسوزی از برایله و خاطرکدن
 چقرمه مقصود دیمکدر که بزم سوزمز سکا نصیحت طریقیله در
 و بویخصوصه قلمزده غل و غش یوقدر بناء علی هذا نفس حقدر
 دیوب سوزطوترسک منتفع اولورسن * نیست اول دوستی اندر ملوک
 * این سخن باورکن از اهل سلوک * اول مبتدا دوستی بحسب المعنی

نیستند فاعلیدر وجهه سی مقدم خبر در اندر نیسته ظرفدر نیست
مقدم خبر و دوستی مؤخر مبتدا اولوب بعد الجملة خبر اولغه مساع
یوقدر بوصورنده نیست مجرد رابطه وادات خبر اولور فافهم باورکن
یت سابقه یاد کیر کبی در (عربیده اعتقد معناسنه اولیحق این سخن
لفظی باورکن مجموعه مفعول اولور والا این باوره مفعولدر دوستی ده
یا مصدریه در اندر ظرفدر در کبی ظرفدن مراد بود که قبلرنده
دوستلق را سخن دکلدر دیکدر (باور مصدری باوریدن و باور کردن در
اینانفی معناسنه تصدیق کبی) سلوک اصلنده رفتن ایله تعبیر اولمان
رفتاردر که یوریمک و کیمکدر و سالک رونده در یعنی بر و بحر ده
سیاحتدر وارباب حقائق عنده رفته مخصوصدر که جهلندن علمه
واخلاق ذمیه دن جیده به ووجود مجازی دن وجود حقیقی به و بر
اسمدن بر اسم و بر تجلیدن بر تجلی به و بر فعل مشروعدن بر فعله
و بر ترکدن بر ترک و بر فعلدن بر ترک و بر ترکدن بر فعله و بر مقامدن
بر مقام سفر و حرکت معنویه در که بمقوله سالک اهل سلوک دیو
شهرت بولمشلدر اگر چه دشمنلری چوق و قطع طریق صد دنده
اولان ارباب انکار و حرا بیان حددن ارتوقدر (معنای یت) بودر که
اول بش نسنه نک اولی بودر که سلاطین و ملوکده دوستلق یوقدر
یعنی قبلرنده صداقتلری را سخن دکلدر بلکه ادنی بهانه ایله صداقتی
عداوته تبدیل ایدر و وعد و عهدلر نه طور محبوب لا و فاء لملوک و فقیحه
عذر و نقض عهد ایتک شانلرنددر اهل سلوکدن بو کلامه اعتقاد ایله
یعنی خواص ناس سکا بوسوزی عین الیقین دن سویلرلر پس بومعنایه
اینانماقی اولماز نظر ایله که انبیا و اولیایه نلر ایتدیلرونه اذیت و جفا
ایلدیلر که قلم و لسانه کلز * سفلر را بامرؤت ننکری * هیچ بدخوبی
نیابد مهتری * بعض نسنده سفلر کاترا دوشمشدر سفلر نک جمعی
اولق اوزره سفلر ننکری نک مفعول صریحی و بامرؤت غیر صریحدر
مهتری نیابد نک مفعولی و بدخوبی فاعلیدر مصراع ثانی جمله
مسفلر و مضمو فی دخی ماقبلندن منقطعدر (سفلر ضمه و کسر له
هر نسنه نک کنندی جنسندن بد کوه اولانه دیرلر و بخیل و دون
همت در آخرنده همزه یاء زائده به بدلدر اصلنده عربی در کسر له

و فتح و سکون فائله اسافل ناس معناسنه (مرؤت فصیحی همزه ایله در
کشی لك معناسنه مرعدن در که کشی و انسانیت دخی دیرلر و لسان
ترکه آدمک دیمک دخی شایعدر (ننکری فعل مضارع مخاطب
منفی در اصلنده ننکری در نونک کسر یله نون نافیله ادخال اولندقد
ضرورت و زنیچون اسکان اولندی مصدری ننکستن در باقی معناسنه
نظر والتفات کبی مضارعنده سین حذف اولنوب ننکرد و ننکرده دیرلر
نکا کردن دخی ننکستن معناسنه در (بدخوبی ده یاء ثانیه وحدت
ایچوندر وزائده اولق دخی جائزدر (نیابد فعل مضارع منفی در
یاء مشاتک تقدیمی و باء موحدن نک تأخیر یله مصدری یافتن در
بولق معناسنه مضارعنده فایله قلب اولنوب نیابد دیرلر (مهتری
اولوقدر زیا یا مصدریه در (معنای یت) بودر که دنی و بخیل
و بد کوه مرؤت ایله نظر ایله سن یعنی بر کشیلکی و بر اطف و کرمی
اولور دیو بو وجهله انک جاننه باقیه سن زیبا بد اصل و بخیلندن
بو مقوله ایلوک صادر اولماز پس (لقد ازلت حاجاتی بواد غیر ذی زرع
مو جنبه تخم املی شوره زاره صاچش اولور سن وفائده بولماز
نهی دست قالور سن و دخی هیچ برید خوی اولوق بولماز و خلق
اراسنده اهل عزت و حرمت اولماز پس بدخوی آدم اولور دیمه
وامید ایله اشته بویکی مصراعک هر بری پنج چیزدن بر ماده به
اشارت اولمش اولور * هر که بر مال کسان دارد حسد * بوی رخت
در دماغش کی رسد * بعض نسنده بوی راحت دوشمشدر اولکبسی
اصحدر تقدیری هر کسی که دارد حسد بر مال کسان کی رسد بوی
رخت در دماغش دیمکدر بر حسده متعلقدر حسد دارد نک مفعولیدر
بعد الجملة هر کسی به صفتدر که هر کسی مبتدا در بوی رسد فاعلی
و در اکا ظرفدر و بعد الجملة مبتدایه خبردر (کسان کسک جمعیدر
کسنه و کشی معناسنه مقصود ممتول اولان کسه لدر (حسد بالاده
محوردر (بوی قو خودر عرب رایحه دیر (دماغ کاب وزنی اوزره
منح الرأس در که ترک بینی دیرام الدماغ بر جلد رقیق در که بینی انک
ایچنده در دماغی کسر ایتکدر صکره بطریق الاستعاره غیر
موضعه دخی استعمال اولندی مثلاً حجت دامغه دیرلر دعوائی باطله نک

دماغی کسر ایدیی یعنی ابطال و از له ایدیی معناسنه و فی التزیل (بل
نقدن بالحق علی الباطل فیدمغه) ای یکسر دماغه (معنای بیت) بود که
هر کسه که کسه لک یعنی ارباب عناد اولان خلقک مالی اوزرنه
حسد ایلنه و انک زو لانی و کندنه حصولی است به بومقوله کشی نک
دماغه رحت قو خوسی چن ایریشور یعنی ایرشمن و رحت بولماز
زیرا الله تعالی نک حکمنه اعتراض ایش اولور که فی الحقیقه کفر در
و یا خود را بجهت شتم ایتمز زیرا در حدسه در دنک اولان کسه نوجمله
مستریخ اولور و لیل و نهار بجهت دکه نور پس انسان بومقوله اوصافدن
نفسی ترکیه ایتمه دجه آسوده اولماز انکی چون سلیم الصدر اولنلر دارین ده
سالم و عند الله مقبولدر * انکه کذا بست و میگوید دروغ * نیست
اورا در وفاداری فروغ * تقدیری آن کسی که او کذا بست دیمکر که
او مبتدا و کذاب خبر و بعد الجملة آن کسی به صفتدر که آن کسی مبتدا در
و میگوید دروغ جمله سی فعلیه بی اسمیه اوزرنه عطف قبیلندندر
اگر چه بلاغته مناسب دکلدر و جائزدر که و او میگوید تقدیرنده اوله
بوصورته اسمیه اولور فروغ نیستک بحسب المعنی فاعلیدر و اوراده
را لام جاره معناسنه اولمغه فروغه متعلق اولور کذاب صیغه مبالغه در که
مواد کثیرده کذب اشارتدر پس مبالغه کذب متعلق اعتباریه اولور
بوصورته میگوید بطریق المبالغه استمراره محمول اولور (دروغ کذبدر که
واقع مطابق اولیان سوزی سوییلا کدر) وفاداریده اولان یا مصدریه در
وفادار وصف ترکیبی در اصلنده دارنده وفادار وفایی حفظ ایدیی
وصقلیی معناسنه و فاعلدر و نقض عهد ایتمه مک در (فروغ شعله که
ترك اشق و آیدنلق دیرلر بوراده مراد اثردر) (معنای بیت) بود که اول
کسه که کذاب در و علی الاستمرار یلان سوییلا اول کسه ایچور
وفادارلقده شعله و اثر یوقدر زیرا کذاب اولان کسه وعدنه طور من
ودائما نقض عهد ایدر پس اومقوله نک وعد وعهد و پیماننه اعتماد
ایتمک کر کدر و او یله کسه یار وفادار اولماز بناء علی هذا صحبتندن
و دوسلغندن حذر لازمدر و حدیثه کلور که پر کسه دین قرن داشته
برنسنه وعد ایدوب نیتند و فایتمک اولسه فاما عائق و مانع حسبیه
وفایده مسه اکا کنه اولماز

* * در بیان اهل سعادت گوید * *

* هر کراسه کار عادت باشدش * در جهان بخت و سعادت باشدش *
بو نک تقدیری هر کسی که باشدش اوراسه کار عادت باشدش بخت
و سعادت در جهان دیمکدر پس اورا فی الحقیقه ضمیر غائبدن یعنی
شین دن بدادر سه کار باشدک فاعلی و شین مفعول اولی و عادت
ثانیسی و بعد الجملة هر کسی به صفتدر و هر کسی مبتدا در و بخت
و سعادت ایکنجی باشدک فاعلی و شین مفعولی و در انک ظرفیدر
و بعد الجملة مبتدایه خبردر (سه اوچدر ثلثه معناسنه آخرنده ها
سینک فتمه سنه علامت اولمغه تلفظ اولماز وسین دخی فتحه
صریحه ایله تلفظ اولنوب کسره جانبته اماله و بلکه اکثر یا اشباع
اولنوب یا لئه تلفظ اولنور و بوراده سلاست بواشباعله حاصلدر
(عادت خلقک معاوده ایلوب اوزرنه مستمر اولدقلری نسنه در نتکم
بالاده تفصیل اولندی) (بخت دولت و طالع سعادت شقاوت و فحوستک
ضد یدر یعنی امور آلهیه نک انسانه نیل خیر اوزرنه معاوتی در
(معنای بیت) بود که هر کسه که اوج کار اکا عادت اوله دنیاده
اکا دولت و سعادت حاصل اولور یعنی دنیاده طالعی باشنده اولور
اول کارلر موفق اولدییچون و آخرته دخی اجر عظیم بولوب سعادت
در جاتنه و صول بواور * تا تواند خیر بی منت کند * خویش را
مستوجب رحت کند * تا تواند عربی ایله مده دوام قدرته معناسنه
کنندک ظرفی و خیر کنندک مفعولیدر خویش ایکنجی کنندک مفعول
اولی مستوجب ثانیسی در (خیر شرک مقابلیدر امر مرغوب فیه در
(منت امتنان معناسنه اسمدر که عد نعمتدر امتنان ایسه مذمومدر
نتکم بالاده مفصلا شرح اولندی بعض نسخ ده چیز بی منت دیمش
جیم عجمی ایله نسنه معناسنه غلطدر زیرا خیر بی منت شول ایلو کدر که
انده من وادی اولیه قال الله تعالی (لا تبطلوا صدقاتکم بالمن والاذی)
ولکن خیر چیز رسمنده اولمغه سهو ایدوب لفظ و معنایی تغییر ایتشلدر
(مستوجب اسم فاعل صیغه سی اوزرنه استیجابدندر لایق اولمق
معناسنه قال فی القاموس استوجبه استحقه) (معنای بیت) بود که
قادر اولدقده بی امتنان خیر و حسنه ایلنه و بوبهانیله کنندنی مستحق

رحمت ایه یعنی ایندیکی ایلو کده اگر امتنان واذیتی یوغبسه سزاوار
رحمت او اور والا بطلان عملدن ماعددا کسر خاطر ایتکله مظهر
غضب اکهی اولور پس امتناندن حذر کر کدر زیر فی الحقیقه معطی
وفعال الله تعالی در عبد آلت کبیر بوجهتدن (بل الله یمین علیکم)
موجبجه هر وجهله منت الله تعالی به مضافدر و سبجه ایله تعداد
تسیح و امثالنی ایتک امتنان د کدر بلکه ضبط عدد ایچوندر فاعل
بذلک * دائما کر بیند او عیب کسان * در ملامت هیچ نکشاید زبان *
کر بیند او دائما عیب کسان تقدیرنده در که او بیندک فاعلی و دائما
ظرفی و عیب مفعولی و بعد الجملة فعل شرطدر در نکشایدک ظرفی
و نکشایدک فاعلی تحتیده اوضعی و مفعولی زبان و بعد الجملة جزاء
شرطدر (عیب اول نسته در که برشی انکله مقرر نقص اولور انسانده
و غیریده جاری در (ملامت خوارلق یعنی ذم ایتک و باشه قاقوب
طعن و تشنیع ایتک (معنای بیت) بودر که اگر اول کسه دائما خلقک
عیب و نقصاتی کوره ملامتده هیچ زیان آچیه یعنی اغزن اچوب دل
اوزاتیه و تعیب ایدوب حقیقه بد سو یلیه و سترایلیه پس اغزن اچقدن
مراد دل اوزاتقی اولمغله آچغنی زبانه قیلدی مع هذا دهان دیسه دخی
وزنه خلل کلزدی و بونده رمز وارد در که لیلر زبانی حفظ ایچوندر کویا
طویل اللسان اولان کسه بی لب و بی دهان کبیر انکچون محل ذمده
اغزنی آچق دیرلر بنساء علی هذا اسم ستارله اتصاف لازمدر فافهم
* هر کرایی برا ناصواب * سر براهش آرتایابی ثواب * تقدیری هر کسی که
بیلی اورا دیمکدر که اورا بینی ک مفعولی و براه اکا ظرفدر و بعد الجملة
هر کسی به صفتدر که هر کسی مبتدا در ناصواب راهک صفتدر آر
امر حاضر در مصدری آوردن در و اول فتحیله کتورمک معنای مضافر عنده
رایه فتحه حرکت و یروب آورد و آورنده دیرلر و کاه اولور که کثرت
استعمالدن اوتوری تخفیف و اوای حذف ایدوب ارد وارنده دیرلر
پس اولکینک امری اور و ایکنجینک ار کلور و سرارک مفعولی و براهش
انک ظرفدر و براهش ده اولان شین سره قیددر سرش براه اردیمکدر
و بعض نسخده سریرینه رو کلمشدر مالی بر در ثواب یابی ک مفعولیدر
و بعد الجملة تعلیلیه در ناصواب خطا دیمکدر زیرا نانی ایچوندر

عربی ده لبس کبی دکل معنای پس ناصواب دیمک صواب دکل بلکه
خطادر معنای اولور (ثواب عمل صالح مقابله سنده اولان جزادر
و جزاء خیره ثواب دیمک ایکی معنایه در اولکبسی بودر که ثواب مستحق
جانبیه ثوران و محله ایدر یقال ثاب الی الشیء اذا اثار الیه بالعجالة
ایکنجیبسی بودر که اصل ثوب بر نسته حالت اولاسنه رجوعدر یقال
ثاب فلان الی داره کویا ثواب عملک عینی در که اکار رجوع ایدر قال تعالی
(من یعمل مثقال ذرة خیرا یره) یعنی عمل خیره جزاسنی برعد ایدوب
عملنی کور دیدی مع هذا کور دیکی عملک ثوابی در نفس عمل دکل
و لباسه ثوب دینلدی زیرا غزل که اکار دکلری ایتک در انکچون
تقدیر اولان حالتدر رجوع ایتشدر که ثوب اولمقدر (معنای بیت) بودر که
هر کیمی که راه خطاده کوره سن کرک خطاء ظاهر و کرک خطاء باطن
سن انک باشی و یوزنی طریق صوابه کتور و طوغری یوله دوندر خطاء
ظاهر اعمی و کراهک خطاسی کبی و خطاء باطن سوء اعتقاد و عمل
وظنون و شکوک و وقوع کبی که بومقوله بی طریق مستقیمه ارشاد ایتک
افاضل اعمالدندر که انمی وضالی ارشادک فوقنده در زیرادینه متعلقدر
وفی الحدیث (یا علی لان یهدی الله بک رجلا خیرک من حر النعم) یعنی
الله تعالی نک برکسه بی سنک یوز کدن هدایتی عند العرب مقبول اولان
شتر سپید رنگی تصدقدن خیر اودر زیر تصدقده اولان ثواب کندی
نفسکه راجع اولان کالدر هدایت ایسه تکمیل غیر بایندندر که خیر
متعدی و صفت خواص بشردر * زحمت خودر از مردم دور دار *
بار خود بر کس میفکن زینهار * دور دارک مفعول اولی و زحمت ثانیه
و جار و مجرور دوره متعلقدر و جا زدر که دور دارک مجموعی عربی ده
بعد معنای اوله تبعیددن که اوراق طو تمقدر بوضورتده مفعول بر
اولور که زحمتدر بار میفکنک مفعولی و برا کامتعلقدر (زحمت زاء هوزایله
غلبه و تضییق نیکم اثرده کلور از حجة رجعة یعنی نمازده ازدحام ایتک
ودوش بدوش اولمق زحمتدر که بنیان مرصوص اولمغله شیطان انلره
فرجه بوله مز و بویله ازدحامه نوا ثقلت و شدت لازم کلمکله زحمت
معنای لازمی ده استعمال اولندی (بار باء موحدده ایله یو کدر جل کبی پس
بار زحمتی تفسیر کبیر رزیرا بارک شانی ثقیل اولمقدر و بوندن فعل ثقیلی

بار کرانه تشبیه لازم کلور (میفکن نهی حاضر اصلندۀ مفاککن در
همزه ایله دفع ثقلت ایچون همزه یایه قلب اولغشدر مصدری
افکنندن در براق معناسنه (زینهار یا ئله و یاسرزینهار کلمۀ تنزیه
ورد عدد کلا معناسنه و د قانقده کلور که زینهارک اصل معناسی
صاقن در اما و صبت و سپارش محلندۀ تا کید ایچون استعمال اولنور
(معنای بیت) بودر که کندی ثقلتی و کندی که شاق اولان ایشی
خلقدن اراق طوت صاقن کندی باری کسه نک اوزرنه براقه بلکه
غیرک یوکنی کندی اوزرنه آل که کال انسانی بونده در الحاصل سن
غیریدن اولی دکل سن که غیر یوکی چکه بلکه غیرله نفس واحده
کبی سن پس مایه فضلدن حصه مند ایسک سن غیرک مؤنثی
چک و عباد اللهک باری تخفیف ایله

* * در بیان رستکاری گوید * *

* کره می خواهی که باشی رستکار * رخ مکردان ای برادر از سه کار *
رستکار باشی نک مفعولی و باشی جمله سی دخی خواهی نک و خواهی
جمله سی دخی فعل شرطدر و رخ مکردانک مفعولی و از اکا متعلقدر
و بعد الجمله جزاء شرطدر رستکار اصلندۀ رسته در که اسم مفعولدر
قورتکش و خلاص اولش معناسنه آخرندۀ کارکاف عجمی ایله ادات
نهی حاضر در مصدری گردانیدند و دوند رمک معناسنه تحویل
کبی سه کار اولان کارکاف عربی ایله در ایش سه مفصلامرور
ایتدی (معنای بیت) بودر که ای برادر دنیا و آخرتده اهل نجاتدن
اولق دلسک اوچ گاردن یوزکی دوندرمه و انلرله عمل ایله بو اوچ کار
سـنک دست قهردن سبب نجات و باعث خلاصکردن فافهم
* اولادیدن بود حکم قضاش * بعد از آن جستن بجان و دل رضاش *
اول مبتدا الف وصلی لاجل الضروره وقف مجرا سنه اجرا ایچوندر
دیدن بودن فاعلی حکم دیدنک مفعولدر بعد الجمله خبردر حکم
قضایه و قضاشینه مضاف و شین ضمیر غایبدر که الله تعالی یه راجعدر
بعد جسننه ظرف و جار و مجرور اکا متعلقدر رضاش انک مفعولدر
(دیدن کور مکردن بوراده می ادر ویت قلبیه در که معرفتدر) (قضا
صفت آلهیه در که حکم ازلی و ارادت قطعیه در که برنسنه نک

وجودنی ایجاب ایتشد در زیر امراد حق ارادتدن تخلف ایتمز و اول
قضایک حکمی و مقتضای تسلیم و انقیاد و حقندن اولدین ادرک
ایدوب و موجبی اوزره جریاندر کما قال تعالی (ان الدین عند الله الاسلام
ای الاسلام و یا خود حکم قضایمضی نک وجودی در که دفعنه چاره
یوقدر کما قال تعالی (والله یحکم لامعقب حکمه) و قال تعالی (واذا
اراد الله بقوم سوء فلا مرد له) رضا ترک السخط و خشنود لقدر
(معنای بیت) بودر که اول الله تعالی نک حکم قضایمضی نک و انک
اوزرنه جاری اولوب حلو و مرده انقیاد کوستر مکردن بوندن صکره
جان و دل ایله رضایمطلب ایتکدر یعنی اسباب رضایه تشبث ایدوب
رضی الله عنهم و رضوانه زمره سندن اولمقدردن راطلب رضا بالکرن
لسانله اولماز بلکه فعلال دخی مأمور اولدیخی برده ثابت اولق کر کردر
ولکن مصراع اولک مضمونی بوندن اشد در زیر آمنت بالله و بالقدر
خیره و شره دیمک کیفایت ایلز بلکه مر قضایاده حکم قضایه تسلیم
ایتمکله اولور بویاسه اکامل ناس حابیدر که لطف و قهرده حالری
برابر در عوام ناس ایسه جزع و اعتراض و تشکی دن خالی دکلردر
* چیست سیوم دور بودن از جفا * هر که دارد این بود اهل صفا *
چیت مقدم خبر سیوم مؤخر مبتدا در دور بودنک مفعولی و بودن
مبتدا محذوفه خبردر که جمله سی سوال جوابدر تقدیری آن بودن
دور دیمکدر از دوره متعلقدر این داردک مفعولی و بعد الجمله
هر که یه صفتدر و هر که هر کسی که تقدیر یله مبتدا در اهل صفا بودنک
مفعولی و بعد الجمله خبردر (چیت اصلندۀ چه است در نیست اصلندۀ
نه است اولدیخی کبی چه ده هاء غیر ملفوظه دن یاء ملفوظه بدل
اولوب حذف همزه ایله چیست دندلی تکم نه ده هایه ابدال اولوب
نونک فتحه سی کسریه تحویل و تخفیف حذف همزه یله نیست دندلی
(سوم اوچبی دیمکدر اصلندۀ بلا یاء در و لکن سلاست و زنجیون
کسریه دن یا شباع اولنور) (جفا جفوتدن در غلظت و سوء معامله
معناسنه) (این جفادن دور اولغۀ اشارتدر یوخسه سبق ایدن اوچ
نسنه دکل) (صفا صفتدن در که برنسنه شوبدن خالص اولمقدردن عمل
شمعدن مصفی اولدیخی کبی) (معنای بیت) بودر که اوچنجی ندر

کسیه جفا نمیکند و غلظت له معامله دن دور و بعد اولمقدر و بوند
 الله تعالى به و رسول الله صلى الله عليه وسلم اذی و جفا دخی داخلدر که
 کتاب و سنت حکمندن خروج و تعظیمی بخل اولور ایشده بولمقدر
 و هر کسیه که بومعنادن یعنی جفا دن دور اولمخی طوته و اهل جفا اولمیه
 اول کسیه اهل صفا اولور یعنی غلظت و کد و رتدن آینه سی پاك او اب
 عکس انوارا آئینه ایله تابناک اولمغه سزاوار اولور فافهم فاعمل بذلك
 * هر که دارد دانش و عقل و تمیز * جز برای حق نبخشید هیچ چیز * جز
 استثناء مفرغدر تقدیری نبخشید هیچ چیز از چیزها الا برای حق دیمکدر
 و بواسطه مستثنی علی حسب العوامل معربدر بوراده مفعول واقع
 اولمدر ماضربت الازید اکی تمیز اصلنده تمیز در ایکی یا ثله نتکم بالاده
 مفصلدر نبخشید در مضارع منفی در مصدری بخشیدن بغشلق معناسنه
 (معنای بیت) بودر که هر کسیه که علم و عقل و ادراک طوتر یعنی بوقوتلرو
 ملکه لر آنده موجود در برنسنه بغشلق و کسیه اعطا ایتمز الاحق ایچون
 و رضاسنی تحصیلدن او توری بغشلق و برر یعنی عطاسی غرض نفسانی
 ایله مشوب دکل بلکه محضار ضاء حق ایچوندر زیر مؤمن مخلصک حالی
 بودر یو خسر یا و نفاق دکلدر و الانفاق باطل اولور بوراده ناظم قدس
 سره ایکی نسنه ذکر ایتدی بری بودر که دانش و عقل و تمیزک میاتی جمع
 ایتدی زیر الارزنده تفاوت وارددر که تمیز عقلک اثریدر نفس عقل دکلدر
 و علم دخی عقلدن حاصلدر انکچون احقرده علم اولماز بلکه جهل اولور
 پس امور ثلثه مذکوره کمال انسانی به دالدر و کاملدن اگر انفاقد و اگر
 غیریده ناقص ایش کلز و بری دخی بودر که چیزی تعمیم ایلدی زیر کلام
 انفاق خلوصله ایتکده در انفاق اولمان هر نه اولور سه اولسون یعنی
 حلالدن اولدقدن صکره جمله سی جائز و مشروعدر اگر چه مشروع عاده
 تفاوت دخی وارددر مثلاً صوغان و صار مساق مطعومات لذیذه کبی
 دکلدر پس انفاقد دخی تفاوت وارددر انفاقک محله تفاوت اوادیخی
 کبی زیر ابوین ایله غیری و صالح ایله فاسق بر دکلدر نتکم قرآنده
 کلور (یسألونک ماذا ینفون قل ما نفقتم من خیر فللوالدین والاقربین
 والیتامی والمساکین وابن السبیل) و فی الحدیث (لایأکل طعامک الا تقی)
 یعنی طعام حلالک نه اولور سه اولسون طعام و آکلی منقی کر کدر

کیم اولور سه اولسون فافهم جدا * صدقه کالوده باشد باز یا *
 * کی بودان خیر مقبول خدا * صدقه مبتدا و که رابطه و آلوده
 باشد مفعولی و یا آلوده به متعلقدر و بعد الجملة صدقیه صفتدر آن
 خبر بود فاعلی و مقبول مفعولی و بعد الجملة خبر مبتدادر (صدقه
 شول عطیه در که نکلله الله تعالی دن ثواب مطلوب اوله ولكن
 صدقک بر معناسی دخی شدت اولمغه صدقه شدت و قهرله اعطا
 اولمان نسنه در زیر نفس بخل اوزرنه مجبوله در که و یرد یکی نسنه بی
 طیب خاطرله و یرمز مکر که ترکیه اولند بوراده صدقه لاجل الضروره
 دالک سکونیه او قنور (کالوده اصلنده که آلوده در و زنیچون حذف
 و درج اولمدر آلوده ماضیدن قسمدر بولاشمش معناسنه مصدری
 آلودن در که بولاشمقدر مستقبلنده و او الفه مقلوب و ما بعدنده بر یا
 زیاده سیله آلاید و آلاینه دیرلر بولاشور و بولاشیچی معناسنه (ریا
 عملی خلقه کوسترمک یعنی اخلاصی قویوب حقک غیر بی ملاحظه
 ایتک نتکم بالاده تفصیل اولمدر (خیر شرک ضد یدر که مرغوب فیه
 اولان شی در بعض نسخ ده چیز دوشمشدر جیم عجمینک کسر یله
 نسنه معناسنه و لیکن تصحیفدر زیرا صدقه خیر مقوله سندندر که
 جعی خیر و کلور چیز اعمدر (معنای بیت) بودر که صدقه و یا خود
 بر صدقه که ریا و سعه ایله آلوده اوله اول خیر حق مقبول خدا اولور
 یعنی اولماز پس استغهام انکاری اولور و او مقوله اغراض نفسانیه ایله
 مشوب اولان نسنه خیر دیمک صورتی و یا صاحبک زعمی حسبه در
 نتکم قرآنده کلور (لم یبالوا خیرا) و الا خیر اولمقدن عری و قبولدن
 بری در زیر الله تعالی پاکی قبول ایدر ملوثی دکل نتکم آیات و احادیث
 انکله مشحونه در * کر عمل خالص نباشد همچوزر * قلب را ناقد
 نیاید در نظر * تقدیری کر نباشد عمل خالص همچوزر دیمکدر که
 عمل نباشد ک فاعلی و خالص مفعولی و همچو خلوصی تشبیه در
 و بعد الجملة فعل شرطدر ناقد نیاید ک فاعلی و قلب مفعولی و دراکا
 ظرفدر و بعد الجملة جزاء شرطدر (قلب کچمز اچه در زیر اطر یقندن
 قلب و تحویل اولمدر و اکاناسره دخی دیرلر (ناقد نقددندر که
 دراهم و غیر بی تمیز ایتکدر پس ناقد و نقاد تمیز ایدیچی و انتقاد جیاد

و زیوفی بری برندن تمیز ایدوب ایوسن اختیار ایلکدر (معنای بیت)
بودر که اگر عمل خاص التون کی غشیدن خالص اولیه قلب و غشوش
اولش اولور ناقد و صراف ایسه او مقوله قلبی نظره کتور من و قبول
ایتمز و حدیده کلور (واخلص العمل فان الناقد بصیر) یعنی الله تعالی
بصیردر که ناقد دراهم و دنانیر نوجهله رائج و قلبی بری برندن تمیز
ایدوب رائجی قبول و قلبی رد ایدرسه الله تعالی دخی یوم قیامتده عملک
خالص و غیر خالصی تمیز ایدوب کندی ذاتیچون اولان عمل خالص
وصالحی اخذ و ماعداسن طرح ایدر پس ریائله اولان عمل قبوله
قرین اولماز زیرا انده ملاحظه غیر شایسته سی وارد و بلکه محضا
غیر ایچوندر و العیاذ بالله تعالی * تا توانکر باشی اندر روز کار *
نفس را از آرزوها دوردار * توانکر باشی نک مفعولی و اندر اکا ظرف
و بعد الجملة مصراع ثانی مضمونی تعلیلدر (دوردار بعد معناسنه در
تبعیددن و نفس انک مفعولی و جار و مجرور اکا متعلقدر (توانکرده
توان کوچدر قدرت معناسنه توانکر قادر در زیر کر کاف بحمی ایله
جی معناسن افاده ایدر که انکله کلمه اسم فاعل معناسنه تحول ایدر
زرکر و کفشکر کی که قیومجی و پاشمجبی در غنی به قدرت لازم کلمه
توانگری بای معناسنه استعمال ایدر بوراده معنای اصله سی اوزرنه
مستعملدر که توانا دیمکدر کو جلو و قوت و قدرتلو معناسنه (باشی
فعل مضارع مخاطبدر مصدری باشیدنر اولمق معناسنه مضارعی
باشددر (نفسدن مراد نفس حیوانیه در آرزو و شهواتک مبدائدر
(آرزو دلکدر آرزومند آرزولی و مشتاق دیمکدر (معنای بیت) بودر که
تاروز کارده کو جلو و قوت و قدرتلو اوله سن نفس حیوانیه پی مشتھاسی
اولان نسنه لردن تبعید ایله یعنی قوت و قدرت اودر که نفسه غالب
اوله سن و دلدوکی نسنه له مساعده ایتمه سن اگر بویله توانا اولور سن
پهلوان و بهادر سن والا ارسلان اولسک دخی روباه و خر کوشدن
اضعف سن زیرا اعتبار معنایه در صورته دکل

* * در صفت صدق و امانت و سخاوت گوید * *

* چار چیزست از کرامتهای حق * یاد دارش چون زمن گیری
سبق * چار چیز مبتدا و است معناده آخر مصراعه قیددر که

از کرامتهای حقست دیمکدر جار و مجرور خبردر یاد دارش جزاء
مقدم و مابعدی شرط مؤخردر سبق گیری نک مفعولی و زمن اکا
متعلقدر (کرامتهای ده یا اضافته توسل ایچوندر زیرا ماقبلی الف
سا کنددر کرامتها کرامتک جمیدر کرامت انسانه علی وجه الکرام
اشلتن و یا اعطا اولان نسنه در کرامت مصطلحه بوندندر که اولیادن
بطریق خرق العاده صادر اولان نسنه در هواده اوچق و وصول
مرور ایتک و آتشده محترق اولماق و امثالی کی (یاددارش ده شین
ضمیر غائب متصلدر که چار چیزه راجعه در (گیری کاف بحمینک
کسره سیله مضارع مخاطبدر مصدری گرفتن در طوتمق در
مضارعنده یا زیاده سیله گیرد و گیرنده دیرلر (سبق حرکت ایله درس
معناسنه مستعملدر ظاهر بودر که فعلدن منقولدر قبل و قال کی زیرا
سبق حرکت ایله سابقه سبق مقابله سنده و یریلان اجرتدر که اکا جعل
دیرلر (سبق سکون بائله تقدم و احراز فضل معنایه در درسته ایسه
سبق و تقدم اعتبار اولور پس بواعتبارله سبق دیدیلر تقدم ایلدی
و یکدی معناسنه فاعله (معنای بیت) بودر که درت نسنه الله تعالی نک
عباده کرامت لرننددر که (یختص برجنه من یشاء) موجبده مراد
ایتدیکی قوائمه انکله اکرام ایلشدر سن اول درت نسندی از رایت
چونکه بدن درس طوطه سن یعنی بدن بونسنه لری اخذایتد کد نصرکه
حفظ ایله و اکا کوره عمل قبل زیرا مفید نسنه لردر * اولاً صدق
زباندر سخن * بعد از ان حفظ امانت فهم کن * اولاً مبتدا در
سابقا ذکر اولندیغی اوزره صدق زبان خبردر زبان تاء خطابه مضافدر
در صدقه ظرفدر بعد از ان دومین که عرب الثانی در انک یرینه در
و حفظ خبردر فهم کن کلمه سنک مفعولیدر و بعد الجملة اسنیافیه
اولور که ماقبلنه تعلق یوقدر (بوراده سخن سنک فتحیه در مطابقت
کن دن او توری (امانت ضد خیانتدر انک حفظی ضبط و مراعاتدر که
ترك کو زتمکله تعبیر ایدر (فهم مخاطبک لفظندن معنایی تصوردر
یعنی قبله آتی ادراکدر (معنای بیت) بودر که اول درت نسنه نک
ولی سوزده صدق زبانه در یعنی سوزی طوغری سو یلیه سن کذب
ایتمه سن و یا یلان قائمه سن و خلط کذبندن در که مثلاً کلام عربی ده

واویرینه فاکتوره سن اگر غیرک کلامی نقل ایدرسک والاصداق
اولرسن بوندن صکره حفظ امانتدر که خلاف شرع له امانتده
تصرف کوسترمیه سن وامانات حق وعبدک عهدده سندن کله سن
ایمدی فهم ایله عمل قیل زیرا فهم بولند بجه عمل درست اولمز * پس
سخا هست از کرامات آله * فضل حق دان کر نظر داری نگاه *
سخا مبتدا هست است معناسنه آخر مصراعده قیددر که از کرامات
الهیست دیمکدر پس جار و مجرور خبر مبتدا در فضل داتک مفعولی
وبعد الجملة جزاء مقدم در نظر داری نک مفعول اولی و نگاه ثانیه
وبعد الجملة شرط مؤخر در پس بوراده بعده معناسنه در (نگاه
نونک کسری و کاف عجمی ایله صلیق و بکلمک نگاه داشتن کبی که حفظ
ایتمکدر نگاهبان کورب کوزدیمی رقیب معناسنه پس نگاهبانده اولان
نگاه باقی معناسنه اولور معلوم اولاه که بوا یکی مصراعک بری
بشقه جمله و مضنون مستقلا در یوخسه بری برینه متصل و متداخل
د کادر (معنای مصراع) اول بودر که بوندن صکره سخا و کرم
الله تعالی نک عبده کرامات سنیه سندن در یعنی سخنی اولان کسه
حقک اگرانه منظر اولمشدر که انک کرمی اکا ساری اوایوب اهل
کرم اولمشدر پس هر قوله بوکرامت و برلز بلکه اختصاص اکمیدر
و معنای مصراع ثانی بودر که اگر نظر و بصرکی محفوظ طو ترسک اتی
حقدن مزید لطف بیل یعنی کشتی چشمنی نامحرمدن و نظری حرام
اولان نسنده باققدن حفظ ایتمک حقک اکا فضل و احسان و زیاده
اگرامندندر که هر کسه مبرسر اولماز سخا کبی و دیمشدر که آلات لهوه
نظر ایتمک مکروه در بس خانه بیرون اولان کسه اگر زفاقد و اگر سو فده
کوزنی حفظ ایتمودر اگر محرمدن و اگر مکروهدن زیرا مکروهه
نظر دخی حظ نفسدن و معصیه داعی اولمقدن خالی د کادر
* تا توانی دور باش از سود خوار * زانکه هست از دشمنان کردکار *
تا توانی مابعدنه ظرفدر دور باش بعد نفسک دیمکدر مصراع ثانی نک
تقدیری زان سبب که از دشمنان کرد کارست دیمکدر که هست است
معناسنه ادات خبر در و جار و مجرور مبتداء محذوفه خبر اولوب
بعد الجملة سببه مستقلا در و زان سبب دور باشی تعلیلدر سود خوارده

رسم بلا الف اولمقدن زیرا اصلی خوردنه سوددر که خوردن دیمکدر
اکل کبی و لکن ایضاح قافیه ایچون الف ایله در سوم اولدی بس خاتک
ضمه سی فتحیه اما له ایله ارفتمق کر کدر سود خور فایده ییچی یعنی معامله جی
و مختکر که برسنه بی زیاده به بیع ایچون صقلر مع هذا خلقک اکا ضرورتی
وارد در و اهل ر با و احتکارک اعداء حق و ملعون مطلق اولد قری نصله
ثابتدر قال تعالی (واحل الله البيع و حرم الربوا) و قال و من عادای
الی الربوا (فأولئك أصحاب النار) و فی الحدیث (من احتکر فهو ملعون)
کرد کار کاف اول عربی و مکسور و کاف ثانی عجمیدر فعال معناسنه
نتکم بالاده تصحیح اولندی (معنای بیت) بودر که قادر اولد بجه
معامله جیدن یعنی اهل ر بادن و مختکر دن نفسکی تبعید ایله و صحبت
ایچون مجلسلر نه داخل اوله بلکه ملاقی اولسک سلام بله و یرمه اول
سبیدن که بونلر فعال لما یرید اولان الله تعالی نک اعدا سندن در و اعدایه
مقارن اولمقدن دوسته عداوت لازم کلور پس حذر ایتمودر و بونده
وعید شدید وارد در زیرا سود خواره مقارنت ده سوء حال بو اولیحق
سود خورک سوء حالی نیجه اولمق کر کدر بعض نسخته بو محمله بو بیت
دخی واقع اولمشدر * هر کرا حق داده باشد این چهار * باش انکس
مؤمن پرهیز کار * و لکن ناظم قدس سره کر چه عنوان کلامده
دخی چار چیز دیدی فاما پنج چیز یازدی مکر که چار چیز ناسخندن
سهو اوله (معنای بیت) بودر که هر کیمه که الله تعالی بودرت کرامتی
احسان ایتمش اوله اول کسه مؤمن متقی اولور پس پرهیز کار مؤمنک
صفتیدر یوخسه و او عاطفه ایله د کادر نتکم شرح صد دنده اولان
بعض بی مایه لک نسختد زنده و غیریده و اوله واقع اولمشدر * پیش مردم
هر که رازت کرد فاش * همدم آن ابله باطل مباحش * بونک تقدیری
هر کسی که کرد فاش رازت پیش مردم مباحش همدم آن ابله باطل
دیمکدر و بو تقدیر دن اعرابی ظاهر در کرد فاش مجموعی عربی ایله
افشی معناسنه در که ماضیدر (فاش منتشره معناسنه و اصلی فاشی
اولد یخی بالاده در) همدم هم نفس و هم صحبت که هم موافقت ایچون
و دم نفسدر فتح فائله (ابله عربیدر عجم ساده دل دیر سایم الصدر را غوز
معناسنه یعنی بون کسه که حر از مزاده لک بلز الدانور و لکن الحق

و بی اندیشه و نازش معنارنده استعمالی شایع در باطل مقابل حقدور که
مقال و فعالده اولافه شاملدر ابلهی باطل ایله وصف ابتدی زیر
کشف راز ایتک بلاهتده کمالندر که اومقوله به باطل دیرلر که حد
شرعدن خارجدر که شرعده حق و ثابت اولیان نسته بی سویلر
وایشلر (معنای بیت) بودر که هر کسه که سنک راز کی خلق اوکنده
وناس یاننده افشا ایدوب سویلر اول ایله باطل و آغزی اجغک
مصاحبی اوله زیر اهدم اودر که صاحب السریعی رازدار اوله
چونکه بومعنی مفقوددر بس اومقوله ایله صحبت ممنوعدر والا فضاحت
مؤدی اولور * هر که باشد مانع عشر روز کات * وانکه غافل وار بکزارد
صلات * بر حذر باش از چنان کس زینهار * تانباشی در جهان بسیار
زار * هر کسی که وانکسی که تقدیرنده در که نظارتی سبق ایتشدر
غافل وار مابعدنه قید در بر باشه و از حذر متعلقدر و باش جمله سی
هر کسی به خبردر زیر هر کسی عربیده کل شخص معنانه مبتدادر که
هر لغظی کل افرادی معنانه در تاجله سابقه امریه بی تعلیلدر
زار نباشی تک مفعولدر بسیار زاره قید در (مانع مقابلی معطی در
(عشر ضم عینله اون جزء دن بر جزء در که عجم ده یک دیر اونده بر
معنانه بوراده مراد خارج ارضدن ویریلان رکوة عشوردرا کر
خارج سنه ده ایکی کره اولسه ایکی عشر و بر یعنی خارج تکرر
ایتدکجه عشر دخی تکرر ایدر خراج وظیفه دیدکلی ایسه بویله دکادر
وخراج وظیفه وضع عمر رضی الله عنه اوزره سنه ده باعتبار الزاعه
ذمتده واجب اولان شیء در (زکوة مالدن جزء معیندر که فقرایه
صرف اولور زکاء و نماء دندر زیر اخراج زکاتله مال نامی و افزون
اولور و یا خود طهارت معنانه در که زکات نفسی رذیله بخلمدن
نظهیر ایدر (وارادات تشبیه در ولایت معنانه کلور) بکزار
زاء هوز ایله مضارع مثبتدر مصدری کزاردن در کاف عجمینک
ضمیله ادا ایتک معنانه ترک اوده مک دیر (صلوة لغتده دعا و شرعده
افعال مخصوصه وارکان معلومه دن عبارتدر که شرائط مخصوصه ایله
اوقات مقدره ده ادا اولور و صلوة رسول طلب تعظیم واستدعاء
رحمت مخصوصه دن عبارتدر معلوم اوله که صلوة وزکوة و حیوة

مصحف عثمانده واوله رسم اولمشدر پس قرآنده اکا اتباع اولور
و خارج قرآنده بلا و او یالکز الف ایله دخی رسم اولور خصوصاً
حال اضافت و تشبیه ده یالکز الف ایله رسم اولور دیو حریری
نص ایتشدر (حذر خوف معنانه) چنان اصلنده چون آن در که
چون تشبیه ایچون و آن اسم اشارتدر (زینهار مر و رایتدی
بعد ذایت اول بیت ثانی به مرهوند رانکچون برره جمع اولاندی
معنای دوییت) بودر که هر کس که عشر روز کات مانع اوله یعنی
(و آتو حقه بوم حصانه) مو حقیقه خارج ارضک حقی محله و برمه
ودخی (و آتو زکوة) و فتیحه حق فقرای اخراج ایلیسه و اول کسه که
غافل کی نماز اوده به یعنی شروط ظاهره و باطنه سن رعایت ایتوب
غافلانه نماز قله (وان تعبد والله کانت تراه فان لم تکن تراه فانه یراک)
مضمونندن بی خبر اواه اومقوله کسه دن حذر اوزرنه اول صاقن
تا که جهانده چوق نالان اولیه سن یعنی اگر احتراز اوزرنه اولماز سنک
و آنلره همدم اولور سنک باشکه کلان درد و بلا اوچندن چوق اکثر سن
زیرا حقوق الله و حقوق عباد بایلر مضروب و منحوسلردر پس
آنلره قرین اولان دخی آنلر کی اولوب برکات عمر و رزق بولمیدیغندن
غیری سریان اخلاق ایله دخی مذموم و آخرتده معذب اولور
* * در صفت ترک خشم و قهر گوید * *

* در گذر از چهار خصلت زینهار * تا نسوزد مر ترا بسیار نار *
در گذر امر حاضر در مصدری گذشتن در که یکمک در مضارعنده
شین رایه قلب اولوب گذرد و گذارنده دینلور نسوزدک فاعلی نار
و مفعولی ترادر مرزایددر (بسیار محذوفه صفتدر که اول محذوف نسوزدک
مفعول مطلق در عربی ایله تقدیری کیلا یخرقک النار احراقا کثیرا
دیمکدر) نسوزد مضارع منفیدر مصدری سوختن در یاغی و یاقدی
معنانه که لازم و متعدی در مضارعنده خاء معجمه زایه قلب اولوب سوزد
و سوزنده دیرلر نار حسیه و روحانییه شاملدر (حسیه جهنم و روحانیه
غم و الم و حسرت و ندامتدر) (معنای بیت) بودر که درت خصلتدن
کچ صاقن یاننده اوغرامه و صاحب اوله تا که سنی صوری و معنوی
آتش چوق باقیسه یعنی اگر اول خصال رذیله دن یکمز و آنی ترک

ایترسك چوق ینارسن وغم وحسرت آتشته دوشرسن * لذت عمرت
اگر باید بدهر * باش دائم بر حذر از خشم و قهر * عمرت ده تاء خطاب
باید قیصر تقدیری اگر بایست لذت عمر بدهر دیمکدر پس لذت عمر
باید فاعلی و تاء مفعولیدر دائم ظرفدر بر باشد و از حدره متعلقدر
(خشم فتنه فضايله فضايله که ارادت انتقام همچون دم قلبك غلبانی در
(معنای بیت) بود که اگر سکا دهر و زمانه لذت عمر کرکسه و حلاوتی
بولایم دیرسك دائم غضب و قهر دن حذر اوزر نه اول یعنی کسیه بی
مقهور و مسخرایده بم و انتقام آلام دیوم اضطرب و بی حضور اوله زیرا
خشم و قهر ایتك و انتقام صد دنده اولق انسانه کدر ویر و زهرناك ایلر
پس لذت عمری نوجهله بولور بلکه وقتی زهرله کذرایدر پس بومقوله
صفتدن سلیم الصدر اولق کرکدر که دنیا و آخرتده صوری و معنوی
عذابدن خلاص نفسی بوصفتدن ترکیه ایلر اولور * چون نکرده
خلق باخلق توراست * کر بخوی مردمان سازی رواست * خلق
اول فتحله نکرده فاعلی و راست مفعولی و باخلق ضمه اکامه ملقدر
و بعد الجملة شرطدر بخوی سازی به متعلقدر که سازی فعل مخاطبدر
و بودخی بعد الجملة شرط ثانی در و (رواست یجوز معناسنه جزادر
و بعد الجملة شرط اولك جزاسیدر و جائزدر که روا جائز معناسنه
مبتداء محذوفه خبر اولوب جمله سی جزا اوله این رواست تقدیرنه زیرا
عربی و فارسیده شرط و جزا جمله قیلمنددر (معنای بیت) بود که
چونکه خلق عالم سنك خلق و خوبك ایلر راست و درست اریلمه لر
بلکه سنك خوبكله تخلفدن منحرف اولار و سن خوبكله تیهافلاسن
پس کوردك زمانه اویمدی سن اوی زمانهیه و فقیحه اگر مردملرك
و ناسك خوبی ایلر دوزیلوب قوشیلوب کند که برد وزن ویررسك
روا و جائز و بلکه محلفه کوره واجبدر و لکن بومعنی امور عامهیه کوره
شرعه موافق اولان مواده در و الاخلاف شرع اوزره وعادت
قیحهده خلقك مزاجنه کوره یوریمك راست و روا کلددر اشته عوامه
کوره جمهوره مخالفت ایتك قوت خطانددر و خواصه کوره جمهوره
مخالفت قوت صوابدندر زیرا عادات مطاقتك ارنمده راه صوابه
سلوك مبسر اولماز * زانجه حاصل نیست دل خرسند دار * کوش

دل را جانب این پند دار * تقدیری دارد دل خرسند زآن چه که
او حاصل نیست دیمکدر که دل دارك مفعول اولی و خرسند ثانسی
و حرف جر خرسند متعلقدر و او مبتدا و حاصل نیستك مفعولیدر
زیرا نیست بوراده لبس معناسنه در و بعد الجملة خبر و بعد الجملة که
رابطه سیله چیه صفتدر زیرا چه بوراده چیز معناسنه در زآن ده زانك
کسره سی همزه نك حرکتی کاقل اولوب زانجه کلمه واحده کبی قلنددر
(خرسند ضمه قانعدر کوش دل ایکنی دارك مفعول اولی و جانب
ثانسی در (معنای بیت) بود که اول نسنه که حالا حاصل و واقع
دکدر اندن قلبی قانع و راضی طوت یعنی ماضی به تأسف و مستقبل
ایچون توقع ایتمه بلکه موجودله اکتفا ایلر و قلبك قولاغنی و نصیحت
جانبیه طوت زیرا فائده لی نسنه در قال تعالی (لکیلا تحزنوا علی
ما فاتکم ولا تنفروا بما آتاکم) و دیمکدر در که ذره موجوده خیر من دره
موجوده و مشهوردر که دیرلر ارنلر حاضره فلش دعایی و صوفی
ابن الوقتدر فاعرف * ای خلیفه تکیه بردولت مکن * یاد داراز ناصح
خود این سخن * اکثر نسیخده خلیفه یرینه برادر واقع اولمشدر
انساب اولان خلیفه در که مراد سلطاندر زیرا سائر نسبتله دولت
کامله صاحبی در بر تکیه به متعلق و تکیه مفعول مکن در یاد دارك
مجموعی عربی ایلر احفظ معناسنه در این مفعول صریحی و از غیر
صریحی در خلیفه ده تاء مبالغه ایچوندر علامه و نشابه و امثالنده
اولد یغی کبی یوخسه تأنیث ایچون دکدر کما فی التیسیر خلیفه
خلافتدر که غیرک یرینه نائب و مقامنه قائم اولمقدر یا منوب عنه
غایب اولمغله و یا موقی سببیه و یا عجزنه بناء و یا مستخلفی تشریفدن
اوتوری شکم آدم خلیفه الله اولدی و کامل اولادی دخی اول درجه به
بالغ و هربری تشریف تام بولدی یعنی هم آدمك خلقی اولدیلر که
دنیا به اندن صکره کلدیلر و هم حقه نسبتله خلافت مرتبه سن بولدیلر
و سلطان اعظمك خلافتی متقدمك خلقی اولمغله در اگر خلافت معنویه
درجه سنه ایرمدیسه و اگر خواص اولیادن ایه قطب ظاهر و باطن
اولور خلفاء اربعه و امثالی کبی (تکیه اعتماد در تکیه کاه سو یکنجك
بردر شکم بالاده مفصلدر دولت شول مال و مرتبه در که بین الناس

تداول یعنی بریندن اخذ و انور (معنای بیت) بود که ای خلیفه
ارض و مدار بقاء طول و عرض مال و ملک و مرتبه ک اوزرنه اعتماد
ایتمه و دنیا به طبعانمه زیر پای وفا و سرایع الزوال و حجب ظلماتی در
و کندی واعظ و ناصحه کدن بوسوزی و پندی حفظ ایله زیر مغیبه
نسنه در که عمل ایدرسک منتفع اوورسن و حقه توکل نامله برانخ دنیا
واخرتدن نجات بولورسن یوسف و داود و سلیمان علیه السلام
نظر ایله که دولت و سلطنت لری حقه حجاب اولدی و دولت ایچنده
دولت عظمی بولایر سر افتقار در انکی چون ظاهرده دخی فقر ایله
بحالسه ایدر لر و کسب یدر ایله تعیش ایلر لردی قاعرفه * سود نکند
کر کریزی از قضا * هر چه می آید بدان می ده قضا * سود نکند
جزاء مقدم کر کریزی از قضا شرط مؤخر در سود نکند که مفعولیدر
فاعلی محذوف در که جمله شرطیه دن مستفاد در نکند کر یختن سود
دیمکر ر کریزی مضارع مخاطبدر مصدری کر یختن در قایق
معناسنه فرار کبی مضارعنده خازایه قلب اولوب کر یزد و کر یزنده
دینلور از اکا متعلقدر هر چه هر چیز که معناسنه در که مبتداومی آید
جمله سی محذوف اولان که رابطه سیله اکا صفتدر رضای دهک
مفعولی و بدان رضایه متعلقدر و بعد الجملة خبردر (بدان اصلنده
بآن در تخفیفافهمه داله قلب اولمشدر (ده کسراه وهاء ساکنه ایله
امر در مصدری دادن در ویرمک معناسنه اعطا کبی مضارعنده
الف هایه قلب اولوب دهد و دهنده دینلور (معنای بیت) بود که
اگر قضا و حکم از لدن فرار ایدرسک بوفرا ایتک سکا فائده ویرمز
زیر اقضاء مبهم کیر و دوغمز و آخر مقضی نه ایسه برن بولور بناء علی هذا
هر نسنه که قضادن سکا کله اکا رضایر و غضب ایتمه و اعتراض یله
زیر اول مقضی سنک احوال عینکدن در که حق تعالی مرهونده
خلق ایدوب سکا کوند ر مشدر پس لا نفرق بین احد من رسله
موجبجه قضا و قدره ایمانی کامل اولان کسه محبوبی قبول ایتدوکی کبی
مکروهی دخی قبول ایدر که محبوب طبعاً حلو و خیردر و مکروه طبعاً
مر و شردر و اگر وارد اوین قضاء معلق ایسه دعائیه قرشوله زیر
دعای قضا دندر و بوجهور تده قضای قضائیه رد ایتش اولور سن

فافهم جدا * هر که او با دوستان يك دل بود * جمله مقصود داش
حاصل بود * تقدیری هر کسی که او بود یکدل با دوستان دیمکر که
هر کسی مبتدا و او مبتداء ثانی و بود جمله سی خبر مبتداء ثانی و بعد الجملة
مبتداء اوله صفت او اوره مصراع ثانی ک تقدیری بود جمله مقصود
داش حاصل دیمکر که جمله بود ک فاعلی و حاصل مفعولیدر
و بعد الجملة مبتداء اوله خبر او اور و جمله لفظی مقصوده مضافدر که
اصلنده جمله در همزه اضافت ایله و لکن بوراده لاجل الضروره
حذف اولمشدر و جائز در که جمله مابعدندن حال اوله جمیعاً معناسنه
بوصورتده مقصود بود ک فاعلی او اور (معنای بیت) بود که
هر کسه که دوستلره یکدل و یکجهت یعنی متحد و منفق اوله اول
کسه ک جمیع مقاصد قلبی حاصل اولور یعنی کوکلی مرادی نه ایسه
وجوده کلور زیرا بر مصلحت همه دوشد کده قبلر یله همت و قالبر یله
دخی اعانت ایلر لر و آنی محذول ایلوب حالی اوزرنه ترک ایتمز زیرا
مقتضای صداقت و اخوت نصرت و اعانتدر خلا فی دکل و شولکه احبابله
صداقت اوزرنه زنده کانی ایتمه آخر مقهور و محذول اولور فافهم جدا
* * در بیان بی وفای جهان گوید * *

* در جهان دانی که کرد معتبر * آنکه او را پاک می باشد نظر *
بعض نسخده مصراع ثانی آنکه او را پاک نبود از خطر دوشمشدر
(که لفظی کسراه ذوی العقولدن سئوالدر کیم معناسنه آخرنده
هاء علامت تلفظ اولماز و کاه اولور که ضرورت و زنجیر کسره بی
اشباع ایدوب یایی تلفظ ایدر لر و کاه اولور که مابعدنده کی کله ک اولان
اسکان ایدوب کافی اکا متصل قبلور لر که رابطه لده چوق واقع اولور
کاین کبی که اصلنده که این در بوراده که اسم استفهامدر عربی ده
من کبی فتحله و مبتدادر که خبری کرد د جمله سیدر و بعد الجملة دانی به
مفعولدر زیرا بوراده دانی افعال قلوب معلقه دندر و بوراده معنای
استفهامی متضمندر آنکه جواب استفهامدر تقدیری آن کسی کرد
معتبر که دیمکر که ان کسی مبتدا و مابعدی خبردر نظر می باشد ک
فاعلی و پاک مفعولی و اوراده را لام جاره معناسنه در که نظره متعلقدر
معتبر اعتباردر ند که مشاهده اولنان نسنه ک معرفتدن مشاهده

اولمیان نسنه نك معرفته عبور در یعنی بر نسنه ده نظر در انك جنسندن
 شیء آخری بملکدن اوتوری وفلان معتبر آدم در دید کلمی بورادن
 اخذا و لمشد یعنی آثارنه نظر اولنوب انکله کمالنی معرفته توصل اولمش
 ونظر قبول ونحسبته منظور وملتفت اولمش در دیمکدر (یاک باء بحمیله
 آری وتمیز دیمکدر که عرب طاهر دیر (یاک باء عربی ایله مبالات یعنی
 قیور مق دید کلمی دیر بی یاک بی پروا و یا آمن دیمکدر (خطر هلاکدر
 (نظر بر نسنه بی ادراک ایتکیچون بصیر و بصیرتی تغلیب ایتکدر
 وکاه اولور که تأمل وتفحص معناسنه کلور یعنی بر نسنه ده فکر ایتک
 وفلان صاحب نظر در دیر یعنی نظر بصیرتی ایله جیع معاد ماتی
 ادراک ایلر و یاک نظر دیرل شول کسیه که محاسن و اخاسنه
 نظری حقایقه راجع اوله یو خسه شهوت وهوی و صورت
 و مجازه دکل واکا عاشق یاک باز دخی دیرل (معنای بیت) بودر که
 بیلور مبسین که جهاندی کیم معتبر اولور و قنغی شخص زیاده رغبت
 واعتبار بولور اول کسیه معتبر اولور که یاک نظر یعنی هوی وشهوتله
 نظر دن طاهر اوله و چشم مجازله باقیه بلکه عقیف اوله و یا خود
 هر کاری نظر عقلی به مفارن اوله و هر ایشی طریق اوزرنه ایشلیه
 بومقوله ایسه قلت اوزرنه بولنور آنکچون معتبردر ونسخه اخرايه کوره
 دیمک اولور که اول کسیه معتبردر که خطر وهلا کدن خوف ایتیمه
 وامور هائله بی قیور مبه وامن اوزرنه اوله بوندن مراد شجاعتله
 وصفدر زیر بهادر اولان کسیه ده اولور اولان نسنه بی مبالات اولماز
 اگر چه نفسی تهلمکه به القایتمک منهیدر فاما شجاعت که نهورله جبن
 اراسنده برخلفدر مقبولدر زیر اعدائله محاربه ده مقدام ومضرب
 اولاق کر کدر * کم کند باکس وفاین روز کار * جور دار دنیستش
 بامهر کار * تقدیری کند این روز کار وفا باکس کم دیمکدر که این
 روز کار کند فاعلی وفا مفعولی و یا کس وفایه متعلقدر کم کننده
 ظرفدر و یا خود عربی ایله تقدیری بی هذا الزمان وفاء قلبه لا دیمک
 اولورسه مصدر محذوف فعله مفعول مطلق اولوب کم قلبه لامعناسنه
 مصدره صفت اولور و کم کرچه اکسک معناسنه در ناقص کی ولکن
 نقصان قلنی مستلزم اولمغله معنای قلنه محمول و قلت دخی عدمدن

کلاه اولور جور مابعدنه مفعولدر نیست بوراده ايس معناسنه در که
 کار فاعلی وشین معناسنه مفعول غیر صریحدر عربی ده له معناسنه
 وبامع معناسنه کاره متعلقدر (معنای بیت) بودر که بورز و کار یعنی
 زمانه و یا دنیا خلقه وفای آزایلر یعنی اصلا وفاسی یوقدر اگر وفاسی
 اولایدی خلق مصائبدن مصون اولوردی خصوصاً جله درمان
 بولوردی پس مصراع ثانی ایله بی وفا اولدیغنی شرح ایدوب دیر که
 بودنیا جور طوتر و زمانه ده ظلمدن غیري اثر کورنن وانك مهر ومحبته
 کسیه ایشی یوقدر یعنی زمانه ظالم وغدار و بی مرحمت و شفقتدر
 وعوام و خواصه حالی بودر پس بومقوله بی وفایاره دلسته اوله
 بونده معنای مذکور ی روز کاره نسبت ایتدوی روز کار مفعول فیه
 اولدیغنی جهتدن در مراد الله تعالی دنیایی دار بقا وزمانی صاحب
 وفا قلماشدر وانك ایچنده جور وظلم وامشالنه متعلق ایش چوقدر
 همان اکا اعتماد ایتیموب اقبالکی حق باقی به و مرادی اندن رجالیله
 وسندن اعراض ایدن قانی به یوز طوتمد * انکله باتور وز غم
 می بست کار * روز شادی هم پیرش زینهار * بعض نسخ ده
 می بست یرینه پیوست و کردست کار و بودست یارد و شمشدر
 جمله سنک مالی بدر تقدیری آنکسی که بست باتور وز عم کار هم
 پیرش روز شادی زینهار دیمکدر که کار بستک مفعول صریحی
 و باتور غیر صریحی و روزا کا ظرفدر و روز شادی پیرش ظرفدر
 وجمله اولی آنکسی به صفت وثابته خبردر تنکم نظاری مرور ایتشددر
 (بست باء عربی ایله ماضیدر مصدری بستن در بخلق معناسنه
 مضارعنده سین نونه قلب اولنوب بندد و بندنده دینلور (شادی ده
 یا مصدریه در سرور معناسنه شاد مسروردر (پیرش ده باء عربی
 اول و باء عجمی ثانی مضمومدر پرس امردر مصدری پرسیدن در
 صور مق معناسنه سؤال کی (معنای بیت) بودر که اول کسیه که
 غم وغصه ومصیبت کونده سنکله ایش بغلیدی و یار و وفادار و ندیم
 غمگسار اولدی فرح وشادی و سرور و سور کونده هم سن آنی صور
 وانکله لطف و کرمه متعلق کار بغله وسابقه بی نسیان ایتمه والا کفران
 نعمت اهلی اولورسن و آخر مزید دن حرمان بولورسن و دوستلق

حقنی مراعات ایتمام کنی و فالقندرو بی وفا غدار دروغدار خائن در
و خائن مکرر آلهی ایلہ محاط در (زینهار کلمه زجر در صفاق
بودید و مک خلافن اینه و یا کلمه دیمکر * روز نعمت کرتو پردازی
بکس * روز محنت باشدت فریادرس * تقدیری کسر پردازی
تو روز نعمت بکس باشدت روز محنت فریادرس دیمکر در که
تو پردازی تحته اولان ضمیر خطاب بی تأکید در روز اکا ظرف و بکس
دخی اکا متعلق در و بعد الجمله فعل شرط در باشدت فاعلی تحته
ضمیر کس و مفعول اولی تاء خطاب و ثانیدی فریادرس و بعد الجمله
جزاء شرط در و تاء خطاب حقیقه مفعول غیر صریح در زیرا تقدیری
باشد ترا دیمکر در که رلام جاره معناسنه در پس لسان عربی ایلہ تقدیری
بصیرلک دیمک اولور و بو کلمه بومقوله اعتبارات چوقدر و لکن دیکه
برفهمک و قوفی یوقدر (پردازی فعل مضارع مخاطب در مصدری
پرداختن در اتمام ایلک و ایشه صورت ویرمک معناسنه تاجر لساننده
پرداخت دید کلری یور اندر مضارعنده خازیه قلب اولوب پردازد
و پردازنده دینلور (محنت امتحانیدن اسعدر امتحان و ابتلا و اختبار
آزمودن ایلہ تعبیر اولان معنادر که ترک صنایع دیر که اکثر یا طبعاً
مکروه و منفور اولان نسنه ایلہ در (فریادرس مدد ایریشیجی زیرا فریاد
مدد دیو اغلا شفق و چاغی شفق در اصلنده رسنده در ایریشیجی
معناسنه پس فریادرس رسنده فریاد معناسنه و صف ترکیبی در نیکم
بالاده شرح اولندی (معنای بیت) بودر که اگر سن نعمت و رخا و خوش خلق
کونده مکسه نک ایشنه صورت ویررسک و مصطلحه بولنور سک
روز محنت و شدتده اولدخی سکا معین و مدد ایریشیجی اولور یعنی
ایلوک ضایع اولماز و فائده سی سکاراجع اولور قال تعالی (هل جزاء
الاحسان الا الاحسان) وفي الحديث تعرف الى الله في الرخاء يعرفك
في الشدة) یعنی انسان شده و مشکل ایشه دو شمعکن خالی دکلدر
زیرا دار بلاده در پس راحتی مانده اگر حق و اگر خلق ایلہ خوش
اولق کرر تا که وقت محنته انلرک طرفندن اکا برآش ناللق
مظهور ایدیه و محنتدن خلاص وله و بو مضمونه عمل اهم مهماتدندر
ولکن اکثر ناس غافلدر و واقعہ نک علاجی و قوعندن صکره اررل

مع هذا تدارکی مقدم کن کر کردارشته منصور و مخدول اوللرک حالری
بسر مذکور اوزرنه دأردر * چون بیانی دولتی از مستعان * اندران
دولت مبران دوستان * دولتی بیانی نک مفعولی واز اکا متعلقدر
اندران مبره ظرف واز اکا متعلقدر و بعد الجمله جزاء شرطدر
بیانی مضارع مخاطبدر مصدری یافتن در بولق معناسنه مضارعنده فا
باء موحده قلب اولوب باید و یابنده دینلور دولتی ده یا وحدت نوعیه
افاده ایدز (دولت مال و میرتیه در که الدن اله کزر و شحصدن شحصه
انتقال ایدر) مستعان الله تعالی در که اندن وقت حاجانده عون
و نصرت طلب اولنور انکی چون نعم المعین و نعم المولی و نعم النصیر
دینلدی (مرباء موحده عربیه نک ضمیمه نهی حاضر در مصدری
بریدن در کسمک معناسنه رانک تشدید و تخفیف لغتدر مضارعی می برد
کلور بانک ضمیمه (معنای بیت) بودر که چونکه حق تعالی نک اعانت
وامداد ایلہ بر دولت عالیه بولاسن و بر منصب شریفه اقراندن سر
افراز اوله سن اول دولت و پایه ایچنده دوستلردن کسله وینه اولکی
صحبت و حسن معامله اوزرنه اول بلکه بحسب المقام و الحال مواسات
احباب ایلہ تا که دوانک عهده شکرندن کله سن و مزید رفعت بولاسن
بوراده مبر کر چه متعددی در که قطع اینه دیمکر و لکن قطع انقطاعی
مستلزم اولمغله مبر منقطع اوله معناسنه محمول اولدی و بونک عکسی
و تبدل الیه تبدل لامضمونیدر زیرا تبدل و انقطاع نفسی عوائقندن قطع
و تجریدله اولور که معنای تبدل تفعلیلدن بودر * هر ترا هر کس که
یار غم بود * چون رسد شادی همان همدم بود * بوراده نسخده لرده
اختلاف فاحش وار در اصح اولان یاریاء مثلاً له اولمقدر مصاحب
معناسنه نیکم روز غم نسخده سی انی تأیید ایدر بوضوح یارک غم اضافتی
ادنای ملاسه ایچون اولور تقدیری یار تو بودر اوقات غم دیمکر
و جازدر که بباء موحده ایلہ بار اوله بولک معناسنه نیکم تصویر معناده کلور
هر کس مبتدا و یار بولک مفعولی و می ترا اکا متعلقدر زیرا بوراده را
لام جاره معناسنه در نیکم نظاری مرور ایتدی شادی رسدک فاعلی
و بعد الجمله فعل شرطدر همدم بودک مفعولی و همان هم اول
معناسنه اوورسه فاعل اولور زیرا همانه بر قاج معنی و بر مشلدر انجق

و انجیلین و هم اول و همیشه کبی و جا زدر که مان ماندن مر خم اوله
بکر ز معناسنه مصدری مانستن در که بکره مکدر (معنای بیت) بود که
هر کسه که اوقات غم و غصه ده سنک یار نیکسارک چونکه غمک زائل
اولوب فرح و سرور حاصل هم اول یار سنک انیس و مصاحبک اولور
و محنت و راحته سندن منقطع اولماز بس سکا لازم و واجبدر ایام
غمده اولان غمخور لغنه باقوب ایام سرورده مجلسکدن دور
و صحبتکدن مهجور ایتیه سن تکیم بیت سابق بومعنا بی تأیید ایدر
ویا خود هر کسه که ایام غمه سکاغم یوکی اوله یعنی غمخورک اولوبوب
خلافکده بولنه چونکه سکا سرور ایشیه یعنی ادبارک اقباله و عزتک
نصبه و ذلتک عزته مبدل اوله همان سکا انیس و مصاحب اولور
و صورت معامله بشقه یوز کوستر و نفاقنی سترایدوب اخلاص یوزندن
کلور تکیم ابناء زمانه نک جمیع زمانه حاللری بودرانکیچون انسانک زمان
نصبنده حالی درخت میوه داره تشبیه ایتیلردر که میوه چین اولغیچون
نخته مجتمع اولور چونکه بی بر و بارقاله اورادن دونوب طاقیلور ار
* * در صفت معرفت حق میگوید * *

* معرفت حاصل کن ای جان پدر * تایابی از خدای خود خبر *
حاصل کن مجموعی عربی ده حصل معناسنه اولغله تفعلیدن امر اولمق
اوزره معرفت اکامفعول اولور حصل المعرفة معناسنه از خبره متعلق
و خبریابی نک مفعولیدر وجهه سی تعلیلیه اولور زیرا تا غرض ایچوند
معرفت بر نسنه بی علی ما هو علیه ادراک ایتکدر معرفت بعد العلم
حاصل اولان نسیانه مسبوق اولغله حق تعالی به عالم دینلور عارف
دنلور و بردخی عند العلماء معرفت جزئیاتده و علم کلیاتده استعمال اولنور
علم حق ابدیه کلی و محیطدر جزئی و محاط دکل و علم بالله دید کلری
حیثیت ایله معتبردر یعنی حق تعالی ایله خلق اراسنده اولان ارتباط
و عالمک حقندن انتشاسی حیثیتندن اولان علمدر والا من حیث الکنه
حق مدرک دکلدر و علم اوله اشارت ایدوب قرأ نده کلور * فاعلم انه
لا اله الا الله * یعنی مرتبه الوهیه علم باعتبار الحیثیه اولان علمدر اسما
و صفات مرتبه سنده اولان علم ابدیه بحسب مقدور العبد کلی درانکیچون
دیرلر که ماعرفناک حق معرفتک ای بحسبک و عرفناک حق معرفتک

ای بحسبنا و علم معرفتدن اشرفدر زیرا علم ایکی مفعوله متعدی در که
بری حق و بری عبد در زیرا عبد اکمل اودر که انده بقاء رسم اوله
یعنی کندی جانینی ملاحظه دخی بولنه یوخسه نحو مطلقده قائمیه
معرفت ابدیه مفعول واحده متعدی در بویوزدن اگر حقه تعلق
ایدرسه کوندن و اگر کونه تعلق ایدرسه حقندن محتجب اولمق لازم کلور
یوایسه شرح صدرک مقتضاسی دکلدر زیرا شرح صدرده حقله
خلقندن و خلقله حقندن محتجب اولمق یوقدر چونکه علم اشرفدر
عارف بالله دیمبوب عالم بالله اطلاق ایتک کر کلر ایدی و لکن ابتداده
علماء رسومه علماء دیمک عرف اولغله انلردن تمیز ایچون عالم بالله
اولنره عارف بالله و عالم باحکام الله اولنره علماء دیدیلر بس عارفک
معرفتی عالمک علمندن کلی در زیرا عارف اهل حکمتدر که اشیایی علی
ماهی علیه لیس و اسماء و صفات و ذات حق بقدر الطاقه البشریه
فهم ایلشدر زیرا معرفتی تقوی و عمل صالح و سلوک اوزرنه مبنیدر
انکیچون علمنه شبه طاری اولماز فکر عقلی اهلی اولان ابدیه
فی المثل بردالده طور مزاشته شیخ ناظمک قدس سره بوراده معرفتله
مرادی معرفت الهیه در که ذات و صفات و افعال حقه متعلقدر
یوخسه افواه عوامده دائر اولان معرفت و هیزدکلدر زیرا قواعد
و رسوم و شعر و انشا و امثالک علم الهی باننده واقعی یوقدر و بوباک
تفصیلی چوقدر اربابی ییلور (حاصل کن تحصیل ایله دیمکدر که
تحصیل جمع معناسنه در و محصل اودر که جمع علمی مراد ایلشدر
عرف عوامده محصل جمع مال ایدیچی دیمک اولدیغی کبی (جان پدر
ای پدرک جانی کبی محبوبی و پدر تعبیرنده اظهار شفقت وارددر) خبر
مخبرک اخبار ایله حاصل اولان علمه دیرلر (معنای بیت) بودر که ای
اعز و احب اشیا اولان جان کبی عزیز و محبوب اولان پسر معرفت
اکلهی جمعی قصده ایله تا که کندی ربکدن خبر بولاسن یعنی کشی به
معرفه الله لازم و طریقندن و حقندن خبرالمق کر کدر تا که غافل و جاهل
زمره سندن اولیه زیرا غفلت و جهل منهیدر و سرآمد اهل تألیف
سید شریف جرجانی دن منقولدر که کندی نفسندن اخبار ایدوب
دیمشدر تا بن مشایخ شیرازدن زین الدین کللاه صحبته ایرشدمد رفضدن

قورتلدم وتابن خواجه علاء الدين عطاره پوسته اولدم خدای
متعالی بیلوب اکلدم یعنی آخر معرفه الله بکا عطارك صحبتندن حاصل
اولدی شویله که اگر اکا متصل اولیایدم حقندن بی خبر قالوردم
وتحصیل ایتدویم علومک چوقلق بکا فائده می اولمادی ای عارف
اشته سید سندیک بو کلامندن انکله سائرک فرقی ظاهر اولدی علامه
شیرازی ونصیرطوسی وفخر رازی وسعد الدین تفتازانی وانشائی کی
* هر که اورا معرفت حاصل نشد * هیچ بامقصود خود واصل نشد *
معرفت نشدک فاعلی وحاصل مفعولی واورا حاصله متعلق در زیر
را لام جاره معناسنه در و بعد الجمله هر که به صفتدر که هر کسی تقدیرنده
مبتدادر ایکنجی نشدک تحتند ضمیر فاعل اویه راجعندر واصل مفعولی
وبا واصله متعلق و بعد الجمله خبر مبتدادر بو بیتک مفرداتی ظاهر در
(معنای بیت) بودر که هر کسه که اکا معرفه الله حاصل اولدی
و حق اسماء وصفاتی یوزندن مقدور بشر اولدیغی قدر بیلدی اوقاتندن
بر وقتده مراد ومقصودنه واصل اولدی بلکه اندن منقطع قالدی
زیرا مقصود اصلی معرفه الله در که اجل المعلومات اولدیغی کی اکا
علم دخی اجل العلوم در پس معرفه الله ومن حیث التجلی مشاهده دن
ماعداسی مقاصد حسنه ومطالب مقبوله دن دکلدن بناء علی هذا
طریق معرفندن منقطع اولان کسه هر نه مقوله مراده ایرسه منزل
مقصودنه ایردم دیسون وبالاده اشارت اولنبدیکه معرفت مقبوله
تقوی وعمل وسلوک یوزندن حاصل اولاندر ماعداسی مردود در
فافهم جدا واعمل * هر که عارف شد خدای خویش را * در فنا
بیند بقای خویش را * تقدیری هر که شد عارف خدای خویش را
دیگدر که عارف شدک مفعولی و خدای لفظی دخی عارفک مفعولیدر
بقا بیندک مفعولی در دخی اکا ظرفدر وجله اولی هر که به صفت
وثابیه اکا خبردر زیر هر کسی تقدیرنده در که مبتدادر (فنا بقا معلوم
اولا که فنا وبقا ضدان در فنا برنشنه نک حالت اولاسی اوزرنه عدم
ثبوتیدر وبقا ثبوتیدر اجسام فنائله موصوف اولدی زیر صوردر
وضورک ایسه حالت واحده اوزرنه ثبوتی یوقدر ارواح بقاءله موصوف
اولدی زیر احقا تقدر حقائق ایسه اولکی حالی اوزرنه دائمه در انکچون

حقائق الاشیاء ثابته دندلی صور الاشیاء دندلی زیر صور حقائق
اوزرنه عارضه در عارض ایسه معدومدر و فائله عدمک فرقی بودر که
فنا عدمدن اخصدر زیر عدم سلب الوجود در کرک سابقا و کرک
لاحقا فنا ایسه لاحقا سلب وجود در بوراده ناظمک قدس سره
فنا وبقائله مرادی اصطلاح صرفیه اوزرنه اولان فنا وبقادر یعنی
فناء معنوی نک اول مرتبه سی سقوط صفات نفسانیه در و آخری
رسومک بالکلیه زوالی وذات وصفات و افعال عبده نک ذات وصفات
وافعال حقه استهلاکی در که نفسک غیریتدن فناسی در و بومرتبه
فقر حقیقی دیرل تنکم کلام بکارده کلور (الفقر سواد الوجه فی الدارین)
یعنی فقر حقیقی کونین دن فنادر که انده حقندن غیریه به تعلق یوقدر
زیرا کونین مخلوقدر انکچون کون دندلیکه وجود بالفعل در عارف ایسه
مخلوقه تعلق ایتمز و بونک مقابلی خفاء اعتباریدر که بیاض الوجه
فی الدارین در که انده ماسوای حقه تعلق واردر و فنا عبسک حق
اولسی معناسنه دکلدن بلکه وجود مجازینک زوالی و وجود حقیقی نک
ظهوریدر که وحدت دید کلری بودر چونکه عین ممکنه عین فنایه
ایره عین واجبه حقه بقا بولور که اکا باقی بقاء الله دیرل (لا اله الا الله
سرفنایه) و محمد رسول الله سر بقایه رمز ایدر و فناده اولان سواد
ظل حقیقی در که عین نور مطلقدر زیر بومرتبه ده تقابل یوقدر
پس عالم فنا لا نور ولا ظلمتدر لیله قدر کی سائر انوار ایسه ظلمت ایل
مقابله اولنور لیل ونهار کی (معنای بیت) بودر که هر کسی که کندلی
خداسنه عرفان حقیقی ایل عارف اوله و وجدان ایل ادراک ایایه
اول کسه فنا فی الله مرتبه سنده کوزر کندلی بقاسنی و حیاتی و ادراک
ایلر زیر بوراده رؤیتدن مراد رؤیت قلبیه در الحاصل حقه بقا
و حیات باقیه استین اول کندلی نفسنی افنا ایدر یعنی ذات وصفات
وافعالی ذات وصفات و افعال حقه مستهلاک قی اور صکره ذات
وصفات و افعال حقه بقا بولور که اوکی به تحلیل و ایکنجی به تعقید
دیرل اشته مرتبه فناذاته عروج و مرتبه بقا صفاته نزول صورتیدر که
عروجده منتهایه اوادی و نزولده غایته قاب قوسین دیرل و فنا موت معنوی
و بقا حیات باقیه در و بومقامدن دیمشدر (اقتلون یا نفاق ان فی قتلی

حیاتی) و بیت مذکور ده بویله دیمک دخی اولور که اول کسه بقاسنی
 وزنده اکنی عالم فناده کورر و تحصیل ایدر زیر فناء ارادی معنوی سلوکه
 حصوله کلور و سلوک سفر معنویدر و سفر معنوی بو عالم فانی ده باقی
 اولدجه وجود بولور چونکه فناء اضطرابی یعنی موت طبیعی ایل
 فانی اوله بردخی تدارک مافات ایده مز پس سر حیات و بقادن حصه مند
 اولایم دین کسه عالم فناده اختیار الله ایکن طریق فناء سلوک ایدر
 فاعل بذلک * هر که اوعارف نباشد زنده نیست * قرب حق را لایق
 وارزنده نیست * تقدیری هر کسی که اونیباشد عارف نیست زنده دیمکدر
 که هر کسی مبتدا و او مبتداء ثانی و نباشد فاعلی تحتد ضمیر او و مفعولی
 عارف و بعد الجمله خبر مبتداء ثانی و بعد الجمله صفت مبتداء اولدر
 نیست لبس معناسنه در فاعلی تحتد ضمیر او و مفعولی زنده و بعد الجمله
 مبتداء اوله خبر در لایق ایکنی نیستک مفعولی و قرب لایقه متعلقدر
 زیرا را لام جار معناسنه در ولایت کر چه بالله تعدیه اولتور فاما
 معنای اهلیت تضمینی ایله جائزدر عربی ایله تعبیری لبس اهلا لقرب
 الحق دیمکدر و بعد الجمله خبر بعد خبر در (زنده حی در مراد حیات
 معنویه در که قلبک فیض معرفتله حیاتی در (قرب حق معلوم اولاکه
 مقام قرب دیدکری حقیقت قاب قوسین در (یعنی شول دایره بی ایکی
 نصف ایلین خط مقداری نسنه در که مشاهده دیدکری بومر تبده
 حاصلدر زیرا قرب و بعد مفرط مانع مشاهده در و فناء کلیده
 مشاهده اولمز دیدکری قرب مفرط دندر و مرتبه بجایده اولدیغی
 بعدده افراط اولدیغندندر و اعتدال مزاج و انحرافک بوبابده دخی
 چوقدر انکچون دیدیلر که مزاج نبوی اعدل الامزجه ایدی بومعنادن
 مقام قرینه سارندن اقرب اولدی نتکم معراجی دلیل وافی در (ارزنده
 راء مهمله نک تقدیمی ایله لایق معناسنه اسمدر ارزانیدن لایق اولمقدر
 ارزانی شدن کبی پس ارزانیده کرک ایدی ولکن تخفیف اختصار
 اولمقدر لسان مجمله بومقوله تخفیف و اختصار چوق واقع اولور
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که اوعارف بالله اولیه زنده دکلدر
 زیرا حیات حسیه به اعتبار یوقدر حیوانانده دخی واردر بلکه معتبر
 اولان قابل فیض معرفتله زنده اولماسیدر که حیات انسانیه بودر

واو یله کسه قرب حقه لایق وارزانی دکلدر زیرا قرب حقه وسیله
 اولان معرفتدر و معرفتک دخی طریق عبادت شرعیه در * نفس
 خود را چون شناسی با خطا * حق تعالی را بدانی با عطا * بعض نسخده
 خطا یرینه هوی دوشمشدر مال بر در زیر هوائی نفس خطا لازم
 کلور نفس شناسی به مفعولدر بادخی اکا متعلقدر و بعد الجمله فعل
 شرطدر حق لغزلی بدانی به مفعول و بادخی اکا متعلقدر و بعد الجمله
 جزاء شرطدر تعالی جمله معترضه در (نفس ایله مراد نفس حیوانیه در که
 مبداء شر و فساددر (شناسی مضارع مخاطبدر مصدری شناختن در
 اکلامق معناسنه مضارعنده خاسینه قلب اولنوب شناسد و شناسنده
 دینلور خطا مقابل صوابدر زیرا مقصوددر که اء مهموزانی فتحه طایی
 بیان ایچوندر مدی جائز دکلدر مکر تنبیه ایچون اوله (ان قتلهم کان
 خطاء کبیرا) ده قراءت مدکی فافهم (حق اسم ذاتدر ثابت و دائم و باقی
 معناسنه (تعالی ماضیدر تفاعلدن اصلی علودر وصف و اصفین
 و علم عالین و عارفین آئی احاطه ایتکدن وصفات مخلوقین دن عالی
 و مرتفع اولدی دیمکدر لفظ تفاعل علوده مبالغه دن اوتوری در
 یوخسه بشردن واقع اولدیغی کبی تکلف طریق اوزرنه دکلدر بدانی
 مضارع مخاطبدر مصدری دانستن در بیک معناسنه مضارعنده
 سین داله قلب اولنوب داند و داننده دینلور (عطا مقصودا و ممدودا
 زیرا ناقصدر (عطا عطیه و صله در عطودندر که یدله تناولدر و اعطا
 اناله در یعنی عطا و بر مکدر و عطا مایعطی معناسنه کلدوکی کبی اعطا
 معناسنه دخی کلور (معنای بیت) بودر که چونکه کندی نفسکی خطا لله
 یعنی خطا کار اکلیه سن حق تعالی بی عطا لله یعنی عطا کار بیلور سن
 ناظمک قدس سره بوندن مرادی طبقات معرفتدن طبقه ادنایی پیاندر
 زیرا اوصاف اکلهیه بی معرفتله اوصاف نفسیه ایله انتقال اولنور
 پس قلب انسانی ده ادنی المعارف نفس حیوانیه نک شانی خطا اولدیغی
 بلمکدر و کشی کندی جرمنه اعتراف ایتک طلب عفو مستلزم در
 عفو ایه الله تعالی در که مذنبه توبه اعطا ایدر اولدخی نائب اولور
 و ثواب و غفور و عفو اسملری بوزندن حقه ارتباط بواور و عید مذنب
 ذنب نه ایدوکن بلمسه بوارتباطی بولماز فافهم جدا و بومعنی من عرف

نفسه فقد عرف ربه كذا ينك برجزئی سیدر سائر اوصاف دخی اكا
 قیاس اولنه فافهم جدا * عارف ان باشد که باشد حق شناس * هر که
 عارف نیست نبود جنس ناس * تقدیری عارف باشد آن کسی که
 دیمکدر که عارف مبتدا و آن کسی باشدك مفعولی و بعد الجملة
 خبر در بوصورته باشدك فاعلی تحتده ضمیر اولور و جائزدر که عارف
 باشد فاعل اوله و حق شناس ایکنی باشدك مفعولی و بعد الجملة
 ماقبلنه صفتدر و ایکنی صراعك تقدیری هر کسی که نیست عارف
 دیمکدر که هر کسی مبتدا و عارف نیستك بحسب المعنی مفعولیدر
 و بعد الجملة مبتدایه صفتدر نبودك تحتده ضمیر فاعل مبتدایه راجعدر
 جنس نبودك مفعولیدر و بعد الجملة خبردر (حق شناس وصف
 ترکیبیدر اصلی شناسنده حق کلیبی معناسنه) جنس نوعدن
 انعم اولانه دیرلر که نوع انك برضرینی یعنی برصنفي در انسان حیوانك
 ضربی اولدینی کی ولكن حقیقت متحد افرا دخی جنس دینلور
 ارا زنده بعض اوصاف و احواله اختلاف و امتیاز اولیحق نتکم
 دیرلر الرجل جنس والمرأة جنس (ناس اسم جمعدر انسان ایچون
 وجه تسمیه نسیانی و یا ابصاره ایناس وظهوری و یا انسی ایچونکه
 ضد وحشتدر نسیاندن اولور سه مقلوب اولور یعنی نوس نسو
 اولوب و او طرفده واقع اولغله یایه قلب اولور و صاحب قاموس
 دیمشدر که ناس انسدن و چندن اولور جمع انس در اصلی اناس در
 جمع عزیزدر که اوزرنه ال ادخال اولمشدر در انتهی بالمعنی
 (معنای بیت) بودر که عارف اول کسه اولور که حق شناس
 اوله یعنی حق اکلین کسه یه عارف دیمز لر کر کسه عارف تخلص
 ایلسون و علوم و قوانین عقلیه و رسوم عرفیه بلسون زیرا مقصود
 اصلی علما آلهی در و هر کیمکه عارف بالله دکلدر جنس ناس اولماز
 یعنی سن او مقوله یه آدم دیمه زیرا آدم خلیفه الله در و خلافت علم
 و معرفت وزرنه موقوفدر انکچون تنزیله کلور (و علم آدم الاسماء) و امام
 راغب دیمشدر که گاه اولور ناس ذکر اولور و فضلا مراد اولور زیرا
 مقصود اولان معنای انسانیتك وجودیدر و هر نسنه که کندی نه
 مخصوص اولان کالبدن عاری اوله اكا اطلاق اولنان اسم مجرد در

مثلا یده اخذ و بطش و سائر معانی اولسه اکاید دیمک سریرك ایاغنه
 قدم دیمک کی اولور * هست عارف را بدل مهر و وفا * کار عارف
 حد باشد باثنا * بعض نسخ ده ثنایه بدل صفا دوشمشدر ثنا انسیدر
 مکر که حد یرینه جمله اوله نتکم بعض نسخ ده دوشمشدر مهر و وفا
 مبتدا و هست مقدم خبردر حاصل معناسنه عارف بحسب المعنی هسته
 متعلقدر زیرار لام جاره معناسند در بدل اكا ظرفدر کار باشدك فاعلی
 و حد مفعولی و با مع معناسنه اكا متعلقدر حد محمود اوزرنه ثنا در
 یعنی تعظیمی مشعر اولور وجهله ذکر در نعمت مقابله سنده و غیریده
 اولغله عام و موردی خاصدر که یالکز اساندر (معنای بیت) بودر که
 عارفك برنشانی دخی بودر که عارفك قلبنده مهر و وفا وارددر یعنی محبت
 ر و حانید و عهد و وعده وفا وارددر کر حقه و کرک خلقه نسبت ايله
 و برعلامتی دخی بودر که عارفك کاری الله تعالی یه حد و ثنا اولور
 یعنی اگر نعمت معرفته و اگر غیریه و کرک سرا و کرک ضراده زیرا
 جمله سی محمود در و بعض احوالک طبعامکرو اولدینی عارفك غیریه
 کوره در زیر عارف سر قدره واقف و حکمت ابتلایه مطاع و حلو
 و مر اكا برابردر که حلوله مثلذذ و مرله متأل اولماز فاعرفه بوجهتدن
 باصفا دیدی نتکم بعض نسخده واقع اولمشدر یعنی صفا خاطرله
 حداید ر یوخسه قلبی متکدر اولوب حدی یالکز اسانه کتورمن
 و یا خود جمله کاری صفایه مقروندر فافهم * هر که اورا معرفت
 بخشید خدای * غیر حق را در دل او نیست جای * تقدیری هر کسی که
 بخشید اورا خدای معرفت نیست در دل او غیر حق را جای دیمکدر که
 اورا بخشیدك مفعول غیر صریحی و خدای فاعلی و معرفت مفعولی در
 عربی ايله تقدیری کل شخص و هبله معرفه به لبس فی قلبه محل غیره
 پس جای نیستك فاعلی و در اکا ظرف و غیر مفعول غیر صریحی در
 بخشید مضارعدر مصدری بخشیدن در بغشلق معناسنه (معنای بیت)
 بودر که هر کس که الله تعالی اکاذات وصفات و افعاله متعلق معرفت
 بغشلیه انك قلبنده حقندن غیر ایچون یر یوقدر (ما جعل الله لرجل
 من قلبین فی جوفه) موجبجه قلب واحد ده یا رله اغیار صغیر
 و معرفه الله او مقررله تعلق کوترمز پس قنغی قلبده که ماسوادن برنسنه یه

تعلق واردر انك معرفتی قاصره و ناقصه در * نزد عارف نیست دنیا را
 خطر * بلکه بر خود نیستش هرگز نظر * خطر نیستك فاعلی و دنیا
 مفعول غیر صریحی زیرا را لام جاره معناسنه در نزد اكلطر قدر نظر
 نیستك فاعلی و بر نظره متعلق در نیستك تقدیری نیست او را
 دیمکر هرگز عموم اوقات ایچون در (نزد عند معناسنه در ترك یا ندر
 (خطر صدور و کدر و زلزله اوزرنه عربی در شرف معناسنه) بل که
 بل دخی عربی در بوراده ترقی ایچون در زیرا بل کله سنك مابعدی
 اولی اولسه ترقی به محمول اولور که لفظی مابعدی به بط ایچون در
 استعمال عجم اوزره (معنای بیت) بودر که عارف بالله قاتلنده دنیا
 و مافیهانك شرف و عزت و حرمت و مقداری یوقدر زیرا مخلوقدر
 انکچون عارف ملک سلیمانه نظر ایتمز زیرا ملک فانی در بلکه حق باقی به
 و تجلیاتنه نظر ایلمر و دنیا به نظر ایتمك طور سون بلکه کندی نفسی
 اوزرنه بله هرگز و اصلا نظر ایلمر مع هذا کندی نفسی کند نه احب
 الاشیاء زیرا فی المثل جان و یرمدکجه جانان اله کیرمز پس طالب جانان
 اولان کسه جاتی جانندن عزیز اولان جانانه بدل ایدر زیرا جان که
 مخلوقدر انك دخی دنیا کی خطری یوقدر بلکه جان و جهالك
 خطری جاهل بالله و غافل عن الله اولنر یاننده در * معرفت فانی
 شدن دروی بود * هر که فانی نیست عارف کی بود * معرفت بودك
 فاعلی شدن مفعولی و فانی شدنك مفعولی و در فانی به طرفدر ایکنجی
 فانی نیستك مفعولی و عارف بودك مفعولیدر و بعد الجملة هر که به
 خبر اولور فانی نیست جمله سی صفت اولدیغی کی دروی اصلنده
 در اوی در اوی ضمیر منفصلدر هو کی بوراده خدایه راجعدر صکره
 همزه حذف اولنوب واو اخف حرکات اولان فتحه و یرلدی (معنای
 بیت) بودر که معرفت الهیه دیدکری حقیدن فانی اولوق اولور یعنی
 نتیجه معرفت فنا فی الله در که عبك ذات و صفات و افعالی ذات
 احدیه ده بالکلیه مستهلک اولمقدر که محق و طمس و محو در هر کی که
 بووجهله فانی دکلدر حق عارف حقیقی اولور یعنی اولناز بلکه عارف
 رسمی اولور بوراده معرفتی فنا به موقوف قیاسدی زیرا فنا ذات و وصول
 و مقام احدیه دخیولدر که ذات احدیه منبع فیض معرفت و معدن

جواهر حکمت در انکچون دید یلمر که من عرف الله کل لسانه یعنی مرتبه
 فساد که عین الجمع در و من عرف الله طال لسانه یعنی مقام بقاده که
 جمع الجمع در پس تکلم معارف ایله طویل اللسان اولوق حقه وصولدن
 صکره در * عارف از دنیا و عقبی فارغست * زانچه باشد غیر مولی
 فارغست * عارف مبتدا فارغ خبر و از فارغه متعلقدر زانچه دخی
 ایکنجی فارغه متعلقدر باشدك فاعلی تحتیده ضمیر آنچه در غیر مفعول
 و بعد الجملة آنچه به صفتدر دنیا و عقبی دنیا دنودندر قرب معناسنه
 بوراده قربله اولیت مراد در زیرا آخر مقابله سنده ذکر اولمشد رکما قال
 تعالی (خسر الدنيا والاخرة) یا خود دنیا دنی و رذیل و حقیر در عقبی
 آخرتدر که عالی و شریف و عظیمدر و لکن عقبی دنیلدی زیرا دنیاك
 عقبینده در و یوم آخردر که دنیا دن طقوز یک سینه مؤخر خلق
 اولمشد و بر نخی مؤمنارک عاقبت خیری در که خیر لری مقابله سنده
 اوراده مکافات اولنورل فارغ مشغولك ضدیدر (زانچه اصلنده
 از آن چیز دیمکدر مولی الله تعالی در که عبد مملوك مقابله سنده
 مذکوردر انکچون مولایی مالک و ولی و ناصر و رب و منعم ایله تفسیر
 ایدر لر خلاقیله تفسیر ایتدکری کی یعنی مولی عبد و منعم علیه و معتق
 و امثالی معالزله دخی کلور (و مولی در لر سی الروم معناسنه) (معنای
 بیت) بودر که عارف بالله دنیا و عقبی قیدند نر مطلق و انلره تعلق
 ایچون خد متدن فارغدر زیرا دنیا و آخرت اهل الله حرامدر یعنی
 اهل الله که حقه مضاف اولمشددر دنیا و عقبایه تعلقدن محجور
 و ممنوعدر اگرچه ابدانله اعمال اخرویه به مشغولدر و لکن قلوبله
 تعلقدن بریلدر شول جهتدن که طالب اجور اولان اجیر اولور
 عارف ایسه خادم حقدر که عبددر و هر نسنه که مولانك غیریدر
 آندن آزاده در زیرا مطلوب حقیقی مرلادر که یار باقی در غیر ایسه
 فانی در فانی ایسه باقی به بدل اولماز فافهم * همت عارف لقای
 حق بود * زانکه از خود فانی مطلق بود * همت عارف مبتدادر
 لقابودك مفعولی و بعد الجملة خبردر (زانکه از آن سبب که دیمکدر که
 مضمون مصراع اولی تعلیلدر فانی ایکنجی بودك مفعولی و از فانی به
 متعلقدر و بعد الجملة سببه صفتدر و اولکی بودك فاعلی ضمیر همت

و اینکجی نك ضمیر عارف در و بعض نسخ ده از خود برینہ در حق
دو شمشیر اول کسی بحسب المعنی اظہر و از خود ایله در خود بر در
(همت هم دن در که هم عقد قلب معناسنه در همت عقد مخصوصه در که
قلبک برنسنه اوزرنه جمع قواسیلہ تو جهیدر برو جهیلہ کہ
اول نسنه نك خلاقی خاطرہ کلیہ پس انسان بومر تیه ده کند ی
نفسندہ شیء واحد اولوب ہرنہ مقولہ اسم الہی یوزندن توجہ ایلسہ
اجرا و احوال عالمہ البت اثری ظہور ایدر واکا برنسنہ مشکل اولماز
حتی بعضیلا اسماء جلالیہ ایله قتل نفوس ایدر لرا کرچہ مقبول دکلدر
زیرا مریدلرہ بدایت حاللرنده واقع اولان احوال دندر و نفسی قتل ایتک
اندن اقد مدر چونکہ نفس مقتول اولہ غیرک قتلی قیوسی قالماز (لقاء
حق اصلندہ ہمزہ ایله در و لکن بیجم بویله مدہ لی لمانک آخرنہ حالت
اضافت و توصیفہ یاء توسل کتورر لقار ویتدر کرک حس بصیرلہ
و کرک ادراک بصیرتہ بورادہ مراد رؤیت قلبیہ در زیر اللہ تعالی
محسوسات و معقولات قبیلندن دکلدر بلکہ تجلیسنی یوزندن چشم
بصیرتہ ادراک اولنور از خود کند ی نفسندن دیمکدر جمع اعضا
و قواسنک حسیلہ انکچون فانی مطلق دیدی زیر فانی مفیدہ
لقادخی مقیددر قرک شمسہ دورنہ نظرایلہ معتبر اولان بدر اول سیدر
(معنای بیت) بودر کہ عارف باللہک ہمت و قصدی لقاء الہی
ورؤیت باری در اول ببیدنکہ کند ی نفسکدن فانی مطلققدر یعنی
افعال و صفات و ذاتندن و اعضا و اجزا و قواسندن فنا بولمقدر
الحاصل اگر عارفک مرادی لقاء حق اولمایندی فنا کلی بولمازدی
پس عارفہ دوشن بویله فنا تحصیل ایتکدر تاکہ لقاء مذکورلہ مستعد
و مشرف اولہ زیر نفس پردہ در بوجہتدن نفسلہ باقی اولان بی پردہ
حقہ واصل اولماز و سر معرفت بولماز و سر معرفت مشاہدہ
حضرتدر فافہم جدا * باچہ ماند این جہان کویم جواب * آنکہ بیند
آدمی چیزی بخواب * با مانده متعلقدر این ماندک فاعلیدر (کویم
جواب شرط مقدرہ جزادر تقدیری اگر پرسی کویم جواب دیمکدر
جواب کویمک مفعولیدر فاعلی ہم متکلم در زیرا ہم ساکن ایلہ کہ
آخرکہ یہ ملحق اولہ ضمیر متکلم و حدہ در (جانم و دلم و دانستم کی

انکہ ماند بان چیزی تقدیرندہ در آدم بیندک فاعلی و چیزی مفعولی
و بخواب اکا ظرفدر و بعد الجملہ آن چیزی یہ صفتدر (چہ جیم
بجیمینک کسر یلہ نہ دیمکدر) جواب جویدن در قطع معناسنه زیر
کلام خصم جوابلہ منقطع او اور آدمی دہ یا وحدت ایچون و یازایدہ در
و نسبت ایچون اولمق دخی جائزدر آدم زاد معناسنه (خواب و او
رسمیلہ او یخو نوم کی و منامدہ اولان واقعہ یہ دخی اطلاق اولنور
(معنای بیت) بودر کہ بوجہان نہ بکزر اگر سوال ایدرسک سکا
جواب ویرہ ہم اکا بکزر کہ برکسہ منامدہ برنسنہ کورہ و امور خیالیدن
برشی مشاہدہ ایلیہ کہ کورد یکی نسنہ او چار قوش سایہ سی کی
قوری قرالتی در کہ سایہ صید اولمندیگی کی اول خیالندن دخی برنسنہ
الہ کیرمز * چون شود بیدار از خواب عزیز * حاصلی نبودز خوابش
هیچ چیز * شودک تحتندہ ضمیر فاعل آدمی یہ راجعدر بیدار مفعولدر
از بیدارہ متعلقدر هیچ چیز نبودک فاعلی و حاصلی مفعولی و حرف
جر حاصلہ متعلقدر و بیتسک اول و آخری شرط و جزادر (بیدار
او یانق حاصلی دہ یا زایدہ در خوابش دہ ضمیر غایب فعلہ قید در
نبودش هیچ چیز حاصل از خواب دیمکدر (معنای بیت) بودر کہ
ای عزیز القدر و شریف الوجود چونکہ اول آدمی خوابندن او یانہ
خوابدہ کوردیکی نسنہ دن اکا برنسنہ حاصل اولماز زیرا علم سیمیا کی
امر خیالی در کہ خارجدہ وجود محقق یوقدر مثلاً کند یی جامدہ
اغٹسال ایدر کورر او یانوب بدندہ جام راحتی بولماز و غسل مصفی
تناول ایدر و لکن یقظہ یہ کلدکدہ آغزندہ داددن زاد بولماز اما
ارباب کشفک انسلاخلرنده اولان احوال بویله دکلدر بلکہ خارجدہ
اثری احساس اولنور حتی جناب نبوت صلی اللہ علیہ وسلم شیخ اقطعک
قدس سرہ یدنہ برقرصہ و یروب شیخ مذکور اول عالمدہ قرصہ نك
نصفنی اکل ایدوب حصہ کلدکدہ نصف آخرنی نسنہ بولدی
فسبحان القادر * همچنین چون زندہ افتاد و مرد * هیچ چیزی
از جہان باخود نبرد * همچنین ادات تشبہدر اصلی ہم چون
این در ہم بونجیلین معناسنه زندہ افتادک فاعلی در آخرندہ ہمزہ
و وحدت ایچوندر کہ یاء محذوفہ دن بدلدر هیچ چیزی

برك مفعولی و از و با نبرده متعلقه صدر و بعد الجملة جزا در (افناد
 فعل ماضی در مصدری افتادن در و شتمك معناسنه مضارعنده
 الف ساقط اولوب افتد و افتند دیرل (مرد دخی ماضی در
 مصدری مردن در که اولمکدر موت صکی مضارعنده فصیح
 بود که علی خلاف القیاس میمی مکسورایدوب مابعدنه بر یا زیاده سیله
 میرد و میرنده دیرل مکر که وزن بوصورتده بلا یا استعمال اولنور و میم
 اصلی اوزرنه مضموم قلنور (نبرد ماضی منفی در مصدری بردن در ضمه
 ایلتمك معناسنه مضارعنده ضمه فتحه به تبدیل اولنوب برد و پرند
 دیرل تا که قطع معناسنه اولان بریدك مضارعنه ملتبس اولیه
 (معنای بیت) بودر که بونجیلین یعنی حال خواب کی چونکه برزنده
 یعنی دیری خاك فنیاه دوشدی و اولدی و یا خود قیام ایدوب کز رکن
 و سرو کی روان صرصر اجل طوقنوب یقلدی و دوشدی و مرده
 اولدی و یا خود مرد اعتبارده مقدمدر یعنی مرده اولدی و حفره قبره
 دوشدی بوجهاندن کندی ایله هیچ برنسنه ایلدوب آخرته کونورمدی
 باغ و باغچه و متاع و لباس و دار و اثاث و درهم و دینار و امثالندن بلکه
 بوجهله دار فناده قالدی پس استصحاب ایتکه حسن عمله محتاج اولدی
 نتکم بومعنائی افاده ایدوب دیر * هر کرا بودست کردار نکو * درره
 عقبی بود همراه او * تقدیری هر که بوده است اورا کردار نکو بود
 در راه عقبی همراه او دیمکدر که بوده است مقدم خبر و اورا کا متعلقدر
 و کردار مؤخر مبتدا در بود ضمیری کرداره راجعدر در کا ظرف
 و همراه کا مفعولدر و بعد الجملة هر که به زیر تقدیری هر کسی که
 دیمکدر بوده ماضیدن قسمدر که اکا ماضی مقید دیرل و ماضی مقید
 اودر که کلاه نك آخری قریبه دلالت ایچون مفتوح قلنوب فتحه سنه
 دلالت ایچون دخی آخرنه ها غیر ملفوظه الحاق اولنوب اکا ماضی
 مقید بانقرب دیرل و اکرا وانه می لفظی ادخال اولنورسه اکا ماضی
 مقید بالبعد دیرل می آموخت کبی تعلیم ایتدی زمان قدیمده و یا تعلم
 ایتدی معناسنه واکرمی ایله ها مجتمع اولورسه توسط ایچون اولور
 می آموخته کبی واکر بوقیصدلردن مطلق اولورسه اکا ماضی مطلق
 دیرل آموخت کبی و دقایقده کلور که بود وجوددر بوده موجوددر

صیغه اسم مفعولدر بودندن که بودن مصدر در اولی معناسنه انتهی
 عرب وجوده کون دیر پس وجود و کون الفاظ مترادفدن اولور
 و سائر افاتده دخی آخرنه ها لاحق اولان کلماتی اسم مفعولدر دیمشدر در
 نتکم مفتاح اللغه ده کلور که اسم مفعول ماضیدن مشتقدر طریق
 اشتقاق بودر که هر فعل ماضی نك که آخری ساکن اوله وقتا که
 اسم مفعول قلمق دلسلر ماضی نك آخر حرفنی مفتوح قلوب مابعدنه
 برها غیر ملفوظه یا زلر آخر فتحه سنه دلالت ایچون مثلاً کردوشد
 لفظندن کرده و شده دیرل بومعنایه نظر صیغه اسم مفعول فعل
 لازمندن دخی کلور بوسیدندر که صیغه اسم مفعولی صیغه ماضیدن
 اخذ ایدرل انتهی و بعضیلر بونی تزییف ایدوب عربیده و فارسیده
 فعل لازمندن مفعول و مجهول کلمه مثلاً خبیده اکلمش دکلدر بلکه
 اکلیبی در دیمشدر در بوفقیرك فهم ایتدیکی بودر که بوا یکی طائفه دخی
 خطا ایتمشدر در صواب بودر که بونلرک اسم مفعول دیدکلری بالاده
 شرح اولان ماضی مقیددر و لکن صیغه ده متحد اولغله ماضی بی
 مفعول ظن ایتدیله و لکن مقامدن و سوق کلامدن فرق حاصلدر
 مثلاً کرده ایلشدر که بحسب المقام ماضی مقید دینلور و كذلك
 ایلشدر که بودخی سوق کلامدن مفعول اولدیخی بللوردر پس کرد
 متعددی اولغله ماضی مقیده و مفعوله متحملدر و شده اولمشدر که
 ماضی مقیددر یوخسه اولمش دکل زیرا لازمدر و بودخی شده کیدر
 و فلان آمده است و رفته است و امثالی دخی بویله در که ماضی لازمدر
 معناسی فلان کلمشدر و کیتشدر دیمکدر زیرا بومفعوله ماضی مقید
 ادات خبرله مجتمع اولور مانحن فیه اولان بودست دخی بویله در که
 معناسی اولمشدر زیرا بود وجود اولدیخی کبی ماضی دخی کلور ایدی
 معناسنه جان بود جان ایدی دیمکدر و دقایقده بوده موجود در
 و اسم مفعولدر دیدکی اگر موجود معناسی اعتبار ایله ایسه فی الجملة
 صحیحدر والا فلا (کردار کاف عربی نك کسر یله عادت اولوب اشلن
 ایش که صنعت دیرل اصلنده کاف مفتوحدر و لکن بعد التركیب
 تغیر اولمشدر آنکچون دقایقده کلور که کرد کاف عربی نك کسر یله
 ایشدر کرد آراندن مرکبدر بر جزئی کرد و بر جزئی آردر که اسم فاعلدر

آوردن انتهی یعنی اصله آورنده کرد در ایش کتوریچی معناسنه
 و تخفیف و اوی حذف ایدوب آورد و آورنده یرینه آرد و آورنده دخی
 دیرل پس کردارک فی الحقیقه اصلی آورنده کرد و فرعی آورنده کرد در
 تزخیم و تأخیر اولوب کردار دلدی (نکونونک کسریله کوچک در
 نیکو کبی) همراه یولداشدر زیر راه یول و هم موافقت ایچو و ندر
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که انک کوچک ایشی یعنی عمل صالحی
 اولمشدر و وارد راه عقیده انک یولداشی اولور یعنی یور باط کهنه دن
 نهضت و سفر آخرت ایتد کده اکایولداش اولاجق اعمال صالحه باقیه در
 یوخسه زخارف دنیای فانیه دکلدر پس اغیاری ترک و کندنه یار
 اولانی اختیار ایتک کر کدر * این جهان را چون زنی دان خو بروی *
 خویش را آراید اندر چشم شوی * این جهان دانک مفعول اولی
 و چون زنی ثانیه در خو بروی زنک صفت در خویش آرایدک مفعولی
 و اندر اکا ظرفدر وجهه سی وجه تشبیهی بیاند زنی ده یازانده در
 (خو بروی صفت مشبهه در کوزل یوزلو معناسنه) آراید مضرارعدر
 مصدری آراستن و آرایدن در که اولیکبسی مصدر اصلی و ایکبجیبسی
 مصدر فرعیدر یعنی اولیکه کوره مضرارعدنه سین یایه قلب اولنوب
 آراید و آراندده دیرل و بعد القلب آرایدن اخذ ایدر لریزه مک یعنی
 زینت ایتک معناسنه (شوی ضمه و شوهر ضمه و فتحه عورت اری
 زیر املقاره مرد دیرل) (معنای بیت) بودر که بوجهانی کوزل یوزلی
 عورت کبی بیل یعنی مرأه حسنا کبیدر که کندن اری کوزینه ترین ایدر
 و شیرین کوستر مرادی ایسه حقیقت دکل بلکه مکر و حیل در فافهم
 * مرد را می پرورد اندر کار * مکر و شیوه می نماید بشمار * مرد پروردک
 مفعولی و اندر ظرفدر مکر دخی می نمایدک مفعولی و بی شمار اکا متعلقدر
 پرورد مضرارعدر مصدری پروردن در بسلک معناسنه (کار و کاره
 فتح کاف عربیله حالت وصلدن کایه در وقوچق معناسنه کلور
 اگر چه اولیکی معنائک جزئیاتنددر اما مستقل دخی استعمال اولنور
 (مکر عمر بیدر خفیه سعی بالفساد معناسنه و امام راغب دیمشدر
 المکر صرف الغیر نمایقصد به حیل یعنی مکر برکسه بی مقصودی اولان
 نسنه دن چو یروب دونددر مکر) شیوه ناز و طریقۀ خوبان یعنی

محبوبلرک خوش حرکتی و کرشمه سی شیوه زبان طاتلو دلو شیوه کر
 نازاید بی و نازک حرکت ایلچی و ظریف (نماید مضرارعدر مصدری
 نمودندر کوسترمک و کورنمک معناسنه مضرارعدنه و او یرینه الف و یا
 کتورب نماید و نماینده دیرل) (معنای بیت) بودر که زن خوب روی
 اری قوجاغنده بسرو بی حساب حیل و ناز و عشوه کوستر تا که سنی
 صید ایلید و مغرور و غافل قیلۀ فافهم * چون بیاید شوی خفته نا کههان
 * بی کان سازد هلاکش آن زمان * شوی بیایدک مفعول اولی و خفته
 مفعول ثانیه و نا کههان بیایدۀ ظرفدر بی کان سازده متعلق و هلاک
 سازدک مفعولی و فاعلی ضمیر زن در وضعیر غائب که شین در شویه
 راجعدر آن سازده ظرفدر (بیاید مضرارعدر مصدری یافتن در بولمق
 معناسنه مضرارعدنه فاء موحده یه قاب اولنور پس بیایدک وسطی
 یاء مشاء و طرفینی باء موحده در که اولکی بامضارعی استقباله تخصیص
 ایدن بادر) خفته ماضی مقبدر مصدری خفتن در یاتمق و او بومق
 معناسنه یوراده مراد غفلتدر کرک خوابده اولسون و کرک اولسون
 (نا کههان اصلنده نا کههان در که نانفی ایچونددر دکل معناسنه لبس کبی
 کاه کاف عجمی ایلۀ ظرف زماندر آورنده الف و ونون ظرفیت ایچونددر که
 ده معناسن افاده ایدر بهاران بهارده و بامدادان بامدادده و صبحکاهان
 صباح و قشده دیمکدر پس نا کاه و نا کههان و قشدر و آکسوز یعنی غافل
 اولدیغی وقتده (سازد دوزر و صورت و یرر معناسنه نیکم مر و ایتدی
 (معنای بیت) بودر که چونکه زن مکاره و خداعه ارنی او بومش
 و غافل بوله بی کان اول وقت غرور و غفلتده انک هلاک کنی دوزر
 و صورت و یروب وجوده کتورر زیرا شیوه کارلقدن مرادی کندن
 ایناندر مق و یار وفادار ظن ایتدر مک ایدی یوخسه صادقانه دکل ایدی
 * بر تو باد ای عزیز باهتر * کر چنین مکاره باشی بر حذر * بعض نسخده
 باهتر یرینه نامور دوشمشدر بر بادیه متعلقدر باهتر عزیزه صفتدر
 ای عزیز که مقارنست باهتر دیمکدر زیرا با مع معناسنه در بر ثانی باشی به
 و کر که اصلنده که ازدر حذر متعلقدر که رابطه در (بر تو بادا که
 دیمکدر بادا امر غائبدر مصدری بودن در اولمق معناسنه باد اصلنده
 بوادر یعنی قبل الدال الف زیاده سبیلۀ صکره کثرت استعمالنه بناء

تخفیفاً و اوحذف اولنوب آخرنه تفخیم ایچون الف اطلاق الحاق اولندی
وجائزدر که اصلی بود اوله و او الفه قلب اولنوب ماقبلنک قحیه باد
دنلدی و بونک نظائر ی چوقدر کاد و رساد و امثالی کبی که دعاده
مستعملدر (همز صنعت و صنعتده مهارتدر همزمند همز او یعنی صنعتده
مهارتلو که چوق ییلور و اهل فندردیمکدن عبارتدر نامور بعض نسخده
کلسدر و نامدار آدلو یعنی آدی چقمش و دللرده خیره و بعض اوصافله
سو یلور انوشروان عدله و سبحان فصاحتله و مجنون عشقله
و حاتم طی سخاقله یاد اولندیغی کبی (مکاره زیاده مکر و حیلله ایدیی
و فی المثل صمان التندن صو یوریدیغی زیر مکرک معناسنده سعی
بالفسادی اخفا ایتک وارددر (معنای بیت) بودر که ای عزیز باهیز
و شریف نامور سنک اوزر که اولسونکه بومقوله مکاره دن حذر و خوف
اوزرنه اولاسن یعنی بویله زن مکاره دن حذر اوزرنه اولوق امور
لازمه دن اولدیغی کبی والا هلاک صوریه مؤدی اولور کذلک
عجز و دهر دن دخی احتراز کر کدر والا هلاک معنوی به منجر اولور
بس بونده دیبایی زن زیبایه و زخارفنی زینت و دیبایه و صورت
مزخرفه سیله داغریب اولدیغی مکر و حیلله و تزویر تشبیه وارددر
* * در صفت ورع کوید * *

* در ورع ثابت قدم باش ای پسر * کرهمی خواهی که باشی معتبر *
در ثابته ظرف و ثابت قدم باشه مفعولدر وجهه سی جزاء مقدم در معتبر
باشنک مفعولی و بعد الجمله که رابطه سیله خواهی به مفعول و بعد
الجمله شرط مؤخر در بعض نسخده باشی یرینه کردی دوشمشدر
کاف عجمیله و بعضنده مصراع ثانی مقدم در (ورع شبهاتدن اجتنابدر
محرماته وقوعدن خوفایس ورع حرام و شبهاتک مجموعندن
اجتنابدر حلالدن دکل زیرا حلال اکثساب اولور یو خسه
اجتناب اولماز) ثابت قدم صفت مشبهه در ثابت ایاقلو معناسنده
(معنای بیت) بودر که ای پسر ورع باینده ثابت قدم اول و شبهاتدن
پرهیز خصوصنده ایاق بص و ذللدن صاقن اگر عند الله معتبر
آدم اولوق استرسک زیرا الله تعالی نجاسات صوریه و مغنویه دن
تظهر اولتری سور محرمات و شبهات ایسه نجاسات مغنویه دن در

شبهه اودر که انک بروجهی حلاله و بروجهی حرامه اوله علی السواء
من غیر تغلیب وجه تسمیه من وجه حقه مشابیهتدر انکچون استغث
قلبك دنلدی و لکن هر قلبک فتوا سنه عمل بوقدر بلکه اهل دل و ارباب
کمالک فتوای قلبنه نظر ایتلودر که بومقوله نک قلبی آفت وهم و خیال دن
سلیم و عقل کامل ایله استخراج ایتدیکی معنی مستقیمدر فاحفظه
* خانه دین کرد داباد از ورع * لیسک میکیرد خرابی از طمع *
خانه کردک فاعلی و همزه سی حرف اضافتدر آباد مفعولدر از آباده
متعلقدر لیک حرف استدر کدر لکن معناسنده و حرف استثنا دخی
دیرلر اصلی لکن در تخفیفاً نون حذف اولمشدر (میکیرد مضارعدر
مصدری گرفتن در طومتق معناسنده مضارعنده یا زیاده ایدوب کیرد
و کیرنده دیرلر اولنده می اغظی ادات حالدر) خرابی ده یا مصدریه در
خرابلق و یران اولمقددر پس خراب عمارتک ضدیدر و معمور مقابله سنده
دخی استعمال ایدرلر (طمع نفسک برنسنه به حرصله میلی و ایدی ناسده
اولان شهوت و هوی طریقله حرکت و داعیه در) (معنای بیت) بودر که
شبهاتدن پرهیز ایتکدن خانه دین معمور و آبادان اولور و طمعدن
خرابلق طور بونده دینی خانه به تشبیه و ورعی اساسله تنظیر وار در
گویابی اساس و بی استحکام اولان بنا استمساک ایتوب خراب اولدیغی
کبی دین دخی طمعله خراب و ورعله معمور اولور و ورعی طمع
مقابله سنده ایراد ایلدی زیرا طمعکار اولان آمده پرهیز اولماز بلکه
حاطب لیل کبی نه بولور سه جمع ایدر و حلال و حرام و شبهه دیمز
اکل ایلر * هر که از علم و ورع کیرد سبق * دور باید بودنش از غیر حق *
هر کسی که دیمکدر کیردک ضمیر فاعل کسی به راجع و مفعولی سبق
و از سبقه متعلقدر ورع علم اوزرنه معطوفدر و علم ورعه اضافتله دخی
درستدر تکم تصویر معناده کدر دور بودنک مفعولی و بودن بایدک
فاعلیدر و از غیر دوره متعلقدر (سبق حرکت ایله درس معناسنده در
تفصیلی بالاده در) (معنای بیت) بودر که هر کسه که علم نافعدن
و ورع قوی دن درس طوته و یا خود ورع نه دیرلر کایذغی اکا عالم اوله
اول کسه حقک غیریدن دور اولوق کر کدر یعنی یا لکن شبهه لو نسنه دن
دور اولوق دکل بلکه ماسوی اللهک جمله سندن پرهیز ایدر و ورع شرعی

و حقیقی ایله متصف اولور و لکن اکثر ناسده علم و ادراک نام و ورع غالب
اولدیغندن اختیاره قریب اولورار و یاردن بعید دوشرار * ترسکاری
از ورع پیدا شود * هر که باشد بی ورع رسوا شود * تقدیری شود
ترسکاری پیدا از ورع دیمکدر که فعل و فاعل و مفعول در از پیدایه
متعلقدر مابعدی ظاهر در ترسکاری ده یا مصدریه در ترس خوفدر که
ترسیدن دن اسم مصدر در کار کاف عربله ایش معناسنه در ترسکار
صفت مشبهه در خوف ایشلو دیمکدر یعنی ایشی خوف و خشیتدر
واصلنده جاژدر که ترسنده کار اوله بوضورتاه کار کاف عجمی ایله
ادات مبالغه اولور زیاده خوفناک معناسنه (رسوا ملامت اولمش کسه
(معنای بیت) بودر که الله تعالی دن خوف و خشیت اوزره اولق
ورعدن پیدا اولور یعنی انک که شبهاتدن اجتنابی یوقدر قلبی قاسیدر
و بوصفتملو کسه اللهدن قور خن هر ککه بی ورع و تقوی اوله رسوا
و پر ملامت اولور یعنی اگر دنیا ده و اگر عقباده زیر دنیا ده لسان ناسده
و آخرتده زبانه الله دوشر * باورع هر کس که خود را کرد راست *
جنبش و آرامش از بهر خداست * تقدیری هر کس که کرد خود را
راست باورع دیمکدر که هر کس مبتدا و مابعدنده جمله اکا صفتدر
خود کردک مفعول اولی و راست ثانسی و با کرده متعلقدر جنبش مبتدا
و از بهر خبر و بعد الجملة هر کسه خبردر جنبش جنبیدن لفظندن اسم
مصدردر دیره نش و حرکت معناسنه آرام آرامیدن لفظندن اسم
مصدردر قرار معناسنه یعنی دکلمنک بوراده جنبش و آرامدن مراد
حرکت و سکوندر (معنای بیت) بودر که هر کسه که کندنی ورع
صفیله راست و مستقیم ایلدی و تقوای حقیقی ایله حقه طو غریلوب
کندی انک حرکت و سکونی حقندن اوتوریدر یعنی اغراض نفسانیه دن
پاک اولوب هر حالی حقله اولور و کندی نفسیله من بعد ایش طو تمز
زیرا ورع انک سبب طهارتدر بوضورتده آخرتده محاسبیه حاجت
قالماز زیر محاسبه خالص و غیر خالصی تفتیش ایچوندر اهل ورع ایسه
دنبا ده محاسبدرن کور مشلدرر حتی (حاسبو انفسکم قبل ان تحاسبوا)
حدیثنده محاسبه ایله مراد و رعدر دیمشدرر * انکه از حق دوستی دارد طمع
* در محبت کاذبش دان بی ورع * تقدیری آن کس که دارد از حق

دوستی طمع دیمکدر که آن کس مبتدا و داردک فاعلی ضمیر آن کس
و مفعول اولی دوستی و ثانسی طمع و بعد الجملة مبتدایه صفتدر
کاذب دانک مفعولی و شین دانه قیددر و در کاذبه متعلق و بی ورع
شین دن حالدر و بعد الجملة مبتدایه خبردر بو بیتک مفرداتی شرح
اولمشدر (معنای بیت) بودر که اول کسه که حقندن حقه دوستلق
طمعن طو ربی ورع اولدیغی حالده یعنی شریعت و حقیقتده ورع
و تقوای یوغیبکن دعوی محبت اکهیه ایدرسن انی اول حالده
دعواسنده کاذب بیل زیر محب محبوبک امر و نهیندن طشره جعفر
پس بلا برهان دعوی استماع اولماز * چیست تقوی ترک شبهات و حرام *
از لباس و از شراب و از طعام * چیست مقدم خبر و تقوی مؤخر مبتدا
و ترک سؤاله جوابدر که مبتدای محذوفه خبردر تقدیری اوترک شبهات
و حرامست دیمکدر از شبهات و حرامی بیاندز شبهات ضمتین ایله شبهه ناک
جمعدر ضمتوا حده ایله غرقات غرقه ناک جمعی اولدیغی کبی بوراده
لاجل الضروره بانک سکونیه تلفظ اولتور بطریق الاختلاس (حرام
محرم و) لباس ملبوس و) شراب مشروب (و طعام مطعوم معناسنه در
و بو بیتک مفرداتی بالجملة بالاده تفصیل اولمشدر (معنای بیت) بودر که
ندر تقوی ملبوسات و مشروبات و مطعوماتدن شبهات و محرمات
اولانلری ترکدر و بونلر معظم شبهات و محرمات اولغله تخصیص
بالذکر ابتدای و الاجزیاتی احصادن خارجدر کلائیخی و شبهاتی
تقدیم ابتدای زیر احرامک و سبله سیدر پس ترک شبهات ایدن حرامدن
دخی پرهیز ایدر بطریق الاولی آنکچون قرآنده کلور (تلك حدود الله
فلا تقر بها) و حدیثده کلور هر پادشاهک حایه ابتدوی نسنه سی واردر
ارض و امثال کبی و حقک حاسی محارمی در و شول کسه که حایه
قریب اوله لاید انک ایچنه دوشر پس کر کدر که شبهاتدن اجتناب
ایده و حدود الهیه قریب اولیه فافهم * هر که افزونست اگر باشد
حلالی * زدا صاحب ورع باشد و بال * تقدیری هر چیز که افزونست
دیمکدر که هر چیز کل شی معناسنه مبتدا و افزونست مبتدای محذوفه
خبر و بعد الجملة مبتدای مذکور صفتدر و اگر بوراده عرییده ان وصلیه
مقامنده در حلال باشدک مفعولدر نزد ایکنی باشدک طرفیدر و بال

انك مفعولیدر و بعد الجمله هر چیزه خبر در (افزون آرتوق معنای
اسمدر افزودن دن که معنای آرتوقدر مقابل کاستن در که معنای
اکسک در اسمدر کاستن دن معنای اکسکدر آرتوقه زاید اولان نسنه
افزون و استدادن زاید خلق اولسانه پیش دیرل حلال اودر که انی
استعماله عقاب اولیه زیر عقده منع اندن حل اولمشدر وبال
ضروری خوف اولنان نسنه در (معنای بیت) بودر که ذکر اولنان
ملبوسات و مأکولات و مشروبات و غیریدن هر نسنه که قدر حاجتدن
زیاده در اگر حلال مقوله سندن ایسه دخی اصحاب ورع و ارباب
تقوی عندند ضررندن خوف و انور زیر فوق الحاجه نسنه ادخار
و استمساک ایتک زهد و توکل و منافی و حرص و طمع و شهوت و مشرور
انکچون صحابه رضی الله عنهم زاید قبول ایتدیلر و محاسبه سندن
خوف ایتدیلر زیرا و اولمشدر که (حلالها حساب و حرامها عذاب)
فافهم جدا و اعلم * چون ورع شدیار با علم و عمل * حسن اخلاص
بیابدی خلل لا ورع شدک فاعلی و یار مفعولی و با علم یاره متعلقدر
و بعد الجمله فعل شرطدر و حسن بیادک فاعلی و بی خلل فاعلندن
خالدر و بعد الجمله جزاء شرطدر اخلاص دهاء خطاب بیاده قیددر
یار قرین و مصاحب معنای اخلاص تملی ملاحظه غیردن خالص
قلقدر حتی کندی اخلاصنی رؤیتدن بله فنا بولقدر خلل ایکی نسنه
اراستنده اولان فرجه یه دیرل بی خلل متصل دیمکدر (معنای بیت)
بودر که چون ورع و تقوی علم و عمله قرین اوله بولرک وجودندن صکره
متصل حسن اخلاص دخی کرکدر زیر اخلاص هر عملک اصلیدر
بی اصل فرع ایسه ثمره و یرمز و اصلک وجودندن صکره حسنی دخی
لازمدر که استحکام در و بی خلل کرکدر که هر عمله مقارن در و الابی روح
جسد کی اولور زیر اعمال صالحه انک او اسی نیات خاصه و قصود
صافیه در و صالحک صلاحی انکله صورت بولور و الافاسد اولور
اشته بویتدن درت نسنه مفهوم اولدی که بری اصل و اوچی فرعدر
اصل اولان اخلاص محکم و فرع اولان علم و عمل و تقوی شرعیدر
و علم و عمل اکساب و تقوی اجتناب بایندندر و اجتناب کرچه اساس
کی اولماده اصلدر و لکن اگر فعل و انکر ترک قصد صحیحه مقارن

کرکدر

کرکدر بوم صومده ترک طعام و امشالی کی زیر مطلق ترک قرینی
مستلزم دیکدر پس نیت قربت و خلوص طوبیت لازمدر فافهم جدا
* ناگهان ای بنده کرکدی گاه * توبه کن در حال و عذران بخراه *
ناگهان کرکدی به ظرفدر گاه انک مفعولیدر توبه کن لفظنه مفعول
و دراکطرف و عذر بخواهک مفعولیدر و مصراع اول شرط و ثانی
جزادر ناگهان بالاده در کرکدی کاف عربیله ماضی مخاطبدر (توبه
معصبتدن طاعت و جوعدر و عند العارفین رجوع دائمدر) حالندن
مراد بحال زمانی در (عذر فعلت و اساءت و قد اقلعت دیمکدر یعنی
بن اشلدم و بدلت ایتدم و رجوع ایلدم بر دخی ایتیمه بن معنای نسنه پس
عذر انسان ذنوبی انکله نحو ایده جک نسنه تحری ایتکدر که قول
مذکوردر (معنای بیت) بودر که ای بنده یعنی الله قولی اگر ناگاه
غفلت له خطا و گاه ایتدکسه تأخیر ایتیموب همان اول حالده مولایه
رجوع ایله و ایتدوکلک گاهک عذرنی دله و استغفرک و اتوب الیک دیو
سویله که توبه طاعت و رجوعک و استغفار ایتدوکلک گاهک سترنی
طلبیدر که رجوعک حقیقی بویکی نسنه دن عبارتدر زیر بری
قولی در که اسانله در و بری دخی فعلی در که ارکانله در و گاه اولور که
ایکبسی دخی اسانله اولور مثلاً لفظ قبیحک برینه کله طیبه سویلر
و اسانله اول لفظک سترنی طلب ایلر اگرچه قابیله ندم دخی توبه در
ولیکن مرتبه شریعی دخی مراعات و محافظه ایتلور * چون گاه
نقد آید در وجود * توبه نسبه ندارد هیچ سود * گاه آیدک فاعلی
و دراکطرف و نقد گاهک صفتدر و تقدیری چون آید در وجود
گاه که بقدرست دیمکدر توبه نداردک فاعلی و هیچ سود مفعولی و نسبه
توبه نک صفتدر که بونک دخی تقدیری توبه نسبه است دیمکدر
توبه اخرنده اولان همزه توسل ایچوند که صفت و موصوف میبایند
واقع اولمشدر زیرا هاء غیر ملفوظه از صاله مانعدر نقد نسبه نک
خلافیدر (نقد حاضر مال و نسبه قبیله و زنی اوزرنه و یره سی
دیدکدریدر که تأخیرندن او توری نسبه دلدی زیر انس امر و زننده
تأخیر ایتکدر (ونسه فعل و زنی اوزره اسمدر نیکم قرآنده کاور
(انما النسبه زیاده فی الکفر) وجود بر نسنه نک عین خارجیه ظهور

و کونی در زیر ماهیت و وجود دیمک ظهوری اعتباریله در پس
وجود کونی ماهیتی اوزرنه امر زاید در (نسیه نونک کسری و سبنک
سکونیه نسیه معناسنه در زیر اکرمانی شرح شده کلور که نسیه
کریمه وزنی اوزره وادغام دخی اوانور (بریه کبی و حذف همزه
و کسر نونله دخی دینلور جلسه وزنی اوزره (معنای یت) بودر که
چون وجوده حاضرگاه کله ویره سیه توبه اصلا فائده طومنز پس
خطاء حاضره توبه عاجله کر کرد زیر بلکه ناکاه مصرافوت اوله
انکچون حدیثه کلور (هلاک المسوفون یعنی توبه بی تأخیر اید نلر هلاک
اولدیلر زیر بلکه بی که یلان صوقش اوله شهر اصفهان دن تر پاک کلنجه
تأخیر ایتن بلکه هلاک اولور پس کاه یلان کبی زهرنا کدر که حذر
ایتملور و وجود بولد یعنی صورتده دخی تأخیر ایتنوب علاجن
کورملور فافهم * در انابت کاهلی کردن خطاست * برامید
زندگانی کان هواست * کردن مبتدا کاهلی مفعول ودر کاهله ظرف
وخطا خبر در برگردنه متعلقدر کان اصلنده که آن در که کافک کسره سی
حذف و همزه نک فتحه سی اکا نقل اولنوب درج اولمشدر (ان مبتدا
وهو خبر در و بعد الجملة صفتدر (انابت توبه و اخلاص ۴ مل ایله
الله تعالی به رجوعدر قال تعالی (وانیبوالی ربکم واسلموا له) و حقیقت
انابت رق شهواتدن خروج و نفسندن حقه دخواد و عشق مفرط
اهلنک معشوقده استهلاکی کبی حقه استهلا کدر (کاهل هانک
فتحیه سست معناسنه و فتحله اولد یعنی بالاده ناظمک قدس سره
تنبیل لفظنی کاهل مقابله سنده ایرادن ظاهردر مکر که ضروره
مکسور اوله (زندگانی حیاتدن تمتع معناسنه نتکم تفصیلی مرور ایتمشدر
آن امیده اشارتدر هوا مدله خلوه دلالت ایدر پس هر خالی هوا در
انکچون سما وارض اراسته هوا دیدیلر صورتا خلوندن اوتوری اگرچه
حقیقتده ارواحدن خالی بر یوقدر اکر فوق العرش واکر تحت العرش
فافهم جدا (معنای یت) بودر که حقه انابت و رجوع ایتنکده
سستلک ایلک وضعف وفتور کوسترمک خطادر شول حیاتدن مدت
طوبله تمتع و انتفاع اوزرنه اول امید معنادن خالی وفایده دن
تهی در زیر اجلک سن معلوم ومرض معهودی یوقدر پس محتملدر که

سن بو طول امل ایچنده غافل اولوب موت سکا کله و امید ایتدوکلک
معنی حاصل اولیه نتکم نیچه لری بو وجهه مأخوذ اولمشدر و دنیادن
قصور و نقصانله رحلت قلمشدر
* * در صفت شرف خدمت گوید * *
* ناتوانی ای پسر خدمت کزین * ناشود اسب مرادت زیر زین *
ناتوانی کزینیه ظرفدر زیر نامادام معناسنه در خدمت مفعولدر
ایکنجی تا عملیل ایچوندر اسب شودک فاعلی وزیر اکا ظرفدر (کزین
کاف بحمی نک ضمیمه امر در مصدری کزیدن در اورندلمک معناسنه
مضارعی کزیند و کزیننده کلور (اسب آت در فرس معناسنه (زیر
آشغه در مقابلی زبرد که یوقرودر (زین کسرله ایر که آت ارقه سنه
اوردر سرچ معناسنه زین پوش حاشیه که ایر اورتوسیدر زین کوه
ایر قاشیدر زین کرا کرجی در سراج معناسنه (معنای یت) بودر که
ای پسر تا که قادر سن یعنی قار اولد قدح خدمت اختیار ایله وسائر
احوال ایچندن اتی اورندله تا که مرادک آتی ایرالنده اوله یعنی تحت
سرجده فرس مرکوب آدم را کبه نیچه مسخر اولدیه مراد و مقصودک
دخی سکا مسخر و مبسر اوله زیر خدمت وسیله نفسدر فتح فائده
ونفس عین مراد در پس خدمتدن مراد طریق تواضعی اختیار
ومصالح عبادده بولنق واداء حقوق و خدمت باب الله در که صورت
کامله سی مرشد کامله خدمتدر و خدمتک غایبی (من خدمت خدم
موجبجه مخدوم اسماء و مدوح خلائی اولمقددر * بنده چون خدمت
مردان کند * خدمت او کند کردان کند * تقدیری چون کند
بنده خدمت مردان کند کند کردان خدمت او دیمکدر که بنده کندک
فاعلی و خدمت مفعولیدر و کذلک کنید ایکنجی کندک فاعلی و خدمت
مفعولیدر و مجموع کلام شرط و جزا در بنده ده اولان همزه وحدت
ایچوندر (مردان رجال الله دیمکدر زیر مراد اهل الله ایسه
حقیقت اریدر اگرچه آرالنده نسان دخی وارد و لکن حقیقت
فعاله صورتی اوزرنه کلکله اردنلدی پس اوبقوله زن ظاهرده قابل
و باطنده فاعلدر (کنید ضمیمه قبه در و لکن کافک عربیت و بحیثینه
تعرض ایتامشدر در ظاهر اولان بحیثیتدر اگرچه لسان عامه ده عربیتله

✱

✱

مشهور در گردان کاف بحقی ایله صفت مشبهه در دونکن معناسند
 مصدری گردیدن دونك معناسند که لازم در (معنای بیت) بود که
 چونکه برصادق حق قولی رجال الله خدمت لایقه ایلیه کنبد
 گردان که آسمان و افلاک در آنک خدمتک ایلر زیرا حقیقت ارزانه
 خدمت همان حقه خدمت در زیر و مسائل حق و مظاهر سر مطلق در
 وحی قد سیده کلور که (یادینا خدمی من خدمتی) یعنی خادم حق
 اولانک دنیا خدمتکاری اولور اگر برلر و اگر کوکلر و اگر ماندهما و اگر
 چرخ تخصیص ایتدی زیرا اجزاء دنیا تک معظمی در خصوص
 وجه ارضه اولان ارزاق و اسبابه تأثیرات اورادن نازل اولور زیرا
 علویات مؤثرات و سفلیات متأثرات در فافهم * بهر خدمت هر که
 بر بند میان * باشد از آفات دنیا در امان * تقدیری هر کسی که بر بند
 بهر خدمت میان دیمکدر اعرابی ظاهر در بهر تعلیل ایچوندر برزاید در که
 مصادر و افعال او اننه تحسین ایچون کتور رلر و گاه اولور که اول
 ماضیه برودر مفاجاه ایچون زیاده قلنور برآمد و در آمد کی ناگاه
 کادی دیمکدر (بند مضار عدر مصدری بستن در بخلق معناسند
 مضار عنده سین نونه قلب اولنوب بندد و بندده دیرلر) میان بل
 واورته معناسند وسط کی سکون سین ایله میانه ال اورتیه وسط کی
 فتح سینله میان بند قشاقدر آفات جمع آفتدر که مضر و مفسد نیستند در
 (معنای بیت) بود که هر کس که خدمت مردان ایچون بل بغلیه و فی
 المثل دامن در میان و شمشیر ساق ایلیه آفات و عاصیات دیو به دن امانده و بی
 خوف اولور زیرا فائو الی الکهف) و چونچه اهل الله که هف اماندر که
 آفات نفسدن انلره امان حاصل اولدیغی کی آفات صوریه دن دخی
 حصوله کلور زیرا الله تعالی انلره نظرایدوب انلر حرمتنه خلطه مرحت
 و آفات دفع ایلر خصوصاً که خدمت سببیه اورتاده اتصال قوی اوله
 سؤال اولنور سه که یا بوقدر ابتلا و محنت ندر که خواص و عوام مبتلادر
 بجواب بود که بودنیادار السلامه دکلدردار الامتحان در و حق تعالی تک
 امساک ایتدی کی آفات ارسال ایتدی کنندن بسیار در قلن تعالی (ولو یواخذ
 الله الناس بظلمهم مارتک علیهم امن ذاب) فافهم * هر که پیش صالحان
 خدمت کند * ایزدش باد دولت و حرمت کند * تقدیری هر کس که

کند خدمت پیش صالحان کندش ایزد باد دولت و حرمت دیمکدر که
 بوندن اعرابی ظاهر در (صالحان صالحک جعیدر صلاح جمع اوقانده
 اعمال و افعالی فساد و خلائین مصون اولمقددر که امر مغبوطدر انکچون
 انبیا و اولیا صلاحه و صلاح اوزرنه ثبات و صالحه لخره حقوق ایله دعا
 ایدرلر) ایزد کس هر مزه و فتح زاء محمد ایله کافی الدقایق و مفتاح اللغه ده
 کلور که ایزد زاء بحمیلله در لسان فارسیده الله تعالی تک علمی در عرییده
 لفظة الله و ترکیده تکرر کی یزدان خالق معناسند در که برادیمی در
 (دولت مال و مرتبه در که خلق ارسانده نوبت بنوبت اخذ اولنور
 والدن الله که بر (حرمت عزت و تعظیم که احترامدن اسمدر فلان
 حرمتیچون دید کلری بورادندر) (معنای بیت) بود که هر کس که
 صالحه حضورنده خدمت ایلیه و معناسند بولنه الله تعالی آتی
 دولت و حرمته مقسارن ایلر زیرا محترم اولان نکه به احترام خدمت
 ایتک سبب حرمتدر و کذلک دولت اخر ویه به وسیله در زیر صالحا
 و مردان حق ملوک مغنویه در ملوک ایسه اصحاب خزائن در بعضی نسخده
 صالحانه بدل مقبلان دوشمشدر مقبل مدبرک ضدیدر بوراده مراد
 مقبل حقیقی در که اقبال کلی ایله حقه مقبلدر بتکم خدمتنه ترغیب اکا
 دالدر زیرا دولت عظمی و حرمت کبری دکه صالحه خدمتدن حاصل
 اوماز * خادمازا هست در جنت مأب * روز محشر بی حساب و بی کتاب *
 بعضی نسخده کتاب برینه عذاب و یا عقاب دوشمشدر انسب اولان
 کابدر هست حاصل و موجود در بوراده رابطدر است معناسند که
 خادمانه قیددر تقدیری خادمازا است در جنت مأب دیمکدر که رالام
 جاره معناسند در خادمان مقدم خبر و مأب مؤخر مبتدا و در جنت
 اکا ظرفدر عربی ایله تقدیری الخادمین مأب و مرجع فی الجنة دیمکدر
 و بونده تجرید اعتبار اولنور زیرا مأبدن مراد جنک کندیدر پس
 جنت ایچنده مأب واردر دیمک جنت ایچنده جنت واردر دیمکدر که
 جنتدن مأب اخر انتزاع ایدوب خادمان ایچون مهیا قلدی ترغیب
 و حسن مأبله اقصافده مبالغه دن اوتوری تنکم اهل نار حقه کلور
 (لهم فیها دار الخلد) یعنی جهنمدن دار اخری انتزاع اولنوب کفار
 ایچون معد قلدی امر ناری تهویل و شدتله انصافنده مبالغه ایچون

جنت دارالثواب در که اشجار یله وجه جنت مستزاولور (مأب مرجع در
 اوبدن که رجوع در جنتك مرجع اولدیغی آدمك علیه السلام
 اورادن خروج وارضه هبوطی اعتبار یله در اول وقتده ذری
 ظهرنده اولغله حکما انلر دخی جتدن چقدیلر وروز حشرده
 ایمانلری حسب یله ینه اورایه رجوع و دخول ایدرلر بی حساب خادمان
 حال وروزا کا طرفدر روز محشرده بی حساب و بی کتاب اولدقلری
 حالده جنته رجوع ایدرلر دیمکدر حساب نصر یا بندن عدا اعمالدر
 مجازات ایچون و تفسیرده کلور که محاسبه معناسنه در که عبدك خیر
 وشرنی اظهار ایتکدر تا که آنک اوزرنه مجازات اولنه (کتاب دفتر
 اعمالدر) (معنای بیت) بودر که صلحایه خدمت ایدنلر ایچون جنتده
 مأب وارددر یعنی اومقوله خادمه جنت عالیله حسن مأب و مرجع در
 روز محشرده و جمعه بی حساب و بی کتاب اولدقلری حالده یعنی انلر ایچون
 نه دفتر عمل اچلور و نه خود مناقشه اولنوب بوعمللر ندر دیو صایلور
 بلکه قبرلرندن مبعوث اولدقلری کی جنته رجوع ایدرلر و مقاملرنه
 کیدرلر سائر ایه بویله دکلر در پس خدمت ار باب کمال اعمال
 مخصوصه دن اولدی اعمال سائر اوزرنه مزیت و رجحانی وارددر
 * خادمان باشند اخوان را شفیع * جای ایشان در جنان باشد رفیع *

خادمان مبتدا شفیع باشندك مفعولی و اخوان شفیع متعلقدر زیرا
 را لام جاره معناسنه در و بعد الجملة خبر در عربی ایله تقدیری الخادمون
 بکونون شفعاء للاخوان دیمکدر و لکن شفیع ضرورت ایچون افراد
 اولندی و یا خود هر بر خادم اعتبار یله و یا خود اسان فارسیده بومقوله
 مطابقات امور لازمیدن دکلر جای ایشان مبتدا و در ا کا ظرفدر
 باشدك تحتده ضمیر فاعل جایه راجعدر رفیع مفعولیدر و بعد الجملة
 خبردر (باشند باشدك جمعیدر ز پرانون ادات جمعدر باشد بای عربی ایله
 اولمق معناسنه در) اخوان جمع اخ در قرنداش معناسنه تفصیلی بالاده در
 (شفیع شافعك مبالغه سیدر شافع شفعد ندر جفت معناسنه زیرا
 شافع کندن مشفوع له اولان کسه به حصول مرانی رجاده جفت
 و مشترک قلمشدر و بوندن فهم اولنور که شافع مشفوع له دن مرتبه ده
 اعلى کر کدر تا که مراد حاصل اوله (رفیع بمعنی المرفوع در عالی معناسنه

زیرا رفع اجسام موضوعه بی مقرریدن اعلا ده و ذکر و منزانی تنویه
 و تشریفده استعمال اولنور بوراده مراد رفع حسیدر که درجات عالیله
 جنانه دائردر (معنای بیت) بودر که اهل حقه خدمتکار اولنلر
 یوم حشرده اخوان مؤمننه شفاعتگاه اولورلر کرک اول اخوان
 مشفوع له اخوان قرابت اولسون و کرک (انما المؤمنون اخوة) موجبده
 اخوان دین اولسون خصوصاً که میانه عقد اخوت اخرویه مخصوصه
 اوله و اومقوله خادمك جنات عالیله ده بری مرفوع و عالی اولور
 زیرا عملدن عاری اولان اولاد مرتبه ده آباء واجداده ملحق
 اولیق خدمت باب الله ده دخی قصور ایتیلر مخادیم مرتبه سن
 بولورلر و آخرتده انلرک جوارنده اولورلر شو جتدن که اولاد
 و آباء واجدادك ازالنده والدیت و مولودیتله مناسبتلری اولدیغی کی
 بولنلرک دخی خادمیت و مخدومیت ایله اضافت و خصوص اوزرنه
 حال بوزندن دخی مجانست وارددر قال تعالی (واذا النفوس زوجت
 * کرچه خادم عاصی و مفسد بود * بهتر از صدممسک و عابد بود *

کرچه بوراده عربی ده ان و صلیه کیدر پس جزایه محتاج اولماز
 خادم بودك فاعلی و عاصی مفعولیدر بهتر ایکنی بودك مفعولی و از
 بهتره متعلقدر کرچه ده اولان چه لغظنك معناسی یوقدر فاما عجمانی
 کر ایله استعمال ایدر رابطه صورتده که کی عاصی عصیاندر
 طاعتدن خروج معناسنه یعنی قصد له ارتکاب حرامدر و اگر خطائله
 اولسه زله دینلور و آدمك علیه السلام زله سندن عصیان ایله تعبیر
 اولندیغی تنکم کلور (وعصی آدم ربه عهد مأخوذه عدم اهتمامدن
 و شائی اومقوله نسیانندن تبعیددن اوتوری ایدی مفسد ضد مصلحدر
 فساد صلاحك و مفسده مصلحتك ضدی اولدیغی کی افساد برسنه بی
 حد اعتدالدن اخراجدر یعنی حالت مستقیمه و نافع سنی تغیردر
 افساد فی الارض ارتکاب معاصی ایله در صد بوراده نکثیه محمولدر
 ممسك امسا کدندر که مال و وجودی بنده بخل ایتکدر عابد و زاهد
 عاشق خادم مقابله سنده در زیر عابدده عبادت و زهدوار یسه امساك
 وجود دخی وارددر عاشقك ایسه جسدی خدمته مصر وف و جانی
 حقه مبذولدر (معنای بیت) بودر که اگرچه خادم اهل الله و عاشق

جمال الله كندی نفسنده خطا کار وارض وجود نده مفسد اوله یعنی
بالفرض بویه اولسه دخی بکر کدر چوق ممسك وعابدن یعنی
جمله سندن اولادر دیمکدر زیر افراد اهل امساك وعبادتدن هیچ
بر فردك راه حقه وجودنی بذل ایدن عاشقه برابر اولدیغی یوقدر
فکیف که اندن اولی واعلی اوله بوراده ناظم قدس سره خادمی عاشق
معناسنه اخذ ایتدی انکی چون عابده مقابله قیلدی ومقتضای عشق
خدمته بذل وجود اولغله ممسك لفظنی دخی درج ایلوب عاشقی
بذاله مدح وعابدی امساكله ذم ایتدی وبونده عاشقك عشق سیبيله
ذنبی مغفور اولغله رمز وار در انکی چون حق تعالی بن عشاقه عذاب
ایتم دیو وعد واخبار اتمشدر تأمل ایله که حضرات اصحاب کرامك
رضی الله عنهم غزوه بدرده خدمت رسول وخدمت دین وبذل وجود
ایتدکری چون اعملوا ما شئتم فقد غفرت لکم مضمونی ایله مبشر اولدیله
الحاصل بیت مذکور دن مراد عاصی بی مطیع ومفسدی مصلح اوزرنه
ترجیح دکلدر بلکه شرف خدمتی بیان وخدمته بذل وجود ایدن عاشقی
عابد ممسك اوزرنه ترجیحدر وعابده خود بین وخود رولخی کلاه یتر
عاشقه بی وجود اولدیغی ثواب کافی اولدیغی کبی * میدهد هر خادمی را
مستعان * اجر ومزد صائمان وقائم * مستعان میدهدك فاعلی
وهر خادمی را مفعول اولی واجر ثانیسی در مستعان الله تعالی در که
اندن عون ونصرت طلب اولور اجر ومزد ضم میم وسکون زاء
هوزایله بر معنایه در که اجرت وثواب دیمکدر کویا مضاف الیهک تعددی
اعتبار یله مضافی تکریر ایلدی صائمان قائمان صائمك وقائمك جمع ایلدر
قیام لیل کرچه کیجه بی عبادتله مطلقا احیاءدر فاما بحسب الغالب
صلا تله احیاءه مستعملدر (معنای بیت) بودر که الله المستعان صلحایه
خدمت ایدنلرک هر برینه صائمك اجرنی وقائمك مزدنی ویرر یعنی
صائم وقائم اولسه دخی شرف خدمت سیبيله انلرک ثوابی بولور
زیرا صائم وقائم اولق کندی نفسنه خدمتدر خدمت صلحا وارباب
حق ایسه خیر متعددی در وغیرک مصلحتنده بولمق افضلدر خصوص صا که
مصلحت خواص ناس اوله * بهر خدمت هر که بریندد کمر *
از درخت معرفت یابد هنر * تقدیری هر کسی که بریندد کمر بهر خدمت

یابد از درخت معرفت شمر دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در حرکت ایله
قوشاق معناسنه که عرب منطقه دیر (درخت یاش اخاج که هنوز
کسلماش اوله ود قانقده کلور که درخت شول اخاجدر که هنوز
کسلماش اوله یاشه وقرویه ویمش ویرنه ویرامز اولانه شاملدر (معرفت
حقائق الهیه وکونیه به علمدر بونده معرفتی میوه دار اولان اخاجه
تشبیه واردر پس درختك معرفته اضافتی مشبه بهك مشبه اضافتی
قیلندندر جبل الورد ولجن الماء کبی شمر حرکتله اخاج یمشی در حل
الشجر معناسنه ومال مستفاددن کایه اولور (وکان له ثمر کبی وهر نافع
شی که برشیدن صادر اوله اکا ثمره دیرلر عمل صالحه ثمره العلم وعلم الهی به
ثمره العمل الصالح دیرلر (معنای بیت) بودر که هر کسه که قوشاق بقلیه
خدمت مرداندن اوتوری یعنی خدمته جد واهتمام ایلله شول بر مهم
کار ایچون بندنظاق ایدن کبی اول کسه بولور معرفته الله اخاجنده میوه
یعنی میوه معرفتی خادم مردان اولان اکل ایدر کویا معرفت الهیه
مطلقا بر اخاج کبی در که فیض الهی انک میوه سیدر وبوراده درختله
تمثیلده لطافت بودر که خادم خدمته قائم در شجره بستانده قائم
اولدیغی کبی انکی چون میوه دار اولور وخادمك میوه سی دهان مرداندن
اخذ ایتدوکی فیض معرفتدر چونکه مخدوم یوزندن پرورش بوله
آخر کندی دخی مخدوم اسماء اولور * هر که خادم شد جنانش میدهند *
هم ثواب غازیانش میدهند * تقدیری هر کسی که شد خادم میدهندش
جنان هم میدهندش ثواب غازیان دیمکدر پس شبنلر فعلاره قیددر
وبوتقدیردن اعراب بیت ظاهر در ثواب اجر عملدر تنکیم بالاده تفصیل
اولندی (غازیان غازیك جمعیدر غزو دشمنه محاربه ایتکه خروجدر
وقاموسده کلور که غزا العدو سار الی قتالهم وانتهاهم یعنی دشمنه غزا
ایتدی دیمك انلرک قتال ونهب وغارتنه سیر وحرکتدر (معنای بیت
بودر که هر کسه که مردان میدان حقه خدمت ایلدی اکا جنتلر
ویرلر یعنی بر دکل برقاج جنت احسان ایدرلر هم اکا غازیلر ثوابی
ویرلر یعنی یوزدرجه ویریلور که هر ایکی درجه نك اراسی بشر یوز
سنه لك مسافه در پس مجموع مسافه الی یسك ییل اولور وجهی
بودر که خدمت مردان ایتك جهاد اکبر قیلندندر که نفسیله جهاده در

و بوجاهده اهلانه صدیق دیرل که درجه سی فوق درجات الشهدادر
بوجهتدن ثواب غزائله مثاب اولدیغی جهایی یوزندندر اگر چه
صدیقیتی یوزندن رتبه سی غازی و شهیددن عالیدر بویتهده و برلر
دیددی یعنی جـ له ایراد ایلدی مع هذا اعطا ایدن فرد واحد در که
الله تعالی در یا مباشر اولان ملائکه و یا خود حق ذات وصفاتی
اعتبار یله خلقتا و جعلنا و کائنات و اشالی کبی که قرآنده واقع اولمشدر فافهم
* * دراکرام مهمان می گوید * *

* ای برادر دار مهمان عزیز * تاییبانی عزت از رحن تونیز * مهمان
دارک مفعول اولی و عزت تائیدی در عزت بیایی نک مفعولی و از اکا
متعلق و توییایی تحشده ضمیر خطابی تا کیددر (نیردخی معناسنه در
(مهمان قوتقدر که عرب ضیف دیر تفصیلی بالاده در) عزیز عزتلو
حرمتلو و شرفلو) تا تعلیل ایچوندر (بیایی مضارع مخاطبدر مصدری
یافتن در بولوق معناسنه مضارعنده فاء موحده به قلب اولنوب یابد
و بنده دیرل (رحن الله تعالی در که واسع الرجه در یعنی انعام
وافضالی دنیاده مؤمن و کافره شامل و واصلدر کرک وجود و کرک
لوازم وجود جهتدن زیر خلاق و رزاق مطلقدر) (معنای بیت)
بودر که ای قرنداش اگر خانه که قونق کلورسه و سکا ضیف نزول
ایلرسه اتی عزیز طوت یعنی خدمتله و اطعام طعامله و روی خندانله
تا که سندخی رحن اولان الله دن عزت و حرمت بولاسن زیر اهر عملک
جزاسی کنیدی جنسندندر بوراده اسم رحانی ذکرده اصابت ایلدی
زیرا رح که قرابت معناسنه در اسم رحاندن مأخوذدر و مؤمنلر
اخوان فی الله اولمـ له بری برلینه صله لازم اولمشدر خصوصاً که
ضیف مفعوله سندن اوله فاعرفه * مؤمنی کوداغت مهمانرا نکو *
حق کناید باب رحمت را برو * مؤمنی مبتدا و یا وحدت ایچوندر
کو اصلنده که اودر که او مبتدا ثانی و مهمان داشتک مفعول اولی
ونکو تائیدی و بعد الجملة مبتدا ثانی به خبر و بعد الجملة مبتدا اوله
صفتدر حق کنایدک فاعلی و باب مفعولی بروا کا متعلق و بعد الجملة
مبتدا اوله خبردر برو بر اودر که براستعلا ایچوندر علی کبی و اوضمیر
منفصلدر که مؤمنه راجعدر و بروی او تقدیرنده اولوق دخی لطائف

کلامدندر بوضورتده ب حرف تعلق و روی یوز معناسنه اولور
وجه کبی (معنای بیت) بودر که بر مؤمن که او مهمانی ابو و خوش
طوتدی و اکا شایسته خدمت ایتدی بوخو یلو مؤمن اوزرنه و یا خود
انک یوزنه الله تعالی باب رحمتی کشاده ایدر یعنی مرحمت و اکرامی
و فتح بابی مقابله سنده اکا رحمت خاصه قیوسن آچرمقصود بودر که
انک ذنوبی مهمان ایله خانه بیرون اولدیغندن ماعدا اکرامی فوقنده
مزید نعمت و وفور رحمتله اکرام اولنور (ان الله لا یضیع اجر المحسنین)
و بونده رمز واردر که مهمانک نزولی امتحان الهمی قیلندندر تا که
متابعت ملت ابرهیمیه ادعا سنده اولان مؤمن اکرام ضیفده خلیل
الرحن مشربنده اولدیغی ظاهر اوله و صدق دعواسی ثبوت بوله
والاکذبی ظهوره کله زیر اصادقه دعوا سنده برهان کرکدر فافهم و اعمل
* هر که باشد طبعش از مهمان ملول * ازوی آرارد خدا و هم رسول *
تقدیری هر کسی که باشد طبعش ملول از مهمان آرارد ازوی خدا
و رسول دیمکدر که هر کسی مبتدا و طبع باشدک فاعلی و ملول مفعولی
و از ملوله متعلق و بعد الجملة که رابطه سیله مبتدایه صفتدر ازوی
آراره متعلق و خدا فاعلی و بعد الجملة مبتدایه خبردر (طبع مزاجدر که
حرکت و شعوری اولانده و اولیایند مستعملدر حرکت حیوان و حرکت
افلاک کبی که طبع حرکتک مبدائیدر و حیوانک اول حرکتک شعوری وار
و جادک یوقدر طبیعت اندن اخص در زیر حرکت و شعوری اولیایند
استعمال اولنور فلاک خوشیجه طبیعتی واردر دیمک اغلاط عامه دندر
زیرا آدمی عاقلی جاد منزله سنه تنزیلدر و تعریفانده کلور که طبیعت
اجسامه سریان ایدن قوتدر که جسم کمال طبیعی سنه انکله و اصل
اولور نهاد و سرشت دید کلری بو طبیعتدر که هر موجود طبیعت
اوزرنه تخمیر اولمشدر و طبیعت انک مایه سیدر و طبیعتیون دید کلری
عالم طبیعتدن بحث ایدن طائفه در که مذمومه در و مزاج آدمی دید کلری
حرارت و رطوبت و برودت و پیوست میاتی جمع ایدن حقیقتدر که
عناصر اربعه اوزرنه متفرعه در شکم اخلاط دخی طبایع اوزرنه
مرتبه در (ملول ملالتندندر سنا مت معناسنه یعنی انسان برنسنه دن
طوق اولوق و اوصانمق و فی الحدیث (تکلفوا من الاعمال فان الله

لا یعمل حتی تملوا) مقصود سزده ملالت اولور الله تعالی ده اولماز
ویا خود حق مرادی اوزرنه بر صفت مشابهه در ضحك وفرح
واستهزا و مکر و امشالی کبی (آزارد مضارعدر مصدری آزدن در
سو کمک و انجمنک معناسنه که آزار لقی دخی دیرل مستقبله
زائله را اراسنده بر الف زیاده سیله آزارد و آزارنده دیرل و بعض
اغایده آزاردن دخی آزدنه ضم اولمشدر بوصور تده مضارعنده
الف زیاده سنه حاجت قالماز و لکن ظاهر اولان بودر که آزاردن
مصدر فرعی در که مضارعی تصحیح اولند قدن صکره اخذ
اولمشدر بعد از آزارد متعدی در بوراده ناظم قدس سره آزاردی
رنجد مقام منده استعمال ایشدر که لازمدر زیر رنجیدن انجمنکدر
انجمنکه ایسه انجمنک لازم کلور (معنای بیت) بودر هر کسه که انک طاع
و مشربی مهماندن بر ملال اوله واستقال ایدوب حفظ ائمه خدا و رسول
اندن انجمنور زیر کتاب و سننه مخالفدر که الله تعالی اطعام طعام
و رسول الله اکرام ضیف ایله امر ایشدر و مخالفت امر شارعی رنجیده
قلیق کبی در اذای خدا و رسول ایسه موجب اعتددر تکم قرانده
منصوصدر بورنجیده لك دخی ملالت مذکوره کبی صفت مشابهه در که
اعتقاد ایلوب کیفیندن بحث ایتامک کر کدر زیر صفات کونیه ایله
حق اتصافی خلق اتصافی کبی دکلدر بوراسنی فهم ایتامک امر عسیر
اولدیندن اکثر علما تأویله ذاهب اولمشار و بعض اوازم ایله تفسیر
ایلمشدر در حجتی انعام و غضبی عذاب معناسنه جموله قلمشدر در فاما
محصولی قلیدر زیر بوصور تده سامعک ذهنی هر مذهب ممکنه ذاهب
اولماز و تخصیص اولمان معنی عندالله اطلاق دخی منافیدر * بنده
کو خدمت مهمان کند * خویش را شایسته رجان کند * تقدیری
بنده که او کند خدمت مهمان کند خویش را شایسته رجان
دیمکدر که بو تقدیرله اعرابی ظاهر در خصوصاً که نظائری قریبا
و بعدا سبق ایشدر شایسته برار و یراشق مصدری شایستن در
یرامق معناسنه شایستگی یرار اولق و یراشق مضارعنده سین حذف
اولنوب شاید و شاینده دیرل (معنای بیت) بودر که بر قول که او مهمانه
خدمت لایقه ایله کندنی رجان برار ایلر یعنی رضاسنی بولور و مقام

قرب عندیتده اولور پس رجانده مضاف تقدیر اولنور رضای رحمن
و قرب رحمن کبی بونده اکرام ضیفده فضل راجح اولمغه رمزواردر
زیرا بر عمل که عیدی موصل مولی اوله اعمال سارنه دن ممتاز اولور
اصلی بودر که الله تعالی اطعام و سقی و عبادة فقیری کندنه اضافت
قبلیدی جعت فلم تطعمنی و ظمئت فلم تسقنی و مرضت فلم تعدنی کبی
بوجهندن ضیفک نزولی حقک بالذات نزولی کبی اولدی و سلطانه
اکرام ایدن قرب سلطانه مکرم اولدی * هر که مهمان را بروی تازه
دید * از خدا الطاف بی اندازه دید * تقدیری هر کسی که دید مهمانرا
بروی تازه دید از خدا الطاف بی اندازه دیمکدر که اعرابی ظاهر در
(تازه طری و لطیف و کنج روی تازه خندان یوزدر که نو تازه کبی
کورینور) الطاف لطفک جمعیدر لطف ایصال نفعدر که انده دقت
اوله انکی چون تعاطی امور دقیقه لطافت دیرل و حاسه ادراک ایتدوکی
نسبه دن لطیف ایله تعبیر ایلرل و دقائق اموری ادراک ایده نه دخی
اطلاق اولنور و لطیفه دیرل شول دقیقه المعنی اشاره که فهمه لایح
اوله فاما عبارتة صغیه و مودته وسیله اولان تحفهیه دخی لطف دیرل
و فی الحدیث (تهادوا تحابوا) اندازه رسم و تصمیم و اولچمک و مشهور
افاچدر که در زیلر و بزرگانلر قاشی انکله اوچلرل تعریب اولنوب
هندازه دیرل کسره هندسه و مهندس دید کلری بوندند ز که زایی
سینه قلب ایشدر در زیر لسان عربده دالدن صکره زا کلور کلمه
یوقدر (معنای بیت) بودر که هر کسه که مهمانی کور و آحق یوزله
کور دی وانی انبساطله قرشولدی خدای غنی و معطی دن بی قیاس
و بی تقدیر لطفلر کوردی و ایتدوکی کر مک اجرنی مشاهده قبلیدی
و نتیجه سنه و اصل اولدی و اجرک بی حد اولدیغی عاملک خلوصنه
داردر یعنی خلوص نقدر قوتده اولسه اجر اکاکوره تضعیف اولنوب
عشراندن مأته و مأندن الوفه ترقی ایدر خصوصاً که اختصاص الهی
بایندن بشقه مزید دخی واردر قال تعالی (للذین احسنوا الحسنی و زیاده)
* از تکلف دور باش ای میربان * تا کرانی نبودت از مهمان * دور
باشک مفعولیدر و از دوره متعلقدر و یا خود دور باشک مجموعی نباعد
و یا تبعیدله امردر بوصور تده از مجموعنه متعلق اولور تا تعلیل ایچوندر

کرانی نبودک مفعول ثانیه سی واولی تاء خطا بدر حرف جر کرانی به
متعلقدر (تکلف کلفت و مشقته ایش طونق و زجت چکک نکم
شرحی مرور ایلدی) میر کسرله قنوعک وضع حاصله اسمی در
مهمانک ایسه اطلاق وضع عام ترکیبی حسبیه در میزبان قونقی
قونقلیوب رعایت ایدندر زیربان حفظ ایدیچی معناسنه در (کرانی
کاف عجمینک کسرله و یاء مصدریه ایله اغراقدر کران اغردر
ثقیل کبی کرانمایه اغر بهالودر) مهمان میمک کسری و یائله و یاسر
قونقدر (معنای بیت) بودر که ای قونق قونقلایچی و کوروب کوزدب
رعایت ایدیچی اگر طعامده و اگر غیری احوالده تکلفدن و عادتدن
زیاده ایش طونمقدن ایراغ اول و یا خود کندی نفسکی تبعید ایله
ناسکا قونقدن اغراق حاصل اولیه یعنی اگر تکلف طریقنه سالک
اولور سک قونقدن تیز ملال کلور و استغاله سبب اولور بوجهتدن
اجرک نقصان بولور زیرا اجر و ثواب مأمول اولان خدمات نشاط
و انبساطه مقارن کرکدر پس شول عمل که کراحت طبعله اوله مقبول
اولماز فافهم * مهمان هست از عطا های کریم * هر که زو پنهان
شود باشد لثیم * مهمان مبتدا وهست اخر مصراعه قید در است
معناسنه از عطا های کریمست دیمکدر که جار و مجرور خبردر مصراع
ثانی نک تقدیری هر کسی که شود پنهان زاو باشد لثیم دیمکدر که اعرابی
ظاهر در (کریم الله تعالی در که زیاده کرم صاحبدر کرم بعدالسؤال
اولان عطا در که انده عوض و غرض ملحوظ دکلدر انکچون دیدیلر که
فعل آلهی معلل بالغرض دکلدر والا ذاتنده ناقص و غیرله مستکمل
اولقی لازم کلور بوا یسه محالدر لثیم کریم مقابلیدر که دنی الاصل
و شحیح النفس اولان کسه در که فرومایه دیرلر ولثم ضمه و سکون همزه
ایله ضد کرمدر (معنای بیت) بودر که قونق قوناق صاحبنه مولای
کریمک عطا لندندر که کفارت ذنوب و رفع درجاته باعثدر هر کسه که
مهمانندن کندی کزلیه و کورنیه و دفع ایده دنی و بخیل اولور پس
خلق آلهی ایله انصاف کرکدر که کرمدر و ملت ابراهیمیه اوزرنه
اولقی لازمدر که اکر ام ضیفدر والا عبدحق اولمز بلکه عبد نفس اولور
و ملت ابرهیمه اتباعدن خارج اولور قال تعالی (قل بل مله ابرهیم حنیفا)

* خیره برخوان کسی مهمان شود * چون رسد مهمان از و پنهان شود *
تقدیری شود خیره مهمان برخوان کسی چون رسد مهمان شود پنهان
از و دیمکدر که بو تقدیردن اعرابی واضح اولور خیره خاء عجمینک
کسرله بر قاج معنایه کلور بوراده مراد بی عقل و بی ادراک
و بداندیش در خوان نعمة الله ده ضمه بانه ده شور با و حاضر بیچک
ایله تفسیر اولنمشدر (و حلمی ده کلور که خوان سماط و سفره و هر
نسنه که ایچنده طعام اراسته اوله و اوربسمی و الف ثابتدر) عرب
خوان دیر و ازله زیان وزنی اوزره و صحاحده کلور که ایچنده طعام
اولور سه مایده والا خوان دیرلر (معنای بیت) بودر که بی عقل و بی
ادراک و بداندیش اولان غیرک سفره سی اوزرنه مهمان اولور و زورل
و جلوس ایدر چونکه اکا مهمان کله کرلور و سفره سنه کسه آلوب
مواسات ایتمز بی عقل و بی ادراک اولدیچی بودر که علم حال یلمز
و مهمانک ضیف الهی اولدیغن اکمز و بداندیش اولدیچی بودر که
نعمتم اکسلور قیاس ایدر مع هدا بذله مزید اولور زیرا محسنه احسان
الهی وعد اولنمشدر بعد ذابیت مذکورده اصح اولان شود در
یو خسه بعض نسخده واقع اولدیچی کبی مشود دکلدر نهی حاضر اولقی
اوزره مکر که حرف ندا محذوف اولوب ای خیره دیمک اوله بوا یسه
عربیده شایعدر فارسیده دکل فافهم * هر که مهمانست شود از خاص
و عام * پیش اومی باید آوردن طعام * تقدیری هر کسی که شود
مهمانست از خاص و عام می باید آوردن طعام پیش او دیمکدر که
از خاص و عام هر کسی دن حالدر و آوردن می بایدک فاعلی و طعام
آورد نک مفعولی و پیش اکا ظرفدر باقی مفردات بالاده مشر و حده در
(معنای بیت) بودر که هر کسه که خاص و عام دن سنک قونقک اوله
انک اوکنه طعام کتورمک کرکدر که عرب اکا قری دیر کر اوزنی اوزره
و نجلی مندد و بدر خصوصاراه دوردن وارد اوله زیرا آج اولقی
احتمالی غالبدر * هر که مهمانرا کرامی میکنند * کوششی در نیک نامی
میکند * تقدیری هر کسی که میکنند مهمانرا کرامی میکنند کوششی
در نیک نامی دیمکدر که اعرابی ظاهر در کرامی کاف فارسینک
کسرله و یاء نسبتله اولو و عز تلو و حر مئلو معناسنه پس کرام عزت

و حرمت دیمك اولور و هر قیتلو اولان نسبه دخی کرامی دیرل
 کوششی ده یا زاید و یا وحدت نوعیه ایچوندر (کوشش کاف عربی نك
 ضمیله کوشیدن لفظندن اسم مصدر در دورشش معناسنه و لکن
 مصدر مراد در که دورشمقدر اجتهاد کبی نك نام صفت مشبهه در
 ایو آدلو و خیره یادلو معناسنه اخرنده یا مصدریه در (معنای بیت)
 بودر که هر کسه که مهمانی عزیزایلی یعنی اول عمل انك بین الناس
 نيك نام اولماسنه باعث پس اکرام ضیفله کندی نفسی چون اجتهاد
 ایتش اولور که خلقك کندی حقنده حسن شهادت و خیره
 د عاریدر که سبب قبول خدادر نیکم حدیده کلور (انتم شهداء الله
 فی الارض) والا خلق ایچنده مجرد شهرت شایعه دن فایده اخرویه
 حاصل اولماز سؤال اولور سه که اگر ضیف کافر مقوله سی اولور سه
 انی نوجهله عزیز طوتر که اعزاز کافر اذلال دین در جواب بودر که
 مقصود حالنه کوره قوندرب کو چرمکدر خلیل الرحمن علیه
 سلام المنان ایتدوکی کبی یوخسه مؤمن و کافری هر حالده برابر کورمک
 دیمك دکلدر و کافرده اسباب قهر ظهوری دخی داخلدر که لطفی
 خوش کوردیکی کبی قهری دخی خوش کوره زیرا رسول حقدر
 قال تعالی لا تفرق بین احد من رساله تأمل ایله که سائل فرس اوزرنه
 راکب اولوب کلور سه دخی رد ایتك بوقدر دلدی یعنی هر حالده
 مواسات و حسن معامله لازمدر * زانچه داری اندك ویش ای پسر *
 برد باید پیش درویش ای پسر * بوتك تقدیری ای پسر آنچه داری
 زانك ویش دیمکدر که حرف جر ماقبلنی بیاند و جائزدر که حرف
 جرداری به متعلق اولوب اندك ویش آنچه دن بدل اوله برد باید ایکبسی
 دخی فعل اولغله برد مصدره فحول اولوب بایدك فاعلی اولور (باید
 بردن دیمکدر بوصورته پیش برنده ظرف اولور و بعد الجملة انچه به تقدیر
 اول اوزرنه خبر اولور و تقدیر ثانی اوزرنه دخی کلام معنای مبتدیان
 خالی دکلدر زیرا عربی ایله تقدیری دیمکدر که (من کل شیء تملکه
 من القلیل و اکثر لا بد من رفعه الی حضور الفقیر) یعنی کل شیء تملکه
 الی اخره زانچه در جمله در اصلی کسر زائله و قطعله زانچه در نیکم
 می و رایتدی (اندك کاف عربی ایله آذر در قلیل معناسنه ظاهر بودر که

اندنچه معناسنه در که عدد مجهولدن عبارتدر اخرنده کاف تصغیر
 تقلیلله دلالت ایچوندر (پیش باء عربی ایله ارتقادر زائد معناسنه
 بوراده ناظم قدس سره پیشی اندك مقابله سنده ذکر ایلدی مع هذایشك
 مقابلی کم در که ناقصدر و اندك مقابلی بسدر که چوقدر زیرا قلت
 و نقصان بری برل فی مستلزمدر پس اندك که آذر در کثیره کوره ناقصدر
 (پیش ثانی باء عجمی ایله اوکدر قدام کبی مقابلی پس در باء عجمیه
 معناسی صوکردر) خلف کبی درویش لغوی فقیردر و عرفی ترك و مجرد
 اهلیدر اولکبه فقیر صوری و ایکنجی به فقیر حقیقی دیرل بوراده
 مراد مطلق فقیردر اگر چه (لایا کل طعامك الاتقی) موجبجه درویش
 حقیقی به بذل ایتك اقوی و ثوابده مضاعف در و بواسطه کسوت
 درویشانده اوللرك اکثرنه درویش دیمك تسمیه مجرده قیلنددر
 حبشی به کافور و طاعونه مبارك اطلاق کبی (معنای بیت) بودر که
 ای پسر هر نه که طوتر سن آزدن و چوقدن یعنی مالک اولدینك نه ایسه
 درویش اوکنه ایتك کر کدر کرک مهمان و کرک غیر مهمان زیرا فقرایه
 تصدق الله تعالی به فرض حسن کبی در که الله تعالی غنی بالذات
 اولغله مقابله سنده مضاعف احسان ایدر زیرا فقر ضدن مرادی
 لطف و کرمسه وسیله در * نان بده باجائعان بهر خدا * تادهندت
 در بهشت عدن جا * تقدیری بده نان باجائعان از بهر خدا دیمکدر که
 نان بدهك مفعول صریحی و باجائعان غیر صریحی در از بهر امری
 تعلیل در تا غرض ایچوندر دهندت ده تاء خطاب مفعول اول و جائعاندر
 (بده امر حاضر در بانك و دالك کسریله بآکید طلب ایچوندر دهك
 مصدری دادن در و یرمك معناسنه اعطا کبی مضارعنده الف هایه
 قلب او انوب دهد و دهنده دینلور فتحله (باجائعان ده با تعدیه یعنی
 مجرد تعلق ایچوندر جائعان جائعك جمعیدر جوع شعبك ضدیدر
 یعنی آج اولمقدر که معده طعامدن خالی اولمقدن حاصل اولور
 (بهشت بانك کسریله اوچق جنت معناسنه بهشتك عدنه اضافتی
 عالمك خاصه اضافتی قیلنددر بلد بغداد کبی زیرا عدن ابن عباس
 رضی الله عنهما قولی اوزرنه جنان سبعك و غیر یلقائل اولدیغی اوزره
 ثمانیه نك بریدر که اعلى الجنان در عدن دندوکی خواص اهل جنتك

اوراده استقرار و ثابت شدن او تور یدر نیکم مستقر جواهره معدن دیرل
کسر دالله نیکم دارالخلد دخی احدی الجنانک اسمیدر که خلود و بقایه
دلالت ایدر وجیع جنان دارالبقاء والقرار ایکن خصوص اوزرنه
عدن و خلد اطلاق اولندی بعض فضائله اختصاصی شدن او تور یدر
انکچون اوراده بقا سار جنانده بقادن مرغوبدر (معنای بیت) بودر که
نان و یروخیز طوغره آج اولنله رضاء خدا ایچون ناسکا جنت عدنده
یرویرل یعنی اوراده ملائکه سکا یرومقام کوسترلر اگر چه فی الحقیقه
معطی الله تعالی در مقصود اعطاء نان و اطعام طعامک مزید فضلی
بیاندر که بوخصلت باعث دخول اعلای جنات و سبب وصول
ذروه مقاماتدر بس بوراده نانی تخصیص ایتدی معظّم خدا اولغله
والامر اد اطعام طعامدر مطلقا کر کسه وقت ضرورتده کلبه اولسون
زیرا هر کبد رطبه ده اجر وارد و حدیثده کلور (افضل الصدقة
ان تشبع کبد جائعا) کما فی الجامع الصغیر شرح مناوی ده کلور که
کبد جائع مؤمن و کافر و ناطق و صامت یعنی انسان و حیوانه شاملدر
و شوال حدیث که کلور (اگر موا الخبر) بوندن مراد تحقیردن تحذیردر
اطعام ایسه مأمور بهدر و کلبک لعابی نجس اولق مستلزم تحقیردر کلدر
زیرا نظر ابتدایه در انتهایه دکل والا انتهاده امعاء انسان ایله
دهان کلب برابر اولور و ناظم قدس سره اطعامی رضاء خدا لله تعلیل
ایلدی زیرا اخلاص نیت و حسن طریقت اوزرنه مبنی اولسه مر دود
و موجب غضب رب معبود اولور فافهم جدا * برتن عریان که پوشد
جامه * حق دهد اور از رحمت نامه * که لفظی بوراده ذوی العقولدن
استفهام ایچوندر که مبتدا در پوشد ضمیری اکا راجعدر جامه پوشدک
مفعول صریحی و برتن غیر صریحی در و بعد الجملة خبردر حق دهدک
فاعل و نامه مفعولی و اورا اکا متعلقدر زیرا لام جاره معناسنه در
زر حجت نامه بی بیاندر و بعد الجملة جواب استفهامدر (تن کوده در
بدن معناسنه که رأس و یدان ورجلان اندن خارجدر جسد دخی
بدن در لکن جثه اعتبار یله بدن ولون اعتبار یله جسد دیرل و بو مقامک
تفصیلی بالاده در (عریان ملبسک خلا فیدر که عجم برهنه و ترک جبلاق
و یا النجق در جمعی عریانون کلور عاری ده کر چه عریان معناسنه

ولکن انک جمعی عراة کلور (پوشد مضارعدر مصدری پوشیدندر
اورنک واورنک و کیمک معناسنه (جامه ده همزه وحدت ایچون و یا
زانده در جامه ملبوس در تفصیلی بالاده در (نامه ده همزه دخی بویله در
نامه عرف عامه ده مکتوب دیدکدر یدر ایچنده نام یعنی آدیار لغله مکتوبه
تخصیص ایچون آخرنه ها الحاق ایتشدر (معنای بیت) بودر که
هر کیم عریانک بدنی اوزرنه بر جامه و لباس اورنه و کبدوره حق تعالی
اکا رجندن بر نامه و یره یعنی مرغوم و مغفور اولسی حقنده رات یازه
و آخرتده معافی و مسلم اولنله محصور اوله و حله جنت ایله آرایش بوله
جزاء وفاق طریقیله زیر اهر عملک کندی مناسب اجری وارددر انکچون
صائمه (کلوا و اشربوا) دنیاور فافهم * هر که ثوبی برتن عاری دهد
* در دو عالم ایزدش یاری دهد * تقدیری هر کسی که دهد ثوبی
برتن عاری دهدش ایزد درد و عالم یاری دیمکدر پس شین دهنده قیددر
بوراده اوکی دهد پوشد معناسنی متضمن اولغله بر ایله تعذیه ایلدی که
استعلا ایچوندر نیکم عرب البس علیه و خلع علیه دیر (ثوب لباسدر
اصانسه بر شینک حالت اولاسنه و یا حالت مقدره سنه رجوعیدر
اولکیه کوره مثلاً ثاب فلان الی داره دیرلر و ایکنجی به کوره مثلاً لباسه
ثوب دیرلر زیرا غزلدن اول فکرته مقصود اولان ثوب ایلدی پس
غزل اول حالت مقدره به رجوع ایتدی انکچون دیمشدر که اول الفکره
آخر العمل فافهم جدا (دو عالم دن مراد دنیا و آخرتدر) ایزد زار عربی
و یاء عجبت انک فحیله اسم خاص باری در عربی ده جلاله و ترکیده
تکری کی (یاری اعانت معناسنه در یار معین در پس یا مصدریه اولور
(معنای بیت) بودر که هر کسه که بر عریانک بدنی اوزرنه بر لباس و یره
یعنی لباس ایله ایکی عالمده حق اکا اعانت و یره یعنی عریانه لباسه
نیجه معین اولدیه حق دخی اکا معین اولوب دنیا ده لباس تقوی
و آخرتده حله جنت ایله مزین ایله * کر بر آری حاجت محتاج را *
بر سر از اقبال یابی تاج را * مصراع ثانینک تقدیری یابی تاج بر سر از
اقبال دیمکدر که تاج یابی نک مفعولی و از تاجی بیاندر بر آری مضارع
مخاطبدر مصدری بر آوردن در یوقاری کتور مک یعنی قاندر مق
معناسنه مستقبلنده آورد و آرد دخی دیرلر حذف و اوله اقبال ادبارک

ضدیدر معقل سعادت و کسسه در که بن و دنیا جهته شدن دائم تر قیده اوله
 تاج (پادشاهان را با شرفه کید کاری نشسته در که جواهر له ترین اولانور
 اکلیل دخی دیر از تفصیلی سبق ایستدر بوراده اقبال تاج شاهی به تشبیه
 ایدی زیرا اقبال کشتنک عزت و سعادت سریدر (معنای بیت) بودر که
 اگر محتاجک حاجت و فقر و ضرورتی یوقاری کتور رسک یعنی
 احتیاجی دفع ایدوب مرادنه مساعده ایدرسک اقبالدن باشک اوزرنده
 تاج بولورسن یعنی تاج اقبال کیوب مالوک کبی معزز و مکرم اولورسن
 زیرا فقیرک دستگیری اولق سبب دولت و غنا و حقیرک معاونتده بولنق
 باعث عظمت و کبر یادر * هر که باشد اوز دولت بختیار * خیر ورزد
 در نهان و آشکار * بعضی نسخده هر که باشد دولت بختیار و شمشدر
 بونسخه به کوره بخت منفصل یازیلور او باشدک تختده ضمیر فاعلی
 تا کیددر بختیار مفعولی در و خیر ما بعدنه مفعول در (بختیار بخت دولت
 و طالع معناسنه در پس (بختیار دولتو و طالعو دیمکدر یعنی بختی
 کندویه یار و معین در هو شیار و یار هوش در صکره جزء ثانی تقدیم
 و ترکیب اولمشدر سرخوش دخی بویه در که اصلنده خوش سر در
 اگر چه بعضیلر خوشی سره صفت طوتمشدر در و لکن قواعد فرسه
 مخالفدر (ورزد مضارع غائب در راء مهمله نک تقدیمی ایله مصدری
 ورزیدن در او یکتمک و بر نسنه بی عادت ایدتمک و قز انمق معنایله
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که دولت اخرویه دن طالعو و کو که او
 یعنی بومقوله دولت عظما به ستاره سی مساعده اوله و نجم سعده طوغوب
 نوح جیبنده رقم سعادت یازله اول کسه کزلی و آشکاره خیر قز انور
 و خیر لو نسنه به یلثور وانی عادت ایدینور زیرا یلدزینک مقتضاسی
 بودر و بونک خلاقی اولان ساعی بالشرا اولور نتکم حدیثیده کلور
 اغملوا فکل مبسر لما خلق له (پس بونده خیر له مراد امر مرغوبدر
 مطلقا کرک (اطعام طعام) و اکرام ضیف (والباس لباس و کرک غیری
 * ای پسر هرگز مخور نان بخیل * کم نشین در عمر برخوان بخیل *
 کم مصدر مخذوفه ضفتدر که اول مصدر نشیننه مفعول مطلقدر
 فارسی ایله تعبیری نشین نشتن اندک و عربی ایله ترجمه سی اجلس جلوسا
 قلیلا دیمکدر ای لا تجلس اصلا فان القلة فی مثل هذا المقام عبارة

عن العدم بقية اعراب ظاهر در وجهه مفردات مره بعداخری محرردر
 معنای بیت (بودر که ای پسر هیچ بروقتده بخیل اولان کسه نک
 انکمن یمه و عمر کده نمسک اولانک سفره سی اوزرنه آز اوتور یعنی هیچ
 اوتورمه زیرا خسبمسک طعامی دآء یعنی مرصدر جو مردک طعامی
 دواء اولدیگی کبی انکچون بعضی صلحا ک فظوریه تبرک ایدرلر بونده
 تعمیم دن صکره تخصیص وارد در زیرا اکل نان سفره به اوتورمغی اقتضا
 ایتم بلکه غیری وجهله دخی او اور پس دیمکدر که نه سفره سنه اوتور
 ونه خود غیری وجهله طعائن اکل ایله زیرا بخیلک هر نو جهله اولورسه
 طعامک اکل ایتمک همان سفره سنه اوتورمق کبی در زیر سفره به
 اوتورمقدن مراد اکل طعامدر فافهم * نان نمسک جله رنجست و عنا *
 دیشودنان سنی نور وضیا * نان نمسک مبتدا جله حال و رنج خبردر
 نان میشودک فاعلی و نور مفعولی در (نمسک بخیلدر که مالنی محله
 صرف ایتمکدن امساک ایدر یعنی اکا تعاق و حفظ ایدر (رنج فارسیدر
 زجت معناسنه (عنا عربی در که حرکتدن حاصل اولان تعبدر (سنی
 شول جو مر در که حاجت مقداری بذل ایده زیاده ایتیمه زیرا بلکه
 زیاده ده مضرت و مفسده اوله نور وضیا دیشدر در که ضیاء بحکم
 الوضع والاستعمال نوردن اقوادرا انکچون ضیاء شمس و نور قره نسبت
 اولنور قال الله تعالی (هو الذی جعل الشمس ضیاء والقمر نورا) وعند
 الحكماء ضیاء بالذات اولانه دیرلر ضیاء الشمس کبی و نور بالعرض
 اولاندر نور القمر کبی بو بوزدن دیشدر در نور القمر مستفاد من الشمس
 و بعضیلر دیدیلر که اغتده ایکسی میبانه فرق بوقدر انکچون نور
 القمر دیدکاری کبی نور الشمس دخی دیرلر نور وضو اجسام نره دن
 منتشر اولان نسنه در که امور حسیه بی مشاهده به معین در انکچون
 دیشدر در که النور یدرک به ولایدرک وعند الصوفیه ضیاء نور وظلمتک
 امتزاجدن نایم اولاندر نور ایسه بویه دکلدر تفصیلی وارد در اربانه
 معلومدر (معنای بیت) بودر که بخیلک نان و طعامی جمله رنج والمدر
 یعنی درد و بلا و زحمته سبیدر که اندن ظلمت طبیعیه حاصل اولور
 سخی و جو مر دک نان و نعمتی ایسه نور وضیا در یعنی قلب و روحک
 پر نور و پر ضیا اولماسنه باعثدر زیرا سخی نک قلبی نور خلوصه منور

ومالی دخی شوب شبهه دن مطهر در پس اثری دخی اکا کوره اولور
 * تانخوانندت بخوان کس مرو * وزپی مردار چون کر کس مرو * تا
 مادام معناسنه مرو کله سنه ظرفدر نخوانند فعل مضارع منفی در
 تاء خطاب مفعولی و فاعلی ناس در کس قرینه سیله و بخوان اکا
 متعلقدر مرو نهی حاضر در مفعولی محذوفدر ماقبلی قرینه سیله
 تقدیری مرو بخوان کس دیمکدر ومصرع ثانی نک تقدیری ومرو
 ازپی مردار چون کر کس دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در مرو ميم
 مفتوحه ایله نهیدر که طلب ترك فعل در مصدری رفتن در کیمک
 و یوریمک معناسنه مضارعنده رود و رونده دیر لایق و او و تانی داله
 قلب ایله (ازپی بهر معناسنه در ازپی توسندن اووری دیمکدر
 و پی ایز و او کچه معناسنه ده کلور (مردار لاشه و جیفه دیدکاریدر که
 جسته المیت در (کر کس لغات فارسیده تحریر اولندیدیخی اوزره
 معروف طائر عظیمدر که بیک بیل یا شر دیر لر تر کیده آق بابا
 دیدکاریدر بیاض ریش اولور و جیفه به قونمغه مشهور در
 (معنای بیت) بودر که مادام که سنی دعوت ایتمه لر کسه نک سفره سنه
 کیمه و جیفه دن او توری کر کس کی کیمه یعنی دنیای خبیثه اردنه
 دوشوب کر کس قوشی کی لاشه به قونمغه و مردار نسنه یمکه تنزل ایتمه
 زیرا بلا دعوة سفره غیره جلوس ایتمکده رزالت و فضاحت وارد در
 شکم بالاده بلندی و دنیا جیفه و طالبیری کلابه تشبیه اولندیدیخی خود
 اثرده وارد اولمدر پس دنیا جیفه دن عبارت اولدی فکیف که خبیث
 و حرام اوله فافهم جدا * چشم نیکی از خسببس و دون مدار * سقف
 اوزاهم توبی استون شمار * بعضی نسخ سه سقف ویران راتو بر استون
 مدار دوشمدر چشم مدارک مفعولی و حرف جر اکامتعلقدر سقف
 دخی شمارک مفعولی و توتوختنده ضمیر خطابي تأکید و بی اکامتعلقدر
 چشم بوراده امید معناسنه در زیرا بر کسه نک اخردن امیدی اولسه
 کوز اوجیله اکانظر دن وارد نیجه التفیادن خالی اولماز (نیکی ده یا
 مصدریه در (نیک ایودر خسببس دون خساست و دناءت و حقارت
 اهلی دیمکدر پس دونک عطفی تفسیری در (سقف خانه نک تاوانی در
 قال تعالی (وجعلنا السماء سقفا محفوظا) یعنی سما ارضک سقفی کی در

عرشله کرسی یعنی سطح جنت کی (استون ضمه اصلنده ستون در که
 درک دیمکدر اسطوانه کی همزه لاجل الضروره ادخال اولمشددر
 کلمات فارسیده نظارتی چوقدر (معنای بیت) بودر که خساست
 و دنائت اهلندن ایلوک امیدنی طوتمه هم سن او مقوله نک سقفی در کسز
 عدایله یعنی بخیل و دنی دن برنسنه رجاسنده اولمق تملسن و در کسز
 خانه به اعتماد کی در که تختنده فایده یوقدر و نسخه اخر انک دخی تالی
 نومعنادر زیر ادیمکدر که دنی آدم سقف ویران کی در که سن انی درک
 اوزرنه طوتمه واکا کوکل و یرمه زیرا اندن خیر یوقدر * کر کنی خیری
 توان از خود مبین * هر چه بینی نیک بین و بد مبین * بونک تقدیری
 کر کنی تو خیری مبین آنرا از خود دیمکدر که تو کنی تختنده اولان ضمیر
 خطابی تأکید و آن مبینک مفعولیدر و یا خود ظاهر نظم اوزرنه در که
 تومبدا و آن کالاول و مبین جمله سی خبر و بعده جزاء شرطدر هر چه
 مبتدا و بینی جمله سی اکاصفندر عربی ایله تقدیری کل شیء ترا دیمکدر
 نیک مابعدنه مفعول اولوب بعد الجملة خیردر و بد دخی ماقبلنه معطوفدر
 عطاف الانشاء علی الانشاء قبیلندن در خود بوراده اماله ایله اوقنور زیرا
 بدایله قافیه اولمشددر مبین نهی حاضر در بین امر حاضر اولندیدیخی کی
 مصدری دیدن در که کورمکدر مضارعنده علی خلاف القیاس دال بایه
 قلب اولوب یشددیرلر (معنای بیت) بودر که اگر سن بر خیر ایدر و یا خود
 اگر خیر ایلرسک سن انی خود بین اولوب کندکدن کورمه بلکه توفیق حقه
 باق بلکه کندیکی افنا لوب توحید افعاله ناظر اول و هر نه که کوررسن
 ایو کور و بد کورمه یعنی قبیحک قبیحی ستر و حسنی کسف ایله تا که ستار
 سمندن حصه دار اولاسن بلکه کندیکی مقام فرقه اولوب کم و برامز کور
 و خلقه نظر جمعه نظر ایدوب محاسنندن غیریه کورمه زیرا حکیمک
 جمیع افعالی خیردر انکچون (بده الخیر) دندلی و شر اضافت اولمندی
 زیرا شر بزه نسبتله و مقضی بالغرض در فافهم جدا

* * در صفت علامتهای احقان گوید * *

* سه علامت دانکه در احق بود * اولافا فل زیاد حق بود *
 بونک تقدیری: انکه سه علامت بود در احق دیمکدر که دانکه صری ده
 علم دیمکدر پس سه علامت مبتدا و بود جمله سی خبر اولوب بعده

دانکه به مفعول اولور اول مبتدا والف وصلی وقف مجرا سنده اجرا
ایچوندر غافل ایکنجی بودلک مفعول وحرف جر غافله متعلق و بعد الجملة
خبردر بو بیتک مفرداتی شرح اولمشدر (معنای بیت) بودر که ای عاقل
بیل و متنبه اول که احقده اوچ علامت و نشان واردر که اول علامات
انک حقاقتنه دالدر اول ذکر حقندن غافل اولور زیرا ذکر ایتمکه اول
عقل کر کردر علم عقل اوزرنه مبنیدر پس شول دله که علم و عقل
یوقدر معلوم و مذکور زه دن خاطره کلور پس بونده رمز واردر که
انسان دایما حضور اوزرنه کر کردر تا که معاصیدن مصون واذکار
و عباداته مقرون اوله * گفتن بسیار عادت باشدش * کاهلی اندر
عبادت باشدش * گفتن باشدک فاعلی و عادت مفعولی و شین عاده
قیسدر یعنی بحسب المعنی اکاراجعدر زیرا باشد ایکی مفعوله تعدیه
ایتمز مکر که شین اورا برینه اولاکه رالام جاره معناسنه در نتکم بعض
نظائری مرورایتدی کاهلی ایکنجی باشدک فاعلی و اندر اکاظر فدر
(عادت خلق انک اوزرنه مستمر اولوب معاوده ایتد کلری نسنه در
(کاهل هانک فتحیله سستدر (عبادت امرله و بلا امر اولانه شاملدر
ملاعت ایسه امره مقارن اولاندر (معنای بیت) بودر که احقک
ایکنجی علامتی بودر که چوق سو یملک اکا عادت اولور اکشار
کلام ایسه مالا یعنی مقوله سندن در و انسان هراشتد وکن سو یملک
کذب ندر و انسانی یوزی اوزرنه جهنمه دوشورن لسانی شیریدر
پس قلت کلام عقلدن و کثرتی حقندن و اوچنجی علامتی بودر که
عبادته اکا کاهلک و فتور اولور یعنی جد و نشاطله عبادته قیام ایتمز
زیرا ثمرات علم و عملدن مستفید دکل و حقیقه الحال و قوفی یوقدر
* ای پسر چون جاهل و احق مباح * یکدم از یاد خدا غافل
مباح * تقدیری ای پسر مباح چون احق و جاهل و مباح غافل
از یاد خدا دیمکدر که از غافله متعلق و یکدم اکا ظرفدر (معنای
بیت) بودر که ای پسر احق و جاهل کی اوله یعنی بر دم
و بر نفس ذکر حقندن غافل اوله پس مصراع ثانی اولی بیان اولمش
اولور الحاصل عاقل و عالم اول که مقتضای دوام اوزرنه ذکر حقدر
نتکم احق و جاهلک حالی دوام اوزرنه غفلتدر سوال اوانور سه که

ذکر دایم محالدر (جواب بودر که جناب نبوت صلی الله علیه وسلم
نعتنده کلور که) کان یدکر الله علی کل احیانه (یعنی حضور مع الله اهلنه
غفلت یوقدر زیرا هر نه مقوله ایش طو ترسه حقه در و صورت خوابده
اولسه نفسی تسبیحدر * هر که اواز یاد حق غافل بود * از حقاقتدر
ره باطل بود * تقدیری هر کسی که او بود غافل از یاد حق بود در ره
باطل از حقاقت دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در (معنای بیت) بودر
هر کسه که او ذکر حقندن غافل و غیره مشغول اوله حقاقتدن باطل
بولده اولور یعنی طریق حق طریق ذکر و طریق باطل طریق سهو
و نسیان و غفلتدر باطل اولدیغی بودر که نتیجه سی یوقدر زیرا
بر فایده لی نسنهیه موصل دکلدر * هیچ از فرمان حق کردن متاب *
* بهر دام ازاده رادامن متاب * کردن متابک مفعولی و جار و مجرور
اکا متعلقدر بهر ایکنجی متابی تعلیلدر دامن انک مفعولیدر دامن
معناده آزادیه مضافدر دامن ازاده رادیمکدر دام دامنندن جزء اولغله
ساق مساق کی بریده جمع ایلدی (کردن کاف بحمله بیوندر عنق کی
(متاب نهی حاضر در مصدری تافتن در بو کک معناسنه مضارعنده
فانی بایه قلب ایدوب تابد و تابنده دیرلر مصدر فرعیسی نایدن کلور
(ود قانقه کلور که تاب قورمدر قورم قورم اولان نسنه پرتاب دیرلر
تمام قورلمش اولسه نیم تاب دیرلر تاب دیرلر تاب اسمدر نایدندن که
قورمقدر رسن تاب ایب بو کیجی و موتاب قبل قورمی موتاف ده دیرلر
اصلنده تاف در فائله باراسنده مبادله واردر مثلا اصفهان و اصبهان
وزفان و زبان دیرلر (دام دال مهمله ایل طوزاق در که اسم جنسدر
بوراده تزویر ایچون استعاره اولمشدر نتکم دام تزویر دیرلر آزاده فارغ
معناسنه که مشغولک ضدیدر دامن دامنندن تخفیف اولمشدر که
عرب ذیل دیر (معنای بیت) بودر که هیچ حقک بیور یغندن بوکه و یان
و یرمه نتکم قرانده کلور (واذا انعمنا علی الانسان اعرض و نأی بجانبه)
نتکم خسبس اولان غنی فقیری کور دکده روگردان و پهلوزن اولور
ودخی تزویردن اوتوری فارغ و کندی حانده اولان آدمک دامننی بوکه
یعنی اتکنه یایشوب چو یرمه و بی کاهی منهم و بی حضور ایتمه الحاصل
فرمان حقندن بو یکنی بو کوب چو یرمدیکک کی ایل اتکنه دخی

بلا سبب یا بسبب قویرمه والا حقه و خلقه اذیت ایتمش اولور سن که
جزایسی لغت و غضب و عذابدر فافهم * باطلی را ای پسر کردن منه
* نقد مردانرا بهر کون منه * کردن مابعدنه مفعولدر و باطل
اکا متعلقدر زیرالام جاره معناسنه در باطلی ده یا زاید در نقد ایکنجی
منه مفعول صریح و بهر غیر صریحدر (منه نهی حاضر در مصدری
نه اندر قومق معناسنه وضع کبی مضارعنده الف حذف اولوب
نهد و نهنده دیرل (نقد حاضر مالدر تفصیلی بالاده در نقد مرداندر
مراد رجال اللهک اسرار و معارفی در که قیمت و رغبت و اعتبارده
زر و سیم کبی در بلکه دخی اعلی و اعلی در (کودن کاف عربی نک
ودال مهمله نک فتحه لر یله آغر بوریشلو (کنند پالان آتی و طوی
قوشی بوئلردن استعاره ایدوب کج فهملو احق و نادانه کون دیدیلر
(معنای بیت) بودر که ای پسر باطله کردن قومه یعنی بوین و یروب
تسلیم اولمه و انقیاد ایتمه بلکه حقه فرو ایله و ظاهر و باطن کتاب
و ستمدن خارج اولمه زیرا حقه عاصی و خلقه مطیع اولمق یوقدر
و باطل نفس و شیطان و اهل هوی و منکر تدر و دخی رجال اللهک
نقد معارفی احقرالنه و یرمه زیرا نادان قدر کهری بلز و یدنده
ضایع اولور و عرفاء امناء اسرار در پس نامحله صرف در هم و دینار
ایتمک نیجه خیانت ایسه کشف اسرار و افشاء راز ایتمک دخی بویه در
و دیمش لردر که لایبایع الابل فی سوق الدجاج * در قضای آسمانی دم مزن
* هر کسی که بیش بین و کم مزن * تقدیری مزن دم در قضای آسمانی
و بین هر کسی رایش و مزن کم دیمکدر که اعرابی نظائرندن ظاهر در
(در قضا در حق قضا دیمکدر حذف مضافله قضا حکم از لیدر که
بالاده مشروحدر اخرنده یا توسل ایچوندر رسم فرس اوزره فاما اصلی
اوزرنه همزه ایله قضاء آسمانی دیمک دخی و جهدر عادت عرب اوزره
آسمانی ده یا نسبت ایچوندر (دم مزن سکوت ایله دیمکدر زیرادم یعنی
نفس اورمغه سکوت لازم کلور (مزن نهی حاضر در مصدری زدن در
اورمق معناسنه ضرب کبی مضارعنده نون زیاده ایدوب زند و زننده
دیرل (بیش باء عربی ایله زایندر مقابلی کم در که ناقصدر و لکن نقصان
قلتی مستلزم اولمغه اکثر مواضعه قلت و قلت ایله دخی عدم مراد

ایدرلر زیرا قلیل اولان نسبه معدوم کبی امر و هو مدر بوراده ناظمک
قدس سره بیش ایله مرادی کاملدر آنچهون کم ایله مقابله ایلدی که
ناقصدر و کمال و نقصان دخی معنایه راجعدر صورته دکل (معنای بیت)
بودر که قضاء آسمانی حقه دم اورمه یعنی تکلم ایتمه زیرا بوراده
سکوت ایتمک تکلمدن او جهدر شول جهدنکه سر قضا و قدره دکه
عارف واقف دکلدر و بالغرض واقف اولسه دخی سویله مز زیرا ظاهر
شرعه خلل کتوردر پس حکم ازله اعتراض ایتموب مقضی اگر حللو و اگر
مردر قبول ایتملوردر و اندن بحشی ترك ایتمک کر کدر و قضای آسمانه نسبت
ایلدی زیرا صورتی او حده دیمکدر وقت مرهونی اولدقده سماء بعد سماء
جو هوایه و اندن ساعتیده مقضی له و علیه نازل اولور و قضایک اسباب
مؤثره سی سماء در زیرا علویات فواعل و سفلیات قوا بلدر و دخی هر کسی
زاید و کمال کور و ناقص و قاصر اورمه یعنی صفت کماله و صف ایله
صفت نقصانله دکل تکلم مشهوردر که دیمش لردر (هر کور دکی
خضر بیل یعنی عین کماله باق و حقیر کورمه کر کسه فی نفس الامر
کامل و عظیم اولسون زیرا سوز سنده در آنده دکل * دست خود را
سوی نا محرم میار * جانب مار یتیمان هم میار * تقدیری میار دست
خود را سوی (نا محرم و میار هم جانب مال یتیمان دیمکدر که بو تقدیردن
اعرابی ظاهر اولور نا محرم اجنبیه در که منکوحه سی و جاریه سی اولیه
نا محرمک معناسی محرم دکل دیمکدر پس نا محرم ایله محرمدن احتراز
ایدر که نکاحی حرام اولاندر و استماعی حلال اولان دخی انده داخلدر
ذکر اولنان زوجه و جاریه کبی (میار نهی حاضر در مصدری آوردندر
کتورمک معناسنه مضارعنده آورد وارد دخی دیرل تخفیفله میار
اندندر پس میارک اصلی مأردر همزه ایله که میم مفتوحه افاده نهی
ایچوندر و همزه ده ثقلیت اولمغه بایه قلب اولنمشدر (یتیمان یتیمک
جمعدر انساندن یتیم اولان شول صبی در که قبل البلوغ بلا اب قاله
و حیواندن بلام اولانه دیرل و یتیم ضمه افراد و انقطاع معناسنه اولمغه
در یتیم دیرل زیرا دانه دار اولمغه جنسندن منفرددر و انقطاعی محلی
صدقه نسبتله دز (معنای بیت) بودر که کندی الکی نا محرم جاننده کتورمه
و کتورمه و طوتمه شکم بعض نسخ ده میار برینه مدار دوشمشدر

و ناجرمه ال اوزاتمق یا زنادن کایه و یا برعضونی مس ایتمکد ر که
 بودخی زنادن معدود در شهوتله نظر کبی زیر نظر و مس ذریعه
 زنادر بوراده ظاهر اولان مس حقیقی در یملرک مالی جاننده دخی
 ال کتورمه یعنی اوزاتمه ناجرمه اورانمد و غلک کبی زیر ایکسی دخی
 حرامدر و مال یتیم اکل ایدن بطشده آتش اکل ایدر پس انک نفسی
 دنیاده پر آتش اولمشدر اخرتده دخول نازک سببی بودر فافهم
 * تا توانی رار باهمدم مکوی * کرتو باشی نیز باخودهم مکوی *
 ناتوانی مکویه ظرفدر راز مفعول صریح و باهمدم غیر صریحدر
 تو باشی ده اولان ضمیر خطابی تأکیدر و بعد الجملة شرطدر یا خود
 مکوی ثانی به مفعولدر و بعد الجملة جزاء ربو یتک مفرداتی ظاهر
 و سابقده دخی مشروحدن (معناسی) بودر که قادر اولدجه رازی
 نیس و جلیسته سویله و سن اولدر سک دخی سن سکاسویله و کندکاد
 تحارثه قلمه زیر صورت اولی ده بلکه همدک امانته خیانت ایلینوب
 کشف راز اید و سبب فضاحتک اوله و صورت ثانی ده بلکه
 محارثه نفسانیه به شیطان مطلع اوله وانی خلقه نشر ایلیمه زیرا بویله
 راز لر مکتوم ایکن من حیث لا یحسب مکشوف اولمشدر و بویله دیمک
 دخی جائزدر که مصراع ثانی کشف رازی نهیده مباحه به مجمولدر
 زیرا کندی رازی کندنه کشف ایتک جائز اولمدیغی برده غیره کوره
 بطریق الاولی در نتمک کوکلندن و نظرنندن صاقنور دیر لر
 * تاشوی آزاد و مقبل ای عزیز * بی طمع می باش اگر داری تمیز *
 بو یتک اعراب و مفرداتی ظاهر در (معنای بیت) بودر که ای عزیز
 تابند علاقه دن مطلق و آزاد و مقبل و اهل سعادت اوله سن یعنی
 بویله اولق ایچون بی طمع و حرص و شهوت اول اگر تمیز و ادراکک
 واریسه زیر اکمال عقل انسانی علاقتدن آزاد ایدر و شهوت نفسانیه دن
 انقطاعه سبب اولور و خلقک مانده وانه باقدر مز بلکه سلامت
 و عفت جاننده جذب ایدوب کیدر
 * در صفت فاسق گوید * *
 * هست فاسق راسه خصلت در نهاد * باشد اول در دلش حب فساد *
 هست مقدم خبر فاسق را اکامتعلقدر زرارالام جاره معناسنه در

سه خصلت مؤخر مبتدا در در خبره قید در اول باشد ظرفدر در دخی
 حبه ظرفدر حب باشدک فاعلی در (فاسق طاعتدن خروج ایدن
 کسه در) نهاد طبعدر سرشت کبی (فساد صلاحک ضدیدر) معنای
 بیت) بودر که فاسق ایچون اوج خصلت رذیله حاصلدر نهادنده
 یعنی انک اوزرنه مطبوعدر اولاقلبنده محبت فساد اولور یعنی صلاح
 نسنه بی سومز بلکه فسادی سور و نظام انفس و آفاقه خلل و بره جک
 احواله میل ایدر و ایکی کسه اراسنده شقاق و افع اولسه اصلاح
 ذات البین ایتمز بلکه شدت بغضه و سبيله اولان اسبابله آتش افروز
 اولور * حرقش آزدن خلق خداست * دور دارد خویش را
 از راه راست * حرفت مبتدا و آزدن خبردر دور داردک مفعول اول
 و خویش ثانیسی و آزدن متعلقدر (حرفت حاء مهمله نک کسر یله
 عربی در صناعت معناسنه زیرا هر فسنه که اکامشغول و معتاد اوله
 صنعت و حرفت دیر لر شول جهتدن اکامشغولدر و رزق عیال
 ایچون حرف و کسب ایدر و اهل حدیث فرق ایدوب دیرلر که
 صنعت عمل یدایله اولاته دیر لر خیاطت و صباغت و کتابت و امشالی کبی
 حرفت ایسه تجارتدر بزلق و غیره کبی (راه راست صراط مستقیمدر که
 شرع الهی و دین مبین در رضاء حقه موصلدر) (معنای بیت)
 بودر که فاسقک ایکیجی علامتی خلق خدایی انجتمکدر یعنی اذیت
 و کسر خاطر اکا کار اولمشدر بوا یسه فسق عظیمدر زیرا قتل
 حکمنده در که بناء حق همددر پس قاتل نیچه ملعون ایسه مؤذی دخی
 ملعوندر و او چنجی نشانی بودر که کندی صراط مستقیمدن دور
 و بعید طونار و طریق ضلاله کیدر که راه کزدر کویا ناظم قدس سره
 دیر که فاسق مطلق اودر که هم کندی نفسنه و هم ساره ضرر و ظمی
 وارد در اصلحه الله تعالی فافهم

* * در صفت شقی گوید * *

* هست ظاهر سه علامت در شقی * میخورد دائم حرام از احقی *
 هست ظاهر مقدم خبردر زیر ظاهرست دیمکدر که هست بوراده
 است برینه در سه علامت مؤخر مبتدا در و در شقی ظاهره ظرفدر
 دائم میخورده ظرفدر حرام میخوردک مفعولدر از تعلیلدر از سبب

حاجت دیمکدر زیرا احق ده یا مصد ریه در شق سعیدک ضدیدر که
بد بخت دید کتری یعنی اسباب توفیقک مساعد و معاونت ایتدیکی
کسه در زیرا اصلده بی ستاره در که ولادتی نجم سعد اوزرنه مینی
دکدر (حرام حرمتی دایل قطعی ایله ثابت اولان نسنه در) احق ده
یا مصد ریه در بوراده احق اودر که برنسنه بی محلیک غیریه وضع
ایلیه قبجی بیلور کن حرامی حلال برینه وضع ایتک کبی حرمتی معاوم
ایکن (معنای بیت) بودر که شقی اخروی ده اوج علامت ظاهر در اول
احق لغندن دائما حرام اکل ایدر اکل حرام ایسه شقاوت اخروییه
باعثددر که طریق جنتدن ضال اولوب طریق ناره طوغری کتدوکی
واهل شقاوت ایله معذب اولدیغیدر پس فی الحقیقه شقاوت بودر که
شقاوت دنیویه انک یا ننده بی اعتبار در فقر و سوء حال و ذلت
و خسارت کبی * بی طهارت باشد و بیکاه خیر * هم زاهل علم باشد
در کریز * بیکاه خیر بی طهارت اوزرنه معطوفدر بی طهارت باشد
متعلقدر زاهل کریزه متعلق ودر باشد ظرفدر (طهارت لغتده
نظافتدر که پاکک دیر و شرعده اعضای مخصوصه بی صفت
مخصوصه اوزرنه غسلدر و حقیقتده قلبی نجاسات معنویه دن
تظہیردر واندن مراد اخلاقی رذیله و اوصاف ذمیه در کفر و نفاق
و کبر و حسد و غضب و ریا و حب مال و حب جاه و امثالی کبی بیکاه خیر
بی وقت قالقیمی دیمکدر که صفت مشبهه در خیرک مصد ریه
خیریدن در ایاق اوزرنه قالقیمی معناسنه مضارعی خیرد و خیرنده در
پس خیر اسم مرخدر (کریز کاف عجمینک کسر یله وراء مهمله نک
تقدیم یله قالچقدر فرار کبی مصد ریه کر یختن در مضارعه عده خازابه
قلب اولنوب کریزد و کریزنده دیرلر (معنای بیت) بودر که شقی نک
بر علامتی دخی بودر که طهارتسر اولور یعنی آبدست آلتاز و وقتسر
یعنی کیم قالقیمی اولور که طلوع شمسه دک او یور و نمازی قضایه
قالور و بی طهارت اولدیغی جهندن قضایه ایتدیوب امر صلو ده
تهاون و تکاسل ایتدوکی و عقاب الهیدن خوف ایتدوکی ایچون کافر
اولور و برنشانی دخی بودر که اهل علم صحبتندن فرارده اولور زیرا
علم حال او کرمک مرادی دکدر طلب علم ایسه هر مسلم و مسلمه اوزرنه

فرضدر بوجهندن علمایله مجالسه دخی فرضدر الحاصل حرام خور
وبی نماز و جاهل اولقی علامات شقاوتندر که صاحبی فلاح بولماز
کر کسه سعادت دنیویه مستعد ایله اولسون مال و صحت و طول
عمر و امثالی کبی * باطهارت باش و پاک پیسه کن * وز عذاب کور هم
اندیشه کن * بعض نسخ ده هم برینه نیرد و شمشدر معنی بر در زیرا هم
بوراده نیر کبی دخی معناسن افاده ایدر پاک یا مصد ریه ایله کن اغرنه
مفعول اول و پیشه ثانی در اندیشه ایکنی کنه مفعول و از عذاب
اندیشه به متعلقدر مفردات مرارا تبیین اولمشدر (معنای بیت)
بودر که وضوئه اول و پاککی کنده صنعت ایله یعنی صانع صنعتن
الدن قومدیغی کبی سندخی الک و بوزک یومقدن خالی اولمه یعنی
بالکز اوقات مخصوصه ده نماز ایچون آبدست المی دکل بلکه طهارت
دائمه اوزرنه اولغه سعی ایله و عذاب قبردن اندیشه و فکر ایله یعنی
خوف ایت زیرا بی طهارت و بی نمازک قبرده حالی دشوار اولور
شول معنادن که ارکان دینی هدم ایتد کیچون سنوال ملکینه جوابه قادر
اولوب معذب اولور * ای پسر مکریز از اهل علوم * تانسوزد
مر ترا ناسموم * بوبینک اعرابی ظاهر در مکریز نهی حاضر در مصد ریه
کر یختن در کاف نجمی ایله فرار معناسنه نسوزد مضارع منفی در
مصد ریه سوختن در (یا تمق و یا فقی معناسنه بوراده متعدی در
مرزاده مرزایده در سموم قح سین ایله شول ریج حاره به دیرلر که سمک
یعنی زهرک تأثیری کبی تأثیر ایله و دیمشدر که سموم غالباً نهاده اولور
نتکمر حرور غالباً ایله اولور و قرآنده کلور که (واصحاب الشمال
ما أصحاب الشمال فی سموم) یعنی کفر شول حر ناره در که مسام بدنه
یعنی بدنک دلکرنه نفوذ ایدوب اجساد و اکبادی احراق ایدر بومعنا به
کوره سموم سم دن اولور تقب معناسنه بوخسه زهر قاتل معناسنه
دکل و مسام بدن منافذ بدن (معنای بیت) بودر که ای پسر علوم
نافعه اهلندن فرار ایتد بلکه تعلم علم دین ایچون مجلسلر نه داخل اول
و ملازمت ایله تا که سی ناسموم احراق ایتدیه یعنی حر جهنم که زهرک
تأثیری کبی تأثیر ایدر و یا خود منافذ بدنه نفوذ ایدوب اجساد سوزان
ایتدیکی کبی اکبادی دخی یا قوب بریان ایلر زیرا جهل نارد علم نور

اولدینی کی خصوصاً که علم حقائق اوله و جهل مجاہد و علم کفدر
 العلم حجاب دیدکاری جهلدن مجاہد معناسنه در مکر که بندار اهل
 اوله بوصورتده دخی حجاب اولان پندارد نفس علم دکل و بوندن فهم
 اولند بیکه علم معلومه کوره پرده اولان فافهم جدا * ناتوانی هیچ
 کس را بد مگو * پیش مردم هم زیاب خود مگو * بعض نسخده
 ناتوانی یرینه تا تو باشی دوشمشدر مالی بر در تامادام معناسنه مگویه
 ظر قدر و باشی جله سی خبر در و خبر مبتدائک صورۃ عینی و معنی
 غیریدر که قدرت معناسنی متضمن در پس حل صحیح اولور بد مگونک
 مفعول صریحی و هیچ کس را غیر صریحی در زیر را لام جاره
 معناسنه در عربی ایله تقدیری لاتقل قولاً فیما لوالحد من افراد الناس
 دیمکدر (پیش بآه عجمی ایله ایکنجی مگویه ظر قدر حرف جر
 دخی اکا متعلقدر) باب اصلنده مدخل الشیء معناسنه در صکه
 قیودر باب الیبت و باب الدار و باب المدینه کبی که مداخل
 امکانه در صکره علمده دخی استعمال اولندی مثلاً باب الطهاره
 دیرلر که طهارتک علمنه آنکه توصل اولور دیمکدر و ابواب
 جنت و ابواب جهنم دیرلر شول اسبابه که آنکه جنت و جهنمه
 توصل اولانه و شونسنه فلانک بابی در دیرلر اکا صاحبدر دیمکدر (خود
 خانک ضمه سی فتحه به اماله ایله او قنور بد ایله قافیه دن او توری
 (معنای بیت) بودر که تاسن سن اولاسن یعنی عمرک اولوب قادر
 اولدجه کسه به بد سویله زیرا بد زبان دیساده مذموم و آخرنده
 معذبر و هم خلقک اوکنده و یاننده کندی بابکدن سوز آچوب
 سویله یعنی ناسک کندی احوالککه اطلاعونه سبب اولاجق مذاکره
 باین سدایله و تمدح طریقله کلماتدن دخی حذرایت زیرا طمعون و مقتض
 اولور سن پس صدق کبی خاموش اول * معرفت داری کره در زربند *
 چون رسد مهمان برویش درمبند * بعض نسخده مغفرت خواهی
 دوشمشدر اولکبسی احمددر تقدیری داری معرفت میند کره در زر
 دیمکدر که داری معنای شرطی متضمندر اگر داری معناسنه پس
 میند جابه سی جزادر مصراع ثانی دخی شرط و جزادر مهمان رسدک
 فاعلیدر برویش ایکنجی مینده متعلق و در انک مفعولیدر (معرفتدن

مراد معرفت الیه و آخر و به در که معاده دائر در (کره کاف عجمی
 و رانک کسره لایله و هاء ساکنه ایله دوکم معناسنه در عقده کبی
 (زرد توند که اکتفا قییلندندر مراد زرد و سیم در) میند نهی حاضر در
 مصدری بستن در بغلق معناسنه مضارعنده سین نونه قلب اولوب
 بندد و بندنده دیرلر (در میندده در قیو معناسنه دری بند ایتک عدم
 مساعدده دن کلاه در نوجهله او اورسه (معنای بیت) بودر که اگر
 معرفت طورسک یعنی حقندن آگاه ایسک و معاده و قوفک اولوب
 محاسبه مال نه ایدوکن یلورسک التونه و کسه دوکم بغلقه بلکه حل
 عقده ایدوب مالکی راه حقه صرف ایله والا زه دن کسب ایتدک
 ونیه خرج ایلدک دیو مسئول اولور سن و حساب شدیدله محاسبه
 اولور سن چون قونق ایشیه و طوغه یلوب خانه که کلاه اتی کلاه
 قرشوله و قیوی انک بوزنه بغلقه ورد ایتد زیرا ضیفه اکرام ایتدک
 لازمدر که امر الاهی ایله جانب غیبدن کلور و باعث برکات اولور
 و ذنوب آنکه همراه اولوب صاحبی باردن قور تلور فافهم جدا
 * در صفت بخیل کوید * *

* سه علامت ظاهر آمد در بخیل * با تو کویم یاد کیش ای خلیل *
 سه علامت مبتدای و در ظاهر طرف و ظاهر آمدک فاعلندن حالد
 با کویمه متعلق (و یاد کیش عربی ایله احفظه معناسنه در) خلیل
 دوست دیمکدر شرحی بالاده در (معنای بیت) بودر که اوچ علامت
 بخیل و همسکده ظاهر کادی یعنی بخیل و خبیسک بخل و خسانسته
 اوچ علامت ظاهره وارد رسکا ای دوست اول اوچی سویلیسه یم
 حفظ و عمل ایله * اول از سائلان ترسان بود * وز بلای جوع
 هم لرزان بود * تقدیری اول بود ترسان از سائلان و هم بود لرزان
 از بلای جوع دیمکدر که اعرابی ظاهر در (سائلان سائلک جمیدر که
 ترک دانجی دیر سوال استعطائی معناسنه (ترسان صفت مشبهدر
 قور قغان معناسنه مصدری ترسیدن در که قور خچندر (لرزانده
 صفتدر در کن معناسنه مصدری لرزیدن در که در مکر (معنای بیت)
 بودر که بخیلک اولکی نشانی بودر که سائللردن قور قغان اولور و راست
 کلاه بکزی دوز و چپ و راست یوز چویر و دفعیله مفید او اور

وایکجهی علامتی بود که اچلق بلاسندن دزکن اولور یعنی اچ
 اولورسه دفع جوع ایچون خرج لازم کلور دیوالم واضطرایه دوشر
 پس کندی جوعی غصه سن چکن دنی نك آخره اطعام واحسان ایتک
 احتمالی اولوری قائله الله تعالی * چون رسد درره بخویش وآشنا *
 بگذرد چون باد وگوید مرجبا * بویتک اعرابی ظاهر در (خویش
 خاء مجحه نك کسری وواورسمبله خصم وقوم خویشاوند کبی) آشنا
 بلش مقابلی بیگانه در که یاد در (بگذرد بانك ضمی وذل مجحه ايله
 مضارع مصدری کز شدن در پریدن بریره یکمک معناسنه
 مضارعنده شین رایه قلب اولوب بگذرد و بگذرنده دیرل (مرجبا
 طائفه عرب اکرام مراد ایتد کلری مخاطبه مرجبا دیرل موضع رجه
 ضمله یعنی واسعه کلدك اگر قلیده واکر مکانه که سنك اوزر که ضیق
 یوقدر دیمکدر دیمش لردر که مرجبا دیمک ستندر زپرا جناب نبوتدن
 صلی الله علیه وسلم مرارا صادر اولمشدر وابتدا مرجبا دیمک ملوک
 بمندن سیف بن ذی یزن دن قالمشدر (معنای بیت) بودر که چونکه
 بخیل بولده خصم وقوم واشتایه ایریشه وملاقی اوله بندن برشی جر
 ایدرل دیو خوفندن بل کبی پکرو برقوری مرجبا دیر وانکه دفع ایدر
 زیرا انلره بالکلیه اجنبی معامله سن ایده مز سائر بیگانه لره ایتدوکی کبی
 والله الحفیظ * نبود از نانش کسی را فایده * کم رسد با کس زخوانش
 مایده * از فایده به متعلق وفایده نبودک فاعلی وکسی مفعولیدر کم
 محذوفه صفتدر که اول محذوف رسده مفعول مطلقدر عربی ايله
 قدیری بصل وصلای لایصل اصلا کما هو شان المسلم الشیخ
 وفارسیه ايله تقدیری رسد رسیدن کتر با کس رسده متعلق وجار
 ومجزور مایده بی بیاندر ومایده رسدک فاعلیدر (فایده یاء مثاله لغنده
 علمدن ومالندن تحصیل اولنان نسنه در فیددن مشتقدر که زیاده اولقی
 معناسنه در وعرفده فعل اوزرنه ترتب ایدن مصلحدن اول فعلک ثمره
 ونتیجه سی اولدیغی جهندن (خوان سفره در نتمک مرور ایتدی
 (مایده دخی یاء مثاله مبد دن در حرکت معناسنه مایده طعامدر
 واوزرنده طعام اولان سفره در واکر طعام اولمزه خوان در
 زیان وزنی اوزره (معنای بیت) بودر که بخیلک نانشدن وطعامندن

برکسه به فائده وثمره اولماز کرک لغارب وکرک اجانب وکرک اشنا وکرک
 بیگانه وانك سفره سندن کسه به طعام از ایریشور یعنی نادر واقع
 اولور که ضرورت قویه ده بولنور و بلکه کسه فی المثل اتمکی اوجنی
 امر محبوب دنیادن اویله کیدر نتمک پنی حید دیومشتهر اولان شخص
 بوالعجبندن احوال غریبه منقولدر و بعض حکایات دخی محلنده در
 * * در بیان حاجت خواستن گوید * *

* حاجت خود را مجواز زشت رو * انکه دارد روی خوب ازوی بجو *
 حاجت مجرک فاعلی وجار ومجزور بجویه متعلقدر انکه نك تقدیری
 نکسی در که بتد ادر ودارد جمله سی اکا صفتدر ازوی بجویه متعلقدر
 وبعد الجمله خبردر (زشترو صفت مشبهه در چرکین یوزلو معناسند
 (بجو بانك ضمیمه امر در زیر مضارعک اولی مضموم اولمسه اوزرنه
 داخل اولان بانك حرکتی دخی تابع اولور (معنای بیت) بودر که کندی
 حاجت ضروریه کی چرکین یوزلو کسه دن آرامه وطلب ايله بلکه
 اول کسه که کوزل یوزطوتر اندن استه وحیدینه کلور که (اطلبوا الخیر
 عند حسن الوجوه) یعنی حسن الوجه اولقی اعتدال مزاج و بعض
 اسباب ملایمه نك اثری در که غالبانده خواص شریفه ایداع اولمشدر که
 از جمله خو برویک قاضی حاجات اولوب ارباب ضرورنه بشاشت
 وجهله استقبالیدر * مؤمنی را باتو چون افتاد کار * تا توانی حاجت
 اورا برآر * مؤمنی راده را لام جاره معناسنه اولمغه افتاده متعلقدر کار
 افتادک فاعلیدر باتودخی اکا متعلقدر تقدیری چون افتاد کار مؤمنی را
 باتو دیمکدر تا توانی برآره ظرفدر حاجت انک مفعولیدر وبعد الجمله
 جزاء چون در مؤمنی راده یا وحدت ایچوندن (افتاد ماضیدر مصدری
 افتادن در دوشمک معناسنه وافتیدن دخی کلور مستقبلنده الف ویا
 ساقط اولوب افتد وافتنده دیرل (برآر براستعلا ایچوندن علی کبی تحسین
 ایچون زاید دخی کلور آر مدله امر حاضر دره مصدری آوردندن در
 کتورمک معناسنه مضارعنده آورد دیرل وتخفیفا حذف واوله آرد دخی
 دیرل که آر بوندندر آور اولکیدن اولدیغی کبی (معنای بیت) بودر که
 چونکه بر مؤمنک سنکه ایشی دوشدی وسکا متعلق مصلحتی واقع
 اولدی مادامکه قادر اولاسن انک حاجتی یوقر وکتور ویره براقه یعنی

حصوله کلمه سعی و اهتمام ایله زیرا مصالح ناسده بوائقی کنیدی
نفسه خدمتدن افضلدر شول جهتند که مصلحت غیره مجبور کبیر که
مرتبه فرزند و کنیدی خدمتده مختاردر که مرتبه نافله در فرض ایسه
نافله دن اقوی در و بردخی عندالصار فین مقصود اصلی نفسندن فنا
بولمقدر خدمت نفسانیسه ایسه وارلق کتورر * حاجت خود را جز
از سلطان نخواه * چون بخواهی یافت از دربان نخواه * حاجت
نخواهک مفعولیدر جز حرف استنادر بواسطه مفرغ دبرل تنکم
نظارتی مریورابتدی یافت کرچه ماضیدر و لکن ایکی فعلک اجتماعندن
فایده اولماغله بوراده و نظارتده مصدر معناسنه اخذ اولنور یافتن کی پس
یافت بخواهک مفعولیدر از ما بعدنه متعلقدر (دربان قیوچی در که پوی
کوزه در و بکر (معنای بیت) بودر که کنیدی حاجتکی هیچ بر فردن
استه الاسطان اعظمندن وانک حکمنده اولان اغنیادن طلب ایله
زیرا اغناری جهتیله تحصیل مراده قادردر چونکه حاجتک سلطانندن
بولسرسن و او قیودن وجوده کلمت ممکندر پس قیوچی دن و انک
حکمنده اولان ضعفا و فقرادن استه زیرا عاجزدر ناظر قدس سره
حسان الوجوه دن طلبی تقدیم ایلدی زیرا انک اسعاف مراده علامتی
ذاتی در سلطانک ایسه سلطنت و خزانئی اعتباریله در و بونده
اقطاب دخی داخل اولدی زیرا انلرک دخی اسماسی ذاتیه و کلیه در
و ظاهرده بد لرنده خزانئ یوغیسه دخی قلیلرنده مساعده به داعیه
اولیحق توجه و همت دل ایله سهولتله حصول پذیر اولور تنکم
جدید شده کلور (اذا خیرتم فی الامور فاستعینوا من اهل القبور) یعنی
من اهل القناء و حقک غیریدن اول غیره اسماء آیهیه ملاحظه سبله در
والا خلقک اغنیاسی دخی فقرادر قال تعالی (یا ایها الناس انتم الفقراء
الی الله) یعنی حقّه افتقارکی بلد کسه قنغی بابدن طلب ابتسک حقندن
طلبه راجعدر که باب اکا وسیله در * از وفات دشمنان شادی مکن *
از کسی پیش کسی دادی مکن * تقدیری مکن شادی از وفات دشمنان
دیمکدر که حرف جر شادی به متعلقدر و شادی مکسه مفعولدر
ایکنجی از دادی به متعلقدر دادی دخی مکسه مفعولدر پیش دادی به
طرفدر تقدیری مکن دادی از کسی پیش کسی دیمکدر (وفات موند

ونی دندر ضمه که برنسنه تمام اولوب غایبه ایرمکدر پس موده وفات
دید کلری عمرک تماسنده اولوق حسبله در و بوندن اخذ اولن دیکه
وفاتده تا اصلیه دکلدر فواتده اصلیه اولدیغی کی (شادی ده یا
مصدریه در شاد اولوق معناسنه (دادی ده یا مصدریه در طلب عدل
وداد معناسنه حاکم حضورنده ایسه داد و فریاد دیمک خصمنندن
شکایتدن ناشی اولمغله داد دالین ایله شکایت معناسنه ده استعمال
اولندی (معنای بیت) بودر که دشمنلرک موتندن مسرور اولوق ایلله
زیرا دوران سنی ده انلرک اردنجه چوق مدت البقومز بلکه (الدنیا
ساعه) موجبجه عمر دنیا بر ساعت کی گذر ایدر و کسه به بقاسی ارماز
پس بر ساعت عمر ایچنده کنیدی غن قویوب غیرک موثبله فرحنسک
اولقدن نه حاصل اولور مکر که مجده شکری موجب نسنه اوله
تنکم جناب نبوت صلی الله علیه وسلم غزوه بدرده سرابی جهلی
مقطوع کورد کده شکرا بش کره مجده ابتدیله و دخی کسه دن کسه
اوکنده و یاننده شکایت ایلله زیرا ضرری وار فایده سی بوقدر
مکر که عدل ایچون سلطاننه شکایت ایلیم سن و خصمکدن داد خواه
اولاسن و حالکی حقه عرض ایده سن و یا خلقه عرض ابتدو کک
صورتنده مرادک تشکی اولیه بلکه المکی دفع و برای تسلی اولاکه
اکا حکایت دبرل زیرا لسان عارفه شکایت دوشمز بعد ذابوینک
ماقبله مناسبی بوقدر ظاهر بودر که مختلربونی محندن رفع و ناعمله
وضع ابتلدر در و بوکاک اکثر مواضعی ملعه جهلا اولشدر والله علیم
بما یصنعون * * در صفت سخت دل میگوید * *
* سخت دل راسه علامت باقم * چون بدیدم روی ازوی تاقم *
تقدیری باقم سه علامت سخت دل ا دیمکدر که باقم ماضی متکلم
و حده در سه علامت انک مفعولیدر سخت دل اده را لام جاره
معناسنه در که یافته متعلقدر چون بدیدم جمله سی شرطیه در روی
تاقتسک مفعولیدر و از اکا متعلقدر و بعد الجملة جزا در سخت دل
صفت مشبهه در قاتی دلولو و پور کلو معناسنه و دقایقه کلور که
سخت محکمدر مقابل سست در که ککشددر سختک ترکیده معناسی
برکدر برک بوزلو دیمکدر یرده عجم سخت روی دبر بر کلکه قایلنی لازم

اولد بختن اوتوری مجازا قاتی به سخت دیرل قاتی ککشک دیمک برده
 عجم سخت سست دیر قاتیلغه سختی دیرل باقم مصدری یافتن در
 بولق معناسنه مضارعی باید کلور ناقم تاء مثناه فوقابه ایله مصدری
 تافتن دیر بوکک معناسنه مضارعی باید کلور معنای بیت) بودر که
 قاتی کو کلور کسه ایچون اوچ علامت بولدم چون اول سخت دلی
 کوردم آندن یوزمی بوکدم و چوردم اول اوچ علامت قیسمه دن
 اوتوری پس بر کسه دن اعراض ایتک قباخی حسبله در بوخسه
 بحسب الذات دکل و بویله دیمک دخی جائزدر که چونکه فکر ایندم کوردم
 اول اوچ نسته نك نهایت مرتبه ده قبیح اولدیغنی آندن اعراض وحذر
 ایلدم تا که سخت دل اولیام زیرا سخت دل اولان کسه کلام حق
 تأثیر ایتمز (ختم الله علی قلوبهم) زمره سندن اولور و سختلفندن
 بی مرحمت و شفقت اولوب اخر (و غضب الله علیهم) شراره لری ائک
 اوزرنه دخی صاحبور * برضعیفان باشدش جور و ستم * هم قناعت
 نبودش بایدش و کم * برجوره متعلق و جور باشدک فاعلی و شین مفعولیدر
 باقناعت متعلق و قناعت نبودک فاعلی و شین مفعولیدر ضعیفان ضعیفک
 جعیلدر مقابل قوی در بوراده مراد ضعف حالدر بوخسه ضعف
 بدن دکل (جور ظلمدر کوچ ایتک معناسنه اصلنده حقندن عدول
 ایتکدر) ستم دخی ظلم معناسنه در پس عطف تفسیری اولور قناعت
 قنعه رضادر (پیش بیه عربی ایله زاید) و کم ناقص در مقصود آرز
 و حقوق دیمکدر اصلنده قناعت آرز در ولکن آرز و حقوق یاننده برابر
 اولدیغن اشعار ایچون مقابلی ایله جمع ایلدی (معنای بیت) بودر که
 اول سخت دلت بر علامتی بودر که ائک ضعیفا و فقرا و بی نام اولنلر
 اوزرنه ظلمی اولور و کوچ طور زیرا فی المثل قلبنده مرحمت خلق
 اولنلر مشدر و بوشانی دخی بودر که ائک چوغه و آرز قناعتی اولماز
 یعنی ایکسی ائک یاننده برابر دکلر بلکه حقوق اولدیغنی زمان منبسط
 و آرز اولدیغنی وقتده منقبض اولوب نه کثیره شکر و نه قلبله صبر ایلدر
 زیرا قلبک حقه آشنائی یوق و سر قضا و قدر دن بی خبردر
 * موعظت هر چند کوی بیشتر * در دل سختش نباشد کار کر *
 موعظت کوی نك مفعولیدر بیشتر موعظه نك صغیردر زیرا تقدیری

هر چند کوی موعظت بیشتر دیمکدر که موعظه کثیره مراد در
 در دل کار کرک ظرفیدر کار کر نباشدک مفعولیدر فاعلی تحتیده ضمیر
 موعظله در (موعظت تاء طویله ایله عادت عجم اوزرنه در که زیاده
 دیمک یرده زیادت دیرل هم تاء طویله یازرلر و هم تلفظ ایدرلر پس
 موعظت ده تا خطاب ایچون دکلدر بلکه موعظه دیمکدر *
 و عظندن اسمدر (وعظ شول زجردر که تخریفه مقارن اوله و بعضیلر
 دیدیلر که وعظ قلبی ترقیق واثاره خشیت ایدر و جهله تد کیردر
 (چند عدد دن سوالدر کم معناسنه تمقدار دیمکدر) بیشتر بیه عربی ایله
 زیاده نك معناسنه زیرا ترادات تفضلدر پس بر نسته نك آرتوقلقلده
 فضلی بیسان ایتسلریشتی و افزوتی و اکسکلکده کتی دیرلر کار کر
 اولنکی کاف عربی و ایکنجی فارسیدر (کار کر مؤثر معناسنه در زیرا
 کار ایش و کرادات فاعلدر ایشجی معناسنه آهنکر د مر جی دیمک
 اولدیغنی کبی (معنای بیت) بودر که سخت دلت بر علامتی دخی بودر که
 هر نقددر زیاده موعظه سویلسک و نصیحت ایلسک دل سختنده
 مؤثر اولماز زیرا سنک خارا کبی در که سنکه باران تأثیر ایتدیگی کبی
 اکا دخی فیض پند کار ایتمز کویا اصمدر که اشتهز قال تعالی (ولهیم
 آذان لایسمعون بها) یعنی اذن که ضمه قولاقدر کلام حق کوش
 ایچون خلق اولنمش ایکن ما خلق له ده استعمال ایتما مکه اصم کبی
 اولورل سائر مشاعر و حواس و قوی دخی بویله در * هر که عاری
 باشدش از حسن و حیا * از پی حاجت به پیش اومیا * بو بیت دخی
 محالنده دکلدر بالاده نظائری صفته کرک ایدی ولکن ناسخلر بلا مناسبه
 یازلشدر در تقدیری هر کسی که باشد عاری از حسن و حیا میابه پیش اواز
 پی حاجت دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در (عاری عریاندر حسن
 بالاده ذکر اولنن روی خوبه اشارتدر تکم تفصیل مرور ایتدی (حیا
 انقباض نفسدر بر نسته دن که فعلنده لوم واردر کشف عورت و فعل
 معاصی کبی پس حیا به نجائته مؤدی اولان نسته بی ترک لازم کلور
 از پی تعلیل ایچوندر (پیش بیه عجمی ایله جهات سندن در قدام
 معناسنه که او کدر که مقابلی صو کدر (میانهی حاضر در مصدری
 آندن در کک معناسنه مستقبلا تنده میم بیه تبدیل اولنوب آید

وآینده دینلور پس اصلی مه آولور که تخفیفاً همزه بایه قلب اولمش
(معنای بیت) بود که هر کس که حسن و جمال دن عاری اوله و صبیح
الوجه اولیه حاجت ضروریه کدن اوتوری انک اوکنه و یانه کله
واکا عرض حاجت ایتمه زیر مقضی المرام اولرسن شول وجهدن که
زشت آدمک خساست و دنائت خواص و لوازمند و بی حیا و بی
ادب اولان دخی سنی صفر الیدر دایتم کدن اوتانمز آخر یاندن نهی دست
و محزون چقرسن * اهل دنیا را بمعنی مرده دان * تا نباشی همنشین
مردگان * تقدیری دان اهل دنیا را بمعنی مرده دیمکدر که اهل دنیا
دالک مفعول اولی و مرده ثانیه و بمعنی اکا ظرفدر و همنشین نباشی نک
مفعولیدر (اهل اهل الله خاصه الله در که حقه مضاف اولور ل و اهل
الآخرة خاصه الآخرة در که اکا نسبت اولنور و اهل الدنیا خاصه
الدنیا در که نسبتلری دنیا به در پس اهلیتده اشنالقی و انس اولمقلقی
معناسی وارد و وجهدن حقه اشنا و انس اولان جمله نک فوقنده در که
انده اجنبی لک و وحشت یوقدر اصلا و اهل آخرت حقدن اجنبی
و آخرتله اشنا و اهل دنیا آخرتدن اجنبی و دنیا لله اشنادر (معنی بوراده
صورت مقابلیدر اولنده بآ طرفیه در) تا تحذیر ایچوندر که صاقن دیمک
برده استعمال اولنور (معنای بیت) بود که اهل دنیا بی معناده و حقیقتده
میت بیل اگر صورتده و ظاهرده احیادن ایسه ده نکم اهل الهی و اهل
آخرتی زنده بیل اگر موتادن ایسه ده زیرا حیات و مماتده معتبر اولان
قلبک حالیدر انکچون قرآنده کافر دن میت ایله تعبیر اولمشدر
ایمندی آگاه اول و صاقن مرده لک همنشین و مصاحبی اولیه من
یعنی اهل دنیا نک حب دنیا لله قلبلری مرده اولمغله انلله صحبت
ایتمک همان مرده ایله صحبت کبی در پس بر قلبی آگاهله صحبت ایله
تا که بحکم الجوار انک حیاتدن سکا دخی حیات سریان ایده
* * در صفت قناعت کوید * *

* باقناعت ساز دائم ای پسر * کرچه هیچ از فقر نبود تلخ تر * باسازه
متعلقه در دائم اکا ظرفدر مصراع ثانی نک تقدیری کرچه نبود هیچ
تلختر از فقر دیمکدر که تلختر نبود فاعلی و جار و مجرور تلختر متعلقه در
واصل تقدیر کرچه نبود هیچ چیزی تلختر دیمکدر که هیچ چیزی نبود

فاعل و تلختر فاعلک صفتیدر اساز امر حاضر در مصدری ساختن در
دوزمک معناسنه مضارعنده خا زایه قلب اولنوب سازد و سازنده
دیرل مصدرفر عیسی مازیدن کلور ساز یراق معناسنه دخی کلور
یول یراقی و لوازمی کبی (کرچه بوراده عربی ده ان وصلیه برینه در
(فقر دن مراد فقر صوری در که غنا مقابلیدر یعنی عدیم المال و اهل
ضرورت اولمقدر (معنای بیت) بود که قسمته رضائله دوزل و قوشن
و کچن و دائم راه دین ده کند که یراق ایله اگرچه فقر دن آجی رق
وزهر ناک نسنه یوقدر انکچون خلق ماله میل ایدر زیرا فقر ذاتی اوزرنه
مجبولدر پس اگر فقر بر تلخ نسنه اولیایدی ماله میل ایتمز و طلبکاری
اولمزدی * هر سحر برخیر و استغفار کن * فرصتی اکنون که داری
کار کن * تقدیری برخیر هر سحر و کن استغفار دیمکدر که هر سحر
برخیره ظرفدر و مصراع ثانی نک تقدیری فرصتی که اکنون داری
کن کار دیمکدر که فرصتی مبتدا و اکنون داری به ظرفدر و بعد
الجمله مبتدایه صفتدر پس که نک تأخیری ضرورتله در والا موصوف
وصفت ارا سنده رابطه در و کن جمله سی خبردر و جمله خبریه ده
رابطه مبتدا محذوفدر تقدیری کار کن در آن فرصت دیمکدر (فرصت
ضمیه عزیدر نوبت معناسنه) (سحر حرکت ایله قبیل المصبح در که
کیچمه نک سدس اخیری در که عالم حقیقتدن اول وقتده فک قره
بعض تأثیرات نزول ایدر) (برخیز بر تحسین لفظ ایچون زاندر اوائل
مصادر و افعال اوزرنه ادخال اولنور) (خیر امر حاضر در مصدری
خیزیدن در ایاق اوزرنه فاعلی معناسنه مضارعی برخیز کلور
(استغفار مغفرت و ستر ذنوب طلب ایتمکدر) (اکنون فحمله شمعی
معناسنه تخفیف ایدوب کنون دخی دیرل (معنای بیت) بود که
هر سحر وقتده فراشکدن قیام ایله و آبدست آل و نماز قبل و توبه
و استغفار ایدوب و المستغفرین بالامحجار زمره سندن اول و وضوء
وصلوة اثناء بیتده درج اولندی زیرا فی الجملة احیاء لیل بولمغله
بی طهارت نضرع و نیاز و توبه و استغفار آثار صلحادن دکدر
و بر فرصت و نوبت که شمعی طور سن فوت اولمدن کار ایله یعنی
گذشته لره که خلیفه سن و نوبت حیات سکا دکشددر عمر کرانمایه نک

قدرنی بیل و غنیمت اكله و فائده لی ایش طوت که عمل صالحدر والا
 ناکاه کدر ایدوب راه عقبا به بی زاد کیدرسن و وقت تدارک فوت
 اولیحق کند که نوجهله چاره ایدرسن فافهم * همنشین خویش را
 غیبت مکن * غیر شیطان بر کسی لغت مکن * غیبت مکنک مفعول
 اولی و همنشین ثانسی در واصلنده مفعول بردر زیر غیبت مکن لسان
 عربی ده لا تغتب معناسنه در و مصراع ثانی دخی بویله در که لاتلعن
 علی احد غیر الشیطان دیمکدر که غیر احدک صفتیدر و لغت علی
 کله سیله مستعملدر (غیبت غین معجه نک کسریله در معناسی غایی
 بروجله ذکر ایتکدر که اگر اشدسه ملول و محزون اوله آنکچون مؤمنلر
 اوزرنه حرامدر زیر اذابی مشتملدر و قرآنده (ولا یغتب بعضکم بعضا)
 دیو تصریح بالنهی اولمشدر (معنای بیت) بودر که کندی مصاحب
 و جلبسکی غیبت اینه زیر ابلکه کوشنه کیروب متأذی اوله
 اذیت ایسه حرامدر و اشدوکی صورتده دخی امر منهی ارتکاب
 ایتش اولورسن و علی کل حال جزاء بد و تنزل بولورسن و بلکه
 همدمک اولیانلری اغز که اله ولسانه کتورمه مکر که فاسق اوله
 تنکم حدیثده کلور (لا غیبة لغاسق) اگرچه بعض عارفین بونفی
 نهی معناسنه اخذ ایدوب غیبت فاسقدن دخی منع ایتشدر و دخی
 شیطان دن غیری برکسه اوزرنه لغت ایلمه یعنی شیطاننه
 لغت ایله زیر لغتی نصله ثابتدر و شیطان انس دخی بویله در تنکم
 تنزیده کلور (شیاطین الانس والجن) یعنی انسک وارد لرنه دخی
 خبت ذایلرندن اوتوری لغت اولنور زیر شیطانله تعمیر اولندی
 و بونلر نظام لنفسه اولغله (الا لعنة الله علی الظالمین) دندلی
 و بعض صلحا شیطاننه لغت ایتدی دهانمی تلویث ایتام دیو و لیکن
 قاری قرآن مترجم حق اولیحق محل لغتی قرآنده نیجه لغت ایتش اولماز
 فافهم و بردخی بودر که اهل تمکین مراتب اوزرنه جاری در پس صدیق
 اولان مقام فرق و بقاده اثرنبوی و آثارا کامله اقتفا ایدر و دیمشدر که
 اکثر لغت شتمه محمولدر و الا محلی ایسه فها والا لعنه مر دود اولور
 پس بلا سبب و بلا محل لغتدن حذر کر کدر فافهم جدا * چون
 شود هر روز در عالم جدید * از کاهان توبه می باید کزید * هر روز

شودک فاعلی و جدید مفعولی و در اکا ظرفدر از توبه به متعلقدر توبه
 کزیدک مفعولیدر کزید کزیدن معناسنه بایدک فاعلیدر و بعد الجملة حزاء
 شرطدر (جدید عربی در یکی معناسنه عجم نودیر فتحله که حدیث الانساء
 اولان نسنه در (جد اصلنده قطع معناسنه در توبه جدید دید کلری
 قطعی قریب العهد اولغله در بورانددر که لیل و نهاره جدیدان دیرلر
 زیرا دائم تازه لنور) کزید کاف عجمینک ضمیمه ماضیدر مصدری
 کزیدن در که اورندلمکدر (معنای بیت) بودر که چون هر کون عالمده
 یکی اوله و تارلنسه کاهلردن توبه اختیار ایتک کرک یعنی توبه بی ده
 تازه ملک لازمدر زیر انسان خطادن خالی دکلدر مقصود کیجه و کوندز
 ولیکن احدهما ایله اخردن اکتفا ایلدی ولیکن روز که عرب یوم دیر آن
 غیر منقسمدن دخی عبارت اولور پس توبه رجوع دائمه محمولدر کرک
 کیجه و کرک کوندز و رجوع دائم توبه عارفین در زیر انلر طرفه العین
 حقدن غافل و منفک اولماز لرفافهم * هر کرا ترسی نباشد از خدا *
 * حق بترساند زهر چیزی ورا * بونک تقدیری دیمکدر که هر کسی که
 اورا نباشد ترسی از خدا بترسانیدن حق زهر چیزی ورا پس هر کسی
 مبتدا ترسی نباشدک فاعلی اورا مفعول غیر صریحی زیرا را لام جاره
 معناسنه در از ترسی به متعلقدر و بعد الجملة که رابطه سیله مبتدایه
 صفتدر حق بترساندک فاعلی و حرف اکا متعلق ورا انک مفعولیدر
 اصلنده اورا در ترسی اخرنده یا زاید در ترس فتحله قورخودر خوف
 معناسنه و حلیمی ده کلور که ترسیدن لفظدن اسم مصدر در ترسیدن
 قورخودر بترساند متعددی در مصدری ترسانیدن در قورختمق
 تحویف کبی (معنای بیت) بودر که هر کس که انک حقدن خوفی
 اولیمه و غضب و عقابندن حذر قلیله حق تعالی آتی هر شیدن
 قورخیدر و فزعه دوشور و ربوندن فهم اولندیکه شول کسه که الله
 تعالی نک جلالی و هیبتدن خوف ایده و اسماء قهریه سنی ذکر ایدوب
 مؤاخذه سندن خشبته دوشه جمیع اشیا اندن تهیب ایلر و کندی
 آنلردن امن اوزرنه اولور مکر که خوفله مأمورا ولدیغی کسه دن
 خوف ایده الله تعالی دن خوف ایتین کبی قال الله تعالی (یا موسی خف
 من الذی لا یتخاف منی) فافهم * تا توانی حاجت مسکین برآر *

* تابرارد حاجت را کردگار * تا توانی برآره ظرف و حاجت برآرک
مفعولیدر کردگار برآردک فاعلی و حاجت مفعولی و جمله سی تعلیلیه در
مسکین من لاشیء له معناسنه در مراد مطلقا فقیر وضعیفدر کردگار
کاف اولی نك عربیتی و کسر یله و ثانیه نك بحسبیتی ایله فعال معناسنه در که
الله تعالی در تنکیم بالاده شرح اولندی (معنای بیت) بودر که مادام که
قادر سن مسکین و فقیر وضعیفک حاجتن یوقاری کتور یعنی ضرورت
دفع ایله و مراد کی روا قیل و دستگیری اول تا که فعال لما یرید اولان
الله تعالی سنک حاجتکی برده قومیده و رفع ایدوب وجوده کتوره زیرا
(انما هی اتمانکم ترد علیکم) موجبجه هر کس عملنه کوره بولور محسنه
احسان و مسینه اساءت اولنور تنکیم اسم عدلک حکمی بودر فافهم
* هست مالت جمله در کف عاریت * کر بماند از تو باشد زاریت *
هست بوراده است معناسنه تقدیری مالت جمله عاریت است در کف
دیمکدر که مالت مبتدا و جمله آنی تا کیددر عربی ایله تقدیری مالک
کله دیمکدر پس مالت ده تا خطاب ایچوندر و عاریت خبر و دراکا ظرف
و قیددر مصراع ثانی شرط و جزا در از بمانده متعلقدر زاریت باشدک
مفعولیدر حذف مضافله تقدیری سبب زاریت دیمکدر که یا مصدریه
و تا خطاب ایچوندر کف اصلنده تشبیهله در ال آیه سنده مشهوردر
ولکن یده دخی اطلاق اولنور کافی القاموس عاریت ده یا اصلنده
مشدددر و تا اصلیه در عادت عجم اوزر نه طویله یازیلور و تلفظ دخی
اولنور عرب عاریه دیر قاموسده کلور که عاریه تشبیهله در تخفیف
دخی اولنور بین الناس تداول اولنان نسنه در جمعی عواری کلور
تشبیهله و تخفیفله ذکره فی العور علی انها و اویه و عربک تعاونا عواری
دیدکری اکادالدر و تعاونا تداول و تنادب معناسنه در کویا برنوبت
عبر و برنوبت مستعیر ایچون اولور و فقهده کلور که عاریه بلا عوض
تملیک اولنان منفعتدر اگر عوضله اولور سه اکا جاره دیرلر (معنای
بیت) بودر که سنک الکده اولان جمله مالک عاریه در که سندن استرداد
ایدرلر و یانکه قالماز اگر اول مال سندن صکره قالمور سه نالان و کر یان
اولغنه سبب اولور پس خلافت حقله اول مالی محسنه تسلیم ایله
و ضروری الکدن چقمندن اختیار کله اتفاق ایت قال الله تعالی

(وانفقوا عما جعلکم مستخلفین فیہ) یعنی سرزده اولان مال اصاله
سزکد کلددر بلکه سز وکیل و خلیفه سز که طرف حقندن بطریق
العاریه و الامانه متصرف سز بوجهندن حقک مالی راه حقنه ینه
امر حقله اتفاق ایدیکوز اشد بومعنادندر که عارف بومال حقکدر پس
بکانک زکاتی و یرمک لازم کلز دیه مز زرا حق زکاتله امر ایتمشدر
بومعنادن خلافت زکوة و یرر فاعرفه * عاریت را بازی باید سپرد *
* هیچ کس دیدی که زر باخود ببرد * عاریت سپردک مفعولی و سپرد
دخی سپردن معناسنه بایدک فاعلیدر هیچ کس مابعدنه مفعولدر زر
بیردک مفعول صریحی و باخود غیر صریحی در و بعد الجملة که
رابطه سببه هیچ کسه صفتدر (سپرد سین مهمله و باء عجمینک ضمدر یاه
ماضیدر بوراده مصدر معناسنه در که اصمریق و طیشرمق معناسنه
تسلیم کی مضارعنده سپارد دیرلر الف زیاده سببه و بلا الف سپرد
دخی جائزدر دیدی مضارع مخاطبدر که استفهامی منضمدر (زر
خصوص اوزر نه آلتوندر بوراده مطلق مالدن عبارتدر ماقبلی
قرینه سببه زر تخصیص اولندیفی قلبه سائرندن الصق و ادخاره اوفق
اولق حسبیهله در (معنای بیت) بودر که عاریتی کبرو یعنی صاحبنه
طیشرمق و تسلیم ایلک کر کدر یعنی معبر اولان کسه عاقبت عاریتی
مستعیر النذن استرداد ایتلودر انکچون عرب تعاونا العواری دیدی
یعنی ایدی ناسده اولان امورک جمله سی کرک اموال و کرک مناصب
عواری در که نوبت بنوبت تعاونا و تداول اولنور و برکسبه باقی قالماز
و هیچ کسه بی کور دکی که مالی کندیهله بله قیره کوزدی یعنی کوزمدک
پس مالک استصحاب اولندیفی اولمحق عاریه اولان نسنه بی بخدر
دیمک کذب کی در و موجودی مصروف قلماق خطا در و دنیا به تعلق
ایتمک غرور و غفلتدر * حاصل از دنیا چه باشد ای امین * نه کزی کر باس
و بک پاره زمین * چه باشد حاصل از دنیا دیمکدر که چه اسم استفهام
و مبتدا در عربی ایله ای شیء دیمکدر حاصل باشدک مفعولی و جار
و محرور حاصله متعلقدر عربی ایله تقدیری ای شیء یکون حاصله
من الدنیانه کزی حاصلی بیاندراشد از دنیا نه کزی دیمکدر بو تقدیر
اوزره حاصل فاعل و نه کز مفعول اولور کر باس تمیزدر پاره نه کز

اوزرنه معطوفدر زمینانی بیاندرو فی الحقیقه تقدیری و باشد یک پاره
 زمین دیمکدر (امین خائنك مقابلی در که امانته وجه شرعی اوزرنه
 متصرفدر مراد امین دین و دنیاسدر) نه نونك ضمی وهانك سكونيله
 طقوز در نه فلك دیرز افلاك تسعه معناسنه کزی ده یازایده در (کز
 کاف عجمی وزاء عربی ایله آرشون دیمکدر ذراع کبی آرش دخی
 بویه در همزه نك فحی و رانك کسر یله نكیم بعض نسخ ده واقع
 اولمشدر) کر باس قیلن ایضدن اولان ثوبدر قاموسده کلور که
 کر باس معربدر فارسبسی فحله در تغییره سبب فعلال وزنی نك خرت
 وندرقی در یک پاره زمین برقطعه یردیمکدر که قبردر زمین بالاده شرح
 اولمشدر (معنای بیت) بودر که ای مؤمن امین دنیادن و متاع دنیادن
 نه حاصل اولور یعنی غایبنده حاصل نو اور طقوز ارشون بیاض پنبه بزی
 اولور که کفندر و بر پارچه یر اولور که قبردر یعنی لباسك و یتاغك کفن
 وقبر اولوب ماعداسی الکنن حقر و غیر یلرک تصرفنه داخل اولور
 پس بومعنی خاطر که راسخ اولوب اکا کوره تدار کده اول قال تعالی
 (ولاتنس نصیبك من الدنيا) بعض اهل تفسیر دیمشدر که نصیبدن
 مراد کفن در یعنی قارون که بوقدر خزائنه مالک اولدی و دنیادن
 نصیبی برکفن اولدیغی بلمدی و آخر خسفله جزاسن بولدی بوراده
 ناظم قدس سره طقوز ذراعی تصریح ایلدی زیر امانته کفن و حیاتده
 ثوب کیدر که بحسب الغالب جاءه طقوز ارشوندن حاصل اولور
 وقبر خصوصصنده یک پاره دیدی زبرا میتك طول وقصرنه کوره در
 و بردخی یک پاره بر مقدر دیمکدر و بعض نسخده دوسه کز زمین
 دوشمشدر ولکن ناسخلرک تصرفاتنددر صحیح اولان اولکیدر فافهم
 * هر چه دادی در ره حق آن تست * و آنچه ماند آن بلای جان تست *
 تقدیری هر چیزی که دادی در ره حق آن تست و آن چیزی که ماند
 آن بلای جان تست دیمکدر که چه لفظی ایکی محمله دخی چیز معناسنه
 و مبتدادر دادی و بعد الجملة محذوف اولان که رابطه سیله مبتدایه
 صفتدر آن تست کسر نوله خبردر و ماند جمله سی دخی ایکنجه چیزه
 صفتدر آن مبتدایه ثانی در بلا خبر و بعد الجملة چیزه خبردر (آن تست
 سنکدر دیمکدر آن آن انکدر ازان منست بنکدر ازان ماست بزمدر

(معنای بیت) بودر که هر نسنه که حق بولنده یعنی رضاء حق
 ایچون و یردك اول سنکدر یعنی آخرتده انکله منتفع اولور سن و اول
 نسنه که سندن صکره قالدی اول سنك بلای جانکدر زیرا محاسبه
 اولور سن و انفاقك دخی غرض نفس ایچون و سبیل شیطانده اولسه
 اولدخی مال مدخر کبی مضر در زیر صاحب المال زره دن کسب ایتدی
 وزره به صرف ایلدی و نیچون انفاق ایتدی دیوجه سندن مسئولدر
 فافهم * هر که بانك زحق راضی شود * حاجت اورا خدا قاضی شود *
 تقدیری هر کسی که شود راضی زحق بانك شود خدا قاضی حاجت
 اورا دیمکدر که زحق راضی به و بادخی اکا متعلقدر خدا ایکنجه شودك
 فاعلی وقاضی مفعولی و حاجت قاضی نك مفعولدر مفردات ظاهر در
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که حق تعالی دن آزه راضی اوله خدا
 انك حاجتی آضا و حکم ایدیی و کن خطاییه وجوده کنور یچی اوله
 ورزقی اکسك اولیه و آزی چوق اوله و یا خود اهل رضا اولان کسه نك
 جمیع حاجاتی مقضیه و مستجاب الدعوه اوله بونده اهل قناعت
 و رضانك نفسی مؤثر اولغه رمز و اردر زیر قسمته رضا حقدر رضادر
 و حقه اولان من کان لله کان الله له و فقجه هر خصوصصنده مساعدده
 اکپیه دن خالی دکلدر * هست دنیا بر مثال خانه * بکدر ازوی کرئو
 خود مردانه * بوییت اکثر نسخده بوقدر و موجود اولان نسخده دخی
 خانه یرینه جیفه یازمشدر فاما صحیح دکلدر زیرا قافیه درست اولان
 (هست است معناسنه ادات خبردر که بحسب المعنی آخر مصراعده
 قیددر تقدیری دنیا بر مثال خانه ایست دیمکدر که دنیا مبتدا و بر مثال
 خبردر و یا خود هست حاصل و کائن معناسنه مقدم خبر و دنیا مؤخر
 مبتدادر بکدر ازوی جزاء مقدم و مابعدی شرط مؤخر در تو مبتدا
 و خود آئی تأکید و مردانه خبردر مثال بر نسنه نك صفتی در خانه ده
 یازایده و یا وحدت ایچون خانه دن مراد مسافر خانه در مردانه ده
 یا خطاب و یا نسبت ایچوندر (معنای بیت) بودر که دنیا بر مسافر خانه کبی
 در که خان کبی قونان کوچر پس سندنخی اکا تعلق کوسترمه و اورادن کج
 اگر مردان حقه منسوب ایسک یعنی اگر علوهیتك واریسه و منزل مراد
 وصول دلر سک بول اوزرنده قونمه و زوی اندکسه دخی شول بر آخاج

سایه سینه نزول آیدن کبی اول که اوراده اقامت ایله کوچ کیت
 * هست دنیا بره شال قنطره * بگذر از وی کرتوداری روبره *
 بونک دخی اعرابی اولکی کبیدرتوداری نک تحتند ضمیر خطابی تا کیددر
 روداری نک مفعول صریحی و بره غیر صریحی در قنطره عربی در که
 کوپری معناسنه بعضی علما انی طاش کوپری به تخصیص ایتشد
 جسرا عمد بره ده با حرف تعدی دیدکلیدر که تعلق مجرایچوند
 (ره هاء ساکنه ایله یولدر بوراده قافیه ایچون اسکان اولماز و اگر
 اسکان اولنورسه قنطره ده دخی لاجل الضروره اسکان اولنور) معنای
 بیت) بودر که دنیا بر کوپری مثالی اوزرنه در یعنی کوپری به بکزر
 نسنه در که محل قرار دکل بلکه محل عبورد رایمدی سن اول کوپری
 اوزرنده طورمه واندن کذرایله اگر یوزنی یوله طور سن یعنی اگر
 رهرو و طالب منزل ایسک یولجی یولده یراشور دیدکلی کبی سندخی
 یولکه کت و محل اقامت اولیان یرده اقامت ایله نیکم حیشده کلور
 (کن فی الدنيا کانت غریب او عاب سبیل) بوندن مقصود ماسوادن
 قطع علاقہ و وصل مولایه عزیمت واسبابنه تشبیهدر * هر که سازد
 بر سر پل خانه * نیست او عاقل بود دیوانه * تقدیری هر کسی که
 دیمکدر که خانه سازدک مفعولی اولوب بعد الجملة هر کسی به صفتدر که
 هر کسی مبتدادر مصراع ثانی نک عربی ایله تقدیری افس هو عاقل
 بل یکون مجنونا دیمکدر که اولفظی نیستک فاعلی و عاقل مفعولی
 و بعد الجملة خبر در مابعدی تصریح بماعلم التزاما قیبلندندر که معنای
 اضرابی مشتملدر پل باء بحمی ایله اکثر لغاتده باء مضمومه ده درج
 اولمشدر و لکن نعمه الله فتحه ده دخی یازمشدر (پل کوپری در کوپری
 باشی اوزره دیمک کوپری اوستنده دیمکدر زیرالسان عامه ده کوپری باشی
 کوپرنک ایکی طرفیدر مقصود ایسه بود کلدلر بلکه کوپرنک باشی
 اوزره در که خلق اوسته و باشنه بصوب کچرلر خانه ده یازیده در دیوانه ده
 کبی (معنای بیت) بودر که هر کسه که کوپری اوستنده خانه دوزه و او بنا
 ایلیه اویکسه عاقل دکل بلکه دیوانه در زیر اناسی محله در کلدلر و حضرت
 عیسی علیه السلام بیورمشدر که (الدنيا قنطرة فاعبروها ولا تعمروها)
 یعنی دنیا بر کوپری کبیدر پس اوزرنن عبورایدک وانی غارت ایتک یعنی

اوزرنده بنا قومکز و محل ذمده کلور که سیدوا شدیدا واملو بعیدا یعنی
 اهل دنیا طول امله دوشوب شدادی بنالر قوردیلر و عمارت لرایلدیلر
 و دیاده مخلص اولق اعتقادنی ایهام اتدیلر بواعتقاد ایسه خطا و بوحال
 ایسه غفلت محضه در * از خدا نبود غنا جستن روا * هست مؤمن را
 غنا رنج و غنا * تقدیری نبود جستن غنا از خدا روا غنا رنج و غنا است
 مؤمن را دیمکدر که جستن نبودک فاعلی و روا مفعولیدر غنا جستنک
 مفعولی و از خدا کامتعلقدر و ایکنجی غنا مبتدا و رنج خبر و مؤمن را خبره
 متعلقدر زیرا لام چهاره معناسنه در و هست بوراده است معناسنه در که
 معناده آخر مصراعه قید در جستن ضم جیم عربی ایله استمکدر
 مضارعنده سین واو ویایه قلب اولوب جوید و جوینده دیرلر اگر چه
 مصدر جویدن دخی کلور و لکن مصدر فرعیدر و بعضیلر فرق ایدوب
 جویدن آرامق و جستن استمکدر دیمشدر تکم جستن وجود دیرلر و لکن
 آرامق معناسنک مالی دخی طلبدر غنا عین مهمله نک فتحله عربی در
 نصب معناسنه نصب اصلنده حرکتدن حاصل اولان تعبدر و لکن
 بوراده مطلق غنا تعبدر (معنای بیت) بودر که خدادن غنا و دولت
 طلب ایتک روا و جائز اولماز یعنی اهل آخرت یانده رایج نسنه دکلدر
 زیرا غنا و مال مؤمن کامله رنج و زحمتدر رنج و تعب ایسه باردر
 و انسانک اوزرنده بار آخرت واریکن باردنیا و غم و غصه ماسوایی نیلر
 و اسم غنی چکمک غناء نفسی بولق ایچون در یوخسه غناء دنیایی
 وجدان ایچون دکل و بن عهده غنادن کلورم دیمک قوری دعوادر
 و طریق فقر طریق نبوی در * فقر و درویشی شفای مؤمنست *
 * زانکه اندروی صفای مؤمنست * فقر مبتدا و شفا خبردر و اندروی
 مقدم خبر و صفا مؤخر مبتدادر مصراع ثانی نک تقدیری زان سبب که
 اندروی هست صفاء مؤمن دیمکدر که اولکی است اصلی اوزرنه در که
 در معناسنه در و ایکنجی است هست معناسنه در و واردر دیمکدر
 انکچون معناده آخر خبره قید در وجهله سی تعلیلیه اولور درویشی ده
 یا مصدریه در پس فقر و درویشی بر معنایه در فقیر و درویش
 بر معنایه اولدیغی کبی شفا کسرله شفا ندر فتحله که طرف معناسنه
 و مر صندن شفا دیدکلی طرف سلامت بولمقدر (معنای بیت) بودر که

فقر و در ویشلاك مؤمنه شفا در اول سیدنکه اول در ویشلكه مؤمنه
 صفا و اردر یعنی مؤمنك قلبی کدورت ماسوا لیه پاس طومش و مؤمن
 انك غم و غصه سیله مر یض اولق مرتبه سینه یتش و فقر و فاقه
 اول کد ورتی ازاله ایتکه صیقل کبی در زیر ابتلا در ابتلا ایسه
 جلاء دله و سیله در والا انبیا و اولیا مبتلی اولمزدی و جلاء دل دخی
 عکس انوار آلهیه بی مستلزمدر که مقصود بالذات نور تجلینك
 انعکاسیدر پس بوصفا حاصل اولیق مرض غصه به دخی شفا
 حاصل اولور * مال و اولاد بمعنی دشمنند * کر چه نزدیک
 تو چشم روشنند * مال مبتدا بمعنی اکاظر قدر دشمنند خبر در آخرنده
 ند ادات جمع در کر چه عربی ده ان وصلیه یرینه در نزدیک ظرف در
 عند معنای سبب و ظروفي محذوف در کر چه مال و اولاد نزدیک تو
 تقدیرنده در که چشم اول محذوف خبر در چشم روشن نور دیده
 معنای سبب اصلی سبب روشنایی چشم در و جاز در که بطریق
 المبالغه اوله تکمیل در لفلان کسیه بنم کورر کوزم و طوتر المدر (معنای
 بیت) بودر که سنك اموال و اولادك معناده و حقیقتده دشمنلدر زیرا
 طریق رهنلدر اگر چه سنك یا نکهده دیده لریکک سبب روشناسیدر
 و یا خود سنك روشن دیده لریکک کویا دنیا به انلریله نظر ایدرسك
 و اولاده قره العین دیرلر زیرا کوزلر انلرله ساکن اولوب غیریه نظر
 ایتزلر و یا خود انسان انلرله مسرور اولور * انما اموالکم را یادگیر *
 مال و ملک این جهان را یادگیر * یادگیر از کر معنای سبب انما اموالکم
 بحسب اللفظ اکامفعول اولور مراد (انما اموالکم و اولادکم فتنه آیتك
 مضمونیدر اولکی یاد یاء مثاله ذکر معنای سبب ایکنی باء موحدده ایله
 یل معنای سبب کبی مال و ملک جهانی بونده ریحه تشبیه وارد
 زیرا ریح کبی تیر کذرایدر و هیچ بر فردک یدنده باقی قالمیوب صاور یلوب
 کیدر (معنای بیت) بودر که (انما اموالکم و اولادکم) آیتنی ذکر
 و مضمونی فکر ایله زیرا الله تعالی بوا یکسنی فتنه قلمسدر که عبادی
 انلرله امتحان ایدر تا که حقه مشغولله غیره مشغول بری برندن ممتاز
 اوله و بوجه انك مال و ملک کنی یل طوت یعنی یل کبی عدایله که
 سریع الانقضا و وجودی عدم مثابه سنده بر موهوم نسبه در و آقار

صوبه طیناق اولمدیغی کبی اسریله دخی اعتماد یوقدر فافهم
 * مر دره را بود دنیا سود نیست * هرگز اندیشه از نابود نیست *
 بود دنیا مبتدا مر دره اکامتعلقدر زیرا را لام جاره معنای سبب در سود
 مفعولیدر نیستك عربی ایله تقدیری پس مفید دیمکدر بعد الجملة
 خبردر و بویله دیمك دخی جائزدر که نیست مر دره را بود دنیا سود
 مصراع ثانی نك تقدیری هرگز نیست اورا اندیشه از نابود دیمکدر که
 اورا نیستد متعلقدر اندیشه فاعلیدر حرف جر اندیشه به متعلقدر عربی
 ایله تقدیری پس له فکر و غم من المعدوم اصلا ای فی وقت من الاوقات
 او معنای پس له ذلك لاجزیا و لا کلیا مر دره سالک راه حق در بود
 وجود در که وارلقدر نابود مقابلیدر که یوقلقدر (معنای بیت)
 بودر که سالک راه حق ایچون دنیاك وجودی مفید دکلدر یعنی انك
 وارلغندن اکافر ح کلز و هرگز یوقلقدر دخی غم و غصه سی یوقدر
 اصل نه وارلغند سو بنور و نه خود یوقلغنه یرینور قال تعالی
 (لکبلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم) وجهی بودر که
 عارف بالله رسم سوایی صحیفه خاطر دن تراش ایلش و نقش اضافاتی
 سلس در بوجهندن حقندن غیر قیدی یوقدر * هر کرا از صدق دل
 صافی بود * خرقه و لقمه کافی بود * تقدیری هر که بودا ورا دل
 صافی از سر صدق بود خرقه و لقمه کافی دیمکدر که اورا بودك مفعول
 غیر صریحی و دل فاعلی و صافی مفعول صریحی در و از صدق
 صافی بی تعلیلدر خرقه بودك فاعلی و کافی مفعولیدر صدق سرا
 و علانیة حقه موافقتدر فی الحقیقه شوا یب صفات نفسانیه دن
 تخلصدر صفودخی شوبدن خلوصدر خرقه ده یا وحدت ایچوندر
 لقمه ده کی کبی (خرقه اصلنده بر پاره بزدر صکره در ویشلر حبیه سنده
 استعمال اولندی بز پاره لریله مرقع اولمغله صکره مرقعه و غیر مرقعه
 اطلاق اولندی لقمه لقمه دن در فتحله ابتلاع معنای سبب (لقمه ضمیه
 و فتحله ابتلاع ایچون تهینه اولمان نسبه در) کافی کفایتدن در کفایت
 اول نسبه در که انده سد ضرورت و بلوغ مراد اوله (معنای بیت)
 بودر که هر کسیه که صدق او جندن قلبی صافی اوله یعنی اهل صدق
 اولدیغندن اوتوری آینه قلبنده کدورت اولیه اول کسیه بر خرقه

و بر لقمه کفایت ایدیحی اولور یعنی تزیین و تنعم قیدنده و غنمده اولماز بلکه غداء سرسری و خرقة درویشانه قائل اولور ناظم قدس سره بوراده مسکنی ذکر ایتدی زیرا مسکن عند اهل التجرد ضروریاتندن دکلدر بلکه مغاره لده و خرابانده اولمق دخی قابلدر مکر که ستأهل و صاحب العیال اوله بوصورته مسکن ضروری در * انکه در بند زیادت میشود * دور آن اهل سعادت میشود * تقدیری آن کسی که میشود در بند زیادت میشود دور از اهل سعادت دیمکدر که اعرابی ظاهر در بند قید معناسنه در زیادت عادت عجم اوزرنه تاء طویله ایله مرسوم و ملفوظدر اهل سعادتدن مراد سعادت عظمی صاحب لریدر که توفیق الکهی کمال ذاتی لرنه مساعده ایتشد در که انلر مقربون در (معنای بیت) بودر که اول کسه که خرقة و لقمه و جرعه دن زیاده قیدنده اوله اول کسه اهل سعادتدن یعنی انلرک مقاماتندن ساقط و قرب لرنندن بعید اولور زیرا هر کس تجردنه و مقرر بونه مناسبت معنویه سنه کوره بولور * بندکان حق چو جازا باختشد * اسب همت تاثیریا تاختشد * تقدیری چو باختد بندکان حق جازا تاختشد اسب همت تاثیریا دیمکدر که بو تقدیردن اعرابی ظاهر در باختد جمع ماضیدر مصدری باختن در اوینامق معناسنه مضارعنده بازد و بازنده دیرلر و مصدر فرعیسی بازیدن کلور که بودخی مستعملدر همت بالاده شرح اولمشد در ثریا روتدن در کثرت معناسنه زیرا ثریا یدی عدد یلدد در که آلتبسی ظاهر و بری خفی در واصلنده اون ایکیدر که یدنجبسی ایله عرب امتحان ابصار ایدر و اون یکی به ورنجه رسول الله صلی الله علیه وسلم محسوس و غیره غیر محسوسدر زیرا حدت بصیر اعتدال مزاجه تابعدر مزاج نوی ایسه اعدال مزاجه ایدی تاثیریه ناانتهاء غایت ایچوندی حتی کبی تاختن چایمقد در که قوشمق و ایوبک دخی دیرلر مضارعنده خازیه قلب اولنوب نازد و تازنده دیرلر و مصدر تازیدن دخی کلور که مصدر فرعیدر (معنای بیت) بودر که حق قوللری یعنی عید محض حق اولنلر چونکه جانلرک اوینادیلر و میدان فتنایه سرلرن قویوب و جوددن ال یودیلر فرس همتی اولکر یلددنه دك سکر دیلر یعنی چایدر دیلر و لکن سوق

معناسنی متضمن اولوب سور دیلر دیمک اولمغله لازم متعددی مقامنده استعمال اولندی مقصود علوهمت و عالم قدسه حرکتلرن بیاندر زیرا ثریا و عبوق و امثالی علوده مثلدر نیکم من الثریا و این الثریا من ید المنطاول دیرلر و بوندن مفهوم اولدیکه علی عظمیه وصول و حرم حقیقه دخول عناء سرسقلیه نك احکامندن خروج و بلکه جانندن دخی فتنائله حاصل اولور و الا جان وجهائی و یرمین بوی جاناندن نه آلور و تجارتندن نه بولور فاعرفه * تانبازی درره اوهرچه هست * انچه می باید کجا آید بدست * بونک تقدیری تانبازی درره اوهر چیزی که او هست کجا آید بدست انچه می باید دیمکدر که تامادم معناسنه در (نبازی فعل مضارع مخاطب منفی در و در ا کا ظرفدر و هر چیزی مفعولدر و او هست مبتدا و خبر اولوب هر چیزی به صفتدر (هست موجودست دیمکدر) انچه یعنی آن چیزی که می باید جمله سی آیدک فاعلیدر (بدست آیده ظرفدر) (معنای بیت) بودر که مادام که انک یعنی حقیق یولنده هر نه که وارد موجودی اوینامیه سن و جان و باشی فداقلیه سن اول نسنه که کرکدر و لازمدر قنده اله کلور یعنی کلر مقصود بودر که افنای وجود ایتد کجده وصل الکهی حاصل اولماز پس سن ا کا وجود فانی بی بذل ایدر سن اولدخی سکا و جود باقی اعطا ایدر که اخذ منهم و اخذوا منه دید کلری بودر * * در فضل سخا گوید * *

* در سخا کوش ای برادر در سخا * نایابی از پس شدت رخا * در کوشه ظرفدر ایکنجی در آئی تأکیددر رخا بیابی نك مفعولی و جار و مجرور ا کا متعلقدر و بعد الجملة تعلیلدر (سخا بالاده سبق ایتدوکی اوزره علی قدر الحاحه اولان عطادر که رأی معطی به مفضوضر (کوش کاف عربی نك ضمیمه امردر مصدری کوشیدن در دور شمع معناسنه (پس باء عجمی ایله صکره وارد معناسنه (شدت اشتداددن اسمدر سخت اولمق معناسنه (شد فتمحه عقد قوی در فرج بعد الشده دیرلر غم و محنتدن صکره کشف معناسنه (رخا فتمحه و خاء عجمه ایله عربی صدر سعة العیش معناسنه اکثریا رخا و شدت بری برینک مقابله سنده ذکر اولنور کما ورد فی الحدیث (تعرف الی الله فی الرخاء

يعرفك في الشدة (معنای یت) بود که ای برادر سخایه چنانش سخایه
تا که شد تدن و قطن صکره رخا و سعت عبش بولاسن یعنی غم
و غصه دن نجات بولوب مسرور و خندان اوله سن مقصود جود
و سخاوت بولوب معنای مؤثر اولدیغی بیاند زرا سخاوت محاجه
شرح صدر و ارور جزا ایسه عمل جنسنددر فی المثل کما تدین تدان
فاهم * باش پیوسته جوانمردای اخی * زانکه نبود دوزخی هرگز سخی *
پیوسته باشه ظرفدر دائما معنایه جوانمرد مفعولدر زانکه تعالیدر
زان سبب که معنایه هرگز سخی نبود فاعلی و دوزخی مفعولدر
(پیوسته اولاشق دیمکدر متصل کبی) جوانمرد اصلنده مرد جوان در که
جوان مرده صفتدر حذف رابطه ایله مرد که جوانست دیمکدر جو مرد
دیدکدری ضمه جوان مرددن تخفیف اولمشدر جوان مردیکت کشیدر
صکره سخی معنایه استعمال اولندی زیر سخی ک سخاوتی جرات
و قوت نفسله شول جهته دنکه دیرل مال جاننددر جان و یرمک ایسه
هر ضعیفه مبرر د کلددر (اخی ده یا متکلم و حده ایچو ندر دوزخی ده
نسبت ایچو ندر) (معنای یت) بود که ای قرن داشم و شفیق جانم متصل
سخی اول ویدی احساندن کسمه و حکمه اول سبیدنکه سخی هرگز
اهل جهنم اولماز مکر که کافر اوله حاتم طی و ابن جدعان و امثالی زیر
(رب اغفر لی خطیئی یوم الدین) دیمکیلر تکم حدیثده مأثوردر پس
مؤمن سخی داخل نار اولماز زیر سخا امثل اخلاق انبیادر و بکار
بیورمشلدر که احسن اخلاق یننه و بین الله تسلیم و رضادر و احسن
اخلاق یننه و بین عباد الله حسن خلق و سخادر * در رخ مرد سخی
نور و صفاست * زانکه در جنت قرینش مصطفاست * اولکی است
هست معنایه در تقدیری در رخ مرد سخی هست نور و صفا دیمکدر که
مقدم خبر و مؤخر مبتدادر و در جنت مابعدنه ظرفدر قرینش مبتدا
و مصطفی خبر و بعد الجملة زانکه به صفتدر زیر تقدیری زان سبب که
دیمکدر مفردات یت بلاده شرح اولمشدر (معنای یت) بود که
جو مرد کشتی ک یکا عنده و یوزنده نور آلهی و صفا و جلا و روشنایی
وارد اول سبیدنکه جنتده انک قرین و همجواری جناب مصطفادر
صلی الله علیه وسلم یعنی مرد سخی سخاوت و جودی سببیه جثاب نبرته

مناسبت معنوی پیدا ایتمین جنتده مکانی محاذات مقام نبوی ده اولور
و روی مصطفادن اقتباس نور حسن و جمال ایدوب یوزی نور اولوب
قالور * حق تعالی بر در جنت نوشت * این که جای اسخیا باشد بهشت *
نوشت کسر و اوله ماضیدر مصدری نوشتن در یازمق معنایه کاتب کبی
مضارعنده نویسد و نویسنده دیرل و مصدری نوشتن دخی کلور
باء موحد کسر یله بوصورتده مضارعنده باواوه و شین سین مهمله به
قلب اولنور ظاهر اولان بودر که مصدر اصلی بباء موحد ایله در
واوله اولان مصدر فرعیدر و لیکن با وواو حروف شفویه و مبادله دن
اولمغله اهل لغت ایکی مصدری دخی ثبت ایتدیلر نوشتنک فاعلی
حقدر تعالی جمله معترضه در تکم مرور ایتدی بر نوشتنک مفعول
غیر صریحی و این صریحی در تقدیری این خط که دیمکدر اسخیا
سخی ک جمیدر بهشت بانک کسر یله جنتدر که باشدک فاعلی و جای
مفعولدر (معنای یت) بودر که حق تعالی جنت قیوسی اوستنه دست
قدرتله بو خطی یازدی که جنت سخی یری اولور یعنی جنت خلق
اولندیغی و قتده طاق باب به بومضمون کاتب اولمش ایدی زیر جنت که
معنای جود و کرمدن صورت بولدی انکی چون جنته فضل آلهی ایله
دخول ایدرلر یوخسه اعمالله دکل بوسبیدن مؤمنه دخی کرکدر که خلق
الهی ایله متخلق اولوب جواد اوله تا که جنته دخوله مناسبت قویه بوله
* اسخیارا با جهنم کار نیست * جای ممسک جزمیان نار نیست * کار نیستک
فاعلی و اسخیا اکامتعلقدر زیرار لام جاره معنایه و بامع معنایه در که
کاره متعلقدر عربی ایله تقدیری لبس للاسخیا فاعل و مصلحه مع
جهنم دیمکدر جهنم دارالعدا بک یعنی حرور و زهریر و جمله
طبقاتک اسمیدر بعید القعر اولان قیویه جهنم دیرلر (جهنم دخی بعیده
القعر اولمغله اندن مشتق اولدی و بعضیلر دیدیلر که جهنم جهنم دندر که
ترش و اولمقددر زیر جهنم کریمه المنظر در و جهنم شول سخاوت در که
مطرن صب ایتش اوله مطر ایسه رحمت الله در چونکه رحمت
یعنی مطر زائل اولدی جهنم دنلدی و كذلك الله تعالی جهنمندن
رحمتی ازاله ایلشدربی رحمت اولان کسمه نک ایسه چهره سی عبوس
و کر به در جای ممسک ایکنجی نیستک فاعلیدر و جز استثناء مفرغدر

عربی ایلہ تقدیری لبس مکان الممسك الاوسط النار (معنای بیت)
 بود که جوهر در ایچون جهنم ایلہ ایش یوقدر مالی محمدن امساک
 و حفظ اید نلرک یری دخی جهنم اور تاسندن غیری دکلدر یعنی
 نه جوهر دلرک جهنم له ونه بخیلارک جنتله مناسبتری بلکه جوهر دلرک
 یری وسط جنت و بخیلارک وسط نارددر یعنی جهنم ایچر و سید رزیرا
 میان اورته در و لکن چاق اورته دکلدر بلکه چاق اورته به عرب
 وسط دیر سینک فحیمله و عجم میانه دیر هاء تخصیص ایلہ الحاصل سخنا
 دخول جنتک اسباب قویه سندندر موجب دکل ایسه ده و بخیل جهنمک
 اسباب قویه سندندر رکذلک زیرا دخول جنت فضلله و دخول نار
 عدلله در و درجات و طبقات اعماله اقتسام اولنوب خاودلری
 اعتقادلر نه راجع اولور * پیشه اهل بخل تلبیس دان * در جهمش
 همدم ابلبس دان * پیشه دانک مفعول اولی و تلبیس ثانسی در ایکنجی
 دانک مفعول اولی مخدوفدر دان ایشانرا دیمکدر که اهل بخله اشارتدر
 مفعول ثانسی همدم در و در جهمش همدسه ظرفدر شین اهل بخله
 راجعدر زیرا اهل لفظی جمع و افراده صالحدر و بردخی بولسانه
 مضابقت لازم دکلر تلبیس تحییط و متاع و فاشک عینی خریدار اوزرینه
 ستر ایتک تلبیس کی (جیم جحه دندر که آتشک زیاده علولنمیدر
 پس جیم شول آتسدر که شدیدة الاشتعالدر جیم آخرنده شین معناده
 دانه قیددر که دانش دیمکدر (ابلبس ابلاسدن در که زیاده یأس
 و قنوطدن عارض اولان حزندر و بعضیلر دیدیلر که ابلبس اسم
 العجمی در که مشتق دکلدر و شیطان و ابلبس و رجیم و امثالی عزازیلک
 بعد اللعن اولان اسماسیدر قبل اللعن عزازیل دینلوردی که اسم الهی به
 مضافدر زیرا ایل الله در جبرائیلده اولان کی (معنای بیت) بود که
 اهل بخلک صنعتی تلبیس ییل یعنی خیر و شری بری برینه خلط
 ایتشدر در و طوغری بوله کیمبوب حیل و مکردن خالی دکلدر در اشتبه
 بویله اولدقلمچون سن انلری جهنمده مصاحب ابلبس ییل یعنی اهل
 جهنم اولوب شیطانله برزنجیره باغلنور لر زیرا مالی امساک ایتکدر
 ابلبس پرتلبسک و سوسه سنه تابع اولمشلردی بوجهندن انک تحت
 اللواسنده محشور اولوب (واذا النفوس زوجت) موجبجه جهنمده

دخی اکامقارن قلنورلر و ناظمک قدس سره کلامنده تشدید و تغلیظ
 واردر کمالیخفی علی الناظر المتأمل * هیچ ممسک ننکرد روی بهشت *
 * بلکه باوکم رسد بوی بهشت * هیچ ممسک ما بعدنک فاعلی و روی
 مفعولیدر بلکه اضربیدر که ترقی معناسنی افاده ایدر باورسده متعلقدر
 بوی رسدک فاعلیدر کم مصدر مخدوفه صفتدر تقدیری رسد رسیدن
 دیمکدر که رسیدن رسده مفعول مطلقدر عربی ایلہ تقدیری یصل الیه
 ریح الجنة وصولا قلیلا ناقصای لا یصل اصلا کامر نظاره (ننکرد
 اصلنده ننکرد در نونک کسر یله اوزر نه نون نافیه ادخال اولنوب
 ضرورت و زنجیون نون ثانیه اصلیه نک حرکتی اختلاس اولنور (معنای
 بیت) بود که هیچ برمسک و یا خود ممسک هیچ بروجهله جنت یوزنه
 بقم زریا او یوزنه بقاجق یوزی یوقدر که سخبا یوزدر بلکه جنت
 رایحه سی که بشوز یبلق مسافه دن ایریشور اکا آیریشور یعنی
 ایراقدن بله رایحه جنتی قوقاززیرا مشامی باد بخل ایلہ مسدود اولمغله
 دور و نزدیک بومعناده اکا برادر که نزدیک اولسه دخی دور در بعدذا
 بوندن مراد یا تغلیظ و یا خود قرآنده ذم اولنان بخله در که کفره در
 پس بخل صفت کفره در صفت مؤمنین دکل تنکم بومعنایی اشعار ایدر
 شول آیت که قرآنده کلور (فول للمشرکین الذین لا یؤتون الزکوة) یعنی
 اصل ایمان معدوم اولان محل فروعله مکلف دکل ایکن زکاتی عدم
 ایتانله ذم ایلدی ایتاء زکوة ایتامک صفت کفره اولدیغن اشعار و توبیخدن
 اوتوری تنکم ولدت فی زمن الملك العادل ده انوشروان کافرک عدلله
 موصوف اولدیغی عدلک مطلقا ممدوح اولدیغنه اشارت ایچونددر زیرا
 بوعادلدن مراد بینه و بین الناس اولان معامله در و شرک که ظلم عظیمدر
 بینه و بین الله اولان معنادر * آنکه میخوانند عر اوراسقر * اهل کبر
 و بخل را باشد مقر * آنکه آن طبقه و یا آن دارالغذاب که تقدیرنده در
 میخوانندک ضمیری اهل قرآنه راجعدر که انلر مصحفده او قورلر
 مرزایده در اورا میخوانندک مفعول اولی و سقر قافله ثانسی در
 و بعض نسخ ده اورا به بدل وی را د و شمشدر ایکنجی بردر زیرا
 وی اصلنده اودر تنکم سبق ایتشدر و بعد الجمله آنکه به صفتدر
 و آنکه تقدیر مذکور له مبتدادر خبری مصراع ثانی جمله سندر

اهل کبر باشدك مفعول اولی و مقر ثانیسی در سقر حرکتله طبقات
 جهنم برینه علمدر و مطلقا جهنم دیدکاری کی سقر دخی دیرل زیر
 آشی چهره بی احراق و تغیر ایدر و دخی غیر حالی وارد که
 قرآنده میندر قال تعالی (وما ادراك ما سقر لاتبی ولا تذر لواحده للبشر
 علیها تسعة عشر) مقر قرار ایدر جک یردر زیر اهل جنت جندده
 و اهل نار نارده مخلد و مستقر لدر یعنی دیناده قرار لری بطریق
 الاستیاداع ابدی دارینه دخولدن صکره قرارلن بولیدلر (معنای بیت)
 بودر که اول جهنم و یا اول طبقه که علما اکا سقر دیرل وقاری قرآن
 اوللر سقر دیو او قورل الحاصل سقر دیدکاری دارالعباد اهل کبر
 و بخله مقر اولور یعنی متکبر و بخیل اوللرل قرار کاهلری جهنمدر زیر
 کبریا الله تعالی به مخصوص صدر پس هر کیم انکله بوصفده منازعه
 ایدر سه داخل دوزخ اولور و جزاسنی بولور و كذلك بخل بیان قرآنله
 مذمومدر بناء علی هذا هر کیم اکا اعتقاد ایتمزسه کفره ایله ابدی جهنمده
 قالور و مؤمن اولدیغی صورتده دخی بخل انی کفره داعی اولور بوسیددن
 ابلیس زاهد بختلی قطارنه المشر و فاسق سخی بی بند ایدر ممشدر
 سخا لک آخر نجات و صلاحنه سبدر * ای پسر در مردمی مشهور باش
 * از بخیلی و زتکبر دور باش * تقدیری باش مشهور در مردمی دیمکدر که
 در مشهوره ظرف و مشهور باشك مفعولیدر و ازدوره متعلق و دور
 باشك مفعولیدر مردمی ده یا مصدریه در مردم آدم او غلایدر بوراده
 مراد رجلیت و انسانیت دیدکاری در که او چ نشنه دن عبارتدر که
 صدق اللسان و دفع الاذی عن الجیران و مواساة مع الاخوان در
 مواسات مالندن کسه به نسنه و یروب انکله مشترک اولمقددر که سخا
 دیدکاری بخیلی ده یا مصدریه در (معنای بیت) بودر که ای پسر
 انسانیتده و کشی لکده مشهور اول یعنی جود و کرهله خلق اراسنده
 شهرت بولوب هر آغز دن برخیرد عال و درجات عالیه صاحبی اول
 و بخللاق و تکبر دن بعید اول یعنی جمیع صفات ذمیه دن و خصوص
 اوزره بخل و تکبر دن قلبکی تطهیر ایله و بومقوله بد نسنه لک یانه
 او غرامه زیر حقندن بعد که باعث اولور * با سخا باش و تواضع
 پیشه کیر * تا شود روی دلت بدر منیر * تواضع کیرك مفعول اولی و پیشه

ثانیسی در روی شودك فاعلی و بدر مفعولی و منیر بدرك صفتی در
 و بعد الجمله ماقبلنه تعلیلدر (تواضع نفسی وضع و خفضدر که
 ریاست و کبرك مقابلدر تکم بالاده مرور ایتشدر) پیشه صنعتدر
 شرخی بالاده کذر ایتشدر (کیر کاف مجمی ایله امر در مصدری
 گرفتن در طوتمق معناسته مضارعنده کیرد و کیرنده دیرل یعنی تابی داله
 قلب وفایی بلاقلب حذف و یا زیاده ایدرل و کافك زیاده لکی اشباع
 کسره دن اولمق دخی و جهنمدر و لکن دیمشدر که عمل مذکور شاذدر
 یعنی گرفتن دن کیرد دیمک علی خلاف القیاس در که یانک زیاده لکی
 و فانک بلاقلب حذفدر (بدر اون درت کیجه لک آی که نورله تمثلی
 اوله) منیر انارتدن در روشن ایلک معناسته (معنای بیت) بودر که سخا به
 مقارن اول و تواضعی کند که صنعت اتخاذ ایله که صانع صنعتنه مقید
 اولدیغی کی سندخی تواضعدن جدا اولمه تا که سنک قلبک یوزی
 عالمی روشن ایدمی اون درت کیجه لک ماه کی اوله زیر سخا لک جلا دل
 حاصل اولور و متواضع دخی خاکدن مرفوع اولوب خاک آلود
 اولدیغی مقابله ده مقام عالی ده زبرقان کی شرف و نور بولور
 * * در بیان افعال شیطانی بود * *

* چار خصلت فعل شیطانی بود * داند اینها هر که رجائی بود *
 چار خصلت بودك فاعلی و فعل مفعولیدر و یا خود چار خصلت و جلد
 فعلیه خبردر هر که داندك فاعلی و اینها مفعولیدر بودر رجائی جمله سی
 فاعله صفتدر رجائی و شیطانی ده اولان یال نسبت ایچونددر (رجائی
 اخلاق آلهیه ایله متخلق) و شیطانی صفات شیطانیه ایله متصف اولان
 مکسه در (اینها چار خصلته اشارتدر) (معنای بیت) بودر که درت عدد
 خصلت ذمیه شیطانه منسوب ایش اولور رجائی اولان بو خصال
 ردیله بی یلور و نتیجه سنه و اصل اولور بوراده عالمه رجائی دیدی
 ز پر اعلم اسم رجاندن فیض خاصدر و انسان رجائی اولمقدقه شیطانی
 و فعل شیطانی بلز و میان خیر و شری فرق ایتمز انکچون هر عصرده
 بین الناس اختلافات کثیره سی اکثری جهلندن ناشیدر * عطسه مردم
 چو بگذشت از یکی * باشند از فعل شیطان بی شکی * تقدیری
 چو بگذشت عطسه انسان از یکی باشد دیمکدر که اعرابی ظاهر در

(عطسه ده اولان همزه اضافت ایچوندر) عطسه اغسرمق دیکلریدر
عطاس کی اصلده بناء مره در برکه اغسرمق معناسنه (یکی ده
وی شکی ده یار زانده در) (معنای بیت) بودر که آدم اوعلانتک یعنی
اولدنک کرک مذکر و کرک مؤنث اغسرمسی چونکه بردن یکدی یعنی
زیاده اولدی اول بی شک فعل شیطاندن اولور یعنی شیطانک دماغ
انسانی تحریک و ضربندن اولور تا که صورتی متغیر و برآفته مؤدی
اوله معلوم اوله که نفخ روح آدمک علیه السلام وجودنه سربان
ایتد کده منخرلندن یعنی بونی داسکلندن هواء حقوب اغسرمی
بوسیدن صورتی متغیر اولوب یندیرینه کلد کده ملک اکاجد ایتکی
تعلیم ایتدی زیرا حسن صورتک اولکی حائنه عودتی نعمت جلیله
ایدی آدم دخی علیه السلام الحمد لله دیوجک الله تعالی بیوردی که
یرحک الله یا آدم لهذا خلقتک یعنی سنی بکا جید ایچون خلق ایتدم
تا که حمدک مقابله سنده سکارحت ایدم اشته تشمیت عاطس بورادن
قالدی ومصایحه کلور که برکده حضور رسول الله ده علیه الصلاة
والسلام اغسردقده جناب نبوت دخی یرحک الله بیوردی واردنجه
برکره دخی اغسردقده بیوردی که الرجل مزکوم یعنی ایکنجی عطسه سنده
تشمیت ایتوب بو آدم ز کام علتنه مبتلادر دیو اشارت ایلدی ناظمک
قدس سره کلامی بوروایت و آدک علیه السلام عطسه واحده سنه
موافقدر و بعض روایانده ایکی یه و بعضنده اوجه دك جواب
لازم و اوچدن زیاده سنده منجر در و حدیثده کلور که (من عطس
ثلث عطسات متوالیات ککان الايمان ثباتا فی قلبه) دیو
حدیثده اوجه دك تشمیت لازم کلدیکی فهم اولنور و تشمیت لازم کلچیک
عاطسه دخی هر کرده حد لازم اولور و وب جید مسموع اولدیغی
صورته در و افلا * خون بینی نیز شیطان بود * انکد ظاهر دشمن
انسان بود * خون بودک فاعلی و ازا کامتعلقدر انکه آن شیطان که
دیمکدر ظاهر فی الحقیقه دشمنه صفتدر بود دشمن ظاهر انسان
دیمکدر که دشمن بودک مفعولی و بعد الجملة شیطان صفت اولور بینی
اولنده باء موحدنک کسری و آخرنده باء اصلیه ایله بروندن انف کی
(معنای بیت) بودر که برون قانی دخی شیطاندن اولور یعنی انک دماغ

انسانی ضربندندر تا که سیلان دم کثیرله هلاک اوله اول شیطانکه
انسانک دشمن ظاهری اولور یعنی دشمن اولدیغی آشکاره در اگرچه
اغوا و القاسی خفیدر که قان پاره سی اولان یورک انک مغمزی در
و منفذی بین الکتفین در انکچون اورادن حجامت سندر ز پرا دمک
تقلیلی ایله مجاری شیطاننک اولور و الله الحفیظ * خامبازه فعل
شیطانست و فی * ای پسر ایمن مباش از مکروی * حامبازه میتدا
و فعل خبر و فی خامبازه اوزرنه معطوفدر ایمن مابعدنه مفعولدر ازایمنه
متعلقدر خامبازه اسمک و خبازه دخی دیرل یازه اسمدر اسمک معناسته
مصدری یازیدن در که اسمک و کریمک در عرب اسمکه تشاب
دیو کریمکه تمطی دیر (خام ناپخته و کند و خم اگری و قورم و بکام و کندک
بوغازه کیچه جک بری ظاهر اولان بودر که خام اصلنده یازه اضافتله در
ولکن وجهی تأمل ایله ظاهر اولور) فی عربیدر اصلنده همزه ایله در
فی کبی و لکن وی ایله قافیه اولمقدن اوتوری بلا همزه تلفظ او لنور
فی کوکلی بولانوب قوصمقدر (ایمن همزه نک و میمک کسری ایله تسم
بالاده مؤمن مقابله سنده ایراد اولندیغی اکاد الدرایمن باامان
وی خوفدر) (مکر خفیه سعی بالفساد در) (وی اصلنده اوی در که ضمیر
منفصلدر بوراده شیطانرا جعدر صکره همزه حذف و واو مفتوح قلندی
تکم مرور ایتدی) (معنای بیت) بودر که اسمک فعل شیطاندر یعنی
اکا منسوب برکار قبحیدر زیرا اسمک که آغزن آچوب کریمکدر سبی
کثرت طعامدن حاصل اولان ثقلت بدندر که جبا ثل شیطاندن
انکچون دیمکدر که هیچ برنی تشاب ایتماشدر ز پرا انلرده موجب تشاب
بو قدر و آغزن آچاق دخول شیطان طریقدر انکچون یدیل و یایی
ایله سترغم ایتک کرکدر کرک داخل صلوتده و کرک خارجنده ز براترک
ادیدن و مفسده دن خالی دکلدر و کذلک فی ایتک دخی فعل شیطاندر که
قبی جهتیه اکامنه قدر ز پرا سبب غالبی امتلا و انحرافدر که وجوده
کمل ویرمکدن و طاعتی تأخیره باعث اولمقدن منفک اولمازای پسر
شیطانک مکرندن بی خوف و باامن اولمقدن پرا حقیقه ساعی بالفساددر
بعداذا ناظم قدس سره طاعون و حبضی ذکر ایتدی مع هذا یکبسی
دخی ضرب جنه منسوبدر ز پرا طاعون سبب شهادت و حبضک

سیلانی دخی مدار صلاح رحم و طبیعت در سؤال اول نور سه که چونکه
حبسده وایده وارد در شیطانیه نسبتک معناسی ندر جواب بود که مانع
صلوة و صیام اولدیغیچوندر آنکیچون نسایه ناقصات الدین دندلی
* * در صفت منافق گوید * *

* دور باش ای خواجه از اهل نفاق * در جهنم ان منافق را وثاق *
از دوره متعلق در در دانه ظرف در وثاق دانک مفعولی و منافق را وثاقه
متعلق در زیر الام جاره معناسنه در وثاق کسر واره فارسیده خانه
معناسنه و فتح و کسر له عربی ده شول ایدر که آنکله حیوان بغلنور
بوراده مراد اولکیدر بقیه مفردات شرح اولمشدر (معنای بیت)
بودر که ای خواجه یعنی ای عزیز و محترم اولان مؤمن مخلص اهل
نفاق دن و صفت لرندن دور اول و صحبت لرچون مجلس لرنه داخل اوله
منافقک خانه و منزلتی جهنمده بیل که درک اسفلدر و اول طبقه نک عذاب
سارندن اشددر پس اهل ناره قریب اولان دخی اهل ناره اولور بوکره
یا علامت نفاق ندر تا که اول نشانه منافق بیلوب آندن بعید اولایم
دیوسؤال وارد اولیحق جواب ویر که * سه علامت در منافق ظاهرست
* زان سبب مقهور قهر قاهرست * سه علامت مبتدا و در ظاهره
ظرف و ظاهر خبر در زان سبب عربی ده و لهذا برینه در که مابعدنه
مقهوره متعلقدر مقهور مبتداء محذوفه خبر در تقدیری اومقهور
دیگر مقهور مابعدنه و مابعدی دخی مابعدنه مضاعفدر (قهر غلبه
و تذلیل در قاهر و قهار الله تعالی در که قهر فی الحقیقه انک صفتیدر
(معنای بیت) بودر که اوج علامت منافقده ظاهر در یعنی منافقک
اوج علامت ظاهره سی و نشان نفاق وارد که منافق اولدیغی آندن
معلوم اولور اول سبب یعنی اول اوج علامتدن و خصالت رذیله دن
اوتوری الله قاهرک قهرک مقهور یدر یعنی تحت قهر آلهیده در که
اگا جقیدن روی لطف یوقدر * وعدهای او همه باشد خلاف *
قول او نبود بغیر از کذب و لاف * وعدهای اشک فاعلی و یا اضافت
ایچوندر همه وعدهای تا کیددر خلاف مفعولدر قول نبودک فاعلی
و بغیر اکا متعلق و از دخی غیره متعلقدر (وعدهای وعدک جمعیدر
وعد خیره ترجیددر یعنی زمان مستقبلا اصال منفعت ایله اخباردر

خیرده استعمال اولدیغی کبی شرده دخی مستعملدر قال الله تعالی
(وعدها الله الذین کفروا) خلاف اصلنده وفاقک مقابلیدر بوراده
خلف معناسنه در که وعده وفا ایتمکدر (لاف زرق وریا و اوکتمک
معناسنه اسم مصدر در لاف زدن و لافیدن اوکتمکدر (معنای بیت)
بودر که منافقک جمله وعدلری خلاف اولور یعنی ایشدوکی وعدله
وفا ایتمک و انک سوزی کذب و لافدن غیر یله اولماز یعنی سوزلری
واقعده مطابق دکادر و قوری لاف و چکه در که بونلردن شرعه
نهی اولمشدر ولیکن اکر نفاق کفری ابطال و اسلامی اظهار له
اولور سه اکا نفاق ایمانی و شرعی دیرلر که موجب درک اسفل اولان
بونفاق در و اکر سری خلاف علنی اولمق معناسنه اولور سه اکا نفاق
عملی و عرفی دیرلر که بونک عذابی سائر عصات مؤمنین ایله طبقه
علیای نازده در و ناظمک قدس سره عنوان کلامده وثاقی جهنمده در
دیدوکی بومعنایه مجبولدر زیرا بونفاق اولکینک شعبه لرندنر یوخسه
حقیقت نفاق دکادر و اکر مرادی درک اسفل ایسه کلامی تغلیظه
و یا استحلاله مجبول اولور * مؤمنانرا کم اعانت میکند * هم امانت
را خیانت میکند * مصراع اولک عربی ایله تعبیری یفعل قلبلا
من الاعانة للمؤمنین دیمکدر پس کم میکندک مفعولی و اعانت میبری
و مؤمنانرا اعانته متعلقدر زیرا الام جاره معناسنه در بعض نسخ ده
اعانته بدل رعایت و بعضنده عنایت دوشمشدر مأل بر در عنایت شانه
اعتنا و اهتمام معناسنه در (امانت و خیانت بری برینک مقابلیدر یعنی
خیانت امانته خلاف شرعه تصرفدر (معنای بیت) بودر که منافق
مؤمن مخلص اولنره آزاردم ایدر یعنی اختیار یله اعانت و رعایت
ایتمک و شانلرنده و خصوصنده اهتمام قلز مکر ضروری واقع اوله هم
امانت خیانت ایلمر یعنی قبول ایتدوکی کبی محله سه تسایم ایتمک بلکه
یا انکار و یا تبدیل و یا نقض ایلمر و علی هذا بعدذا حدیث صحیحده وارد
اولدیغی اوزره علامت نفاق اوچدر و درتدر که خیانت و کذب
و غدر و فجور عند المخاصمه در یعنی حقیدن عدول ایتمکدر و ناظم
قدس سره اوج روایت یله عامل اولوب فجور عند المخاصمه بی ترک
ایتدی * نیست در وعده منافق را وفا * زان نباشددر رخس نور وصفا

نیست عربی ده لبس معناسنه اولمغه وفا انك فاعلی ودر وفایه ظرف
و منافق را وفایه متعلق و منفی بی بدین در و جائز در که نیست نفی ایچون
اولان لامعناسنه اوله بوصورته و فایانك اسمی اولور لاوفاء للمنافق
فی وعده معناسنه زان نفی تعلیل ودر نباشده ظرف و نور فاعلی در
مفردات بیت مره بعد آخری شرح اولمشدر (معنای بیت) بودر که
منافق ایچون وعدنده و فایوقدر بلکه کاری عهدنی نقض و وعدنده
عدم وفادر بوسبیدن انك یکاغنده یعنی یوزنده نور و صفا یوقدر زیر
ظلمت باطنی و تاریکی عملی چهره سنه عکس ایشدر شویله که اگر
بر چشم بصیرتی نور فراسته منور و پرتو عیان و کشفه روشن برکسه
نظر ایلسه صورت ظلمت کورینور مخلص یوزنده نور ظاهر اولدیغی کبی
فافهم * تائینداری منافق را امین * نیست بادا تخمش از روی زمین *
تا تحذیر ایچوندر صاقل معناسنه زنهاری کبی نینداری مضارع منفی در
مصدری پنداشتن در صائق معناسنه مضارع عنده شین رایه قلب
اولنوب پندارد و پندارنده دیرل منافق مفعول اول و امین ثانی در امین
صفت مشبهه در که خائلك و خؤنك صبور و زنی اوزرنه مقابلیدر بادا
امر غایبدر اولسون معناسنه اصلنده بودر و او الفه قلب اولندقد
بانك ضمه سی تبدیل اولنوب باد اولدی صکره تفخیم ایچون اخرنه الف
اطلاق الحاق اولنوب بادا دندلی و حلمی ده کلور که باد اصلنده
بودر در کثرت استعماله بناء و او حذف اولمشدر انتهی و لکن صحیح
اولان اولکی در زیر بوراده الف صکره دن زیاده در کادده و رسادده
و امثالنده اولدیغی کبی پس امر غایب اصلنده مضارع صیغه سی
اوزرنه در که فرقلری قرائتله در الفله اولان امر غایب دعاده مستعملدر
رحمت کاد کبی رحمت ایلسون دیمکدر (نیست بادانك مفعول و) تخمش
فاعلیدر تخم هر نسنه انك اصلی و ماده سیدر حیوانده و میوه ده و غیر یله
مستعملدر تخم مرغ یمرطه در بعض نسخ ده شرش و نامش و لکن تخم
ابلهدر از نیسته متعلقدر روی زمین ظاهر اولان ارض دیمکدر
(معنای بیت) بودر که زنهاری منافق امین ظن ایلیه سن زرا امانت
خواص اهل ایمانك صفتیدر پس اگر مالکی و اگر رازکی اکا امانت
و یرمه و الاضایع اولور منافقك تخمی بر یوزندن یوغ اولسون زیر

ضرر عامی واردر بوجهندن بددعایه مستحقدر و سلسله سنك انقطاعنده
نفع شامل واردر زیر دیمشدر در که الحیه لاتلد الاحیه و بوم مقامده
سویلمشدر در اذ اطاب اصل المرء طاب فروعده * از منافق ای پسر
پرهیز کن * تیغ را از بهر قتلش تیز کن * از پرهیزه متعلق و پرهیز
کن کلاه سنك مفعولیدر و تیغ ایکنجی کنك مفعول اولی و تیز تائینی
و یا خود علی العکس در از بهر فعلی تعلیل در پرهیز صافتمقد ر تیغ
مطلقا تیز و کسکین نسنه در دمر دن اولسون غیریدن اولسون بوراده
مراد قلیچدر تیغك اصلی تیز در زاغینه تبدیل اولمشدر کریمه کبی که
اصلی کر یزدر (قتل جسدن روحی از له در موت کبی غیرك مباشرتی
اعتبار یله قتل وفوت حیات اعتبار یله موت دیرل تیز نافذ در ترك
کچر دیر تیره وصف اولنور سه مراد دلك و تیغه وصف اولور سه
کچمك در مقابلی کنددر ضمه نفوذی یوق معناسنه ترك اکا چونکه دیر
زبان تیز دیرل نافذ نسنه تشبیه اعتبار یله وحدت لوکشی به مجازا تیز
دیرل لسان ترکیده مجازا سریع کچر دیدکلی کبی فارسیده تیز دیرل
عربك الوقت سیف قاطع دیدکی سریع معناسنه در (معنای بیت)
بودر که ای پسر منافقدن وانکله صحبت و مخالصه دن و مصادقه دن
حذر واجتناب یله بلکه شرینی دفع ایچون آنی قتل ایتمدن اوتوری
قلیچی کسکین یله زیر او واجب القتل در شول و جهندنکه مضر در بو کلام
بطریق المبالغه در و جائز در که تیغی تیز ایتمکدن مراد بد دعا اوله
نتکم بالاده کننددن صادر اولدی و محتملدر که قتلدن مراد
قتل حکمی اوله که شری منصف اولور و جهله تضبیق در فافهم
* بامنافق هر که همراه بامنافق میشود منزل اودرتك چه میشود * تقدیری
هر کسی که میشود همراه بامنافق میشود منزل اودرتك چاه دیمکدر که
بو تقدیردن اعرابی ظاهر در بعض نسخ ده درتك چه یرنه در جهنم
دوشمشدر اولیکسی ابلهدر (تک فتحله دیب که فتحله عرب قعردیر
درین لك معناسنه (معنای بیت) بودر که هر کسه که منافق ایله
بولد اش واکا یار و مصاحب اولور انك منزلی چاهك یعنی جهنم
قیوسنك درین دیننده اولور که جهنمك دبی یمش ییلاق مسافه در
مراد (ان المنافقین فی الدرك الاسفل من النار) مضمونیدر زیر هر کس

قرینک حکمتی اخذ اندر و جزاسی دخی اکا کوره اولور و بونده یول
یولداشی اولمقدن تحذیره رمز وارد در زیر اموجب تعب و سقوطدر فافهم
* * در علامت اهل تقوی میگوید * *

* سه علامت باشد اندر متقی * کی بود نسبت تقی را با شقی *
باشد فاعلی سه علامت و اندر اکا ظرفدر نسبت بودک فاعلی و تقی
نسبت متعلق در باکی (متقی اتقادندر وقایه اتخاذ ایتک معناسنه که
کندیکی انکله صیانت ایتد و کلک نسنه در و حقیقتی نفسی موجب
عقوبت اولان فعل و ترکدن صیانت در کفر و معاصی و تعلق ماسوی کی
وانک اسمنه تقوی دیرل و متقی و تقی بر در زیر اتقیات الشی دندلوی کی
تقیات الشی دخی دینلور متقی نک جمعی متقون و تقی نک جمعی اتقیاکلور
نسبت اضافت و بر نسنه بی بر نسنه به ایصالدر شقی سعیدک مقابلیدر که
اسباب توفیق اکا مساعده ایتامشدر (معنای بیت) بودر که اوچ
علامت اولور متقی ده که اول علامتله سعید و متقی اولدیغی بلنور
و شقی به سعید دینلر عکسی کی زیر اچن تقی نک شقی به نسبت و اضافتی
اولور یعنی اولماز الحاصل متقی که سعیددر بشقه علامتی واردر که انک
سببیه سعید شقی به قیاس اولماز و حکم واحد ده قلمز بلکه هربری
وصف مخصوصی جهتیله بر قبیلند ر فافهم جدا * بر حذر باشد تقی
از یارب * تانیند از دورادر کار بد * تقدیری باشد تقی بر حذر از یارب
تانیند از دورادر کار بد دیمکدر که تقی باشدک فاعلی و براکاو از حذر
متعلقدر تا تعلیلیه در نیند از دلک فاعلی تحمیده یار بده راجع اولان
ضمیردر ورا اصلنده اورادر نیند از دلک مفعولیدر اوضمیر منفصلدر که
تقی به راجعدر در نیند از ده ظرفدر (معنای بیت) بودر که متقی اولان
کسه یارمز اردن حذر و خوف اوزرنه اولور یعنی بدکار آدمی کندنه
یارایدوب آنکه صحبت ایتد تا که انی کار بده القایتمیه زیرا بدکاره قرین
اولان دخی بدکار اولور تکم مثل ترکیده کلور اوزم اوزمه کوره قرارر
یعنی انک رنگندن و طعمندن چقمز زیر اصلده شرکت فرعه شرکتی
مستلزمدر * کم رود دیگر در و غش بر زبان * و ز طریق کذب باشد
بر کران * تقدیری دیگر کم رود دروغ بر زبانش دیمکدر که شین
رنا به قید در که بونک عربی ایله تقدیری الثانی انه یجری الکذب علی

لسانه قلیلا ای جریانا قلیلا دیمکدر زیر ادیکر که بر دخی دیمکدر بوراده
ایکجی معناسنه در که اوچ علامتدن اولکینک غیریدر و کم دن مفهوم
اولان نقصان قلته و قلت عدمه محمولدر رود مضارعدر مصدری
رفتن در کتمک معناسنه دروغ انک فاعلیدر که یلان دیمکدر و ز طریق
واز طریقندن تخفیدر که باشد متعلقدر طریق یولدر زیر آیاتی ایله
طریق و ضرب اولور کران کاف عربینک فتحیله کار معناسنه در که
مقلوبیدر (معنای بیت) بودر که بر دخی علامت متقی بودر که لسانی
اوزرنه کذب از کیدر یعنی اصلا یلان سولمز و طریق کذبیدن کار اوزرنه
اولور یعنی راه دروغه کمتر بلکه کله حقر و سلامت یولور زیر طریق
کذب غایبی منزل دوزخدر و نکاری صدق در که یمین عرشه ایصال
ایدر که جنت اوراده در والله الموصول * از حلال پاک کم گیرند کام *
تایفقد اهل تقوی در حرام * بوزر کییک اصلنده تقدیری اهل
تقوی کم گیرند کام از حلال پاک تایفقد در حرام دیمکدر صکره اضممار
قبل الذکر طریق نسنه سلوک واقع اوابی پس کیرنک ضمیری مؤخر اهل
تقوی به راجعدر انکچون جمع ابراد ایلدی اهل تقوی نیفتدک فاعلیدر
انکچون نیفتدی افراد ایتدی حلال عقده منع اندن منحل اولان
نسنه در استعمالی اوزرنه معاقبه بوقدر پاک ظاهر دیمکدر که شبهه دن
مبرادر کم لغظی و اعرابی نظائرندن اخذ اولور کام کاف عربی ایله
مراددر تفصیلی بالاده در نیفتده نون نافیه در یفتد اصلنده افتددر که
دفع ثقلت ایچون همزه یایه قلب اولمشدر مصدری افتدندر دوشمک
معناسنه حرام محرم در که حرمتی دلیل قطعی الله ثابت اولمشدر و کعبه به
و حرمنه مسجد حرام دندلوی حرمت عظیمه سندن اوتوری در
(معنای بیت) بودر که اهل تقوی حلال ظاهر دن به از مراد طوتر
یعنی دکه بر غدا لله تعیش ایتد لر کر کسه صورتا حلال اولون تا که حرامه
دوشمیه لر زیر تقوی و ورعه اهتمام ایتدین شبهه سانه داخل اولوب
اورادن حرامه تجاوز ایدر انکچون قرأنده کلور (تلك حدود الله
فلا تقر بها) پس قرب حدود دن نهیده مبالغه واردر زیر مقصود
اصلی حدردی عدم تجاوز در یوخسه عدم قرب دکل
* * در بیان شکر نعم * *

* هر که را باشد سه خصلت در سرشت * باشد آن کس بی شک
از اهل بهشت * تقدیری هر کسی که باشد او را سه خصلت در سرشت
دیمکدر که بونک اعرابی ظاهر و مصرع ثانی نک اظهار در (سرشت طبع
و نهاد و مزاج در که انسان اوزرنه تخمیر اولمشدر) سرشتن یوغر مقدر
مضارعنده یا زایده سیله سریشد و سریشنده دیرلر (معنای بیت)
بودر که هر کسه که انک خیرمایه اصا پسندن او چ خصلت خیره اوله
اول کسه بی شک و شبهه اهل جنتدن اولور مقصود توحیده مقارن
اولان خصالدر والابی فایده در * شکر در نعم و صبر اندر بلا * میدهد
آینده دل را جلا * شکر مبتدا و در اکا ظرف میدهد ک فاعلی تحننده
ضمیر شکر آینه مفعول اول و جلا ثانیدر شکر و صبر بالاده بلندی نعماء
نونک فتنی و مدله ضراء مقابلیدر یعنی نعماء حسن حال و طیب
عیش و ضراء سوء حال و ضیق معاش در (آینده معروف در که ترک
کوز کو دیر ایکی یا ثله و بر یا ثله دخی جائز در غرب هرأت دیر روم
سجده دیر صکره تعریب اولمشدر) جلا کسرله صغالتدر که پاس
اچقدر بوراده دل آینه به تشبیه ایلدی زیرا صور معقوله و معنویه
انده ظاهر اولور و انک کدورتی شکوک و ظنون و تعلقات فانیه دن کلور
(معنای بیت) بودر که نعمتده شکر و بلا و محنتده صبر ایتک آینه دله
جلا و پرزیرا شکر اعتراف نعمت و معرفت منعم ایلور اولور و صبر که نفسی
مکروه اوزرنه حبس در احسنه ابله در یعنی طلب ثوابله در پس ایکی
صورتده دخی حضور قلب بولور پاسی ایسه ذکر الله ازاله ایدر یعنی
ذکر آلهی باعث صفوت و ذکر ماسوی باعث کدرتدر قال الله تعالی
(فاذکرونی اذکرکم) یعنی ذکر عبد ذکر حق سبیدر ذکر حق ایسه
قلبی ظلماتدن اخراج و نوره ادخال ایدر نیکم تنزیده کلور (ایختر حکم
من الضلمات الی النور) الی آخره فافهم جدا و اعمل * هر که مستغفر
بود اندر کاه * حق زنا و دوزخش دارد نگاه * مصرع ثانی نک تقدیری
داردش حق نگاه ازنا و دوزخ دیمکدر که شین دارد قید در (مستغفر
اسم فاعل صیغه سی اوزره استغفار یعنی کاهنی عفو و ستر طلب ایدیچی
(نگاه نونک کسری و کاف عجمیه صغلاقی حفظ کی) (معنای بیت)
بودر که هر کسی که کاهه دوشد کده کاهنه استغفار ایدیچی اوله

حق تعالی انی ناردوزخدن حفظ ایلله یعنی توبه سی سببیه مغفور
و عذاب جهنمدن مصون اوله زیر اقرآنده کلور) وهو الذی یقبل التوبه
عن عباده) و حدیثده کلور که (التائب من الذنب کمن لا ذنب له)
و کلام ناظمین قدس سره فهم اولور که مضراولان معذب اوله
ولکن مثبت حقه در قال تعالی (و یغفر ما دون ذلك لمن یشاء) یعنی
شک بلا توبه مغفور اولماز سائر صغائر و کبارک عفو ی جائز در صغیره
اوزرنه عقاب جائز اولدیغی کی فافهم * هر که ترسد از اله خویشتن *
خواهد او عذر کاه خویشتن * ترسد مضارعدر مصدری ترسیدندر
قور ختی معناسنه خوف کی بعد الجملة هر که به صفت اولور او
خواهد ک فاعلی و عذر مفعولی و بعد الجملة هر که به خبر در زیر
هر که هر کسی که تقدیرنده در که مبتدا در خویشتن کندی دیمکدر
اکهت خویشتنه اضافنده فائده بودر که هر کس کندی افندیسندن
خوف ایده کلمشدر حق تعالی ایسه رب العالمین در که هر کس انک
مر بوب و مملوکی در (عذر ایتدوکنه اعتراف ایدوب دخی ایتیه بن
دیمکدر نیکم بالاده شرح اولندی) (معنای بیت) بودر که هر کسه که
کندی معبودندن و افندیسندن خوف ایلله کندی کاهنک عذرنی
طلب ایلر یعنی توبه و استغفار ایدوب بردخی ایتیه بن دیو در کاهه یوز
سورر و عذری وعد کریمی موجب صغیر مقبول اولور و هر کیده که
خوف و خشیت یوقدر مصر و بی باک اولور و بوحاله آخر کفر
مرتبه سنه ایر * معصیت زاهر که پی در پی کند * ایزدش از اهل
جنت کی کند * تقدیری هر کسی که کند معصیت رپی در پی کی
کندش ایزد از اهل جنت دیمکدر که هر کسی مبتدا و معصیت کندک
مفعولی و پی در پی معصیتدن حالدن متصلا معناسنه و یا خود کندک
فاعلمندن حالدن مصرع معناسنه و در پی اولکینک صفتیدر ایزد ایکنچی
کندک فاعلی و جار و مجرور اکا متعلقدر و بعد الجملة خبر در (معصیت
فعل محرمدر که قصده واقع اولمش اوله زیر اخطا ثله اولانه زله دیرلر
پی باء عجمینک فتحه سیله ایزوا و کچه وارد معناسنه (پی در پی لایق قطع
دیمکدر ایزره متصل اولدیغی کی که بری بری اردنجه در) ایزد زاء و کچه
عربیه و با عجمیه نک فتحه سیله تکرری معناسنه علم اولدیغی بالاده

مفصلدر (معنای بیت) بود که هر کس که متصل معصیت اشیاء
یعنی معصیتی معصیت متصل قیله و یا خود معصیت اوزرنه مصر اوله
کر کسه بر دورلو معصیت اوله الله تعالی انی حق اهل جنتدن ایلر
یعنی ایلر زیر استغفار انکاری در مقصود تهدید و اهل اصرارک جنته
دخولنی استعدا در زیر مصر ایچون سوء خاتمه دن خوف اولنور
وسببات کثیره سی اولق دخی بویله در * ای پسر دائم باستغفار باش *
وزبدان و مفسدان بیرار باش * دائم باشه نظر قدر باستغفار دخی اکا
متعلقدر مصراع ثانی نک تقدیری و باش بیرار ازبدان و مفسدان
دیمکدر که بیرار باشک مفعولی و از بیراره متعلقدر بعض نسخ ده
مفسدان یرینه مفسلان دوشمشدر فاسددر که تصرف ناسخدن
و مفلس معنی اولمقدن در مکر که بده مقارنت قرینه سیله مفلس آخرت
مراد اوله (بیرار نفرت یعنی اورنک در وفا چق) (معنای بیت) بود که
ای پسر علی الدوام استغفاره مشغول اول زیر بشر اهل شر در
و بالفرض گاه اولمسه دخی حقه رجوع دائم کر کدر که خواصک توبه سی
بودر و بدلدن و مفسدلدن نفرت ایله و صحبتلونه داخل اولم بلکه ایلر دن
برینه مرور ایلک یان ویر والا چهره لرندن سکنا نخوست عکس ایدر
* * در فضیلت صدقه می گوید * *

* کر کنی خیری بدست خویش کن * خیر خود را وقف هر درویش کن *
خیری کنی نک مفعولیدر یا وحدت و یا ایهام ایچوندر نه مقوله خیر
اولورسه اولسون دیمکدر بدست آخر مصراعده اولان کینه متعلقدر
خیر خود مصراع ثانی آخرنده اولان کنک مفعول اولی و وقف ثانیه در
(وقف لغتده حبسدر و شرعده وقف مالدر فی سبیل الله و اکا خیر
دیرلر زیر خیر امر مرغوب فیه در مؤمن ایسد عملک ثوابنه رغبت ایدر
زیرا معاده ایمانی واردر) (درویش لغوی فقیر و درویش اصطلاحی
سالکدر بوده مراد مطلق درویشدر و فقراء سالکینه وقف ایتک
غیر یلره وقفدن اولادر زیر ایلر غدرن چهره ذکرله ذاب ایدرلر
و نور ذکر عرشه طوغری کیدر بلکه اندن کدر ایدر بوجهتدن
انلره انفاق خیری اولور مکر که متصوفه بطالیندن اولال (معنای بیت)
بودر که اگر بر خیر ایدر سک کنند ی الکله خایله و مانعده تأخیر ایتمه

اگر چه ثلث بالدن وصبت دخی مشر و عدد زیر اصدقته نک خیر انسان
صحیح شیح ایکن در و قبل الموت انفاقد محاسبه سندن خلاص واردر
و غیرک یدیه اولان خیرده شبهه واردر یا بدیل و یا نقص ایدرلر
خصوصا بواعضارده تنفیذ وصبت ایتز اولدیلر مع هذا امور واجبه
شرعیه دندر و مصراع ثانی نک مضمونی بودر که اهل خیر اولدیغک
صورتده خیرکی درویشلره یعنی فقرایه وقف و حبس ایله زیر فقرای
صابرین باب الله ملا زملر در پس انلره موقوف اولان نسنه نک
اجر و ثوابی عظیم و جزیل اولور بعد ذاخیر امر مرغوب فیه معناسند
کلبیکی کی مال معناسنه دخی کلور قال تعالی (ان ترک خیرا وقال تعالی
(وانه حب الخیر لشدید) وقال تعالی (لم یزالوا خیرا) پس کلام ناظمده
قدس سره خیر ثانی مال معناسنه اولق دخی جاژ اولور و جنس ماله خیر
دنلری مع هذا آراسته خبیث و حرام دخی واردر زیر اعراب عادتنامه
خیر دیر جهاد سوء دیدیکی کی انکچون عادتلری اوزرنه جریان
طر یقیله قرانده کلور (لم یسهم سوء) مع هذا قتال جهاد دیر که کاسو
دنلر و بعض علما دیدیلر که مال کثیر وجه محمود دن اولمده خیر دنلر
پس کثیر اولسه ولکن طیب اولمسه اول مالدن خیر اولماز * یک درم
کاز بدست خود دهند * به بود آن کر پی او صد دهند * تقدیری یک درم که
دهند آنرا بدست خود بود آن به که دهند صد از پی او دیمکدر و بونک
دخی اصلی بود به ازان که دهند صد از پی او در زیر به که بده فوجده نک
کسری وهاء ساکنه ایله یک دیمکدر از کلمه سیله استعمال اولنور نتم
عجم بن سندن یک یلورم دیمک برده من از توبه دانم دیر یعنی دانم من به
از تو پس یک درم ده یک فی الحقیقه درمک صفتیدر و درم مبتدادر که
عربیه تقدیری درهم واحد دیمکدر و لکن قاعده عجم اوزرنه صفت
تقدیم اولنوب یک درم دنلدی واحد من الدرهم معناسنه نکره موصوفه
اولوب مبتدای اولور و درهم اصلنده تمیز در کازا اصلنده که آنرا در که ها
حذف و حرکت همزه کافه نقل اولنوب بطریق اندرج کازا دنلشدر پس
آن دهندک مفعول صریحی و بدست غیر صریحی در و بعد الجملة مبتدایه
صفتدر آن بودک فاعلی و به مفعولی و بعد الجملة مبتدایه خبردر
صدایکجی دهندک مفعول صریحی و از غیر صریحی در و بعد الجملة

آنکه صفقتد وایکی موضعده دخی دهندك فاعلی اهل نفاقدر درم
که سر له اجه در ظاهر بود که در همدن قصر اولمشدر و ترازو طاشنه
درهم دید کتری وزن اعتبار یله در که درهم شرعی و زیندر پی بوراده
آرد معناسنه در و اوچکه در که عقیدر (معنای بیت) بود که بر اجه که آنی
کندی الیه ویره لیک اولور آندن که آردنجه یوز ویره ل یعنی موتندن
صکره یوز اجه صدقه دن حیاتنه بر اجه صدقه افضلدر زیر ابعالموت
اجه یه ضرورتی قالماز و میلی اولماز بوجهتدن یکی بر یرینه بله کچمن
فاما قبل الموت بوبله دکلدر بلکه واحد کالف در و دخی زیاده در زیر
تضاعف اجر خلوصه و نفسله مجاهده یه میندر * کر بخششی خود یکی
خرمای تر * بهتر از بعد تو صد مثقال زر * خود بخششی نک تحنده
فاعلی تا کید در انت معناسنه ز بر بخششی بآه اولی نک ضمیمه امر حاضر در
منصوری بخشیدن در بغشلقدر بخشش کردن قسمت ایملکدر یکی ده
پزاید در یک بخششک مفعولیدر و حرمانمیز در آخرنده بآه توسلدر که
بین الموصوف والصفة واقع اولمشدر بهتر مبتداء محذوفه خبر در ان بهتر
دیمکدر که بعد الجملة جزاء شرطدر از بهتره متعلقدر صد مثقال از صد
مثقال دیمکدر که اولکی از قرینه سببه حذف اولمشدر بود دخی بهتره
متعلقدر که مفضل علیهی بیان ایچوندر اولکی از ایسه تصحیح معنی
ایچوندر پس معنای واحد اوزرنه ایکی حرف برفعه له و امثاله تعلق
قیلندن دکلدر خرما معروف یمشدر که ابوسی مدینه منوره ده اولور
خرماتک آغاجی بقیه طینت آدمدن خلق اولمشدر انکچون واجب
الا کرام در یعنی غدال آرا منده نان نیچه عزیز ایسه میوه لر ایچنده
خرما دخی بوبله در تر یاش در که تازه می ادر در خرمای تر عربک رطب
دید و کیدر ز فر و زنی اوزرنه یابسنه تمر دیرلر بهتر بکر که رتور اده
ادات تقضیلدر مثقال بر یچق در همدن کافی نعمه الله ثقل دندر مثقال هر
نسنه نک آخری در که آنکه وزن اولور کما قال فی القاموس مثقال الشئ
میزانه من مثله وقال الراغب المثقال ما یوزن به وهو اسم لكل شیخ
(معنای بیت) بود که اگر سن بر تاز خرما بخشش ایلسک یعنی ایام
حیاتکده او یکدر سندن صکره یعنی موتکدن صکره یوز مثقال التون
بغشلقدر و تصدق ایتمکدن تنکم سری ماقبلندن بلندی التون مرغوب

وعزیز اولمغله خرمایی آنکه مقابله ابتدی و خرمایی تخصیص ابتدوی
شر فتندن و بلاد عربده و غیریده رغبتدن او توریدر * هر که
بخشیدی مکن با اور جوع * کرز یا افتاده از دست جوع * هر چه
هر چیزی که دیمکدر که مبتدادر و بخشیدی جمله سی اکا صفقتدر رجوع
مکنک مفعولی و با اور جوعه متعلقدر و بعد الجملة خبر در کر بوراده
عربی ده ان وصلیه یرینه در که جزایی مقتضی دکلدر تقدیری کرافتاده
ز پا از دست جوع دیمکدر که افتاده ده همزه خطاب ایچوندر اصلنده
ای در که همزه یاء خطابه تلفظ توسل ایچوندر مع هذا اخرنده هاء رسمیه
اولان کله دن صکره یا مفرد رسم اولمقی قانون رسم دکلدر صکره یا کثرت
استعماله بناء حذف و همزه اظهار یا ایچون فوق الهاء کاتب اولندی
بو اعتبار له یعنی یا کاتبدن ساقط اولمق حسبیه همزه اکابدل قلندی
و خطاب ایچوندر دندی پس افتاده ماضی مقید بالحال قیلندن در که
ز با اکا متعلقدر و از دست تعلیلدر بهر کبی انکچون بعض نسخ ده
بهر واقع اولمشدر و لکن پایه مناسب اولان دستدر خصوصاً که دست
دخی مستعملدر تنکم دیرلر فلاتک الندن عاجز قالدیم و بوایش فلاتک
الندن بترغالب کار الدن حاصل اولمغله اله نسبت اولور قرآنده
(فما کسبت ایدیکم) کبی معنای بیت) بود که هر نه شیء که بغشلقدر
و ویررسن اکا رجوع ایتمه و هبه و انعامکدن دونه و عطا ایتدو کک
محلدن اتی استمه اگر اخلق الندن و اتک سببیه ایاقدن دوشدک ایسه ده
یعنی اخلق و ضرورت الی سنک اباعک الوب دوش و رسه دخی کری
باقه و احسانکدن دونه زیرا هبه سندن رجوع ایدن شول کله بکر که
فی ایتدوکی نسنه یی اکل ایدر بوا یسه امر قییددر تنکم حدیثه کمشدر
و ناظم بیت آتی ده کلب یرینه شخص و یا مرد دیمشدر و لکن کلبه تمثیلده
قبیح زیاده در فافهم * این بدان ماند که شخصی فی کند * باز میل
خوردن اوکی کند * این مبتدادر که رجوعه اشارتدر بدان اصلنده
بان در که مانده متعلقدر تخفیفاً همزه ذاله قلب اولمشدر و جمله فعلیه
خبر مبتدادر و یا وحدت ایچوندر بعض نسخ ده مردی دوشمشدر
(شخص اصلنده قرآنی معناسنه در خیال کبی بوراده مردم مراد در
(فی که اصلنده همزه ایله قرصمقدر کسندک مفعولیدر و بعد الجملة

مبتدایه خبر در و بعد الجمله تشبیهی بیاند و که مشبه به را سنده
 رابطه در و تشبیه ماندن مفهوم در زیر اماندك مصدری مانستن در که
 بکن مکدر مضارعند شین حذف او انوب ماند دیر باز کرو دیمکدر
 میل کی کندك مفعولیدر خوردن دیمکدر اکل کبی (معنای بیت)
 بود که بخش ایدو کک نسنه دن رجوع ایتك اکا بکزر که بر شخص
 یعنی بر کسیه فی ایلله کرو اول فی ایدو کی نسنه بی بکه فن میل ایدر
 یعنی میل ایتز بلکه کندی قوصندیسی ایشه انک انکلی استکراه ایدر
 والا کلب کبی اولور زیرا کلب فی ایدو کی نسنه بی اکل ایدر هره
 کندی یاوریسی اکل ایدو کی کبی * بایسر کر چیز کی بخشید پدر *
 * می سزد کر باز کیر داز پسر * بونک تقدیری اگر بخشید پدر چیز
 بایسر دیمکدر که پدر بخشك فاعلی و چیز مفعول صریحی و باز پسر
 غیر صریحی در می سزد جزاء مقدم و مابعدی شرط مؤخر در جزا
 تقدیم اولندی زیرا استفهامی متضمنه در سزدك فاعلی شرطك
 مضمونیدر که باز گرفتن در و شرط ثانی جمله سی شرط اوله جزا در
 چیزی ده یا وحدت ایچوند چیرك نسنه جك دیمکدر زیرا کاف عربی
 تصغیر ایچوند سزد مضارعدر مصدری سزیدن در لایق معناسنه
 کرد دخی مضارعدر مصدری گرفتن در که طوتمقدر (معنای بیت)
 بود که اگر پدر او غلنه بر نسنه جك بغسلسه اگر انی او غلنه دن کرو
 طوتوب الورسه لایق اولور می یعنی سزا دکلدر پس استغهام انکاری
 اولور الحاصل پدر او غلنه هبه ایدو کی نسنه بی کرو الموق نیجه قبیح
 ایشه اجنبی به موهوب اولان نسنه بی استرداد ایتك دخی بویله در
 زیرا معامله دینه ده اقارب واجانب بر در واقار به کوره قبیح اولان
 نسنه اجانبه کوره حسن اولماز مکر که پدر بی شفقت اولوب استرداد
 ایده والا صدوری متصور دکلدر * ای پسر بامال وزر شادی مجوی
 * آنچه کس راداده دیگر مکوی * تقدیری مجوی شادی بامال وزر
 دیمکدر که شادی مجویك مفعول صریحی و بامال غیر صریحی در
 زیرا بامصاحبیت و معیت افاده ایدر و ایکنجی مصرعك تقدیری
 داده آنچه کس را مکوی دیگر دیمکدر که آنچه داده تك مفعول اولی
 و کس ثانی در و دیگر مکوی کله سنه ظرفدر زیرا عربی ایلله تقدیری

لا تقلاه فی زمان من لازمه دیمکدر و یا خود مفعول مطلقدر که انتفی
 القول انتفاء دیمکدر مال وزر خاصی عام اوزرنه عطف قبیلنددر
 مزیندن اوتوری (شادی ده یا مصدریه در شاذ فرح معناسنه ذال
 معجه ایلله در زیر قاعده عجم بود که وای دن صکره معجه والا مهمله در
 داده ده همزه خطاب ایچون و داده ماضی مقید در افاده کبی نتکم
 مرور ایتدی (معنای بیت) بود که ماله و خصوصاً آلتون و کش ایلله
 فرح آرامه و طلب ایتجه یعنی سیم وزر و سایر اموال ایلله شاد و خندان
 اولوق عقل شانی دکلدر بلکه احقر و جاهل حالیدر زیرا فانی نسنه
 ایلله سرورك معناسی یوقدر نتکم قرانده کلور (قل بفضل الله وبرحمته
 فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون) یعنی الله تعالى تك مؤنثه فضل
 ورحمتی کافرلك جمع ایلدیکی مالدن خیر لودر الحاصل فانی به مدعین
 والتفات ایتك بله منهیدر دکل که انکله فرحناك اولوق نتکم قران
 وحدیث انکله مشخوندروای پسر اول نسنه بی که کسیه ویرمش سن
 بردخی سوبله یعنی لسانه کتورمه نه استرداد طریقله و نه خود امتنان
 و تمدح صورتیله زیرا باطل و قبیحدر بلکه اخلاق الهیه ایلله تخلق ایلله
 و ما سواى حق نسبان ایتنا که ربك سنی احسانك فوقنده نسنه ایلله ذکر
 ایلله بعض نسخ ده بیت مذکوره بدل بویله واقع اولشدر که ای پسر
 بامال وزر شادی مکن روهنر آموز و بیدادی مکن یعنی مال وزر ایلله
 مسرور اوله که بونلر فانی و بی عاقبتدر پوری هنر او کرن و نفسکه
 ظلم ایتجه یعنی نفسکه او یوب جاهل اوله و ناقص قالمه بلکه اهل علم
 و کمال اول و تحصیل معارف الهیه ایلله که سکا قلاجق بونلر در
 * شادی دنیا سراسر غم بود * سورا و رادر عقب ماتم بود *
 شادی مبتدا و سراسر اندن حالدر جیعا معناسنه و یامن الاول الی
 الاخر دیمکدر زیرا اصلی سر و سر در و او عاطفه ایلله صکره و او الله
 قلب اولمشدر تکاپو کبی که اصلنده تك و بودر لسان عجمده نظاری
 چوقدر (سر و سر باشند باشه و او جردن اوجه دیمکدر که سرتاپاك
 معناسی دخی بودر از سرتاپا دیمکدر غم مفعول بوددر که بعد الجمله خبر
 مبتدا در و یا خود شادی بودك فاعلیدر سوز اورا ماته قید در زیرا
 را لام جاره معناسنه در ماتم بودك فاعلیدر در عقب اکا ظرفدر سور

نور و زنی اوزره دو کون و جمعیت و ضیافت در قاموسه کلور که سور
 فارسیدر که رسول الله صلی الله علیه وسلم انی تشریف ایتشد در انتهی
 یعنی ضیافت معناسنه تعریب ایتشد رنتکم حدیثه **کلور**
 (یا اهل الخندق ان جابرا قد صنع لکم سورای طعاما) یعنی سور
 لسان عربده قاعه و شهرک دیواریدر صکره خلقک مدعو اولدیغی
 طعامه دخی اطلاق اولندی (عقب قافک کسریله عربیدر او کجه
 معناسنه که مؤخر الرجل در صکره مطلق مؤخر معناسنه دخی استعمال
 اولندی و اشباع کسریله عقب دخی دندلی (ماتم یاس و مصیبت که
 دو کون مقابلیدر و قاموسه کلور که الماتم کفعد کل مجتمع فی حزن
 او فرح او خاص بانساء او بالشواب انتهی یعنی ماتم عربی مهورد که
 یاس و مصیبت جمعیت کاهنده مستعملدر اگر چه بعضیلر جمعیتگاه
 فرحدر و بعضیلر خاتونلره و بعضیلر خاتونلرک تازه لرنه خاصدر
 دیمشدر و لکن مشهور و معمول اولان اولکیدر (معنای بیت)
 بودر که سرور دنیا اولدن آخره دک غم و عصه اولور یعنی انک
 سروری چکن غمته دکنز کویا که سرتا پانغم والمدر و دنیاک دو کونی
 عقبندره و صوکنده یاس و ماتم اولور حیاتی آخرنده موت اولدیغی کی
 پس دنیاک اولی غلق و آخری موتدر و او رتاده واقع اولان احوال
 عارضه به اعتبار یوقدرز بر افرق سنه ده واقع اولان سروری جمع ایتسک
 برسنه سرور و ملان انکچون معدوم حکمنده اولدی * امر لاتفرح
 زقرآن کوش دار * جای شادی نیست دنیا هوش دار * تقدیری کوش
 دار امر لاتفرح از قرآن دنیا جای شادی نیست هوش دار دیمکدر که
 کوش دار استمع معناسنه در امر لاتفرح کوش داره مفعول صریح و از
 قرآن غیر صریحدر دنیا مبتدا جای نیستک مفعولیدر زیرا نیست بوراده
 فعل معناسنه در که تقدیری دنیا لبست محل السرور دیمکدر پس
 بعد الجمله مبتدایه خبر اولور (هوش دار بشقه جله در آخر کلامده
 فاعلم ذلک کبی پس هوش دار تمیز و ادراک و تعقل ایله و دنیاک دار قرار
 اولدیغی بلوب اکا کوره حرکت ایله دیمکدر امر لاتفرح مناسب اولان
 نهی لاتفرح دیمک ایدی و لکن امر نهیله و نهی دخی امر له مؤلدر رنتکم
 قرآنده (و ذروا البع) دندلی که ظاهری امر و حقیقی نهی در که

لاتبایعوا

لاتبایعوا دیمکدر کذلک لاتفرح ترک الفرح دیمکدر که بعضی علماعنده
 نهی طلب ترک فعلدر بوجهتدن نهیک مؤداسی امر اولور و جمیع موارد
 امر و نهی بواسطوب اوزرنه در و جائزدر که امر دن مراد مطلق
 خطاب اوله لاتفرح قارونه خطابدر که حضرت موساک علیه السلام
 عم زاده سی ایدی که مفاعیل خزائن الشمس بغل بوکی اولوردی قال الله
 تعالی (اذ قال له قومه لاتفرح ان الله لا یحب الفرحین) قوم قاروندن
 مراد بنی اسرائیل مؤمنلریدر فرح لذت عاجله سببیلله انشراح صدردر
 اکثریا لذت بدیهه دنیویه ایله اولور یعنی قارونه بطریق النصیحه
 دیدیلر که یا قارون بوقدر خزائن مالک اولدم دیومال دنیا ایله فرحناک
 اولمه بلکه بوفرچی ترک ایله زیر الله تعالی زخارف دنیا ایله فرحناک
 اوللری سومز شول معنادن که دنیا عند الله مبعوضه واکامحت یتکم
 محبت آهیده به مانع و مزاحمدر پس دنیا ایله ثواب آخرت مطلوبدر
 یوخسه تنعم دکل (معنای بیت) بودر که ای پسر قرآنندن یعنی آیات
 قرآنیه دن (لاتفرح ان الله لا یحب الفرحین) آیتنده اولان خطابه
 قولاق طوت و آنی استماع ایله و زخارف دنیا ایله مسرور و کامغرور
 اولغی قوزیرا دنیا جای سرور دکلدر عقلکی باشنه جمع ایله بلکه
 دارالعموم و الاحزاندر پس عبش و عشرتی دارالسرور اولان آخرته
 تأخیر ایله و دنیا ده حزن اوزرنه اول که حزن مقامات عالییه دندر که
 خرافات شرک مقابیلدر و بعضی نسخده زقرآن یرینه زدنیا دوشمشدر
 بدینا اولسه دخی انساب ایدی که فرحک متعلقنی بیان اولوردی از
 اولدیغی صورتده تعلیلله محمول اولور یعنی دنیادن اوتوری و یدمه
 مال دنیا کیردی دیوشادان اولمه فافهم * شاد مانانرا ندارد دوست
 حق * این سخن دارم ز استادان سبق * تقدیری ندارد حق شاد مانان را
 دوست دیمکدر که حق فاعل و شاد مانان مفعول اول و دوست ثانی در
 این دارمک مفعولی و فاعلی میمدر سخن ایننه صفتدر هذا القول معناسنه
 سبق مفعول ثانی در بعضی نسخده این دادند استادان سبق دوشمشدر
 استاذ لر بوسوزی درس و یرمشدر معناسنه شاد مانان شاد مانک
 جمعیدر فرحناک معناسنه معنای لغویسی شاده بکزیچی دیمکدر ز را
 مان ماننده دن ترخیم اولمشدر مصدری مانستن در که بکزه مکدر

مضارعند سین حذف اولنوب ماند وماننده دینلور وماندن که
 قائمقدر انک مضارعی دخی بویله کلور واکن التباس بحسب المقام
 مند فقدر و شادمانک نظائری چوقدر مهمان و دزمان و ترکان و امثالی
 کبی که مهمه یعنی اولوبه و دزه یعنی قلعه یه و ترکه بکزیچی معناسنه در
 و بکزی مکدن مراد مشبه بهک و صفیله قیامدر پس شاده بکزی دیمک
 شاد اولمقدن عبارتدر مهمان دخی بویله در و بعض ضحیم البدن مکسره
 دزمان دید کلری غلظنده قلعه دیوارنه و بلکه بطریق المبالغه عین
 دیوار اولمق اعتباریله در و ترک اصلنده تا نادر ترکان انلردن غیر بدر
 واکن اسانده مشابهلری اولمق حسبیلله ترکان دیدیلر این سخن مصراع
 اولک مضمونه اشارتدر استاذان استاذک جمعیدر ذال مجمله ایله صنعتده
 ماهر و معلم اولانه دیرلر اصلنده کلمه انجمیده در اگر عربیه اولایدی ستدندن
 مشتق اولمق لازم کوردی کلمه عربیه ده ایسه سین و ذال بریده
 مجتمع اولماز دیوقاوسده مصر حد در و شعر جاهلی ده دخی بو کلمه نک
 بولمیدنی معربات جوالبقی ده در سبق فحتمین ایله ظاهر بودر که
 فعل دن منقولدر قیل و قال کبی درس معناسنه استعمال اولندی زبرا
 درس ده سبق و تقدم واردر (معنای بیت) بودر که حق تعالی دنیا لله
 شادمان و زخارفیله خندان اولنلری دوست طوتمز ز برادینا مبعوض
 حقدر و مبعوضه محبت ایدن دخی مبعوضدر بو سوزک مضموتی
 بن استه داردن درس طوتم یعنی حقیقت شناس اولان عالمروعارفلر بکا
 بو وجهله تعلیم و افاده ایلمشدر در پس کاملرک نصیحتی ایله عال اولمق
 کر کدر * کر فرح دادی زفضل حق رواست * لیک از دنیا فرح
 کردن خطاست * بعض نسخ ده کردن برینه جستن دوشمشدر ضم
 جیم ایله که طلب معناسنه در مال بردر فرح مابعدنده مفعولدر حرف
 جر فرحه متعلقدر بعد الجملة شرطدر رواست مبتداء محذوفه خبردر
 تقدیری آن رواست دیمکدر که جمله سی جزاء شرطدر بوراده زفضل
 برینه بفضل انسب ایدی زبرا قرانده بالله در قال تعالی (قل بفضل الله
 و برحمته فبذلك فليفرحوا) (مصراع ثانی نک) تقدیری لیک کردن فرح
 از دنیا خطاست دیمکدر که کردن مبتداء و فرح مفعولی و از فرحه
 متعلقدر و خطاست خبردر فضل لغتده زیاده اولمقدن اصطلاحده

ابتداء احساندر که آنده علت یو قدر یعنی هر عطیه که معطی یه
 لازم کلیه اکافضل دیرلر کاملرک حالی کبی که هر نعمتی ابتداء احسان یلورلر
 زبرا عملک موجب اولمیدنی یلورلر و فلان اهل فضلدر دیرلر علمده
 و کالده سائرلر اوزرنه رجحانی و زیاده لکی واردر دیمکدر و فضل عدل
 مقابله سننده دخی مستعملدر (معنای بیت) بودر که اگر حقک
 فضلندن فرح طو ترسک رو او لایقدر زبرا فضل و رحمت آلهی ایله
 فرحناک اولمق اوزره مأمورسن نیکم آیت مذکورده دن مستفاد اولدی
 و لکن دنیادن فرح ایلمک خطادر زبرا لاتفرح ده مر و رایتدوکی اوزره
 منهی در بعد ذافضلندن مراد اسلام و رجندن مراد قدر اندر و جمع
 ایتد کلری نسنه مالدر یعنی اهل اسلام و اهل ذکر و قران اولمق مال
 دنیادن خیرلو در زبرا اسلام و قرانک ثمراتی باقی و دنیایی نتیجه وفاتی در
 فافهم جدا

* * در بیان نصایح میگوید * *

* ای پسر با محنت و غم خوی کن * روی دل اجانب دلجوی کن *
 تقدیری کن خوی با محنت و غم و کن روی دل اجانب دلجو دیمکدر که
 بوندن اعرابی ظاهر در روی یوز دیمکدر دله روی اثبات ایتدوکی مجازی
 در مقصود قلبک توجه معنوی سیدر دلجو وصف ترکیبی در کوکل
 قایمچی و دلستان کبی کوکل آلیچی بوراده دلجو ایله مراد محبوب
 حقیقی در که الله تعالی درو جانب که یان و طرفدر جهت ایهام ایدر
 الله تعالی ایسه جهت مخصوصده اولمقدن مترهدر زبرا تفسیدی
 مستلزمدر بلکه الله تعالی جمیع جهاتی محیطدر پس جانب دیدوکی
 مقابله دن ناشیدر یعنی قلبکی مشغول اولمیدنی جانبیدن آل و حقه وجه
 مطلقدن توجه ایله که آنده اصلا این یوقدر دیمکدر فافهم فانه لطیف
 (معنای بیت) بودر که ای پسر محنت و الم و غصه و غم ایله خوی ایله
 وعادت ایت و آنکله طبیعت اول شویله که یانکده سائر اخلاقک کبی
 اولسون و اسبابی ظهور ایتدکده بی حضور اولم و قایمچی متکدر فافهم
 بلکه قلبک یوزنی محبوس حقیقی اولان حق جاننده ایله یعنی غم و غصه
 و سائر احوال و اموره اشتغالی قویوب قایمچی وجه مطلقدن حقه
 توجه ایله و کاسقید اول زبرا فاعل مطلق اودر چونکه بو توحیدی

بولاسن و بوسری به سن مبدأ اوله واصل اولوب امور اضایه دن
اولان لطف و قهردن و سائر احواله اشتغال الدن خلاص اولور سن
و حضور ایدرسن فافهم * حزن و اندوهست قوت بندکان * غم شودیار
فرح جویند کان * حزن مقدم خبر و قوت مؤخر مستداد غم شودک
فاعلی و یار مفعولیدر حزن حاء مهمله نك ضمی و زاء هوزك سکونیه
زمان ماضی ده بر نافعك فواتی و یار ضارک حصو لنسدن لاحق اولان
غمدر نیکم خوف زمان مستقبله متوقع اولان سوء دن عارض اولان
المدر و اما راغب دیمشدر که حزن غم دن نفسده حاصل اولان خشونتدر
زیرا حزن فتحله خشونت فی الارض در بوراده حزنك خون که قان
معناسنه در دم کبی املا ده مشابهتی اولغله ناسخملر غلط ایدوب خون
یازمشلردر نونله که اگرچه فی الجملة صحت معنی وارد در زیر اندوه که
غصه در قبغو معناسنه شدتندن کویا که جکر دن و بور کن قان طملر
و اهل در دک غداسی اول قان اولور الحاصل اندوه و غم دم کبی
طبعاً منقور نسنه در انکچون امر صعبه قان در یاسی دیرلر (قوت قافک
ضمبله حوت وزنی اوزره بدن انسان آنکله قوام بولاجق قدر غدادر
بند کان بنده نك جمعیدر که کاف عجمی بنده اخرنده اولان هاء رسمیدن
بدل و آن ادات جمعیدر و بوندن غیری وجه دخی بالا ده در بوراده
(بند کان ایله مراد خواص عباد در) یار بوراده مصاحب معناسنه در
زیرا معین معناسنه دخی کلور (جویند کان جوینده نك جمعیدر طلبکار
فرح جوینده وصف ترکیبی در که اصلنده جوینده فر حد در قاعده
عجم اوزره فرح جوی کرک ایدی ترخیمله و لکن جمع قلمغله اصلنده در
اولندی (معنای بیت) بودر که حزن و غم و غصه در الله تعالی نك
خاص قوللرینک غداسی یعنی محزونلر و مغموملر در که حزن و غم
انلره هر وقتده غدا کبی اولمشدر که آنکله پرورش جان و دل حاصل
اولور رزق حسی ایله تربیه جسد وجود بولدیغی مکی و آخرت
سرورنه طالب اولنلرک مصاحب و مقارنی غم اولور یعنی سرور
آخرت استین غم دنیایی اختیار ایلر و لکن غم و حزنی دار
غریبده اولغله الله ایچوندر یوخسه نفس دنیا ایچون دکل و کان
رسول الله صلی الله علیه وسلم متواصل الاحزان دائم الفکر * هر کر انبود

بدل اندیشه * عاقبت بر پای یبند تیشه * تقدیری هر کسی که اورا
نبود در دل اندیشه یبند عاقبت بر پایش تیشه دیمکدر که بوندن اعرابی
ظاهر در اندیشه و تیشه آخرنده اولان همزه ل وحدت ایچوندر وزانده
اولغله قابلدر (اندیشه فکدر و) تیشه کسر در که دور کر آلا تندنر
و کلنک معناسنه دخی کلور (معنای بیت) بودر که هر کسه که انک ایچون
کوکلا ده فکر یوقدر مطلقاً یعنی اهل تفکر دکلدر آخر ایاغی اوزره
کسر و قاطع نسنه کورر و یاغنه فی المثل بالته اورر و منزل مقصود دن
کری قالور و یشیمان اولور و یا خود فارغ و آزاده و بی اندیشه کرزکن
ایاغن بو دنیاسدن کسرلر وانی چاه اندیشه یه دوشورلر و ابدی غم
و غصه دن خلاص اولماز و تفکرده رأس اولان بر معنی بیت اتی ده کلسه
کر کدرا کر چه متعلق تفکر بی قیاسدر قال الله تعالی (ویتفکرون
فی خلق السموات والارض) * از چه موجودی یبندیش ای پسر *
هر کسی دارد غم خویش ای پسر * از موجودی به متعلقدر تقدیری
توازه موجودی دیمکدر که مبتدا و خبردر و بعد الجملة یبندیشه
مفعولدر (موجودی آخرنده یا خطاب ایچوندر عربی ایله تقدیری
انت من ای شیء مخلوق دیمکدر کا قال تعالی (من ای شیء خلقک
من نطفة خلقک) هر کسی داردک فاعلی و غم مفعولیدر (یبندیش
امر حاضر در اصلنده باندیش در همزه ایله صکره دفع ثقلت ایچون
همزه یا به قلب اولندی مصدری اندیشیدن در فکر ایتک معناسنه
مضارعی می اندیشد کلور (معنای بیت) بودر که ای پسر فکر ایله که
سن ندن موجود و مخلوق سن یعنی نطفه دن خلق اولنسک که
ماء مهین در واصلک جهتیله خا کدن وجوده کلدک کا قال تعالی
(خلقکم من تراب ثم من نطفة) ای پسر هر کس کندی غمی طور یعنی
سنک اوزر که لازمدر که کندی حالکی فکر ایلیه سن و کندی غمک
یه سن زیرا هر کس عاقل اوله کندی غم ییه و تدارکن ایده کلمشدر
مکر دیوانه اوله که بوقیدده اولیه و کندی بوزنجیره بغلیه والله واهب
العقل * کردایزد مر ترا از نیست هست * از برای آنکه باشی حق پرست *
ایزد کردک فاعلی و مر ترا مفعول اولی و هست ثانسی و از نیست اکا
متعلقدر از برای تعلیل کرددر از بهر آن معنی که دیمکدر حق پرست

باشی نك مفعولیدر و بعد الجمله آنكه به صفت اولور اصلنده از برای
باشیدن حق پرست دیمکدر (ایزد زاء عربی نك فتحیه و بعضی
عجمیدر دیدلر الله تعالی نك اسم علمیدر که ترك تکرری دیر) حق پرست
وصف ترکییدر اصلنده پرستنده حقدر حق طبعی معناسنه
مصدری پرستیدن در که طایعقد مضرعی می پرستد کلور (معنای بیت)
بودر که الله تعالی سنی یوقدن وار ایلدی و معدوم ایکن موجود
قیلدی اول معنی دن اوتوری که حقه طبعی و عبادت قلبی اوله سن
نتکم قرآنده کلور (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) و عبادتک
ثمره سی دخی عابده در معبوده دکل نتکم حدیث قدسیده کلور (خلقت
الخلق ليربحوا علی لا لاربح علیهم) سؤال اولنور سه که چونکه خلق
عبادت حق ایچون خلق ایلدی اکثر ناس ندن کافر اولدی جواب
بودر که عبادتله امر ایتک ارادتی مستلزم دکلدر والا مراد ارادتدن
تخلف ایتدی سؤال اولنور سه که چونکه عدم ایمانی بیلوردی نیچون
امرایتدی جواب بودر که مأمور اولق مقتضای استعدادی ایدی
قبول ایتک دکل و بوراسی اسرار قضا و قدر دندر که سکوت لازمدر
* تا تو باشی بنده معبود باش * با حیا و با سخا وجود باش * تقدیری
باش بنده معبود مادام که تو باشی تو دیمکدر که اعرابی ظاهر در تقدیری
کن عبد المعبود الحقیقی مادمت حیا موجودا دیمکدر (معنای بیت)
بودر که مادامکه سن سن اولاسن یعنی حیاته اولدجه معبود حقیقی
اولان الله تعالی به عبد محض اول و عبادت اصنام صوریه و معنویه دن
حذر ایله والا مشرک اولور سن و مشرک مغفور اولماز و حیا و سخا
وجود صفتلریله متصف اول بوراده ناظم قدس سره اصل توحید
و ایمانی تعیین دن صکره شعب ایماندن اوج نسنه تخصیص بالذکر
ایتدی مزید فضلندن اوتوری زیرا حیا کرک حیاء نفسانی در که
بین الناس عار و عیب اولان نسنه دن اوتانمقدر کشف عورت و ترک
ادب کبی و کرک حیاء ایمانی در که خرف حقندن معاصیدن اجتناب در
مقوی دین و ایماندر و سخا کفایت مقداری عطا وجود قبل السئوال
احساندر و بویکی خصلت ینده و بین الناس احسن اخلاق و مستوجب
رضاء رب خلاق در * مکذران در خواب و خور ایام را * زنده دار

از ذکر صبح و شام را * مکذران نهی حاضر در کاف عجمینک ضمه سی
وز نیچون اختلاس اولنور مصدری کذرانیدن در کچوردک معناسنه که
متعیدر مضارعی کذراند و کذراننده کلور لازمی مکذردر که مصدری
گذشتن و گذاشتن در یکمک معناسنه مضارعی کزرد و کزارد
و کذراننده کلور ایام مکذرائک مفعولیدر صبح زنده دارک مفعولی در
زنده دار عربی ایله احی دیمکدر که احیادن امر در (خور ییچکدر که
اکتفاطر یقیله در مراد ییچک و ایچد جکدر) ایام یومک جمعیدر که
معروفدر نتکم بالاده شرح اولنمشدر (زنده سی دیمکدر که مرده مقابلیدر
میت کبی) ذکر دن مراد یاد حقدر نوجمله اولور سه افضلی لاله الا الله در
(صبح فجر در که صبح صادقدر و یا اول نهار در که افقک حاجب شمسله
احرارای وقتیدر) شام اخشامدر مسا کبی شام صباح اوزرنه معطوف
و صبح دخی زنده دارک مفعولیدر بوراده صبح و شامله یا ایکی وقت
مخصوص و یا ذکر جزء و اراده کل طریقله استیعابدر نتکم ایام ذکر
استیعاب ذکر قرینه در (معنای بیت) بودر که ایام ولیائی منامده و کل
و شربده کچورمه یعنی سن بو حالده ایکن مرور ایتسون بلکه ذکر الله دن
صبح و اخشامی زنده طوت یعنی احیا ایله زیرا اما کن و ازمان بی ذکر میت
کبی در و وقتک ذکرله حیات بولیحق قلبک دخی حیات بولور و فیض
الهی ایله زنده اولور و قلوب مرده اولدیغی کونده سکامات عارض
اولماز و سعی ایله که ادمان ذکرله ذکر دائم اهلای اولاسن و وقتکه تفرق
و حالکه تشتت پریشانلق کلیوب حقه حضور باقی بولاسن فافهم جدا
* خواب کم کن اول روزای بسر * نفس را خوردن میاموز ای بسر *
خواب کم کنک مفعولیدر کم کنک تفصیلی بالاده در اول نظر قدر نفس
میاموزک مفعول اولی و خوردن ثانی در (میاموز نهی حاضر در اصلی
میاموز در که دفع ثقلت ایچون همزه یایه قلب اولنمشدر مصدری
آموزیدن در او کرتمک معناسنه و حلیمی ده کلور که آموختن او کرتمک
و او کرتمک لازم و متعدی کلور مستقبلا ننده خازایه قلب اولنور آموزد
و آموزنده دیرلر انتهی پس آموختن مصدر اصلی و آموزیدن مصدر
فرعی اولمش اولور و فرعه اعتبار واردر اگر شهرتی واریسه والا فلا
زیرا تکلفدن خالی اولماز (معنای بیت) بودر که ای بسر وقت اشراقده

خوابی قلت اوزرنه ايله يعنى هيچ اويومه زيرا بوراده قلت عدمدن
کتابه در سببی بودر که وقت اشراقده ملائکه از زاق عباد له وجه
ارضه نزول ايدر پس اول وقتده بیدار اولمق باعث برکت و خواب
سبب محققد و بومعنادن اوتوری (جناب نبوت صلی الله علیه وسلم
عایشه بی رضی الله عنها اول وقتده منامدن نهی ایلدی و ابن عباس
رضی الله عنهما بیورمشدر که) (الصبيحة مكرهة مكسلة مكرهة منساة)
يعني صبحه که ضمله عند الصبح نومدر انده کراهت کثیره و کسل کثیر
وهرم کثیر و حاجتی نسیان کثیر و اردرای پسر نفس حیوانیه بی اکل
و شربه او کرتمه بلکه ریاضت و تقلیل غذا ايله که اکا موت ایض
دیرل که سبب بیاضی دل و ضیاء معنوی در و اصلاح طبیعت ایتمک
اول الباب در بس تن پرور اولمق حیوانیت و روح پرور اولمق ملکیت در
فاعلم ذلك و اعمل * اخر روزت نکو نبود منام * پیشتر از شام خواب آمد
حرام * تقدیری نبودت منام نکودر آخر روز دیمکدر که تا خطاب
نبوده قید در و منامه قید اولمق اظهار در بوندن اعرابی ظاهر در
و مصراع ثانی نک تقدیری آمد خواب حرام پیشتر از شام دیمکدر که
خواب آمدک فاعلی و حرام فاعلمدن حالدیر زیرا آمد لازمدر و پیشتر
دخی حرامه ظرفدر (نکونونک کسری و کاف عربی نک ضمیله کوچک
معناسنه اصلی نکودر که نه که منسوبدر منام مصدر میمی در نوم معناسنه
و نوم شول حالت طبیعه در که دماغه صعود ایدن بخاراتک رطوباتی
سببیه اعصاب دماغ استرخاء ایدوب عقل و قوی انکله تعطل ایدر
و بعضیلر دیدیلر که الله تعالی نک نفس انسانی من غیر موت توفی
و قبض ایتسیدر) پیشتر باعجمی ايله در که پدش اوکدر که جهات
ستنددر ترادات تفضیلدر پیشتر اوکرك و مقدمه دیمکدر حرام ممنوع
و منهی معناسنه در (معنای بیت) بودر که کون اخرنده اویومق سکا
ایو اولماز بلکه اخشامدن اول خواب حرام کلدی بس مصراع
ثانی نک مضمونی ترقی بایندندر یعنی قبل المغرب منام ترك اولی بایندندر دکل
بلکه حرام و منهیلدر زیرا نقصان عمر و عقله مؤیددر زیرا وقت
ناقصدر خصوصاً که تغیر زمانده ذکر و تسبیحه اشتغال کر کدر
بوايه منامله فوت اولور * اهل حکمت راغی آید صواب * در میان

آفتاب و سایه خواب * بونک تقدیری نمی آید اهل حکمت را خواب
در میان آفتاب و سایه صواب دیمکدر که خواب نمی آیدک فاعلی و اهل
حکمت مفعول اولی و صواب ثانسی در و در میان خوابه متعلقدر
(حکمت اصلنده علم معناسنه در پس حکیم اودر که فعلی بحکم
الاتفاق اولیه و اشیا بی موضعنه وضع ایلیه و حکمتک اقسامی وارد
حکمت طبیعه و حکمت بحشیه و حکمت علمیه و حکمت عملیه و حکمت
ذوقیه کبی) (حکمت بحشیه معقولات فلاسفه در که نتایج افکار در
بو حکمت اهل شرع عندنده معتبردکدر) (حکمت علمیه اعتقادباندر که
علم کلامده میبندر) (و حکمت عملیه عملیساندر که علم فقه الک بیانه
متکفلدر و بو ایکی حکمتیه حکمت منطوق بها دیرل که حکمت ذوقیه
وسيله در) (و حکمت ذوقیه اسرار حقیقه در که وجدانیاندر بوراده
حکمتدن مراد حکمت ذوقیه نک شعباندرن اولان حکمتدر که اسرار
شرعده بعض خفایایه و قوفدر) (آفتاب کونشدر اصلنده وصف
ترکیبی در که تانده آف در آف یعنی قزدر می معناسنه زرا صوبالطبع
یارد در و جائزدر که اصلی آفت آب اوله زیرا آبی تحلیل و افنا ایلر
بو صورتده آفت کلمه عربیه اولور فاما اولکی قاعده فرسه انبیدر
(معنای بیت) بودر که اهل علم و اسرار دان اوللره کنشک ضوئیه
سایه اراسنده اویومق صواب کلز بلکه خطادر زیرا او محله شیطانک
تعلقی وارددر شول جهتدنکه ضوئیه یعنی ضیح ايله ظنک برزخیدر
و برزخ شیطانک ملعبه سیدر * ای پسر هرگز می و تنها سفر *
* باشندت تنها سفر عین خطر * تنها مروک فاعلمدن حالدیر زیرا
عربی ده حان کونک منفردا ايله تعبیر اولور سفر مروک مفعولیدر
یا حرف تقدیریه که بسفر دیمکدر سفر ایدوب یوله جقمده معناسنه
و یا خود مروک لاتفعل معناسنه محمولدر ایکنجی تنهاتاه خطابدن
حالدیر که تا مفعول باشد و سفر فاعلدیر عین خطر مفعول ثانسی و لکن
مفعول اول فی الحقیقه غیر صریحدر که ترا دیمکدر عربی ايله تقدیری
یکون لک در هرگز اس تغراق زمان ایچوندر (مرو نهی حاضردر
(مصدری رفتن در یوریمک و کیمک معناسنه مضارعی قبله رود کلور
(سفر لغتده قطع مسافه و شرعده سیر ایل و مشی اقدامله اوج

کونلك مسافه به ودخی زیاده به خروجر و بعضی دیدیلر که سفر
کشف العطا در که مسافر مکندن و مکان مسافردن کشف ایدر
واخلاق انسان دخی سفرله منکشفه اولور همین خطر نفس هلاک
دیمکدر زیر عین برسنه نك نفسی و حقیقی در بعض نسخ ده باشد
تنها سفر رفتن خطر دوشمشدر بوضوئیده رفتن باشد فاعلی او اوب
سفر رفته مفعول اولور (معنای بیت) بودر که ای پسر هیچ بر زمانده
یا لکن سفره کیمه یعنی بطریق السفر عازم راه اولمه زیرا منفردا سفر
ایتمک عین هلاک اولور هم صوره و هم معنی صوره خطر ظاهر در زیر
دیمکدر در الرفیق ثم الطریق یعنی بی رفیق سفر ایتمک کندنی تهلاکه به
القادر زیر دشمن ظهور ایدر سه مغلوب اولور و معنی خطر بودر که
یا لکن اولان سالکه شیطان رفیق اولور شیطان ایسه دشمن در دشمن ایله
رفاقت ایسه محض ضرر در خصوصاً بیابانده خیالات ظهور ایدوب
رهز نك ایدر انکی چون حدیث ده کلور که بریه لده غوللر سزی اضلال
ایندوی و قتده اذان ویریکوز زیر شیطان اذانه طیانیموب فرار ایدر
* دست رادر رخ زدن شومست شوم * استماع علم کن زاهل علوم *
زدن مبتدا و دست انک مفعولی و در زدن طرفدر شومست خبر و شوم
انی تا کیدر استماع کنک مفعولی و از استماعه متعلقدر (شوم اصلنده
همزه ایله در که ضد الین در صکره ماقبلی مضموم اولغله و اوه قلب
اولمشدر نظاری چوقدر) استماع قصدله قولق طوتوب دکلکدر
سماع اعمدر (علمدن مراد علم نافعدر که علم تفسیر و حدیث و فقه
و تصوف و اصول فقه و کلامدر) (معنای بیت) بودر که الی یوزنه
اورمق یعنی الی بکاغنه و یوزنه قویوب یوزیله اکا طیانمق شومدر
یعنی منخوسدر میون و مبارک دکلدر زیر محزونلر و اهل نار صفتیدر
کفره کبی و تشبیه ضرر عظیم وارد و جائزدر که مانم و مصیبتده
خدش وجهه محمول اوله که اهل جاهلیت صفتیدر ایدنی اهل علم
نافعدن علم دکل و سکا دیدم ایسه ونه دیدیلر ایسه انکله عمل ایله تا که
نحوستدن خلاص اولاسن و نینت و سعادت بولاسن * شب در آینه
نظر کردن خطاست * روزا کرینی توروی خود رواست * تقدیری
کردن نظر در آینه در شب خطاست اکر بینی توروی خود در روز

روز آن رواست دیمکدر که کردن مبتدا و نظر مفعول و آینه و شب نظر
ظرف و خطا خبردر تو بینی تحتیده اولان ضمیر خطابی تا کیدر در
روی بینی به مفعول رواست مبتداء محذوفه خبردر (بینی مضارع
مخاطبدر مصدری دیدن در کورمک معناسنه صکره دال مکسوره
علی خلاف القیاس باء موحدیه به قلب اولوب مضارعنده بیند و بیننده
دینلور) (معنای بیت) بودر که کیمه ایچنده آینه به نظر ایتمک خطادر
صواب دکلدر زیر نورله ظلمتک مناسبتی اولمدیغندن ماعدا تعرض
شیطان دخی و سبله در زیر کیمه وقت انتشار شیطان و آینه محل
خیالدر پس شبده محل خیهاله نظر در خوف اولور خصوصاً نابالغ
ولنله خیال شیطانی دن ضرر عظیم وارد اکر کون زده آینه ده
کندی یوز که بقر و آتی کور رسک روا و سزادر زیر روز محل روشنایی
وزمان احساس صوردر پس آینه افاقده (المؤمن مرآة المؤمن)
موجبجه کندی مثالی کوردیکک کبی آینه ده دخی بخصوصه کندی
مثالی کورمک و عقیب رؤیتده فتبارک الله احسن الخالقین دیمک
لایقدر و اهل تصوف دیمکدر که سن مرآت حقسن که حقل کمالی سنده
ظاهر در و حق دخی سنک مرآت احوالکدر یعنی اکر حقل سنده
تجلیسی اولمیایدی احوالک نه یوزدن اولدیغی معلوم اولمازدی نیکم
نقطه نك کاغدا اوزرنده محل تعینی اولمیایدی نقطه ندر بلنزدی
فاعرفه * خانه کرتنها و تاریک بود * مونس باید که نزدیک بود *
تقدیری اکر بود خانه ات تنها و تاریک باید که بود مونس در نزدیک تو
دیمکدر که خانه بودک فاعلی و تاء خطاب اکا قیددر تنها اکا مفعولدر
و بعد الجملة شرطدر مونس بودک فاعلی و نزدیک اکا ظرفدر
و بعد الجملة باید فاعل و بعد الجملة جزادر (مونس ده یا وحدت
ایچو ندر مونس ایناسدندر که برکسه نك و حشنی ازاله ایدوب اکا
انس ویرمکدر) (معنای بیت) بودر که اکر خانه کیمه ایچنده تنها
وی شمع اولور سه یعنی خانه ده یا لکن قالوب ینار مومک و قدیلک دخی
بولنر سه باری یا نکره بر مونسک کر کدر زیر خانه مظلم ده و حید
اولان مکسنه به شیطان تعرض ایدر حتی آخر باصمق دید کلری غالباً
اندن کلور فاشمک اولدقده تنها لاق ضرر و برمز زیر ظلمت شیطانه

معیندر و كذلك مونسك اولدقده ظلمت ضرر ویرمز زیر مونسله
 متقوی اولورسن و جماعت اولغله یدالله علی الجماعه سرن بولورسن
 خصوصاً نابالغ او شاقلمری وحدت و ظلمتدن محافظه لازمدر زیر
 شیطان بالغه تعرض ایتدوکی یرده نابالغه بطریق الاولی در * دست کم زنه
 کم زن تودر زیر نخ * نزد اهل حال سرد آمد چوینخ * دست کم زنه
 مفعولدر کم زنك تقدیری مرارا مرور ایتدی توزنك تحتنده اولان تا
 خطابی تا کیددر و در زنه ظرفدر نزد آمده ظرف و سرد آمدك فاعلمندن
 حالدر که مصراع اولك مضنونیدر چوینخ سردی تشبیهدر (زیر
 کسرله آشفه در) (زیر فتحله و باء موحدله ایله اوست و یوقارودر
 (زینخ ایکك دید کلری در که عرب ذقن دیر یعنی ایکی چکه نك
 الت طرفدن جمع اولد یعنی یردر) (اهل حال اهل ذوق و وجدان
 و واردات در که بومعنی مستحکم اولد یعنی حالده حال دیرل زیر
 انسان بروصفدن بروصفه تحول ایدر و متغیر اولور والا مقام
 دیرل ثبوت و استقرار نندن اوتوری و دخی نیچه وجهله تعریف
 اولمشدر که بوراسی انك محل تفصیلی دکلدر و بعضی نه بخنده
 نزد اهل معرفت دوشمشدر که بوانسبدر (سرد صوقدر برد کبی
 (ینخ بوزدر که عرب جد دیر حرکت ایله ماء جامد معناسنه انجماد
 ذوبانك ضدیدر) (ینچه طولودر که عرب برد دیر حرکت ایله حب الغمام
 دخی بودر بولتدن د وکیلن بوز دانه سی معناسنه (معنای بیت)
 بودر که چكك التسه الکی آزاور یعنی هیچ قومه و اعتماد اتمه زیرا
 بودخی اهل نارصفیدر و بومعنی اهل حال قاتنده صوق کادی بوز کبی
 یعنی اهل حال و ارباب حکمتدن اولنلرانی دخی ایوکتورمز ل و قلبلری
 اکا صمن پس صوق اولق عدم تعلقدن کایه در زیر برنسنه اسی ایکن
 یاپشور صوغیدقه دکل * چار پارا چون به بینی در قطار * در میان
 شان نیایی زینهار * بعضی نسخ ده چار پادر بار چون بینی قطار
 دوشمشدر و چار و دخی کلمشدر و اوله زیر او یا حروف شفویه دن
 اولغله آرالنده مسادله واردر شور با و شور و ا د برل طوز لوش
 و ماست و یوغردلی آش معناسنه چار پابه بینی نك مفعولی و در اکا
 ظرفدر و بعد الجمله شرطدر ایکنجی در نیایی به ظرفدر (زینهار صاقن

دیمکدر که عرب احذر دیر (چار پا درت یا قلو حیوان دوه و آت
 و قاطر و چار کبی که قواثم ربع صاحبی دیرلر) (به بینی ده با مضوم اوقنور
 زیر ما بعدی حرف شفوی در نسخه ثانیه یه کوبه) (بار یو کدر حل کبی
 (قطار کسرله کما قال فی القاموس جاءت الابل قطاراً بالكسر ای مقطوره
 و دوه نك و غیرنك قطار اولد یعنی نسق واحد او زنه بری برنه تقریب
 اولند قلدیر قطرات مطر کبی) (در میان شان میباندن نون مکسوردر
 شان ضمیر جمع متصلدر ایشان ضمیر جمع منفصل کبی) (در نیایی مضارع
 منفی در مصدری آمدن در مضارعند میم یاه تبدیل اولنوب آید و آینده
 دینلور) (معنای بیت) بودر که چونکه چار پایی قطارده کوره سن
 و یا خود یوك التنده قطار اولوب کیدر کوره سن صاقن انلرک اورتیه سنه
 کلبه سن یعنی آرالندن کچمیه سن و آرالنده یوریمیه سن زیرا اسباب
 نسیان دندر یعنی انسانه اوتتمق کتور و بلندوکی نسنه بی حفظ ایده مر
 اولور و مقاصد حسنه ده قطع قطار ایلمیه و جاین مقطورین میباندن
 یوریمیه دیمشدر که مشی ده جملی تخصیص و قطعده قطاری مطلق
 ذکر ایتشد در و نسخه اخرا دن فیه اولنور که معنای مذکور یوکللی
 یعنی یوك آلتنده اولان حیوان قطارنه کوره در مطلق قطاره کوره دکل
 ظاهر اولان دخی بودر زیرا زیر بارده اولان حیوانده شیطانك بشقه
 تصرفی واردر که باردن خالی اولانده و متفرقه یعنی قطار سرن
 و یولار سرن اولان حیوانده اوتصرف و تسلط یوقدر فافهم * تافزاید
 قدر و جاهت را خدا * روز شب می باش دائم در دعا * خدا فزایدك
 فاعلی و قدر مفعولدر بعد الجمله مصراع ثانی مضمونی تعلیلدر روز
 دائم و در اوچی بله می باشه ظرفدر دائم حقیقته روز و شبی تا کیددر
 پس روز شب و دائم ظرف زغان و در دعا ظرف فعلدر چونکه دعاده
 اختلاف بولندی ایکی ظرفك بر فعله تعلق لا باس اولدی (تا فزایدده
 تا تعلیلیه در فزاید مضارع مثبتدر مصدری فزودن کلور آرتیق و آرتور مق
 معناسنه بومقامده متعدی در مضارعند و اویریندالف و یا کلوب فزاید
 و فزاینده دینلور و الف ایله فزاید و فزاینده و افزودن دخی جائزدر
 قدر و جاه بر معنایه در زیر قاموسده کلور که جاه قدر و منزلتدر فاما
 ظاهر اولان بودر که قدر مقدار و مرتبه و جاه قبول عند الناس

و شاهی ده جاه منصب دیشد را اگر مقلوب اولور سه و جاهت
معنا سنه اولور که یوزی صولو و حرتلو دیمکدر دعا یا الله دیوب حتی
حصول حاجتی چون دعوت و طلب در (معنای بیت) بود که تا که
الله تعالی سنک قدر و مرتبه کی آرتوره و عالی قله یعنی بوم مقصودی
تحصیل ایچون روز و شب یعنی علی الدوام دعا و درگاه حقه نیازده اول
و بود و آمدن مراد دوام عرفی در یوخسه دوام حقیقی دکل شوقدر
وارد که اهل کمال حقه اتصال و توجهی دائم در زیر مراد بالکثر
ظاهر اسانیه دعا دکلدر و بوندن فهم اولنور که حقه تضرع و نذال
و تواضع اوزره اولق علور تیه باعشر بتکم کلور که (من تواضع رفعه الله
* تا شود عمرت زیادت در جهان * رو نکوی کن نکوی در نهان *
بعض نسخ ده در نهان یرینه ای جوان دوشمشدر عمر شود ک فاعلی
و تاء خطابه مضافدر زیادت تاء طویله ملفوظه ایله تکم رسم عجمدر
مفعولدر و فتحله امر حاضر در مصدری رفتن در مضارعی رود در
ما بعدنده اولان جمله روی تفسیردر نکوی کنک و ایکنجی تأکید در
و آخرنده یاء ثانیه مصدریه در (معنای بیت) بود که تا که سنک دنیاده
عمرک زیاده و برکتن بولاسن یوری کز لوجه ایلوک ایله ایلوک دن
مقصود خفیه صدقه و اعمال صالحه در زیادن احتراز ایچون که
بومقوله عمل اجلی تأخیر و عمر و رزقی زیاده ایدر مراد ایلوکک
و صدقه نک زیاده شرفن بیاند که شویله که اگر عمر افزون اولمق لازم
کلسه صدقه و صله رحم ایله افزون اولوردی و جائزدر که زیاده لک
برکتی حسبیه اوله و محتملدر که انفا سده تفاوت اولمق حسبیه اوله زیرا
عمر فی الحقیقه انفا سدر و انفا س سریعه ایله عمر اکسلور و بطیئه ایله
فزون اولور و الله اعلم بالخال و المال و ما ینتجه القلم الماضی من الزیاده
و الانتقاض فی الآجال فافهم * تا نکاهد آب روید روز کار *
* معصبت کم کن بعالم زینهار * روز کار نکاهد ک فاعلی
و آب روی مفعولدر کم کن عربی ایله تقدیری افعلهما قلیلا ای لا تفعلها
اصلا دیمکدر تنکیم نظاری مرور ابتدی پس اکامفعول اولور بعالم
ظرفدر نکاهد مضارع منفیدر مصدری کاهیدن در کاف عربی ایله
اکسملک و اکسملک معنا سنه انتقاض و نقص کی پس کاستن کی لازمه

و متعدی اولور بومقامده متعدی در نکاهد ک فاعلی روز کار و مفعولی
آب روی در حرمت معنا سنه بوراده نقصی روز کاره نسبت ایلدی
مجازا و یا خالق روز کار و یا اهل روز کار معنا سنه اوله (معنای بیت)
بودر که تازمان سنک آب و روی و حرمتنی نقص ائیمه و یا خالق الاماکن
و الا زمان سنی ذلیل ائیمه و یا اهل زمانه یاننده خوار اولیه سن صاقن
معصبتی آراشله عالمده یعنی هیچ بروجهله حقه نه آرونه چوق عاصی
اولمه زیرا عصیان که قصده کاه ائیمکدر سبب بعد رجاندر ساحة
قربدن دور اولان ایسه خاکسار اولور فافهم * هر که رو در فسق
و در عصیان کند * ایزد اندر رزق او نقصان کند * تقدیری
هر کسی که کند رویش در فسق و در عصیان کند ایزد اندر رزق
او نقصان دیمکدر که اعرابی ظاهر در فسق طاعتدن خروجدر ایزد
همزه نک کسر یله و زاء عربی نک فتح یله و یا زاء عجمی ایله تکم حلمی
ذاهب اولمشدر حق تعالی نک علم حاصی در تکرر معنا سنه رزق
انسانک انکله تغدی ایتدوکی در یوخسه جمع ایتدوکی دکل غذا ایسه
حلال و حرامه شاملدر و عند المعترله حرام رزق دکلدر زیر حرام
مال غیردر که مملوک دکلدر و انسان مالک اولمدیغی سنه بی وجهله
اکل ایدر واکار رزق اولور جواب بودر که کر چه حرامی الله تعالی به
اضافت ائیمک ترک ایدر و کن سائق الله تعالی در که فعل اکاسند
اولنور عید ک مؤاخذه اولندیغی اسباب رزقه احتی ریه سوء
مباشرتندن اوتوری در (معنای بیت) بودر که هر کسه که یوزن
فسق و عصیان ایلدی یعنی اکا قبال ایده و فاسق و عاصی اوله الله تعالی
انک رزقنده نقصان ایلر زیرا عمرنده برکت اولمحق رزقنده و سه
احوالنده دخی اولماز و بعض فاسقت دنیا جهشتدن مرتفه الحال
اولدیغی بطریق الاستدراج در و یا خود نظر مطلق رهاسته دکلدر
بلکه رزقه در غنی بخیلک ایسه فقیر و سخی دن رزقی آزددر زیرا حرص
مانع انتفاعدر * کم شود روزی ز کفتار دروغ * در سخن کذاب را
نبود فروغ * روزی کم شود ک فاعلی و حرف جر اکامفعولدر در فروغ
ظرفدر کذاب نبوده متعلقدر فروغ نبود ک فاعلیدر کم شودده نقصان
قلته محمولدر روزی رزق در تفصیلی بالاده در کفتار کی کذاب کاذب

مبالغه سیدر که کذب تکرر نه و کثرت متعلقاته اشارت در دروغ بیان
و فروغ شعله و ضیا (معنای بیت) بود که بیان سوزدن و کذب ایت کردن
رزق از اولور یعنی موجودی منتقص اولور و مفقودی اله کلمه زری
ذنب موجب حرمان در خصوصاً که کذب یعنی کذب اعظم ذنوبی که
خلاف واقعی اخبار در که سبب اختلال در بوسیدن کاذب رزق مختل
و مشوش اولور و کذاب ایچون سوزده فروغ اولماز یعنی قول کاذب ک
نوری اولماز بلکه عقبه زطلی ظهور ایدر صبح کاذب کبی و فی المثل
کنش طوغبشندن بللور دیرل سوزده کلبشندن ظاهر در فافهم
* فاقه آرد خواب بسیار ای پسر * خواب کم کن باش بیدار ای پسر *
بعض نسخ ده ترک کن این خواب زنه ای پسر دوشمشدر و بعضنده
کلور کترک کن خواب زنه ای پسر جمله سنک مآلی بر در خواب آردک
فاعلی و فاقه مفعولیدر ای کبی خواب مابعد نه مفعولیدر بیدار باشک
مفعولیدر و جمله ثانیه اولکیدن مفعول اولان مضمونی تصریحیدر
(فاقه فقر و حاجت معناسنه در) آرد اصلنده آورد در حذف و اوله
تخفیف اولمشدر مصدری آوردن و آوردن در که کتور مکدر
بسیار بالاده در (معنای بیت) بود که ای پسر حقوق او بومق فقر
و فاقه کتور یعنی اکاسبب اولور ای پسر خوانی آرایله اکثر اوقاتده
اویانق اول تا که غناود و لت کله زیر غافل ایله آگاه بر دکدر پس
نثار چندن آگاه اون حصه واقع اولسه غافله انجق بر حصه
دوشر شول معنادن که آگاه طالب و غافل طلبیدن خالی و حلیه عملدن
عاطل در * هر که در شب خواب عریان میکند * از نصیب خویش
نقصان میکند * تقدیری هر کسی که میکند خواب در شب عریان
میکند نقصان از نصیب خویش دیمکدر عریان حالدر میکندک
فاعلندن در شب دیدوی قید احترازی دکدر بلکه واقعی بیاند که
اکثر یا خواب شبده واقع اولور پس بومعناده روز شب برابر اولور
نصیب خط منصوب یعنی معیندر (معنای بیت) بود که هر کس که
کیچمهده خوابی عریان اولدیغی حاله ایله یعنی چپلاق او یور کندی
نصیب و رزقندن نقصان ایله یعنی نقصان معناسنه سبب اولور ایش
طوتزیرا حکما معنای مذکور ی باعث نقصان رزق در دیمشدر

ولکن ظاهر اولان بود که بومعنی تحت الحاف اولمدیغی صورتده در
والاملبس کبی در حتی اگر سری لحافدن خارج ایسه فرا شده قرآن
او قومق دخی جائدر ایاغن مدایتزسه والا تارک الادب اولور و بومعنی
قرآنده (و علی جنوبهم) دن اخذ اولمشدر زیر ذکر و قرآن بر در
* بول بر پاهم فقیری آورد * انده بسیار پیری آورد * بعض نسخ ده
بول عریان هم فقیری آورد دوشمشدر اولکبسی حدیثه و ایکببسی
قول حکمایه موافقدر بول مبتدا و بر پا اکامتعلقدر آوردک فاعلی تحتده
ضمیر بول و فقیری مفعول و بعد الجملة خبر در انده بسیار مبتدا آورد
پیری خبر در بول معروفدر جمعی ابوال کلور فقیری ده یا مصدریه در
انده فتح همزه و ضم دالله و اندوه و اوله قیغومعناسنه غم و غصه معناسنه
پیری قوجالقدر که اخرنده یا مصدریه در (معنای بیت) بود که
آیاق اوزره بول ایملک و یا خود عریان اولدیغی حالده تبول ایملک
هم فقیرلق کتور محل بوانده مکر که قاذورات و یاغیری مانع
اولغله قیاما بول ایده پس مواضع ضرورات مستثناندر خصوصاً که
اکثر بلادده و اهالیسند بومعنی مبسر دکدر و چوق غم و غصه
انسانه پیرلک و هرم کتور زیرا دیمشدر که هموم قوای نفسانیه بی
ضعیف قلوب تسارع شبیه سبب اولور و دیمشدر که همله شحم
بر برده منعقد اولماز زیرا هم و حزن انسانی بی خواب ایدر و ایدر
بو یوزدن لحم و شحم منعقد اولمدیغی کبی ساچ و عقل دخی شبیه
مشتعل اولور فافهم جدا * در جنابت بد بود خوردن طعام *
ناپسند ست این بنزد خاص و عام * تقدیری بود خوردن طعام
در جنابت بد این ناپسند ست بنزد خاص و عام دیمکدر که خوردن
بودک فاعلی و اید مفعولی و در خوردنه متعلقدر این مبتدا و ناپسند
خبر و بنزد ناپسند متعلقدر (جنابت ازال ماء و یا التقاء ختانیان ایله
حاصل اولان معنادر اول حائنه جنابت دیدیلر زیرا صلوتدن تجنب
و تبعده سببدر) ناپسند بکنما مشدر و مشکل پسند دیرل دکه نسنه بی
بکنمینه (معنای بیت) بود که حال جنابتده طعام یمک برامزدر یعنی
کرچه حرام دکدر ولکن بومعنی عوام علما و خواص حکما یا نسنده
ناپسنددر که طعامی تحقیر لازم کلور خصوصاً که (اگر موالحین) موجب

نانه اهانت ایتش اولور فاما اگر وضوء شرعی بدن صکره اکل و شرب
ایتمک من خصدر زیر وضوء شرعی نصف غسلدر پس سوز قبل
الوضوء اولان اکل و شرب کراهتده در یوحسه بعد الوضوء
لا بأسدر پس یالکز غسل یدین و مضعضه واستنشاقله اکتفا ایتجه
زیر اولکی طهارت کامله به اقریدر و بعد الجسبه جواز منام بووضوء
اوزرینه منیدرفافهم * ریزه نازامیفکن زیر پای * کرهمی خواهی
تو نعمت از خدای * ریزه میفکنک مفعولی وزیر پای ظرفیدر عربی ایله
لا تضرحه فیه دیمکدر ریزه آخرنده اولان همزه اضافت ایچوندر
و بعد الجمله جزاء مقدم و مابعدی شرط مؤخردر تو خواهی نمکنده
ضمیر خطابنی تا کیددر نعمت خواهی نک مفعولی و جار و مجرور
خواهی به متعلقدر (ریزه اواق دیمکدر خرده کبی) زیر پای ایاق الی
(معنای بیت) بودر که نان خرده سنی ایاق الته طرح ایتجه و چینه یوب
یکمه اگر الله تعالی دن نعمت زائده و حالت حسنه در سک یعنی خبری
تعضیله مزید نعمت بولور سن و تحقیرله خوار و فقیر اولور سن پس
اول خرده لری جمع ایدوب اکل صالح ایسه کینک اکل ایله والا لیل
مناسبه و یرویا بر ایاق یصمن محله وضع ایله تا که مورچه لر انکله
انتفاع ایدملر فافهم * شب مزین چاروب هرگز خانه در * خاک روبه
هم منه در زیر در * تقدیری مزین هرگز چاروب در شب خانه وهم منه
خاک روبه در زیر در دیمکدر که مزین نهی حاضر در مصدری زدن در
اورمق معناسنه مضارعنده نون ز پاده سیله زند و زننده دیرل چاروب
اکا مفعولدر شب و در خانه ظرفلدر و خاک روبه منهک مفعولی در
زیر اکا ظرفدر (چاروب سپر که در ممکنسه کبی اصلنده وصف ترکیبدر که
رو بنیده جای در سپور می معناسنه رفتن ضم رائله سپر مکدر
مضارعنده فایله مقلوب و اشباع ضمعدن و او تولد ایدرب رو بد دیرل
(هرگز استیغاب اوقات ایچوندر بومقبادیه کیجه لده هیچ بر کیجه ده
دیمکدر) خانه در اصلنده در خانه در که در ادات ظرفدر ایکنی مصراع
آخرنده اولان در قیو معناسنه در پس میانلرنده تحمیس نام وار در
(روبه بوراده رانک ضمی و باء موحده نک فتحی و هاء غیر ملفوظله ایله
پیش دیمکدر که اسم مفعولدر اصلنده سپردی در رفته کبی ضاله

رالت ضمه سی اشباع اولنوب و او تولد ایلدی و فائله با ارا سنده مبادله
اولعه فایله تبدیل قنوب روبه دندلی (زیر در قیو آشغاسی و الی در
مراد قیو اردی در بعض نسخده در پیش در دوشمشدر بو اولکیدن
انسیدر زیر حدیده کلور که) نطفوا افنتکم و لاتشبهوا بالیهود بجمع
(الاکباء) جمع کباء بالکسر بمعنی الکناسه یعنی خانه لریکوزک اوکلرنی
پاک طوتک و کاساتی خانه لده جمعه یهوده بکزمکوز (معنای بیت)
بودر که هرگز کیجه ایچنده خایه سپر که اورمه یعنی سپرزه زیرا سبب
فقردر تنکم حکما علمله و تجربه ایله بلش لردر و سپرلش طیراغی یعنی
سپردوبی قیوالتنه وارنده و اوکنه قومه زیرا نظافتدن عاری اولمغله
منهیدر * کر بخوانی باب و مامت را بنام * نعمت حق بر تو سبکدر
حرام * باب بخوانی نک مفعولی و بنام اکا متعلقدر نعمت میگردد
مفعول اولی و حرام ثانسی و بر تو حرامه متعلقدر و مصراع اول شرط
و ثانی جزادر (باب زبان پهلوی ده بابا دیمکدر پدر کبی) امام انا در
مادر کبی (معنای بیت) بودر که اگر سن پدر و والد کی ناملریله
او قورسک مثلاً یا عبد الله و یا حوا دیو آد لریله چاغر رسک نعمت حق
سنگ اوزر که حرام اولور یعنی فقیر اولور سن زیرا الله تعالی انلره
تعظیم ایدوب (واعبدوا الله و لاتشركوا به شیئا و بالوالدین احسانا)
دیو کندنه عبادتله امره انلره احسانله توصیه بی تقریب ایتش (وقل
لهما قولاً کریماً) دیو امر ایلمش (ولاتقل لهما ف) دیو نهی قلمشدر پس
انلری اسم صریح لری ایله یاد ایتک تحقیر و اذدن خانی اولمغله
کر کدر که تعظیم و توقیر دلالت ایدر القاب مشرفه و الفاظ
مفرحه ایله چاغره سن الحاصل والدین نعمت جلیله اکهمیه در که
سنگ سلسله وجوده ارتباطکه سبب و بواسطه آینه سنده روی
اسمائی مشاهده به باعث اولمشلردر پس انلره کفران اوزره اولمق
مستوجب فقر اولدیغی لاریسدر و اساتذة علوم و علمان صنایع
و حرف دخی بویله در و انبیا و اولیا بونلردن اعالی در * کر بهر
جو بی کنی دندان خلال * بی نوا کردی و افی در زوال * دندان
کنی نک مفعول اولی و خلال ثانسی و بهر خلا له متعلقدر بی نوا
مابعدنه متعلقدر و در ظرف افی در و مجموع بیت شرط و جزادر

☀

☀

چو پی ده یا زاید در چوپ کسبش و یونلوب دوزلش دکنک
 (دندان دیش در عرب سن دیر) خلال خاء معجمه نك كسر يله ايكي
 نسنه نك اراسی و دیش قارشدر دقلری نسنه بوراده تخلیل معناسنه در
 دیش قارشدر مقدر و تخلیل حیه واصابع دید کلری ارا رینه صو
 اساله ایتکدر (بی نواده نوا نونك فتح و ضعیله غنا و نعمت و رونق حال
 و بهره پس بی نوا بی بهره و بی نصیب دیمکدر) کردی کاف عجمی ایله
 شدی معناسنه مضارع مخاطب در افقی کبی (زوال ثبات مقابلی در
 زوال شمس دید کلری ظهیر ده کبد سماءه بطء حرکتیدن اوتوری در
 والا شمس هیچ بر وجهله قرار یوقدر تا که محلهدن مفارقتله زائل
 اولدی دینله (معنای بیت) بودر که اگر مساو و زیتون و امثال مر
 اولان اغاچلردن غیری هر اغاچ و چبق ایله دیشکی خلال لرسك فقیر
 اولور سن وزواله دوشرسن یعنی بد کده موجود اولان نعمت زائل
 اولوب بردخی رخا و غنا و رونق حال یوزن کور مز سن زیر شمر عده
 و حکمتده اومقوله نسنه لره تخلیلدن نهی اولمشدر * دست راهر کن
 بخاک وکل مشوی * از برای دست شستن آب جوی * دست مشویك
 مفعول صریحی و بخاک غیر صریحی در آب مابعدنه مفعول و از برای
 فعلی تعلیلدر دست ثانی شستن کله سنك مفعولیدر اصلنده شستن
 دست در اضافتله (کل کاف عجمی نك كسر لره بالجهقدر و خاتونلرك
 جامده باشلر نه سور دکلری طنبه دخی شاملدر زیر اودخی طیراق
 نوعنددر) مشوی نهی حاضر در مصدری شستن در که یومق
 معناسنه در غسل کبی مضارعنده سین ممله یرینه و او زیاده ایدوب
 شویك و شوینده دیرل (جوی امر حاضر در مصدری جوییدن در
 استمك معناسنه و جوی ارمق معناسنه دخی کلور نهر کبی بوراده آبله
 جعفرده لطافت اولدیغی خفی دکلدر و دقایقهده کلور که جستن
 و جوییدنك معناری بری یرینه قریبدر برینك معناسی استمك و برینك
 ارا مقدر اول سبیدن اندن اخذ اولنه جخی بوندن ایدرلر شستن
 ایله شوییدنك معناری دخی بری یرینه قریبدر برینك معناسی یومق
 و برینك آرمقدر جستن ایله شستن دن نه فاعل کلور ونه امر کلور
 ایکسیده جوییدن ایله شوییدن دن کلور بوده بر نوعه توسعدر که

لسان فارسی به مخصوصدر عربی ده یوقدر انهی ظاهر اولار بودر که
 جستن ایله جوییدن بر در زیرا جوییدن مصدر فرعدر که جستن ده
 سین و او و یاه قلب اولوب مضارعی جوید دند کدن صکره در
 پس قاعده عجم اوزره جویدك دالی حذف اولتیجق امر اولور که
 جوی در و شستن ایله شوییدن دخی بویله در که شستن مصدر
 اصلیدر بعد القلب مضارعی شوید کلور امری شوی اولور جوی کبی
 (معنای بیت) بودر که هر کز الکی طیراق و بالحق ایله یومه یعنی
 صابون یرینه ازاله دنس و دسم ایچون استعمال ایتده هر نه مقوله
 طیراق و بالحق اولور سه بلکه ال یومق ایچون صو طلب ایله یعنی
 آنکله آبدست آلمق جائز اولان صونه ایسه او یله صوبله غسل ایله
 والا فقر ابراث ایدر و فتواده کلور بکمزك شیر سینه طیراق قاتوب
 میاتمق شرعیدر وینه کلور که بکمز طیراغنی شرایه قاتوب بر مقدار
 قینادقندن صکره ایدر و طیراغنی سوزب چقارب صافی شیره قالوب
 تکرار قینادوب بکمز ایسه اول بکمز بخش اولور هر نه قاتلور سه
 بخش ایدر فافهم جدا * ای پسر بر آستان کتر نشین * کم شود روزی
 ز کردار چنین * بر آستان نشینه متعلقدر کتر مفعول مطلقه صفتدر
 تقدیری اجلس علی العتبة جلوسا قلیلا ای لا تجلس اصلا دیمکدر
 روزی شودك فاعلی و کم مفعولی و جار و مجرور اکامعلقدر (آستان
 اشك معناسنه که عرب عتبة الباب دیر) نشین امر در مصدری
 نشستن در اوتورمق معناسنه جاوس کبی مضارعنده سین ممله یرینه
 یاونون کتورب نشیند و نشیننده دیرل (کردار کاف عربی نك كسر يله
 عادت اولوب اشلن ایش وصنت تفصیلی بالاده در) چنین اصلنده
 چون این در بونجیلین معناسنه (معنای بیت) بودر که قیو ایشکی اوزرنه
 از ارق اوتور یعنی هیچ اوتومه زیرا بومقوله ایشدن رزق آزا اولور
 یعنی بویله ایش طومتق نقصان رزقه سببدر تنکم تجربه ایله معلوم
 اولمشدر و ایشك سر یرینه در سرایسه معظمدر اوزرنه اوتورمق ایسه
 تحقیر در ونان دخی طعام ارا سنده سردر پس سر اولان نانی تحقیر
 ایتك نوجهله باعث قلت رزق ایسه سر اولان آستانه بی تحقیر دخی
 بویله در * تکیه کم کن نیز بر پهلوی در * باش دتم از چنین حصلت بدر *

بعض نسخده بر پهلودی و آخر بیت بری دوشمدر مال بر در
(تکیه سو یکمک اعتماد معناسنه تکیه کاه معناسنه ده اطلاق اولور
سو یکمیک بر دیمک اولور) پهلو بآء بحسی نك فقی و لامک ضعی ایله یان
معناسنه پهلودی ده یازیده در اصلده نسخه اولی ده کی کی یا
اضافتدر (بدر بآء عربی ایله طشره دیمکدر زیرادر ایله طشره چه مفیدن
کلیت ایدرله مثلاً در آمدک معنای حقیقی سی قیویه کلدی دیمکدر و لکن
قیویه کلک خروجی مستلزم اولغله معنای کانیسی خروج اولور نسخه
اخرايه کوره) بری عربی در که اصلی مهموز در بیزار معناسنه معنای
بیت) بودر که دخی از بلیان قبولک یانی اوزرنه یعنی هیچ طیانمه دائم
بونجولین خصلت رزیه دن طشره اول و اویله ایش ایچروسنه دخول ایتمه
زیرا بودخی حکمتده ابودکلدر شول معنادنکه رزق دخی سکایان ویر
واقبال ایتمز زیراجزاء عمل جنس نکلندر* در خلا چه کرطهارت میکنی*
وقت خود را دانکه غارت میکنی* تقدیری کر میکنی طهارتدر خلا چه دانکه
میکنی غارت وقت خود را دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در (خلا چه بیت
الخلا دید کاریدر که خلوت اویدر یعنی مکان خالیدر که انسان آورده
قضاء حاجت ایچون تخیل ایدر قدمکا و مستراح و امنالی دخی دیرلر آخزده
چه جیم عجمیک فقی و هاء زسمی ایله ادات تصغیردر خلا جق معناسنه
مورچه قرنجه جق دیمک اولدیغی کی و لکن معنای تصغیردن منسلندر
کنیرک کی که اصلده جاریه جکدر صکره مطلق جاریه معناسنه
استعمال اولندی بوراده خلا چه مطلق خلادر و بعض نسخده خلا جا
دوشمدر جای خلا معناسنه و لکن اصح اولان اولکیدر (طهارت
لغته نظافتدر و شرعه اعضاء مخصوصه بی صفت مخصوصه ایله
غسل ایتمکدر عبارتدر) غارت اغاره معناسنه اسم مصدردر که بر قولک
اوزرنه خیل و عسکرايله واروب یغما ایتمکدر (معنای بیت) بودر که
اگر بیت الخلا ده طهارت ایلیه سن و آبدست آلاس بیل که کنندی
وقتی یغما ایلرسن یعنی وقتک غایع اولور بر مفید ایش طومش
اولماز سن زیرا بومقوله وضوء حکمتده سبب فقر در و بیت الخلا
مرداردر که طهارت ایله اصلاً مناسبتی یوقدر بویله غرابدندر که
قاموسده خلای متوضا ایله تفسیر ایلشدر متوضا ایسه ابدست الاجق

مکاندر مکر که خلا بیت الخلا دن بیری محله مجول اوله* جامه را درنی
نسیاید دوختن* باید از مردان ادب آسوختن* تقدیری نسیاید دوختن
جامه را درتن دیمکدر که دوختن نشایدک فاعلی و جامه دوختنک
مفعولی و ر دوختنه ظرفدر آموختن دخی بایدک فاعلی و ادب
آموختنک مفعولی و جار و محروور آموختنه متعلقدر (جامه ملبوسدر
تفصیلی مرور ایتمدر) نشاید مضارع منفی در مصدری شایستن در
برامق* اسنه عرب لایق اولور دیدوکی برده ترک بر اشور و بجم شاید در
واختمال وارر که دیمکدر بده مجازا لسان ترکیده برار دید کلری کی
لسان فارسیده دخی شاید دیرلر مضارعنده شایستن دن سین حذف
اولنوب شاید و شایسته دیرلر (وختن دیمکدر مضارعنده خازایه
قلب اولنوب دوزد و دوزنده دیرلر) باید بآء عربی ایله کرک معناسنه در
بایستن دن مشتقدر که کرک اولمقدر عجم کرکز دیمکدر بده نباید در
مضارعنده سین حذف اولنوب باید دینلور مردان میدان حقیقتک
مردلری یعنی ارلری (ادب امور مستحسنه بی رعایتدر) آموختن اوکرنگ
واوکرنگ لازم و متعدی کلور مستقبلانده خازایه مبدل اولوب آموزد
و آموزنده دینلور (معنای بیت) بودر که اباسمی اوستکده ابرکن دکک
یرامز یعنی ابودکلدر که بحسب التجربه نسیان کنور و فی الحقیقه
اوزر کده دکل ایکن خیاطنی نسیان ایدیمک که محل خیاطنه در
اوزر کده ایکن خیاطت که محل دکلدر سبب نسیان اولور یعنی نسیاندن
نسیان تواند ایدر مردان میدان معرفتدن ادب اوکرنگ کرکدر زیرا
بویله ایش طومش و ترک ایتمز پس بویله ماده انله تابع اولمق
کرکدر که راه ادب بودر فاعلم و اعلم* کر بد امن پاک سازی روی
خویش* روزیت کم کردای درویش بیش* تقدیری اگر سازی
روی خویش پاک بدامنیت ای درویش کرد روزیت کم بیش دیمکدر که
روی سازی نك مفعول اولی و پاک ثانسی و بدامن پا که متعلقدر
روزیت کردک فاعلی و کم مفعولی و بیش بآء عربی ایله فی الحقیقه
کم لفظنه صفتدر زیرا عربی ایله تقدیری بصیر رزقک باقصا کثیرا
ای نقصا کثیرا بونده روزی خویش قید احترازی دکلدر بلکه
واقعی بیاند (معنای بیت) بودر که اگر تکک ایله کنندی یوزکی سلوب

ياك ايدرسك اي فقير سنك رزقك زياده آز اولور يعني زياده نقصانه
سبب اولور زيرا انكه بوزك مناسبتي يوقدر كه بري علوي و بري
سفليدر و انك غالباً خاك آلوددر و خاكسار نسنه ايله عزيز اولان يوزي
سلك و يوزي دليل ايلك سبب خوارى اولان فقره سبب اولور بوراده
درويش تعميري كه فقير ديمكدر بطريق الترحم والشفقه درنتكم
مسكين لفظى دخى فقير و در و يش كبي در * ديررو بازار و بيرون
آي زود * از بكه رفتن نيابي هيچ سود * رو امر حاضر در رفتن دن كه
مضارعى رود در دير انك مفعول صريحي و بازار غير صريحي در زيرا
ببازار ديمكدر كه حرف جر محذوفدر سرتاپاده كبي كه از سرتاپا
ديمكدر (آي دخى مدله امر در مصدرى آمدن در مضارع غنده ميم بابه
مبدل اولوب آيد و آينده ديرلر) بيرون انك مفعول ايدر زود امر ك فاعلندن
حالدر عربى ايله تقديرى مسرعا ديمكدر از رفته متعلقدر (سود
نيابي نك مفعول ايدر هيچ سودى تعميم ايچوندر عربى ايله تقديرى لا كليا
ولا جزئيا ديمكدر) دير كسرله كيچدر اسكى و قدیم اولان نسنه يه ديرينه
ديرلر (بازار اصلنده بازار كاه در كه بيع و شري بريدر صكره كثر
استعماله آخرندن كاه حذف اولوب بازار دندلى پس بازار آلى وصاتى
ايتكمدر) بازار كاه آلى وصاتى بريدر زيرا كاف عجمى ايله زمانله مكان
مياننده مشتكردر (زود تير معناسنه سر يع كبي) بكه باء عربى نك
و كاف عجمينك فتحه ليله وهاء ساكنه ملفوظه ايله صبح وقتى
و ايركن ديمكدر اصلى بكه در كه بكه اندن مخففدر و بونك دخى اصلى
بكه در در عجم ايركن ديجك برده بكه تردير زيرا تر كه ادات تفضيلدر
نيه لاحق اولور سه مدخولنك مدلولنده مزيت معناسن افاده ايدر
وقتنده مزيت ايسه ايركنلاك ايله اولور صكره كثر استعملاله تر
طى اولوب بكه بود دخى تخفيف اولوب بكه دندلى با صكره دن
داخل اولمكدر كه كاهك ايركن معناسن افاده كونا اكا منوطدر
پس از بكه ايركندن ديمك اولور (نيابي مضارع منفى در مصدرى
يافتن در بولاق معناسنه مضارع غنده فاء موحديه مقلوب اولوب يابند
موياننده ديرلر) معنای بيت) بودر كه اكر اهل سوق ايسك كيچ كت
بازار پرينه و سرعتله طشيره كل يعني دكاني ايركن قياوب شيطانك

محل تصرفى اولان موضعندن چيق و قرار كاه و مسكنكه طوعرى
كت زيرا ايركندن بازاره چقوب كتمكدن هيچ فايده بولماز سن نه
جزئي و نه كلي زيرا ديمشدر در كه الحريض محروم و حكمته مخالفدر كه
سبب فقردر و خرمكندن تولد ايدن حر ماندر يعني زياده حريض
اولوب ايركندن بازاره خروج ايدن كسيه مناسب اولان جزاء رزقك
نقصانيدر كه اكا جزاء وفاق ديرلر * نيك نبود كر كشي از دم چراغ *
ره مدهدود چراغ اندر دماغ * تقديري اكر كشي چراغ از دم نبود نيك
ديمكدر كه نبود نيك جزاء مقدم و مابعدى شرطه مؤخر اولور مدهك
مفعول اولى و دود ثانیسی واندر اكانظر فدر (كشي كاف عربى نك ضميه
مضارع مخاطبدر مصدرى كشتن در اولدر مك معناسنه قتل كبي عرب
اطفاء سراج دير مومى سو بندر مك معناسنه عجم اندن كشتن ايله تعبير
ايدر زيرا موم و فتيل قندبل اطفاء اولند قنده بى روح قالور كوياضوء انك
رو حيدر) دم نفسدر مراد اوفور مكدر كه عجم تف دير (چراغ جيم
عجمينك كسر يله اصلنده فتيله ينيان اودك اسميدر مجازا آلت
مخصوصيه چراغ ديرلر اول آلت كه چراغ انك اوزرنده ينفار فى الحقيقه
كا چراغ پايه ديرلر شمعدان كبي و ايلكمين كه بود دخى بر مخصوص آلتدر
چراغدن ديرلر (مده دالك كسر يله نهى حاضر در مصدرى دادن در
اويرمك معناسنه اعطا كبي مضارع غنده الف هايه قلب اولوب دهد
ودهنده ديرلر) دود دوتون در دخان معناسنه دماغ يني ديدكر يدرنتكم
قاموسده كلور كه الدماغ ككتاب مخ الرأس يعني باشك ايلكنه دماغ
ديرلر و ام الدماغ برجاينده رقيقه در كه دماغ انك ايچنده اولور وقف
كسر قافله فوق الدماغ اولان عظمدر (معنای بيت) بودر كه
اكر چراغى نفسدن يعني تف ديوب اولدر و سويندر رسك ايو اولماز
زيرا بود دخى اسباب فقر و فاقه دندر كه بحسب التجربه و علم حكمتده
بلمشدر زيرا نفخ نفس فى الاصل احبا ايچوندر اماته ايچون دكل و رزق
دخى سبب حياتدر پس سبب حياتى موت فلق سبب نقصان رزقدر
و چراغك دوتوننه دماغه يول و يرمه يعني مومك و قند يلك دوتونى
دماغكه دخول ايتكمدر حذر ايله زيرا زياده دخان كشي اولمغله
دماغ لطيفه ضرر عظيمى واردر و ديمشدر در كه چاه بابلده هاروت

و باروت یاغ مومنت دوتونی ایله معذبلر در بال مومنت دختانی ایسه
 بومرتبه ده دکدر نعوذ بالله من الدخان ومن فیح النیران * کم زن اندر
 ریش شانه مشترک * انکه خاص آن تو باشد خوشترک * شانه کم زنک
 مفعولیدر مشترک شانه دن حالدر یو خسه شانه ده همره مختلفه اضافه
 مضاف الیه دکدر و کم زنک فاعلندن حال اولق دخی صحیحدر و له کن
 بعیددن قریب اقر بدر انکه آن شانه که دیمکدر که مبتدا و خوشترک
 خبر در خاص باشدک مفعولی و آن توسنکدر آن انکدر دیمک
 اولدییگی کبی خاصه متعلقدر مالی خاص بتو دیمکدر که حرف جر حذ
 فتیله در (ریش کسر) صریحه ایله صقل در لحیه کبی و کسره
 مختلفه یله که اتیان بعضی الحر که در قرحه معناسنه در جراحت کبی
 ریش بونده اکتفاطر یقیله در شعر رأس یعنی ساج دخی بویه در (شانه
 طرا قدر مشترک عربی در مشترک فیه معناسنه اشتراک بری بر یله بر ماده
 شریک اولق که ترک اکا اورناق و عجم انباز دیر (خوشترک خوش ترک
 یعنی زیاده خوش دیمکدر نکم قول مشهور در که دیر لر الهدایا
 مشترک لیک تنها خوشترک و لیکن بونده ایکی صدی جمع وارد در زبرا
 ترتضیله و کاف عربی تصغیر دلالت ایدر دخترک کبی بوجهندن کاف
 تلمیظه محمولدر (معنای بیت) بود که آزاور ساج و صقاله ظراغی
 مشترک اولدیغی حاده یعنی ساج و صقالی غیرک طراغیله طراوب
 طرا قد مشترک اوله اول شانه که سکا مخصوص اوله و سنکدر خوشترکدر
 یعنی کرچه اشتراک که جواز وارد و لیکن سبب فقر اولغله کراهت
 وارد پس کنندی ایچون مخصوص طرق اتخا اذ ایتک کر که زبرا
 صقال تعبیرده مادر و مالد و اسبابنده اشتراک سبب نقصاندر * از کدایان
 پارهای نان محز * زانکه می آرد فقیری ای پسر * تقدیری محز پارهای
 نان از کدایان زان سبب که می آرد فقیری دیمکدر که بونقد بردن اعرابی
 ظاهر در (کدایان کدایک جمیدر زبرا اصلنده کدای در که کاف
 عربی ایله اگرچه کاف عجمی ایله استعمال اولنور قرار در مطلقا کرک
 اوزرنده بنا اولسون کرک اولسون پارهای پارهنک جمیدر اخرنده یا اضافتدر
 (مخرنهی حاضر در مصدری خریدن در جاء معجمه نک فتمیله و کسریله
 صاتون آلق معناسنه بوراده مخر فتمیله در پسرله قافیه اولمقدن اتوری

فقیری ده یا مصدریه در (معنای بیت) بود که ای پسر دلچسپلردن
 نان پاره لری صاتون آله یعنی اول نان پاره لری که قبولردن دلتوب جمع
 ایتشدر در انلردن آنی ایجه ایله صاتون آله اول سیدنکه فقیرلق کتور
 زیر فقریدن اخذ اولسان رزق سبب فقر در شول سیدنکه انلر اول نان
 پارلری کنندی احتیاجلرن عرض ایدر رک اله کتور مشلدر انلرک
 یدلرندن او یله نسنه نک خریداری اولمق دناعت و باعث تنلدر
 و حکمته و تجربه هر یوزدن مخالفدر * دورکن از خانه تار عنکبوت
 * باشد اندر ماندنش نقصان قوت * دورکن بعد معناسنه در
 تفعیلدن امر اولق اوزره تارا کا مفعول صریح و از غیر صریحدر
 نقصان باشدک فاعلی و اندر اکا ظر فدر (تار اصلنده بز آریشی که
 آرخاج مقابلیدر عجم تار و بودد عرب سدا و لحیه دیر بوراده
 تار بطریق التشبیه در که عنکبوتک یعنی اور مجتک کیردوی
 آغ وتل جلا حک چوزدیکی ایلیکه تشبیه اولمشدر (قوت حوت وزنی
 اوزرنه مایقوم به بدن الانسان معناسنه در یعنی قوام بدن اولاجق قدر
 غذا و رزقه قوت دیرلر (معنای بیت) بود که خانه دن اور مجتک
 آغنی دور و زاله ایله و حای اوزرنه قومه زیر انک خانه نک اطرافنده
 قالمه سنده نقصان رزق اولور نکم امام علی کرم الله وجهه
 بیور مشلدر که (طهر و بیونکم من نسج العنکبوت فان ترک فی البیت
 یورث الفقر) الحاصل عنکبوت اضعف مخلوقا تندر بعوض کبی
 انکچون خانه سی او هن البیوت در پس او یله ضعیف و او هنی خانه ده
 ابقا ایتک اکا عماد کبی در ضعیفدن ایسه قوت و قوت کلز * خرج را
 بیرون زاندازه مکن * ریش خشک خویش رانازه مکن * تقدیری مکن
 خرج را بیرون زاندازه مکن ریش خشک خویش را تازه دیمکدر که
 خرج مفعول و بیرون ثانی و حرف جر بیرونه متعلقدر و ریش و تازه
 دخی ایکنی مکنه کوره اول و ثانی در (خرج کبسه کدن خارج و دخل
 کبسه که داخل اولان مالدر) اندازه سبق ایتدی (خشک قرودر و لیکن
 تازه ایله جمعنده لطافت و طراوت وارد اگرچه مقابل خشک تر در
 (معنای بیت) بود که خرجی اندازه و قیاسدن طشره و خارج ایله
 زیر اسراف اولدیغندن ماعدا سبب فقر در انکچون چوق غنیلر

☀

☀

خرج زايد او جندن فقير اولمشدر و قوری صفالکی تازه له یعنی ساج
وصقل قوری ایکن طرامه زیرایوست وضیق رزقه سبیدر بلکه
کلابله و یا صوایله طراخی و یا ساج وصفالی اصلدوب اوتوردیغک
برده طره یوخسه آفاق اوزرنده ایکن تسریح ائمه زیرایبودخی مذمومدر
* دست رس کر باشدت تنکی مکن * چون تور هواری بره لئکی مکن *
بعض نسخ ده چون تور و آری بره لئکی مکن دوشمشدر ولکن تحریفدر
صحیح اولان اولکیدر زیرا مضمون مصراع اولی تمثیلدر و مصراع اول
دخی بیت سابقک مصراع اولنه مرتبطدر تقدیر بیت کر باشدت
دست رس مکن تنکی چون تور هواری مکن بره لئکی دیمکدر که
دست رس باشدک فاعلی و تاء خطاب مفعولی و جمله سی شرطدر
مکن تنکی جمله سی جزادر تومبتدا و رهواری خبردر (مکن لئکی فعل
و مفعولدر بره کاظر فدر) (دست رس ال ابر شمد سیدر که قدر تدر
عبارتدر پس اصلنده رسیدن دستدر که ترخیم و بحسب التركیب
تقدیم و تأخیر واقع اولمشدر) تنکی طارلق دیمکدر پس یا مصدریه در
رهواری ده یا خطاب ایچوندر هواریورغه واشکون آت در راه یولدر
و آر مناسبت و لیاقت معناسن افاده ایدر که اول معنادن ترکی دلد
برارایله تعبیر ایدر لر راه وار که آت اوصافنددر معناسی یوله یرارات در
(شاه وار که انجو اوصافنددر معناسی شاهه لایقدر) (لئکی فتح لامله
اقساقلق پس یا مصدریه اولور) (لئک اقساق اعرج کی) (معنای بیت)
بودر که اگر سنک غنا و قدرتک اوله طارلق ایله یعنی وسعتکه کره اعتداله
خرج ایله زیرای چونکه یورغه واشکون آت کی سن یولده کیدر کن
یورغه آت اقساقلق ائمه دیک کی سندخی طریق خرج و معاشده
یوریشوکی سریع و مستقیم ایله وار باب انفاقدن کری قالمه و خست
وامسالک جانبده محرف اولمه زیرا الله تعالی توسیع نفقه ایدنله مزید و یرر
فاعل * * در بیان فواید صبر گوید * *

* تاشوی در روز کار از صابران * رو مکن از دیدن سختی کران *
بوراده رورانک فتحیله رفتن دن امر اولمق دن ایشه یوری معناسنه تنکم
بعضیلر ذاهب اولمشدر ضمه روا اولمق یوز معناسنه اصح و اوضحدر تنکم
بیت آتی اکا قرینه در پس (کران کاف عربی تک فتحیله کار و کاف

عجمینک کسر یله ثقیل معناسنه اولمه زیرایوز چو یرمک یوزنی کاره
طوتمغله اولور تنکم یان و یردی دیرلر یاتی دوندردیکی زمان و کذلک
یوزک ثقیل اولدیغی استقال ایدنلرک چهره لری کی اولمغله در که
عبوسدر تنکم مابعددن مستفاد در رو مضموم اولمق مکن کله سنک
مفعول اولی و کران علی کلالو جهین ثانیسی در تا تعلیل ایچوندر
(شوی مضارع مخاطبدر مصدری شدن در اولمق معناسنه که تحول
و انتقال دلالت ایدر مضارعنده و اور یاده سیله شود و شونده دیرلر
(روز کار زمان معناسنه در تنکم لفظ روزا کا دالدر ولکن جهان
معناسنه ده اخذ اولمشدر دنیا دیمکدر تنکم دنیا در بو دید کلری یرده
روز کار در بو وجهساندر بودخی دیرلر زیرا زمان و مکان بری بری
مستلزمدر) (صابران صابرک جمعیدر صبر نفسی کراهت ایتدوکی نسند
اوزرنه حبس ایتکدر) (سختی قاتیلای در که یا مصدریه در و دقا ثقه کلور که
سخت محکمدر که ترکیده برک دیرلر برک لکه قاتیلای لازم اولمغله
مجازاقتی به سخت دیرلر) (معنای بیت) بودر که اگر زمانه ده و یاد نیاده
صابرلر عداد ندن اولمق دلرسک و اول دفتره یازلمق مراد ایلرسک
یوزکی شدت و محنت کوردیکک ایچون کاره ایله ونه درده گرفتار
اولدم دیو بر طرف ائمه تنکم اهل جزع ایدرلر و یا یوزیکی ثقیل و عبوس
طوتمه بلکه اشاشت و انبساط اوزرنه حقندن وارد اولان نسنه بی
هرنه ایشه جائله مقبل اول و یا خود یوری محنت و الم کور مکدن کار
ایله بلکه بار بلایی چک تا که صابر اولاسن و اجر بی حساب بوله سن
فاعل * کر ترش سازی تور و اندر بلا * خویش را از صابران مشمر هلا *
تقدیری کر سازی تور و ترش اندر بلا هلا مشمر خویش را از صابران
دیمکدر که توسازی تحمنده اولان ضمیر خطابی تأکیددر و توسازی نک
مفعول اولی و ترش ثانیسی و اندر کاظر فدر خویش مشمرک مفعولی
و حرف جرا کا متعلقدر (ترش اکشی در ضمین ایله استعمال اولنور و کا
اولور که تخفیفارایی اسکان ایدر لر اما ترشیدن که اکشمکدر بونده
تخفیف مراد اولمغله را البته ساکن تلفظ اولنور) (سازی مضارع
مخاطبدر مصدری ساختن در دوزمک معناسنه مضارعنده خا زایه
قلب اولنوب سازد و سازنده دیرلر مصدر فر عیسی سازیدن کلور) (مشمر

ایکی میمک بله فتحیه و ضمه شبی لاجل الوزن اختلاسه نهی حاضر در
مصدری شمر دندر میمک ضمیمه سایمق معناسنه مضارعی شمر دوشمارد
دخی کلور الف زیاده سیله نتکم بالاده تفصیل اولمشدر (هلا هانک
فتحیه الامعناسنه حرف تنبیدر که آگاه اول دیمکدر (معنای بیت)
بودر که اگر سن یوزکی بلا و امتحان وقتنده و حالنده اکشی دوزرسک
و منقبض و متغیر و عبوس اولورسک آگاه اول کنیدیکی صابر لردن صایمه
زیرا صابر حقیقی اودر که مبدأ اوله ایمان کتوردیکی کبی قضاسنه دخی
راضی اوله و صفت رضا اودر که بلایی موجب غضب بلیه و حکمت
احاله ایدوب ینه سبب ترقی اولق اعتقاد ایلیمه زیرا فعل حکیمده عبث
و ظلم اولماز فافهم * بی شکایت صبر تو باشد جلیل * با کسی کم کن
شکایت از جلیل * تقدیری باشد صبر تو جلیل بی شکایت کم کن
شکایت با کسی از جلیل دیمکدر که صبر تو باشد ک فاعلی و جلیل
مفعولی و بی شکایت جلیلک تحتیده ضمیر صبردن حالدر با کسی
واز جلیل ایکبسی دخی شکایت متعلقدر و شکایت کم کنک مفعولیدر
شکایت اظهار حزن در و اصابت ایندن مکر و هندن اغملقدر (جلیل حسن
جلیل عظیم القدر در الله تعالی ینه دندلی زیر الاشیاء عظیمه خلق
ایتمشددر که ذاته دلیلدن و محاط اولمقدن جلیلدر بلکه محیط در که
کسه نک اکادرا کی صغیر و او جمله اشیا بی مدرک و حقائقنه عالم در
و حواسله ادراک اولمقدن دخی عالی و جلیلدر انکی چون کلیم الله بله
رؤیتدن منع اولندی قال تعالی (ان ترانی) و اصلنده جلیل جسم
عظیم غایب ایچون وضع اولمشدر معنای غلظت ملاحظه سیله
دقیق ایله مقابله اولنوب ماله جلیل ولادقیق دینلور (معنای بیت)
بودر که سنک صبرک بی شکایت اولدیغی حالده جلیل اولور یعنی صبر
جلیل اودر که حالکدن خلقه شکوی ایتیمه سن بلکه حالکی خالقه
عرض ایده سن مکر که شکایتک حکایت طریقیله اوله زیر انسان عارفه
شکوی دوشمزیوسیدن الله جلیلدن کمسیه شکایتی از ایله یعنی هیچ
ایتمه زیرا حقدن وارد اولانی خلق دفع ایتیمه قادر دکلدر بلکه ینه
خالق دفع ایدر و الله عظیمدن عید حقیقه شکایت ایتیمک دناءت در
سلطاندن رعیتیه شکایت کی فامامبدأ لطف و قهره مراجعت

کننددن کندنه در که انده اظهار عبودیت وارد و بومقامده
دخی تفصیل وارد و انکن اشارت کافیدر * در بلا وقتی که صابر
نیستی * نزد اهل صدق شا کر نیستی * بونک عربی ایله تقدیری
اذانت است صابرا فی وقت البلاء است شا کر اعد اهل الصدق
فی وقت العافیه دیمکدر یعنی نیستی بوراده است معناسنه خطابدر
پس دیمک اولور که حق سن وقت بلاده صابر دکلسن اهل صدق
عندنده وقت عافیتده و زمان نعمتده دخی شا کر دکلسن یعنی مادامکه
بلایه صبر ایتیمه سن نعمته اولان شکر که اعتبار یوقدر زیرا صبر و شکر
امور اضافیه دندر که بری بریله تام اولور و بلا اهل شریعت عندنده
بلا و اهل حقیقت عندنده نعمتدر زیرا تحت کل محنة منحة موجبجه
بلا و لای مشتملدر و انکن محجوبک فهم ایتدی و اهل رسمک عقل
ودرک ایتدیکی اموردن دکلدر * کر نباشد فخر از در و یثبت *
* کی باهل فقر باشد خویشیت * در و یثبتده ناء خطاب نباشده
قید در نباشدت فخر از دریشی دیمکدر خویشیتده اولان نادخی
بویله در که کی باشدت باهل فقر خویشی دیمکدر و بوتقدیردن اعرابی
ظاهر در فقر و افتخار خصال حمیده ایله تمدحدر (در ویشی ده بلاء
مصدریه در درویشک و فقیر لقدر) خویشی ده اولان یادخی بویله در
خویشی کسرله و واورسمی ایله خصمق و قرابتدر بونده ناظم قدس
سره الفقر فخری سرنه اشارت ایدر و بوکلام کر چه عند الحفظ
ثابت دکلدر و انکن عند اهل الله مضمونی صحیحدر زیرا فقردن مراد
زهد و ترک دنیا و ماسوی و تخی عن الوجود الفانی در بوا یسه مدوح
نسبده در که ارباب حقیقت یاننده اعلائی کلاتدر (معنای بیت)
بودر که اگر سکادر ویشلمکدن فخر اولمازسه یعنی انکله تفخر و تمدح
ایتمزسک و بومعناده طریق سلفه کتمزسک قیچن سکا اهل فقر حقیقی ایله
خصمق و قرابت اولور یعنی انلره انتسابه حسب کر کدر بوراده حسب
ایسه فقردر پس حسب اولیحق نسب دخی اولماز زیرا جهت جامعه
حسبدر انکی چون حدیثده کلور (آلی کل تقی * کر همه جنبش بفرمان
باشدت * حرمت از خدمت فراوان باشدت * تقدیری کر باشد
همه جنبش بفرمان حق باشد حرمت فراوان از خدمت دیمکدر که

همه جنبش باشد ك فاعلی و تاء خطاب جنبه قیـ در ایکنجی تا
 حرمت قیـ د اولدیغی کبی (بفرمان باشد متعلق در حرمت
 باشد ك فاعلی و فراوان مفعولی و از خدمت تعلیل در (جنبش
 جنبیدن لفظندن اسم مصدر در یوزیش و حرکت معناسنه
 خدمتندن مراد فرمان حقه حرکت در (فراوان بول و چوق
 و آخر معناسنه (معنای بیت) بودر که اگر سنك جمله بوریسك و حرکتك
 فرمان حقه مقارن اولور سه یعنی امر نه اطاعت ایدرسك و خارج
 ایش اشلزسك حرمت و عرتك چوق اولور خدمتكن اوتوری یعنی
 نقدر حقه مطیع اولوب قبوسنده خدمت ایدرسك اوقدر شرف
 بولورسن زیرا بوباده شرف عبودیتله در قال تعالی (سبحان الذي
 اسرى عبده) وقال (وانه لما قام عبد الله * بنده از خدمت بعقی
 میرسد * بلکه از حرمت بمولی میرسد * تقدیری میرسد بنده بعقی
 از خدمت حق بلکه میرسد بمولی از حرمت دیمکدر که بوندن اعرابی
 ظاهر در وفردات دخی مرتبه بعد اخیری شرح اولمشدر (معنای بیت)
 بودر که بنده حق خدمت حقندن درجات عقی و جنانه ایریشور بلکه
 خدمت خاصه سی سببیه حرمت و عزت یوزندن مولای حقیقی به
 ایریشور ك ظاهرده مملوك اولسوك و كرك حرا اولسون زیرا مملوك
 اولدیغی صورته مولاسنك دخی مولای حقیقیسی الله تعالی در بعددا
 بویتده بل ترقی ایچوندن زیرا مولایه وصول عقبایه وصول فوقنده در
 و مصراع اولده واقع اولان خدمت و ایکنجی ده حرمت طاهمه لك
 ضمی و ر الله عزت معناسنه و بونده خدمت و عبودیتك شرف زایدنی
 بیان وارد در زیرا خدمت سبب حرمت و عزت و بودنی باعث وصول
 جناب حضرتدر زیرا حرمت و عزت اولان آدم بساط قریه بصم
 و مجلس سلطانه اوتور من * حرمت ر خدمت آرام دلست * هر که
 خدمت کرد مرد مقبلست * حرمت مبتدا آرام خبردر ایکنجی مصراعك
 تقدیری هر کسی که کرد خدمت او مرد مقبلست دیمکدر هر کسی
 مبتدا و کرد جمله سی اکاصفتر مرد مقبل مبتداء محذوفه خبردر که
 اودر و بعد الجملة هر کسی به خبردر (آرام قرار معناسنه اسم مصدر در که
 مصدری آرامیدن در قرار ایتك یعنی دولتك (مقبل مدبرك ضدیدر

یعنی مقبل اودر که اسباب سعاده موفق اواه (معنای بیت) بودر که
 سنك خدمتده حرمتك یعنی سبب عزتك سکون و اطمینان دلدر
 شویله که اگر خدمت حقه انشراح بولوب ضیق نفس اوزرنه اولورسك
 سکا حرمت قائماز پس نیجه مولای بولورسن چونکه بویله بی حرمت
 اولورسن الحاصل هر خدمت سبب حرمت و باعث عزت اولامکر که
 شرطی اوزرنه اولا که فی المثل سوه سوه خدمتدر و بومعنی نفسك
 مطمئنه اولامسندن کلور بوايسه نادر در * کردنکردی ای پسر کرد
 خلاف * آنکهی زبید ترا در صبر لاف * کردنکردی به طرفدر
 و بعد الجملة شرطدر آنکهی بعده معناسنه زبیده طرفدر ترا زبیدك
 مفعول غیر صریحی در زیرا ر الام جاره معناسنه در عربی ایله
 تقدیری لك دیمکدر لاف فاعلدر و در لافه طرفدر (نکردی كاف
 عجمی ك فتحیله مضارع مخاطب منقیدر مصدری کردیدن در دولتك
 و بر حالدن بر حاله متحول اولمق معناسنه (کرد كاف عجمیك کسر یله
 چوره و د کرمی و جمع معنانه کلور بوراده مراد اولکیدر (زبید مضارع
 غایدر مصدری زبیدن کلور بر اشمق معناسنه (لاف او کتمك و ر یاوزرق
 (معنای بیت) بودر که ای پسر الله تعالی ك امر نه مخالفت چوره سنده
 دولتمزسك و وقت ابتلا ده مخالف ایش اشلزسك و باطل سوزسو یلزمسك
 اندن صکره یراشور سکا صبر ده لاف ایتك و تمدح ایدوب بن صابر م
 دیمك والاد عوایی قوز بر صبرله سنك میانکده مسافات و مراحل وارد
 * کره می داری فرح را انتظار * در بلا نبود بصیرت هیچ کار *
 انتظار داری ك مفعولی و فرح انتظاره متعلقدر زیرا الام معناسنه در
 و بعد الجملة شرطدر هیچ کار نبودك فاعلی و بصیرت هیچ کاره
 متعلقدر و تاء خطاب معناده نبوده قیددر و در بلا صیره طرفدر نبودت
 هیچ کار دیمکدر و بعد الجملة جزا در هیمی می مضارعده حاله و هانا کید
 حاله دلالت ایدر نکم تفصیلی مر و ر ایتشدر (فرح قلبده شول لذت در که
 مشتهایه نائل اولمقدن حاصل اولور اکثر بالذات بدنبه ده مستعملدر
 (انتظار امید طوتمق و برنسنه اوزره تأنی ایتك (هیچ عموم افعال ایچوند
 هرگز عموم ازمان ایچون اولدیغی کبی (معنای بیت) بودر که اگر فرح
 و سرور ایچون انتظار و ترقب طوتمسك بلا حائده صبرله سکا هیچ

کار اولماز یعنی فرجه منتظر سن سکا صبارد نلرز پرا انسان این الوقت
اولق کر که در که وقت حاضر که حکمی نه ایسه کا مشغول اوله
اگر صبردن واکر شکردن و مستقبلک حالی خاطر نه کتورمیه والا
علاقه دن خلاص اولماز و ناظمک قدس سره بو کلامی خواص ناسیه
کوره درز پرا عوام ناس حقنده (انتظار الفرج عباده) وارد اولمشدر
* * در بیان تجرید و تفرید میگوید * *

* کر صفا می باید تجرید شو * کر خرد داری زاهل دید شو * صفا
فاعلیدری بایدک مفعولی تاء خطابدر تجرید مفعولیدر شوک ولیکن
یا مجرد معنایه اولور و یا مضافک حذفیه در اهل تجرید کی و بعد الجملة
جزاء شرط اولور مصراع ثانی دخی بو اسلوب اوزرنه شرط و جزاءدر
(تجرید لغتده برنسته بی عریان و مجرد ایتکدر انکیچون چکر کیسه
جراد دید یلرز پرا وجه ارضی نباتدن جرد و قشر ایدر و اصطلاحده
قلبندن علاقات اغیاری ازاله در و تجرید توحید دید کلری موحیدی
اسم مفعول صیغه سی اوزره نسب و اضما فادن تجرید و موحید
کسرله کندنی آفاقه التفاتدن تقطیعدر تکم دیرلر التوحید اسقاط
الاضافات و بو معنا نك حصول و سالکک اول مقیاسه و وصولی
بحسب الغالب تجرید صوری به منظوم اولمغله قبانی ترک و عبایی
اختیار ایدن کسبه اهل تجرد دیدیلر ابرهیم بن ادهم و امشالی کی
زیرا اولنکی حالنه کوره عریان کی اولمش اولدی کر کسه اوستنده
خرقه و مرقع اولسون (دید اسمدر دیدند نکه کور مکدر اهل دید اهل
نظر در که نظر صحیح ایله معلوماتی ادراک ایلیه بوراده مراد اهل
مشاهده در که بصیرتلی کشاده اوللردر تکم خرد اکافرینه در فافهم
(معنای بیت) بودر که اگر سنک خاطر که صفا و قلبکه جلا کر کسه
علاقادن مجرد اول و در ویشلر خرقه سی تلبس ایله تا که ظاهر
و باطنک فنا و ترک مرتبه سینه ایره و ترکده ایسه حضور قلب و صفای
خاطر وارد و عقل کلک و کاملک واریسه و ادراک تام طو ترسک اهل
نظر و مشاهده دن اول زیرا مقتضای عقل قدسی مشاهده مرتبه سینه
ترقی در ز برانظر و استدلال اهانک توحیدی توحید علمی در و مشاهده
اهلک توحیدی توحید عینی در که مقصود بالذات بو توحید در

و ناظم قدس سره تجریدی بر غیر اسلوب اوزرنه تقدیر ایدوب دیر که
* ترک دعوی هست تجریدی پسر * فهم کن معنی تفریدی پسر *
ترک اضافله و کافک کسر یله مبتدا در هست تجرید خبر در زیر هست
بوراده است معنایه در که تجریدست دیمکدر معنی فهم کنک مفعولیدر
زیرا فهم کن انسان عریله افهم دیمکدر پس فهم لفظنی بشقه مفعول
اعتبار ایتکه حاجت بو قدر ناظمک بو امر دن مرادی تفریدک معنایی
آشغده بیانه و عدددر یعنی معنای تجرید مرور ایتدی شدن صکره
معنای تفریدی سویلرز (دعوی عند الله رتبه به دلالت ایدر کلمه صادر
اولمقدر اقران و امثال اوزرنه فخر طریقیله بو ایسه معتبر کدر زیر
مقصود اولان عبودیتله قیاس و ذات و انکساره اولمقدر علی الدوام
(تفرید فرد و یکا قلمقدر یعنی توحید موحیدی اسم فاعل صیغه سی
اوزرنه انفسه التفاتدن استقطاعدر که آفاقه التفاتدن استقطاعک
فوقنده در (معنای بیت) بودر که ای پسر ترک دعوی تجریددر یعنی
السنه خواصده تجرید دید کلری دعوی ترک ایتکدر که انا دیوب نفسنه
برنسته بی اسناد ایتما مکدر زیر بر سالکک که مشهودی حق اوله غیر
کور مز پس کیمک اوزرنه افتخار ایدر و حق اوزرنه افتخار ایتک باطلدر
اشته دعوا ده بقیه نفس اولمغله الله تعالی محبلی بلا یائله امتحان ایدر
زیرا صدق دعویه پرهان کر کدر و عند الامتحان یکرم الرجل اویهان
و بو مقامک امثله کثیره سی وارد و لکن بعض ملاحظاته ترک اواندی
ای پسر تجریدی بلدک نه ایدو کن شدن صکره تفریدندر انی فهم ایله
* اصل تجریدت و داع شهوتست * بلکه کلی انقطاع لذتست *
اصل مبتدا و وداع خبر و انقطاع خبر بعد خبردر و یا مبتداء محذوفه
خبردر (بلکه او معنایه بل حرف ترقی در) کلی بوجه کلی دیمکدر
و یا اصلی کلیدر که حالدر و لکن لاجل الضروره الف محذوفدر (وداع
فتح و اوله تودیعدن اسمدر سلام تسلیمدن و کلام تکمیدن اسم
اولدقلری کی ترک و تخلیه معنایی متضمندر انکیچون تشبیع مسافر ایدوب
بعد الدعاء حالی اوزرنه ترک و تخلیه به تودیع دیرلر الحاصل تودیع سفره
کیدن کسه فی الله اصم لمق و کیدنلر دخی قائلره خوش فالکوز
دیمکدر که ترک اکا اسئلدی و عجم بدوود کرد دیر (شهوت مراد لذات

عاجله نفسانیه در کرچه اصلیده مأکولات و مشروبات و اعدا و لکن
 بوراده بل کله سبله لذته ترکیدن فهم اولور که شهوت امور طبیعیه
 ولذت مطلقا ملائمت نفسانیه در (کلی جزئی مقابلی و انقطاع اتصالک
 خلا فیدر (معنای بیت) بود که سنک اصل تجریدک که سایر را کا
 مبثنی در ترک شهوت دیر یعنی ابتدا طبیعتی شرعیه اصلاح ایتکدر بلکه
 بالکلیه انقطاع لذت دیر یعنی بعده نفسی طریقه اصلاح ایا یوب
 هواسنی قمع و اساس هر ادائی قلع ایتکدر تا که المرید من لا اراده له
 سری ظهور ایلیمه و ماسوایه تعلق جزئی و کلی قائمیه فافهم * کر
 دهی بیکاره شهوت را طلاق * آن زمان کردی تو در تفرید طاق *
 یکباره دهی به ظرف در شهوت دهی به مفعول اول و طلاق ثانی در
 و بعد الجملة شرط در آن زمان کردی به ظرف در تو تحت بند اولان
 ضمیر خطابی تا کید در و در طاقه ظرف و طاق کر دینک مفعولیدر
 (یک باره یک بر در باره عربی ایله کره در باره ها تخصیصیه بر کره در
 یکباره بطریق التجرید بر کره و براوغوردن دیمکدر (طلاق لغتیه
 از الة قید و تخلیه و شرعیه ملک نکاحی از الة در بونده مرادات نفسی
 مشتهی اولمده زنه تشبیه وارد در (کردی کاف عجمی نک فتمیله شوی
 معناسنه مضارع مخاطبدر (تفرید فرد و یکا قلمدر (طاق نک معناسنه
 فرد کبی (معنای بیت) بود که شهوات نفسانیه به براوغوردن طلاق
 یعنی اوج طلاق و یوب کند کدن باین قلوب سنک نتکم یکبار لفظی
 عدد مذکور دلالت ایدر اول زمانده تفریده فرید و وجید اولور سن
 زیرا فرد که یکا در ترکیب دن انحلاله اولور چونکه افاق و انفسده
 ترکیبات علاقات منحل اوله قلب و روح و سر انسان حقله فرد قالور
 و فی الحدیث (سبق المفردون) یعنی مفرد در مجرد لری و مجرد در دخی
 موحد لری سابق در زیر توحید آثار الهیه بی مشاهده ایله و تجرید
 آفاقدن انقطاعله و تفرید انفسدن تجرید له حاصل اولان معنادر
 پس متعلق تک آخری انفسدر که اندن صکره بردخی تعلقه صالح نسنه
 قائم از و تفرید له فناء کلی حاصل اولور * کر تو بیری دی رموجودات
 امید * آنکه از تفرید کردی مستفید * تو تا کید خطایدر امید
 بیری نک مفعولیدر آنکه کاف عجمی ایله آنکه دن مخفدر کردی به

ظرفدر از مستفیده متعلقدر مستفید کردی نک مفعولیدر صورت
 رکیب کردی آنکه مستفید از تفرید دیمکدر (بیری دی بیه اولی نک
 ضمیمه مضارع مخاطبدر مصدری بریدن در کسمک معناسنه
 مضارع بر د کاور ضمیمه (موجودات موجودک جمیعدر موجود
 معدومک مقابلیدر که خارجده متحقق اولان نسنه در معدوم لاشی در
 وجود ظهور در پس اجسامه موجود دتلدیکی کبی ارواحه دخی
 دینلورن برانجه بلوقدر شوقدر وارد که مرتبه روحده ظهور نورانی در
 (مستفید استفاده یعنی فایده طلب ایدی فایده بالاده در (معنای بیت)
 بود که اگر سن جمیع موجوداتدن کر جسمانی و کرک روحانی امید
 ورجایی کسرسک و علاقه به صالح اولان اعیانک جمله دندن منقطع
 اولور سنک اول وقتده تفریددن مستفید اولور سن واکر افاق و انفسی
 جسم و روح بر نسنیه ارتباطک اولوب ترکیب بالکلیه منحل اولور سنه
 فردانیت مرتبه سنه وصول بولماسن زیرا قرانده کاور (لا یسمه
 الا المظهرون) یعنی سر هویتی دنس تعلقاتدن مظهر اولور مس ایدر
 غیر یسی ایتمز الحاصل مراتب کونیه ایتکدر که بری اجسام و بری
 ارواحدر پس سالک مرتبه مولیددن عقل اوله و انجه (ان الله یأمرکم
 ان تؤدوا الامانات الی اهلها) موجب جمیع اطواردن اخذ ایتدوی
 اماناتی محمله تأدیه ایدوب تعقید ایتدوی نسنه لری تحلیل ایتدکجه عالم
 کوندن عالم وجوبه قدم بصم و طریقه قالور که اکاهل وقفه و اهل برزخ
 و اهل کشف کونی دیرلر بویه مکرر لری حسابدر و لکن هر کس حدنی
 بلیوب دعوائیه دوشر و ساقط اولور * اعتمادت چون همذبح حق بود *
 * ان دمت تفرید جان مطلق بود * تقدیری چون بود اعتمادت همه
 برحق بود آن دم تفرید جان مطلق دیمکدر که دمت ده تاء خطاب
 معنادر جانه قیددر بوندن اعراب ظاهر در و مفرداتی دخی بیانه حاجت
 یوقدر (معنای بیت) بود که چونکه سنک اعتماد و استنادک بالکلیه
 حق اوزرنه و ماسوای حقه تعلق قائمیه همان بر الله و بر سن قاله سن
 اول وقتده سنک تفرید جان و دلك مطلق اولور و قیددن قورتلور
 یعنی کاینی تر کبیک خل ایتش اولوب بساطیکله عالم نقطه به دخیول
 ایدرسن و مراد که ارسن و غولای حقیقی به خلوا تخانه و حیدنه ملاقی

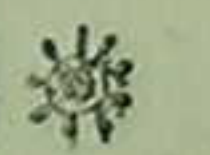
اولورسن * ترك دنیا کن برای آخرت * وز بدن برکش لباس فاخرت *
 تقدیری کن ترك دنیا برای آخرت و برکش از بدن لباس فاخرت
 دیمکر که بوندن اعرابی ظاهر در آخرت ده تا اصلیه و فاخرت ده
 خطاب ایچوندر (برکش امر حاضر در مصدری کشیدن در جملک
 معنای بیت) بودر که ترك دنیا ایله اخرتدن اوتوری یعنی اگر
 اخرتی بولق استرسک دنیایی قو و بلکه مولایه ابرم دیرسک ایکی
 جهانندن کج و بوندن لباس فاخر کی چک چقر و قبایی عبا به تبدیل ایله
 زیرا درویشلکک اولی زهد و تقلید و اخری عشق و تحقیق و تبحر بددر
 و لباس فاخرده لباس وجوده دخی اشارت واردر یعنی قید لباسدن
 مطلق اولدیغک کی جامه تندن دخی عریان اولوب یالکز جانکاسه
 قال و بلکه جان دخی پرده روحانی اولغله انی دخی برطرف ایدوب
 عالم تفرید ده دامن سرکه پایش تا که لباس حقانی تلبس ایده سن
 وابدی زینتک اولوب انکله خرامان اولاسن * کریابی از سعادت
 این مقام * صاحب تجرید باشی والسلام * این مقام بیابی نک مفعولیدر
 صاحب باشی نک مفعولی اولدیغی کی والسلام مکاتیب و رسالات
 اخرنده ایراد اولسه کلمه در که علامت ختم در تقدیری والسلام علیک
 دیمکر بیابی باء موحده نک کسر یله مضارع مخاطبدر مصدری
 یافتن در بولق معناسنه مضارعنده فایله مبدل اولوب باید دیرلر
 سعادت شقاوتک ضدیدر یعنی اسباب خیرک مساعدده سی و توفیق
 الهی نک معاونتدر مقام فتح میم ایله موضع قیام در صکره جمع
 امکنده استعمال اولندی حتی موضع قعوده دخی مقام دندلی کرکسه
 انده قیام بولمسون بوراده مراد مقام معنوی در که ترك دنیا دن
 حاصل اولان مرتبه در تکمیل بیت آتی اکاقرینه ظاهره در مقام دندلی
 زیرا سالک اوریاید کده ثابت و مستقر اولور حال ایسه بویله دکلدر
 انکچون حال دندلی زیرا سالک بر حالدن بر حاله تحول ایدر و بر پرده
 قرار ایتمز (معنای بیت) بودر که اگر سعادت ازایه حسبله عون باری
 یاری اولوب بومقنای بولاسن و ترك دنیا دن خصه منید اولاسن
 صاحب تجرید اولورسن والسلام علیک یعنی بومقامه ایردیده فی الجملة
 آفاندن سلامت بولورسن و تحیت اولغله سن اولورسن و سوز

بوراده تمام اولور * کر زعقی دست شویی بهر حق * انکه از سرید
 کوبندت سبق * تقدیری کر شویی دست از عقی بهر حق آنکاه
 کوبندت سبق از تفرید دیمکر که دست شویی نک مفعول صریحی
 وار غیر صریحی بهر فعل مذکور تعلیلدر انکا کوبنده ظرفدر
 تاء خطاب کوبندک مفعول اولی و سبق ثانسی وار سبقت متعلقدر
 عربی ایله تقدیری علموک فی ذلک الوقت الدرس من التفرید دیمکر که
 کوبنده معنای تعلیم اولغله ایکی مفعوله متعدی اولدی و جائزدر که
 کوبندت ترا تقدیرنده اوله بوصورنده ترا مفعول غیر صریح اولور
 زیرا را لام جارحه معناسنه اولور شویی مضارع مخاطبدر مصدری
 شستن در بومق معناسنه غسل کی مضارعنده سین مهمله یرینه و او
 زیاده ایدوب شوید و شوینده دیرل سبق درس معناسنه استعمال
 اولور تفصیلی بالاده در (معنای بیت) بودر که اگر حق ایچون یعنی
 حقه وصولدن اوتوری عقیددن دخی ال یورسک یعنی فارغ اولورسک
 اول وقتده و اندن صکره تفرید دن سکا درس و یرلر یعنی دنیا دن
 ال یودیغک کی عقیددن دخی ال یومزسک درس تفریدی الامن سن
 و اندن جاهل قالورسن بعد ذا درس تفریدی تعلیم ایلین الله تعالی در
 ولکن جمعه نسبت اولندیغی ذات وصفات حقا حق تعالی و بالهامله
 معاونت ایلین ملائکه و یا تربیه ایله ترقی به باعث اولان ارباب تسلیک
 اعتبار یله در و جائزدر که سنن کبری یا وزرنه جریان قیلندن اوله
 یعنی حق عظمت و کبریاسیله سکا درس تعلیم ایلر داشته جانب عبد دن
 بطریق الغیبه بواد اجازدر فاما بطریق الخطاب اتم یعنی سز دنلر
 زیرا کثرتی ابهام ایدر و جانب حق دن دینلور تکم خلقت و خلقنا
 وانا ونحن وارد اولمشدر که نون جمع بطریق العظمت و الکبر یادر
 و بونده ال یومق فراغدن کایه در زیرا غسل ید برنسنه نک مثلا
 طعناک اخرنده اولور و جائزدر که غسل ید ذکر جز و اراده کل
 نظر بقیه اولاکه کلدن مراد وجود در ولکن وجود دن دخی معظم
 مقصود دل اولغله همان غسل یددن مراد عقیددن تعلق دلی قطع
 اولور یعنی قطع اولسان تعلقدر یوخصه عمل دکل پس اخرت ایچون
 عمل باقیدر کرک عوامه و کرک خواصه سؤال اولورسه که دنیا دن

قطع تعلق دل ایتمک دناات و رداء شدن اوتوری در فاما عقبان
 انقطاعه وجهه ندر جواب بود که دنیا و آخرت مخلوق قدر تعلق ایسته
 خالق که کدر که باقی در مخلوق ایسته فایدر بوجه شدن خواص اهل
 عمل اولدیر اهل تعلق اولدیر سوال اوتور که آخرته غرض تعلق
 ایتمک عمل نه معنایه اولور جواب بود که عمل شرعی حکم جسد
 و مجرد حال دلدر پس ایکیسیده مراعات اولور بوراده ناظم قدس سره
 ترک دنیا بی تجربه و فراغ آخرتی تفرید اعتبار ایلدی ولیکن بحسب
 الحقیقه صحیح کلام در مقام ارواح دخی آخرته داخل اوله و جهی
 بود که اجسام حجاب ظلمانی وارواح حجاب نورانی در واجسامک اولی
 عرشدر که جنتک در و نه و در وارواحک عنوانی عقل اولدر
 اولکجه محسوسات و انکجه معقولات دیرلر و معقولاتک ماوراستنده
 معنویات و ازدر که غیب الغیبه اربعه مقامه کوره پرده در شکم اهل
 یلور و مقام ادب حکمی بود که شرعاً مدوح اولان مواد ترک دنیله
 بلکه قطع تعلق دنیله شکم علم ظاهری ترک ایله دنلر زیر اهل ظاهر و علم
 باطن هر بری مرتبه سته کوره کمالدر کمال اولان نسبه ایسه ترک تعلق ایتمک
 * و مجرد کرد و دائم فرد باش * نابهر فرقی نشینی کرد باش *
 و امر حاضر در که مابعدی آتی تفسیردر مجرد مابعدنده کردک
 مفعولیدر زیر کردکاف عجمینک فتحیه امر حاضر در شو معناسنه
 مصدری کردیدن در که مجازاً تحول معناسنه در فرد اودر که غیرله
 مخلط اولیه فرقی ده یا وحدت ایچوند فرقی عربی در دپه معناسنه
 وسط الرأس کبی که ساج بولدکلری بدر مفرق رأس کبی (کردکاف
 عجمینک فتحیه توز معناسنه غبار کبی (معنای بیت) بودر که یوری
 علاقا ندر مجرد و دائم فرد اول که کسه ایله اختلاط ایتمه الف کبی
 ناهر برده به اوتورده سن نور اول یعنی تواضعده غبار کبی اول و کندیکی
 ترک کبریه بی مقدار قبل تا که غبار دپه به قریندیگی کبی سندخی یا شلر ناجی
 اوله سن و علو غریبه بوله سن و آفتاب ذراتی هوا به جذب ایتدیگی کبی
 سنی دخی اعلی الاعالی اغلایه جذب ایده و حسیض خاکدن اوج سمایه
 رفیع ایلیمه و رفیع الدراجات سیرک ذروه سانه ایصال ایده فافهم
 * کردکبر و عجب و خود را بی مکرد * قدر خود بشناس هر جای مکرد *

کرد

کرد مکردک ظرفیدر قدر بشناسک و هر جای مکردک مفعولیدر کرد
 کاف عجمینک کسر یله چوره معناسنه کبر انسان کندی غیریدن اکبر
 طن ایتمک ناس اوزرنه ارتفاع ایدوب انلری احتقار ایتمک عجب ضمه
 مستحق اولدیغی رتبه کندنده استحقاق تصور ایتمک و کندی کورب
 منعک توفیق اولدیغی نسیان ایتمک خود را بی ده یاه ثانیه مصدریه در
 خود را بی ده خود کندی و را بی همزه ایله عربی در مؤدای فکر در
 واعتقاد معناسنه دخی کلور که نظر و اجتهاد دن مکاسب اوله خود
 را بی کندی فکر لو واعتقاد لو یعنی کندی اعتقاد نه تابع اولمش و فکرنی
 بکنمش غرور اهل شکم خود رو دیرلر کندن بتوب تربیه سز حاصل
 اولانه مکرد کاف عجمینک فتحیه نهی حاضر در مصدری کردیدن در
 دوتک معناسنه بشناس شینک کسره سنی اختلاصه امر در مصدری
 شناختن را کلکی معناسنه مضارعنده خا سینه قلب اولنوب شناسد
 و شناسنده دیرلر هر جای ده یاه ثانیه زایده در (معنای بیت) بودر که
 صفات ذمیه خصوصاً کبر و عجب و خود را لقی یعنی غرور بار را بی
 چوره سنده دونه و طولاشمه بلکه تواضع اوزرنه اول و توفیق یعنی
 حقندن ییل و را بی و فکر که و عقلمنه مغرور اولنوب شرعه تابع اول
 و امور مشکله ده عقلا ئله مشاوره ایله و کندی مقداری آکله حدکی
 تجاوز ایتمه شکم مثل ترکیده کلور آباغنی یور خانه کوره اوزات و هر برده
 دوران ایتمه مقصود هر جای اوله دیمکدر یعنی بیوفا و بیقرار
 و هر برده اولیجی * هر که کرد کوره آنکشت کشت * جامه ارزدوش
 سیاه و زشت کشت * تقدیری هر کسی که کشت در کرد کوره آنکشت
 جامه اش سیاه و زشت از دور دیمکدر که هر کسی که مبتدا و مابعدنده
 جله که رابطه سیله اکاصف در جامه ایکنجی کشتک فاعلی و دودش ده
 شین بحسب المعنی جایبه قید اولق اوضحدر سیاه مفعولیدر کوره
 کاف عربی نک ضمه دمر جیلرک چاموردن یا بد قلمری او جافدر
 بحجره کبی کافال فی القاموس الکور فی الضم بحجره الحداد من الطین
 و الاکیر بالکسر زقی ینفخ فیه الحداد آنکشت فتح همزه و کسر کاف
 عربی ایله و سکون تشبیه کوردر و اغت حلیمی ده کسر کاف عجمی ایله
 دید و کی سهوا و لمق کرک زیرا صحاحده و غیریده کاف عربیله ضبط

اولمشد در کشت اولی کشت کستن دن دونک وایکنی صبرورت
 معناسنه در که اولمقدر (معنای بیت) بود در که هر کسه که
 دمر جیلرک کور او جاققلخی چوره سنده دوندی و طولاشدی انک
 جامه ولباسی د وتوندن سیاه و قبح اولدی زبرا بحکم الجوار
 دمر جینک چهره ولباسنه ساری اولدیغی کبی انک دخی
 ان الامر لباسنه تا تأثیرایدوب رنگنی تغییر و سیاهه تحویل ایسر
 زبرا سیاهک اثری دخی سیاه اولور زنجی دن زنجی طوغدیغی وزاغدن
 زاغ ظاهر اولدیغی کبی * انکه باعطار می گردد قریب * اوهمی باید
 زبوی خوش نصیب * تقدیری آن کسی که می گردد قریب باعطار
 اوهمی باید نصیب زبوی خوش دیمکدر که آن کسی مبتدا می گردد
 فاعلی تحت ده ضمیر کس و مفعولی قریب و باعطار قریبه متعلقدر
 و بعد الجملة مبتدایه صفتدر او مبتدا و همی بایدک ضمیری اکا راجع
 و نصیب مفعولی و حرف جر نصیبه متعلقدر و بعد الجملة مبتدایه
 ثانی به خبر و بعد الجملة مبتدایه اوله خبردر (عطار بابع العطر در
 یعنی طیب فروشدر) گردد کاف عجمی ابله مضارعدر مصدری
 گردیدن در صبرورت معناسنه (باید مضارعدر مصدری یافتن در
 بولوق معناسنه فا و با ارا سنده مبادله اولمقله مضارعنده فایه مبدل
 اولوب باید و یابنده دیرلر نصیب حفظ منصوب یعنی معین (معنای بیت)
 بودر که اول کسه که عطاره قریب و مجاور اولور دکانی مشتمل اولدیغی
 رایحه دار نسملرک خوش و ملایم بویندن نصیب بولور یعنی حصصی
 مشامنه خوش قوخوا اولور زبرا بونده دخی حکم جوار واردر و ناظم
 قدس سره اصلنده عطار اولمقله کو با رمز ایدر که سالک راه خدا
 اولان عاشقردن هر کجه که شیخ عطاره مقارن و تحت تربیه سنده
 داخل اوله اول کسه بوی معنادن دماغ جانه بهره بولور و انک عطر
 حقیقی سندن معطر و بخیر اولور اتمهی * همنشین صالحان باش
 ای پسر * دور باش از رند و قلاش ای پسر * مصراع ثانی
 بعض نسخده هم جدا از فاسقان باش ای پسر دوشمشدر مأل بردر
 همنشین باشک مفعولیدر دور باش عربی ابله تباعد معناسنه در امر
 و لوق اوزره تفاعلدن حرف جر اکا متعلقدر (همنشین همجبتدر که

هم مقارنت ایچوندن و نشین نشینده دن مر خدر مصدری نشستن در
 شین معجمک فتمحیله و کسر یله اوتورمق جلوس کی مضارعنده سین
 مسمله پریند یا ونون کتورب نشیند و نشیننده دیرلر (رند راه مسمله نک
 کسر یله کتب لغویه ده عبارله تفسیر اولمشددر عبار لسان عربی ده
 شول کسه در که کندی نفسنی هوا سیله تمحیله ایدوب منکرادن زجر
 اتمهی نتمک امام مطرزی لغت مغریده این انباری دن نقل اتمشددر
 پس رند فاسق دیمک اوور (قلاش اصلنده اسم العجمی در صکره
 تعریب اولمشددر یان کسمی و خرابانی و مفلس معناسنه در (معنای بیت)
 بودر که ای پسر صالحلر و عمللر نه هیچ بر وقتیده خلال کتور مینلرله
 بحالسیله و زلره مصاحب اول فاسقدن و خرابانی اولنلرک صحبتلرندن
 دور اول زبرا صحبت اولی دین و دنیا که نافع و نایده مضر در دنیا ده
 نفع خلعتک سکا حسن شهادتی و مصالحکده معاوتی و بونک امشالی
 معاملاتی و آخرتده نفعی صالحلرک شفاعتی در ضرر دنیوی
 و اخروی دخی اکا قیاس اولنه * جانب ظالم مکن میل ای عزیز *
 و رکنی کردی از ان خیل ای عزیز * تقدیری مکن میل بحسب ظالم
 دیمکدر که جانب حرف جر تقدیر یله میله متعلقدر وایکنی مصراعک
 تقدیری و اگر کنی میل کردی از ان خیل دیمکدر که کنی نک مفعولی
 ماقلی قریبه سیله محذوفدر (ظالم عادلک خلافیدر که هر نسنه بی
 محکمک غیریه وضع ایدن کسه در که طاعت یرنه معصیت وضع ایله
 کرک ظلمی کندی نفسنه و کرک غیریه اوله واکن ظلم غیریه مشهوردر
 اگر چه غیره ظلم ایلمک دخی کسیده ظلمدر زبرا و بالی کسیدی نفسنه
 راجعدر (عزیز شریف و ذوالقدر معناسنه بویه مواضعده بطریق
 القولدر پسر و برادر تعیری بطریق الترجم والتلطف اولدیغی کبی
 (کردی کاف عجمی نک فتمحیله شوی معناسنه مضارع مخاطبدر (خیل
 جماعت افراس در که بلا واحددر بوراده مراد جماعت ناسدر که
 حدیثده کلور (یا خیل الله ار کبی) نتمک بالاده تفصیل اولمشددر
 (معنای بیت) بودر که ای عزیز کشتی جانب ظالمه میل ایله زبرا
 منهی در که قرآنده کلور (ولا تکنوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار) و اگر
 میل ایدر شک سندی ظلمه کروهنیدن اولوب آخر سنی دخی الیری

مس ایدن نار احراق ایلر و دیمش لردر که برکسه یدی خطوه ظالم ایله
تمشی ایتسه ظالم اولوب منتقم اسمندن جزایه سزا اولور قال تعالی
(انا من المجرمین منتقمون) وینه قرآنده کلور که (احشروا الذین ظلموا
وازواجهم) یعنی ازواج قرناء ایله تفسیر اولمشدر پس دیمک اولور که
ظالم لری و انلره قرین اولنلری بریده حشر و جمع ایدی کوز زیرا ایکسیده
بر حکمده در * روز اهل ظلم بکریز ای فقیر * نانسوزی ز آتش تیز
ای فقیر * بونک اعرابی ظاهر در (روا امر حاضر در رفتن دن) بکریز
باء مو حده نک کسر یله امر حاضر در مصدری کر یختن در فرار معناسنه
مضارعنده خازایه قلب اولنوب کر یزد و کر یزنده دیرلر (انسوزی
مضارع مخاطبدر مصدری سوختن در یانمق و یاندر مق معناسنه
بوراده لازم معناسنه در مضارعنده خازایه قلب اولنوب سوزد
و سوزنده دیرلر بعض نسخده تانسوزد آتش تیز دوشمشدر تقدیری
تانسوزدت آتش تیز دوزخ دیمکدر تیز کسکین نتمک بالاده تفصیل
اولمشدر (فقیر کثیر الاحتیاج در) (معنای بیت) بودر که ای
ذو الاحتیاج الکثیر و محمل المرحه یوری اهل ظلمک یانندن
فرار ایله و انلره اشفا و همنشین اولمه تا که جهنمک کسکین و شدید
آتشندن محترق اولمه سن نتمک بیت سابقده افاده اولندی بعد ذا
بو کلامده مبالغه واردر کویا دیمک اولور که ظالم اولمق و یا ظالمه
معین اولمق و آنکله مماشات ایتک ~~دکک~~ بلکه یانه بله او غرامه
و ابراقدن بله چهر سنه باقه زیرا ایتک جانبده میل ایتش اولور سن
مکر که نظرتک استعاده و عملندن حقه ایاذ طریقله * صحبت ظالم
بسان آتش است * زانکه خلق آزار وتند و سرکش است * صحبت
مبتدا (بسان آتش خبر در زانکه تعلیلدر) (خلق آزار مبتداء محذوفه
خبر در تقدیری) (انکه اودیمکدر) (بسان باء عربی نک فتحیله مثل معناسنه
ادات تشبیه در) (خلق آزار وصف ترکیبی در اصلی آزارنده خلق در
خلق انجیدی معناسنه مصدری آزدن در که انجیمک و سوکک معناسنه در
مضارعنده زائله را اراسنده برالف زیاده ایدوب آزارد و آزارنده دیرلر
تدضم تائله صرب دیمکدر (سرکش وصف ترکیبی در اصلنده کشنده
سر در باش چکیچی و مطیع اولما یچی معناسنه) (معنای بیت) بودر که

ظالم ایله صحبت ایتک آتش کبیدر اول سبید نکه ظالم خلقی انجیدوب
سو کیچی و صرب خویلو و حقه سرفروا یتیمی در پس یانه و آران
کسه بی لسانله آتش کبی بقار و قلبنده طوقنوب منکسر قیلور بوسیدن
آتش سوزاندن فرار ایتلودر * از حضور صالح شوی * و ریشینی
بایدان طالح شوی * تقدیری شوی صالح از حضور صالحان
و شوی طالح اگر نشینی بایدان دیمکدر که اعرابی ظاهر در از حضور
صالحانک تقدیری از حضور مجلس صالحان دیمکدر نتمک (مصراع ثانی)
اکافرینه در شوی مضارع مخاطبدر مصدری شدن در اولمق معناسنه
مضارعنده و اوزیاده ایدوب شود و شونده دیرلر طالح ملا حدن در
فتحیه ضد الصلاح معناسنه (معنای بیت) بودر که صالحلر مجلسنه
حضور له صالح اولور سن بدلر ایله مجالسه ایدرسک فاسق اولور سن
زیرا مشهور در که اوزم اوزمه کوره قرار دیرلر ایدمی سندخی حکم
قرینه محکوم اولوب ایتک رنکنه بویا نور سن یا غفلته طلار سن
و یا اویانور سن * هر که او با صالحان همدم شود * در حریم خاص
حق محرم شود * تقدیری هر کسی که شود او همدم با صالحان شود
در حریم خاص حق محرم دیمکدر بو تقدیردن اعرابی ظاهر در حریم
حولی و چوره در حرم دیدکری بودر که اورایه دخولدن اغیار ممنوعدر
و محرم اودر که اول حرمه داخل اولور زیرا جانبندن دیمکدر (معنای بیت)
بودر که هر کسه که او صالحلره همنفس و هم صحبت اوله حقت حریم
خاصنده محرم اولور یعنی آنی در گاه حقه آلورلر و محرم اسرار ایدرلر
فاسقلره و انلر ایله صحبت ایدنلره ایسه او مجلس خاصه یول یوقدر
زیرا مجلس خواص ناسه عوام دخول ایتز و صحبت یاره اغیار قومزلر
و هر کس کندی جنسی ایله تزویج و تقرین اولور بعد ذانناظمک قدس
سره بوسوقندن فهم اولور که صالحلره مراد صدیقلر در زیر مرتبه
صلاح جمیع مراتبی مشتملدر اگر چه بعض علماء رسومه خفی اولمشدر
بوجهندن (والحقنی بالصالحین) نظمنده یوسف صدیق علیه السلام
صالحلره الحاقله دعاسنی هضم نفسه حل ایتشددر زیر مرتبه نبوت
مرتبه صلاحک فوقنده در نتمک (فاوئیک مع الذین انعم الله علیهم من
النبيين والصدیقین والشهداء والصالحین) اکادالدر و بو غلط و سوء

فهم له مبتلی اولان بلمدی که کندی مد عاسی اوزره نبوت و صدیقیت
و شهادت بی صلاح اولاق لازم کلور مع هذا بولمک هر بری صلاح حد
خصوص مرتبه در که صلاح جله سنی حاوی در ایمدی صدیق
انبیادان اشعه اولان خواص بشر در مرتبه صدیقیت صلاح ایله ایرمیلردر
و صلاح جمیع ازمانده حالی خلدن محافظه در که کسی در اگر خالق
اگر خلق اولسه انبیا کا غبطه ایتزل دی الحاصل صالحدن صالحه
فرق وار در پس صالح مطلق انبیا و بعده سائر خواص بشر در و صالح
مقید عموم اهل ایمان دن منشرع اولنلر در و شر له مقید اولیایانلر
فاستقلردر کرک کافر اولسون و کرک عاصی اولسون اشته بو مقام بویه
فهم اولنمق کرک در و مطلق کماله صرف ایتک امر مقرر مشهور در
شول مکسه که حریم خاصده اوله کندی خاص اولدیغی کی آنی اول
حریمه دخوله وسیله اولان دخی خاصدر که صالح صدیقدر و صدیق
ایله بی میاننده مقام قرب وار در فقط * ای پسر مگذار راه شرع را *
اصل یابی کر بگیری فرع را * مصراع ثانی نک تقدیری کر بگیری
فرع رایابی اصل دیمکدر که شرط و جزادر و لکن وز نیچون جزا تقدیم
اولنمدر بعض نسخ ده (اصل یابی کر کزاری فرع راد و شمشدر که
(کزاری زاء هوزایله مصدری کراردن در او دمک معناسنه یو خسه
ذال معجه ایله دکلر مگذار کی یعنی مگذار نهی حاضر در مصدری
کزارشن در و از کلمک وصالی و یرمک و قومق و بر بردن بریره کچمک
معناسنه راه شرع تشبیه طریقیله در صراط مستقیم کی کویا اصول
اعتقادی و فروع عملیه بر جاده در که حقه و رضاسنه موصلدر اصل
برنسنه نک قاعده سیدر که انک ارتفاعیله اول نسنه دخی مرتفع اولور
اساس و بنا کی که اساس اصل و بنا فر عذر و شجره نک اصلی کوکی
و فرعی دالیدر و فرع انسان ولدی در و شرع من وجه فرع و من وجه
اصلدر اصل اولدیغی بودر که معرفت و حقیقتک ظهوری شرعیه
عمل اوزره مبتدی در و فرع اولدیغی بودر که مقصود بالذات معرفت
و حقیقتدر مثلاً سدن مراد قیاق و یا عذر پس این وسائل مقوله سندن
اولور اتمان کی (معنای بیت) بودر که ای پسر راه شرعی ترک ایتمه
اصل بولورسن اگر فرعی طو ترسک وانی اودرسک یعنی اگر شرعیه

عامل اولورسک من عمل بما علم ورثه الله علم مالم یعلم موجب مرتبه
معرفت و حقیقت ترقی ایدرسن زیر افرع اصلک وسیله سیدر اثر و مؤثر کی
و شول که اثرده کلور (من عرف نفسه) عرف ربه بونده ایکی اعتبار واردر
بری معرفت نفس اصلدر که معرفت رب انک اوزره مبتنی در و بری دخی
فرعدر که معرفت ربه موصلدر * از شریعت کرنهی بیرون قدم *
ضلالت در افتی و رنج و الم * تقدیری کرنهی قدم بیرون از شریعت
افتی در ضلالت و رنج و الم دیمکدر که قدم نهی نک مفعولی و بیرون کا ظرف
و حرف جر بیرونه متعلقدر (شریعت دین ایچنده طریقت مسلو که در که
الله تعالی انی مشروع قلمشدر پس کتاب و سنت اصل و یو ایکسندن
علی سبیل الاجتهاد مستنبط اولان احکام فقهیه و یا اجاع علما انک
اوزره منعقد اولان نسنه اول ایکسی اوزره متفرعدر (نهی نونک
کسر یله مضارع مخاطبدر مصدری نهادن در قوه معناسنه
وضع کی مضارعنده الف حذف اولوب نهی و نهنده دیرلر (افتی
مضارع مخاطبدر مصدری افتادن و افتیدن در دوشمک معناسنه
مضارعنده الف و یا ساقط اولوب افتد و افتنده دیرلر و کاه اولور که
فتد دخی دیرلر (معنای بیت) بودر که اگر شریعتدن طشره ایاق
قورسک ضلالت و رنج و الم دوشرسن زیر شریعت حقه هدایت
اولاق اوزره متزلدر پس اندن خارج اولان ضلالت دوشرنتکم قرانده
کلور (وماذا بعد الحق الا الضلال) یعنی حقدن عدولدن صکره غیری
نسنه یوقدر که صاحبی قوری رنج و الم چکر و آخرتده معذب دخی
اولور زیرا فرمان حقه مخالفت ایده نک حقه و وعید و تهدید شدید
وارد * هر که در راه ضلالت میرود * از جهالت در بطالت میرود *
بونک تقدیری هر کسی که میرود در راه ضلالت میرود در بطالت
از سبب جهالت دیمکدر که بوندن اعرابی ظاهر در راه ضلالت
شریعتک ارشاد ایتدوکی راه هدایتیه مقابلدر (میرود مضارع غایدر
مصدری رفتن در یوریمک و کتمک معناسنه مضارعنده قلبه رود
ورونده دیرلر (جهالت فحله علمک مقابلدر اگر جهل بسیط اولور سه
سبب علمدر و اگر مرکب اولور سه که بلز و نل و کنی دخی بلز بلکه بلورم
دیو دعوی ایدر پس بوجهل اولکیدن بتدر (بطالت باء موحده نک

کسر یله تعطیل و ترک شغلدر یعنی برنسنه نك که یانفع دنیویسی و یانفع
 اخرویسی واریکن انی ترک ایدوب شویله حالی اولان کس نهیه اهل
 بطالت دیرلر و حدیثه کلور (البطالة تقسی القلب) و بوراده قاعده
 عربیه وارد که فعاله وزنی اوزنه کلان مصدر کسر فائله مزاوله عمل
 ایله واقع اولان صناعتده اولور کتابت و خیاطت و زراعت و حراثت
 و تجارت و قصارت و صیانت و حیاکت و امشای کبی بطالنده ایسه
 عمل یوقدر پس کسرله وزن مذکور اوزره کلدوکی حمل النقیض
 علی النقیض طریقله در (معنای بیت) بودر که هر کس که راه هدایت
 اولان شرعی قویوب راه ضلالت اولان خلاف شرعه یوریه و کیده
 کال جهالتندن بطالت یولنه یعنی شرعه عملی ترک ایتک بطاللق در
 بطالت ایسه انسانی سخت دل ایدر و آخر سوء خاتمه یه مؤدی اولور
 پس علم شرعی ایله منهاج سنت اوزرنه عمله سلوک لازمدر تا که بطالت
 و جهالتندن نجات حاصل اوله و دنیا و اخرتده حسن حال اثری ظهوره
 کله * حق طلب و زکار باطل دور باش * در سخا و مردمی مشهور باش *
 طلب بوراده امر حاضر در نهی مطلب کلور حق لغظی اکا مفعولدر
 و مابعدنک تقدیری و دور باش از کار باطل دیمکدر که دور باش عربی ایله
 بعد نفسک و باتباعد معناسنه در که ایکبسی دخی امر اولق اوزره در
 حرف جرا کاسته ملقدر مشهور باش دخی اشتهر معناسنه در صیغه امره
 و در کانظر قدر و بوا اعتبار قصر مسافه دن او نوریدر والا دور
 و مشهور اصلنده باش کله نك مفعولیدر حقندن مراد کار حقندن
 مابعدی قرینه سیله و کار حق کار شرعیدر کار باطل خلاف شرعی
 اولدیغی کبی و جائزدر که حق اسم ذات الهی اوله مردمی ده یامصدریه در
 (مردم اصلنده آدم اوغلانیدر بوراده مردنك انسانیت دیمکدر که
 لطف و کرمدن عبارتدر (معنای بیت) بودر که کار حق طلب ایله
 و کار باطلدن دور و بعید اول یعنی شرعه عامل اول و خلاف
 شرعدن حذر ایله زیرا کار حقده اولان اهل حق و کار باطلده اولان
 اهل باطل اولور و یا خود طالب حق و سالک راه خدا اول حق و وصول
 ایسه موافقتله اولور پس مخالفندن اجتناب ایله و سخا و انسانیتده
 کون کبی مشهور اول نظر ایله شمس که قره نوجهله نور اعطا ایدر

و پوشه ریدن مقصود افواه ناسده خیره یاد اولمقدردر که سبب عفو
 و مغفرتدر والا مجرد شهرت ایچون عمل اولماز زیرا غرض حقدر سائر
 اغراض نفسانیه ایسه باطلدر * هر نکز بند صراط مستقیم *
 * در عذاب اخرت ماند مقیم * صراط نکز بندک مفعولیدر در مقیم
 ظرفیدر مقیم ماندک فاعلندن حالدر و بعد الجملة هر که یه خبر اولور
 نکم نظاری مرارا مرور ایتدی (نکز بند فعل مضارع منفیدر کافک
 ضمه سی و زنجیون اختلاس اولور مصدری کزیدن کلور کاف عجمینک
 ضمی و زاء هوز ایله اورندلمک معناسنه مضارعنده کزیند و کزیننده
 دیرلر (صراط شول طریقدر انده اعوجاج اولیه بلکه علی سبیل
 القصد و الاستواء اوله) مستقیم استقامتدندر اعتدال معناسنه که برنسنه
 طوغری اولمقدر مثلاً برخط که جمیع اجزاسی بری بری اوزرنه منطبق
 اوله و اعوجاج و انحراف یولنیه اکا مستقیم و معتدل دیرلر عجم راست دیر
 بعدذا صراط مستقیم ملت اسلام و یا دینی حق ایچون استعاره در
 وسیله مقصودی وسیله مقصوده و یا محل توجه روحانی بی محل توجه
 جسمانی یه تشبیه طریقله (ودینه صراط دندلی زیرا اگر چه
 الله تعالی امکانه دن متعالیدر و لکن عبد طالبه وصول حق
 حاصل اولنجه قطع مسافات و مقاسات شدائد و مس آفات لازمدر
 (ماند قتح نونه مضارعدر مصدری ماندن در سکون نونه
 قالمق معناسنه) مقیم ثابت و پایدار قال الله تعالی (واهم عذاب مقیم) ای
 الی الابد (معنای بیت) بودر که هر کس که صراط مستقیم اولان طریق
 شرعی اختیار ایلله که راه هدایتدر و راه مخالفی اختیار ایلله که راه
 ضلالتدر اول کسه آخرت عذاب ایچنده مقیم قالور و اورادن سفر
 و حرکت ایده مزیرا طریق شرعدن بالکلیه خارج اولان کافر در
 و کافر مخلد فی الناردر و اگر مؤمن مصر ایسه اکثر سوء خاتمه ایله متلا
 اولوب کفاره ملحق اولور و سائر عصاة کبی شفاعتله مغفور و کبی
 بقدر الذنب طبقه علیای ناردده معذب اولوب آخر اورادن خارج
 و جنته داخل اولور فسبحان الحافظ * در ره شیطان مزین کام ای اخی *
 تا نکردی خوار و بد نام ای اخی * کام مزینک مفعولی و در دخی اکا
 ظرفدر خوار نکردی نك مفعولی (در راه شیطاندن مراد راه ضلالتدر

زیرا شیطان مضل اسمی مظهر در (مرن نهی حاضر در مصدق)
 زدن در اورمق معنی اسنه مستقبلا شده نون زیاده ایدوب زند و زنده
 دیرلر (کام کاف عجمی ایله آدم در خطره کی) (خوارضله و واورسمیله
 ذابیل و بی حرمت) (بد نام صفت مشبهه در برامز آلو معنی اسنه
 (معنای بیت) بودر که ای اخی شیطان یوانه آدم قومه یعنی ایاق بصمه
 وائک و سوسه سنه اتباع اینه و تسو یلنه الدانه تا که ذابیل و بی حرمت
 و عند الاخیار بد نام اولیه سن و بد لکه نامک سو یلنیه قال الله تعالی
 (ولله العزة و لرسوله و للمؤمنین) یعنی عزیز اولمق راه هدایت سالک اولان
 مؤمنلرک صفتی در یوخسه راه ضلالت سالک اولنلرک دکل و شولکه
 راه هدایت در هادی اسمی تحته در ورجه ای در و شولکه راه
 ضلالت در مضل اسمی تحته در و شیطانی در ورجه ای اولنلر
 با حرمت و نیک نام و شیطانی اولنلر بی حرمت و بد نام در * هر که
 در راه حقیقت سالک است * روز و شب خائف ز قهر مالکست *
 تقدیری هر کسی که اوسالک است در راه حقیقت او خائف است
 روز و شب از قهر مالک دیکدر که هر کسی مبتدا و مابعدند جله اکا
 صفت در او خائف است جله سی خبر مبتدا در روز خائفه ظرف
 و حرف جردخی اکا متعلق در بعض نسخ مصراع ثانی روز و شب
 خواهان مهر مالکست دوشمش در اولکبسی سوق کلامه انسیدر
 بوراده ناظم قدس سره راه شرعی بیاندن صکره راه حقیقه دخی
 اشارت ایلدی زیر اشریعت و حقیقت بری قشرو بری اب کی اولمقله
 بری برینه مرتبط در و انلری بری برندن تفریق ایدن ابدی جا هل
 قالدی و عملله جمعیت دل بولدی (وراه حقیقت طریق اهل الله در که
 سلوک معنوی ایله حقیقه الحقائقه واصل اولور و حقیقه الحقائق جمع
 حقائق جامع اولان مرتبه احدی در و اول حقیقه واصل اولمق عبد
 کندی اوصافندن فانی اولوب فاعل مطلق حق اولدیغن بلمک
 و عین الجمع ایله نظر ایتکدر و سر حقیقت وحدت وجود دیدکدر بدر
 (معنای بیت) بودر که هر کسه که راه حقیقه سالکدر اول کسه روز
 و شب رب مالک مملوکی اولدیغن ییلوب ائک قهر و جلالتدن خوف
 ایدیچی در یعنی راه حقیقه سلوک ایدنلرک حاللری راه شریعت سلوک

ایدنلردن دشوار در زیر اهل شریعت و راه پرده در انکچون
 خوفلری ضعیفدر اهل حقیقت اید مقام مشاهده جلال حضرت در
 بوجهندن خوفلری قوی در زیر حضورله غیبت برد کلدرد و معصوم
 و محفوظ اولمق امتحانی منافی دکلدر انکچون مکرندن خوف ایدرلر
 و نسخه اخرايه کوره دیمک اولور که روز و شب مالک المملک محببی
 طلب ایدمچیلردر یعنی ائک محبته و سودا سنه دوشمش لردر و غیریدن
 علاقه و ارتباطی قطع ایتد لردر زیر مقتضای حقیقت بحر محض
 و تفرد صرفدر * برخلاف نفس کن کار ای پسر * تا بغی خوار درنار
 ای پسر * بعض نسخ ده خوار برینه زار دوشمش در و بعضی
 تا نیفتد پای بر خار و بعضی خویشتن رامی دار بیدار ای پسر
 دوشمش در اولکبسی انسیدر برکنه متعلقدر و کار ائک مفعولیه در
 خور نیفتی تحته اولان ضمیر خطابدن حالدر در نیفتی به ظرف
 و جمله سی تعلیلیه در بویته مک مفرداتی مرار شرح اولمش در
 (معنای بیت) بودر که ای پسر خلاف نفس اماره اوزرنه کار ایله یعنی
 نفسکه دائم مخالفت و انکله مجاهده اوزرنه اول تا که خوار و ذابیل
 ولدیفک حالده نار دوزخه دوشمش سن زیر نفس و طبیعت جهنم
 کی در که دنیاده هوی و شهوت نازنه دوشن آخرتده دخی عذاب
 حسی آتشنه دوشر و خوار اولور زیر عذابک و صفندن خزی
 و مهین ایله تعبیر اولمش در یعنی عذابده فضاحت و اهانت وار در
 * بر مراد نفس رفتن ابلهست * نفس را تابع شدن از کمر هست *
 بر رفته متعلق و رفتن مبتدا و ابلهست خبردر نفس تابعه و تابع دخی
 شده مفعولدر و شدن مبتدا و مابعدی خبردر مفردات بیت بالاده
 مشروحدر و تقریر معنادن دخی معلوم اولور (معنای بیت) بودر که
 نفس اماره نیک مرادی یعنی هواسی اوزرنه یور یوب کتمک ابلهملک
 و حقاقت عظیمه در نفسه تابع اولمق کمر اهلقدن و ضال اولمقدندر
 یعنی هوای نفسه تابع اولان کسه طوغری یولده دکلدر زیر نفس
 انسانی طریق مستقیمدن منحرف قیلور و اعوجاجله استقامت
 بریده مجتمع اولماز * کار نفس بد همد شور و شر است * جنک
 بانفسک جهاد اکبر است * کار مبتدا بد نفسک صفتی و همه کاری

تا کید در شور خبر در جنگ مبتدا بامع معناسنه ا کا متعلق در جهاد
 خبر در شور فتنه واشوب وغوغا وقرغشه شوریدن داور مک
 وقار شمع وقار شد رمق و بولانق معنانه کلور شرخیرک مقابلیدر که
 رغبت اولمندان وطبعه ملایم اولیان نسنه در جنگ جیم عربی ایل
 صواش معناسنه نفسک ده کاف عربی تصغیر و تحقیر ایچوندر و جازر که
 احد ضدینی آخر ایچون استعاره طریقه اوله زیرانفسک شری عظیم
 وفسادی کبر و بلکه کبردر انکچون انکله جهاده جهادا کبر دلدی
 که کفارله جهادله جهادا کا کوره اصغر در الحاصل نفس اعدی
 الاعداء اولغله انکله مجاز و مجاهده ایتک کبر اولدی (معنای بیت)
 بودر که کار نفس بدیعنی یرامن نفسک ایشی بالکلیه شور و شر و فتنه
 وفساد در که هیچ برخیزه دأراشی یوقدر زیر شیطان کبی شر اوزره
 مجبور در مقتضای جبلت ایسه ذاتی در متغیر اولماز بوجه در نفس ذایل
 ویا عظیم الشرایله جهاد ایتک اکبر در تکمیل حد یشده کلور (رجعنا
 من الجهاد الا صغری الجهاد الا کبر) سؤال اولنور سه نفس ذایل و خوار
 اولدیغی صورته آنکله جهادا ایتک نو جهاله اکبر اولور جواب
 بودر که فی نفس الامر حقیر اولمق عدم شدتی مستلزم دکلدر نظر ایل
 که کفار خا کسار دیرل کفر لری سببیه خوار در بویه ایکن جنگ
 و حرب به کلد کده عظیمدر انکچون دیرل خصمی هر چند حقیر ایسه ده
 استحقار ایتد زیرا بلکه الذن زبون و مغلوب اولاسن * روخلاف
 نفس بکزین ای پسر * هیچ طاعت به نشد زین ای پسر * رو فتح رائله
 امر در رفتن دن مابعدی آنی بیاندر (خلاف بکزینک مفعولیدر) بکزین
 باء موحدنک ضمی و کاف عجمینک ضمه سنی اختلاسله امر در مصدری
 کریدن در آورنده لمک معناسنه (مصراع ثانی نک) تقدیری نشد هیچ
 طاعت به زین دیمکدر که هیچ طاعت نشد ک فاعلی و به مفعولیدر
 ازین به متعلقدر که به یک دیمکدر این خلاف نفسه اشارتدر
 (معنای بیت) بودر که ای پسر یوری خلاف نفسی اختیار ایل یعنی
 ا کا موافقت و هوا سنه متابعت اوزره اولمه بلکه دائم مخالفت اوزره
 اول که بوندن یک هیچ بر طاعت اولماز یعنی نفسه مخالفت و هوا سنی قع
 ایتک جمیع طاعات اعلایی و رأسی در زیر نفس مبدأ فساد در پس

آنی قتل ایتک سبب صلاح انفس و آفاقدر و تخلیه خاء و مجرایله تخلیه دن
 مقدم در انکچون صحابه رضی الله عنهم صوری و معنوی مجاهده
 ایدر لردی و ثواب عملدن سؤال ایتلر بلکه مفسد دن صور لرردی
 فاعلم ذلك و اعمل علیه * خلق نفس از آرزو باید برید * تا توانی چهره
 اسلام دید * تقدیری باید برید خلق از آرزو تا توانی دید چهره اسلام
 دیمکدر که برید بایدک فاعلیدر زیرا مصدر معناسنه در صکه
 بریدن در خلق بریدک مفعولیدر از بریدنه متعلقدر تا تعلیل ایچوندر
 توانی مضارع مخاطبدر مصدری توانستن در قادر اولمق معناسنه
 مضارعند سین حذف اولنوب تواند دینلور چهره دیدک مفعولیدر دید
 توانی نک مفعولیدر زرامصه در معناسنه در که دیدن در خلق خاء
 مهمله ایل عربی در بوغاز معناسنه حلقوم کبی آرزو دلدک بریدن با
 موحدنک ضمیمه کسمک معناسنه قطع کبی چهره صورت و بکر
 معناسنه بونده استعاره بالکنایه واردر که اسلامی بر شخصه تشبیه و انک
 اواز مندن اولان چهره بی اسلامه اثبات واردر (معنای بیت) بودر که
 نفس اماره نک بوغازنی آرزودن کسمک کر کدرتا که اسلام حقیقی نک
 چهره سن کور مکه قادر اولاسن یعنی نفسک بوغازی کسد و
 مشتهه سنی قطع اولمند بقه اسلام یوزی کور نمز زیرانفس فی نفس
 الامر کافر در انک مسلمان اولماسی هوی و شهواتی قع و قلعه موقوفدر
 انکچون دیمکدر در که اعظم کرامات نفسی مسلمان ایتکدر که * نفس
 پرور خود مسلمان کی بود * همره اونور ایمان کی بود * نفس پرور کی
 بودک فاعلی و مسلمان مفعولیدر و نور ایمان ایکنجی کی بودک فاعلی
 و همره مفعولیدر (نفس پرور وصف ترکیبی در اصلنده پرورنده نفس در
 نفسی بسلیجی معناسنه مسلمان تصدیق حق ایدجی ایمان کبی ولیکن
 ایمان بحسب الغالب باطنه و اسلام ظاهره کوره استعمال اولنور
 (معنای بیت) بودر که نفس بسلیجی و شهواته متابعت ایل تقویت
 هوی ایدجی حق مسلمان و حق نور ایمان ا کایولدیش اولور یعنی
 اولماز پس انسان روح پرور کر کدرتا که نور ایمان ا کادیده و بعد
 الموت همراه اوله بوندن فهم اولند بکه نفس اصلنده جهنمی در که
 ظلمانی در و آنی تنویر ایتک نور ایمان و نور ابقانله در و نفس بو نورله

منور اولمغه ریاضته محتاج در پس اگامراد ابله موافقت ایدن ظلمتن
 آرتور ریوخسه ظلمتن چقرمز قال الله تعالی (والذین کفروا اولیاءهم
 الطاغوت یخرجونهم من النور الی الظلمات) یعنی فطرت اصلیه
 واستعداد نورندن ظلمات نفس وطبیعت اخراج ایدرلر وامر وجودی
 معکوس قیلورلر که * نیست حق بن هر که او خود بین بود * همراه
 او نور مولی کی شود * تقدیری هر کسی که بود او خود بین نیست
 حق بین کی شود نور مولی همراه او دیمک در نیست بوارده لیس
 معناسنه در که حق بین اگامفعولدر حق بین و خود بین وصف ترکیبی در
 تقدیری بیننده حق و بیننده خود دیمکدر که معنایی حق کوریچی
 و کندی کوریچی در صکره ترخیم و تقدیم و تأخیر اولمشدر حق بین
 توفیق حقه نظر ایدیمی و خود بین توفیق حق بلایوب عجب نفسه
 دوشیمی مغرور و متکبر در (معنای بیت) بودر که او معجب بنفسه
 اوله و کندی بکنه اول کسه اعی کی در که توفیق حقه باقر
 و رب فعالی کورمز پس نور مولی جن اگا همراه اولور بلکه
 انک همراهی ظلمت نفس اولور زیرا اگر مشاهده نور ذات وصفات
 و افعال حق ایدیدی نور حقه بولدش اولوب حقه کندی نور یله
 واصل اولور و بولده عقبه ده قالمزدی چونکه مشاهده مذکور در
 محبوب اولدی خود بخود قانیدی پس بی دلیل زه به کیدر و آخر ضال
 اولور فافهم * بت شکن زنار بکشا از میان * ناشوی از جمله اسلامیان *
 شکن شین معجه نک کسر یله امر حاضر در مصدری شکستن در
 صمق معناسنه کسر کی مضارعنده سین مهمله نونه قلب اولنوب شکند
 و شکنده دینلور اخرندن نون حذف اولنسه ماضی اولور شکست
 کی که قریدی دیمکدر بت شکنک مفعول ایدر بت ضمله کافر لوطایدی
 صورتلر در که کیمی جبه لو و کیمی دخی منقوش اولور و علی الاستعاره
 محبوبلره دخی دیرلر زیرا عاشقلر انلره معبوده سرفرو ایدر کی انقیاد
 گوسرلر و بردخی بودر که بت کی صورت حسنه ده نقش آلهی
 ایشلر در ولکن کافرله بت پرست و عاشقلره محبوب پرست دیرلر
 ناردخی بکشا نک مفعول مقدمی در بکشا بک ضمله و کافک ضمه سن
 اختلاسله امر حاضر در مصدری کشاندنر اچق معناسنه مضارعنده

✽

✽

یاریزه ایدوب کساید و کشاینده دیرلر زنار نصاری و محوس میالرنده
 یعنی یلارنده اولان نسنه در کافی الغاموس ونعمه الله ده کلور که زنار
 کافرله مخصوص بر قوشا قدر حتی بر مسلمان انی قوشانسه شریعت
 انک کفرنه حکم ایدر اون ایکی یرده دوکی اولور کدیشلر قوشانورلر
 و محوس یلر و نصرا یلر مذهبه دخی دیرلر انتهی و مغرب الله ده
 کلور که غیارله زنارک فرقی بودر که غیار کسر غین معجه ایله علامت
 اهل ذممه و زنار محوسک و انلرک امثالنکدر انتهی پس قاموسده
 نصاری دیدوکی اهل ذمتک غیریدر و تعریفانده کلور که بر سیدن معمول
 یرمق قدر خلیط بر خلیط در که وسطه شد اولنور کسینج دیدکلر بک
 غیریدر انتهی یعنی کسینج ضمله بر خلیط در که ذمی انی فوق
 التیساب و دون الزنار شد ایدر کستی دن معربدر کافی القاموس
 اسلامیان اسلامی نک جمعیدر که یانست ایچونر ادمیان و آدمی کی
 که آدمه منسوبدر و عالمیان و عالمی کی که عالمه منسوبدر فتح لاله
 (معنای بیت) بودر که معبود ایچو ایتدوکلر صنم نفسی کسر ایله
 و وسطندن تعلق ماسوی زنارنی آج و جوز تا که جمله اسلامیان
 اولاسن یعنی کر چه صورتا مسلمانسن ولکن حقیقتده صنم پرست
 و زنار بند اولدجه اسلام حقیقی اهلی اولمزنن زیرا کلام حقیقت
 اسلامی بولمقدر اسلام ابرهیمی کی کما قال (استلرب العالمین) و خسه
 صورت اسلامی دکل مقلد و اهل رسم کی بولنرک اکثر نک اسلامی
 عاریه در و بوراسی بر خوف بر در همان سلامتله مرور ایتک اساینه تشبث
 ایله * نفس را کر باز داری از هوا * دین و دنیا حاجت کردد روا *
 تقدیری اگر داری نفس را باز از هوی کردد حاجت دین و دنیا روا
 دیمکدر که نفس داری نک مفعول اولی و باز ثانسی و حرف جر بازه
 متعلقدر و حاجت ده اولان تاء خطاب فی الحقیقه دین و دنیا به قید
 و حاجت مبتدا و انلره مضاف و کردد جمله سی خبر در و جا زدر که
 تقدیری کردد حاجت روادر خصوص دین و دنیا اوله بوضوح دین
 و دنیا حاجت ظرف اولور و بویتنک مصراع اولی شرط و ثانسی
 جزا در و بوراده هوا دیوا به موافقت ایچون الف ایله رسم اولنور والا
 اصلانده بایله در ز بر الف ایله اولان هوا عناصر اربعه دندر (معنای

✽

بیت) بود که اگر نفس اماره بی هوا شدن گری طو ترسک و مشتیه شدن منع اید رسک سنک دین و دنیا حاجتک و یا دین و دنیا خصوصه حاجتک رائج و جاری و جائز و دما و سؤالک مستجاب اولور زیرا سکا پرده اولان نفس در چونکه زائل اوله نفس نفیسک تیر پرتا و کبی هدف اجابت اصابت ایدر و عید حقه مطیع اولدجه حق دخی عبده مطیع اولور کما قال (ابوطالب ما اطوعک ربک یا محمد فقال وانت یا عم اواطعته اطاعک) و بویته بویله دیمک دخی جائز در که اگر هوای نفسی منع ایده بیلور رسک من بعد کارک تمام اولور و هر خصوصه حاجتک بتزیرا مقصود بالذات نفسی قع ایتمکدر پس بومطلوب مبرر اوسه هر کار تمام و بر کما در * جای انکس کی کند حق در بهشت * کر هوای نفس سرکش را بهشت * تقدیری کی کند حق جای انکس در بهشت اگر بهشت هوای نفس سرکش را دیمکدر که ایکی بهشت دخی باه موحده نک کسریله در و لکن تجنيس تام اوزرنه در که اوله کبسی جنت و ایکی کبسی ماضیدر مصدری هستن در کسره صالویرمک معناسنه مضارعنده شبی لامه و ابی داله قلب ایدوب هلد دیر سرکش وصف ترکیبی در اصلی کسند سر در باش چکیبی و بیون الکیمی معناسنه نکم بالاده دخی گذر ایتمکدر (معنای بیت) بود که حق تعالی اول کسه نک برنی چنده جن قبلور یعنی اهل جنت ایتمز اگر نفس سرکشک هواسنی صالویردیسه و مع تمیوب هواسی اوزرنه ترا ایدیسه یعنی اگر بالکلیه اهل هوای ایه کافر اولوب جنت یوزن کورمز و اگر فی الجمله ایه تغلیظه محمول اولور و بونده هوایی زیاده تقییم وارد قال تعالی (ارایت من اتخذ الهه هواه) و بواسطه فهم استبعاددن فهم اولور که هوای ابغض الالهه در که عندالله زیاده مبعوضدر * هر که کرد باهوای نفس یا کر * سازدش ابلیس در بین مههار * باهوایاره متعلق و یار کردک مفعولیدر ابلیس سازدک فاعلی و شین مفعول اولی و مههار نانیسی و در کاطرف قدر بینی باه عریینک کسریله بوزن معناسنه انف کی مههار فخله بولار و بوزن دق کما فی نعمه الله و قال فی القاموس المهار ککاب العود یجعل فی انف البخی (معنای بیت) بود که هر کسه که هوای نفسیه یار و صاحب اولدی و اندن مفارقت ایددی ابلیس علیه

ما یستحق انک بورنه بوزن دق و باشنه بولار دوزدی یعنی کسندنه تسخیر ایدوب استودکی یره چکدی کوتوردی پس بونده هوای نفس تابع اولان کسه بی حیوانه نشید ایله حالی تقییم وارد خصوصه کاه قادی شیطان اوله * انکه نفس خویش را مقهور کرد * دیورا از صحبت خود دور کرد * تقدیری آن کسی که کرد نفس خویش را مقهور کرد دیورا دور از صحبت خود دیمکدر که اعراب و مفرداتی ظاهر در (معنای بیت) بود که اول کسی که کندی نفسی مقهور و هواسنه مخالفت ایله انی کسندنه تسخیر ایلدی کندی صحبتدن دیوی یعنی شیطان رجیمی دور و بعید ایلدی یعنی نفس مقهور و مغلوب اولدجه شیطان اکا غالب اولمقدن خالی دکلدر چونکه نفس زیون اوله شیطان دخی تسلطه مجال بولمز زیرا نفس شیطانک وسیله سیدر و شیطان دخی کندی نفسی اضلال و ازلال ایلشدر پس نفس شیطاندن بتردر * چون به تیر صبر شد نفست قتل * باتو نبود هیچ شیطانرا سبیل * تقدیری چون نفست قتل به تیر صبر نبود هیچ شیطانرا سبیل باتو دیمکدر که نفس شدک فاعلی و قتل مفعول و به تیر قتیله متعلق و بعد الجمله شرط در باتو سبیله متعلق و سبیل نبودک فاعلی و هیچ شیطان مفعولیدر که غیر صبر یحدر زیرا الام جاره معناسنه در (تیر او قدرندن اولور سه صبر نفسی کراهت ایتدوکی نسنه اوزرنه حبس ایتمکدر بوراده صبری سبب قتل اولمقدن تشبیه تیر وارد زیرا تیر انسانی قتل حسی ایله قتل ایتدوکی کبی صبر دخی نفسی قتل معنوی ایله قتل ایدر یعنی هواسنی قع و ازاله ایلر شویله که انی میت کبی قبلور و بونده صبر صیام و ریاضت یعنی تقلیل غداد رزرا صوم نصف الصبردر و صبر نصف الایماندر پس صوم ربع الایمان اولمش اولور نفس دن مراد نفس حیوانیه در که اکل و شرب و شهوات انک شانیدر قتل بمعنی المقولدر قتل غیرک مباشرتیه اولان ازاله روحدر و فوت حیات اعتباریه موت دیرل سبیل معتاد السلوک اولان طریقدر مصراع ثانی نک عربی ایله تقدیری لایکون للشیطان سبیل علیک دیمکدر که (وان یجعل الله للكافرین علی المؤمنین سبیلا) پس کلام ناظمده قدس سره باتو بر تو معناسنه اولور که باعلی مقامنه اقامت اولمشدر (معنای بیت) بود که

چونکه اوق کبی اولان صبرله یعنی پرهیز و ریاضت و مخالفت هوی ایلله
نفسک مقتول حکمی اولدی و هوا سندن اثر قالمدی حیوان مذبوحک
دمی مسفوک اولوب بی حرکت قالدی کبی شیطان ایچون سنک اوزرنه
بول قالماسا یعنی شیطان سنی اضلاله یول بولامز و تسلطندن خلاص
اولور سن همان ابتداء امر دن نفسک قید نی کوره کور * جام می را
ای پسر بالب مبارک * از خدای خویش آخر شرم دار * نقد بری
ای پسر مبارک جام می را بالب و شرم دار آخر از خدای خویش دیمکدر که
جام مبارک مفعول صریحی و بالب غیر صریحی دراز شرم داره متعلقدر
زیرا شرم دارک عربی ایلله تقدیری استیجی دیمکدر استفعالدن امر اولوق
اوزره جام عربی در سیم دن اولان ظرفدر می خرد که ترک سببی دیر
میخانه سببی طور دینی اودر باده مطبوخ اولانه اطلاق اولور مبارک نهی
حاضر در اصل ما آورد که نیم نهی ایچوندر آورا مرد در مصدری آوردندر
کنورمک معناسنه مضارعی آورد کور و تخفیف اوای حذف اید و ب
آرد دخی دیرلر پس آره که امر در مخفف اولان آردک امریدر آوردک
امری آورد کور میارده یا همزه دن قلب اولمشدر زیرا همزه ثقل
وارد در آخر بوراده مقام تعریف ضده مستعملدر تکم تقریر معناده ظاهر
اولور شرم حیا در که ترک اود دیر (معنای بیت) بودر که ای پسر
جام می و قدح خیری طودا غکه کنورمه و آغز نه آلوب ایچمه کنندی
خدا کدن آخر حیاطوت یعنی اوتان زیر بیلور سن که حرام قلمش واکا
رجس دیمشدر یا بونک بوبله اولدیغن خود بیلور سن لعجب حیا
ایتمز سن و نفسکه او یوب شیطان معین اولور سن * در مکش آن آب
آتش رنگ را * ترس از آن آتش که سوزد سنک را * تقدیری در مکش
آن آب آتش رنگست دیمکدر که آن آب در مکشک مفعولی و آتش رنگ
مخذوف اولان که رابطه سببه اکا صفتدر مصرع ثانیک اعرابی ظاهر در
مکش نهی حاضر در مصدری کشیدن در چکیمک معناسنه آن آب
میه اشارتد ر آب دیدی زیرا اصلنده اوزم صوبی در و لکن کیفیت
متغیر در آتش رنگ صفت مشبهه در آتش رنگلو اولنلو دیمکدر ترس
فتحه امر در مصدری ترسیدن در خوف ایتمک معناسنه سوزد
مصارعدر مصدری سوختن در یا نمنی و یاند رمق معناسنه بوراده

مراد متعددی در (معنای بیت) بودر که اول آتش رنگ اولان قرمزی
صوبی چکمه و نوش ایتمه اول نار دوزخدن خوف ایلله که طاشی یقار
وکل ایدر یعنی اوق قرمزی سببی نک جزاسی آخر بوصفتلو قرمزی آتشدر
وشول آتش که سنک خارابی خاکستر مرتبه سنه کتوره قیاس اولانه که
به مرتبه ده شدید و مؤثر در ناظم قدس سره کویادیمک استر که اول سنک
نوش ایتد و کلک قرمزی صود کلددر بلکه آتش سوزاند که وقتی
کلد کده صورت نارله تمثل ایتسه کر کدر و مکاشف اولانلرانی حالا آتش
صورتنده مشاهده ایدرلر آل فرعون کوره در بای قلزم کبی که صورتی
آب و حقیقتی آتشدر انکیچون بیورر (النار یعرضون علیها غدا و
وعشیا) و اموال یتیمی حقه کده کلور (انما یا کلون فی بطونهم ناراً)
* هر چه راحق گفت از وی دور باش * کرشدی نزدیک از و مهجور
باش * تقدیری هر چیزی که اورا گفت حق دور باش از و کرشدی
نزدیک مهجور باش از و دیمکدر که چه بوراده چیزی معناسنه در که
مبتدادر اوراده رالام جاره معناسنه در که معناده گفته متعلقدر دور باش
از وجه اولدقد نصکره مقول قولدر که بودخی مبتدایه صفتدر و مصرع
ثانی بعد الجمله خبردر (نزدیک قریب دیمکدر دیمشدر که نزد عند معناسنه
و یا نسبت ایچون و کاف نسبتده زیاده اولان حر و فدندر اگر چه یادن
مؤخر در تاریک ده بوبله در مهجور هجر دندر فتحله ترک معناسنه و ترک
بعد لازم کلمه انده مستعملدر بو معنادن مهجور بعید معناسنه اخذ
اولندی (معنای بیت) بودر که هر سنه که حق انک ایچون وانک
حقنده بیوردیکه اندن دور و بعید اول اگر قریب اولد کسه ده اندن
بعید اول و حدود الهیه فی تجاوز ایتمه پس بو کلام تعمیم بعد التخصیص
قبیلندن او اور که جمله منکرات انده داخلدر * کر تو آب روی خواهی
ای پسر * دور باشی از مناهی ای پسر * تقدیری اگر خواهی
تو آب روی باشی دور از مناهی دیمکدر که تو خواهی نک تحتند ضمیر
خطاب تأکیددر آب روی مفعول ایدر از مناهی دوره متعلق و دور
باشی نک مفعول ایدر آب روی حرمت و وقار و جاه و عزتدر که انکله
انسانک یوزی سنبل طبری و کل طری کی ثروتاز و سیر ایدر (مناهی
منهی نک جمعدر منهی اودر که انک حقنده طرف شار عدن لا تفعیل

دینله (معنای بیت) بود که اگر پسر سن عندالله و عندالناس حرمت
و عزت استرسک جمیع مناهی و منکراتدن دور و بعید اولورسن زیرا
حل و حرمتی بلین بی حرمت اولور و عبد مملوکک مولای مالکی یاننده
اعتباری امر نه امتثال و نهیندن اجتنابله در * هر که میکرد مکرد
منکران * از عذاب حق بجایا بدامان * از عذاب امانه متعلقدر باقی
ظاهر در میکرد کاف عجمی ایله مضار عدد مصدری کردیدندر دونمک
معناسنه کرد کاف عجمی نک کسر یله چوره معناسنه در منکران منکرک
جعیدر که معروفک مقابلیدر یعنی معروف عقلا و شرعا مستحسن
و منکر بویکی وجهله مستقیم اولانه دیرل بعد از منکرانسانله قائم اولمغله
الف و نوله جمع قلندی و الامنکرها کرک ایدی زیرا آن که ادات جعدر
جسم نامی به مخصوصدر انسان و حیوان و نبات کی (امان بی خوف
و باطمینان اولمقدرد) (معنای بیت) بود که هر کسه که منکر و نامشروع
نسنه لچوره سنده دونه و طولاشه اول کسه عذاب حقندن قنده امان
بولور یعنی بولماز زیرا وعید حق قولاغنه قومیانک آخر قلب و قالی ینار
و کرد منکرده دورنه ~~کوره~~ چهره سی قفاسنه دوز فافهم جدا
* تادلت یاید بقرب حق محل * جهد کن تادر کشی پای از وحل *
تا تعلیلیه در دل یابدک فاعلی و محل مفعولی و بقرب محله ظرفدر جهد کن
اجتهد دیمکدر که افتعالدن امر در پای در کشی نک مفعولی و از وحل
اکامتعلقدر قرب حق بحالک ارتفاعیله حاصل اولور امر معنوی در
زیرا حق ایچون قرب حسی اولماز محل خلول و نزول ایده جاک بر
و بورادندر که مکان نزول معناسنه و حل ~~ماء~~ مملکه نک سکونی و حرکتیله
عربیدر طین رقیق معناسنه یعنی مایع بالحق که انده ایاق قیار و طوئمز
(معنای بیت) بود که تاسنک قلبک قرب حقه محل بوله یعنی
بحجاب قلبک رائل اولوب بصیرتک مقام مشاهده به نزول ایتمکدن
اتوری اجتهد و بدل مقدورایله تا که ایغکی تعلق بالچغندن چکه سن
وراه قریده زلادن مصون اولاسن و طوغری بوله کیدوب منزل قریده
بر بولاسن پس بوندن معلوم اولدیکه کرچه قرب حق مطلوبدر فاما
طریقنده مزائق اولاجق امور وارد در تعلقات کونیه کی و مادامکه
پای طلبکی بو تعلق بالچغندن چکوب المیه سن منزل قریه ایرمزسن

و جمال حضرتی کورمزسن * تادران حضرت دلت یابد مقام *
* میل دل رار و نکه دار از حرام * دل یابدک فاعلی و مقام مفعولی
و دران مقامه ظرفدر میل نکه دارک مفعولی و جار و مجرور اکامتعلقدر
و بعد الجمله رو جمله سنی بیان و تفسیر اولور حضرت حضور دیمکدر که
بطریق الکبنیه مراد ذات و مسما و صاحب مجلس در تکم حضور لرنه
سلامر اولور و خاکیا لرنه عرض عبودیت قلنور و حاشیه بساططری
تقبیل اولنور دیرل زیرا حضورک و ذیلک و حاشیهک و خاکیاک و امثالک
اکا نوع تعلقی وارد بر وجهتدن تأدبا طریق کایه به سلوک ایدرلر پس
برنسنده مراد اولان کسبه نوع تعلق اولسه کایه سی درست اولماز
بقیه مفردات شرح اولمشدر (معنای بیت) بود که تا که حضرت ذات
احدیه ده قلبک مقام بوله و منزل و صلبه جلوسه مستحق اوله یوری
میل قلبی حرامدن حفظ ایله زیرا مادامکه حرام خورسن اول حضرتدن
دورسن و حرام دخی ایکیدر بری شرعا حرامدر که معلومدر و بری دخی
طریقه حرامدر که میل ماسوادر زیرا اهل الله دنیا و آخرت حرامدر
یعنی انلر تعلق ماسوادن مجبورلر در والا اهل الله اولماز شول
معنادن که اهل الله خاصه الله در و دائره عمومدر بیرون اولمیان کسه
اهل خصوصدن اولماز و قرب حقه مقام بولمز * کر مقامی بایدت
خدمت کزین * تا محل یابی بخدمت شوقرین * تقدیری اگر بایدت
مقامی کزین خدمت تا یابی محل شوقرین بخدمت دیمکدر که تاء خطاب
بایدک مفعولی و مقام فاعلی و بعد الجمله شرطدر کزین امر در خدمت
مفعولیدر و بعد الجمله جزادر و محل یابی نک مفعولی و بعد الجمله جزاء
مقدمدر و قرین شولک مفعولیدر زیرا شوامردر و بخدمت قرینه متعلقدر
مفردات بیت حرة بعداخری مشروحدرد شوقدر وارد که مقامی ده
یا تعظیم ایچوندرد (معنای بیت) بود که اگر سکا مقام عالی و عظیم
کرک ایسه خدمت و عبودیت اختیار ایله تا که محل رفیع بولاسن یعنی
حضور حقه مرتبه عالی به بولمقدن اتوری خدمت حقه قرین اول بقصود
احکام شرعیه قیام و آداب طریقته تأدبدر پس خدمت وسیله وصول
حضرت و عبودیت باعث علو و رفعتدر بناء علی هذا طالب حق اولنلر
فرمانله یورلر و دیوان خدمتده آداب وارکانله طورلر و بونک خلاقی

اشق مذهبی در که باطلدر * مرد بی خدمت نمی باید مقام * هست
 بی خدمت محل انتقام * مرد بی خدمت مبتدا و نمی باید مقام جمله سی
 خبر و یا خود نمی بایدك فاعل مظهری در هست است معناسنه اذات
 خبر در که معناده انتقام آخره متصلدر بی خدمت محل انتقام است
 دیمکدر که بی خدمت مبتدا و محل انتقام خبر در (انتقام نقیمتند
 عقوبت معناسنه و قاموسده کلور که نقیمت عقوبتله مکافاتدر و انتقام
 معاقبه در (معنای بیت) بودر که مرد که بی خدمت و بی عبودیت اوله
 قرب حق و مقام عالی بولماز بلکه بی خدمت اولان کسه محل انتقام
 و معاقبه در در زیر اگر خدمت شرعده قصوری واریسه و عید آلهی
 محلسده در و اگر طریقتده کسلناك ایسه ذل بحالده ذابدر که بری
 عقوبت ظاهره و بری عقوبت باطنیه در پس مصراع ثانی ترقی
 طریقیله در که بویوز او مدم قولاقدر آیردم هکایه سیدر
 * * در بیان رعایت مهمان میگوید * *

* ای برادر مهمان را نیک دار * هست مهمان از عطای کردگار *
 مهمان نیک دارك مفعولیدر (هست است معناسنه معناده آخر کردگار *
 متصلدر مهمان از عطای کردگار است دیمکدر که مهمان مبتدا
 و مابعدی خبر در مهمان و مهمان یا ئله و یا سز قونوق در که عرب
 ضیف دیر تفصیلی بالاده در (کردگار که سرله در کاف اولی عربیه
 و کاف ثانیه بحجبه در اوصاف باری دندر که فعال معناسنه در شرحی
 گذرایتمش در (معنای بیت) بودر که ای برادر قونوقی ابوطوت و خوش
 کور زیرا قونوق عطای آلهی در نوجهله عطا اولدیغی بیت آتی ده
 کلور بعد از ناظم قدس سره مهمانه متعلق توصیه تقدیم ایتش ایدی
 پوراده بکرار ایتدی انکچون اکثر نه نخده بولندی فاما بواپه تد
 معنای زاید بولنمغله حشو و تکرار در خالی در * مهمان روزی بخود
 می آورد * پس گاه میربان رامی برد * مهمان می آوردك فاعلی و روزی
 مفعولی و بخود اكا متعلقدر و گاه می بردك مفعولیدر فاعلی تحتیده
 ضمیر در که مهمانه راجعدر (روزی رزق معناسنه در که شرحی گذار
 ایتش در پس باء بحجبه ایله صکره معناسنه در (میربان میر کسرله
 قونغك اسمیدر که وضع خاصله موضوعدر مهمانك اطلاق وضع عام

ترکیبی حسبیله در زیر آمد اولودر و مان بکر بی معناسنه در که مانستن دن
 اسم فاعلدر قونوق مستحق تعظیم اولوب قوندیغی برده رعایت اولدیغی
 اجلدن مهمان دیرل و مان او بارق معناسنده کلور کافی نعمه الله
 میربان قونوقی قونقلوب رعایت ایدندر زیربان حفظ ایدمیجی
 معناسنه در (معنای بیت) بودر که قونوق رزق کنسدیله کتورر کو یا
 اکل ایندیگی نسنه سنك دکل انکدر زیرا الله تعالی انك تناول
 ایتدو کندن زیاده سکا اعطا ایدر و رزقکه برکت و پرر پس فی الحقیقه
 جمله کز رزق آلهی اکل ایدر سکوز بو معنادن او توری امتناندن
 منع ونهی اولندی اشته قونوق رزقیله کلدو کندن صکره کتندو کی
 وقتده اتی قونقلیان کسه نك کاهنی یا تجمه ایلدوب طشره براغور
 تنکم بعض مکاشفله ظاهر اولمشدر که قونغك دامنه نیچه حشرات
 تعلق ایدوب خانه دن بیرون اولدقده متفرق اولمشلردر که اول
 حشرات میربانك کاهلری صور تله یدر * ای برادر دار مهمان را
 عزیز * کر مرؤت داری و عقل و تمیز * مهمان دارك مفعول اولی
 و عزیز ثانیسی و بعد الجملة جزاء مقدم در و مصراع ثانی شرط
 مؤخر در مرؤت دارينك مفعولیدر عقل مرؤت اوزرنه و تمیز دخی
 عقل اوزرنه معطوفدر (دار امر در مصدری داشتن در طونوق معناسنه
 مضارعده شین رایه و تاداله قلب اولنوب دارد و دارنده دینلور
 (مرؤت همزه ایله کدورت وزنی اوزره انسانیت و کشی لك در (تمیز
 اصانه تمیز در ایکی یا ئله ادرك معناسنه شرحی مرور ایتشدر
 (معنای بیت) بودر که ای برادر مرتبه سنده اولان مؤمن اگر
 مرؤت و عقل و تمیز طوترسك یعنی بوصفتلر سنده واریسه قونوقی
 عزیز و شریف طوت و رعایت ایله زیرا مبدأ و معاده و خیر و شری
 تمیزه عقل و ادراکی اولان جانب حقندن مبعوث اولان مسافری
 خوار و حقیر طوتنم بلکه اعزاز و اکرام ایدر انکچون کتورر * مهمان را
 ای پسر اعزاز کن * کر بود کافر برو در باز کن * مهمان اعزاز کنك
 مفعولیدر بودك فاعلی ضمیر مهمان در کافر مفعولیدر برو باز کنك
 مفعول غیر صریحی و در مفعول صریحی در بونك عربی ایله تقدیری
 اجعل الباب مکشوفاً علی الضیف وان کان کافراً دیمکدر پس بونده

کر لفظی عربی ده ان وصلیه کبیر بونده کافر غم و غصه به دخی
اشارت در که جانب حقن قدوم ایتمکه فرح و سرور کی اکادخی حسن
تلقی و اقبال لازمدر (معنای بیت) بود که ای بسرقونغه اعزاز
و اکرام ایله اگر کافر ایسه ده اوزرنه قیوی باز یعنی مکشوف ایله نتکم
حضرت ابرهیم علیه السلام مؤمن و کافری سفره سنه الوردی و هیچ
کسه دن نعمتی منع ایتمزدی زیرا بلکه کافر مؤمنک نعمتی تأثیری ایله
مؤمن اوله و بردخی بود که کرچه کفر و ایمان بری برینه ضددر و لکن
مؤمن و کافر مرتبه روحانیده برابر در که نفخ روح مؤمنه اختصاصی
یوقدر و بردخی الله تعالی رحن الدنیا و رحیم الآخره در یعنی دنیاده
امدادی مؤمنه و کافره شاملدر قال تعالی (کلانمده هؤلاء و هؤلاء
من عطاء ربک و ما کان عطاء ربک محظورا و قال تعالی فلیمددله الرحمن مدا
* * در بیان فضیلت صدقه میگوید * *

* صدقه می ده در نهان و آشکار * تا امان یابی ز قهر کرد کار * صدقه می
دهک مفعولیدر در ا کا ظرفدر امان یابی نک مفعولیدر از قهر امانه
متعلقدر (صدقه حرکتله در بوراده وزن ایچون تخفیف اولنور
صدقه شول عطیه در که انکه الله تعالی دن ثواب مطلوبدر صدقه
صدقن اخذ اولنمشددر کسرله صدق کذب مقابلی اولدیغی کبی شدت
معناسنه دخی کلور زیرا انسان شح و بخل اوزرنه مجبول اولمغه عطاسی
شدت و قهر و ابایتدن خالی دکلدر (کرد کار کاف عربی نک کسر یله
فعال معناسنه بالاده کذر ایتمشددر بعضیلر غلط ایدوب فتحله ضبط
ایتمشدر در غفلت اولمیه و ترکیبات و تحویلاتده تغییراتی بیک کر کرد
(معنای بیت) بود که صدقه و برکزلو و آشکاره و لیل و نهاده نتکم
قرآنده مسطور در تا که فعال لما یزید اولان مر لاک قهر و ابتلا سندن
امان بولاسن زیرا صدقه بلایی رد ایدر و قهر آهیی بی دونددر نتکم
حدیثده وارد اولمشددر * هر که اورا خیر عادت مېشود * بی کان عمرش
زیادت مېشود * تقدیری هر کسی که مېشود اورا خیر عادت مېشود
عمرش زیادت بی کان دیمکدر که اوراده را لام جاره معناسنه اولوب
مېشوده متعلق اولور خیر فاعلی و عادت مفعولیدر عمر مېشودک فاعلی
وزیادت مفعولی و بی کان ا کا متعلقدر (عادت بطریق المعاوده

خلق انک اوزرنه مستمرا و ادیغی نسنه (زیادتده تا اصلیه و عادت عجم
اورده طویل یازیلور و تلفظ اولنور (معنای بیت) بود که هر کسه که
انک ایچون خیر و حسنه و صدقه عادت اولا که مره بعد آخری اشلیه
انک عمری بی شبهه زیاده اولور زیرا حدیث نبویه اول وجهله وارد
اولمشددر و انک تا ویلی بالاده در زیر عمر فی الحقیقه زیاده و نقصان
قبول ایتمز * انکه نیکی میکنده در حق ناس * بهترین مرد مان اورا
شناس * اورا شناسک مفعول اولی و بهترین ثانسی و بعد الجمله انکه به
خبردر زیرا انکه ان کسی که تقدیرنده مبتدادر (نیکی ده یا مصدر به در
ایلوک معناسنه) حق ناسده حق واحد الحقوق در که شرعا و عقلا حق
ثابتدر و استحکامی بوندندر که استیجاب معناسنه در (بهترین به کسرله
و هاء ساکنه ایله یک و ترادات تفضیل و یانسیبت و نون تأکید نسبت
ایچونددر) شناس امر در مصدری شناختن در ا کلامق معناسنه مضارعنده
خاسین مهملیه و تا داله مقلوب اولوب شناسد دینلور (معنای بیت)
بود که اول کشی که ناس حقنده و امر واجبی خصوصنده ایلوک ایلیه
و حقوق مراعات ایده سن انی خلقک یکرکی اکه یعنی خلقک جمله دن
خیر لوسی و افضلی خیر متعدی اهلیدر که مصالح ناسده بولنده و نافع
اسمنه مظهر اوله و الله الکریم * و انکه ازوی هست مردم راضر *
در میان خلق نبود زو بتر * تقدیری وان کسی که هست مردم راضر
ازوی نبود در میان خلق بتر زو دیمکدر وان کسی که مبتد او مصراع ثانی
مضمونی خبردر هست مقدم خبر مردم را ا کا متعلقدر زیرا را لام جاره
معناسنه در ضرر مؤخر مبتدادر و بعد الجمله ان کسی به صفتدر بتر
بودک فاعلی زو بتره متعلق و در نبوده ظرفدر (زوزاو دیمکدر که الف
تخفیف حذف اولنمشددر) بتر اصلنده بدتر در که برامزرق دیمکدر
تخفیف ایچون دال حذف اولنمشددر (معنای بیت) بود که و اول
کسه که ناس ایچون اندن ضرر واردر خلق اراسنده اندن بدتر
یوقدر زیرا ضرر متعدی اهلیدر و اثرده کلور که (خیر الناس من ینفع
الناس) و بوندن بطریق المفهوم اخذ اولنور که (شر الناس من
یضر الناس) * ترس ای دیندار از جبار خویش * شرم دار از عقل
ناهموار خویش * از جبار ترسه متعلقدر زیرا ترس امر در رسیدن دن

خوف ایتک معناسنه (دیندار اسلام دینی طوئان تنکم سوقة مناسب
اولان معنای لغویدر ویا کمال دین طوئغه طالب اولان زیرا بالفعل
اهل تقوی خوفله مأمور اولماز مکر که تأدیب الصغیر بالکبیر قبیلندن
اوله (یا ایها النبی اتق الله) کی جبار الله تعالی در که متکبر در زیر تبحر
تکبر در ویا مصلح در که جابر کل کسیر در ویا عبادی کنسیدی مرادی
اوزرنه جبر و قهر ایدیچی در و بو اسمده بقیه کلام بالاده در محل
تخزیده ناظمک قدس سره اسم جباری ایرادنندن اخذ اولنور که
بوراده جبار قهار معناسنه در (شرم دار استخیا ایله دیمکدر تنکم
مرورایتدی (ناهموار دوز اولیوب ایری یاری اولان نسنه کافی نعمة
الله ودقایقه کلور که هم موافقت ایچوندیر یعنی ایکی نسنه نك
اراسنده اولان جهت اتحادی افاده ایدر شول حالت که عرب
اندن استوائله تعبیر ایدر ترك دو بدز دیر و عجم هموار دیر و کله وار
مناسبت ولیاقت افاده ایدر (معنای بیت) بودر که ای دین طوئچی
ودین قیدنده اولان ویا کمال دین اهل خوف ایله کنسیدی جبارک اولان
الله تعالی دن زیرا حقل جبار وقهار اولدیغنی بلن محل نهیده بولماز
حذر ایلر وحیا ایله کنسیدی عقل ناهموار کدن زیرا فعلک مطرد
اولدیغندن عقلک دخی مطرد اولماق فهم اولنور بویله عقله ایسه
عقل قاصر دیر لر که صاحبی آخر اوتاندر فافهم * دین ندارد هر که
نبود ترسکار * نیست عقل آنرا که باشد نابکار * تقدیری هر کسی که
نبود ترسکار ندارد دین دیمکدر که نبودک فاعلی ضمیر کس در و مفعولی
ترسکار در و بعد الجملة هر کسی به صفت در که هر کسی مبتدا در و نداد دین
جمله سی خبر در نیست بوراده لبس معناسنه در عقل انک فاعلیدر انرا
ا کا متعلقدر زیرا را لام جاره معناسنه در بو کلامک عربی ایله تقدیری
لبس لمن کان غیر مشغول بشی من امور الدین عقل اصلا دیمکدر
(ترسکار صفت مشبهه در اگر کار کاف عربی ایله اخذ اولنور سه تنکم
ناظمک قدس سره نابکار دیدوکی ا کا قرینه در زیرا آداب ناظمدر که
بحسب الغالب الفاظی تناسب اوزرنه در ولکن ایکی مجمله دخی کار ایش
معناسنه اولمق تکرار ایهامندن خالی دکلدر کر کسه بحسب ترکیب
تعارفده مغایرت اعتبار اولنسون لبس انساب اولان ترسکارده کار کاف

عجمیله بعض کلمات او اخرنه لاحق اولان ادات مبالغه اولمقددر آمر
ز کار و خداوند کار و امثالی کی نا بکار کاف عربی ایله باطل و مفسد
وایش سر (معنای بیت) بودر که هر کسه که حقندن خوف ایدیچی
اولیه دین طوئمنز یعنی بی دین در زیرا عقوبت و مکر دن امن اوزرنه
ارلق کفر در عقل یوقدر اول کسه ایچون که نا بکار اوله یعنی باطل
و مفسد و بی کار اوله پس عاقل اودر که بطلانی حقده و فساد
اصلاحه تحویل ایلله و بی کار اولیه بلکه امور آخرته مشغول اوله
زیرا بالکز امور دنیایه اشتغال دخی بی کار اقددر شول جهتدکنه
معاد دن دکل بلکه معاشدندر بوا یسه اسراف عمر و تضییع اوقاتدر
* باورع باش ای پسر کر مؤمنی * کافری از مکر حق کر ایمنی *
بوک تقدیری ای پسر اگر تو مؤمنی باش باورع و اگر تو ایمنی از مکر حق
تو کافری دیمکدر که مؤمنی مبتداء محذوفه خبر و بعد الجملة شرط
و باش باورع جمله سی جزادر و کذلک ایمنی مبتداء محذوفه خبردر
و از ایمنه متعلقدر و بعد الجملة بودخی شرطدر و کافری دخی مبتداء
محذوفه خبردر و بعد الجملة جزادر ورع حرام و شبهه دن اجتنابدر
حلالدن دکل و شبهه دن اجتناب حرامه وقوعدن حذر دن اوتوریدر
مؤمنی ده و کافری ده یا خطاب ایچوندیر (مکر خفیة سعی بالفساددر
یعنی جانب عبد دن بر کسبه من حیث لایشعرا اتصال مکر و هدر
و جانب حقندن عبدک مخالفت و سوء ادبی وار یکن ارداف نعم ایللیوب
حالی اوزرنه ابقا ایتکدر ایمن کسر همزه و کسر میله تنکم مؤمن ایله
مقابله اکا دالدر قیغوسر دیمکدر (معنای بیت) بودر که ای پسر
اگر سن مؤمن کامل ایسک و بویله اولمق مراد ایدرسک حرام و شبهه دن
پرهیز اوزرنه اول زیرا شبهه دن اجتناب ایمن حرامه دوشر و ارتکاب
محرمات ایدن مؤمن کامل اولماز و اگر سن مکر حقندن بی قید
ولا ابالی ایسک کافر سن زیرا امن اوزره اولمق الله تعالی حقنده بحر
اعتقاد ایتکندن در بو اعتقاد ایسه کفر در زیرا الله تعالی عاصیدن
انتقامه قادردر و نیجه آثار قدرتی ظهور ایتشدر و نیجه سی دخی ظهور
ایتسه کر کدر * هر کرا نبود ورع ایمان نیست * هر کرا ایمان نشد
احسان نیست * تقدیری هر که نبود اورا ورع ایمان نیست هر که

نشداورایمان احسان نیست دیمکدر ورع نبوتک فاعلی و او را مقبول
غیر صریحی در ایمان نیستک فاعلیدر اگر پس معناسنه اولورسه که تقدیری
لبس له ایمان دیمکدر و یا خودنی جنس ایچون اولان لامعناسنه اولورسه
ایمان انک اسمی اولور لا ایمان له تقدیری اوزره و علی کلا التقدیرین
جمله سی هر که به خبر اولور زیر هر که هر کسی تقدیرنده مبتدادر
و مصراع ثانی نک اعرابی دخی بواسطوب اوزره در احسان یا خیر اشلکدر
و یا مرتبه مشاهده در تنکیم ایمان اکا قرینه در (معنای بیت) بودر که
هر کسه که انک ایچون حرام و شبهه دن بر هر یوق ایمان یوقدر یعنی
انده کمال ایمان اولماز زیر اوزر که ذکر اولنان وجه اوزره تقوادر نصف
یماندر زیر ایمان مجموع اجتناب و اکساید و هر کشتی که انک ایمانی
اولدی مشاهده سی یوقدر زیر ایمان علم البقین و احسان عین البقین در
و عین البقین علم البقین اوزره مرتبه در نظر ایله که فلاسفده ایمان
اولما غله ریاضت و مجاهده لری مقایله سنده حاصل اولان ذوق حال
و مکاشفاته اعتبار اولمندی حتی افلاک حرکتی اشد در و نیجه مغیباته
واقف اولورلردی * توبه نبود هر کرا توفیق نیست * حق نه بیند هر کرا
تحقیق نیست * تقدیری هر کسی که توفیق نیست اورا نبود توبه
و هر کسی که تحقیق نیست اورا بیند حق دیمکدر که توفیق نیست و تحقیق
نیستک اعرابی بیت سابقه کی کبی در و اورا عریده له دیمکدر که رالام
جاره معناسنه در نبود توبه هر که به خبر در حق نبندک مقبول و بعد الجملة
بودخی ایکنجی هر که به خبر در توبه قبلدن عقده اصراری حل ایدوب
حقه رجوع و حقوقی ایله قیامدر توبه نک بعضی تفاصیلی بالاده در
توفیق موافقتدر و موافقت بر معنی در که نفیله قائم اولوب عسیدی
افعالده حد مشروعه مخالفتدن منع ایدر و کمال توفیق اودر که توفیق
عبد هر حالده و هر مقامده مستصحب اوله پس توفیق اودر که
الله تعالی فعل عیدی رضاسته موافق قله تحقیق بر نسنه بی حقیقتنه
ردایتمکدر بر وجهله که شبهه ایله مشوب اولیده و بعضی اهل تحقیق
بیور مشلدر که تحقیق هر شبتک ذاتی طلب ایدو کی حق واجبی یللوب
اکا کوره ایفاء حق ایتک کر کدر (معنای بیت) بودر که هر کشتی که
انک ایچون توفیق الهی یوقدر یعنی حق تعالی انی عنایت از لیه

ورعایت سرمدیه به مختص قلماشدر اکا توبه یوقدر یعنی بی توفیق
باری ثابت و مستغفر اولماز بلکه توبه نتیجه توفیق در قال تعالی (ثم تاب
عليهم ليتوبوا) و هر کسه که انک ایچون مقام تحقیق یوقدر حق تعالی بی
کورمز زیر مقام مشاهده حقیقتنه وصول و حرم معنایه دخول اوزره
مبنی و اکا متغیر عذر فافهم * بی عمل دان هر که اورا علم نیست *
* نیست صادق هر که اورا حلم نیست * بوییتک دخی اعرابی ماقبلی
کی در و مفرداتی ظاهر در (معنای بیت) بودر که هر کسه که
انک ایچون علم حال یوقدر که هر نه ایله مأمور و نیجه مشغول ایسه انک مصالح
و مفاسدن بلماز اولیه جاهلی بی عمل بیال یعنی عمل ایسه دخی مقبول
دکایدز بر اعمالی علم شرعی اوزره مبنی دکایدز و اورا دندر که حدیثه کلور
(طلب العلم فریضة علی کل مسلم و دندمدر که شمه من المعرفة خیر من کثیر
من العمل و هر کشتی که انک ایچون حلم یعنی ثانی و تحمل یوقدر طریق
حقده صادق دکل بلکه کاذب در زیر جفله صدق معامله سی اولان
سرا و ضراوه باراماتی برابر چکر و ذی و جفایه تحمل ایلر که
تحقیق دعواسنه برهان قوی بو معنادر

* * در بیان کرامتهای حق عز و جل * *

* چار چیز است از کرامتهای حق * مقبلست آن کس که کنیز این سبق *
تقدیری چار چیز از کرامتهای حق است دیمکدر که چار چیز مبتدا
و جار و مجرور خبر در و مقبلست مقدم خبر و آن کس مؤخر مبتدادر
این کیردک مقبول و سبق اینک صفتی و بعد الجملة ان کسه صفتدر
کرامتهای کرامتک جمعی در اخرنده یا اضافتدر کرامت انسانه
علی وجه الکرم اشلن و یا اعطا اولنان نسنه در کرامات اولیا کبی
و حدیثه کلور (دفن البنات من المکرمات) یعنی دفن بنات
حق تعالی نک اعزاز و اکرامند ندر پس مکرمات میم فتمی و رانک
ضمیله مکرمه نک جمعی در میم فتمی و رانک ضمیله کرامت معناسنه
مقبل مد برک ضدیدر که اسباب سعادت و اقباله موفق اولان کسه در
سبق حرکت ایله درس معناسنه در که شرحی کذرا یتشدز (معنای بیت)
بودر که درت نسنه الله تعالی عیده کرامت نندن یعنی انکله مکرم
و معزز قلدیغی خضال شیرینه دندر اول کسه که بودر سی طویر

یعنی بودرت نسنه بی حفظ ایدوب انکله عمل ایدر مرد مقبلدر یعنی
 اهل سعادت و توفیقدر که حسن خاتمه و نجاتنه نشان در * اول آن
 باشد که باشد راست کوی * با سخای نفس باشد تازه روی * اول
 مبتدا وان باشدك مفعولی و بعد الجمله خبر در راست کوی ایکنجی
 باشدك مفعولی و بعد الجمله ماقبلنی بیاند تازه روی باشدك مفعول
 صریحی و با سخا تازه رویدن حالدر سخای تازه رویه قید طوتدی
 کویا تازه روی اولی مقصود بالذات در زیرا کول یوز بشقه بر سخای
 مقبولدر قول معروف و کلمه ظیه کبی که فرح بخش جاندر راست کوی
 وصف ترکیبی در اصلی کوبنده راست در تازه روی صفت مشبیه در
 (معنای بیت) بودر که اول درت خصلتک اولی اول اولور که طوغری
 سو یلیجی اوله زیرا طوغری بلیق انسانی طوغری جسته جرایدر و سخای
 نفسه مقارن اولدیغی حاده کول یوزلو اوله یعنی خندان روی جو مرد
 اوله یوخسه عبوس اولیه زیرا عبوسك سخا سندن انسانه کدر کلور
 پس انسان سخی اولدیغنه کوره خندان روی و کشاده چهره
 و جین کرکدر * بعد ازان حفظ امانت باشدش * هم نظر پاک
 از خیانت باشدش * بعد ازان فارسیده دو مین و عربی ده و الثانی
 یرینه در حفظ باشدك فاعلی و شین مفعولی در و بعده بعد ازانه خبر
 حکمنده در و نظر ایکنجی باشدك فاعلی و پاک مفعولی و از پا که
 متعلقدر زیرا پاک طاهر معناسنه در و عربی ایله تقدیری بلزمه ان یکون
 نظره طاهرا عن الخیانه دیمکدر و یا خود بلزمه النظر الطاهر عن
 الخیانه تقدیرنده در امانت اداسی لازم کلان حقه دیرلر امانت حقه
 و امانت خلقه شاملدر امانت حق عهود و حدود الهیه در امانت
 خلق و دأعددر خیانت امانتک نقیضی در یعنی نقض عهده حقه
 مخالفدر بوراده خیانت نظرندن مراد نامحرمه استراق نظر در
 یعنی اوغورن نامحرمه باققدر که مقصود نظره ثانیه در زیرا نظره
 اولی معفوددر و خیانت نظر حقه قرآنده کلور (یعلم خاتنه الاعین
 و ما تخفی الصدور) معلوم اوله که ایمانک نوجهله شعبی واریسه که
 از جمله امانت در کفرک دخی اوله شعبه لری وارد که از جمله خیانتدر
 و امشالی (معنای بیت) بودر که اندن یعنی صدق و سخاوتدن صکره

اکا حفظ امانت لازم اولور که امانت الهیه و ودائع حتی محافظه
 و مراعات و وقتنده محاسبه تأدیه در و هم یعنی انکله بله نظری خیانتدن
 پاک اولی کرکدر یعنی اگر ناکاه نامحرمه نظری تعلق ایدوب علی الفور
 انماض عین ایدر سه عفو اولور و اگر قصد له و نظره ثانیه ایله نظر
 اولور سه عفو اولور زیرا انسانک بصری امانتدر که حلاله نظر ایچون
 ایداع اولمشدر پس اتی محلتک غیریه صرف ایتک خیانتدر که
 مستوجب غضب الهیدر نیکم اوله دفسدن پاک و طاهر اولی وسیله
 رحمت رحمانیه در زیرا انده عهد شرعه و فایده فاعلر فاعلر فاعلر
 * هر که راحق داده باشد این چهار * باشد آن کس مؤمن پرهیز کار *
 تقدیری هر کسی که باشد حق داده اورا این چهار دیمکدر که
 هر کسی مبتدا و ما بعدند اولان جمله اکاصفت و مصراع ثانی جمله سی
 خبردر حق باشدك فاعلی و داده مفعولدر ایکن داده ماضی مقید
 اولوب ایکی فعلک اجتماعنده فایده اوله مفعول ثانی بمعنی المصدر اخذ
 اولی قاعده مطرده در مصدر دخی کرک معناسی اوزرنه باقی و کرک
 بمعنی الفاعل اولسون بوراده اولدیغی کبی دادن دهنده معناسنه در
 اورا داده نك مفعول غیر صریحی و این چهار مفعول صریحی در
 این چهار صدق و سخا و حفظ امانت و حفظ نظر در ان کس
 ایکنجی باشدك فاعلی و مؤمن مفعولدر پرهیز کار کاف عربی ایله
 صفت مشبیه در که مؤمنک صفتی در که تخصیص ایچوند ر زیرا
 هر مؤمن کال تقوی ایله متقی اولماز (معنای بیت) بودر که هر کسه که
 حق تعالی بودرت خصلتی کا ویرمش اوله اول کسه مؤمن پرهیز کار
 اولور یعنی بودرت خصلت شعب ایمانک کلیاتندن اولغله بونلرله
 عامل اولان سائر مراتب تقوی ایله دخی عامل اولمش اولور بونده رمز
 وارد که کرچه تقوی عبده مضافدر نیکم کلور (واتقوا الله) ولکن
 تقویه موفق اولی فی الحقیقه احسان الهی باینددر

* * در بیان انکه دوستی را نباید * *

* دوست کر باشد زبانیکار ای پسر * و طمع زان دوست بردار
 ای پسر * بعضی نسخ ده رویرینه تو دوشمشدر دوست باشدك
 فاعلی و زبانیکار مفعولدر مصراع ثانی نك تقدیری و بردار طمع ازان

دوست دیکد که بردار چله سی و وجهه سنی بیاند از آن طبعه
و یا بردار متعلق طبعه ملاحظه سه یله زیان کار کاف هر یله
صفت مشبهه در زیان ایشلو معناسنه زیان سودک یعنی اسی نک
ضدیدر زیانکار مفسد و مسرفدر طبع نفسک شهوت طریق یله
برنسنه به میلی و خلق الله اولان مال و نعمته حرکت و انجذاب در
بردار امر در مصدری برداشتن در برنسنه بی بردن یوقار و قالد رمق
معناسنه رفع کبی مضارعنده شین رایه و تاداله قلب اولانوب دارد و دارنده
دیناور مصدر فر عیسی برداریدن کلور (معنای بیت) بودر که ای
بسر اگر دوست زیانکار و مفسد و مسرف اوله یوری سببی اندن
طبعی قالد و مفسد در مصطلح مفتی امیدایته چونکه سنی افساد ایدر
پس سندخی مفسدی کند که یار ایدمه و اندن مفارقت ایله زیر اوسکا
بار دکل بلکه عیار و اغیار در * هر که میگوید بد یهای تو فاش *
دوست مشمار و بد و همدم مباش * فاش میگوید مک مفعولیدر اصابتده
فاشی در یاله منتشر معناسنه کثرت استعمالنه بناء تخفیف یا حذف
اولمشر نتم بد و دخی اصلنده باور را کامعناسنه همزه نک ثقلتی دفع
ایچون داله قلب اولمشر بد و همدم متعلقدر و همدم مباش مک مفعولیدر
بعض نسخ ده دوست مشمارش بد و همدم مباش درو شمشدر و لیکن
عطفله اولق بلاغته انسیدر (معنای بیت) بودر که هر کس که
سنگ بد لکار کی فاش و منتشر سویلر یعنی ستره دا تراولان احوالکی
خلقه افشا ایلر سنی دوست عد ایتده واکاهمدم و مصاحب اولم
زیر افشای عیب ایتک منهدر که خلق ایچنده فضاحت و اختلاله
سیدر قان الله تعالی (ان الدین یحبون ان تشیع الفاحشه فی الدین
امنوا لهم عذاب الیم فی الدنیا و الاخرة) فاحشه اقوال و افعالدن
عظیم الفج اولان سنه در زنی و امثالی کبی الحاصل کشف عیوب ایتک
کار عدودر پس دشمن نوجهله دوست اولمغه سزا اولور ایددی اوله
کسه به قرین اولماق لازم کلور * دوستی هرگز مکن باباده خور *
از چنان کس خویشتر را دور دار * تقدیری مکن هرگز دوستی باباده
خور دور دار خویشتر از چنان کس دیکد که دوستی مکنه مفعول
نویافته دوسته متعلق و هرگز عموم از نان ایچوندر باباده خور وصف

ترکیبی در که اصلنده خورنده باده در شراب نوش ایدیچی معناسنه
خویشتر دور دار مک مفعول صریحی و از غیر صریحی در باده خور
جنسندن مطبوع اولاند یعنی اوزم صوبی ادنی طبع ایل طبع اولانوب
ثلثدن اقلی کیدوب غلبان اشتداد قبول ایدوب اوزرنده کف یعنی
کویک ظاهر اولسه قلیل و کثیری حرامدر که عجم اکاباده دیر مطبوع
اولیانه می دید وکی کبی پس می و باده مرادف دکلدر و عرب میبه
خوردیر و مطبوع مذکوره باذق دیر ذال معجمه نک کسریله و قحیله
وا کر اوزم صوبی ثلثانی کیدنجه طبع اولنسه اکامثلث دیر لاهو
و لعب ایچون اولیوب هضم طعام ایچون ایچلورسه و قدحله دخی دور
اولننسه حلالدر خورده الف رسمی یوقدر و الاذلیل معناسنه اولان
خواره مشابه اولور و لیکن دار لغظنه موافقتدن اوتوری خاء معجمه نک
ضم سن جانب فتحه به اماله و مدله اوقومق کر کدر یومقوله کلماتک لسان
عجمده نظاری چرقدر (معنای بیت) بودر که از ماندن هیچ بر زمانده
باده خور می نوش ایله دوستلق ایتده انجیلین کسه دن کندیکی دور
طوت زیر میخور الله تعالی دن دوردر پس سندخی مؤمن کامل ایسک
الاهمدن دور اولاندن دور اول تا که حقه قریب اولاسن باده بی یعنی
خری مطلقا تخصیص بالذکر ایتدوکی اعظم کاردن اولمغه در انکچون
طریق مبالغه به سالك اولوب شارب الخمر مک دوستلقندن نهی و منع ایددی
یعنی نوش ایتک و بانوش ایدنه مک صحبتده داخل اولمق دکل اقدن دوستلخی
و آشنالخی دخی مضردر و قبحی نه مرتبه ده در که استحالده سننده خیر
وارددر نتمک جدیدده کلور (خیر خالیم خل خرم) یعنی خری حال اوزرنه
قومیوب سیر که به تحویل ایتک کر کدر که رضاء الهی بونده درونوش
اولنسه به خیر طور دیغی برده مستقذر سننه در * منع می کومیکند
منع زکات * دور از وی باش تا ذاری حیات * منع می ده یا وحدت
ایچوندر و منع مبتدادر کوضم کاف صریحی ایله اصلنده که اودر او مبتداه
ثانی و منع می کنند مک مفعولی و بعد الجملة مبتداه ثانی به خبر و بعد الجملة
مبتداه اوله صفتدر دور باش مک مفعولی و از دره متعلقدر و تا مادام
معناسنه دوره ظرفدر که مابعدی تاویل مصدرده در تقدیری در مدت
داشتن نوحیات دیکدر و بعد الجملة مبتداه اوله خبردر منع اسم فاعلی

صیغه سی او زرنه غنی و دولت و دیمکدر زیر انعام و احسان ایتک منهم
 صفت در پس غنی به منعم دیدیلر کرله انعام اولسون و کرک اولسون
 زیرا بواطلاقه تفوّل و ترغیب وارد در زکوة بالاده ذکر اولاندیکه
 رسم زکوة مصحفده و اوله و غیریده الفله دخی یازیلور زکوة ربع عشر
 مالد ریعی بیک الحقه ده یکرمی بش الحقه در تور اتده مفروض اولان
 ربع مال یدی که بیکده یکوز قرق سکر الحقه در زکوة سبب نماء مال
 و بار ذیله بخلدن سبب طهارت نفس اولغله زکوة دندلی (معنای
 بیت) بودر که بر غنی و نصابه قادر کسه که زکاتی فقرا دن منع ایدوب
 فرمان حق اجرا ایتسه و عامللر یوانه کتیه سن اندن دور اول
 مادامکه حیات طور سن یعنی صاغ اولد حقه یانسه اوغرامه زیرا
 الله تعالی تک مغضوبی و خلقک منخوسی و ابلستک محبوبی در
 * دور ازان یاری که خواهد از توسود * کرسر خود در قدیمهای
 توسود * تقدیری دور باش دیمکدر که عربیده تباعد معناسنه در
 تفاعلدن امر اولق اوزره از دور باشه متعلقدر یاری ده یازیده در
 سود خواهد تک مفعولید راضی معناسنه فایده و ریح کبی بوراده
 مراد الحقه مرابطه سیدر ایکنجی سود ماضی در مصدری سودندر
 از مک معناسنه سیمق کبی و ال ایله یا شتمق لمس کبی و آشتمق و صوامق
 مستقبلنده وای الفه قلب و بر یاز یاده سبیله ساینده دیرلر
 کر بوراده عربی ده ان وصلیه برینه در جزادن عاری در سر سودک
 مفعولیدر در کاظر قدر (معنای بیت) بودر که دور اول شول یاردن که
 سندن الحقه فایده سر طلب ایدر و کاء برد یکی مالی لله قرض و بر
 وسندن سود مند اولق طمعنده اولور اگر کندی سرنی سنک آباغکه
 سور دیسه ده یعنی سورر و تواضع کو ستر سه زیر ابوبله وضع ایتکدن
 چه سود که وضع آلهی اولان شرع دزی خبردر یعنی شرعده اخوان
 بر برندن بوجمله فایده ایتک یوقدر بلکه مواسات (و تعاون و اعلی البر
 و التقوی) موجبیه بری برلینه اعانت و دفع ضرورت وارد چونکه
 سنک یارک مسأله شرع علیه و درس حقیقت آیه سن اوله جاهلی یار
 اتخاذ ایتکه بلکه آنی اغیار بیل و اندن ابراغ اول بونده اهل حق ربوا
 خو اولدیغده ریز وارد در * ای پسر از سود خوران دور باش *

خصم ایشان شد خدای نور پاش * بعضی نسخده (ای پسر از سود
 خوران کن حذر) خصم ایشان شد خدای داد کر (دوشمشدر
 اولیکبسی اولی در زیر بلاغته اقریدر از دور باشه متعلقدر سود
 خوران و صف ترکیبی در اصلی خوراندده سود دیمکدر الحقه فایده سی
 اکل ایدیلر در که بین الناس انلره معامله جی دیرلر و بونده مختکردخی
 داخلدر که زیاده صامتق ایچون نسنه صقلر خدا شدک فاعلی
 و خصم مفعولی در (خدای اخرنده اولان باء اصلیه در که بوراده باء
 نو سلدن معنی در نور پاش اکا صفتدر اولکی باش باء عربی ایله
 امر در مصدری باشیدن در اولق معناسنه ایکنجی باء عجمی ایله در که
 اسم فاعلدن مرخدر مصدری باشیدن در صاحبق و پراکنده ایتک
 معناسنه مضارعی باشد و پاشنده کلور پس نور پاش اصلنده
 پاشنده نور در که وصف ترکیبی در خدانک نور پاش اولدیغی اجسام
 و اجرام نیرم خلق ایتسیدر شمس و قمر و بخوم و سراج و نار و برق کبی
 اگرچه باطن انسانه کوره انوار مغنویه و بخلیات حقیقیه سی دخی
 وارد در که اربابی ییلور خصم خصوصتندر منازعه معناسنه تنکم
 بالاده مفصلدر (معنای بیت) بو در که ای پسر معامله جیلردن
 و مختکر لردن دور اول و انلره محبت قلمه و آشنا اوله زیرا انلرک خصمی
 شول خدای قادر در که عالمک ظاهر و باطنه اجرام حبه و مغنویه ایله
 نور صاحبشدر و بو قدر نور آلهی انتشارنه کوره کندیلری ظلمت
 معاصیدن اولق صکر کلر ایدی فاما اکل ایتد کلری ربوا و خلقه
 احتکارله ایلد کلری تضییق واذی برده بصیرتلی اولوب نور حق
 کور مدیلر و هدایت یوانه کیرمدیلر و حقک مشروع قلمدیغی و جهله
 زیاده لک طلب ایدیلر بلدیلر که (ولدی نامزید) موجبیه مزید الله تعالی به
 و فرمانته مفوضدر * آنکه از مردم همی کیردر یا * زینهار اور انکونی
 مر حبا * تقدیری آن کسی که همی کیرد از مردم ریا زهار نکونی اور مر حبا
 دیمکدر که آن کسی مبتدا و مابعدی اکا صفت و مصراغ ثانی خبردر
 از کیرده متعلق و ربوا مفعول صریحی در اورا دخی نکونی به متعلق
 و مر حبا اکا مفعول ربوا الغنده زیاده معناسنه و شرعه کیل و وزنده
 عو صندن خالی فضل مالد که احد عاقدین ایچون شرط اولمشدر

تفصیلی فقه ده در ر بوا واوله یازلد یغی اصله تنبیه ایچوندرزیرا
اصلی ر بایر بودر و اخر نه الف زیاده قلند یغی و او جعه تشبیهدن
اوتوری درو بورسم مصحفه جاری در ز کوه و حبه و صلوة کبی
و غیره مواضعه مراعاتی لازم دکلدر خصوصاً که بویه محله که
قرینه تطبیق امور مستحسنه دندر زینهار یا الله و یاسر کله تحذیردر
مرحبا بالاده مفصلدر (معای بیت) بودر که اول کسه که ناسدن را
و ضرورت اهلته ایچو بی فایده ایله و یرر صاقن انک ایچون بطریق
الاکرام مرحبا سو یلیه سن زیرا مرحبا به سزا دکلدر بلکه ویل و نفرینه
مستحقدر الحاصل مرحبا کله سی که مکان واسعه کلدک سنک ایچون
طارلق یوقدر اوتور مستریح اول دیمکدر ر بوا خور اولانه مناسب دکلدر
زیرا جهنمه انک ایچون مکان ضیق وارد واکا اصلا راحت یوقدر
پس بر کسه نك مالی اوله اومقوله مرحبا دیمک حقه مخالفه در زیرا
حقک ضیق ایتدوکن تو سبع ایتدوکن که عین جهالت و فی الحقیقه کفر
وضلا ایتدر * برسر بالین بیمار ان کذر * زانکه هست این سنت
خیر البشر * بر کذره متعلقدر (هست بوراده کان معنا سنه در که
این فاعلی و سنت مفعولدر بالین یصدقدر بال قول باشیدر که آموز
دیرلر یا نسبت و نون تأکید نسبت ایچوندر یصدغه بالین دید کلری
قول باشنه نسبتی اولد یغندن اوتوریدر بیمار ان بیمارک جمعیدر (بیمار
خسته در که ترک صیرودر اصلنده آرنده بیم در زیرا خسته انک موتدن
خوف کتور و بوندن غیره وجه دخی بالاده در (سنت طریق
مسلو که در که جناب نبوت صلی الله علیه وسلم اصحابی انک اوزرینه
حت ایتشددر پس اهل سنت اصحاب و انلرک آثاره اقتفا ایدنلر در
ودیمشدر که نبی و ولی نك مواظبت ایتدوکی سنه سنندر نکم احادیثه
رمز اولمشدر پس سنت مطلقه سنت نبویه و سنت مقیده سائرلرک
سنلریدر (بشر عامه ادباً اتفاق ایتشددر که بشره ظاهر جلددر وادمه
حرکت ایله باطن جلدی در که لحمی ولی ایدن جانبدر انسانه بشر دید کلری
جلدنک شعر دن ظهور اعتبار یله در سائر حیوانات ایسه بویه دکلدر
یعنی اوزر لرنده صوف و یا شعر و یا وبر اولان حیوانانک جلدلری
شعرله مستوردر بوراده بشر ایله مراد فضلاء بشردر خیر الناس ده کی

ناس کی زیرا بالفعل کمال بشریت و انسانیت بوانمیان اعتباردن پس
اومقوله اضافته فایده یوقدر (معنای بیت) بودر که خسته لر یصد یغی
باشی و او جی اوزر نه کذر ایله و او غره یعنی خسته حالی صور مق
ایچون که عبادت دیرلر عبادت فاضله در یاتدو غی یرده باشی او جنه
واروندر حالت دی و تسلی ایله تا که صحبتک سببیه و جودنده خفت بوله
و کربتی زائله اوله و لکن الزیارة لحظه و فقیحه چوق مکث ایتمه زیرا
زیارت جمله قلیله اولیحق عبادت بطریق اولی در شول و جهدن
حال خسته بی سؤال و بی محال یانده وارمغه اعتجال ایله که معنای
مذکور خیر البشرک علیه الصلاة والسلام سنت فعلیه لر یرد پس سنندخی
سنت ایله عامل اولوب اهل سنتدن اوله کور * تا توانی تشنه را سیراب کن
* در مجالس خدمت اصحاب کن * تا مادام معنا سنه در که مابعدی
تأویل مصدرده اولوب سیراب کنه ظرف اولور تشنه مفعولدر خدمت
ایکجی کنک مفعولی و دراکا ظرفدر (تشنه صوسنر در که عرب عطشان دیر
(سیراب قائمشدر اصلنده کسر رائله در که آبه مضافدر سیر اماله ایله
طوق معنا سنه در صویه طوق اولق ایسه قائمغه اولور اماله ایله دندلی
زیرا اماله سز کسره صریحه ایله صرمساق معنا سنه در مجالس
مجلسک جمعیدر موضع جلوس معنا سنه (معنای بیت) بودر که مادامکه
قادر سن یعنی قدرتک اولدیغی مدتیجه صوسنر اولان کسه بی سیراب ایله
یعنی صویه قاندر زیرا نیچه لر صویه ضرورت اولان برلده خلقه
سقالق ایتکله خضره ایشمشلر و نفس اخذ ایتمشلر در شیخ سعدی
شیرازی و امثالی کبی و دخی مجلسلرده خدمت احباب ایله جناب نبوت
صلی الله علیه وسلم خدمت اصحاب ایلدیکی کبی زیرا کتب سیرده
مبشدر که بر سفرده طبخ طعام ایچون اصحابه ایتقاد نار ایلدیلر
و بیور دیلر که (سید القوم خادمهم) یعنی عبادت خدمته مانع دکلدر
و خادم اولنلر من خدمت خدمت مو جنبه مخدوم اولورلر و مخدوم اولنلر
ترقیات جلیله بو اولرلر پس کاملاک نفسی خاک کبی آلق و آب کبی
صافی در و خدمت حقه در خلقه دکلدر * خاطر ایتام رادر یابنیر *
* تا ترا پیوسته دارد حق عزیز * خاطر در یابک مفعولدر نیز تونله دخی
معنا سنه در مصراع ثانی نك تقدیری تا دارد حق ترا پیوسته دیمکدر که

حق داردك فاعلی و ترا مفعول اولی و عزیز ثانی سی در و پیوسته
 اكا متعلق در كه علی الدوام دیمكدر (خاطر قلبه کلان نسنه در كه
 خواطر و هوا جس دیرلر بوراده مراد قلبدر) ایام فتح همزه ایله ویتامی
 یتیمك جمعیدر یتیم انساندن بی پدر و حیواندن بلاام اولانه دیرلر و بالغ
 اولد بجه یتیم اطلاق اولنور یتیم ضمه انفراددر بوجهتدن در یتیم
 دیرلر شول دانه دار انجوبه كه صدقه یكدانه اوله (در باب امر در
 مصدری یافتن در بولمق معناسنه مضارعنده فاباء موحده به قلب
 اولنوب یابد و یابنده دینلور و مصدر فرعیسی یابیدن کلور و یافتن
 و یابیدن در ایله مرکب اولسه اكلامق واسرکك و یتیمك معنایینه
 دخی کلور (پیوسته اولاشق دیمكدر متصل کبی) (معنای یتیم) بودر كه
 یتیم اولنورك دخی خاطرلرنی تفقد و رعایت ایله و مرجله معامله قبل
 و امور مهمه لنده بولنوب فریادرنه یتیم و امداد و اعانتلرنده اول تاكه
 حق تعالی سنی علی الدوام عزیز طوته یعنی سن متصل یتیملری عزیز
 و شریف و مكرم طوتجه حق دخی سنی جزاء وفاق طریقله بویله
 طوتر و عزیز لفظنی تخصیصده فایده بودر كه ابلبس علیه مایستحق
 هر صباح یتیمك یوزنه خاکستر یعنی کل صاچر خلقك کوزلرنه خوار
 و ذلیل اولالردیو پس شیطانم مخالفت ایدوب انلری عزیز طوتان کسه
 عندالله عزیز اولور فاعل * چون شود کریان یتیم نا کهان * عرش
 حق در جنبش آمدان زمان * یتیمی ده یا وحدت ایچوندر یتیم شودك
 فاعلی و کریان مفعولی (ونا کهان فجاءه معناسنه کریانه قیددر فی سخن
 الاوقات معناسنه نتم آن زمان انی تأیید ایدر عرش حق آمدك فاعلی
 و در اكاظر قدر آن کبی و لکن هر برینك جهت ظرفیتی واردرد بر دورلور
 نا کهان نا كا دیمكدر كه شرحی بالاده در عرش حق ده عرشی حقه
 اضافت ایلدی تعظیم طریقله ذوالعرش ده کی اضافت کبی زیرا
 کندنی ذوالعرش اولغله وصف ایتك انده استقراردن اوتوری دکلدر
 تعالی الله عن ذلك بلکه علونی و عظم عرشی بیان ایچوندر زیرا عرش
 بر جسم لطیفدر كه درت یوزر کنی واردرد كه هر ایکی رکنك اراسی
 درت یوز بیک ییلاق مسافه در و عرشك شرح عریضی واردرد كه تفاسیرده
 و امثالنده میندر (جنبش جنبیدن لفظندن اسم مصدر در دیرنش

و حرکت معناسنه (معنای یتیم) بودر كه چونكه بر یتیم ناگاه اغلیه اول
 وقتده عرش الهی حرکت کلدی یعنی انك کریان اولدیغندن اوتوری
 لرزان اولور زیرا امر عظیم و محل خوف و خطر در پس عرشده ایکی
 دورلو حرکت واردرد بریسی سرور طریقله در كه اكا اهتر از دیرلر
 نتم انصاردن سعدین معاذك رضی الله عنه موتنده واقع اولدی
 و بری دخی هیبت طریقله در كه اكا ارتعاش دیرلر كه درمکدر و بوندن
 معلوم اولدیكه عرش ذوالحیاتدر زیرا دار آخرت اولان سطح کر سینك
 سقنی در آخرت ایسه حیاته موصوفه در قال الله تعالی (وان الدار الاخرة
 لهی الحیوان) پس بومتوله بی تاویل ایتك حقانقه جهلدر
 * چون یتیمی را کسی کریان کند * مالک اندر آتشش بریان کند *
 تقدیری چون کند کسی یتیمی را کریان کندش مالک بریان اندر آتش
 دیمكدر پس آتش ده اولان شین كه علامت مفعولدر معناده کنده
 قید در مالک خازن نار در كه سائر زبانیه و خدام انك زیر دستنده در
 مالک دندل دوکی شدت و قوت و قهرندن اوتوریدر خازن جنته
 رضوان دندلدی زیرا حالت رضا حالت کبرادر كه عاملر خطاب رضایه
 جنتده و اهل الله دنباده نائل اولورلر (بریان کسرله کبابدر و ضمه
 اصحدر) (معنای یتیم) بودر كه بر کسمه بر یتیمی کریان ایلیه یعنی ظلم
 ایدوب اغلده خازن اکبر نار دوزخ اولان مالک انی آتشده بریان
 و کباب ایلیه و مکان ضیق القایدوب عذابنی تغلیظ و تشدید ایده
 زیرا یتیمی اغلامق سائر معاصیدن اشددر زیرا بی کس در وحدت
 قدسیده کلور (اشتد غضبی علی من ظلم من لا یجد ناصرا غیری)
 * انکه خنداند یتیم خسته را * باز یابد جنت در بسته را * یتیم
 خنداندك مفعولی و خسته یتیمك صفتی در بار کلمه سی یابدك مفعول ثانیه سی
 و جنت مفعول اولی و در بسته جنتك صفتی در و بعد الجملة انکه انك
 خبریدر زیرا آن کسی تقدیرنده در نکم خنداند جمله سی انك صفتی در
 (خنداند مضارع متعدی در كه مصدری خندیدن در کلمك معناسنه ضحک کبی خنده
 لازمی خندد در كه مصدری خندیدن در کلمك معناسنه ضحک کبی خنده
 کلمك اسمیدر خندان کلیمی در بر سبیل استعاره انسانك غیریده دخی
 مستعملدر مثلا آتش کله کل خندان دیرلر و چتلا مش رمانه نار

خندان دیرلر (خسته یاره لو کسسه در مجروح کبی هر صبرویه خسته
دیدکلی مجاز در زیر خستن یارهلق وصالجحق در و خسته دل
دیدکلی ده مجاز در زیر بعضی الامدن مجروح کبی اولور بوراده مراد
بودر) باز آحق در مفتوح کبی (در بسته ده بسته اسم مفعولدر معلق
معناسنه ودر بسته اصلنده صفت مشبهه در که بسته در دیمکدر صکره
تغیر اولندی (معنای بیت) بودر که اول کسه که یتیم خسته دلی کلدره
و بر لطفله شن و شادان ایلده معلق قبولی اولان جنتی آحق بولور زیر
غم و غصه آچهدنک جزاء وفاقی باب جنت انک اوزرنه آچلمقدر و قلب
انسان جنت معنویه در * هر که اسرار ت کند فاش ای پسر * از چنان
کس دورمی باش ای پسر * بو بیتک اعرابی و مفرداتی ظاهر در
(معنای بیت) بودر که ای پسر هر کیمکه سنک اسرار کی فاش
و منتشر ایلده یعنی اغیار دن کتم و ستر ایتدو کک نسنه بی اظهار ایده
اول مقوله کسه دن و صحبتندن دور و بعید اول زیرا حدیده کلور
(المجالس بالامانات) پس شول کسه که امانته خیانت ایلده یعنی
مجلسده محاده اولنان رازدن اجابی اکاه ایلده سنک اکا قربک خانه
قر بدر و ابن عباس رضی الله عنهما بیور مشدر که (کلب امین خیر
من صاحب خوئن) یعنی امین اولان کلب خائن اولان یار و مصاحبندن
خیرلوردر زیرا کلبدن نیجه وفال کور مشلوردر نتم حقهده نیجه اخبار
منقوله و حکایات مأثوره در * در جوانی دار میرازا عزیز * تا عزیز
دیگران باشی تو نیز * در داره ظرف و پیرازا دارک مفعول اولی و عزیز
ثانیسی در عزیز دیگران باشی نک مفعولی و نو باشی نک تحتیده اولان
ضمیر خطابی تأکید در و بعد الجملة ماقبلنه تعلیلدر جوانی ده یا
مصدریه در (جوان یکت در سنجی به جوان مرد دیدکلی سنجی نک
قوتندن اوتوری در زیر مال جانندنر بذل جان ایتکه ایسه مرد قوی
لازمدر) پیر جوانک مقابله در که قوجه آدمدر که اللی برندن
آخر عمرنه دک اطلاق اولنور عرب اکا شیخ دیر (و پیر فانی ارذل عمره
بالغ اولندر که عرب اکا هم دیرلر کسر هائله و تشدید ممله و هرم
دخی دیر فتح ها و کسر رائله که اقصای کبره بالغ اولندر و اکا فانی دیدیلر
زیرا فانیه قریدر و یا خود قوتی فنا بولمش وضعی کاله ابر مشدر

انکچون شهر رمضانده افطاری مرخصدر که بهر یوم مسکینه بشیوز
یکرمی درهم بغدادی و یا بهاسنی و یرمکه صوم ساقط اولور
(معنای بیت) بودر که جوانلغک ایامنده پیر اولنلری عزیز و محترم طوت
و خوار و ذایل کورمه تاسندخی پیر اولدقده غیر یلرک عزیز اولاسن
یعنی سکاخی ایللر احترام ایدلر و سنی عزیز و شریف طوتهلر زیر
(هل جزاء الا حسن الا احسان) موجبجه مقتضای حکمت جزاء
و فاقدر و اکثر ناسک مبتلی اولدیغی بلایا کندیکنک کسب یدی
اثریدر اگر چه بی خبردر و بعد خراب البصره تدارکی امر مشکلدر
پس مقدم شرع اوزرنه جریان ایدی چونکه تقصیرات ایتدی آخر
وقت مرهونده مکافات و مجازات اولندی و فی الحدیث القدسی
(یا عبادی انما هی اعمالکم ترد علیکم * برضعیفان کر بخشایی رواست *
* کین زسیرتهای خوب اولیاست * بر بخشایه متعلقدر رواست
مبتداء محذوفه خبردر اورواست دیمکدر زیرا شرط و جزا جمله
اولق لازمدر کین اصلنده که این در که این مبتدا و مابعدی خبردر
و این مضمون ممرع اوله راجعدر و که بوراده تعلیل ایچوندر
(ضعیف ایلده مراد ضعیف الحلد که فقیردر بخشایی ده بآ اولی
مضمومدر) بخشایی مضارع مخاطبدر مصدری بخشاییدن در ایکی
یا ثله اسر کمک و عفو ایلک معناسنه (بخشایش اسم مصدردر
اسر کیش دیمکدر) سیرت کسرله سنت و طریقت و هیئت دیمکدر
قال الله تعالی (سنعیدها سیرتها الاولى) یعنی اول حیده بی
بز هیئت اولی سنه اعاده ایدر زککه هیئت عصویه در
(سیرت اصلنده سیردندر که سیردن برنوع دیمکدر صکره طریقت
ایچون تجوز اولندی زیرا سیرطریقده اولور) اولیا ولی نک جعیدر که
مراد ولی عرفیدر که قرب حق بولمش و فنا فی الله و بقا بالله اهلی
اولشدر (معنای بیت) بودر که اگر ضعیفا و فقرا اوزرنه مرحمت
و مرحمتک نتیجه سی اولان انعام و احسانله معادله ایدرسک روا و لایقدر
زیرا بومعنی سیرت حسنه اولیادندر و شول نسنه که بوقیلدن اوله
انکله انصاف خوبدر و بوستانده کلور (جوانمرد اگر راست بخواهی
و لبست) کرم پیشه شاه مردان علیست * بر سر سیری مخور هرگز طعام *

تا نمیرد در برت دل ای غلام * بعض نسخده مصراع ثانی ناپسندست
این بنزد خاص وعام و بعض نسخده برت برینه تفت دو شمشدر اولکی
اولی و بلند در بر بخوره متعلق در طعام مفعول در دل نمیرد فاعلی و در
اکا ظرف در (بر بوراده در معناسنه ظرفیت ایچوندر) (سر باش و اوچدر
(سیری سین مهمله نک کسر یله طوقلقد ز بر یا مصدیره در) (نمیرد
مضارع منفی در مصدری مردن در که اولمکدر موت کبی مرده میتدر
مضارع عنده فصیح بود که میم مکسوره و یاء زائده ایله میرد و میرنده
دیرلر و گاه اولور که ضرورت و زنیچون بلا یادی استعمال اولنور
برت ده تا خطاب ایچون و برکوکس در سینه کبی و یونندندر که محبوب بلره
سیم بر و سیمین بر دیرلر و دقائقه کلور که سینه کوکسدر و برکوکسوک
ایکی یا نلریدر مجازا بر طیب دیرلر طیب یانی معناسنه (غلام لسان
فارسیده قول معناسنه در لسان عربی ده حر الاصله دخی شاملدر که
ترك اوغلان دیر بوراده جوان و یسر معناری مراد در (معنای بیت)
بودر که ای غلام وای جوان وای یسر طوقلق باشند و اوچنده
یعنی هنوز طوق ایکن طوقلق اوزرنه طعام یمه آج اولنجه تا که
سینه کده قلبک مرده اولیه یعنی سینه ک مشتمل اولدیغی قلبک اعنی
و میت کبی اولیه نتکم قرآنده کلور (فانها لاتعمی الابصار و لکن تعنی
القلوب التي فی الصدور) و مایستوی الاحیاء و لا الاموات)
یعنی الله تعالی کافر و جاهلی میت کبی قلبدی زیر حیاتیه منتفع دکل
و علم و معرفدن قلبی خالیدر اشته اکثر طعام و حد امتلایه دکل اکل
ایتمک وجه قلبه حجاب غلیظ اولوب مشاهده حقه مانع اولور و حیات
روحانیه سی زائله اولوب حیات طبیعیه سی ایله مرده کبی قالور
و موت قلب کفره مؤیدر و العیاذ بالله * علت مردم ز پر خوری بود *

یمکک معناسنه خوردن پر کبی یعنی ایکبسی بر معنایه در بوراده
خوردنک ضمه سی فتحده اماله ایله او قنور بیماری به موافقتدن اونوری
(تخم هر نسنه نک اصلی و ماده سیدر) (بیماری خسته لکدر تفصیلی
بالاده در) (معنای بیت) بودر که انسانک علت و مرض و انحرافی جوق
یمکدن اولور ز بر قارنی طولویمک یعنی قارنی طولدر ب امتلا حدنه دکل
تناول طعام ایتمک مایه مرضدر و اثرده کلور مشهور در که پر هیز هر در لو
دوانک و پر خور اولوق هر دورلو مرضک رأسی در قال الله تعالی (وکلوا
واشربوا ولا تسرفوا) فافهم جدا * راحتی نبود حسود شوم را *
کاذب بد بخت را نبود وفا * راحتی نبودک فاعلی و حسود راحتی
متعلقدر ز بر آخرنده ز لام جاره معناسنه در عربی ایله تقدیری
لاراحة الحسود الشوم دیمکدر وفا ایکنجی نبودک فاعلیدر و بونک
دخی تقدیری لا و فاء للکاذب المنحوس دیمکدر حسود حاسدک
مبالغه سیدر که بالاده مشرو و حدر شوم انک صفتی در شوم
مهموز العین در که ضد الیمین در (بد بخت بد طالعدر که منحوس
دیمکدر) (معنای بیت) بودر که حسود بی یمکک راحتی اولمیار
یعنی علت حسد اکا راحت و یرمز و بی راحت اولدیغی کبی مشوم
اولور و کاذب بد طالع و منحوسک دخی و فاسی اولمیار یعنی کذب و فانت
اجتماعی مبسر دکلدر و کاذبه و فاولمیدیغی کبی منحوسلق دخی وارد
ز بر اصدق نور و کذب ظلمندر و بی نور و فراوان یلدن نحس در فافهم
* توبه بد خو کجا محکم بود * مر بخیلان را مرؤت کم بود * تقدیری
کجا بود توبه بد خو محکم کم بود مر بخیلان را مرؤت دیمکدر که توبه
بودک فاعلی و محکم مفعولدر و مرؤت دخی کم بودک فاعلی و مر بخیلان
مرؤته متعلقدر ز بر لام جاره معناسنه در مرزایده در (مرؤت
همزه ایله مرور ایتمشدر) (معنای بیت) بودر که برامز خویلو آدمک
توبه سی قنده محکم و متین و قوی اولور یعنی اولماز ز بر اخلاق سیئه سی
آنی نقض عهده جر ایدر و کذلک بخیل و ممسک اولنلرک مرؤت
و انسانیتلری آز اولور یعنی هیچ اولماز ز بر کشی لک ایله نا کس لک
بر برده اولماز * مر منافق را تو دشمن دار باش * از وی و از فعلی
او برار باش * تقدیری باش تو دشمندار مر منافق را و باش برار

از وی و از فعل او دیکدر که تو باشک تحتند اولان ضمیر خطابي تا کیددر
 دشمندار باشک مفعولیدر و دشمن فی الحقیقه دارک مفعول اولی
 و منافق تانیسی در تقدیری باش دارند دشمن منافق را دیکدر از وی
 بیزاره متعلق و بیزاردخی باشک مفعولیدر هر منافقه هر زاید در که
 تحسین لفظ ایچون اوائل کلماته کلوز هر دکلدر هائله کل معناسنه
 تنکم بعض نسخده واقع اولشدر زیر سوق سباقه مناسب دکلدر
 بیزار زاء هوز ایله نفرت و فرار ایدیی یعنی اور کوب قاجیی
 (معنای بیت) بودر که سن دشمن طویجی اولان منافق واندن
 وانک فعلی اولان نفاقدن نفرت ایدیی اول الحاصل منافقک
 یانه اوغرامه وانک حقنده خالی الذهن دخی اوله بلکه اکاعد اوت
 ایدیی اول زیر منافق عدوی حقدر بونده منافقندن مراد منافق شرعی
 دکلدر بلکه منافق عرفیدر که سر و علی برابر دکلدر و عهدنه
 طور من و امانته خیانت ایدر و بلان سویلر و برکسه ایله خصوصتی
 اولسه حدی تجاوز ایدر و شرعه خصوصت و منازعه ایتمز فافهم
 * تاشود دین توصافی چون زلال * باش دائم طالب قوت جلال *
 دین شودک فاعلی و صافی مفعولی و چون صفایی تشبیه در دائم
 باشه ظرف و طالب انک مفعولیدر (صافی شوی زائل اولان نسنه در
 وگاه اولور که ذاتندن مصنی خلق اولان نسنه دخی دیرلر (زالال ضمه
 غراب وزنی اوزرنه عذب و بارد و سهل و صافی و سریع المرور
 فی الخلق اولان صودر آب زلال ده زلال ابک صفی اولور و بعضیلر
 دیمشدر که زلال برقی قدر برقورد جغزدر که اوزرنه صارو
 نقطه لری اولور تلج یعنی قار ایچنده بولنور خاصه سی ایله صوی تیرید
 ایدر زیرا قار ایچنده متری اولغله طبعی زیاده بارد در بوضور تده
 آب زلال اضافتله اولق کورینور (قوت مایقوم به بدن الانسان) معنای
 بیت) بودر که تاسنک دینک آب زلال کی صافی و کدورت طبیعه دن
 خالص اوله دائم قوت جلال طایی اول زیرا تصفیة قلبه سبب اولان
 لقمه جلالدر و باب ملکوت انکه مفتوح اولور حتی دیمشدر که قول
 صدق و لقمه جلال مفتاحک دندانلری کی در پس مفتاحده دندان
 اولسه فتح باب اولدیغی کی دین ده قول صدق و لقمه جلال اولسه

فتح باب قلب اولماز انکچون سالکر و رعهده اهتمام ایلرلر * وانکه باشد
 در پی قوت حرام * درتن اولد همی میرد تمام * دل میردک فاعلی و درتن
 اکاظر فدر و تمام مصدر محذوفک صفی اولور مردن تمام معناسنه که
 مردن میرده مفعول مطلق اولور و بعد الجملة انکده خبر اولور زیرا انکسی
 تقدیرنده مبتدادر (معنای بیت) بودر که و اول کسیه که نفقه حرام و رزق
 خبیث اردنجه اوله یعنی غداسی شرط شرع اوزرنه اولیه تنی ایچره انک
 قلبی تمام مرده اولور یعنی غداء حرامک تأثیری ایله نوری منطقی اولوب
 ظلمت طبع اکاظر بولور و عالم ملکوتیه روزنه سی قیامور و مشاهده دن
 قالور حتی تناول ایتدوکی حلال اولسه ولیکن وقت تناولده ذکر حق
 مقارن اولسه بنه ظلمتدن خلاص اولماز زیرا باطن انسان مزرعه یعنی
 تارله و غذا تخم کی در پس تارله به تخم افشان اولق بسمله و ذکره
 مقارن اولق سبب نما و برکت اولدیغی کی تخم غذا حالی دخی بویله در
 * * در بیان صله رحم گوید * *

* رو پرسیدن برخویشان خویش * تا که کرد مدت عمر تو بیس *
 بعض نسخده پرسیدن یرینه پرسش دوشمشدر که اسم مصدر در
 و امر حاضر در پرسیدن اکامتعلقدر (بریاندر بر طیب و وطیب یانه
 یوری دیکدر) خویشان خویشک جمعیدر و اور سمبله خصم و قوم
 معناسنه ایکنجی خویش کندی دیکدر خود کی (مدت وقت ممتده
 دیرلر زیرا مد فحله جر معناسنه در) عمر مدت حیاتدر یعنی بدنک حیاته
 عمارتی مدتدر پس مدت عمره اضافتی کرچه مدت مدته اضافتی در که
 مفید دکلدر ولیکن عمرده تجرید مراد اولیجی اضافت درست اولور یعنی
 بوراده عمرله مراد یالکر حیاتدر مدته العمر مدته الحیوة دیکدر مدته الحیوة ده
 وقت الحیوة در انکچون بدش ایله موصوف اولدی زیرا بدش باء عربی نک
 کسر یله زاید در (معنای بیت) بودر که یوری کنندی خصم لریک
 و قوم قبیله ک یانه خاطر لریک صور مقطر بقیله یعنی زیارتیه قادر ایسک
 زیارت ایله و اگر غنی ایسک مالکله مواسات قیلل و الامکتوبله و ارسال
 سلامله تفقد ایله زیرا رحم اسم رحماندر و آخرتده تجسداید و ب
 شفاعت ایتسه کر کدر پس انی صله و قطع ایتک رحمانه عائد اولور

ایندی بوصفته متصف اول تا که مدت حیاتک زانداوله یعنی عمرک
اوزون و برکتلو اوله زیرا عمرک طولی برکتله در والا ارتمز واکسین
یعنی اجل مسمی و عندالله معین اولان تغیر قبول ایتمز و یا خود صله
رحمه اولقدر تأثیر وارد که بالفرض عمر افزون اولمق لازم کسه
صدقه و صله رحم ایله افزون اولور پس بوابکی خصلتک سائر اوزرنه
مزین وارد در تکم بالاده مفصلدر * هر که کرداند زخویشاوند رو *
بی کان نقصان پذیرد عمر او * تقدیری هر کسی که کرداند
روزخویشاوند پذیرد عمر او نقصان بی کان دیمکدر که هر کسی مبتدا
و مابعدیده اکاصفتدر رو کرداندک مفعولیدر و حرف جر اکا متعلقدر
عمر او پذیردک فاعلی و نقصان مفعولی و بی کان بی شبهه معناسنه
پذیرده متعلقدر کرداند کاف عجمی ایله مضارعدر مصدری کردانیدن در
دوندرمک معناسنه (خویشاوند و اورسمبله یقین خصم معناسنه اصلنده
خویش آینده در که و او یادن بدلد رکنیدی کلیمی معناسنه خد اوند
خود آینده اولدیغی کی و کندی کلمک وجودی ذاتی اولوب غیریدن
مستفاد اولماغله در قرابت قریبه کی که نسبیری اعتبارله دکل بلکه
حقیقتله در (پذیرد بآء عجمی و ذال معجمه ایله مضارعدر مصدری
پذیرفتن در قبول ایلمک معناسنه مضارعنده فارایه قلب اولنوب پذیرد
دینلور (معنای بیت) بودر که هر کسه که کندی خصم و قوم و
خصوصا قرابت قریبه سندن یوز دوندره و وجه شرعی ایله اقبال
کوسترمیه بی شک انک عمری نقصان قبول ایدر یعنی بی برکت اولوب
طویل العمر اولسه دخی آخر عمرنه طویماز و عمری اولو جهله آخر اولور
(و آیه لهم اللیل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون) سری ظهوره کلور
* هر که اوترک اقارب میکند * جسم خود قوت عقارب میکند * تقدیری
هر کسی که او میکند ترک اقارب میکند جسم خود قوت عقارب
دیمکدر که هر کسی مبتدا و او مبتداء ثانی و میکند جمله سی مبتداء ثانی به
خبر و بعد الجملة مبتداء اوله صفتدر و انک خبری مصراع ثانی مضمونیدر
جسم میکندک مفعول اولی و قوت ثانیسی در اقارب اقربک جمیدر که
زیاده قریب اولان عشیرتدر عقارب اقربک جمیدر که ذوات
السموم دن مؤذی معروفدر که واجب القتل در حتی جناب نبوتی

صلی الله علیه وسلم نماز ایچنده لدغ ایتد کده نعلبری ایله قتل و عنت
ایتدیلر (معنای بیت) بودر که هر کسه که اقر بلرینی ترک ایلبه و صله
رحم ایتیه کندی جسمی عقر بلره قوت و نفقه ایدر یعنی قبره دخول
ایتد کده جسمی عقر بلر صوفوب حشرات لحمی اکل ایدرلر که بویله
قطع رحم ایدمک جزاء و فاقی بودر زیرا همزه ایله عینک قرب مخرجی
واردر بو یوزدن اقر به سوء معامله ایدن عقر بله مبتلا اولور * کرچه
خویشان تو باشد از بدان * بدتر از قطع رحم کاری مدان * تقدیری
کرچه باشد خویشان تو از بدان مدان کاری بدتر از قطع رحم
دیمکدر که خویشان باشدک فاعلیدر و فاعل مظهر اولسه فعلله
مطابقت لازم کلز کاری مدانک مفعولی و بدتر کارک صفتی در از بدتره
متعلقدر خویشان خویشک جمیدر خصم و قوم معناسنه رحم
کشف وزنی اوزرنه و رحم کسرله اصلنده منبت اولددر که بطننده
اوغلان یتاغی دبد کلری ظر فدر صکره و لاد جهشتدن اولان قرابت
و وصلته رحم دیدیلر مدان نهی حاضر در مصدری دانستن در
ایلمک معناسنه مضارعنده سین حذف اولنوب داند و داننده دینلور
(معنای بیت) بودر که کرچه سنک اقر بلرک ظاهر ایدر دن اولالر
و شرعا فسق و فجورله اتهام یولالر بویله ایکن قطع رحم ایتمکدن
بدکار بله یعنی سنک قطع رحم ایتدوکل انلرک بدکارلندن دخی بددر
حتی اوزر که نفقه سی لازم کلن کسبه فاسق ایسه دخی کفایتی قدر
معاونت ایتلوردر زیاده سی منهیدر زرا مال حلالی حرامه صرف
ایدر و قطع رحمک مدتی عرف ناسه عینی در اندن اوتوری وقت
تحدید ایتماشلردر فافهم * هر که اواز خویش خود بیگانه شد *
نامش از روی بدی افسانه شد * تقدیری هر کسی که اوشد بیگانه
از خویش خود شد نامش افسانه از روی بدی دیمکدر که
نظارندن اعرابی ظاهر در بیگانه یاد (افسانه حکایت و مثل) (معنای بیت)
بودر که هر کسه که او کندی خصم و قومندن یاد اولدی و آشناغی
بیگانه لکه تبدیل ایتدی و اقارب به اباعد نظریله نظر ایلدی انک نامی
بویله بداسکی یوزندن جهاندک حکایت و مثل اولدی یعنی السنه ناسه
دو شوب بدنام اولدی زیرا هر صنفک کندی قرابتله بحسب الطبع

والطین و الدین میل و علاقه سی و اردر شویله که وصلی استخوان
و قطع علاقه بی استقباح ایدر لر بوجهتدن قاطع الرحم دلرده مذموم
اولوب سویلنور و دللنور

* * در بیان مردی وقتوت کوید * *

* چبت مردی ای پسر نیکو بدان * اولا ترسیدن از حق در نهان *
چبت مقدم خبر و مردی مؤخر مبتدا نیکو مصدر محذوفك
صفتی در تقدیری بدان و انبتن نیکو پس مصدر محذوف بدانه مفعول
مطلق اولور ترسیدن سؤاله جوابدر که مبتداء محذوفه خبر در تقدیری
او ترسید نست دیمکدر اولا کاظر فدر در کبی (مردی ارلکدر زیرا
یا مصدریه در ارلکدن مرادر جولیت حقیقه در که اهل کال صفتی در
(معنای بیت) بودر که ای پسر ارلک ندر کو کچک پیل و بر خوش
فهم ایت اولا الله تعالی دن کرلیده خوف ایتکدر و تنها سنده معصیتدن
حذر ایتکدر زیر اخلاق مطلع دکل ایسه خالق مطلع در که عالم الغیب
والشهاده در ایس مر اقبه اهلی اولان کسه اطلاع حق استحضار
و جلال و هیبت مشاهده ایدوب نهانی اشکاره سی کبی جنایتدن مصون
اولور * عذر خواهد مردیش از معصیت * باشدش طاعات پیش از
معصیت * تقدیری خواهد مرد عذر پیش از معصیت دیمکدر که
مرد خواهد فاعلی و عذر مفعولی و پیش کاظر فدر طاعات باشدك
فاعلی در شین ضمیری معناده طاعته قیددر که باشد طاعاتش دیمکدر
پیش باشدك مفعولیدر عذر انسان کندی کاهنی محواید جک نسنه
طلب ایتکدر مثلاً اندم ایسه بردخی ایتیمه یین دیمک اعتذار در
اولکی (پیش بآء عجمی ایله اولک معناسنه در قدام کبی ایکنجی) پیش
بآء هر یله در زاید معناسنه (معنای بیت) بودر که مرد معنوی و اهل
فتوت اودر که معصیتدن مقدم عذر خواه اولور یعنی بالفعل معصیت
بولمندن باطننده صفت ندامت و اردر که ماضی و مستقبلی بریره کتور و ب
حقه رجوع دائم اوزرنه اولور و بو معنی آندن اوتوری در که الله تعالی
قضاسنی تنفیذ ایتک مراد ایتسه ذوی العقولك عقولانی سلب ایدر
و اول اثناده عیددن ناچار برنا سزا نسنه صادر اولور مع هذا اصلنده
عن عمد اولیه ایشده بولمغنی خاطرنه کتور مز و لکن بشریت حسیه

صادر اولور پس مؤمن صادق بو معنایه عارف اولدیغندن اول نسنه
وقوعندن اول حقه رجوع ایدر و كذلك مرد میدان حقل بر صفتی
دخی اولدر که انک طاعانی معصیتدن زیاده اولور زیرا معاصی به
آحاد برلر که (و جزاء سیئه سیئه مثلها) و فتنجه برینه بر یاز یلور طاعتك
ایسه برینه ادنی الامر اون یاز یلور بو معنادن اثرده کلور که (ویل این
غلبت آحاده علی حسناته) یعنی و آی اول آمده که معاصی حسناته
غالب کله پس مرد حقیقی ده سیئات حسناتدن زیاده اولماز بلکه
حسناتی سیئاتدن زیاده اولور که انکله اخرتده نجات بولور زیرا حسنات
چو غ اولنجه کفه سی کفه سیئات اوزرنه راجع کلور * انکه کار نیک
مردان میکنند * باضعیفان لطف و احسان میکنند * تقدیری ان کسی
که میکند کار نیک مردان میکند لطف و احسان باضعیفان دیمکدر
کار میکنند مفعولی و ینک مردانه مضافدر نیک مردان اصلنده
مردان نیک در که نیک مردانك صفتیدر صکره صفت موصوف اوزرنه
تقدیم ایله تخفیف اولنمشدر (لطف شول تحفه به دیرلر که انکله موده
توصل اولنور نتکم حدیثده کلور (تهاد و اتحا بوا) پس لطف ایصال
نفعدر که انده دقت و اردر انکچون لطیف دقائق امور و واقف
و اولوجهله احسان ایدنه دیرلر احسان اصلنده مشاهده درولکن
انعامه احسان دیدیلر زیرا سکا انعام ایدن سنك حالکه مطلع اولاندر
(معنای بیت) بودر که اول کسه که مردان نیک ایشنی ایشلر و انلرک
یولنه کیدر ضعفا و فقرایه لطف و احسان ایلر زیرا بو معامله حسنه انلرک
خصال مدد و حه لرنددر و اخلاق اخیاره متابعت ایتک سبب سعادت
و باعث نجات و یادی رفعت در جاتدر فافهم * هر که او باشد مردان
خدا * باشد اندر تنك دستی از سخا * بعض نسخده با سخا و شمشدر که
بامقارنت معناسن افاده ایدر اولکبسی ابلغدر زیرا سخا به تمکن
و استقرانه دلالت ایدر مردان خداده اضافت رجال الله و اهل
الله ده کی کبی در که خاصه الله معناسنه تعظیم و تشریف افاده ایدر
(تنك دستی ده یا مصدریه در تنك دست صفت مشبهه در طار اللو
معناسنه که ضیق مال و ضرورت حاملدن کلیه در تنکم غنی به فراخ
دست دیرلر عرب سعة ذات الید دیدوکی کبی که ذات الید مالدرزیرا

یدمالله اشد و کنی غیرله اشلز کویا مال یده عطا و امسا کله امر ایدر
ویدانک تملو کیدر فافهم جدا (معنای بیت) بودر که اول کسه که راه
حقک مر دلزندن و کرچک ارلزدن در طاراق حالنده بله سخاده او اور
فکیف وسعت حالنده و اول معنایه ایثار دیرلر تکم قرانده کلور (و یوترون
علی انفسهم ولو کان بهم خصاصة) * ای پسر در صحبت مردان
درای * تا نظر هابی از فضل خدای * در صحبت درایه ظر قدر
زیرا درای امر حاضر در مصدری آمدن در کلک معناسنه محیی کی
مضار عنده میم یابه مبدل اولوب آید و اینده دیرلر نظر ها نظرلر
جمیدر که یابی به مفعولدر یابی مضارع مخاطبدر مصدری یافتن در
بولق معناسنه مضار عنده فاباء مو حربه مبدل اولوب باید دینلور
فضل عدل مقابله بنده در که مزید احساندر (معنای بیت) بودر که
ای پسر صفات مذکوره ایله متصف مردلرک و حق ارلر بنک صحبتنه
کل و محاسنله داخل اول تا که فضل خدادن نظرلر بولاسن یعنی
الله تعالی ک فضل و کر مندن نظر رحمت بولاسن زیرا اولیانک نظری
نظر حقدر و نظری جمع قلدی زیرا مقاصد انسان انواع اوزرنه در که
هر برینه کوره بر نظر الهی وارد و یا نظرنه تنبیدر * هر که از مردان
حق دارد نشان * نکذرانده عیب دشمن بر زبان * تقدیری هر کسی که
دارد نشان از مردان حق دیمکدر که اعرابی ظاهر در نشان علامتدر
نکذرانده کاف عجمی نک ضمه سنی لاجل الوزن اختلاسه و ذال معجمه ایله
مضارع متعدی منفیدر مصدری گذار نیدن در پکور مک معناسنه
عیب مقرر نقصان اولان نسنه در (معنای بیت) بودر که هر کسه که
مردان حقندن نشان طور یعنی انلرک علامت و خوبندن اوزرنه علامت
و خوی وارد اول کسه دشمنک عیبی دلی اوزرنه پکور مز یعنی احبابک
عیبی سوبیلک دکل بلکه اعدایی بله آغزنه آلمان بلکه ستر عیبو بله مقید
او اور که الله تعالی نک ستاریتی ایله انصافدر حتی بعضیلر لا غیبه تفاسق
حدیثنده نفیی نهی معناسنه جل ایدوب فاسق دخی غیبتدن منع
ایتمشدر زیرا خلق تعیب ایتک خالق تعیبه مؤدی اولور پس برادلمشی
برادندن او توری خوش کورمک کر کدر تکم مقتضای تو حید حقیقی
بودر و لیکن بو مقامک اهلی غایت قلت اوزرنه دز * خود نخواهد

مرد خصما را هلاک * وز غم مردم شود اندوهناک * مرد نخواهد
فاعلی و هلاک مفعول صریحی و خصما را غیر صریحی در ز بر
ر الام جاره معناسنه در و او معناده شود اوزرنه داخلدر و شود از غم مردم
اندوهناک دیمکدر که اندوهناک شودک مفعولی و جار و مجرور اندوهنا که
متعلق قدر مرددن مراد مرد را خدا در اندوه غصه در اندوهناک
غصه لودر ز براناک نسبت و وصفیت افاده ایدر زید فرحنا کست
دیمک فرجه منسوب و انکله متصفدر دیمکدر و دقایقه کلور که لسان
فارسیدهناک اختلاطدن عبارتد که اشراب طریقله اوله نمانک کی که
ایچنه یاش سکمش نسنه در کمال تکلفدن ده ناکله تعبیر ایدر لر غناک
و برشناک کبی (معنای بیت) بودر که مرد حقیقی خود کندی
خصم و عدولری ایچون هلاک استمز یعنی هلاک اولسونلر دیمز بلکه محیی
و میمتک ارادته احاله ایدر و اول خصوصتی حکمتله حل ایلر و اشبابی
کاتب ازل یدنده قلم کبی بیلور قلمدن ایسه فریاد ایتک اولماز زیرا آلت
مجبوره در بلکه جباره نظر اولنور که الله تعالی در ولیکن قنی بو تو حیدک
صاحبی و کذلک مرد حقیقی او در که خلقک غمندن غناک او اور یعنی
مغموم اولسه اولدخی مغموم اولور و یا خلقک غم چکر زیرا جهت
جامعه اخوت و یا انسانیت انی مرحت و شفقتله حل ایدر بوسبیدن
انلری کندی نفسی حکمنده بیلوب تاسه لنور * می نجوید مردانصاف
از کسی * کر رسد جور و جفا با و بسی * مرد نجوید فاعلی و انصاف
مفعولی و از انصافه متعلقدر جور رسدک فاعلی و با کاسته قدر بسی
معناده جور و جفا به صفتدر و جائزدر که رسده ظرف اوله زمان کثیر
معناسنه عربی ایله تقدیری وان وصل الیه الجور و الجفاء زمانا کثیرا
دیمکدر (معنای بیت) بودر که مرد مغوی او در که هیچ برکسه دن
انصاف و عدل استمز اگر کاجور و جفاء کثیر ایشور سه ده یعنی
هر قدر برکسه دن جور و جفا چکسه و ظلم و تعدی کور سه
شوندن بنم انتقامی الیویرک دیمز و داد خواه اولماز بلکه (واحسن
الی من اساء الیک) موجب عفو ایدر اشته بو معنی دخی اولیانک صفات
مخصوصه سندنر و اکعدم التأذی باذی انشاس دیرلر تو حید افعال
دیدکری مرتبه به ناظر در * هر که با اندر ره مردان نهاد * کی رود

هرگز بدنبال مراد * تقدیری هر کسی که نهاد پای اندر راه مردان
حق دیمکدر که بودند اعرابی ظاهر در نهاد ماضی در مصدری
نهادند کسر اله قومق معناسنه مضارعنده الف حذف اولوب نهاد
دینلور کسر نونله تکم امری نه کلاوکی اکادالدر دنبال ضمه قیر وقدر
دنبال چشم کوز قیروخی در ود قانقه کلور که بال قناتدر وقیروق
صوقنه دخی بال دیرل دمبال اندن مر کبدر دم قیر وقدر اصلی بال
دم در ترکیب اولوب علم اولیحق مضاف الیه تقدیم اولمشدر بطریق
الاستعاره آدمی نک آردنه ده دنبال دیرل انتهی ولغت حلیمی ده
کلور که نون ساکن بادن مقدم واقع اولسه میمه قلب اولوب لغت
مستقله اولور (معنای بیت) بودر که هر کشتی که مردان حق یوانه
قدم قودی وانلر کتد وکی یوله کتدی چن مرادی اردنجه کیدر
یعنی هیچ بر زمانده کندی مرادنه تابع اولماز بلکه ارادتت ارادت حقده
افناید وکسه دن انتقام اخذ ایده یم دیمز بلکه عالم فساد طوروب
امرنی حقه تفویض ایدر تا که حق اکانم البدل اوله الحاصل دنبای
مراده تابع اولمق بقاء نفس در بقاء نفس ایسه صفت نقصاندر رفاهم
جدا * ای پسر ترک مراد خویش کیر * وانکھی راه سلامت پیش کیر *
ترک کیرک مفعولیدر زیر کیرکاف مجمی ایله امر در مصدری گرفتن در
طوتمق معناسنه وانکھی وبعده دیمکدر وراه ایکنجی کیرک مفعولی و
پیش قدام معناسنه ظرفدر (معنای بیت) بودر که ای پسر کندی مراد کک
ترکنی طوت یعنی نفسه تابع اولوب کندی مراد نجه اوله بلکه ارادتکی
ارادت حقده افنایله وتصرفی اکا تسلیم ایله اواندن صکره راه سلامتی
او کونه طوت یعنی سلامت وعافیت دل ایله یولکه کت والا خطر دن
خلاص اولما زسن وبرزخ نفسه قالور سن وحفره هوایه دوشرسن
زیرا نسانک ارادت جزیه و تدبیر نفسانیسی بوراه درازده منزل رسان اولماز
* * در بیان فقر کوید * *

* فقرمی دانی چه باشد ای پسر * باتو کویم کرداری زان خبر *
عربی ایله تقدیری هل تعرف الفقر ما ذایکون ای ای شی هو دیمکدر
پس چه باشد جمله سنی ماقبلندن مفهوم اولان سئوالی تصریحدر

(معنای بیت) بودر که ای پسر فقری بیلور مبسن نه اولور یعنی اسان
سوفیه ده فقر دیدکاری نه معنایه وحقیتی ندر و فقیر حقیقی ندن معلوم
اولور علامتی ندر سکا سویلیسه ین اگر اندن خبر طوتمزسن یعنی بوآنه
کلنجه اگر سکا بر عارفانی اخبار ایتدیه بو قولمه قولاغک طوت تا که
سمعه الاسن ونه اید وکن بله سن * کرچه باشد بی نوادر زیر دلایق *
* خویش را منعم نماید پیش خلق * باشدک تحت ده ضمیری بیت
سابقده فقرک دلالت ایلدوکی فقیره راجعدر بی نوا مفعولیدر ودر اکا
ظرفدر خویش نمایدک مفعول اولی و منعم ثانیسی و پیش اکا ظرفدر بی نوا
بی غنادیمکدر زیرا توانک بر معناسی غنادر دلایق قحله ولامک سکونیه
در ویشلر خرقة سی المنده بی غنا و با احتیاج و ضرورت اوله بویله
ایکن ینه خلق اوکنده کندی منعم و دواتلو کوستر و حالنی کتم ایلوب
کسده افشالیمز و ضرورت واردر دیوز بانه تصریح و تعریض سوز
کتورمز * کرسنه باشد دم سیری زند * دوستی بادشمنان خود کند *
تقدیری باشد کرسنه زند دم از سیری کند دوستی بادشمنان دیمکدر که
بوندن اعرابی ظاهر در کرسنه کافک ضمی و رانک سکونی و سبنک
کسر یله آج معناسنه جایی کبی و رانک کسره سی و سبنک سکونیه دخی
مستعملدر سیری طوقلقدر زیرا ماصدریه در زند مضارعدر مصدری
زند در اورمق معناسنه ضرب کبی مضارعنده نون زیاده اید و ب زند
وزنده دیرل (معنای بیت) بودر که فقیر حقیقی اودر که آج اولور یعنی
آج ایکن طوقلقدر دم اورر و بی احتیاج اولد یعنی اشرعار ایدر وجهله
معامله ایدر وحقندن غیریه حانی عرض ایتمز زیرا ماسوا وجودنده
ولوازم وجودنده حقه مفتقردر هر کیم اولور سه اولسون پس غنی
مطلق قویوب فقیر ذاتی به عرضحال ایتک جهل عظیمدر وکذلک
فقر حقیقی اهلی اودر که کندی دشمنلر نه دوستای ایدر
زیرا ترکیه نفسک حکمی جمله به حسن معامله در والا اهل کین
اولمق حسبه خبث نفسدن طاهر اولمش اولماز * کرچه
باشد لاغر و زار و ضعیف * وقت طاعت کم نباشد از حریف *
کرچه عربی ده ان وصلیه یرینه در لاغر باشدک مفعولیدر وقت

کم نباشد ظرف در بعضی نسخده کم نماید دوشمدر از حریف دخی
کم نباشد متعلق در (لاغر آرقدر که اتسز و یا غسز در لاغر میان
انچه بلاور (زارا کلیبی فالان کبی اکلک بحسب الغالب خسته لکدن
اولمغله زار بوراده ناخوشلقدن کایه در (ضعیف قوینک ضدیدر
(کم نباشدک نظاری مرار امرورایتدی (حریف یار و مصاحب و دوست
(معنای بیت) بودر که فقیر حقیقی هر نقدر آرق و ناخوش و ضعیف
الوجود اولسه ده ینه طاعت و عبادت وقتنده یار و مصاحبدن اکسک
اولاز یعنی یولداشدن کری قالماز و توانا و صحیح الوجود اوله برابر
حرکت ایدر و عملده بولنور * چون دل پردارد و دست تهی * در ترازو
می نماید فر بهی * تقدیری چون دارد دل پر و دست تهی می نماید
در ترازو و فر بهی دیمکدر که پرده و تهی دسته صفتدر در نماید ظرفدر
فر بهی نماید قائمقام فاعلیدر (تهی کسره بوش و لا بوش اللویه
تهی دست دیرلر فقیر معناسنه تهیکاه بوش بوکر دیمکدر (تراز و عربی ده
میران دید کلریدر (فر بهی ده یا زاید در فر به اولنده فاء مفتوحه
و آخرنده باء موحده نک کسری وهاء ساکنه ایله سمزدر که عرب
سمین دیر (معنای بیت) بودر که چونکه فقیر طولو کوکل و بوش ال
طوت یعنی الی بوش ایسه دخی کوکلی غنی در ترازوده یعنی وزنده سمز
کورینور یعنی اگر چکر زرا الله تعالی بواطنه نظر ایدر ظواهره دکل
پس غنی اظهار غنا ایسه ثقیل الوزن اولمق لازم کلور زرا قلبی قناعتدن
تهی در فقیر ایسه بویله دکلر بلکه اظهار غنا ایتمسیله ثقیل الوزن در
زرا قلبی قناعتله پردر * ای پسر خود را بدرویشان سپار * تا نکهدارت
بود پروردگار * خود را سپارک مفعولیدر تا نماده بوده داخلدر تا بود
دیمکدر که پروردگار بودک فاعلی و نکهدار مفعولیدر (سپار کسر سین
و باء مجمعی ایله امر حاضر در مصدری سپردن و سپاریدن در امر لمق
و طایشر مق معناسنه مضارعنده الف ایله سپارد و سپارنده و بلا الف
سپرد و سپرنده دخی جائزدر (نکهدار صفلاهی و بکلیمی در اصلنده
وصف ترکیبی در که دارند نگاه در نگاه داشتن صفلاهی طوتمق و حفظ
ایتمکدر زرا نگاه نظر و حفظ در و دارد داشتن ن اسم فاعلدر
صفلاهی معناسنه (پروردگار مر بی معناسنه در که مبالغه افاده ایدر

زیرا کار کاف فارسیه ادات مبالغه در ماضی آخرنه لاحق اولور مبالغه
فاعل معناسنه پروردگار کبی که رب دیمکدر و آفریدگار کبی که خلاق
دیمکدر و امره دخی متصل اولور آمرزگار کبی که غفور و غفار دیمکدر
و آموزگار کبی که کثیر التعلیم و کثیر التعلیم دیمکدر (معنای بیت) بودر که
ای پسر کنیدی درویش لره و فقراء باب الله سپارش ایله و طایشر
وانلرک دائره لرنده و خدستلرنده و صحتلرنده اول تا که پروردگارک یعنی
ربک سنک حافظک اوله یعنی بلایا و آفادن مصون و صحت و عافیته
مقرون ایله الحاصل اولیاء الله محفوظ اولمغله انلره قرین اولان دخی
ظاهر و باطن محفوظ اولور خصوصاً که شهوات و هوی و دنیا
و ما سوادن حفظ الغیب آلهی ده حایه بولور فافهم * با فقیران
هر که همدم میشود * در سرای خلد محرم میشود * تقدیری هر کسی که
میشود همدم با فقیران میشود محرم در سرای خلد دیمکدر که بوندن
اعرابی ظاهر در (سرای پادشاهلرک و اولو کسهلرک اولدقلری دائره لره
و اولره دیرلر (سرایچه و سراچه کوچک خانه حجره کبی زیر اچه تصغیر
ایچوندن (سرای خلد سرای جنددر زرا کون و فساد عارض اولیوب
درونی مشتمل اولدیغی اشیائله حالت اولاسی اوزرینه باقیه در
(معنای بیت) بودر که هر که که فقراء حقیقیه به همدم و مصاحب
اوله سرای مخلص اولان ینه انلره دینه اده کی کبی محرم و درجه لرنده
مساوی اولور زرا مناسبت معنویه جنسی جنسه جذب ایدر و یا خود
محرم آلهی اولور سائر در ویشان و خواص در کاو رحمان کبی
* * در بیان انباء از غفلت گوید * *

* از خدای خویشتن غافل مباش * غافلانه درره باطل مباش *
تقدیری مباش غافل از خدای خویشتن مباش غافلانه درره باطل
دیمکدر که اعرابی ظاهر در (غفلت حقک غیریه مشغول اولوب حق
نسیاندر (غافلانه ده اولان ها نسبت و لیاقت معناسن افاده ایدر
نظاری چوقدر ملو کانه کدایانه عاقلانه و شیخانه کبی (باطل حقک
مقابلیدر تکم مرور ایتمشدر (معنای بیت) به در که کنیدی خدا کدن
غافل اولم یعنی غیره مشغول اولاجغکه اکا مشغول اول زرا غیر
فانی و حق باقیه در پس باقی بی فانی اوزرنه اختیاریله عکس ایتمه

و غافلانه مناسب اولور وجه اوزره یعنی غافلار کی راه باطله یعنی
 راه شیطانده و ماسواده و خلاف شرعده اوله * جای کریه است
 این جهان دروی مخند * چشم عبرت برکشا و لب به بند * این جهان
 مؤخر مبتدا و جای کریه است مقدم خبر در درمخنده ظرفدر چشم
 ترکشایه مفعولدر لب به بنده مفعول اولدیغی کی (کریه اسم مصدر در
 اغلایش و اغله معناسنه کریان زیاده اغلاغان معلوم اوله که برکله
 ساکنه الاخر اولسه نیک کی ادات خبرک یعنی استک همزه سی لفظا
 و کتابه وجوب حذف اولور نیکست کی و اگر مفتوحه الاخر اولسه
 کرده است و کریه است کی خطا الفی وجوب ثابت اولور افظا ایسه
 حذف و اثباتی جائزدر (مخند نهی حاضر در مصدری خندیدن در کلمه
 معناسنه ضحک کی مضارعی خندد کلور خندان کلجی و خندان و خنده
 اسم مصدر در (عبرت کسرله اعتباردر که انسان برنسنه نیک دلالتی یوزندن
 جهل دن علمه عبور ایتکدر یعنی عبرت بر حالتدر که انکله مشاهد
 اولان نسنه نیک معرفتدن مشاهد اولمیان نسنه نیک معرفتده توصل
 اولور اصل العبر بر حالدن بر حاله تجاوزدر (عبور صوبی یکمکدر
 یاسباحت و یاسفینه ایله و یابیر و یاقنطره اوزرنده) و دمعه یعنی
 کوز یا شنه عبر العین و یولجی به عابر سبیل دید کلمی دخی اندندر
 و تفسیر رؤیاه تعبیر دید کلمی ظاهرندن باطنه عبور حسبیه در (برکشا
 امر حاضر در مصدری کشادنرا چق معناسنه مضارعنده یاز یاده سیله
 کشاید و کشاینده دیرلر (به بند باء اولی نیک ضمیمه امر حاضر در مصدری
 بندیدن در بغلق معناسنه مضارعنده بندد دینلور (معنای بیت) بودر که
 بودار دنیا خلق بریدر بقاء علی هذا کولم یعنی دارا بتلاده خندان اولمق
 اولم از پس انده کولمک سوداسنه دوشمه زیرانده مجنون اولان کولر
 یوخسه عاقل کولمزانکچون دیرلر که جهانده بی غم اولان آدم اولماز
 و عبرت کوزنی آچوب احوال عالمه و واقع اولان تغیرات و قضایای
 مختلفه به نظر ایله تا که متعظ اولاسن و پند قبول ایده سن و طوداغکی
 بغله یعنی واجب اولان کوزی عبرتدن اوتوری آچوب و اغزی قیایوب
 مهر سکوت اورمق کر کدرزیرا دیمشلددر که هذا زمان السکوت
 و ملازمه البیوت و وارد اولمشدر که (سلامة الانسان فی حفظ اللسان)

پس دنیا و آخرتده چکلن زحمتلرک اکثری دل اوچندندر * همچو
 مور از حرص هر سویی مرو * پند ناصح را بکوش جان شنو *
 بعض نسنده مرویرینه مدو دوشمشدر دال ایله دویدن دنکه نیک
 معناسنه رائله ایسه رفتن دن در یوریمک و کتمک معناسنه اگرچه
 لسان عامه ده متداول اولانه دال انسیدر زیرا قرنجیه کی یلر دیرلر
 تقدیری مرو هر سویی از حرص همچو مور شنو پند ناصح را بکوش
 جان دیمکدر که بو تقدیردن اعرابی ظاهر در (مور قرنجیه در که صفت
 حرصله معروفدر که اکل ایتدوکی نسنه بی ادخار ایدر (حرص فرط
 ارادتدر یعنی برنسنه بی جدله طلب ایلمک و تحصیل ایده یم دیو اجتهاد
 ایتکدر و حرص غالبه شره دیرلر حرکت ایله (سویی ده باء ثانیه زایده
 و یا وحدت ایچوندر سوطرف وجهت که ترکیه یکا دیرلر) ناصح بالاده در
 (شنو کسرله امر در مصدری شنودندن در ضمه اشتمک معناسنه مضارعی
 شنود کلور (معنای بیت) بودر که قرنجیه کی حرصکدن هر یکا کتمه
 و یلوب یو کرمه زیرا حرص صفت مذمومه در کرمک رزق ایچون و کرمک
 غیر ایچون زیرا حرصله مقدردن زیاده اولماز و دیمشلددر که الحر یص
 محروم و سن اگر بو خصوصده و اگر غیریده ناصح و واعظک بند
 و نصیحتی جان قولایغیله ایشیت و دکلره یوخسه سمع ظاهرکله اکتفا
 ایتمه زیرا پند انسانک قلبنه تأثیر ایتدیکجه مقتضاسیله عمل حاصل اولمز
 * ای پس سرکودک نه بازی مکن * کار باشیطان بانبازی مکن *
 کودک نه نیک مفعولیدر بازی دخی مکن مفعولیدر کار دخی ایکنجی
 مکنک مفعولیدر باشیطان بانبازی اصلنده بانبازی شیطان دیمکدر
 صکره و زنجیون تفریق اولندی (کودک کاف عربی نیک ضمیمه بالغ
 اولمق اوغلان دال مکنه ایله مشهوردر و لکن اصلی زال معجمه در
 زیرا قاعده عجم اوزرنه وای دن صکره کلن معجمه در (نه ده همزه
 خطاب ایچوندر که یا به بدلیت ایله در نه حرف نفیدر یوق معناسنه
 پس نه نیک معناسنه در که سن دکلسن دیمکدر عربی ده لست کی
 لغت حلیمی ده کلور که نون مفتوحه حرف نفیدر کله لراک اوللر نه
 داخل اولور نفی حکم قصد اولنان یرلرده متصل یازیلور مثلاً فعللرده
 و مصدرلرده و اسم مفعوللرده و اسم فاعل صیغه لرنده ندانست و نداند

ونداننده و ندانستن کبی و نفی ذوات و نعوت و سلب صفاته متعلق
 قصد اولند قدومه منفصل یا زیلور آخرنده هاء علامته مثلا اسماء
 جوامد ده و اسماء مصدر ده و اسم زمانه و اسم مکانه و نعوت
 و مبالغه ده و اسم فاعل که مفعولیه متعلق قدر انک نفی و سلبی قصد
 اولند قدومه انتهی (بازی بام موحد ایل او یون بازیدن اوینامق انباز
 فحله و تقدیم نوله اورتا قدر شریک کبی یا مصدریه در (معنای بیت)
 بودر که ای پسر نابالغ و بی تمیز او غلان د کلسن بازی ایله یعنی
 اوشاقلر کبی اوینامه و سنی حقدن اشغال ایلده جک ایش طوتمه الحاصل
 لهو و لعب اهل امله و شیطان اورتا قلغی ایله ایش ایلده یعنی شیطان
 ایشو که قار شدومه والا کار خیرکی افساد و ابطال ایدر پس هرایشه
 بسمله ایله مباشرت ایله و ضرورت اولد قدومه صول الکله طعام یمه
 و غرض دنیا ایچون ایش طوتمه وریا و امثالنددن حذر ایله اشته کار
 عقلا و اهل تقوی بودر * نفس بد را در کنه یاری مده * عمر بر باد
 از تبه کاری مده * تقدیری مده یاری نفس بد را در کنه مده عمر بر باد
 از تبه کاری دیمکدر که یاری مفعول مده در نفس بد یاری به متعلق قدر
 در کنه یاری به ظرف در عمر ایچکی مده ک مفعول بد را در بر باد مده
 متعلق قدر از دخی بویله در کنه کاهدن مخففدر (تبه تباهدن مخفف
 اولد یخی کبی (یاری یا مشه ایله اعاندر (تبه کاریده یا مصدریه در
 (تبه کار صفت مشبهه در (تبه یارمز و فاسد و آزرغون و خراب پس
 تبه کار بد کاردر (معنای بیت) بودر که نفس بد کنه ایتمکده یاردم
 و یرمه یعنی معصیتده هوای نفس مساعدده و متابعت اتمه و بد کارلق
 یوزندن عمر کی باد اوزرنه و یرمه و یوق یره هوایه صاورب افنا اتمه
 الحاصل شول کسه که کنه اشیاکده نفس اماره به معین اولور و اول
 یابده اکا مساعدده قیلور بومقوله بد کارلغی جهتنندن عمرنی بر باد
 و اسراف و اضااعت ایلر و قیامتده مسئول اولور پس کر کدر که نفس
 و شیطان مساعدده ایتیموب و قتی محافظه ایلیه فافهم * هر کجا تهمت
 بود آنجا مرو * راه حق را همچو ناینا مرو * هر کجا ظاهر بوده
 ظرف و تهمت بودک فاعلیدر و لکن معناده مبتدا و مرو آنجا جمله سی
 خبر در عربی ایله تقدیری ای مکان یکون فیه تهمه فلا تذهب الیه

دیمکدر و ظاهری اوزرنه تقدیری بودر که مرو آنجا که دران تهمت بود
 دیمکدر راه مروک مفعول غیر صریحی در زبیرا لام جاره معنا سنه در
 لام دخی الی مقامنه اقامت اولمشدر (بان ربک اوحی لها) کبی که
 اوحی الیها دیمکدر همچو سالک راه حق تشبیهدر (تهمت اصلنده
 تانک ضمی و هانک فحله در وزنیچون ها اسکان اولمشدر تنکیم
 عامه ده دخی اولوجهله شایع در اتهام و همدن در تهمتدی یعنی انک
 یوزندن و همنه برنسنه ادخال ایتیمکدر توهم کبی (ناینا اعمی در پینا
 بصیردر و قانقد کور که پینامر کدر بر جزئی بین در که اسم فاعلدر
 کور یچی معنا سنه دیدندن مأخوذ در خلاف قیاس اوزرنه بر جزئی
 القدر که لسان فارسیده وصف جلی ایله توصیفک ایدر معنای بین
 حقیقتده چشمک ایچنده کی بر عضوک حالیدر چشمه اول عضوک
 اراسنده اولان علاقه خلقیه به دلالت ایچوندر چشمک وصفی اولان
 بیناده کی الف کبی انتهی و مفتاح اللغه ده کلور کسه صفت مشبهه
 مضارعیدن مشتقدر طریق اشته اقدومه کاه فعل مضارعک آخر حرفنی
 الفه ابدال ایدر مثلاً کوید و پیند لفظنده کویا و پینا دیرلر و کاه
 برنون ضم ایدوب مثلاً کرید و نالده کریان و نالان دیرلر بوصیفه ایله
 مبالغه اسم فاعل مراد اولسه جائزدر (معنای بیت) بودر که هر قنده که
 تهمت اوله اورایه کتمه و عوض تهمته بولمده زیرا وارد اولمشدر که (اتقوا
 مواضع التهم) الحاصل خلقک و همنه برنسنه دوشوب سنک حقکده
 سوء ظنه باعث اولاجق برده و ایشده بولمده کرک عرض دین و کرک
 عرض دنیا در محافظه ایله و ضرورت اولور سه ازاله و هم ایله تنکیم
 جناب نبوت صلی الله علیه وسلم معتکفلرنده ام المؤمنین صفیه ایله
 رضی الله عنها و عنهن مکالمه ایدر کن مسجد ایچندن برکسه مرور
 ایلدوب مطلع اولد قدومه جناب رسالت اول کسه به پیوردیلر که یا هذا
 بو بنم اهل صفیه در اجنبیه د کدر اول کسه دخی حاشا یا رسول الله
 بنم خاطر مه سنک حقکرده اوبله نشنه کلز دیدکده پیوردیلر که (ان
 الشیطان یجری من ابن آدم مجری الدم) یعنی شیطانک تسویلندن
 حذر کر کدر زیرا انسانک قلبنی افساد ایلر وینه ناظم قدس سره
 پند ایدوب دیر که راه حقه اعمی کبی کتمه یعنی اعمی نوله نوجهله افتار

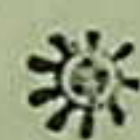
و خیران و تردد و تحیر اوزرنه کیدرسه سندخی طریق حقسه علی العیما
 کتمه بلکه بر مرشد کاملی رهینا ایدوب هر وضع قدم ایتدو کت یره
 عملله ورشدله ایاق بص تا که وقفه دن وانحرافدن خلاص اولوب
 منزله طوغری واره سن ومقام معینکه ایره سن * دشمنی داری ازو
 ایمن مباش * زیرسقف بی ستون ساکن مباش * بونک تقدیری اگر
 داری دشمنی مباش ایمن ازو مباش ساکن زیرسقف بی ستون دیمکدر که
 بوندن اعرابی ظاهر در (ایمن کسر همزه ومیمله قیغوسر معناسند
 کسر میله اولدیغی بالاده مؤمن وبوراده ساکن مقابله ایراد اولندیغندن
 مفهومدر (سقف خانه نک تاوانی در سمایه سقف دند وکی تشبیه
 طریقله در قال تعالی (وجعلنا السماء سقفا محفوظا) ستون ضمه له
 درک در عرب عماد واستوانه دیر (معنای بیت) بودر که اگر دشمن
 طوترسک یعنی دشمن و خصمک واریسه اندن بی قید ولا ابالی اولمه
 زیرا دشمندن حذر لازمدر ایددی در کسر سقف التده اوتورمه
 وساکن اولمه واولیه مخوف یرده ساکن اولقدن نیچه حذر ایدرسک
 اوزر که حواله اولان دشمندن دخی حذر اوزرنه اول واکا قریب اولمه
 الا هلاک مقرر در و بوراده دشمنی ده اولان یا جائزدر که تعظیمه محمول
 اولوب مراد نفس اماره اوله بوصورته شرط تقدیر اولنمیوب دیمک
 اولور که سن بردشمن عظیم طوترسن که بین الجنین نفسکدر اندن
 بی غم اولمه زیرا انسانی موارد هلا که ایراد ایدن نفس شریره در
 * درره فسق وهوی مرکب متاز * خویشتن راسخره شیطان مساز *
 تقدیری متاز مرکب در راه فسق وهوی ومساز خویشتن را سخره
 شیطان دیمکدر که اعرابی ظاهر در (فسق طاعتدن خر و جدر
 وطاعت امره مقارن اولان ایشدر (هوی آخرنده یا لله نفسک شرعا
 مذموم اولان نسنه طرفنه میل وانحرافیدر زیرا هوی اصلنده کرچه
 محمود ومذموم اولان مشتهایه شاملدر ولکن صکره غیر محمود اوزرنه
 تغلب اولنمشدر وبرکسه متعبد جاده سنتدن زایغ اولسه اهل
 اهو اندر دیو ذم اولنور (مرکب رکوبه صالح اولان آت وقاطر ودوه
 وچار وامثالنه شاملدر اگر چه انسان عامه ده مرکب خر معناسنه تغلب
 اولنمشدر (متاز نهی حاضر در مصدری تاختن در چایمق معناسنه

مضارعنده خا زایه قلب اولنوب تازد وتازنده دیرلر ومصدر فرعیسی
 دخی مستعملدر که تازیدن در (سخره سینک ضمیمه عرب بیدر من یسخر منه
 یعنی شول کسه در که استهزا اولنور سخریت مسخره لق ایتکدر
 (مساز نهی حاضر در مصدری ساختن دردوزمک معناسنه مضارعنده
 خا زایه قلب اولنوب سازد وسازنده دیرلر (معنای بیت) بودر که
 فسق وهوی یولنده مرکب چایمق یعنی اسب نفسکی او یوله سورمه
 بلکه امسالک عنان ایلله زیرا غایتی حفره هلا که وقوعدر کنه دیکشی شیطان
 مسخره سی دوزمه یعنی برایش اشلله که انکله سخره شیطان رجیم
 اولاسن بلکه بر کار طوت که سندن تهیب ایلسون ویا نکه قریب اولمغه
 قادر اولسون نیکم عارفک نور معرفتدن فرار ایدر و محترق اولمقدن
 خوف ایلر شهاب آسمانندن فرار وحذر ایتدوکی کبی فافهم
 * چون سفر در پیش داری زاد کیر * عمر خود را هم سراسر باد کیر *
 بعض نسخده عمر خود را سر بسر هم باد کیر دوشمشدر معنی بر در
 تقدیری چون داری سفر در پیش کیر زاد هم کیر عمر خود را سراسر باد
 دیمکدر که اعرابی ظاهر در زاد شول مدخر نسنه در که فی الوقت
 محتاج الیه اولان اوزرنه زائد اوله مراد یول آزیغی در (سراسر الف واو
 عاطفه دن بدلد سر و سر دیمکدر که بر اوچدن پراوجه یعنی اولندن
 آخرنه دک معناسنه در (معنای بیت) بودر که چونکه او ککده سفر
 آخرت طوترسن که اول یوله کنسک کر کدر آزق طوت یعنی علم و عمل
 وحالندن لوازمه سلوک ابله نهی کتمه زیرا هر یوله حالنه کوره البت برک
 وساز کر کدر وبونکله به کندی عمر یکی ومدت حیاتکی باشند باشه
 یعنی من الاول الی الاخر باد طوت یعنی ییل کبی نسنه در که تیز کلور کچر
 واو جار قوش سایه سی و آقار صوبکی در که قرار ایتمز وسرعتله کذرا یلر
 پس کا طیانعه ومغرور اولمه وطول افلی قو والا برکون اجل ییلی اوزر که
 اسدوکنی کوررسن واضاعت اوقات واسراف نقد عمر ایتدو ککده نادم
 اولورسن همان خدمت حقه اول نه طور رسن * ای پسر اندیشه
 از اغلال کن * نفس بدرا بالکد پامال کن * اندیشه مفعول کن واز
 اندیشه به متعلقدر نفس بد مفعول پامال کن بالکدا کامتعلقدر (اغلال
 غلاک جمع بدرغل ضمه شول دمردن وغیریدن حلقه در بحر ملری تعذیب

و تأدیده تشدید ایچون بیونلر نه کچوررلر والی ایله بله جمع ایدرلر
 شویله که باشلرنی تحریریکه قادراولمازلر اوانلده بومقوله طوق منهی ایدی
 بلکه بنده لک ایاقلر نه قیدیعی بوقاغی اوررلردی فاما فقهاء دیدیلر که
 بوا عصارده لایبأسدر غلبه افراد دن او توری خصوصاً که هند
 وامثالندن سبی اولنلر مطوق اولمده که حالله ضبط اولمازلر
 (لکدر حرکت ایله دیمه و طبا نجه) پامال و پامال آباق آلتی و خوار نسته
 اصلنده مالیده پای در که مالیدن او غنق و سورتمک و دورتمک در مالیده
 اسم مفعولدر پس مالیده پای ایاق ایله او غلش و سورتمش دیمکدر که
 خوار لق انک لوازمنددر (معنای بیت) بودر که ای پسر دوزخده
 محرم لک بیونلر نه کچوردرکاری آتشین حلقه لردن و زنجیرلردن اندیشه ایله
 یعنی فکر ایدوب اسباب مؤدیه سندن حذر ایله زیر بوراده دمردن
 حلقه به طاقت کتور من سن اوراده آتش سوزاندن طوقه نیجه طاعت
 کتور من و نفس بدی دیمه ایله پامال ایله یعنی مجاهده ایله شویله تأدیب
 ایله که خوار و حقیر اولسون و قر نجه کبی ازلسون زیرا سن انی عزیز
 طو تر سن آخر اول سنی ذلیل ایلر و دوزخ نفسدن عبارت نسته در همان
 باب هوی و هوس سی سد ایدر سک باب دوزخی دخی سد ایش اولور سن
 و عذابدن نجات بولور سن * از عذاب حق یکی اندیشه کن *
 تانسوزی ساز کاری پیشه کن * از اندیشه کنه متعلقدر یکی معناده
 اندیشه به صفتدر عربی ایله تقدیری تفکر تفکرا واحدا و خوف من
 عذاب الله تعالی دیمکدر که تفکر تفعل باندن امردر که اندیشه کنک
 معناسیدر پس اندیشه خوفی متضمن اولمغه من معناسنه اولان از ایله
 استعمال اولندی ساز کاری پیشه کنه مفعولدر تانسوزی مؤخری
 تعلیلدر تقدیری پیشه کن ساز کاری تانسوزی دیمکدر یکی ده یاز ایده در
 نسوزی مضارع مخاطب منفیدر مصدری سوختن در یا غنق و یا غنق
 معنانه بوراده مراد اولکیدر (ساز کاری ده یا مصدریه در ساز کار
 صفت مشبهه در دوزکن ایشلو دیمکدر و لغتده کلور که ساز دوزن
 و یراق و فائده و چالغی معنانه در (معنای بیت) بودر که عذاب حقندن
 براندیشه ایله یعنی فکر ایدوب اندن خوف ایله که نار آخرت نار دنیا
 کبی دکلدر بلکه نار دنیا نار آخرتدن یتش حصه دن بر حصه در تانار

دوزخه یا تمه سن یعنی یا تمه مقدس او توری ساز کاری پیشه و صنعت ایله
 و دهم راه آخرتک را غنی دوز و لوازمی مهیا ایله زیر بورادن اورایه بی زاد
 و تهی دست کیدنلر آخر معذب اولورلر شول معناده که عمر لری طالتده
 کچمش و نقد و قتلری هوایه کیدوب اوچشدر * جمله راجون هست
 بر دوزخ کدر * جای شادی نیست باچندین خطر * تقدیری چور کدر
 هست بر دوزخ جمله را این جای جای شادی نیست باچندین خطر
 دیمکدر که چون تعلیل ایچوندر کدر مبتدا و هست خبر در عربی ایله
 المرور واقع و کائن معناسنه بر کدره متعلقدر جمله را کبی زیر را لام جار
 معناسنه در جای شادی نیستک مفعولیدر که نیست بوراده افس
 معناسنه در که تحتند ضمیر فاعل محذوف اولان این جایه راجعدر که
 این جای مبتدا و نیست جمله سی خبر در و یا خود این جای مابعدی
 قرینه سببه فاعل محذوفدر که نیست این جای جای شادی دیمکدر که
 عربی ایله تقدیری افس هذا المحل محل السرور در باء مقارنت مابینه
 قیددر (کدر و کذار ذال هججه و آخرنده راء مهمله ایله اسم مصدر در
 گذشتن و گذاشتن بر بردن برره کچمکدر مضارعنده شین ریه قلب اولوب
 کدر و کدارد دینلور (چندین و چندان نیجه نیجه دیمکدر که انچه دخی
 دیرلر چنده عدددن سوء الدرنه مقدار معناسنه عربی ده کم کبی بس چندان
 اولقدرو چندین بوقدر یعنی چق دیمکدر خطر خاء معجمه ایله عربی در هلاک
 معناسنه بوراده مراد اسباب و مواضع خطر در که یوم قیامتک مواقف
 و بر ازخیدر (معنای بیت بودر که) چونکه جمله عوام و خواص ایچون
 جهنم اوزرنه مرور و عبور وارد در نکم قرآنده کلور (وان منکم لا
 وارد ها) پس و قدر خطرلر و موقفلر و هوانک رزخلر وار بکن به محل
 بونک ایله بله جای سرور دکلدر یعنی بوارلر اعلیه جق یرلدر یوخسه
 کوله جک دکل * آتشی در پیش داری ای فقیر * هیچ خوف نیست
 از نار سعیر * تقدیری داری آتشی عظیم در پیش دیمکدر که آتشی ده
 یا تعظیم ایچوندر و عظیم و شدتی بالاده بلندی مصراع ثانی نک عربی ایله
 تقدیری افس لک خوف اسلامن نار السعیر دیمکدر که خوف نیستک
 فاعلی و از خوفه متعلقدر نار سعیر نار جهنمدر که کفار و فجار ایچون
 تسعیر یعنی ایقاد شدیده ایقاد اولمشدن تا که انلری احراق عظیمه

احراق ایلیمه وانی ایقاد و اشغال ایدن غضب الهی و خطایای انس
و جن و انفس زبانیه در و دیمش لرد که حالاً جهنم هوا مخترقدر که انک
جری یوم قیامتده بخار و آلهه اتخاذ اولان اجمار واهی جن بزه کاردر
فقیر بوراده ترجم طریقه در کر کسه غنی اولسون (معنای بیت) بودر که
ای فقیر و مسکین افتخ هینک که او ککده آتش عظیم طوترسن که
اوزرندن کذر ایل سک کر کدر سنک ایسه بومقوله نار الله الموقده دن
اصلا خوفک یوقدر نه جزئی و نه کلی پس اگر سن انک حقیقتنی ادراک
ایدیدک اول ناری سویندر نور عمل و نور معرفت پیدا ایدردک زیرا
اول وقتده جهنم دیسه کرک که (جز یا مؤمن فان نورك اطفاء الهی
* عقبه در راهست و بارت بس کران * نکذرد بارت بسی دیگران *
عقبه مبتدا و است هست معناسنه خبر و در هسته متعلقدر عربی ایل
تقدیری العقبه کأنه فی الطريق و یا خود است کنندی معناسنه رابطه
اولوب عقبه مبتدا و در راه خبر در که تقدیری فی الطريق العقبه
دیمکدر بارت مبتدا و کران ماقبلی قرینه سیله محذوف اولان اداتله
خبردر بس اکافید در تقدیری بارت کرانست کرانی بسیار دیمکدر
ایکنجی بارت نکذردک فاعلی و حرف ج را کاتعلقدر عقبه حرکت ایل
یوقش در که عجم فراز دیر اسکان قاف ضرورت و زنیچون در (بار
یو کدر جل کبی) کران کاف عجمینک کسر یله ثقیل معناسنه استثقال
اولسان آدم کران جان و خلافت سبک و رخ دیر لر (معنای بیت)
بودر که یولده عقبه وارد و سنک یوکنده زیاده آغردر و غیر یلرک
سعی ایل اول یوک اول یوقشیدن یکمز زبیرا هر کس کنندی یوکی
قیدنده در پس یوکی تخفیف ایده کورتا که آسان کذر ایده سن و الا ایل
سنک یوکل حکمز بونده طریق آخرتی طریق دنیایه تشبیه وارددر پس
طریق دنیایه حلی ثقیل اولان عقبه بی کذر ایده مدیکی کبی بار کاهی
آغرا اولان عقبه آخرتدن نجات بولمز پس شول کسه نک که کاهی
از درو یا چوق ایسه ده مغفور اولمشدر انک ایشی آساندر و نا علمک
قدس سره سعی دیگران دید وکی (وان لبس للانسان الافاسعی)
و دخی (ولا ترز وازرة و زر اخری) و امثاله اشارتدر و انک کاینجی
تفصیلی تفسیرمز روح البیانده در * داری اندر پیش روز رستخیز *

وز خدایت نیست امکان کریز * اندر داری به ظرف و روز
مفعولدر و مصراع ثانی نک تقدیری و نیست امکان کریز از خدایت
دیمکدر که امکان نیستک فاعلی و از کریزه متعلقدر پس نیست بوراده
عربی ده لبس معناسنه در رستخیز و رستخیز قیامت کونیدر که ثانی
اولدن محفدر ظاهر اولان بودر که رستخیزده الف و او طافه دن
بدلدر که اصلی رست و خیزدر نکا بیک اصلی نک و پو و دنکا دنکک
دنک و دنک و سراسرک سر و سر اولدیغی کبی که نظاری چوقدر
رست بتمه نک اسمیدر که رستن بتمکدر مضارعی می روید کلور و خیز
یردن قاقوب اوری طور مقدر که خیزیدن ایاق اوزرنه قاقومقدر نشاء
آخره ده موتی تازه ثوب قبر لردن قیامت کلامیچون اول کونه روز
رستخیز دیدیلر که (یوم یقوم الناس لرب العالمین) مضمونه اشارتدر
کریز کاف عجمی نک کسر یله و آخری زاء هو زایل فرار معناسنه اسمدر
مصدری کر یختن در که قاقمقدر مضارعی می کریزد کلور (معنای
بیت) بودر که او ککده قیامت کونی طوترسن که بعد الموت حیات تازه
بولوب قبر کدن قیامت ایتسک کر کدر و اول کونده خدا کدن فراره امکان
یوقدر انکچون خلق اول کون محصور و محاط اولیحق این المفردیسه لر
کر کدر و دنیایه دخی کرچه امکان کریز یوقدر فاما اهل دنیا امکان
اولغی تصور ایدر لر انکچون ایام طاعونده و بعض نوازنده بر محلدن
بر محله فرار ایدر لر فاما آخرتده بو تصور باطل اولور و هر کس یلور که
ما خوددر پس فراری قراره تبدیل ایلوب ایر کندن امر نه امثال ایل
حقه اقبال کر کدر زبیرا مدبر اولر اول کونده جزا لر بولور لر * ای پسر
راه شریعت پیش کیر * ره روی ترک هوی خویش کیر * پیش کیرک
مجموعی خذ معناسنه در که راه اکامفعولدر و یا خود پیش ظرفدر کیر
اگرچه ظروف توسعا مفعول دخی اولور روی مضارع مخاطبدر
مصدری رفتن در راه انک مفعولدر (معنای بیت) بودر که ای پسر
راه شریعتی او ککه طوت یعنی وراء ظهره طرح و ترک ایتسه بلکه اکا
سالک و قبل اول و طوغری یولنه کت اگر سن طریق حقه کر چک
سالک ایتسک کنندی هواکی ترک طوت یعنی براق ایکی تکر یلوا اولان منزل
وجدنه بمن پس حق سندن وحدت و هوای نفسک کثرت دل و بوا یکی

مطلوب بربر ده مجتمع اولماز بو جهتمدن کر کدر که هوای نفسی
ترک اید سن و حقه حقه کیده سن تا که واصل منزل اولاسن و مراد کی
بولاسن و بونده اشعارت واردر که کر چه واصل الهی نك طریق
شریعتدر که بی شریعت اولان دائره حقیقه دخول اید مز فاما سلوک
هوایله مشوب اولیحق مطلب حقیقی حاصل اولماز زیراهوی معارض
حق و معاندرب مطلقدر * ای برادر باش با فرمان حق * تایانی جنت
ورضوان حق * اعرابی ظاهر در (رضوان رضاء کنی در و قرانده
کلور (ورضوان من الله اکبر) بوراده رضوانک تنکیری تقلیل ایچوندر
ورضاء قلیل من الله معناسنه و بو تنکیردن او توری رضوان معنای
کثریدن تجرید اولمشدر (معنای بیت) بودر که ای برادر فرمان حقه
وامر خدایه مفارن اول یعنی حقک بیورغندن طشره چقمه که راه
شریعتدر تا که جنت و رضوان بولاسن و اهل نعیم اولاسن یعنی
ظاهر شریعت سالیکی نعیم و باطنی منعم حقیقی به ایصال ایدر
و هر کس کنیدی خطوه سنه کوره بقدر الاستعداد بوانه کیدر بوراده
ناظمک قدس سره جنت و رضوانی جمعنده انصافت اولدیغی
ظاهر در اگر چه رضوانله مراد رضاء آلهیدر فاما خازن دار الثواب
اولان رضوانه ایمان دخی خالی دکدر و رضوانک جنته اختصاصی
عوام ناسه کوره در و الاعار فلر بودینه اده راضی و مرضیلدر * کردن
از حکم خدای خود متاب * تائمانی روز محشر در عذاب * تقدیری
متاب کردن از حکم خدای خود دیمکدر که کردن متابک مفعولیدر
از متاب متعلقدر (کردن کاف عجمی ایله بیوندر که عرب عنق دیر) حکم
خطاب الهی در حاکم الله تعالی در عقل کلدر زیر عقل آلت معرفتدر
محکوم به فعل مکلفدر محکوم علیه نفس مکلفدر (متاب نهی حاضر در
مصدری تافتن در بوکک و چویرمک معناسنه مضارعنده قاء موحدیه
مقابل اولوب تابید و تابنده دینلور (نمانی مضارع مخاطبدر مصدری
ماندن در قالمق معناسنه مضارعی ماند و ماننده کلور) محشر حشر بر بدر
حشر بر جماعتی مفرندن حرب و امثاله اخراج و از عاجدر پس واحده
کوره حشر دینلور زیر معنای جمعدن خالیدر مکر که امت واحده حکمنده
قلنه ورقین نوفل کی قبیل النبوة انتقال ایتدی (معنای بیت) بودر که

کردن کی

کردن کی حکم خدادن بوکک یعنی اندن اعراض ایتد و خطاب الهی به
یان ویرمه بلکه اقبال ایله تا که روز محشرده عذابده قالمیه سن زیر
امر الهی به مخالفت ایدن و عید قرآن اوزرنه معذب و بلکه نیچهلری
مخلد فی العذابدر * تایابی در بهشت عدن جای * شفقتی بنمای
با خلق خدای * تا مصراع ثانی بی تعلیلدر جای بیابی نك مفعولیدر
با خلق تقدیرده شفقت متعلق و شفقت بنایه مفعولدر (عدن جنان
ثمیه و یا سبعة دن مقر انبیا و خواص ناس اولان جنت عالیه در که
اکا دخول خصوص عمله موقوفدر که از جمله بوراده شفقت علی
عباد الله در که نصف دین در پس بهشتک عدنه اضافتی عامه نك
خاصه اضافتی قبیلندندر بلد بغداد کی معنای لغویسی بالاده در
(شفقت فانک فتحیله در بوراده ضرورت وزن ایچون اسکان اولمشدر
(با خلق ده با علی معناسنه در شفقت علی خلق الله اودر که انلره محبت
و شانلرنه اعتنا اید سن و مکروه خو قفدن خوف ایلیه سن (معنای بیت)
بو در که جنت عدنه بر بولمقدن و انده قرار داده اولمقدن او توری
الله تعالی نك قوللرنه یعنی مخلوقات اوزرنه شفقت و مرحمت کو ستر
بی رحم اولمه و کسه به ضرر لاحق اولدیغن استمه و انلرک غن چکوب
بو صورتده انلری کنیدی نفسک حکمنده قلمش اولور سن و جمله صفات
رذیله دن قورتلور سن بوجهتمدن جایگاهک مقرر خواص ناس اولور
* تادهندت جای در دار السلام * با فقیران روز و شب می ده طعام *
تا تعلیلدر دهندت ده تا مفعول اول و جای ثانی و در اکا متعلقدر
طعام می دهدک مفعول صریحی و با فقیران غیر صریحی (دار السلام
اسماء جناندندر عموم اوزرنه عدن و خلد کی و یا خصوص اوزرنه
برجنتک اسمیدر که اطعام طعامک اکا دخولده زیاده تأثیری واردر
(ده کسرله وهاء ساکنه ایله اخر در مصدری دادن در اعطا معناسنه
مضارعنده الف هایه قلب اولوب دهد دیرلر (معنای بیت) بودر که
تاسکدار السلامده یرویره یعنی الله تعالی یرورب ملائکه رهنا اولمقدن
او توری فقر ایه کیچه و کوندز طعام ویر یعنی بذلدن خالی اولمه زیر
ملائکه نك غبطه ایتدکلی اعمال مرغوبه نك بری اطعام طعام در
و طعام مطعومدر هر نه اولور سه اگر چه لحم ده و حلاوی قسمنده بشقه

✽

✽

فضیلت و ارادر و الله المظعم المنعم الجواد * شاذا کر داری درون
 خستہ را * باز بینی جنت در بستہ را * شاذ داری نک مفعول اولی
 و درون ثانسی در باز مفعول اولی در بینی نک ثانسی جنت در بعض نسخہ
 باز یابی دوشمندر مال بر در و در بستہ جنتک صفتی در شرحی کذر
 ایتشد (خستہ اصلندہ مجروح در صکرہ عامہ مریض معناسندہ استعمال
 ایتدیلر بورادہ ظاہر اولان تعیم در (معنای بیت) بودر کہ اگر بر مجروح
 و مریض و بیچارہ نک درونی شاذ طو ترسک و حاطرن حالنہ مناسب
 اولان تطیب ایدرسک بغلو قبولی اولان جنتک قیوسن آحق
 کوررسن و بولورسن یعنی جنتک بابی مغفدر کہ ایمان و عمل صالح
 اهلندن غیرہ آجلز و اعمال صالحہ فاضلہ دن تفریح دل ناشاد ایتک
 موجبات فتحندر همان عقدہ قلبی حل ایلہ فتح باب ایدہ کورزیرا
 دیمشدر کہ الجزاء من جنس العمل * هر کہ آرد این نصیحتہا بجای *
 در د و عالم رجش بخشد خدای * بعض نسخہ نصیحتہا برینہ
 و صبتہا دوشمندر و رجہ بدل راحت و حرمت واقع اولمندر جملہ نک
 مالی بر در بو بیتک اعرابی ظاہر و مفرد اتی مرہ بعد آخری شرح
 اولمندر رجش دہشین معنادہ فعلہ قیدر بخشدش خدای رجہ
 دیمکدر کہ مرادر جت کلبہ مطلقہ زیرا هر کس بو پندارہ عامل اولم
 آسان دکدر (معنای بیت) بودر کہ هر مؤمن کہ بو نصیحتہا لری و اول
 کابدن بو محله دک تحریر اولنان و صیتلری برینہ کنورہ و حکمی و یرہ
 حق تعالی ایکی عالمہ یعنی دنیا و آخرتہ اکار رجہ و راحت
 و حرمت و عزت بغش لبورادہ بخشد امر غایب اولم دخی جائزدر
 بغشلہ سون معناسنہ و لکن مابعد کلامہ مناسب اولان بطریق التعلیل
 اخبار در بر جک الله و امثالی افعال کبی * ورنبار داین وصیت رایجای
 * دورماند بی شکی اواز خدای * این وصیت نبار دک مفعولیدر بجای
 اکامتلقدر دورماند ک مفعولی و بی شک اکامتعلق و او ماندک فاعلی
 و جار و مجرور دورہ متعلقدر و (واکر دیمکدر کہ حرف شرطدر) نبار
 و اصلندہ نہ آرد در تکم مرور ایتدی (وصیت موتک مابعدنہ مضاف
 اولان تملیکدر بورادہ مراد غیرہ برو غلط و پند ایتک وصیت و عهددر
 (بی شکی دہ باز ایدہ در (معنای بیت) بودر کہ واکر بو وصیت و عہدی

برینہ و محله کنور مزو عمل ایتزسہ اوکسہ بی شک و بی شبہہ حق تعالی دن
 دور و بعید اولور یعنی بعد معنوی بولور و بحباب آتندہ قالورزیرا
 بو وصیتلر اسباب قرب الہی و وسائط وصل رجائی در پس انک
 طریقندن خارج اولان منزلدن دورا دور اولور * یا الہی رحم کن
 بر ماہمہ * عفو کن جملہ کما ماہمہ * بو نک تقدیری یا الہی والہ
 المؤمنین دیمکدر انکچون تعیم ایدوب بر ماہمہ دیدی (یا ایہا النبی
 اذا طلقتم النساء) کبی اولور کہ تقدیری (یا ایہا النبی و المؤمنون اذا طلقتم
 النساء) دیمک اولور (رحم کن ارحم معناسنہ در کہ) بر ما کاتعلقدر
 مامن کلمہ سنک جعیدر (ہمہ اتی تا کیدر) عفو کن دخی اعف دیمکدر کہ
 جملہ انک مفعولیدر اصلندہ ہمز اضافتہ جملہ کما در ہمزہ لاجل
 الضرورہ حذف اولمندر ہمہ مابی تا کیدر و جاردر کہ جملہ بی
 تا کید اولہ پس (فسجد الملائکۃ کلہم اجعون) کبی اولور عفو
 محودر مغفرت ایلہ فرقی بودر کہ مغفرت تبدیل بابتدندر قال تعالی
 (فاللہ یبدل اللہ سیئاتہم حسنات) زیرا غفر ستر در سترایسہ
 محو اقتضا ایتدیر پس مغفرت خواص ناسہ و عفو عوامہ (معنای بیت)
 بودر کہ یا الہی والہ المؤمنین جملہ مز یعنی اکر بنم واکر سائر مؤمنلرک
 اوزرنہ رحم ایلہ و اثر رجہ بودر کہ بزم جملہ مزک جملہ کماہنی عفو
 و محو ایلہ و صحیفہ اعمالزدہ اندن اثر قومہ ناظم قدس سرہ بوندہ انبیایہ
 علیہم السلام اقتدا ایلدی زیرا اللہ دخی عفو و مغفرتلہ دعا و تعیم ایتدیلر
 تکم حضرت آدم و نوح و ابراہیم و موسی علیہم السلام و امثالندن
 قرآنندہ منقولدر پس دعایی کندی نفسنہ تخصیص ایتما مک کر کدر
 اکر داخل صلاتدہ واکر خارجندہ زیرا غیر بی تشریک ایتک اجابتہ
 اقر بدر انکچون (ایاک نعبد و ایاک نستعین) دنددی اعبد و استعین
 دنددی و فی الحدیث (لا یؤم عبد قوما فینخص نفسہ بالدعاء دونہم
 فان فعل ذلک فقد خانہم * عاجزیم وجرمہا کردہ بسی * نیست
 مارا غیر تو دیگر کسی * تقدیری ما عاجزیم وجرمہا بسی کردہ دیمکدر کہ
 عاجزیم مبتداء محمد وفک خبریدر عاجز قادرک ضدیدر زیرا
 عجز انسان جمک ضمیمہ مؤخریدر عجز کہ سکون جملہ ضد قدر تدر
 تأخر امورہ مؤدی در انکچون تعارفدہ قصور عن فعل الشیء معناسنہ

اسم اولشدر (عاجزیم افرنده اولان ایم کسر همزه ایله متکلم مع الفیر
ضمیر یدر تخفیفاً همزه سی لفظاً و کتابة حذف اولمشدر) (کرده ماضیدن
قسمدر که ماضی مقید بالقرب دیرل ایلش معناسنه) (جرمها انک مفعولی
وبسی کثیر معناسنه) (کاصفتدر جرمها جرمک جمیدر ذنب معناسنه
جرم قتلله اصلنده قطع الثمرة من الشجرة معناسنه در پس جرم ضمه
شول کسب قبیحیدر که فاعلنک حقد زنا قطیعنی ایجاب ایلشدر
مارانیسته متعلقدر زیر الام جاره معناسنه در عربی ایله تقدیری
لبس لسا غیرک احد ای احد غیرک دیمکدر که احد لبس نک فاعلی
و غیراندن بدادر (دیگر تأکید ایچوند زرا غیر معناسنه در پس کسی ده
یا وحدت ایچوند که کسی سیاق نفیده واقع اولغله عموم افاده ایدر
(معنای بیت) بودر که بز عاجزلر و چوق کاه ایلشوز در بزم ایچون
سندن غیری هیچ برکسه یوقدر که لاله غیرک مو جنبه سنی معبود
بالحق یلشوز والوهیتی سکا تخصیص قلمشوز و دخی (ومن یغفر الذنوب
الا لله) مفهومی منجه سنک دامن عفو و مغفرتکه تشبث ایلشوز در پس
بنده یوز که باب مولایه النجا وانتساب ایتسوز در * کربخوانی و برائی
بنده ایم * هرچه حکم تست ازان خرسنده ایم * بنده ایم مبتداء محذوفه
خبردر تقدیری مابنده ایم دیمکدر که جمله سی جزاء شرطدر بوراده
ایم اصلی اوزرنه همزه ایله واقع اولمشدر که لفظاً و کتابة مثبتدر
مصراع ثانی نک تقدیری هر چیزی که او حکم تست ما خرسند
ایم ازان دیمکدر که هر چیزی مبتداء و مابعدنده جمله اسمیه کاصفتدره
و ما خرسنده ایم جمله سی مبتدایه خبردر (بخوانی مضارع مخاطبدر
مصدری خواندن در و اور سمیه او قومق و دعوت ایتک معناسنه
ولکن خواندن فتحه وضعه باند درج اولمشدر پس اگر فتحه نظر
اولنور سه باء موحد کسرله و اگر ضمه به اعتبار قلنور سه ضمه او قلنور
بوراده بخوانی و برائی نک متعلقدری محدوددر تقدیری بخوانی بدرت
و برائی از درت دیمکدر که (در قیودر) (برائی باء موحد نک کسرله مضارع
مخاطبدر مصدری راندن در سورمک معناسنه حکم خطاب الهیدر که
فرماندر) (خرسند خاء معجمه نک ضمه قانع و راضی معناسنه در آخرنده
هائنده ایله مقابله دن اوتور یدر زیر الغت حلمی ده کلور که کاه اولور که

هائ علامت محاذاتنده وزن ضرورتندن اوتوری برهائ ساکنه
احتیاج اولنورده ادخال اولنور اول حالده هائ صریح تلفظ ایتک
قیحدر افصح اولان بودر که فتحه یی سلکرتک تلفظ ایلیدر شویله که
نه صریح ها و نه الف بلکه بین بین اوله نتکم لطیفی شمرنده کلور
(ای شاه ستمکاره وی دلبر عیاره) تاکی دل بچاره کشته بفرقت
خون) (انتهی پس ضرورت وزن ایچون هائ علامت محاذاتنده
هائ ساکنه ادخال اولنق جائز اولیق ضرورت قافیه ایچون
دخی هائ علامت ادخال اولنور (معنای بیت) بودر که یا آلهی اگر
قیو که لطفله دعوت ایدوب قبول ایده سن و اگر قیو کدن قهرله سورب
رد ایده سن هر نه شی که سنک فرمانک و موجب امر کدر اکا قانع
و تسلیم و اندن راضی یوز زیر عبد مملوک مولاسنه انقیاد و اطاعت
و حلو و مرنه ذوقله اقبال دوشر یوخسه ادبار و اعتراض شمراشته
یو بر کلامدر که بونک مضمونی عهدده سندن کل اولیا بیرون اولور
آنچق و شیخ ناظمه قدس سره حسن ظن اولنور بعد ذاد عاده الوهیت
ور بوییت تعیین اولنوب یا اله العالمین و یارب العالمین دند و کینک سری
بودر که حقله عبدک میاننده ارتباط الوهیت و ربوبیت و مألوهیت
و مر بوییت ایله در که بونک ماوراسنه کذر قابل دکل و داعی به دخی
فیض حق اول مرتبه دن نازل اولور و اول مرتبه نک ابتداء ظهوری
عقل اولدندر پس الوهیت و ربوبیت سلطنت کی مرتبه تعیین در که
رعیتک سلطانه ارتباطی و اندن سئوال و منتهای دعا سی مرتبه
سلطنت اولدیغی کی اهل جهانک مرجع توجهی دخی مرتبه الوهیتدر
* رحمت حق باد بر روح کسی * کین نصائح را بخواند اوبسی *
ظاهر اولان بودر که بوییت بالاده و رنارد پیشه الحاق و منظومه
مناجات خدائله ختم اولنه و لکن بزده بولنان نسخه زده بولندی کویا
ناظم قدس سره مغفور الذنب اولماسن دعادن صکره رب العالمینه
حسن ظنی (و ادعوا لله وانتم موقنون) بالاجابة و فقیحه کمال اولدیغی
جهتدن اثر استجاب استعار ایتکله بطریق التکمیل دعاء آخره دخی
شروع ابتدی که نصائح مذکور ایله عمله تحریر یضدن صکره منظومه سنی
مطالعه به دخی حسن ایلدی زیرا مطالعه طالب حقه وسیله عملدر

والامطالعه مجرد بی ثمره در و بوخصوصه مستجاب اولد یغث
اثری بودر که بومفطومه ایجام رغبت ایتدوکی کبی اروام دخی رغبت
ایدن و بومفطان در که منقار قلم حتی دن بونقاط بواوراقه چکیده
و بو حروف و کلمات بوسطوره کشیده اولدی بیت مذکور ک عربی ایله
تقدیری رحمة الله علی روح رجل قرأ هذه النصائح قرأه کثیره
وحفظها وعمل بها دیمکدر (پس باد امر غایبدر که رحمت حق انک
فاعلی و برا کاتعلقدر) او نحو انک فاعلی و این نصائح مفعولی و بسی
خوانده قیددر و بعد الجملة کسی به صفتدر باد امر غایتک بر نو عیدر که
دعاده مستعذر کاد و رساد و امثالی کبی اصلی بوددر و او الفسه
و ماقبلی مفتوح اولوب باد دندلی و بعض مواضعده باذا دینلور
الف اطلاقله تفخیمدن اوتوری ولغت حلیمی ده کلور که باد امر
غایبدر مصدری بودن در اولمق معناسنه اصلنده بوادر در کثرت
استعمالنه بناء و اوحذف اولندی انتهی (روح دن مراد روح
رواندر که نفس نامطقه دخی دیرلر که نفس کلیه دن مستغادر یعنی
الله تعالی صورت آدمیه بی تصویر اید و ب نفخ ایلدی که اکا نفس
رحانی دیرلر فتح فائله و روح حیوانی و قوی اول نفسدن حاصل
اولوب اجزاء صورته سریان ایلدی و اول صورته نفس کلدن
نفس نامطقه جزئییه تعیین ایتدی پس نفس جزئییه نفس کلک
اشعه انوارنددر که تدبیر و تصرف انک یدنده در اگر بونفس نامطقه
اولمایدی علم و ادراک حاصل اولمازدی ولیکن انی ادراک ایتکده
زیاده صعوبت اولغله هرکس انک شاننده حیرتده قالمشدر (کین
اصلنده که این در که این اسم اشارت و که رابطه در ضرورتها و الف
لفظ او کاتبه حذف اولمشدر) نصائح نصیحتک جمعیدر نصیحت
نصح دن اسمدر نصح شول فعلی و یا قولی تحری در که صاحبنه
اننده صلاح وارد رنتکم بالاده تفصیل اولمشدر (معنای بیت)
بودر که رحمت اولسون اول کسه نک روح روانی اوزرنه یعنی
رحمت خاصه الهیه نزول ایلسون اول جان عزیز اوستند که لسانی
بونصائح چوق اوقیه و قلبی اتی ادراک و حفظ ایدوب قلب و قالبی
ایله عمله کنوره نتکم بعض سور قرأیه فضائلنی بیانده بر کسه

بوسوره بی قرائت ایلسه شویله ثواب بوله دنلشدر مقصود لسانیله
قرائت و جنانیله درایت و مقتضاسیله عمل و حرکت دیمکدر زبیرا
قرائت مجرد ده اجر مرتبه لسانیله مقصودر که شیء قلیلدر فاعلم
هذا (بعدذاناظم قدس سره کابی بایه بسمله ایله بدأ ایدوب یاه مشنات ایله
ختم ایلدی که بایه موحدنه تعینات حرفیدنک اولیدر یعنی الفک نقاطی که
یا اوج و بایش و بایدی در بایه موحدنه ده تعین بولدی و اخری بایه
مشنات ده ختم اولدی کویا بایه موحدنه ام الکتابدر که مرتبه علمدر
و اکا مرتبه صفات دخی دیرلر و نقطه مرتبه احدیتدر که مرتبه
غیبدر و اکا مرتبه ذات دخی دیرلر و بایه مشنات اسم رب
مقابله سنده در زبیرا جمله اطوار و مراتب ربوبیته ناظردر انکچون
رب العالمین دینلوب جمیع عوالمه اضافت قلندی و کذلک بایه مشنات
مراتب کونیه دن سماء کیوانه ناظردر که نزولا سماء اولی در بوجهتدن
آخریت و اولیت بری برینه ملتقی اولدی زبیرا آخر الامر اول الامر
راجعدر نتکم دائره پرکارده ظاهردر و خوشدر اول آخریت که
اول الامر راجع اوله زبیرا امر سلوک خطی دکل بلکه دوری در همان
اختیارکله اولدن آخره ایره کور (و بعدذاناظمک قدس سره بونده
رحمتله دعاسی مطالعه کتاب ایدنلرک مراتبه راجعدر زبیرا هرکسه
رحمت اکمید حالنه کوره در پس وارحم محمد و وارحم امه محمد مقاله سنده
اولان رحمت خصوص اوزرنه در که جناب نبوته کوره تصلیه
معناسنده در که بین الحبیبن سره مکتومدر پس بوندن حضرت نبوت
غیرک مرحومی اولمق لازم کلز نتکم بعضیلر و هم ایتدیلر و امت محمد
تعلق ایدن رحمت دخی علی الخصوص در اگرچه رحمت عامه تحتنده
داخلدر الحمد لله الملك المنعم المحسن المفضل والشکر لله المولی المولی
المتعالم که رحمت امتنانه و منت رحانبه ایله بوشرح اطائف مشکون
و معارف مقرون شیخ اسمعیل حتی بروسوی ثبته الله علی الصراط
السوی قلندن چکیده و خط اتمام کشیده ایجام رسیده اولوب بیک
بوز اوتوزالتی سال فرخنده قالی مشتمل اولدیغی شهر رمضانک
اون یدنجی روز جمعه اشراقندن صکره مهر ختام اورلش و دفتر
تحریر و طومار دورلشدر جان و دلدن مأمول و درگاه عزتدن مشغول

بودر که الی يوم التلاقی صحیفه عالمده نقش باقی اولوب بو عبد طالحدن
انتفاع ارباب دله صالح بر اثر جزیل اولمغله اجر و منوبتی خا ک
حقیر حفره فقیری فیضیاب و حدیقه خشک حالی ترو تاره و سیراب
ایله والله خیر و ابی الحمد لله و سلام علی عبادہ الذین اصطفی
خصوصاً علی النبی المجتبی و الرسول المرتضی و الحبيب المصطفى
صلی الله تعالی علیه وسلم تسلیمة و تسلیمة لبس
لهم نفاذ و علی آله و اصحابه الایجاد
الی يوم الشاد و آخر دعواهم
ان الحمد لله رب
العالمین

تاریخ منظوم للشارح قدس سره

حمد لله که شیخ عطارک ویدی حق مشامنه بو شرح
برالف قد کلوب دیدی تاریخ اولدی اهل دله تحفه بو شرح

الحمد لله فی الاول و الآخر * و الصلاة والسلام علی سیدنا محمد الناصح
لامته فی الکامن و الظاهر * و علی آله و اصحابه ذوی السعادة و المآثر
فقد وقع اتمام طبع هذا الشرح المستطاب * و الکتاب الناطق بالحق
و الصواب * بدار الطباعة العامرة * بمعرفة ناظرها القاضي يومئذ
بدار الخلافة الناضرة * وهو العبد الفقير الی الاء ربه الصمد *

شیخزاده السید محمد اسعد * الناظر لتقویم الوقایع السنیة

فی الدولة السرمدية العلیه * و آخر

شهر رجب المزجب * سنة

خمسین و مأتین

والف

* تاریخ ختام الطبع لاسعد الفقیر *

بولدی کثرت اشبو نسخه عهد خان محمودده
ذاتی زیر امتصفا در طبع عرفان نبهاله
اسعدام مطبوعه در تاریخ ده الحق انک
پند عطار شرحی حق اولدی اعلی طبعاله

* تاریخ دیگر *

عجبی بیقرانک شهرتن با صدرسه خان محمود
زمان دولتی علم و کماله مایه در زیر
هنر تحصیل موقوف کتاب اولمغله لطفتدن
باصلمقده نیجه نادر نسخ تصحیح ایله حالا

از انجمله اولندی طبعاله تکثیر بو نسخه

الوب قیلسون دعای شاه عصری سرسردنیا
صوایف جلوگاه دیده تدریس اولدقده
وجود داور یسین زبور تخت ایلسون مولی

اوقونسون سو بولدی تاریخ اسعد لفظ او معنی
باصلادی بیک ایکیوز الیده پند شرحی یل رعنا

COLLYMANNE G. KOTOPHANESI

Kısmi .

Sagittaria *Thaizif* cf.

Yeni Kayıt No.

Eski Tarih No.

24

Tasnif No.

297.3